பரமபதி துணை.

நன்னூற்

காண்டிகையுரை.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

திருத்தியும் விளக்கியுங் கூட்டியும்

புதுக்கியது.

இது

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

பார்த்திவ௵ ஆவணி௴.

இதன்விலை ரூபா - ௨.

(Copyright Reserved.)

பரமபதி துணை.

நன்னூற் காண்டிகையுரை

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலை யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
பரிதியி னொருதா னாகி முதலீ
றொப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
அற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின்
மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளுங்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில முழுவதுந்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்
கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

அருங்கலை விநோத னமரா பரணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு நாமத திருநதவத் தோனே.

இதன்பொருள். மலர் தலை உலகின் - பரந்த விடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே—மல்கு இருள் அகல - நிறைந்த கனவிருள கெட—இலகு ஒளி பரப்பி - விளங்குங் கிரணத்தை விரித்து—யாவையும் விளக்கும் பரிதியின் - கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவங்களெல்லாவற்றையுங் காட்டுஞ் சூரியனைப்போல—ஒரு தான் ஆகி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொரு முதலேயாகி—முதல் ஈறு ஒப்பு அளவு ஆசை முனிவு இகந்து உயர்ந்த - தோற்றமும் ஒடுக்கமும் உவமையும் அளவும் விருப்பும் வெறுப்புமாகிய இவைகளின் இயல்பாகவே நீங்கி நிற்றலினாலே தலைவனாகிய—அற்புத மூர்த்தி - ஞானமே திருமேனியாக உடையவன்—தன் அலர்தரு தன்மையின் - தனது மலர்ந்த குணமாகிய கருணையினாலே—மன இருள் இரிய - உயிர்களின் மனத்திருளாகிய அஞ்ஞானங் கெட—மாண பொருள் முழுவதும் - மாட்சிமைப்பட்ட அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பொருளையும்—முனிவு அற அருளிய - விருப்புடன் அருளிச்செய்த—மூவாறு மொழியுளும் - பதினெண்ணிலத்து மொழிகளுள்ளும்—குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனும நான்கு எல்லையின் - கிழக்கே கீழ்கடலுந் தெற்கே கன்னியாகுமரியும் மேற்கே குடகநாடும் வடக்கே திருவேங்கடமும் என்று சொல்லப்படும் நான்கெல்லையினையுடைய நிலதது மொழியாகிய—இருந் தமிழ்க்கடலுள் - பெரிய தமிழென்னுங் கடலுள்—அரும் பொருள் ஐந்தையும் - அருமையாகிய எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பணியென்னும் ஐந்துபொருளையும்—யாவரும் உணர - இலக்கியப்பயிற்சியில் வலியவரேயன்றி எளியவரும் அறியும்பொருட்டு—தொகை வகை விரியின் தருக என - தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்துஞ் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பாடித் தருகவென—துன்னார் இகல் அற நூறி - பகைவாது பகைமை கெட அவரை யழித்து—இரு நிலம் முழுவதும் தனது எனக் கோலி - பெரிய பூமிமுழுதையுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு—தன் மத வாரணம் திசை தொறும் நிறுவிய திறல் உறு - தன் மதயானைகளை எட்டுத்

திசையிலுந் திக்கியானைகள்போல நிறுத்திய வெற்றி மிகுந்த—தொல் சீர்-தொன்றுதொட்டு வருங் கீர்த்தியையும்—கருங்கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும்—வெண் குடை - வெண் கொற்றக் குடையையும்—கார் நிகர் வண்கை - மேகம்போலுங் கொடையை யுடைய கையையும்—திருந்திய செங்கோல் - கோடாத செங்கோ லையுமுடைய—சீய கங்கன் - சிங்கம்போன்ற கங்கன்—அருங்கலை விநோதன் - அருமையாகிய நூல்களை ஆராய்தலை பொழுதுபோக் கும விளையாட்டாக உடையவன்— அமர் ஆபரணன் - போர்செய்த லினாலே தன்மேற் படும் பெரிய காயங்களையே ஆபரணமாக உடை யவன்—மொழிந்தனன் ஆக - சொன்னமைக்கு—முன்னோர் நூலின் வழியே - தொல்லாசிரியருடைய இலக்கணநூலின் வழியே—நன் னூற் பெயரின் வகுத்தனன் - நன்னூலென்னும் பெயரினாற் செய் தனன்—பொன் மதிற் சனகை - பொன்மதிலினாலே சூழப்பட்ட சனகாபுரத்துளிருக்கும்—சன்மதிமுனி அருள் - சன்மதி முனி வன் பெற்ற—பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி என்னும் நாமத்து - சொல்லுதற்கரிய ஞானவொழுக்கச் சிறப்பையும பவணந்தியென் னும் பெயரையுமுடைய—இருந்தவத்தோன் - பெரிய தவத்தினை யுடையோன் என்றவாறு

இதனது தாற்பரியம். சூரியன் தன் கிரணத்தினாலே புறவி ருளை அகற்றிக் கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவங்களை விளக்குதல போலக், கடவுள் தன் கருணையினாலே அகவிருளை அகற்றி அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கு உறுதிப்பொருளையும் விளங் கப்பெறற பதினெண்பாடைகளுள்ளும், கிழக்கே கீழ்கடலுந் தெற்கே கன்னியாகுமரியும் மேற்கே குடகநாடும் வடக்கே திரு வேங்கடமும் எல்லையாகவுடைய நிலத்து மொழியாகிய தமிழ்ப்பா டையினுள், எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணி என்னும் ஐந்தி லக்கணத்தையும், இலக்கியப் பயிற்சியின் வலியவரேயன்றி எளிய வரும் அறியும்பொருட்டுத், தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்துஞ் செய் யப்படும் யாப்பினாற் செய்து தருக எனச் சீயகங்கன் சொல்லத், தொல்லாசிரியர் நூலின் வழியே நன்னூல் என்னும் பெயரினாற் செய்தனன் பவணந்திமுனிவன் என்பதாம்.

௧. ஆக்கியோன்பெயர்—பவணந்திமுனிவன்.

௨. வழி ——————-முன்னோர் நூலின் வழி.

௩. எல்லை ——————குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமெனு நான்கெல்லை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

௪. நூற்பெயர் — நன்னூல்.

௫. யாப்பு — நிகண்டு கற்று இலக்கியப்பயிற்சி செய்தபின் இந்நூல் கேட்கத் தக்கது.

௬. நுதலிய பொருள் — அரும்பொருளைந்து.

௭. கேட்போர் — இலக்கியப் பயிற்சி செய்தவர்.

௮. பயன் — மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தல்.

௯. காலம் — சீயகங்கன் காலம்.

௰. களன் — சீயகங்கன் சபை.

௧௧. காரணம் — சீயகங்கன் சொன்னமையும், யாவரிடத்தும் இரக்கமுடைமையும்.

பொதுப்பாயிரம்.

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம.

இ - ள். முகவுரை - பாயிரம் - முகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை, நூன்முகம், புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை என்பன பாயிரத்தின் பெயர்களாம். எ - று.

பாயிரம் வரலாறு. முகவுரை நூற்கு முன் சொல்லப்படுவது; நூன்முகம் என்பதும் அது. பதிகம் ஐந்து பொதுவும் பதினொரு சிறப்புமாகிய பலவகைப்பொருளையுந்தொகுத்துச் சொல்வது. அணிந்துரை நூலினது பெருமை முதலியன விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்வது; புனைந்துரையென்பதும் அது. புறவுரை நூல் சொல்லிய பொருளல்லாதவைகளைச் சொல்வது. தந்துரை நூலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்து சொல்வது. (க)

[பாயிர வகை.]

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

இ - ள். பாயிரம் பொதுச் சிறப்பு என இருபாற்று - பாயிரமானது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமுமென இருவகையினையுடைத்து. எ - று. ஏகாரம் ஈற்றசை. (உ)

[பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது.]

ந. நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்று மைந்தும்
எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இ - ள். நூற் (றிறன்) - நூலினது வரலாறும்—நுவல்வோன் (றிறன்) - ஆசிரியனது வரலாறும்—நுவலுந் திறன் - அவ்வாசிரியன் மாணாக்கனுக்கு நூலைச்சொல்லுதலின் வரலாறும்—கொள்வோன் (றிறன்) - மாணாக்கனது வரலாறும்—கோடற் கூற்று-அவன் கேட்டலின் வரலாறும்—ஐந்தும் எல்லாநூற்கும் ஆம் - ஆகிய இவ்வைந்தும் எல்லாநூல்களுக்குமாம்—இவை பொதுப்பாயிரம் - ஆதலால்

இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்கவுணர்த்துவது பொதுப்பாயிரமாம். எ - று. (௩)

பரீக்ஷா வினாக்கள்—க. பாயிரமென்பதன் பொருள் யாது? பாயிரத்திற்குக் காரணப்பெயர்கள் எவை? உ. பாயிரம் எத்தனை வகைப்படும்? ௩. பொதுப்பாயிரமாவதியாது?

க. நூலினது வரலாறு.

[நூல் இன்னதென்பது]

௪. நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னொன்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
ஐயிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியி னோத்துப் படலம்
என்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை
விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே

இ - ள். நூலின் இயல்பு நுவலின் - நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின்—ஓரிரு பாயிரம் தோற்றி - இருவகைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாகி—மும்மையின் ஒன்றாய் - மூவகை நூலுள் ஒன்றாகி—நாற்பொருட் பயத்தோடு-நான்கு பொருளாகிய பிரயோசனத்தோடு கூடி—எழு மதம் தழுவி - எழுவகை மதத்தையுந் தழுவி—ஐயிரு குற்றமும் அகற்றி - பத்துக் குற்றத்தையும் ஒழித்து—அம்மாட்சியோடு - பத்தழகுடனே—எண்ணான்கு உத்தியின் - முப்பத்திரண்டு உத்தியைக் கொண்டு—ஓத்துப் படலம் என்னும் உறுப்பினில் - ஓத்தும் படலமுமென்று சொல்லப்படும் இருவகையவயவத்தோடு—சூத்திரம் காண்டிகை விருத்தி ஆகும் விகற்பநடை பெறும்- சூத்திரமுங் காண்டிகையுரையும் விருத்தியுரையுமாகிய வேறுபாட்டு நடைகளைப் பெற்று வரும். எ - று. (௪)

[மூவகை நூல்.]

௫. முதல்வழி சார்பென நூன்மூன் றாகும்.

இ - ள். முதல் வழி சார்பு என - முதனூல் வழிநூல் சார்பு நூலென—நூல் மூன்று ஆகும் - நூல் மூன்று வகையினை யுடைத்தாம். எ - று. (௫)

[முதனூல் இன்னதென்பது.]

௬. அவற்றுள்,—
வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

இ - ள். அவற்றுள் - அம்மூவகை நூலுள்—வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் - இயல்பாகவே வினையினின்று நீங்கித் தானே விளங்கிய அறிவினையுடைய—முனைவன் கண்டது முதனூல் ஆகும் - கடவுள் உயிர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலே செய்தது முதனூலாம். எ - று. (௬)

[வழிநூல் இன்னதென்பது.]

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூ லாகும்.

இ - ள். முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கு ஒத்து - கடவுளும் அவனருள் வழிப்பட்டோருமாகிய தொல்லாசிரியர் நூல்களினுடைய பொருண்முடிபு முழுதும் ஒத்து—பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி - வழிநூல் செய்வோன் முதனூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல் செய்தற்குக் காரணமாக வேண்டிய வேறுபாடுகளையும் உடன் சொல்லி—அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்-அவ்வேறுபாடுகள் அறிவுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையால் அழியாது நிலைபெற்று விளங்குந் தன்மையையுடையது வழிநூலாம். எ - று.

இ-ம். முதனூலை முழுவதுமொத்துச் சிறிது வேறுபட்டிருப்பது வழிநூல. எ-ம்.

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறலாவது, பழைய இலக்கணங்களாகி இக்காலத்து வழங்காதவைகளை இறந்தது விலக்கலென்னும் உத்தியினாலே விலக்கியும், புதிய இலக்கணங்களாகி இக்காலத்து வழங்குமவைகளை எதிரதுபோற்றலென்னும் உத்தியினாலே தழுவியுங் கூறுதன் முதலியன. (எ)

[சார்புநூல் இன்னதென்பது.]

அ. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

இ - ள். இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கி - முதனூல் வழிநூல் என்னும் இருவகை நூல்களுக்கும் பொருண் முடிபு ஒரு

புடையொத்து—வேறு திரிபு உடையது புடைநூல் ஆகும் - மற்றவைகளெல்லாம் ஒவ்வாமையையுடையது சார்புநூலாம். எ - று.

இ-ம். முதனூல் வழிநூல்களுக்குச் சிறுபான்மையொத்துப் பெரும்பாலும் வேறுபட்டிருப்பது சார்புநூல். எ-ம்.

திரிபுவேறுடையதும் உற்று நோக்குவோருக்குப் பொருளால் ஒருங்கொத்தே நிற்கும். (அ)

[வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி]

கூ. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும் [ரின்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கும்—முன்னோ
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

இ - ள். முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி - முன்னோர் சொல்லிய பொருளையே யன்றி—அவர் மொழியும் பொன்னே போல் போற்றுவம் என்பதற்கும்-அவரது சொல்லையும் பொன்னைப் போலவே காத்துக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையாளமாகவும்—முன்னோரின் வேறு நூல் செய்தும் எனும் - முன்னோர் நூலையே சொல்லாது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்புநூலென வேறு நூல் செய்தோ மாயினும்—மேற்கோள் இல் என்பதற்கும் - ஆசிரியவசனம் இந்நூலினிடத்து இல்லையென்று சொல்லுங் குற்றம் ஒழிதற்காகவும்—பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள் கூறு-அவர் சொல்லிய பழஞ் சூத்திரங்களையும் ஓரோரிடங்களில் எடுத்துச் சொல்லு. எ - று.

எனினுமென்பது எனுமென இடைக்குறைந்து நின்றது. ஆசிரியவசனம், மேற்கோள், பழஞ்சூத்திரம் என்பவை ஒருபொருட் சொற்கள். (கூ)

[நூற்பொருட் பயன்.]

கo. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

இ - ள். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் - தருமமும் அர்த்தமுங் காமமும் மோக்ஷமடைதலுமாகிய நான்கும்—நூற்பயன் - நூலால் எய்தும் பிரயோசனமாம். எ - று. (கo)

[எழுமதம்.]

கக. எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே

தாஅ னாட்டித் தனாது நிறுப்பே
இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

இ - ள். எழுவகை மதம் - எழுவகை மதமாவன—உடன்படல் - பிறர்மதத்திற்குத் தான் உடன்படுதலும்—மறுத்தல் - பிறர்மதத்தை மறுத்தலும்—பிறர்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு - பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்பு மறுத்தலும்—தாஅன் நாட்டித் தனாது நிறுப்பு - தானே ஒருபொருளை எடுத்து நாட்டி அதனை வருமிடந்தோறும் நிறுத்துதலும்—இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவு - இருவரால் விரோதமாகக் கொள்ளப்பட்ட இரண்டனுள் ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும்—பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல் - பிறர் நூலிலுள்ள குற்றத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும்—பிறிதொடு படாஅன் தன் மதம் கொளல் - பிறர் மதத்திற்கு உடன்படானாகித் தன்மதத்தையே கொள்ளுதலுமாம். எ - று. (கக)

[பத்துக்குற்றம்.]

கஉ. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழூஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
யென்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

இ - ள். குன்றக் கூறல் - குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டுஞ் சொற்களிற் குறைவுபடச் சொல்லுதலும்—மிகை படக் கூறல் - குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டுஞ் சொற்களினும் அதிகப்படச் சொல்லுதலும்—கூறியது கூறல் - முன் சொன்ன பொருளையே பின்னுஞ் சொல்லுதலும்—மாறு கொளக் கூறல் - முன் சொன்ன பொருளுக்குப் பின் சொல்லும் பொருள் விரோதப்படச் சொல்லுதலும்—வழூஉச் சொற் புணர்த்தல் - குற்றமுடைய சொற்களைச் சேர்த்தலும்—மயங்க வைத்தல் - இதற்குப் பொருள் இதுவோ அதுவோ என மயங்க வைத்தலும்—வெற்றெனத் தொடுத்தல் - பொருள் வெளிப்படையாகத் தோன்றச் சொற்களைச் சேர்த்தலும்—மற்று ஒன்று விரித்தல் - சொல்லத் தொடங்கிய பொருளை விட்டு இடையிலே மற்றொருபொருளை விரித்தலும்—சென்று

தேய்ந்து இறுதல் - செல்லச் செல்லச் சொன்னடை பொருணடை தேய்ந்து முடிதலும்—நின்று பயன் இன்மை - சொற்களிருந்தும் ஒருபிரயோசனமு மில்லாமற் போதலும்—என்ற இவை நூற்கு எனைக்குற்றம் - என்று சொல்லப்பட்ட இவை நூலுக்குப் பத்துக் குற்றமாம். எ - று. (௧௨)

[பத்தழகு.]

௧௩. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

இ - ள். சுருங்கச் சொல்லல் - சொற்கள் வீறாக விரியாது சுருங்கிநிற்கச் சொல்லுதலும்—விளங்க வைத்தல் - சுருங்கச் சொல்லினும் பொருளைச் சந்தேகத்துக்கு இடமாகாது விளங்க வைத்தலும்—நவின்றோர்க்கு இனிமை - வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத் தருதலும்—நன்மொழி புணர்த்தல்-நல்ல சொற்களைச் சேர்த்தலும்—ஓசை உடைமை - சந்தவின்பமுடைத்தாதலும்—ஆழம் உடைத்து ஆதல் - பார்க்கப் பார்க்க ஆழ்ந்த கருத்தையுடைத்தாதலும்—முறையின் வைப்பு - படலம் ஒத்து முதலியவைகளைக் காரண காரிய முறைப்படி வைத்தலும்—உலகம் மலையாமை - உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும்—விழுமியது பயத்தல் - சிறப்பாகிய பொருளைத் தருதலும்—விளங்கு உதாரணத்தது ஆகுதல் - விளங்கிய உதாரணத்தை யுடையதாதலும்—நூலிற்கு அழகு எனும் பத்து - நூலினுக்கு அழகென்று சொல்லப்படும் பத்து. எ - று. ()

[முப்பத்திரண்டுத்தி.]

௧௪. நுதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்துச சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங் கூறல
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற் புணர்த்
இரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்தல் [தல்
ஒப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றல்

முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்தல்
உரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்றல்
ஒருதலை துணித லெடுத்துக் காட்டல்
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல்
உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணான்கே.

இ-ள். நுதலிப் புகுதல் - இது செய்யின் இப்படியாகு மென்று கருதிப் புகுதலும்—ஓத்து முறை வைப்பு - இயல்களைக் காரண காரிய முறைப்படி வைத்தலும்—தொகுத்துச் சுட்டல் - பல வற்றையுந் திரட்டிக் காட்டுதலும்—வகுத்துக் காட்டல் - அப்படித் திரட்டிக் காட்டப்பட்டவைகளை வெவ்வேறாகக் கூறுபடுத்துக் காட்டுதலும்—முடித்துக் காட்டல் - தான் மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக் காட்டுதலும்—முடிவு இடங் கூறல் - தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றுமிடத்தைச் சொல்லுதலும்—தான் எடுத்து மொழிதல் - பழைய சூத்திரத்தைத் தான் ஓரோவிடத்து எடுத்துச் சொல்லுதலும்—பிறன் கோட் கூறல் - தன் நூலிற் பிறனது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும்—சொற்பொருள் விரித்தல் - சொல்லினது பொருள் விளங்குதற்கு உருபு முதலியவைகளை விரித்துச் சொல்லுதலும்—தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய வாக்கியங்களைத் தொடுத்தலும்—இரட்டு உற மொழிதல் - ஒரு வாக்கியத்தை இரண்டு பொருள் படச் சொல்லுதலும்—ஏதுவின் முடித்தல் - முன் காரணம் விளங்கப் பெறாத தொன்றைப் பின் காரணத்தான் முடிவுசெய்தலும்—ஒப்பின் முடித்தல் - ஒன்றற்குச் சொல்லப்படும் இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக உடன் முடிவு செய்தலும்—மாட்டெறிந்து ஒழுகல் - ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப் பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கும் மாட்டிவிட்டு நடத்தலும்—இறந்தது விலக்கல்-முற்காலத்து வழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காதொழிந்ததை நீக்குதலும்—

எதிரது போற்றல் - முற்காலத்து வழங்காது பிற்காலத்து வழங்கி வரும் இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும்—முன் மொழிந்து கோடல் - பின்பு வேண்டுமிடந்தோறும் எடுத்தாளும்பொருட்டு முன்னே ஒன்றனைச் சொல்லிக்கொள்ளுதலும்—பின்னது நிறுத்தல் - ஒருபொருளுக்குக் கருவியாக முன் வைத்தற்குரியது அங்கே வைத்தற்கு இடம் பெறாதாயின் அப்பொருளின் பின் அதனை வைத்தலும்—விகற்பத்தின் முடித்தல் - வெவ்வேறாக முடித்தலும்—முடிந்தது முடித்தல் - வெவ்வேறாக முடிந்ததைப் புலப்படவேண்டித் தொகுத்து முடித்தலும்—உரைத்தும் என்றல் - பின்னே சொல்லப் படுவதை முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லவேண்டின் இதனைப் பின்னே சொல்வோமென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச் சொல்லுதலும்—உரைத்தாம் என்றல் - முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னே சொல்லவேண்டியவிடத்து இதனை முன்னேதானே சொல்லினோமென்பது தோன்றச் சொல்லாது விடுதலும்—ஒருதலை துணிதல் - இருவராலே விரோதமாகக் கொள்ளப்பட்ட இரண்டு பக்கத்துள் ஒரு பக்கந் துணிதலும்—எடுத்துக் காட்டல் - தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத் தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும்—எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல் - தான்சொல்லும் இலக்கணத்தைத் தானெடுத்துக் காட்டிய இலக்கியத்திலே பொருந்த வைத்தலும்—இன்னது அல்லது இது என மொழிதல் - சந்தேகிக்க நின்றவிடத்து இப்படிப்பட்ட தல்லாதது இதுவெனச் சொல்லுதலும்—எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல் - சொல்லாது விடப்பட்டவைக்குச் சொல்லப்பட்டதனால் இலக்கணம் பொருந்தச் சொல்லுதலும்—பிற நூல் முடிந்தது தான் உடன் படுதல் - பிற நூலிலே முடிந்த முடிபைத் தான் அங்கீகரித்தலும்—தன் குறி வழக்கம் மிக எடுத்து உரைத்தல் - தான் புதிதாகக் குறித்து வழங்குவதைப் பலவிடங்களினும் எடுத்துச் சொல்லுதலும்—சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல் - சொல்லின் முடிவிலே அதன் பொருளையு முடித்தலும்—ஒன்றின முடித்தல் தன் இனம் முடித்தல் - விதியால் ஒற்றுமைப்பட்டவைகளை யொருங்கு கூட்டி முடித்தல் ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கினமாகிய மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தலும்—உய்த்து உணர வைப்பு - சிலசூத்திரவிதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்தறியும்படி யொருபொருளை வைத்தலும்—என உத்தி எண்ணான்கு - எனத் தந்திரவுத்திகள் முப்பத்திரண்டாம். எ - று.

ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல் என்னும் இரண்டும் ஒருத்தி. இம்முப்பத்திரண்டேயன்றி, உரையிற் கோடல், மொழிந்த

பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாதததனையு முட்டின்று முடித்தல், உடம்பொடு புணர்த்தல், ஏற்புழிக்கோடல் எனப் பிறவும் உள எனக் கொள்க.

முன் சொல்லிய மதங்களுக்கும் உத்திகளுக்கும் உதாரணம் இந்நூலினுள்ளே பின் வரும் இடந்தோறுங் காட்டப்படும். (கச)

[உத்தி இன்னதென்பது.]

கரு. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி.

இ - ள். நூற்பொருள் - ஒரு நூலால் அறிவிக்கப்படும் பொருளை—வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி - நூல் வழக்கோடும் உலகவழக்கோடும் பொருந்தக் காண்பித்து—ஏற்புழி அறிந்து - ஏற்குமிடத்தை அறிந்து—இதற்கு இவ்வகை ஆம் எனத் தகும் வகை செலுத்துதல் - இவ்விடத்திற்கு இப்படியாகுமென்று நினைத்துத் தக்கபடியாகச் செலுத்துவது—தந்திரவுத்தி - தந்திரவுத்தியாம். எ - று.

தந்திரமென்பது நூல் உத்தியென்பது பொருந்துமாறு. (கரு)

[ஓத்து இன்னதென்பது.]

கசு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இ - ள். நேர் இன மணியை நிரல் பட வைத்து ஆங்கு - ஒரு சாதியாயுள்ள மணிகளை வரிசையாகப் பதித்தாற்போல—ஓரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது - ஒரு சாதியாயுள்ள பொருள்களை ஒருவழிப்படச் சொல்வது—ஓத்து என மொழிப - ஓத்தாம்பாமென்று சொல்லுவர்—உயர் மொழிப் புலவர் - உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் மெய்ம்மொழிகளையுடைய புலவர். எ - று.

நேர்தல் ஒன்றுபடுதல். (கசு)

[படலம் இன்னதென்பது.]

கஎ. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

இ - ள். ஒரு நெறி இன்றி விரவிய பொருளால் - ஒருவழிப்படாது கலந்த பலபொருள்களினாலே—பொது மொழி தொடரின் -

பொதுமொழியாகத் தொடரப் பெறின்—அது படலம் ஆகும் - அது படலவுறுப்பாம். எ - று.

பொதுமொழி பொதுவாகச் சொல்லப்படுவது. ஒரு பொருளையே நுதலி வருவது சூத்திரம்; ஓரினப் பொருள்களையே தொகுப்பது ஓத்து; பலவினப் பொருள்களுக்கும் பொதுவாகிய இலக்கணங்கூறுவது படலம். பல சூத்திரங்களினது தொகுதி ஓத்து; பல வோத்துக்களினது தொகுதி படலம். ஓத்தென்றது இயலை. படலமென்றது அதிகாரத்தை. (கஎ)

[சூத்திரம் இன்னதென்பது.]

கஅ. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வ னாடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

இ - ள். ஆடியின் - பெரிய சரீரமுதலியவைகளின் சாயையைத் தன்னுள்ளே செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக் காட்டுஞ் சிறிய கண்ணாடிபோல—சில்வகை யெழுத்தில் பல்வகைப் பொருளை - சிலவகை யெழுத்துக்களாலாகிய வாக்கியத்திலே பலவகைப்பட்ட பொருள்களை—செவ்வன் செறித்து இனிது விளக்கி - செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக் காட்டி—திட்பம் - குற்றமில்லாமையாற் சொல்வலி பொருள்வலிகளும்—நுட்பம் - ஆழமுடைமையாற் பொருணுணுக்கங்களும்—சிறந்தன சூத்திரம் - சிறந்து வருவன சூத்திரங்களாம். எ - று. (கஅ)

[சூத்திர நிலை]

ககூ. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

இ - ள். சூத்திர நிலை - மேற் கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கு நிலைகள்—ஆற்றொழுக்கு - இடையறாது ஓடுகின்ற ஆற்றுநீரோட்டத்தையும்—அரிமா நோக்கம் - முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தினது பார்வையையும்—தவளைப் பாய்த்து - இடையிட்டுக் குதிக்கின்ற தவளையினது பாய்ச்சலையும்—பருந்தின் வீழ்வு - நெடுந்தூரத்தினின்றும் ஒன்றைவௌவிப் போதற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினது வீழ்ச்சியையும்—அன்ன - போல்வனவாம். எ - று.

[சூத்திரங்களுக்குக் காரணவகையால் வரும் பெயர் வேறுபாடு]

௨௦. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

இ - ள். சூத்திரம்-மேற் கூறிய சூத்திரங்கள்—பிண்டம்-பிண்டசூத்திரமும்—தொகை - தொகைச் சூத்திரமும்—வகை - வகைச் சூத்திரமும்—குறி - குறிச்சூத்திரமும்—செய்கை - செய்கைச்சூத்திரமும்—கொண்டு இயல் புறனடை-இவைகளை அலைவறக் கொண்டு இவைகளின் புறத்து அடையாய் வரும் புறனடைச சூத்திரமுமாகிய—கூற்றன - ஆறு பிரிவை யுடையனவாம். எ - று.

பிண்டசூத்திரமாவன பலதிறப்பொருள்களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு பொதுப்பட வருவன: அவை "நன்கியம்புவனெழுத்தே" என்றாற் போலவன.

தொகைச்சூத்திரமாவன அப்பலதிறப் பொருள்களையும் வேறு வேறாகத் தொகுத்துச் சொல்வன: அவை "பன்னிருபாறறதுவே" என்றாற் போல்வன.

வகைச்சூத்திரமாவன அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வேறு வேறாக வகுத்துச் சொல்வன: அவை எண்ணிலக்கண முதலாக வகுத்தோதிய சூத்திரங்கள் போல்வன.

குறிச்சூத்திரமாவன இவை உயிர் இவை ஒற்று இவை பெயர் வை வினை என்றற்றொடக்கத்து அறிதன்மாத்திரையாய் வருவன: அவை "அம்முதலீராறவி" என்றாற் போல்வன.

செய்கைச்சூத்திரமாவன புணர்ச்சி விதி யறிந்து புணர்த்தலைச் செய்தலும் முடிபு விதி யறிந்து முடித்தலைச் செய்தலு முதலியன· அவை "ஙனவல்லினம் வரட்டறவும்." எ-ம். "முதலறுபெயரல தேற்பில முற்றே." எ-ம். வருவன போல்வன.

புறனடைச்சூத்திரங்கள் "மொழியாய்த் தொடரினும்." எ-ம். "இதற்கிது முடிபென்று." எ-ம். வருவனபோல்வன.

புறன் + அடை = புறனடை, புறத்து அடையாய் வந்தது. புறம் + நடை = புறநடை, வேறுவிதமாகிய நடக்கை எனினும் பொருந்தும்.

ஆறுவகைப்படச் சொல்லினும், குறிச்சூத்திரஞ் செய்கைச்சூத்திரம் என்னும் இரண்டினுள்ளே மற்றை நான்கும் அடங்கும்.(௨௦)

[உரையினது பொதுவிலக்கணம்.]

உக. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடை விசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனோ
டாசிரிய வசனமென் றீரே ழுரையே.

இ - ள். பாடம் - மூலபாடமும்—கருத்து - கருத்துரையும்—சொல்வகை - பதச்சேதமும்—சொற்பொருள் - பதப்பொருளும்—தொகுத்துரை - பொழிப்புரையும்—உதாரணம் - உதாரணமும்—வினா-வினாவும்—விடை-விடையும்—விசேடம்-வேண்டியவைகளைத் தந்துரைத்தலும்—விரிவு- வேற்றுமையுருபு முதலியவை தொக்குநிற்பின் அவைகளை விரித்துரைத்தலும்—அதிகாரம் - எடுத்துக்கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின் இச்சூத்திரத்து அதிகரித்த பொருள் இதுவென அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைத்தலும்—துணிவு - சந்தேகிக்க நின்றவிடத்து இதற்கு இதுவே பொருளெனத் துணிந்துரைத்தலும்—பயன்-இப்படிச் சொல்லியதனால் வந்த பயன் இதுவென உரைத்தலும்—ஆசிரிய வசனம் - ஆசிரிய வசனங் காட்டுதலும்—என்ற ஈரேழ் உரை - என்று சொல்லப்பட்ட பதினான்கு வகையாலும் உரைக்கப்படும் நூலுக்கு உரை. எ - று. (உக)

[காண்டிகையுரை இன்னதென்பது.]

கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிடை யாக்க லானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

இ - ள். கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும் - கருத்துரையும் பதவுரையும் உதாரணமுமாகிய மூன்றனையுஞ் சொல்லுதலாலும்—அவற்றொடு வினா விடை ஆக்கலானும் - அம் மூன்றனோடு வினா விடை என்னும் இரண்டனையுங் கூட்டிச் சொல்லுதலாலும்—சூத்திரத்துள் பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை - சூத்திரத்துளிருக்கின்ற பொருளை விளக்குவன காண்டிகையுரைகளாம். எ - று.(உஉ)

[விருத்தியுரை இன்னதென்பது.]

உங. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா யாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானும்
ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

இ - ள். சூத்திரத்துள் பொருள் அன்றியும் - சூத்திரத்திலுள்ள பொருளல்லாமலும்—ஆண்டைக்கு இன்றி அமையா யாவையும் விளங்க - அவ்விடங்களுக்கு இல்லாமல் நிறையாத பொருள்களெல்லாம் விளங்கும்படி—தன் உரையானும் பிற நூலானும் - தானுரைக்கு முறையாலும் ஆசிரிய வசனங்களாலும்—ஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு-மேற் கூறிய காண்டிகையுறுப்பைக்கொண்டும்—ஐயம் அகல எஞ்சாது மெய்யினை இசைப்பது விருத்தி-சந்தேகந் தீரச் சுருங்காது மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தியுரையாம். எ - று.

[நூலென்னும் பெயர்க்காரணம்.]

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா—வெஞ்சாத
கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

இ - ள். தன் சொல் பஞ்சியா - தன் சொற்கள் பஞ்சாகவும்—பனுவல் இழை ஆக - செய்யுள் இழையாகவும்—செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா-செவ்விய சொற்களை அறிந்த புலவன் நூற்கின்ற பெண்ணாகவும்—எஞ்சாத வாய் கையாக - குறையாத வாய் கையாகவும்— மதி கதிர் ஆக - அறிவு கதிராகவும்—மை இலா நூல் முடியும் ஆறு - குற்றமில்லாத கல்விநூலானது முடியும் வழி இது. எ-று.

ஆதலால், நூலென்றது உவமையாகுபெயரெனக் காண்க. ()

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு.

இ - ள். புரத்தின் உரத்தின் வளம் பெருக்கி - உடம்பினுளிருக்கின்ற ஞானவளத்தை வளர்வித்து—உள்ளிய தீமை வளம் முருக்கி - நினைக்கப்பட்ட தீமையாகிய அஞ்ஞானவளத்தைக் கெடுத்து—பொல்லா மரத்தின் கனக்கோட்டந் தீர்க்கும் நூல் அஃதே போல் - கெட்ட மரத்தினது மிகுதியாகிய கோணலைப் போக்குகின்ற எற்று நூலின் அம்மாட்சிமைபோலவே— மாந்தர் மனக்கோட்டந் தீர்க்கும் - மனிதருடைய மனத்தினது கோணலைப் போக்கும்—நூல் மாண்பு - கல்விநூலினது மாட்சிமையானது. எ - று. இதனாலும் நூலென்றது உவமையாகுபெயராம். நூன்மாண்பு பெருக்கி முருக்கி மனக்கோட்டந் தீர்க்கும் எனக் கூட்டுக. (உரு)

பரீக்ஷா வினாக்கள்.—ச. நூலாவதியாது? ரு. நூல் எத்தனை வகைப்படும்? சு. முதனூலாவதியாது? எ. வழிநூலாவதியாது? அ. சார்புநூலாவதியாது? கூ. வழிநூல் சார்புநூல்களிலே பழஞ் சூத்திரஞ் சொல்லப்படுவது எதன்பொருட்டு? க0. நூலால் எய்தும் பயன்கள் எவை? கக. மதங்கள் எவை? கஉ. நூற்கு எய்தலாகாக் குற்றங்கள் எவை? கங. நூற்கு உரிய அழகுகள் எவை? கச. தந்திரவுத்திகள் எவை? கரு. உத்தியாவதியாது? கசு. ஓத்தாவதியாது? கஎ. படலமாவதியாது? கஅ. சூத்திரமாவதியாது? ககூ. சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கு நிலை எவை போலும்? உ0 சூத்திரம் எத்தனைவகைப்படும்? பிண்டசூத்திரமாவன யாவை? தொகைச்சூத்திரமாவன யாவை? வகைச்சூத்திரமாவன யாவை? குறிச்சூத்திரமாவன யாவை? செய்கைச்சூத்திரமாவன யாவை? புறனடைச்சூத்திரமாவன யாவை? உக. உரை எப்படி உரைக்கப்படும்? உஉ. காண்டிகையுரையாவதியாது? உங. விருத்தியுரையாவதியாது? உச. நூலென்னும் பெயர் யாது காரணத்தால் வந்தது? உரு. நூலென்னும் பெயர் இன்னும் பிறிதியாது காரணத்தால் வந்தது?

உ. ஆசிரியனது வரலாறு.

[நல்லாசிரிய ரிலக்கணம்.]

உசு. குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயி றெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோன் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகிய லறிவோ டுயர்குண மினையவும்
அமைபவ னூலுரை யாசிரி யன்னே.

இ - ள். குலன் அருள் தெய்வங்கொள்கை மேன்மை - உயர்குடிப் பிறப்புஞ் சிவ காருண்ணியமுங் கடவுள் வழிபாடுமாகிய இவைகளால் எய்திய மேன்மையும்—கலை பயில் தெளிவு - பலநூல்களிலே பழகிய தேற்றமும்—கட்டுரை வன்மை - நூற்பொருளை மாணாக்கர் எளிதின் உணரும்படி தொடுத்துச் சொல்லும் வன்மையும்—நிலம் மலை நிறைகோல் மலர் நிகர் மாட்சியும் - நிலத்தையும் மலையையுந் துலாக்கோலையும் பூவையுமொத்த குணங்களும்—உலகு இயல் அறிவு - உலகநடையை அறியுமறிவும்—உயர் குணம் இனையவும் அமைபவன் - உயர்வாகிய குணங்கள் இவைபோல்வன

பிறவும் நிறையப் பெற்றவன்—நூல் உரை ஆசிரியன் - நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான். எ - று. (உசு)

உஎ. தெரிவரும பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும்
பருவ முயற்சி யளவிற் பயத்தலும்
மருவிய நன்னில மாண்பா குமமே.

இ - ள். தெரிவு அரும் பெருமையும் - பிறரால் அறியப்படாத உருவத்தின் பெருமையும்—திண்மையும் - பெரிய பாரஞ் செய்து தன்மேலே நெருங்கினவைகளாற் கலங்காத வலிமையும்—பொறையும் - தன்னை யடுத்த மனிதர் தோண்டுதல் முதலிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கும் பொறுமையும்—பருவ முயற்சி அளவில் பயத்தலும் - பருவத்திலே உழவர் செய்யு முயற்சியளவிற்குத் தக அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும்—நல் நிலம் மருவிய மாண்பு ஆகும் - நல்ல நிலத்தினிடத்துப் பொருந்திய குணங்களாகும். எ-று.

பிறராலறியப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும், பெரிய வாதஞ் செய்து தன்மேலே நெருங்கினவராற் கலங்காத வலிமையும், தன்னையடுத்த மாணுக்கர் இகழ்தல் முதலிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கும் பொறுமையும், பருவத்திலே மாணுக்கர் செய்யு முயற்சியளவிற்குத் தக அவர்க்குப் பயனைத் தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்திய குணங்களாதலால், நிலம் அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. (உஎ)

உஅ. அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே.

இ - ள். அளக்கல் ஆகா அளவும் - அளவு செய்யப்படாத தன் வடிவத்தின் அளவும்—(அளக்கலாகாப்) பொருளும் - அளவு செய்யப்படாத பலவகைப்பொருளும்—துளக்கல் ஆகா நிலையும் - எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும்—தோற்றமும் - நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும்—வறப்பினும் வளம் தரும் வண்மையும் - மழை பெய்யாமல் வறந்த காலத்திலுந் தன்னைச் சேர்ந்த உயிர்களுக்கு நீர்வளத்தைக் கொடுக்குங் கொடையும்—மலைக்கு - மலைக்குள்ள குணங்களாகும். எ - று.

அளவு செய்யப்படாத தன் கல்வியினளவும், அளவு செய்யப்படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையையுடை

யோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும், நெடுந்தூரத்தி லுள்ளாராலும் அறியப்படும் உயர்ச்சியும், பொருள் வருவழி வறந்த காலத்திலுந் தன்னைச் சேர்ந்த மாணாக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்குங் கொடையும் ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால், மலை அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. (உ௯)

உ௧. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே.

இ - ள். ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும் - சந்தேகந்தீர நிறுக்கப்பட்ட பண்டத்தினளவைக் காட்டலும்—மெய்ந்நடுநிலையும் - உண்மை பெறத் தான் இரண்டு தட்டுக்களுக்கும் நடுவே நிற்றலும்—நிறைகோற்கு மிகும்-தராசுகோலினிடத்துக் குணங்களாக மிகும். எ - று.

சந்தேகந்தீர வினவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலும், புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின், உண்மை பெறத் தான் அவ்விருவருக்கும் நடுவாக நிற்றலும் ஆசிரியனிடத்துக் குணங்களாக மிகுமாதலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. ()

௩0. மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

இ - ள். மங்கலம் ஆகி - சுபகருமத்திற்கு உரியதாகி—இன்றி அமையாது - யாதொரு செயலும் அலங்கரிக்குந் தானில்லாது முடியாதாக—யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள - கண்டோர் யாவருங் களித்து மேலாகத் தன்னைச் சூடிக்கொள்ள—மெல்கி - மெல்லிய குணமுடையதாகி—பொழுதின் முகம் மலர்வு உடையது - மலர்தற்குரிய காலத்திலே முகம் விரிதலையுடையது—பூ - பூவாகும். எ - று.

சுபகருமத்துக்கு உரியனாகி யாதொரு செயலுஞ் சிறப்பிக்குந் தானில்லாது முடியாதாகக் கண்டோர் யாவருங் களித்து மேலாகத் தன்னை வைத்துக்கொள்ள மெல்லிய குணமுடையவனாகிப் பாடஞ் சொல்லுதற் குரிய காலத்திலே முகமலர்தலையுடையவன் ஆசிரியனாதலால், பூ அவனுக்கு உவமானமாயிற்று. (௩0)

[ஆசிரியராகாதவரிலக்கணம்.]

௩௧. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பும்
அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்

கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை [ம்
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையு
உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

இ - ள். மொழி குணம் இன்மையும் - பாடஞ் சொல்லுங் குணமில்லாமையையும்—இழிகுண இயல்பும்-இழிகுணமாகிய இயற்கையையும்—அழுக்காறு - பிறருக்குவருங் கல்வியைக் குறித்துக் கொள்ளும் பொறாமையையும்—அவா - பொருளின்மேல் அதிகமாகவைக்கும் ஆசையையும்—வஞ்சம் - மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக் காட்டி வஞ்சித்தலையும்—அச்சம் ஆடலும்- கேட்போர்க்கு அச்சம் உண்டாகப் பேசுதலையும்—கழற்குடம் மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை முடத்தெங்கு ஒப்பு என - கழற்குடமும் மடற்பனையும் பருத்திக் குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகிய நான்கனையும் ஒப்பென்று சொல்ல—முரண் கொள் சிந்தையும் உடையோர் - மாறுபாடு கொண்ட கருத்தையுந் தம்மிடத்திலுடையவர்—ஆசிரியர் ஆகுதல் இலர் - கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல் இலராவர். எ - று. (௩க)

௩உ. பெய்த முறையன் றிப் பிறழ வுடன்றருஞ்
செய்தி கழற்பெய குடத்தின் சீரே.

இ - ள். பெய்த முறை அன்றி - தன்னுள்ளே போட்ட முறையினுலன்றி—பிறழ உடன் தரும் செய்தி - முன் போடப்பட்டவையும் பின் போடப்பட்டவையும் அம்முறை பிறழ்ந்துபோக விரைவிலே தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்களைக் கொடுக்குஞ் செய்கையானது—கழற்பெய் குடத்தின் சீர் - கழற்காய்போட்ட குடத்தினது குணமாம்.' எ - று.

தமக்குக் கற்பித்த முறையினுலன்றி முன் கற்பிக்கப்பட்டவையும் பின் கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறை பிறழ்ந்துபோக விரைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருஞ் செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால், கழற்குடம் அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (௩உ)

௩௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இ - ள். தானே தரக் கொளின் அன்றி - தானே தன்னிடத்துள்ள பழங்களைத் தரக் கொண்டாற் கொள்ளலாமேயன்றி—தன்

பால் மேவிக் கொளக் கொடா இடத்தது - ஒருவர் தன்னிடத்து நெருங்கி வந்து பறித்துக்கொள்ள அப்பழங்களைக் கொடாத இடத்தையுடையது—மடற்பனை - தன் வடிவமுழுதும் மடல் விரிந்த பனை. எ - று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச் சொல்ல அறிந்து கொண்டாற் கொள்ளலாமேயன்றி, ஒருவர் தம்மிடத்து நெருங்கி வந்து வினவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற் பொருள்களைச் சொல்லாத விடத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால், மடற்பனை அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (கஙு)

௧௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

இ - ள். அரிதின் பெயக் கொண்டு-பஞ்சைக் கொண்ட போதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாக அடைப்பத் தன்னுள்ளே கொண்டு—அப்பொருள் தான் பிறர்க்கு எளிது ஈவு இல்லது - கொடுக்கும்போதும் அப்பஞ்சைத் தான் பிறர்க்கு எளிதிற் கொடாத குற்றமுடையது—பருத்திக் குண்டிகை - பஞ்சு போட்ட குடுக்கை. எ-று.

கல்வியைக் கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிது சிறிதாகக் கற்பிக்கத் தம்முள்ளே கொண்டு, பாடஞ் சொல்லும்போதும் அக்கல்வியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற் கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால், பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உவமானமாயிற்று. (௧௪)

௧௫. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.

இ - ள். பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின் அல்லோர்க்கு-நீர் விடுகை முதலாகிய பலவகை யுபகாரங்களையுஞ் செய்து தனக்கு வழிபாடு செய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத பிறருக்கு—அளிக்குமது - தன்னிடத்துள்ள காய்களைத் தருங் குற்றமுடையது—முடத்தெங்கு - வேலிக்கு அப்புறம் வளைந்த தென்னமரம். எ - று.

பொருள் கொடுத்தல் முதலாகிய பலவகை யுபகாரங்களையுஞ் செய்து தமக்கு வழிபாடு செய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணுக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப் பொருளைத் தருங் குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால், முடத்தெங்கு அவருக்கு உவமானமாயிற்று. (௧௫)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—௨௬. கற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான் யாவன்? ௨௭. நல்லாசிரியருக்குச் சொல்லிய உவமை நான்கனுள், நிலத்தின் குணங்கள் எவை? ௨௮. மலையின் குணங்கள் எவை? ௨௯. தராசுகோலின் குணங்கள் எவை? ௩0. பூவின் குணங்கள் எவை? ௩௧. கற்பிக்கும் ஆசிரியராகாதவர் யாவர்? ௩௨. கற்பிக்கும் ஆசிரியராகாதவருக்குச் சொல்லிய உவமை நான்கனுள்ளே, கழற்குடத்தின் குற்றம் யாது? ௩௩. மடற்பனையின் குற்றம் யாது? ௩௪ பருத்திக்குண்டிகையின் குற்றம் யாது? ௩௫. முடத்தெங்கின் குற்றம் யாது?

௩. பாடஞ் சொல்லலினது வரலாறு.

௩௬ ஈதல் லியல்பே யியம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
உரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமில் மனத்தினூல் கொடுத்த லென்ப

இ - ள். ஈதல இயல்பு இயம்புங்காலை - பாடஞ் சொல்லுதலினது வரலாற்றைச் சொல்லும்போது—காலமும இடனும வாலிதின நோக்கி - உரிய காலத்தையும் உரிய விடத்தையுந் தூயனவாகப் பார்த்து—சிறந்துழி இருந்து - சிறந்தவிடத்திருந்து—தன தெய்வம் வாழ்த்தி - தான் வழிபடு கடவுளைத் துதித்து—உரைக்கப்படும் பொருள் உள்ளத்து அமைத்து—பாடஞ் சொல்லப்படும் பொருளைத் தன் கருத்தின்கண் நிறைத்து—விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகம் மலர்ந்து - விரையானாகியுங் கோபஞ் செய்யானாகியும் இச்சித்து முகமலர்ச்சியையடைந்து—கொள்வோன் கொள் வகை அறிந்து-கேட்பவனது கேட்கும அறிவின் வகையை அறிந்து—அவன் உளம் கொள - அவனது மனம ஏற்றுக்கொள்ள—கோட்டம் இல் மனத்தின் நூல் கொடுத்தல் என்ப-மாறுபாடில்லாத மனத்துடனே நூலைக் கொடுத்தலாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று. (௩௬)

பரீக்ஷை வினா.—௩௬. ஆசிரியன் கற்பிக்கு முறை எப்படி?

ச. மாணாக்கனது வரலாறு.

[மாணாக்க ரிலக்கணம்.]

௩எ. தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

இ - ள். தன் மகன் - தன் புதல்வனுக்கும்—ஆசான் மகன் - தன்னாசிரியன் புதல்வனுக்கும்—மன் மகன் - அரசன் புதல்வனுக்கும்—பொருள் நனி கொடுப்போன் - பொருளை மிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும்—வழிபடுவோன் - வழிபாடு செய்வோனுக்கும்—உரைகோளாளற்கு—தன்னாற் சொல்லப்பட்ட உரையை விரைவிலே கற்கும் அறிவுடையோனுக்கும்—உரைப்பது நூல் - சொல்லப்படுவது நூலாகும். எ - று. (௩எ)

௩அ. அன்ன மாவே மண்ணொடு கிளியே
இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
அன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

இ - ள். அன்னம் ஆ (அன்னர்) தலை (மாணாக்கர்) - அன்னத்தையும் பசுவையும் போல்வார் முதன்மாணாக்கர்—மண் கிளி (அன்னர்) இடை (மாணாக்கர்) - மண்ணையுங் கிளியையும் போல்வார் நடுமாணாக்கர்—இல்லிக்குடம் ஆடு எருமை நெய்யரி அன்னர் கடைமாணாக்கர் - பொள்ளற்குடத்தையும் ஆட்டையும் எருமையையும் பன்னாடையையும் போல்வார் கடைமாணாக்கர். எ - று.

அன்னம் பாலையும் நீரையும் வேறு பிரிந்துப் பாலைமாத்திரங் குடித்தல் போல, முதன் மாணாக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும் வேறு பிரித்துக் குணத்தை மாத்திரங் கொள்ளுதலாலும், பசு மிகுந்த புல்லையுடையவிடத்தைக் கண்டால் அப்புல்லை வயிறு நிறைய மேய்ந்து பின்போரிடத்திற் போயிருந்து சிறிது சிறிதாக வாயில் வருவித்துக்கொண்டு மென்று தின்றல்போல, முதன்மாணாக்கர் மிகுந்த கல்வியுடைய ஆசிரியனைக் கண்டால் அக்கல்வியைத் தன்னுள்ள நிறையக் கேட்டுக்கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து சிறிது சிறிதாக நினைவிற் கொண்டு வந்து சிந்தித்தலாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உவமானமாதலறிக.

மண் உழவர் வருந்திப் பயிர்செய்யு முயற்சியளவினதாகிய விளைவைத் தன்கட் காட்டல்போல, இடைமாணாக்கர் ஆசிரியன்

வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சியளவினதாகிய கல்வியறிவைத் தங்கட் காட்டுதலாலும், கிளி தனக்குக் கற்பித்த சொல்லையன்றி வேறொன்றையுஞ் சொல்லமாட்டாமைபோல, இடைமாணுக்கர் தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளையன்றி வேறொரு நூற்பொருளையுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உவமானமாதலறிக.

பொள்ளற்குடம் நீரை வார்க்குந்தோறும் ஒழுக விடுதல்போலக் கடைமாணுக்கர் நூற்பொருளைக் கற்பிக்குந்தோறும் மறந்துவிடுதலாலும், ஆடு ஒரு செடியிலே தழை நிறைந்திருந்தாலும் வயிறு நிறையமேயாது செடிதோறும் போய் மேய்தல்போலக் கடைமாணுக்கர் ஓராசிரியனிடத்து மிகுந்த கல்வியிருந்தாலும் புலமை நிறையக் கற்றுக்கொள்ளாது பலரிடத்தும் போய்ப் பாடங் கேட்டலாலும், எருமை குளத்து நீரைக் கலக்கிக் குடித்தல்போலக் கடைமாணுக்கர் ஆசிரியனை வருத்திப் பாடங் கேட்டலாலும், பன்னாடை தேன் முதலியவற்றைக் கீழே விட்டு அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுதல்போலக் கடைமாணுக்கர் நல்ல பொருளை மறந்து விட்டுத் தீய பொருளைச் சிந்தித்துப் பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு அந்நான்கும் உவமானமாதலறிக. (௩அ)

[மாணுக்கராகாதவரிலக்கணம்.]

௩௯. களிமடி மானி காமி கள்வன்
பிணிய னேழை பிணக்கன் சினத்தன்
துயில்வோன் மந்தன் றொன்னூற் கஞ்சித்
தடுமா றுளத்தன் றறுகணன் பாவி
படிறனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

இ - ள். களி - கள்ளுண்டு களிப்பவனும்—மடி - சோம்பேறியும்—மானி - அகங்கார முடையவனும்—காமி - காமமுடையவனும்—கள்வன் - திருடனும்—பிணியன் - நோயாளியும்—ஏழை - அறிவில்லாதவனும்—பிணக்கன் - மாறுபாடுடையவனும்—சினத்தன்-கோபமுடையவனும்—துயில்வோன்-மிகத்தூங்குவோனும்—மந்தன் - புத்திநுட்பமில்லாதவனும்—தொன்னூற்கு அஞ்சித் தடுமாறு உளத்தன் - பழைய நூல்களைக் கண்டஞ்சித் தடுமாறு முள்ளத்தையுடையவனும்—தறுகணன் - அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும்—பாவி - பாவஞ் செய்வோனும்—படிறன் - பொய் பேசுவோனும்—இன்னோர்க்கு-ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை யுடையவருக்கு—நூல் பகரார் - நூலைச் சொல்லார் ஆசிரியர். எ - று. ()

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—௩எ. கற்பிக்கப்படும் மாணாக்கராவார் யாவர்? ௩அ. தலைமாணாக்கர் எவை போல்வர்? இடைமாணாக்கர் எவை போல்வர்? கடைமாணாக்கர் எவை போல்வர்? ௩௯. கற்பிக்கப்படாதார் யாவர்?

ரு. பாடங்கேட்டலின் வரலாறு.

௪0. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப்பிற் சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்னவார் வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். கோடல் மரபு கூறுங்காலை - பாடங் கேட்டலினது வரலாற்றைச் சொல்லும்பொழுது—பொழுதொடு சென்று - தகுங் காலத்திலே போய்—வழிபடல் முனியான் - வழிபாடு செய்தலில் வெறுப்பில்லாதவனாகி—குணத்தொடு பழகி - ஆசிரியன் குணத்தோடு பொருந்தப் பயின்று—அவன் குறிப்பிற் சார்ந்து - அவன் குறிப்பின் வழியிலே சேர்ந்து—இரு என இருந்து - இருவென்று சொன்னபின் இருந்து—சொல் எனச் சொல்லி - படியென்று சொன்னபின் படித்து—பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகி - பசித்துண்பவனுக்கு உணவினிடத்துள்ள ஆசைபோலப் பாடங்கேட்டலில் ஆசையுடையவனாகி—சித்திரப்பாவையின் அத்தகவு அடங்கி-சித்திரப்பாவையைப்போல அவ்வசைவறு குணத்தினோடு அடங்கி—செவி வாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆக - காதானது வாயாகவும மனமானது கொள்ளுமிடமாகவும்—கேட்டவை கேட்டு - முன் கேட்கப்பட்டவற்றை மீட்டுங் கேட்டு—அவை விடாது உளத்து அமைத்து - அப்பொருள்களை மறந்துவிடாது உளத்தின்கண் நிறைத்துக்கொண்டு—போ எனப் போதல் - போ என்ற பின் போகுதலாகும்—என்மனார் புலவர் - என்று சொல்லுவர் புலவர், எ - று. ()

௪௧. நூல்பயி லியல்பே நுவலின்வழக் கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்

ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்.

இ-ள். நூல் பயில் இயல்பு நுவலின் - நூலைக் கற்றலினியல்பைச் சொல்லின்—வழக்கு அறிதல் - உலகவழக்குஞ் செய்யுள் வழக்குமாகிய இருவகை நடையையும் ஆராய்ந்தறிதலும்—பாடம் போற்றல்-மூல பாடங்களை மறவாது பாதுகாத்தலும்—கேட்டவை நினைத்தல் - தான் கேட்ட பொருள்களைப் பலகாற் சிந்தித்தலும்—ஆசாற் சார்ந்து அவை அமைவரக் கேட்டல் - ஆசிரியனை யடுத்து அவைகளைத் தன்மனத்துள் அமையும்படி மீட்டுங் கேட்டலும்—அம் மாண்பு உடையோர் தம்மொடு பயிறல் - அக்கற்குந் தொழிலை யுடையவரோடு பழகுதலும்—வினாதல் - தான் ஐயுற்ற பொருளை அவரிடத்து வினாவுதலும்—வினாயவை விடுத்தல் - அவர் வினாவியவைகளுக்குத் தான் உத்தரங் கொடுத்தலும்—என்ற இவை கடனாக் கொளின் - என்று சொல்லப்பட்ட இச்செயல்களை முறையாக மாணாக்கன் கொண்டால்—மடம் நனி இகக்கும் - அறியாமையானது அவனை மிகுதியும் விட்டு நீங்கும். எ-று. (௪௧)

௪௨. ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பிற்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

இ-ள். ஒருகுறி கேட்போன் - ஒருநூலைப் பாடங் கேட்பவன்—இருகால் கேட்பின்-ஒருதரங் கேட்ட அளவின் அமையாது இரண்டுதரங் கேட்டானாயின்—நூலில் பெருகப் பிழைபாடு இலன்- அந்நூலிலே மிகுதியும் பிழைபடுதல் இலனாவன். எ-று. (௪௨)

௪௩. முக்கால் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

இ-ள். முக்கால் கேட்பின் - மூன்றுதரங் கேட்டானாயின்—முறை அறிந்து உரைக்கும் - ஆசிரியன் கற்பித்த முறையை உணர்ந்து பிறர்க்குச் சொல்லுவான். எ-று. (௪௩)

௪௪. ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்.

இ-ள். ஆசான் உரைத்தது அமைவரக் கொளினும் - ஆசிரியன் கற்பித்த பொருளைத் தன்னறிவினிடத்து நிறையக் கற்றானாயினும்—காற் கூறு அல்லது பற்றலன் ஆகும் - புலமைத்திறத்திற் காற்பங்கல்லது அதற்கதிகமாகப் பெறாதவனாவன். எ-று. (௪௪)

சரு. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகாற்
செவ்வினி னுரைப்ப வவ்விரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

இ - ள். அவ்வினையாளரொடு பயில்வகை ஒருகால் - அக்க ற்குந் தொழிலாளரோடு பழகும்வகையாற் காற்கூறும்—செவ்வி னின் உரைப்ப அவ்விருகாலும் - தன் மாணுக்கருக்குஞ் சபையாரு க்கும் உணர விரித்துரைத்தலால் அரைக்கூறுமாக—மை அறு புலமை மாண்பு உடைத்து ஆகும் - குற்றமற்ற புலமையானது நிரம் புதலுடைத்தாகும். எ - று. (சரு)

சசு. அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே.

இ - ள். அழலின் - குளிர் காய்வோன் விட்டு நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கின்ற நெருப்பைப்போல ஆசிரியனை நினை ந்து—அஞ்சி நீங்கான் அணுகான் - அச்சமுற்று விட்டு நீங்காணுகி யும் நெருங்காணுகியும் இருந்து—நிழலின் நீங்கான் - விடாது பின் செல்லு நிழலைப்போலத் தொடர்ந்து சென்று—நிறைந்த நெஞ்ச மோடு - அன்பு நிறைந்த கருத்துடனே கூடி.—எத்திறத்து ஆசான் உவக்கும்-எந்தன்மையினுலே ஆசிரியனுனவன் மகிழ்வான்—அந் திறம் அறத்தின் திரியாப் படர்ச்சி - அத்தன்மையோடு பொருந்தி அறத்தினின்றும் வேறுபடாத நடத்தலானது—வழிபாடு - மாணுக் கன் செய்யும் வழிபாடாகும். எ - று.

அழலினென்பதற்கு ஆசிரியன் கோபித்தாலெனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (சசு)

பரிக்ஷை வினுக்கள்.—சO. மாணுக்கன் பாடங் கேட்கு முறை எப்படி? சக. மாணுக்கன் நூலிலே பயிலு முறை எப்படி? சஉ. எத்தனைதரம் பாடங் கேட்கின் நூலிலே பிழைபாடு மிகுதியும் நீங்குவன்? சஙூ. எத்தனைதரம் பாடங் கேட்கின் ஆசிரியன் சொல்லிய முறை யறிந்து சொல்லுவன்? சச. பாடங் கேட்டலி னுலே புலமைத்திறத்தின் எத்தனை பங்கு கைகூடும்? சரு. புல மைத்திறத்தின் மற்ற முக்காற் பங்கும் எவ்வெவைகளினுலே கைகூடும்? சசு. மாணுக்கன் ஆசிரியனை வழிபடு முறை யாது?

பொதுப்பாயிர முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

[சிறப்புப் பாயிரத்துக்குப் பொதுவிதி.]

சஎ ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

இ - ள். ஆக்கியோன் பெயர் - நூல் செய்தோன் பெயரும்—வழி - நூல் வந்த வழியும்—எல்லை - நூல் வழங்கு நிலமும—நூற்பெயர் - நூலினது பெயரும்—யாப்பு - இந்நூல் முடிந்த பின்பு இந்நூல் கேட்கத்தகும் என்னும் இயைபும—நுதலிய பொருள் - நூலிற் சொல்லப்பட்ட பொருளும—கேட்போர் - இந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரிகள் இவரென்பதும்—பயன் - நூல் கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும்—ஆய எண்பொருளும் - ஆகிய எட்டுப்பொருளையும்—வாய்ப்பக் காட்டல் - விளங்க வுணர்த்துதல்—பாயிரத்து இயல்பு - சிறப்புப்பாயிரத்தினது இலக்கணமாம். எ - று

ஆகியவென்பது ஆயென்றாயிற்று. (௧)

ச அ. காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

இ - ள். காலம் - நூல் செய்த காலமும்—களன் - நூலரங்கேற்றிய சபையும்—காரணம் - நூல் செய்தற்குக் காரணமும்—என்று இம் மூவகை ஏற்றி மொழிநரும் உளர் - என்று இம்மூன்றனையும் அவ்வெட்டனோடு கூட்டிப் பதினொன்றாகச் சொல்லுவாருஞ் சிலர் உளர். எ - று. (உ)

[நூற்பெயருக்குச் சிறப்புவிதி.]

சகூ. முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் றன்மைமுத லினிமித்தி [னும
இடுகுறி யானுநூற் கெய்தும் பெயரே.

இ - ள். நூற்கு - ஒருநூலுக்கு—முதனூல் - அந்நூலின் முதனூலும்—கருத்தன் - அந்நூல் செய்தவனும—அளவு - அந்நூலினளவும்—மிகுதி - அந்நூலிலே சொல்லப்படுவனவற்றுள் மிகுதியாகிய

கூறும்—பொருள் - அந்நூலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளும்—செய்வித்தோன் - அந்நூல் செய்வோனுக்குப் பொருளுதவி செய்து அதனைச் செய்வித்தவனும்—தன்மை - அந்நூலின் குணமும்—முதல் நிமித்தினும் - முதலாகிய காரணங்களாலும்—இடுகுறியானும் - இடுகுறியாலும்—பெயர் எய்தும் - பெயர் வரும். எ - று.

முதனூலாற் பெயர் பெற்றன பாரதமுதலாயின. கருத்தனாற் பெயர் பெற்றன தொல்காப்பிய முதலாயின. அளவினாற் பெயர் பெற்றன நாலடி நானூறு முதலாயின. மிகுதியாற் பெயர் பெற்றன களவியல் முதலாயின. பொருளாற் பெயர் பெற்றன அகப்பொருண் முதலாயின. செய்வித்தோனாற் பெயர் பெற்றன சாதவாகன முதலாயின. தன்மையாற் பெயர் பெற்றன நன்னூன் முதலாயின. இடுகுறியாற் பெயர் பெற்றன கலைக்கோட்டுத்தண்டு முதலாயின ()

[வழியின் வகையாகிய நூலயாப்புக்குச் சிறப்புவிதி]

௫௰. தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

இ - ள். தொகுத்தல் - விரிந்து கிடந்ததைத் தொகுத்துச் செய்தலும்—விரித்தல் - தொக்குக் கிடந்ததை விரித்துச் செய்தலும்—தொகைவிரி - தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்தலும்—மொழிபெயர்ப்பு - ஒரு பாடையில் உள்ள நூலை மற்றொரு பாடையிலே திருப்பிச் செய்தலும்—என - என்று—தகுநூல் யாப்பு ஈரிரண்டு என்ப - தக்க நூல்யாப்பானது நால்வகைப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

"மலர்தலை" என்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே "தொகைவகைவிரி" யாப்பென்று சொல்லியது இந்நான்கு பிரிவினுள் இல்லையேயெனின், நடு நின்ற வகை பின்னின்ற விரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும் முன்னின்ற தொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்றலினாலே, "தொகைவகைவிரி" யென்றது தொகைவிரியென்பதனுள் அடங்குமெனக் கொள்க. (௪)

[சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியார் இவரென்பது.]

௫௧. தன்னா சிரியன றன்னொடு கற்றோன்
றன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

இ - ள். தன் ஆசிரியன் - தன்னுடைய ஆசிரியனும்—தன்னொடு கற்றோன் - தன்னோடு பாடங் கேட்டவனும்—தன் மாணாக்கன் -

தன்னுடைய மாணாக்கனும்—தகும் உரைகாரன் - தன் நூலுக்குத் தகும் உரையைச் செய்தவனும்—என்ற இன்னோர் - என்று சொல்லப்பட்ட இந்நால்வருள் ஒருவர்—பாயிரம் இயம்புதல் கடன் - சிறப்புப்பாயிரத்தைச் சொல்லுதல் முறைமையாகும். எ - று.

தன்னொடு கற்றோனெனினும் ஒருசாலைமாணாக்கன் எனினும் ஒக்கும். (௫)

[சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் செய்தற்குக் காரணம்.]

௫௨. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்தல் தகுதி யன்றே.

இ - ள். தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும் - தோன்றாத நுட்பங்களெல்லாங் காட்டிப் பல துறைப்பட்டு விரித்து நூலைச் செய்து முடித்தாலும்—தான் தற்புகழ்தல் தகுதி அன்று - தானே தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்ளுதல் தகுதியன்றாம். எ - று. (௬)

[தற்புகழ்ச்சி குற்றமாகா இடங்கள்]

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினும்
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோர்க்கே.

இ - ள். மன்னுடை மன்றத்து ஓலைத் தூக்கினும் - அரசனது சபைக்கெழுதுஞ் சீட்டுக்கவியிலும்—தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும் - தனது கல்வி வலிமையை அறியாதாரிடத்திலும்—மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும் - பெரிய சபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும் பொழுதும்—தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் - தன்னை எதிரி பழித்த காலத்திலும்—தன்னைப் புகழ்தலும் புலவோர்க்குத் தகும் - தன்னைத் தான் புகழ்ந்துகொள்ளுதலும் புலவனுக்குத் தகும். எ - று. (௭)

[பாயிரம் நூலுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினதென்பது]

௫௪. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

இ - ள். ஆயிரம் முகத்தான் அகன்றது ஆயினும் - ஆயிரமுறுப்புக்களால் விரிந்ததாயினும்—பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்று - பாயிரமில்லாதது நூலன்றாம். எ - று. (௮)

௫௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும் [ன்
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போல்—நாடிமு
ஐதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

இ - ள். மாடக்குச் சித்திரமும் - மாளிகைக்குச் சித்திரமும்—மாநகர்க்குக் கோபுரமும் - பெரிய பட்டணத்திற்குக் கோபுரமும்—ஆடு அமைத் தோள் நல்லார்க்கு அணியும் போல் நாடி - நடிக்கின்ற மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடைய மங்கையருக்கு ஆபரணமும் போல நினைத்து—ஐது உரையாநின்ற அணிந்துரையை உரையா - அழகிய பொருளைச் சொல்லுகின்ற பாயிரத்தை யுரைத்து—எந்நூற்கும் முன் பெரிது பெய்து வைத்தார் - எவ்வகைப்பட்ட பெரிய நூலுக்கும் முதலிலே பெரும்பாலுஞ் சேர்த்து வைத்தார் ஆசிரியர். எ - று. (௬)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—௪௭. சிறப்புப்பாயிரமாவதியாது? ௪௮. ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய எட்டோடு கூட்டிச் சொல்லப்படுவன பிறவும் உளவோ? ௪௯. நூற்கு எவ்வெவ்வாற்றால் பெயரிடப்படும்? ௫௦. வழியின் வகையாகிய நூல்யாப்பு எத்தனை வகைப்படும்? ௫௧. ஒருநூற்குச் சிறப்புப் பாயிரஞ் செய்தற்குரியார் யாவர்? ௫௨. சிறப்புப்பாயிரம் பிறர் செய்தற்குக் காரணம் யாது? ௫௩. தற்புகழ்ச்சி குற்றமாகா இடங்கள் எவை? ௫௪. பாயிரமின்றி நூல் பயன்படாதா? ௫௫. எவ்வெவைகட்கு எவ்வெவை போல நூற்குப் பாயிரம் இன்றியமையாச் சிறப்பினது?

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கண முற்றிற்று.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

[எழுத்தினது அதிகரித்தலையுடைய படலம்.]

க. எழுத்தியல்.

[கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும்.]

சூ. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் றொழுதுநன் கியம்புவ னெழுத்தே.

இ-ள். பூ மலி அசோகின் புனை நிழல் அமர்ந்த நான்முகற் றொழுது - பூக்கள் நிறைந்த அசோகமரத்தினது அலங்கரிக்கப்பட்ட நிழலின்கண் எழுந்தருளியிருந்த நான்கு திருமுகங்களையுடைய கடவுளை வணங்கி—எழுத்து நன்கு இயம்புவன் - எழுத்திலக்கணத்தை நன்றாகச் சொல்வேன் யான். எ-று.

எழுத்தென்பது ஆகுபெயர். ஏகாரம் ஈற்றசை.

எல்லாம் வல்ல கடவுளை வணங்கலால் இனிது முடியுமென்பது கருதி நன்கியம்புவனென்று புகுந்தமையின், இது நுதலிப்புகுதலென்னு முத்தி. (க)

[எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி]

சூ. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்றா
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

இ-ள். எண் - எழுத்தினெண்ணும்—பெயர் - பெயரும்—முறை - முறையும்—பிறப்பு - பிறப்பும்—உருவம்-வடிவமும்—மாத்திரை - அளவும்—முத(னிலை) - முதனிலையும்—ஈறு (நிலை) - கடைநிலையும் — இடைநிலை - இடைநிலையும்— போலி - போலியும்—பதம் - பதமும்—புணர்பு - புணர்ச்சியும்—எனப்பன்னிருபாற்று - என்று பன்னிருபகுதியினையுடைத்தாகும்—அது - அவ்வெழுத்திலக்கணம். எ-று.

இச்சூத்திரந் தொகுத்துச்சுட்டலென்னு முத்தி; மேல் வருவனவெல்லாம் வகுத்துக்காட்டல்.

இப்பன்னிருபகுதியுள்ளும், எண்முதலிய பத்தும் எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் பதம் புணர்பென்னும் இரண்டும் புறத்திலக்கணமென்பது தோன்ற, என்றுவென்னும் எண்ணிடைச்சொற் கொடுத்துப் பிரித்தோதினர்.

எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் பத்தையும் எழுத்தியலென ஓரியலாகவும், புறத்திலக்கணம் இரண்டனுள் அவ்வெழுத்தாலாம் பதத்தைப் பதவியலென ஓரியலாகவும், அப்பதம் புணரும் புணர்ப்பை உயிரீற்றுப்புணரியல் மெய்யீற்றுப்புணரியல் உருபுபுணரியலென மூன்றியலாகவும், ஒத்து முறைவைப்பென்னும் உத்தியால் வைத்தார். (௨)

பரீக்ஷை வினுக்கள்.—௧. "பூமலி" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் எதுமுதல் எதுகாறும் கடவுள்வணக்கங் கூறப்பட்டது? எதுமுதல் எதுகாறும் அதிகாரங் கூறப்பட்டது? ௨. எழுத்திலக்கணம் எத்தனை வகைப்படும்? அகத்திலக்கணம் எவை? புறத்திலக்கணம் எவை? எழுத்திலக்கணம் எத்தனை பகுதியுடையது?

௧. எண்.

[எழுத்து இன்ன தென்பதும் அதன் வகையும்]

௫௮. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இ - ள். மொழி முதற்காரணம் அணுத்திரள் ஆம் ஒலி எழுத்து-மொழிக்கு முதற்காரணமும் அணுத்திரளின் காரியமுமாகிய ஒலியாவது எழுத்து—அது முதல் சார்பு என இருவகைத்து - அது முதலெழுத்துஞ் சார்பெழுத்துமென இருவகையினையுடைத்து. எ - று.

அணுத்திரள் - அணுக்கூட்டம். இங்கே அணுவென்றது செவிப்புலனுமணுவை; அது ஒலிநுட்பம். மொழிக்கு முதற்காரணம் எழுத்தானாற்போல, எழுத்திற்கு முதற்காரணம் அணுக்கூட்டமாம். அணுக்கூட்டத்தின் காரியம் எழுத்தானாற்போல எழுத்தின் காரியம் மொழியாம்.

காரியமாவது ஆக்கப்பட்டது. காரணமாவது காரியத்திற்கு இன்றியமையாததாய் அதற்கு முற்காலத்திருப்பது. முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமுமெனக் காரணம் இருவகைப்படும். முதற்கார

ணமாவது காரியத்தோடொற்றுமையுடையது.
வது முதற்காரணத்திற்குத் துணையாய் அது காரியப்படுமளவும் உடனிகழ்வது. குடங் காரியம்; அதற்கு முதற்காரணம் மண்; துணைக் காரணந் திரிகை. மொழி காரியம்; அதனின் வேறாகாது அதனோடு ஒற்றுமையுடையது எழுத்தாதலால், அதற்கு எழுத்து முதற் காரணம். எழுத்துக் காரியம்; அதனின் வேறாகாது அதனோடு ஒற்றுமையுடையது செவிப்புலனாமணுவாதலால், அதற்கு அவ்வணு முதற்காரணம். (௩)

[முதலெழுத்தின் விரி.]

௫௯. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

இ - ள். உயிரும் - உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும்—உடம்பும் - மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டும்—ஆம் முப்பதும் முதல் - ஆகிய முப்பதெழுத்தும் முதலெழுத்தாம். எ - று. (௪)

[சார்பெழுத்தின் வகை.]

௬0. உயிர்மெய் யாய்த முயிரள பொற்றள
பஃகிய இஉஐஔ மஃகான்
றனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

இ - ள். உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும்—ஆய்தம் - ஆய்தமும்—உயிரளபு - உயிரளபெடையும்—ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடையும்—அஃகிய இ - குற்றியலிகரமும்—(அஃகிய) உ - குற்றியலுகரமும்—(அஃகிய) ஐ - ஐகாரக் குறுக்கமும்—(அஃகிய) ஔ - ஔகாரக் குறுக்கமும்—(அஃகிய) மஃகான் - மகரக்குறுக்கமும்—(அஃகிய) தனிநிலை - ஆய்தக் குறுக்கமும்—பத்துஞ் சார்பெழுத்து ஆகும் - ஆகிய பத்துஞ் சார்பெழுத்தாகும். எ - று.

அஃகுதல் - சுருங்குதல். தனிநிலை - ஆய்தம். (௫)

[சார்பெழுத்தின் விரி.]

௬௧. உயிர்மெய் யிரட்டுநூற் றெட்டுய ராய்தம்
எட்டுயி ரளபெழு மூன்றொற் றளபெடை
ஆறே ழஃகு மிம்முப் பானேழ்
உகர மாறா றைகான் மூன்றே
ஔகா னொன்றே மஃகான் மூன்றே
ஆய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றொழி முந்நூற் றெழுபா னென்ப.

இ - ள். உயிர் மெய் இரட்டுநூற்றெட்டு - உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு—உயர் ஆய்தம் எட்டு-முற்றாய்தம் எட்டு—உயிரளபு எழுமூன்று - உயிரளபெடை இருபத்தொன்று—ஒற்றளபெடை ஆறேழ் - ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு—அஃதும் இ முப்பானேழ் - குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழு—(அஃதும்) உகரம் ஆறாறு - குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறு—(அஃதும்) ஐகான் மூன்று - ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று—(அஃதும்) ஔகான் ஒன்று - ஔகாரக்குறுக்கம் ஒன்று—அஃதும் மஃகான் மூன்று - மகரக்குறுக்கம் மூன்று—(அஃதும்) ஆய்தம் இரண்டொடு-ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டுடனே—சார்பெழுத்து உறு விரி ஒன்று ஒழி மூந்நூற்றெழுபான் என்ப - சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி மூந்நூற்றறுபத்தொன்பதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இவை இத்தனையவாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற் காண்க. (௬)

பரிக்ஷை வினாக்கள்.—௩. எழுத்தாவதியாது? இங்கே அறுவென்றது எவ்வணுவை? செவிப்புலனுமணுவென்றது என்னை? காரியமாவதியாது? காரணமாவதியாது? முதற்காரணமாவதியாது? துணைக்காரணமாவதியாது? எதனாலே குடங் காரியமெனப்படும்? எதனாலே குடத்திற்கு மண்ணுந்திரிகையுங் காரணமெனப்படும்? எதனாலே குடத்திற்கு மண் முதற்காரணம்? எதனாலே குடத்திற்குத் திரிகை துணைக்காரணம்? எழுத்திற்கு முதற்காரணம் யாது? எதனாலே? எழுத்தின் காரியம் யாது? எழுத்தெத்தனைவகைப்படும்? ௪. முதலெழுத்து எத்தனை வகைப்படும்? முதலெழுத்தெத்தனை? ௫. சார்பெழுத்து எத்தனை வகைப்படும்? ௬. உயிர்மெய்யெழுத்தெத்தனை? முற்றாய்தமெத்தனை? உயிரளபெடையெத்தனை? குற்றியலிகரமெத்தனை? குற்றியலுகரமெத்தனை? ஐகாரக்குறுக்கமெத்தனை? ஔகாரக்குறுக்கமெத்தனை? மகரக்குறுக்கமெத்தனை? ஆய்தக்குறுக்கமெத்தனை? ஆகச்சார்பெழுத்தெத்தனை?

௨. பெயர்.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணம்.]

௬௨. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

இ - ள். இடுகுறி காரணப்பெயர் - இடுகுறிப்பெயருங் காரணப்பெயருமாகிய இரண்டும்—பொதுச் சிறப்பின-பல பொருளுக்குப்

பொதுப் பெயராயும் ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்புப்பெயரா யும் வருவனவாம். எ - று.

இடுகுறிப்பெயராவது ஒருகாரணமும் பற்ருது வழங்கி வரும் பெயர். காரணப்பெயராவது யாதேனுமொரு காரணம் பற்றி வழ ங்கிவரும் பெயர்.

உதாரணம். மரமென்பது, ஒருகாரணமும் பற்ருது வழங்கும் பெய ராய்ப், பனை பலா முதலிய பல பொருள்களுக்கும் பொது வாய் நிற்கையால், இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். பனை பலா என் பன, ஒரு காரணமும் பற்ருதுவழங்கும்பெயராய், ஒவ்வொரு பொருளுக்கே சிறப்பாய் நிற்கையால், இடுகுறிச்சிறப்புப்பெ யர். அணியென்பது, அணியப்படுதலாகிய காரணம் பற்றி வழ ங்கும் பெயராய், இடுவன தொடுவன கட்டுவன கவிப்பன முதலிய ஆபரணங்கள் பலவற்றிற்கும் பொதுவாய் நிற்கை யாற், காரணப்பொதுப்பெயர். முடி கழல் என்பன, முடியிற் கவிக்கப்படுவதுங் கழலிற் கட்டப்படுவதுமாகிய காரணம் பற்றி வழங்கும் பெயராய், ஒவ்வொருபொருளுக்கே சிறப் பாய் நிற்கையாற், காரணச் சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியால் இச்சூத்திரத்தி ற்கு வேறுமொருபொருள் உரைக்கப்படும்; அது வருமாறு:—இடு குறிகாரணப்பெயர் - இடுகுறியென்றுங் காரணமென்றுஞ் சொல் லப்படும் இலக்கணங்களையுடைய பெயர்கள்—பொது - இடு குறி காரணமென்னும் இரண்டற்கும் பொதுவாயும்—சிறப்பின - இடுகு றிக்கே சிறப்பாயுங் காரணத்திற்கே சிறப்பாயும் வருவனவாம். எ-று. எனவே, இடுகுறிப்பெயர் காரணப்பெயர் காரணவிடுகுறிப் பெயர் எனப் பெயர் மூவகைப்படுமென்றாராயிற்று.

காரணவிடுகுறிப்பெயராவது, காரணங் கருதியபொழுது அக் காரணங்களையுடைய பல பொருள்களுக்குஞ் செல்வதாயும், கார ணங் கருதாதபொழுது இடுகுறியளவாய் நின்று ஒவ்வொரு பொரு ட்கே செல்வதாயும் உள்ள பெயராம்.

உ - ம். பொன் என்பது இடுகுறிப்பெயர். பொன்னன் என்பது காரணப்பெயர். முக்கணன், அந்தணன், முள்ளி, கறங்கு என்பன காரணவிடுகுறிப்பெயர். முக்கணன் என்பது, கார ணங் கருதியபொழுது விநாயகக்கடவுள் முதலிய பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணங் கருதாத பொழுது இடுகுறியளவா ய்ச் சிவபெருமானுக்குச் செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப்பெ யராயிற்று. மற்றைப்பெயர்களுக்கும் இப்படியே காண்க. (எ)

[எழுத்தின் பெயர்.]

௬௩. அம்முத லீரா றாவி கம்முதன்
மெய்ம்மூ வாறென விளம்பினர் புலவர்.

இ - ள். அம்முதல் ஈராறு ஆவி (என) - நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதலிய பன்னிரண்டனையும் உயிரெழுத்தென்றும்—கம்முதல் மூவாறு மெய் என - ககரமுதலிய பதினெட்டனையும் மெய்யெழுத்தென்றும்—விளம்பினர் புலவர் - சொன்னார் அறிவுடையோர். எ - று.

அகரமுதலிய பன்னிரண்டும் உயிர்போலத் தனித்தியங்கும் வன்மையுடைமையால் உயிரெனவும், ககரமுதலிய பதினெட்டும் உயிரோடு கூடியல்லது இயங்கும் வன்மையில்லாத மெய்போல அகரத்தோடுகூடியல்லது இயங்கும் வன்மையில்லாமையால் மெய்யெனவும், பெயர் பெற்றன. இவை உவமவாகுபெயராய்க் காரணப்பொதுப்பெயராயின. பிறவும் இப்படியே வருதல் காண்க. (அ)

௬௪. அவற்றுள்,
அ இ உ எ ஒக்குறி லைந்தே.

இ - ள். அவற்றுள் - ஆவியுமெய்யுமென்றவற்றுள்—அ இ உ எ ஒ ஐந்து குறில் - அ இ உ எ ஒ என்னும் ஐந்துங் குற்றெழுத்தாம். எ - று. (௯)

௬௫. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ நெடில்.

இ - ள். ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் ஏழும் நெட்டெழுத்தாம். எ - று. (௧0)

௬௬. அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே.

இ - ள். அ இ உ - அ இ உ என்னு மூன்றும்—முதல் தனிவரின் சுட்டு - மொழிக்கு முதலிலே தனித்துச் சுட்டுப்பொருளைக் காட்டவரிற் சுட்டெழுத்தாம். எ - று.

முதலெனப் பொதுப்படச் சொன்னதினாலே, புறத்தும் அகத்தும் வருமெனக் கொள்க.

உ-ம். அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன் புறத்து வந்தன. அவன், இவன், உவன் அகத்து வந்தன.

அகரந் தூரத்தினுள்ள பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தினுள்ள பொருளையும், உகரம் நடுவினுள்ள பொருளையுஞ் சுட்டுதற்கு வரும்.

௬௭. எ யா முதலும் ஆ ஓ வீற்றும்
ஏ யிரு வழியும் வினாவா கும்மே.

இ - ள். எ யா முதலும் - எகரமும் யாவும் மொழிக்கு முதலிலும்—ஆ ஓ ஈற்றும் - ஆகாரமும் ஓகாரமும் மொழிக்கிறுதியிலும்—ஏ இருவழியும் - ஏகாரம் இவ்விரண்டிடத்திலும்—(தனி வரின்) வினா ஆகும் - தனித்து வினாப்பொருளைக் காட்ட வரின் வினாவெழுத்தாம். எ - று.

மேலைச் சூத்திரத்திலே 'தனி வரின்' என்றது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது. ஒன்றின முடித்தறன்னின முடித்தலென்னு முத்தியால் உயிர்மெய்யாகிய யாவினாவும் உடன் கூறப்பட்டது. இவை புறத்தும் அகத்தும் வருதல் ஏற்றபடி கொள்க.

உ-ம். எக்கொற்றன், யாங்ஙனம் என எகரமும் யாவும் முதலிலே புறத்து வந்தன. எவன், யாவன் என எகரமும் யாவும் முதலிலே அகத்து வந்தன. கொற்றா, கொற்றனோ என ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈற்றிலே புறந்து வந்தன. ஏவன், கொற்றனே என ஏகாரம் முதலில் அகத்தும் ஈற்றிற் புறத்தும் வந்தது. (௧௨)

௬௮. வல்லினங் க ச ட த ப ற வென வாறே.

இ - ள். க ச ட த ப ற என ஆறு வல்லினம் - க ச ட த ப ற என்று ஆறும் வல்லெழுத்தாம். எ - று. இவை வன்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௧௩)

௬௯. மெல்லினம் ங ஞ ண ந ம ன வென வாறே.

இ - ள். ங ஞ ண ந ம ன என ஆறு மெல்லினம் - ங ஞ ண ந ம ன என்று ஆறும் மெல்லெழுத்தாம். எ - று. இவை மென்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௧௪)

௭0. இடையினம் ய ர ல வ ழ ள வென வாறே.

இ - ள். ய ர ல வ ழ ள என ஆறு இடையினம் - ய ர ல வ ழ ள என்று ஆறும் இடையெழுத்தாம். எ - று. இவை இடைக்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௧௫)

[இனவெழுத்து.]

௭௧. ஐ ஔ இ உச் செறிய முதலெழுத்
திவ்விரண் டோரின மாய்வரன் முறையே.

இ - ள். ஐ ஔ இ உச் செறிய - இனமில்லாத ஐகார ஔகார ங்கள் ாகார ஊகாரங்களுக்கு இனமாகிய இகர உகரங்களைத் தமக் கும் இனமாகப் பொருந்த—முதலெழுத்து இவ்விரண்டு ஓரினம் ஆய் வரல் முறை - முதலெழுத்துக்கள் இவ்விரண்டோரினமாய் வருதன்முறை; ஆதலால், அவை இனவெழுத்தெனப் பெயர் பெறும். எ - று.

சுருங்கச்சொல்லலென்னும் அழகு பற்றி முதலெழுத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினர்; ஏற்புழிக்கோடலென்பதனால், இவ்விரண் டோரினமாய் வருதல் இடையின மொழிந்த மற்றவைகளுக்கே கொள்க.

உ-ம். அஆ; இஈ, உஊ; எஏ, ஐஇ; ஒஓ; ஔஉ. எ-ம். கங; சஞ; டண; தந; பம; றன. எ-ம். இவ்விரண்டு ஓரினமாய் வந்தமை காண்க. (௧௬)

[இனமென்றதற்குக் காரணம்.]

௭௨. தான முயற்சி யளவு பொருள்வடி
வானவொன் றாதியோர் புடையொப் பினமே.

இ - ள். தானம் - பிறப்பிடமும்—முயற்சி - தொழிலும்—அளவு - மாத்திரையும்—பொருள் - பொருளும்—வடிவு - உருவமும்—ஆன ஒன்று ஆதி ஓர்புடை ஒப்பு - ஆகிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒரு புடையொத்தலால்—இனம் - இனமாம். எ - று.

முன் காரணம் விளங்காமற் கூறப்பட்ட இனமென்றதை இங்கே காரணங் காட்டி முடிவு செய்தலால், இச்சூத்திரம் எதுவின் முடித்தலென்னு முத்தி.

ஆய்தந் தனிநிலையாதலாலும், மற்றைச் சார்பெழுத்துக்களுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துக்களின் பெயர்களே பெயர்களாய் அடங்குதலாலும், சார்பெழுத்துக்களுக்குப் பெயர் சொல்லாது விட்டார். (௧௭)

பரீக்ஷை வினாக்கள்—௭. பெயர் எத்தனை வகைப்படும்? இடுகுறிப் பொதுப்பெயராவதியாது? இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயராவதியாது? காரணப்பொதுப்பெயராவதியாது? காரணச்சிறப்புப்பெயராவதியாது? பின்னர்க் கூறிய உரைப்படி பெயர் எத்தனைவகைப்படும்? காரணவிடுகுறிப்பெயராவதியாது? அ. உயிரெழுத்தெவை? மெய்யெழுத்தெவை? கூ. உயிரெழுத்து எத்தனைவகைப்படும்? குற்றெழுத்தெவை? ௧0. நெட்டெழுத்தெவை? ௧௧. சுட்

டெழுத்தெவை? ௧௨. வினாவெழுத்தெவை? மொழிமுதலில் வரும் வினாவெழுத்தெவை? மொழியீற்றில் வரும் வினாவெழுத்தெவை? மொழிமுதல் கடை என்னும் இரண்டிடத்தும் வரும் வினாவெழுத்தெவை? ௧௩. மெய்யெழுத்து எத்தனைவகைப்படும்? வல்லெழுத்தெவை? ௧௪. மெல்லெழுத்தெவை? ௧௫. இடையெழுத்தெவை? ௧௬. முதலெழுத்துக்களுள் ஒன்றற்கொன்று இனமாவன உளவோ? இவ்விரண்டோரினமாகா எழுத்துக்கள் எவை? ௧௭. யாதுகாரணத்தால் இவ்விரண்டெழுத்து ஒவ்வோரினமாம்.

௩. முறை.

௭௩. சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்த றானே முறையா கும்மே.

இ - ள். சிறப்பினும் இனத்தினும் செறிந்து - சிறப்பினாலும் இனத்தினாலும் பொருந்தி—ஈண்டு அம்முதல் நடத்தல் தானே - இவ்வுலகத்தில் அகரமுதலாக வழங்குதலே—முறை ஆகும் - எழுத்துக்களது முறையாம். எ - று.

தனித்தியங்கும் வன்மையுடைய உயிரெழுத்துக்கள் அவ்வன்மையில்லாத மெய்யெழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்பதும், குறிலினது விகாரமே நெடிலாதலாற் குற்றெழுத்துக்கள் நெட்டெழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்பதும் வலியவர் மெலியவருக்கு முன் நிற்றல்போல வல்லெழுத்துக்கள் மெல்லெழுத்துக்களுக்கு முன் நிற்பதுஞ் சிறப்பினால் எனவும், குற்றெழுத்துக்களுக்குப் பின் அவ்வவற்றிற்கு இனமொத்த நெட்டெழுத்துக்கள் நிற்பதும், வல்லெழுத்துக்களுக்குப் பின் அவ்வவற்றிற்கு இனமொத்த மெல்லெழுத்துக்கள் நிற்பதும் இனத்தினால் எனவுங் கொள்க. (௧௮)

பரீக்ஷை வினா.—௧௮. எழுத்துக்களின் முறையாவதியாது?

௪. பிறப்பு.

[பிறப்பின் பொதுவிதி.]

௭௪. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி துரப்ப
எழுமணுத் திரளுரங் கண்ட முச்சி
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

இ - ள். நிறை உயிர் முயற்சியின் - ஒலியெழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங் காரணங்களிற் குறைவின்றி நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால்—உள் வளி துரப்ப எழும் அணுத்திரள்-உள்ளே நின்ற உதானன் என்னுங் காற்றானது எழுப்ப எழுகின்ற செவிப்புலனும் அணுக்கூட்டம்—உரம் கண்டம் உச்சி மூக்கு உற்று - மார்புங் கழுத்துந் தலையும் நாசியுமாகிய நான்கிடத்தையும் பொருந்தி—இதழ் நாப் பல் அணத் தொழிலின் - உதடும் நாக்கும் பல்லும் மேல்வாயுமாகிய நான்கனுடைய முயற்சிகளால்—வெவ்வேறு எழுத்து ஒலி ஆய் வரல் - வேறுவேறு எழுத்தாகிய ஓசைகளாய்த் தோன்றுதல்—பிறப்பு - அவற்றின் பிறப்பாம். எ - று. (கரு)

[முதலெழுத்துக்களுக்கு இடப்பிறப்பு.]

எரு. அவ்வழி,—
ஆவி யிடைமை யிடமிட றாகும்
மேவு மென்மைமூக் குரம்பெறும் வன்மை.

இ - ள். அவ்வழி - முன் சொன்ன வழியாற் பிறக்குமிடத்து—ஆவி இடைமை இடம் மிடறு ஆகும் - உயிரெழுத்துக்களுக்கும் இடையினத்திற்கும் இடங் கழுத்தாகும்—மென்மை மூக்கு மேவும் - மெல்லினம் நாசியை இடமாகப் பொருந்தும்—வன்மை உரம் பெறும் - வல்லினம் மார்பை இடமாகப் பெறும். எ - று. ()

[முதலெழுத்துக்களுக்கு முயற்சிப்பிறப்பு.]

எசா. அவற்றுள்,—
முயற்சியுள் அஆ வங்காப் புடைய.

இ - ள். அவற்றுள் - மேலிடம் வகுக்கப்பட்ட முதலெழுத்துக்களுள்—அஆ முயற்சியுள் அங்காப்பு உடைய - அஆ இரண்டும் நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் றொழிலாகிய அங்காத்தலையுடையனவாய்ப் பிறக்கும். எ - று.

அங்காத்தல் - வாயைத் திறத்தல். (உக)

எஎ. இ ஈ எ ஏ ஐ அங் காப்போ
டண்பன் முதனா விளிம்புற வருமே.

இ - ள். இ ஈ எ ஏ ஐ - இ ஈ எ ஏ ஐ ஐந்தும்—அங்காப்போடு - அங்காப்புடனே—அண்பல் நாமுதல் விளிம்பு உற வரும் - மேல்வாய்ப்பல்லை நாக்கடியினது ஓரமானது பொருந்தப் பிறக்கும். எ - று.

அண்பல் - நாவிளிம்பால் அணுகப்படும் பல். (உஉ)

எஅ. உ ஊ ஒ ஓ ஔவிதழ் குவிவே.

இ - ள். உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ ஒ ஓ ஔ ஐந்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி—இதழ் குவிவு - உதடுகள் குவிதலாம். எ-று.

எகூ. க ங வுஞ் ச ஞ வும ட ணவு முதலிடை
நுனிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

இ - ள். க ங (நா) முதல் (அண்ணமுதல்) - கவ்வும் ஙவ்வும் நாக்கினடி மேல்வாயடியையும்—சஞ (நா) விடை (அண்ணவிடை)- சவ்வும் ஞவ்வும் நாக்கினடு மேல்வாய் நடுவையும்—டண நாநுனி அண்ண (நுனி) உற - டவ்வும் ணவ்வும் நாக்கின்கடை மேல்வாய்க் கடையையும் பொருந்த—முறை வரும் - இம்முறையே பிறக்கும். எ - று. (உச)

அ0. அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

இ - ள். அண்பல் அடி நா முடி உற - மேல்வாய்ப் பல்லினது அடியை நாக்குநுனிபொருந்த—த ந வரும் - தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும். எ - று. (உரு)

அக. மீகீ ழிதழுறப் பம்மப் பிறக்கும்.

இ - ள். மீ (இதழ்) கீழிதழ் உற - மேலுதடுங் கீழுதடும் பொருந்த—பம்மப் பிறக்கும் - பவ்வும் மவ்வும் பிறக்கும். எ - று. (உசு)

அஉ. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

இ - ள். நாவடி அணவடி உற - நாக்கினடியானது மேல்வாயடியைப் பொருந்த—ய தோன்றும் - யகரமானது பிறக்கும். எ-று.

அ௩. அண்ண நுனிநா வருட ரழவரும்.

இ - ள். அண்ணம் நா நுனி வருட - மேல்வாயை நாக்குநுனியானது தடவ—ரழ வரும் - ரவ்வும் ழவ்வும் பிறக்கும். எ-று.(உஅ)

அச. அண்பன் முதலு மண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டும் பிறக்கும்.

இ - ள். அண்பன்முதல் நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் (ஆய்) - மேல்வாய்ப் பல்லடியை நாவோரமானது தடித்து நெருங்க லகாரமாகியும்—அண்ணம் (நாவிளிம்பு) வீங்கி வருட ளகாரம் ஆய் - மேல்வாயை நாவோரமானது தடித்துத் தடவ ளகாரமாகி

யும்—இரண்டும் முறை பிறக்கும் - இரண்டெழுத்துக்களும் இம்முறையே பிறக்கும். எ - று. (உகூ)

அரு. மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே.

இ - ள். மேற்பல் இதழ் உற - மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழுதடு பொருந்த—வ மேவிடும் - வகரமானது பிறக்கும். எ - று. (௩0)

அசு. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

இ-ள். அண்ணம் நாநுனி நனி உறின்-மேல்வாயை நாக்குநுனி மிகப் பொருந்தின்—றன வரும்-றவ்வும் னவ்வும் பிறக்கும். எ-று.

[சார்பெழுத்துக்கு இடமுயற்சி.]

அஎ. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இ - ள். ஆய்தக்கு இடம் தலை முயற்சி அங்கா - ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடந் தலை தொழில் வாயைத் திறத்தலாம்—சார்பெழுத்து ஏனவும் தம் முதல் அனைய - ஆய்தமொழிந்த மற்றைச் சார்பெழுத்துக்களும் இடப்பிறப்பு முயற்சிப் பிறப்புக்களினாலே தத்தம் முதலெழுத்துக்களை ஒப்பனவாம். எ - று. (௩உ)

[பிறப்புக்குப் புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல் படுத்த னலித லுழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இ - ள். பலவெழுத்திற்குப் பிறப்பு ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவெனினும்—எடுத்தல் - உயர்த்திக் கூறுதலும்—படுத்தல் - தாழ்த்திக் கூறுதலும்—நலிதல் - உயர்த்தியுந் தாழ்த்தியுங் கூறுதலும் ஆகிய—உழப்பின் - எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால்—திரிபும் தத்தமின் சிறிது உள ஆகும் - ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண்ணே சிறிது சிறிது உள்ளனவாம். எ - று. (௩௩)

[உயிர்மெய்.]

அகூ. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்
ஏனை யுயிரோ டுருவு திரிந்தும்
உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொற்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

இ - ள். புள்ளி விட்டு - மெய் புள்ளியை விட்டு—அவ்வொடு முன் உரு ஆகியும் - அகரத்தோடு கூடியவழி அவ் விட்டவுருவே

உருவாகியும்—ஏனை உயிரோடு உருவுதிரிந்தும் - அஃதொழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவு வேறுபட்டும்—உயிர் அளவு ஆய்-தன் மாத்திரை தோன்றாது உயிர்மாத்திரையே மாத்திரையாய்—அதன் வடிவு ஒழித்து - தன் வரிவடிவின் விகாரவடிவே வடிவாய் உயிர் வடிவையொழித்து—இருவயிற்பெயரொடும் - உயிரும் மெய்யுமாகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே—ஒற்று முன் ஆய் - ஒற்றொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி—உயிர் மெய் வரும் - உயிர்மெய்யெழுத்து வரும். எ - று.

பன்னிரண்டுயிரும் பதினெட்டு மெய் மேலுந் தனித்தனி ஏறி வருதலால், உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறாதல் காண்க. (கச)

[முற்றாய்தம்.]

கூ0. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

இ - ள். ஆய்தப்புள்ளி - புள்ளிவடிவினதாகிய ஆய்தம்—குறியதன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின் முன்னதாய்—உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன்மிசைத்து - உயிரோடு கூடிய வல்லெழுத்தாறனுள் ஒன்றன்மேலதாய் வரும். எ - று.

உ-ம். எஃகு, கஃசு, இருபஃது, பஃறி எனவரும்.

இச்சூத்திரம் மேற்கோளாதலால், தானொரு மொழிதலென்றுமுத்தி.

வல்லினவகையால் இயல்பாக வரும் ஆய்தம் ஆறு; அவ் + கடிய = அஃகடிய எனத் திரிதலென்னும் புணர்ச்சிவிகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று; அ + கான் = அஃகான் என விரித்தலென்னுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று; ஆக முற்றாய்தம் எட்டாதல் காண்க. (கரு)

[உயிரளபெடை.]

கூக. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடில்
அளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே. [ல்

இ - ள். இசை கெடின் - பாட்டில் ஓசை குறையின்—மொழி முதல் இடை கடை நிலை நெடில் - மொழிக்கு முதலினும் நடுவினும் இறுதியினும் நின்ற நெட்டெழுத்தேழும்—அளபு எழும் - அவ்வோசையை நிறைக்கத் தத்தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்—அவற்று அவற்று இனக்குறில் குறி - அப்படி யளபெடுத்தமையை அறி

தற்கு அவற்றின்பின் அதற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துக்கள் வரி வடிவில் அறிகுறியாய் வரும். எ - று.

உ-ம். "ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - யாஅது மென்னு மவர்." எ-ம். "உறூஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச் - செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு." எ-ம். "அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ளுசுப்பிற்கு - நல்ல படாஅ பறை." எ-ம். வரும். இவற்றுள், ஓதல் என்பதில் ஓவென்னு நெட்டெழுத்து மொழிக்கு முதலிலும், உறூர் என்பதில் ஆவென்னு நெட்டெழுத்து இடையிலும், படா என்பதில் ஆவென்னு நெட்டெழுத்துக் கடையிலும் அளபெடுத்தவாறு காண்க. செறாய் என்பதில் ஆவென்னு நெட்டெழுத்து ஈரளபெடுத்து வந்தது

செய்யுளோசை குன்றுவிடத்தும் இன்னிசை நிறைக்கவுஞ் சொல்லிசை நிறைக்கவும் வரும் அளபெடைகளும் உண்டு. இன்னிசை நிறைக்க வரும் அளபெடையாவது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக நீண்டு இன்னிசை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பது. சொல்லிசைநிறைக்க வரும் அளபெடையாவது பெயர்ச்சொல் வினையெச்சச்சொல்லின் இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பது.

உ-ம். "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே - யெடுப்பதூஉ மெல்லாமழை." இதனுள், கெடுப்பதும் எடுப்பதும் என நிற்பினுஞ் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும், இன்னிசை நிறைத்தற்பொருட்டுக் குறில் நெடிலாய் அளபெடுத்தமை காண்க. "உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார் - வரனசைஇ யின்னு முளேன்." இதனுள், உரனசை வரனசை என நிற்பினுஞ் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும், விருப்பமெனப் பொருள்படும் நசையென்னும் பெயர்ச்சொல், விரும்பியென வினையெச்சப்பொருள்படும் பொருட்டு வினையெச்சச்சொல்லாதற்கு நசைஇ என அளபெடுத்தமை காண்க.

நெட்டெழுத்தேழும் மொழிக்குமுதலிடை கடையென்னும் மூன்றிடத்தும் அளபெடுக்குமெனவே, உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாதல் பெறப்படும்; ஒளகாரம் மொழிக்கு நடுவிலுங் கடையிலும் வாராமையால் அவ்விரண்டுங் கழிக்க, நின்ற உயிரளபெடை பத்தொன்பது; அப்பத்தொன்பதோடு இன்னிசை நிறைக்க வரும் அளபெடை சொல்லிசை நிறைக்க வரும் அளபெடை என்னும் இரண்டுங் கூட்ட, உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாதல் காண்க. (கூசு)

[ஒற்றளபெடை.]

கூஉ. ங ஞ ண ந ம ன வ ய ல ள வாய்தம்
அளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை
மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

இ - ள். (இசை கெடின்) - பாட்டில் ஓசை குறையின்—குறிலிணைக் (கீழ்) குறிற்கீழ் இடை கடை - குறிலிணையின் கீழுங் குறிலின்கீழும் மொழிக்கு நடுவிலுங் கடையிலும் நின்ற—ங ஞ ண ந ம ன வ ய ல ள ஆய்தம் - ஙம்முதலிய இப்பத்தும் ஆய்தமுமாகிய பதினொரெழுத்தும்—அளபு ஆம் - அவ்வோசையை நிறைக்கத் தத்தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்—அவற்றின் குறி வேறு மிகல் ஆம் - அப்படி யளபெடுத்தமையை அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துக்களே வரிவடிவில் வேறறிகுறியாய் வரும். எ - று.

முன் சூத்திரத்தில் 'இசை கெடின்' என்றது இதற்குங் கூட்டப்பட்டது.

உ-ம். "இலங்ங்கு வெண்பிறைசூ டீசனடி யார்க்குக் - கலங்ங்கு நெஞ்சமிலை காண்." எ-ம். "எங்ங் கிறைவனுள னென்பாய் மனனேயா - னெங்ங் கெனத்திரிவா ரின்." எ-ம். "மடங்ங் கலந்த மனனே களத்து - விடங்ங் கலந்தானை வேண்டு." எ-ம். "அங்ங் கனிந்த வருளிடத்தார்க் கன்புசெய்து - நங்ங் களங்கறுப்பா நாம்." எ-ம். வரும். இவற்றுள், இலங்கு என்பதிற் குறிலிணைக்கீழிடையிலும்,எங்கு என்பதிற் குறிற்கீழிடையிலும் ஙகரம் அளபெடுத்தது. மடம் என்பதிற் குறிலிணைக்கீழ்க்கடையிலும் அம் என்பதிற் குறிற்கீழ்க்கடையிலும் மகரந் திரிந்த ஙகரம் அளபெடுத்தது. "விலஃஃகி வீங்கிரு ளோட்டுமே மாத - ரிலஃஃகு முத்தி னினம்." "எஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்-வெஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு." இவற்றுள், விலஃகி என்பதிற் குறிலிணைக்கீழிடையிலும், எஃகு என்பதிற் குறிற்கீழிடையிலும் ஆய்தம் அளபெடுத்தது.

பதினோரொற்றும் குறிலிணைக்கீழிடை குறிற்கீழிடை குறிலிணைக்கீழ்க்கடை குறிற்கீழ்க்கடை என்னு நான்கிடத்தும் அளபெடுக்குமெனவே, ஒற்றளபெடை நாற்பத்துநான்காதல் பெறப்படும்; ஆய்தம் ஙகரம்போல விதியீறாகவும் வாராமையால், அதற்குக் குறிலிணைக்கீழ்க்கடை குறிற்கீழ்க்கடை என்னும் இரண்டிடத்தைக் கழிக்க, ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டாதல் காண்க. (கூஎ)

[குற்றியலிகரம்.]

௩௩. யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகரமும்
அசைச்சொன் மியாவி னிகரமுங் குறிய.

இ - ள். யகரம் வரக் குறள் உத்திரி இகரமும் - யகரத்தை முதலிலேயுடைய சொல் வரக் குற்றியலுகரந் திரிந்த இகரமும்—அசைச்சொல் மியாவின் இகரமும் - அசைச்சொல்லாகிய மியாவெ ன்பதின் மகரத்தின்மேலிருக்கிற இகரமும்—குறிய-குற்றியலிகரங் களாம். எ - று.

உ-ம். நாகு+யாது=நாகியாது, எஃகு+யாது=எஃகியாது, வரகு+யாது=வரகியாது, கொக்கு+யாது=கொக்கியாது, குரங்கு+யாது=குரங்கியாது, தெள்கு+யாது=தெள்கியாது. எ-ம். கேண்மியா. எ-ம். வரும்.

பொதுப்படக் கூறிய குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறினும், அசைசசொன் மியாவினுங் குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாதல் காணக ()

[குற்றியலுகரம்]

௩௪. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூ ருகரம்
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே.

இ - ள். நெடிலோடு - தனிநெடிலெழுத்துடனே—ஆய்தம்-ஆய்த மொன்றும்—உயிர் - சொல்லுக்கு நடுவிலுங் கடையிலும் வாராத ஔகார நீங்கிய உயிர் பதினொன்றும்—வலி - வல்லெழுத்தாறும்—மெலி - மெல்லெழுத்தாறும் — இடை - வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராத வகர நீங்கிய இடையெழுத்தைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாற னுள் ஒன்றிலே—தொடர் - ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தாகத் தொடர ப்பட்டு—மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம் - சொல்லினிறுதியில் வலலெழுத்துக்களுள் யாதாயினும் ஒன்றன்மேல் ஏறி வரும் உகர மானது—அஃகும் - தன்மாத்திரையிற் குறுகும்—பிற மேல் தொட ரவும் பெறும் - இவற்றுள், ஆய்தத்தொடர் முதலிய ஐந்து தொட ரும், வன்மையூருகரத்தை ஈற்றயலெழுத்துத் தொடர்தலேயன்றிப் பிறவெழுத்துக்களுள் ஒன்றும் பலவும் அவ்வீற்றயலெழுத்தின் மேலே தொடரவும், பெறும். எ - று.

நெடிலோடு என நெடிலை ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தார், பிறமே ற்றொடர்தல் அதற்கில்லையென்பது தோன்றுதற்கென்க; பிறமேற் றொடரின் உயிர்த்தொடரெனப்படும். உயிரென்றது குறில் நெடில் இரண்டையும்.

உ-ம். நாகு, காசு, நீறு என்பன நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம். எஃகு, கஃசு, இருபஃது என்பன ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரம். வரகு, பலாசு, கயிறு, போவது, ஒன்பது, இறும்பூது என்பன உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம். கொக்கு, கச்சு, பற்று, பிண்ணாக்கு, விளையாட்டு, குருத்து என்பன வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம். கங்கு, பஞ்சு, அம்பு, கன்று, பட்டாங்கு, சுண்ணாம்பு என்பன மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம். வெய்து, சால்பு, தெள்கு என்பன இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்.

இங்கே ஈற்றயலெழுத்தைக்கொண்டு குற்றியலுகரத்தை அறுவகையாகச்சொல்லியது பின்னே புணரியலில் எடுத்தாளுதற்பொருட்டென்க; இது முன்மொழிந்து கோடலென்னுமுத்தி.

மொழிந்தபொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தலென்னு முத்தியால், நுந்தை யென்னு முறைப்பெயரின் முன்னின்ற நகரமெய்யின்மேல் ஏறி நிற்கும் உகரமுங் குறுகுமெனக் கொள்க.

மெல்லினமெய்யின்மேலும், இடையினமெய்யின்மேலும் ஏறி நிற்கும் உகரமும், தனிக்குற்றெழுத்திலேலே தொடரப்பட்ட வல்லினமெய்யின்மேல் ஏறிநிற்கும் உகரமும், முற்றியலுகரமாம். (௩௯)

[ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள்.]

௯௫. தற்சுட் டளபொழி யைம்மூ வழியும்
நைவு மௌவு முதலற் றாகும்.

இ - ள். ஐ - ஐகாரம்—தற்சுட்டு அளபு ஒழி மூவழியும் - தன்னைக்குறித்துத் தன் பெயர் சொல்லுமளவிற் குறுகாது ஒழிந்த சொல்லுக்கு முதலிடைகடைகளிலே எங்கே நிற்பினும்—நையும் - தன் மாத்திரையிற் குறுகும்—ஒளவும் முதல் அற்று ஆகும் - ஒளகாரமுந் தன்பெயர் சொல்லுமளவிற் குறுகாது சொல்லுக்கு முதலிலே தன் மாத்திரையிற் குறுகும். எ - று.

உ-ம். ஐப்பசி, இடையன், குவளை. எ-ம். மௌவல். எ-ம். வரும்.

இடவகையால் ஐகாரக்குறுக்கமூன்றும் ஒளகாரக் குறுக்கமொன்றும் வருதல் காண்க. (௪௦)

[மகரக் குறுக்கம்.]

௯௬. ண ன முன்னும் வஃகான் மிசையுமக் குறுகும்.

இ - ள். ண ன முன்னும்-ணகர னகரங்களில் ஒன்று நின்று தொடர அதன்முன் வரினும்—வஃகான் மிசையும் - வகரம் வந்து

தொடர அதன்மேல் நிற்பினும்—மக் குறுகும் - மகரந் தன்மாத்திரையிற் குறையும். எ - று.

உ-ம். "வெருளினு மெல்லாம் வெருளுமஃ தன்றி - மருளினு மெல்லா மருண்ம்." எ-ம். "திசையறி மீகானும் போன்ம்."எ-ம். தரும் வளவன். எ-ம். வரும். இவற்றுள், மருளும் என்பது மருண்ம். எ-ம். போலும் என்பது போன்ம். எ-ம். வருதலால், செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லின் ஈற்றயலிலே உகரங் கெட நின்ற ளகர லகரந்திரிந்த ணகரனகரமே இங்கே சொல்லிய ணகரனகரமென்றறிக.

இச்சூத்திரக்கருத்தைப் பின் வருஞ் சில சூத்திரங்களைக் கொண்டு உய்த்துணர வைத்தலால், இது உய்த்துணரவைப்பென்னுமுத்தி. மருளும், போலும் என்பன செய்யுமென்வாய்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றென்பது: "பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் - செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே." என்னுஞ் சூத்திரங்கொண்டும், முற்றிறுதி யுகரவுயிர் கெடுமென்பது; "செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ் - செய்யுளு ளும்மூந் தாகலு முற்றே - லுயிரு முயிர்மெய்யு, மேகலு முளவே." என்னுஞ் சூத்திரங் கொண்டும், லகர ளகரமெய்களின் முன் மகரமயங்காதென்பது: "லளமுன் கசப வயவொன்றும்மே." என்னுஞ் சூத்திரங் கொண்டும், லகர ளகரங்கள் மகரத்தின் முன் முறையே னகர ணகரங்களாகத் திரியுமென்பது: "லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி - யவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரினாமெலி - மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு - மாகு மிருவழி யானு மென்ப." என்னுஞ் சூத்திரங் கொண்டும், இந்த ணகர னகரங்களுள் ஒன்றுடன் ஈரொற்றாய் மயங்கின் மகரங் குறுகுமென்பதும் இவைகளின்முன் குறுகுதல் செய்யுளினிடத்ததென்பதும்: "லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகார - நைந்தீரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே." என்னுஞ் சூத்திரங்கொண்டும், உய்த்துணரப்படும். இச்சூத்திரம் பருந்தின்வீழ்வு.

மகரக்குறுக்கம் இடவகையால் மூன்றாதல் காண்க. (௪௧)

[ஆய்தக்குறுக்கம்.]

௯௭. லளவீற் றியைபினு மாய்த மஃகும்.

இ - ள். லள ஈற்று இயைபின் ஆம் - லகார ளகாரவீற்றுப் புணர்ச்சியில் ஆகின்ற—ஆய்தம் - "குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்த - மாகவும் பெறூஉ மல்வழியானே" என்ற ஆய்தம்—அஃகும் - தன்னரைமாத்திரையிற் குறுகும். எ - று.

உ-ம். கல் + தீது = கஃறீது, முள் + தீது = முஃடீது என வரும்.

இது முடிவிடங்கூறலென்னு முத்தி.

ஆய்தக்குறுக்கம் இடவகையால் இரண்டாதல் காண்க. (சஉ)

பரிக்ஷை வினுக்கள்.—கசு. எழுத்துக்களின் பிறப்பாவதியாது? எழுத்துக்களின் பிறப்பிடங்கள் எவை? எழுத்துக்களின் பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய முயற்சிகள் எவை? உ0. உயிரெழுத்துக்களுக்கும் இடையெழுத்துக்களுக்கும் பிறப்பிடம் யாது? மெல்லெழுத்துக்களுக்குப் பிறப்பிடம் யாது? வல்லெழுத்துக்களுக்குப் பிறப்பிடம் யாது? உக. அ ஆக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உஉ. இ ஈ எ ஏ ஐ எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உ௩. உ ஊ ஒ ஓ ஔ எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உச. கஙக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? ச ஞக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? டணக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உரு. த நக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உசு. ப மக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உஎ. யகரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உஅ. ர ழக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? உகூ. லகரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? ளகரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? ௩0. வகரம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? ௩க. றனக்கள் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? ௩உ. ஆய்தத்திற்குப் பிறப்பிடம் யாது? ஆய்தம் எம்முயற்சியாற் பிறக்கும்? ஆய்தமொழிந்த சார்பெழுத்துக்கள் இடமுயற்சிவகைகளால் எப்படிப் பிறக்கும்? ௩௩. பிறப்பொன்றுகச் சொல்லப்பட்ட எழுத்துக்களுள் ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடு சிறிதில்லையோ? அவ்வேறுபாடு எவைகளால் உண்டாகும்? ௩ச. உயிர்மெய்யாவன யாவை? உயிர்மெய் எதனுல் இருநூற்றுப்பதினுருயின? உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்தெத்தனை? உயிர்மெய் நெட்டெழுத்தெத்தனை? உயிர்மெய் வல்லெழுத்தெத்தனை? உயிர்மெய் மெல்லெழுத்தெத்தனை? உயிர்மெய் யிடையெழுத்தெத்தனை? ௩ரு. ஆய்தமாவதியாது? முற்றுய்தம் எதனுல் எட்டாயின? ௩சு. உயிரளபெடையாவன யாவை? உயிரளபெடை எதனுல் இருபத்தொன்றுயின? இன்னிசைநிறைக்க வருமளபெடையாவதியாது? சொல்லிசைநிறைக்க வருமளபெடையாவதியாது? ௩எ. ஒற்றளபெடையாவன யாவை? ஒற்றளபெடை எதனுல் நாற்பத்திரண்டாயின? ௩அ. குற்றியலிகரமாவன யாவை? குற்றியலிகரம் எதனுல் முப்பத்தேழாயின? ௩கூ. குற்றியலுகரமாவதியாது? குற்றியலுகரம் எதனுல் முப்பத்தாறுயின? ச0. ஐகாரக்குறுக்கமாவதியாது? ஐகாரக்குறுக்கம் எதனுல் மூன்றுயின? ஔகாரக்குறுக்கமாவதியாது? ஔகாரக்குறுக்கம் எதனுல் ஒன்றுயது?

ஐகார ஔகாரங்கள் எங்கே குறுகா? சக. மகரக்குறுக்கமாவதி யாது? மருளும் என்றது எப்படி மருண்ம் என்றாயிற்று? போலும் என்றது எப்படிப் போன்ம் என்றாயிற்று? மகரக்குறுக்கம் எத ஞல் மூன்றாயின? சஉ. ஆய்தக்குறுக்கமாவதியாது? லகரளகர வீறு ஆய்தமாகத் திரிதற்கு விதி யாது? ஆய்தக்குறுக்கம் எதனுல் இரண்டாயின.

ரு. உருவம்.

சுஅ. தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்
டெய்து மெகர வொகரமெய் புள்ளி.

இ - ள். எல்லாவெழுத்தும் தொல்லை வடிவின - எல்லாவெழுத்துக்களும் பலவேறு வகைப்பட எழுதி வழங்கும் பழைய வடிவினையுடையனவாம்—ஆண்டு எகரம் ஒகரம் மெய் புள்ளி எய்தும் - அவ்வடிவை யுடையனவாய் வழங்குமிடத்து எகரமும் ஒகரமும மெய்களும புள்ளியைப் பெறும். எ - று.

வரலாறு. எ் ஒ். எ-ம். க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் எ-ம். வரும். (சௌ)

பரீக்ஷை வினு.—வேறுபாடில்லாமற் சமான வடிவாக வழங்கும எழுத்துக்களுக்கு வேறுபாடறியும் அடையாளம் எது?

சா. மாத்திரை.

[எழுத்துக்களின் மாத்திரை.]

கக. மூன்றுயி ரளபிரண் டாநெடி லொன்றே
குறிலோ டையௌக் குறுக்க மொற்றள
பரையொற் றிஉக் குறுக்க மாய்தங்
கால்குறண் மஃகா னய்த மாத்திரை.

இ - ள். உயிரளபு (மாத்திரை) மூன்று (ஆம்) - உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்—நெடில் (மாத்திரை) இரண்டு ஆம் - நெட்டெழுத்திற்கு மாத்திரை இரண்டாம்—குறில் ஐ (க் குறுக்கம்) ஔக் குறுக்கம் ஒற்றளபு (மாத்திரை) ஒன்று (ஆம்) - குற்றெழுத்திற்கும் ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஔகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஒற்றளபெடைக்குந் தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும்—ஒற்று இ (க் குறுக்கம்) உக் குறுக்கம் ஆய்தம் (மாத்திரை) அரை (ஆம்) - மெய்யெழுத்திற்கும்

குற்றியலிகரத்திற்குங் குற்றியலுகரத்திற்கும் ஆய்தத்திற்குந் தனித் தனி மாத்திரை அரையாம்—குறள் மஃகான் (குறள்) ஆய்தம் மாத் திரை கால் (ஆம்) - மகரக்குறுக்கத்திற்கும் ஆய்தக்குறுக்கத்திற்குந் தனித்தனி மாத்திரை காலாம். எ - று

மேலே 'உயிரளவாய்' என்றதனால், இங்கே உயிர்மெய்க்கு மாத்திரை கூறாதொழிந்தார்; இது உரைத்தாமென்னுமுத்தி.

"செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு" என உயிரளபெடை சிறுபா ன்மை நான்குமாத்திரையினதாய் வருதலுமுண்டு (சச)

[மாத்திரை இன்னதென்பது.]

௧00. இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை.

இ - ள். மாந்தர் இயல்பு எழும் இமை நொடி - மனிதரு டைய இயல்பாக உண்டாகுகின்ற கண்ணிமைப்பொழுதுங் கைந நொடிப்பொழுதும்—மாத்திரை - ஒருமாத்திரையென்னும் வரைய றைப் பொழுதாம். எ - று.

இவ்வளவுகருவியை முற்கூறாது பிற்கூறியது பின்னதுநிறுத்த லென்னுமுத்தி. (சரு)

[மாத்திரைக்குப் புறனடை.]

௧0௧. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலும்
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றாதியின்.

இ - ள். ஆவியும் ஒற்றும் - முதலுஞ் சார்புமாகிய உயிரெழுத் துக்களும் அவ்விருவகை மெய்யெழுத்துக்களும்—அளவு இறந்து இசைத்தலும் மேவும்-முன் சொன்ன அளவைக் கடந்து மிக்கொலி த்தலையும் பொருந்தும்—இசை விளி பண்டமாற்று ஆதியின் - இரா கமும் அழைத்தலும் பண்டமாற்றலுமுதலியவைகளிடத்து. எ - று.

ஆதியென்றதனால், முறையீடு புலம்பல் முதலியவைகளுங் கொள்க.

இராகத்தில் அளவிறந்தொலிக்குமிடத்து, உயிர் பன்னிரண்டு மாத்திரையீறாகவும், ஒற்றுப் பதினொருமாத்திரையீறாகவும் ஒலிக் கும் என்றார் இசைநூலார்; இது பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படு

இச்சூத்திரம் 'இயல்பெழும்' என்னுஞ் சூத்திரத்தைத் தழு வாது அதற்கு முன்னின்ற 'மூன்றுயிரளபு' என்னுஞ் சூத்திரத்தைத் தழுவி நின்றதனாலே, தவளைப்பாய்த்து. (சசு)

பரிசைக்ஷ வினுக்கள்.—சச. எந்தெந்தவெழுத்து எவ்வளவு மாத்திரை பெறும்? சரு. மாத்திரையாவதெது? சசு. எழுத்துக்கள் மேற்கூறிய அளவு கடந்தொலிக்கும் இடங்கள் எவை? இராகத்தில் உயிரெழுத்து எத்தனைமாத்திரை ஈருக ஒலிக்கும்? ஒற்றெழுத்து எத்தனைமாத்திரை ஈருக ஒலிக்கும்?

எ. முதனிலை.

[மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்.]

கO௨. பன்னி ருயிருங் க ச த ந ப ம வ ய
ஞ ங வீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.

இ - ள். பன்னிருயிரும் - பன்னிரண்டுயிரெழுத்துக்களும்—க ச த ந ப ம வ ய ஞ ங ஈரைந்து உயிர் மெய்யும் - ககரமுதல ஙகரமீருகச் சொல்லப்பட்ட பத்து உயிரேறிய மெய்யெழுத்துக்களும—மொழி முதல் - சொல்லுக்கு முதலாகும். எ - று.

உ-ம். அடை, ஆடை, இடை, ஈடு, உடை, ஊடல், எடு, ஏடு, ஐயம, ஒதி, ஓதி, ஔவியம். எ-ம். களி, சவடி, தளிர், நலம், படை, மலை, வளம், யவனர், ஞமலி, அங்ஙனம். எ-ம். வரும்.

உயிர்போலத் தனித்து முதலாகமாட்டாமையால், உயிர்மெய்யென்ருர்; இது இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல் என்னு முத்தி.()

[பொதுவிதியுட் சிறப்புவிதி.]

கOங. உ ஊ ஒ ஓ வலவொடு வம்முதல்.

இ - ள். உ ஊ ஒ ஓ வலவொடு - உ ஊ ஒ ஓ என்னு நான்குமல்லாத எட்டுயிர்களோடும்—வ முதல் - வகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும். எ - று.

உ - ம். வளி, வாளி, விளி, வீறு, வெளி, வேளை, வைகல், வெளவு எனவரும். (சஅ)

கOச. அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ யம்முதல்.

இ - ள். அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ (வொடு) - அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ என்னும் ஆறுயிரோடும்—ய முதல் - யகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும். எ - று.

மேலைச்சூத்திரத்தின் (ஒடு) இங்கே வருவிக்கப்பட்டது.

உ-ம். யனவர், யானை, யுகம், யூகி, யோகி, யௌவனம் என வரும். (சகூ)

கOரு. அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகு ஞம்முதல்.

இ-ள். அ ஆ எ ஒவ்வோடு - அ ஆ எ ஒ என்னும் நான்குயிரோடும்—ஞ முதல் ஆகும் - ஞகரமெய் சொல்லுக்கு முதலாகும் எ - று.

உ-ம். ஞமலி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று என வரும். (ருO)

கOசா. சுட்டியா வெகர வினாவழி யவ்வை
ஒட்டி ஙவ்வு முதலா கும்மே.

இ - ள். சுட்டு யா (வினா) எகரவினா வழி - மூன்று சுட்டும் யாவினாவும் எகரவினாவுமாகிய இடைச்சொற்களின் பின்—அவ்வை ஒட்டி ஙவ்வும் முதல் ஆகும் - அகரத்தைச் சேர்ந்து ஙகரமெய்யுஞ் சொல்லுக்கு முதலாகும். எ - று.

உ - ம். அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யாங்ஙனம் என வரும். ஙனமென்பது இடத்தையுந் தன்மையையுமுணர்த்தும் பலபொருளொருசொல்.

ஒருவிதத்தினாலே முதலாகையால்; ஙவ்வுமென இழிவுசிறப்பும்மை கொடுத்துக் கூறினார். முதலாகாதென்பவருக்கு உடன்படுதலு மறுத்தலுமாதலால், இது பிறர் தம்மதமேற்கொண்டுகளைவென்னுமதம்.

முதலாமென்ற பத்துயிர்மெய்யுள், வகரமுதலிய நான்கினையும் விதந்து கூறவே, ஒழிந்த ஆறுமெய்யும் பன்னிரண்டுயிரோடும் முதலாமென்பது அருத்தாபத்தியாற் பெற்றாம். (ருக)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—சஎ. மொழிக்கு முதனிற்கும் எழுத்துக்கள் எவை? எத்தனைமெய்கள் பன்னிரண்டுயிரோடும் மொழிக்கு முதல் வரும்? சஅ. வகரமெய் எவ்வுயிர்களோடு மொழிக்கு முதல் வரும்? சகூ. யகரமெய் எவ்வுயிர்களோடு மொழிக்கு முதல் வரும்? ருO. ஞகரமெய் எவ்வுயிர்களோடு மொழிக்கு முதல் வரும்? ருக. ஙகரமெய் எங்கெங்கே எவ்வுயிரோடு மொழிக்கு முதல் வரும்?

அ. ஈ

[மொழிக்கிறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள்.]

௧0௭. ஆவி ஞணநமன யரலவ ழளமெய்
சாயு முகரநா லாறு மீறே.

இ - ள். ஆவி - தனித்தும் மெய்யோடும் வரும் பன்னிரண்டுயிர்களும்—ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய் - இப்பதினொருமெய்களும்—சாயும் உகரம்-குற்றியலுகரமுமாகிய—நாலாறும் ஈறு-இருபத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கீறாகும். எ - று.

உ-ம். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ,ஓ. எ-ம். விள, பலா, கரி, தீ, கடு, பூ, சேஎ, தே, தை, நொ, போ, கௌ. எ-ம். உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வாள், அஃகு. எ-ம். வரும். (௫௬)

[சிலவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

௧0௮. குற்றுயி ரளபி னீறா மெகர
மெய்யொடே லாதொந் நவ்வொ டாமௌக்
ககர வகரமோ டாகு மென்ப.

இ - ள். குற்றுயிர் அளபின் ஈறு ஆம் - அ இ உ எ ஒ என்னுங் குற்றுயிர்கள் அளபெடையிலே வரிவடிவில் அறிகுறியாகத்தனித்து ஈறாகும்—எகரம் மெய்யொடு ஏலாது - எகரம் மெய்யோடீறாகாது—ஒ நவ்வொடு ஆம்-ஒகரம் நகரமெய்யொன்றுடன் ஈறாகும்—ஔக் ககர வகரமோடு ஆகும் - ஔகாரங் ககர வகரங்களிரண்டு மெய்களுடன் ஈறாகும்—என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர். எ-று.

உ-ம். பலாஅ, தீஇ, பூஉ, சேஎ, கைஇ, கோஒ, கௌஉ. எ-ம்.நொ. எ-ம். கௌ, வௌ. எ-ம். வரும். நொ - துன்பப்படு. கௌ-வாயாற் பற்று. வௌ - கொள்ளையிடு. (௫௭)

[எழுத்தினது முதலும் ஈறும்.]

௧0௯. நின்றநெறி யேயுயிர் மெய்முத லீறே.

இ - ள். நின்ற நெறியே - மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலித்து நின்ற வழியே—உயிர்மெய் முதல் ஈறு - உயிர்மெய்க்கு மெய்முதலாகும் உயிரீறாகும். எ - று.

எனவே, உயிரும் ஒற்றும் ஆய்த முதலிய ஒன்பது சார்பெழுத்துக்களும் ஓரெழுத்தாகையால், அவற்றிற்கு முதலுமீறும் அவையேயாமென்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறினார்; இது எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறலென்னு முத்தி. இப்படிச் சொல்லாதவையெல்லாஞ் சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தலென்னு முத்தி. (ருச)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—ருஉ. மொழிக்கிறுதியினிற்கும் எழுத்துக்கள் எவை? ருங. குற்றுயிர் தனித்து எங்கே ஈறாகும்? மெய்யோடீறாகாத உயிர் எது? ஒகரம் எம்மெய்யோடீறாகும்? ஔகாரம் எம்மெய்யோடீறாகும்? ருச. உயிர்மெய்க்கு முதலியாது ஈறியாது? மற்றையெழுத்துக்களுக்கு முதலீறியாவை?

சு. இடைநிலைமயக்கம்.

கக0. கசதப வொழித்த வீரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்
டாகுமிவ் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

இ - ள். கசதப ஒழித்த ஈரேழன் கூட்டம் மெய்ம்மயக்கு (ஆகும) - கசதப என்னு நான்கையும் நீக்கிய பதினான்கு மெய்களும் பிறமெய்களோடு கூடுங் கூட்டம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும்—ரழ ஒழித்து ஈரெட்டுக் (கூட்டம்) உடனிலை (மெய்ம்மயக்கு) ஆகும் - ரழ என்னுமிரண்டையும் நீக்கி மற்றைப் பதினாறு மெய்களுந் தம்மோடு கூடுங் கூட்டம் உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாகும்—இவ்விருபால் மயக்கும் மொழி இடை மேவும் - இவ்விருவகை மயக்கமும் ஒருமொழிக்குந் தொடர்மொழிக்கும் நடுவில் வரும்—உயிர்மெய் மயக்கு அளவு இன்று - உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் மாறி உயிருமெய்யும் மயங்கு மயக்கத்திற்கு வரையறையில்லை வேண்டியவாறே மயங்கும். எ - று.

-மெனினும் மயக்கமெனினும் ஒக்கும்.

பின் உடனிலை என்றதனால், முன் பிறமெய்யென்பது கொள்ளப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தால், மெய்யுடன் மெய் மயங்குமிடத்துக், கசதப என்னு நான்குந் தம்மொடு தாமே மயங்குமெனவும், ரழ என்னுமிரண்டுந் தம்மொடு பிறவே மயங்குமெனவும், ஒழிந்த பன்னிரண்டுமெய்யும் தம்மொடுதாமும்பிறவும் மயங்குமென[illegible]ம் பெற்றும்.

உயிருமெய்யு மயங்குதற்கு உதாரணம்: அல், புள், என உயிருடன் மெய் மயங்கின. கா, பூ என மெய்யுடன் உயிர் மயங்கின. மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் மேல் வருஞ் சிறப்புச் சூத்திரங்களிற் காண்க. (௫௫)

[வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

கககூ. ஙம்முன் கவ்வாம் வம்முன் யவ்வே.

இ - ள். ஙம்முன் க வம்முன் ய ஆம் - ஙகரத்தின் முன் ககரமும், வகரத்தின் முன் யகரமும், மயங்கும். எ - று.

உ-ம். கங்கன். எ-ம். தெவ்யாது. எனவும், வரும். (௫௬)

ககஉ. ஞநமுன் றம்மினம் யகரமொ டாகும்.

இ - ள். ஞ ந முன் தம் இனம் யகரமொடு ஆகும் - ஞகர நகரங்களின் முன் அவற்றிற்கினமாகிய சகர தகரங்களும் யகரமும் மயங்கும். எ - று.

உ-ம். கஞ்சன், உரிஞ்யாது. எ-ம். கந்தன், பொருந்யாது. எ-ம். வரும். (௫௭)

ககங. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

இ - ள். டறமுன் க ச ப மெய் உடன் மயங்கும் - டகர றகரங்களின் முன் க ச ப என்னு மூன்றுமெய்களும் இணங்கி மயங்கும். எ - று.

உ-ம். கட்கம், கட்சி, திட்பம். எ-ம். கற்க, கற்சிறூர், கற்ப. எ-ம். வரும். (௫அ)

ககச. ணனமுன் னினங்கச ஞபமய வவ்வரும்.

இ - ள். ண ன முன் - ணகர னகரங்களின் முன்—இனம் - அவற்றிற்கினமாகிய டகர றகரங்களும்—க ச ஞ ப ம ய வ வரும் - ககரமுதலிய இவ்வேழு மெய்களும் மயங்கும். எ - று.

உ-ம். விண்டு, வெண்கலம், வெண்சோறு, வெண்ஞமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது. எ-ம். புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்ஞமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்யாது, பொன்வலிது. எ-ம். வரும். (௫௯)

ககரு. மஃமுன் பயவ மயங்கு மென்ப.

இ - ள். மம்முன் ப ய வ மயக்கும் என்ப - மகரத்தின் முன் ப ய வ என்னு மூன்று மெய்களும் மயங்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். கம்பன், கலம்யாது, கலம்வலிது என வரும். (கூ0)

கககூ. யரழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும்.

இ - ள். ய ர ழ முன்னர் - ய ர ழ என்னு மூன்று மெய்களின்முன்—மொழி முதல் மெய் வரும் - மொழிக்கு முதலாக நின்ற பத்துமெய்களும் மயங்கும். எ - று.

உ-ம். வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது; சிறிது, பெரிது, தீது, நீண்டது, மாண்டது, ஞான்றது, யாது, வலிது இவற்றையும் அம்மூன்றுடன் கூட்டுக. வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு என வரும். சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகு பற்றி மொழிமுதன்மெய்யெனக் கூறலால், யகரத்தின் முன் யகர மயங்கும் உடனிலை இங்கே கொள்ளாதொழிக. (கூக)

ககஎ. லளமுன் கசப வயவொன் றும்மே.

இ - ள் ல ள முன் க ச ப வ ய ஒன்றும் - லகர ளகரங்களின் முன் ககரமுதலிய விவ்வைந்தும் மயங்கும். எ - று.

உ-ம். வேல்கடிது, வாள்கடிது; சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது இவற்றையுங் கூட்டுக. (கூஉ)

[உடனிலைமெய்ம்மயக்கத்தின் சிறப்புவிதி.]

ககஅ. ரழவல்லன தம்முற் றாமுட னிலையும்.

இ - ள். ர ழ அல்லன தம்முன் தாம் உடன் நிலையும் - ரகர ழகர மல்லாத பதினாறு மெய்களுந் தமக்குமுன் தாம் உடனின்று மயங்கும். எ - று.

உ-ம். அக்கம், அங்ஙனம், அச்சம், அஞ்ஞானம், அட்டு, அண்ணம், அத்து, அந்நீர், அப்பு, அம்மை, அய்யம், அல்லி, அவ்வை, அள்ளல், அற்றம், அன்னை என வரும். (கூங)

[தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய் மயங்குவன இவை.
மொழிக்கு உறுப்பாக மயங்காதன இவை.]

ககக. யரழவொற் றின்முன் கசதப ஙஞநம
ஈரொற் றும்ரழத் தனிக்குறி லணையா.

இ - ள். ய ர ழ முன் ஒற்றின் க ச த ப ங ஞ ந ம - ய ர ழ என்னு மூன்றுமெய்களும் இவற்றின்முன் மயங்குமென்ற பத்து மெய்களுட் ககரமுதலாகிய இவ்வெட்டு மெய்களும்—ஈரொற்று ஆம் - தனிமெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகி மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்று யும் மயங்கும்—ர ழத் தனிக்குறில் அணையா - ரகார ழகாரமெய் கள் தனிக்குறிற்கீழொற்றாக மயங்கா. எ - று.

உ-ம். வேய்க்குறை, வேர்க்குறை, வீழ்க்குறை. எ-ம். வேய்ச்சிறை, வேர்ச்சிறை, வீழ்ச்சிறை. எ-ம். வேய்த்தலை, வேர்த்தலை, வீழ்த்தலை. எ-ம். வேய்ப்புறம், வேர்ப்புறம், வீழ்ப்புறம். எ-ம். வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு. எ-ம். தேய்ஞ்சது, கூர்ஞ்சிறை, பாழ்ஞ்சுனை. எ-ம். காய்ந்தனம், நேர்ந்தனம், வாழ்ந்தனம். எ-ம். வேய்ம்புறம், ஈர்ம்பணை, பாழ்ம்பதி. எ-ம். வரும்.

[செய்யுளில் ஈரொற்றாய் நிற்கும் எழுத்துக்கள்]

௧௨0. லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
நைந்தீ ரொற்றாஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். ல ள மெய் திரிந்த ன ண முன் மகாரம் - லகார ளகார வொற்றுத்திரிந்த னகார ணகாரமுன் வரும் மகரவொற்று— நைந்து ஈரொற்று ஆம் செய்யுளுள் - முன் சொன்னபடியே குறுகி அந்த மெய்களுடனே ஈரொற்றுடனிலையாம் பாட்டினுள். எ - று.

உ-ம். "திசையறி மீகானும் போன்ம்" எ-ம். "மயிலியன் மாதர் மருண்ம்" எ-ம். வரும். (௩௫)

[முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகளுக்குப் புறனடை.]

௧௨௧. தமபெயர் மொழியின் முதலு மயக்கமும
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

இ - ள். தம பெயர் மொழியின் - தம்முடைய பெயர்களைச் சொல்லி நிலைமொழி வருமொழிகளாகப் புணர்க்குமிடத்து—முதலும் மயக்கமும் - மொழிமுதலுக்கும் இடைநிலை மயக்கத்திற்கும்— இம்முறை மாறியும் இயலும் - இப்படி விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துக்களும் முதலாகியும் மயங்கியும் வரும்—என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இப்படி யெல்லாவெழுத்துக்களுந் தனித்தனி அதற்கதுவே முதலாமெனவே, ஈற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துக்களுந் தனித்தனி அதற்கதுவே ஈறாமெனத் தானே விளங்குதலால், ஈறுமென மிகைபடக் கூறாதொழிந்தார்.

உ-ம். "அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்.' இதிலே லகரம், முதலாகியும், கூனிறுதி ளகரமெய்யோடு மயங்கியும், வந்தது. கெப்பெரிது இதில் ஏகரம் மெய்யோ டீறாய் வந்தது. (கூகூ)

பரிசைக்ஷ வினக்கள்.—ருரு இடைநிலைமயக்கமாவதியாது? இடை நிலைமயக்கம் எத்தனைவகைப்படும்? வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கமா வதியாது? உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாவதியாது? தம்மொடுதாமே மயங்கும் எழுத்துக்கள் எவை? தம்மொடு பிறவே மயங்கும் எழுத்துக்கள் எவை? தம்மொடு தாமும் பிறவுமயங்கும் எழுத்துக்கள் எவை? உயிர்மெய்மயக்கம் எப்படி வரும்? ருசு. ஙம்முன் எந்த மெய் மயங்கும்? வம்முன் எந்தமெய் மயங்கும்? ருஎ. ஞ ந முன் எந்த மெய் மயங்கும்? ருஅ. ட ற முன் எந்தமெய் மயங்கும்? ருகூ. ண ன முன் எந்தமெய் மயங்கும்? சு0. மம்முன் எந்த மெய் மயங்கும்? சுக. ய ர முன் எந்தமெய் மயங்கும்? சுஉ. ள ல முன் எந்தமெய் மயங்கும்? சுந. எவ்வெழுத்துக்கள் தம்மொடு தாம் உடனின்று மயங்கும்? சுச. எந்தமெய்களின் முன் எந்த மெய்கள் ஈரொற்றாயும் மயங்கும்? எந்த மெய்கள் தனிக்குறிற் கீழொற்றாய் மயங்கா? சுரு. செய்யுளில் எந்தமெய் முன் எந்த மெய் ஈரொற்றாய் மயங்கும்? சுசு. மொழிக்கு முதலாகா எழுத்து முதலாதலும் ஈறாகா எழுத்து ஈறுதலும் மயங்கா எழுத்து மயங்குதலும் எப்பொழுதேனும் உண்டா?

க0. போலி.

[மொழி யிறுதிப் போலி.]

கஉஉ. மகர விறுதி யஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ டுறழா நடப்பன வுளவே.

இ - ள். அஃறிணைப்பெயரின் இறுதி மகரம் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயர்களிடத்து ஈற்றிலே நின்ற மகரமெய்—னகரமோடு உறழா நடப்பன உள - னகரமெய்யோடு ஒத்து நடப்பவை உண்டு. எ - று.

மகரம் னகரத்தோடொத்தலாவது, பெயரினிறுதியிலே மகர நின்றவிடத்து னகரம் வந்து நிற்பினும் வேற்றுமையின்றி யொத்தலாம். இம்மகரங் குறிலிணைக்கீழ் மகரமென்றறிக.

உ-ம். அகம் - அகன்; நிலம் - நிலன் என வரும்.

இவ்விறுதிப்போலியை முற்கூறியதனால், சுரும்பு - சுரும்பர்; வண்டு - வண்டர் என மென்றொடர்க் குற்றியலுகரப் பெயரிறுதி யுகரம் அர் என்பதனோடொத்து வருதலும், பந்தல் - பந்தர்; சாம்பல் - சாம்பர் எனச் சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரினிறுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோடொத்து வருதலுங் கொள்க. (சாஎ)

[மொழிமுதற்போலியும் மொழியிடைப்போலியும்.]

கஉ௩. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞயமுன்.

இ-ள். முதல் இடை-சொல்லுக்கு முதலினும் நடுவினும்—அ ஐ ஒக்கும் - அகரமும் ஐகாரமும் வேறுபாடின்றி ஒத்து நடக்கும்—ச ஞ ய முன் - சகர ஞகர யகரங்களுக்கு முன் வருமாயின். எ-று.

இங்கே முன் என்றது காலமுன் எனக் கொள்க.

உ-ம். பசல் - பைசல்; மஞ்சு - மைஞ்சு; மயல் - மையல். எ-ம். அமச்சு - அமைச்சு; இலஞ்சி - இலைஞ்சி; அரயர் - அரையர். எ-ம். வரும். (சாஅ)

[மொழியிடைப்போலி]

கஉ௪. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகா னுறழு மென்மரு முளரே.

இ - ள். சில்வழி - சொல்லுக்கு நடுவே சிலவிடத்து—ஐகான் (வழி) யவ்வழி - ஐகாரத்தின் பின்னும் யகரமெய்யின் பின்னும்—நவ்வொடு ஞஃகான் உறழும் - இயல்பாய் வரும் நகரமெய்யினோடு ஞகரமெய் ஒத்து நடக்கும்—என்மரும் உளர் - என்று சொல்வாருஞ் சிலருண்டு. எ - று.

உ-ம். "செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன் - மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க - நெஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான் - கைஞ்ஞின்ற வாடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே." எ-ம். செய்நூர் - செய்ஞூர்; ஐந்நூறு—ஐஞ்ஞூறு. எ-ம். வரும்.

மண்யாத்த கோட்ட மழகளிறு - "மண்ஞாத்த கோட்ட மழகளிறு." எ-ம். பொன் யாத்த தார்—"பொன்ஞாத்த தார்." எ-ம். ணகர னகர மெய்களின் முன் வருமொழி வினைச்சொல்லின் முதலிலே யா நின்றவிடத்து ஞா நிற்பினும் ஒக்கும்போலிக்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் சூத்திரஞ் செய்தபடி இவ்வாசிரியர் கூறுதொழிந்தது இறந்தது விலக்கலென்னுமுத்தி. (சாகூ)

பரீக்ஷை வினுக்கள்.—சுஎ. மகரமெய் எங்கே நின்றவிடத்து எம்மெய் வந்து ஒத்து நடக்கும்? சுஅ. அகரவுயிர் எங்கே நின்ற விடத்து எவ்வுயிர் வந்து ஒத்து நடக்கும்? சுகூ. நகரமெய் எங்கே நின்றவிடத்து எம்மெய் வந்து ஒத்து நடக்கும்?

சந்தியக்கரம்.

கஉரு. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை
எய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோ
டுவ்வும வவ்வு மௌவோ ரன்ன.

இ - ள். அம்முன் இகரம் யகரம் என்ற இவை ஒத்து எய்தின் ஐ இசைக்கும் - அகரத்தின்முன் இகரமும் யகரமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை தம்முளொத்துப் பொருந்தினால் ஐ என்னு நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும்—அவ்வோடு உவ்வும் வவ்வும் (ஒத்து) ஓரன்ன (எய்தின்) ஔ (இசைக்கும்) - அகரத்தோடு உகரமும் வகரமெய்யுந் தம்முளொத்து ஒருதன்மையனவாகப் பொருந்தினால் ஔ என்னு நெட்டெழுத்து ஒலிக்கும். எ - று.

யகர வகரமெய்கள் நடுவிலே கலக்குமெனக் கொள்க

மொழிந்தபொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்றுமுடித்தல் என்னுமுத்தியால், அகரக்கூறும் இகரக்கூறுந் தம்முளொத்து எகரமொலிக்கும்; அகரக்கூறும் உகரக்கூறுந் தமமுளொத்து ஒகரமொலிக்கும் எனக் கொள்க. (எ0)

பரீக்ஷை வினுக்கள்.—எ0. எவ்வெழுத்துக்கள் கூடி ஐகாரம ஒலிக்கும்? எவ்வெழுத்துக்கள் கூடி ஔகாரம் ஒலிகும்? எகரம் எவை கூடி ஒலிக்கும்? ஒகரம் எவை கூடி ஒலிக்கும்?

எழுத்தின் சாரியைகள்.

கஉசு. மெய்க ளகரமு நெட்டுயிர் காரமும்
ஐ யௌக் கானு மிருமைக் குறிலிவ்
விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும் பிற.

இ - ள். மெய்கள் அகரமும் - ஒற்றுக்கள் அகரச்சாரியையும்—நெட்டுயிர் காரமும் - உயிர்நெடில்கள் காரச்சாரியையும்—ஐ ஔக் கானும் - அவற்றுள் ஐகார ஔகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும்—இருமைக் குறில் இவ்விரண்டொடு கரமும - உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம் கான்.வன்னம் இரண்டு

டனே காரச்சாரியையும்—ஆம் சாரியைபெறும் - ஆகின்ற சாரியை களைப் பெறும். எ - று.

மெய்களெவ்வுமென்றது அகாமு மென்றதனல், இப்படியே கரங் காரங் கான் வரின், அவை சாரியையாகிய அகரத்தினது சாரியையெனக் கொள்க.

குற்றெழுத்தோடு கான்சாரியை புணரும்போது இடையே ஆய்தம் விரியும்.

மெய்கள் சாரியை பெறாதும் உயிர்மெய்நெடில்கள் சாரியை பெற்றும் வருதலில்லை.

உ-ம். க, ங. எ-ம். ஆகாரம், ஐகாரம், ஔகாரம். எ-ம். ஐகான், ஔகான். எ-ம். அகாரம், அஃகான், அகரம், மகாரம், மஃகான், மகரம். எ-ம். வரும்.

விகற்பத்தின்முடிந்தலென்று முத்தியால் மேல் விரிந்து முடிந்து கிடந்தன வற்றை விளங்கவேண்டி இங்கே தொகுத்து முடிந்தலால், இச்சூத்திரம் முடிந்தது முடிந்தலென்று முத்தி. (௭௧)

பரிக்ஷை வினுக்கள்.—௭௧. மெய்கள் எச்சாரியை பெறும்? உயிர்நெடில்கள் எச்சாரியை பெறும்? ஐகார ஔகாரங்கள் எச்சாரியை பெறும்? உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் எச்சாரியை பெறும்?

இவ்வியலுக்குப்புறனடை.

௧௨௭. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

இ - ள். எழுத்து - இவ்வெழுத்துக்கள்—மொழியாய்த் தொடரினும் - பதமாயினும் அப்பதந்தம்மோடும் உருபோடும் புணர்ந்தாலும்—முன் அனைத்து - முன் சொல்லப்பட்ட அப்பத்திலக்கணத்தையுமுடையனவாகும். எ - று.

எழுத்தென்பது சாதியொருமையாதலால், அனைத்தென்றும் ஒருமையோடு முடிந்தது. (௭௨)

பரிக்ஷை வினு.—௭௨. எழுத்துக்கள் தாம் பதமாயபொழுதும் அப்பதந் தம்மோடும் உருபோடும் புணரும்போதும் முற்கூறிய இலக்கணங்களின் வேறுபடுமோ?

எழுத்தியன் முற்றிற்று.

௨. பதவியல்.

பதம்.

[பதம் இன்னதென்பதும் அதன்வகையும்.]

௧௨௮. எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரிற்
பதமா மதுபகாப் பதம்பகு பதமென
இருபா லாகி யியலு மென்ப.

இ - ள். எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள் தரின் பதம் ஆம் - எழுத்துக்கள் தாமே ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தும் இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின் அது பதமாம்—அது பகாப்பத (மென) பகுபதமென இருபாலாகி இயலும் - அப்பதம் பகாப்பதமெனவும் பகுபதமெனவும் இரண்டுவகையினையுடையதாகி நடக்கும்—என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர். எ - று. ()

[ஓரெழுத்தொருமொழி.]

௧௨௯. உயிர்மவி லாறுந் தபநவி லைந்துங்
கவசவி னாலும யவவி லொன்று
மாகு நெடிநொது வாங்குறி லிரண்டோ
டோரெழுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

இ - ள். உயிர் மவில் ஆறும் - உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும் அவ்வாறும்—த ப நவில் ஐந்தும் - தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும் ஐவ்வைந்தும்—க வ சவில நாலும் - கவ்வருக்கத்திலும் வவ்வருக்கத்திலுஞ் சவ்வருக்கத்திலும் நந்நான்கும்—யவ்வில் ஒன்றும் - யவ்வருக்கத்தில் ஒன்றும்—ஆகும் நெடில் - ஆகு நெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிநாற்பதும்—நொ து ஆம் குறில் இரண்டோடு - நொவ்வுந் துவ்வும் ஆகுங் குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி இரண்டுடனே—ஓரெழுத்து இயல் பதம் ஆறேழ் சிறப்பின - ஓரெழுத்தாலாகிய மொழிகள் நாற்பத்திரண்டுஞ் சிறப்பினவாம். எ - று.

உ-ம். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ. எ-ம். மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ. எ-ம்.
தா, தீ, தூ, தே, தை, எ-ம். பா, பூ, பே, பை, போ. எ-ம்.

நா நீ நே நை நோ. எ-ம். கா கூ கை கோ. எ-ம். வா வீ வை வௌ. எ-ம். சா சீ சே சோ. எ-ம். யா. எ-ம். நொ, து. எ-ம். வரும். இவற்றுள், ஊ - இறைச்சி. ஓ - மதகுநீர் தாங்கும் பலகை. பே - நுரை. நே - அன்பு. சோ - மதில். நொ - துன்பப்படு. து - உண். இவை சிறப்பினவெனவே, கு, கௌ, பீ, வே எனச் சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுளவென்றறிக. (௨)

[தொடரெழுத்தொருமொழி.]

௧௩௦. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்
எழுத்தீ றாகத் தொடரு மென்ப.

இ - ள். பகாப்பதம் ஏ (ழெழுத்து) ஈறு ஆக - பகாப்பதங்கள் இரண்டெழுத்து முதல் ஏழெழுத்திறுகவும்—பகுபதம் ஒன்பது எழுத்து ஈறு ஆக - பகுபதங்கள் இரண்டெழுத்து முதல் ஒன்பதெழுத்திறுகவும்—தொடரும் என்ப - தொடரும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்தரட்டாதி. எ-ம். கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன், அரங்கத்தான், உத்தரர்டத்தான், உத்தரட்டாதியான். எ-ம். வரும். நடத்துவிப்பிக்கிறுன் எனப் பகுதி முதலிய உறுப்பு வேறுபட்டு வருவனவற்றிற்கு இவ்வரையறையில்லையென்றறிக.

[பகாப்பதம்.]

௧௩௧. பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்.

இ - ள். பகுப்பால் பயன் அற்று - பிரிக்கப் படுதலினாலே பகுதி விகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல்—இடுகுறி ஆகி முன்னே ஒன்று ஆய் முடிந்து இயல்கின்ற - காரணமின்றி இடப்பட்ட குறியாகிப் படைப்புக் காலந்தொட்டு ஒன்றாகி முடிந்து நடக்கின்ற—பெயர் வினை இடை உரி நான்கும் பகாப்பதம் - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய நான்கும் பகாப்பதங்களாம். எ - று.

உ-ம். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று என்பன பெயர்ப்பகாப்பதம். நட, வா, உண், தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம். மன், கொல், போல், மற்று என்பன இடைப்பகாப்பதம். உறு, கழி, நனி, தவ என்பன உரிப்பகாப்பதம். (௪)

[பகுபதம்.]

கஙஉ. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

இ - ள். பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலின் வருபெயர் - பொருளும் இடமுங் காலமுஞ் சினையுங் குணமுந் தொழிலுங் காரணமாகவருகின்ற பெயர்ச்சொற்களும்—பொழுது கொள் வினை - தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக் கொள்ளும் வினைச்சொற்களும்—பகுபதம் - பகுபதங்களாகும். எ - று.

பொழுதுகொள்வினை பகுபதமெனவே, அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும் பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறிறெனவறிக.

உ-ம். பொன்னன் என்பது பொருட்பெயர்ப் பகுபதம். அகத்தன் என்பது இடப்பெயர்ப் பகுபதம். ஆதிரையான் என்பது காலப்பெயர்ப் பகுபதம். கண்ணன் என்பது சினைப்பெயர்ப் பகுபதம். கரியன் என்பது குணப்பெயர்ப் பகுபதம். ஊணன் என்பது தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம். நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் என்பன உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம். நடந்த நடக்கின்ற நடக்கும் என்பன உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சப் பகுபதம். நடந்து நடக்க நடக்கின் என்பன உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சப் பகுபதம். நடந்திலன் நடக்கின்றிலன் நடவான் என்பன எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம். நடவாத என்பது எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சப் பகுபதம். நடவாது நடவாமல் என்பன எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சப் பகுபதம். பொன்னன் ஊணன் அற்று இற்று எற்று என்பன உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம். கரிய பெரிய என்பன உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சப் பகுபதம். பைய மெல்ல என்பன உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினை வினையெச்சப் பகுபதம். அல்லன் இல்லன் அன்று இன்று என்பன எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம். அல்லாத இல்லாத என்பன எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சப் பகுபதம். அன்றி இன்றி அல்லாமல் இல்லாமல் என்பன எதிர்மறைக் குறிப்புவினை வினையெச்சப் பகுபதம். நடந்தான் நடந்தவன் என்பன தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம். பொன்னன் பொன்னவன் என்பன குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம்.

பெயர்ப்பகுபதம் பகுதிவிகுதியிரண்டிலும் பொருட்சிறப்புடையதாய்க் காலங்கொள்ளாது வேற்றுமையுருபேற்று வரும். வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பகுபதம் பகுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதாய்க் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபேலாது வரும். வினைக்குறிப்பு முற்றாலணையும்பெயர்ப் பகுபதம் விகுதியிற் பொருட் சிறப்புடையதாய்க் காலத்தைக் குறிப்பாகக்காட்டி வேற்றுமையுருபேற்று வரும். இவையே இம்மூன்றுக்கும் வேறுபாடாம். உ-ம். பொன்னனை வணங்கினேன். சாத்தன் பண்டு பொன்னன். பண்டு பொன்னனைக் கொணர்ந்தேன் எனவரும்.

தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம் பகுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதாய்க் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபேலாது வரும்; தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம் விகுதியிற் பொருட்சிறப்புடையதாய்க் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபேற்று வரும். இவையே இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம். உ-ம். சாத்தனடந்தான்; நடந்தானைத் தடுத்தேன். எனவரும்.

எல்லாச் சொற்களையுங் கூறுங்காற் பொருள்சிறக்குமிடத்தெழுத்தை எடுத்தும், அயலெழுத்தை நலிந்தும், மற்றையெழுத்துக்களைப் படுத்துங் கூறுக.

மேற்கூறிய பெயர்ப்பகுபதங்களுள் அடங்காது வேறாய் வருவனவுஞ் சிலவுள: அவை தொழிற்பெயரும், பண்புப்பெயரும், பிறபெயருமாம். உ-ம். நடத்தல், வருதல், உண்டல், சேறல். எ-ம். செம்மை, கருமை. எ-ம். சேர்ந்தார்க்கொல்லி, உடுக்கை. எ-ம். வரும்.

[பகுபதவுறுப்புக்கள்.]

௧௩௩. பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்.

இ - ள். பகுதி விகுதி இடைநிலை சாரியை சந்தி விகாரம் ஆறினும் - முதனிலையும் இறுதிநிலையும் இடைநிலையுஞ் சாரியையுஞ் சந்தியும் விகாரமும் ஆகிய இவ்வாறுறுப்பினுள்ளும்—ஏற்பவை முன்னிப் புணர்ப்ப - பொருளமைதிக்கு ஏற்பவைகளை நினைத்து அறிவுடையோர் கூட்டி முடிக்க—எப்பதங்களும் முடியும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடிவுபெறும். எ - று.

உ-ம். கூனி என்பது கூன், இ எனப் பகுதி விகுதியான் முடிந்தது. உண்டான் என்பது உண், ட் ஆன் என அவ்விரண்டுடன் இடைநிலை பெற்று முடிந்தது. உண்டனன் என்பது உண், ட், அன், அன் என அம்மூன்றுடன் சாரியை பெற்று-முடிந்தது. பிடித்தனன் என்பது பிடி, த், த், அன், அன் என அந்நான்குடன் சந்தி பெற்று முடிந்தது. நடந்தனன் என்பது நட, த், த், அன், அன் என அவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால் வந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்று முடிந்தது.

பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தோன்றல் முதலாய மூன்று புணர்ச்சி விகாரங்களையும் வலித்தல் முதலாகிய ஒன்பது செய்யுள் விகாரங்களையும் இது பெறுமென மாட்டேலால், இது மாட்டெறிந்தொழுகலென்னு முத்தி. (௬)

பரீக்ஷை வினாக்கள்—க. பதமாவதியாது? அப்பதம் எத்தனை வகைப்படும்? உ. ஓரெழுத்தொருமொழிகள் எவை? ௩. பகாப்பதம் எத்தனை யெழுத்து முதல் எத்தனையெழுத்திறுகத் தொடரும்? பகுபதம் எத்தனையெழுத்து முதல் எத்தனையெழுத்திறுகத் தொடரும்? ௪. பகாப்பதமாவன யாவை? பகாப்பதம் எத்தனை வகைப்படும்? ௫ பகுபதமாவன யாவை? பகுபதம் எத்தனை வகைப்படும்? பெயர்ப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? வினைப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? தெரிநிலைவினைப்பகுபதம் எத்தனை வகைப்படும்? குறிப்புவினைப்பகுபதம் எத்தனைவகைப்படும்? வினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம் எத்தனை வகைப்படும்? பெயர்ப்பகுபதம் குறிப்புவினைப்பகுபதம் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம என்னு மூன்றிற்கும் வேறுபாடு என்னை? தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம் தெரிநிலைவினையாலணையம் பெயர்ப்பகுபதம் என்னும இரண்டற்கும் வேறுபாடென்னை? ௬. பகுபதங்களனைத்தும் எவைகளான் முடிவுபெறும்?

பகுதி.

[பகுதி இன்னவென்பது]

௧௩௪. தத்தம்,—

பகாப்பதங்களே பகுதி யாகும்.

இ - ள். தத்தம் பகாப்பதங்களே - பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும் அவ்வவற்றின் முதலில் நிற்கின்ற பகாப் பதங்களே—பகுதி ஆகும் - பகுதிகளாம். எ - று.

பெயர்ப்பகுபதங்கட்கும் வினைக்குறிப்புப்பகுபதங்கட்கும் பெரும்பான்மையும் பெயர்ச்சொற்களுஞ் சிறுபான்மை இடைச்சொற்களும் பகுதிகளாம்.

உ-ம். குழையன் அகத்தன் ஆதிரையான் பல்லன் செய்யன் கூத்தன் எனப் பெயர்ப்பகுபதங்கட்குக் குழை அகம் ஆதிரை பல் செம்மை கூத்து என்னும் பொருளாதி யறுவகைப் பெயரும் பகுதியாய் வந்தன. வினைக்குறிப்பு முற்றிற்கும் இவையே உதாரணமாமெனக் கொள்க. அவன் எவன் பிறன் எனப் பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு இடைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன. அற்று இற்று எற்று என வினைகுறிப்பு முற்றுப்பகுபதங்கட்கு இடைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன. (எ)

[பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

கங. செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

இ - ள். செம்மை நுண்மை - செம்மை முதல் நுண்மையீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும்—இவற்றெதிர் - இவைகளுக்கு எதிரான வெண்மைமுதலானவைகளும்—இன்னவும் - இவைபோல்வன பிறவும்—பண்பின் பகாநிலை பதம் - பண்புப்பொருளினின்றும் வேறு பொருள் பகுக்கப்படாத நிலையையுடைய பதங்களாம். எ - று.

இவையெல்லாஞ் சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் மைவிகுதிக்குப் பகுதிப் பொருளல்லது வேறுபொருள் இல்லாமையினாலே பொருணிலையாற் பகாப்பதமாம் என்பது அறிவித்தற்குப் பண்பிற் பகா என்றும் இவை மை விகுதியின்றி இயங்காமையினால் இவ்விகுதியையும் பகுதியாகவே நிறுத்தி மேல்வரும் விகுதியோடு புணர்க்கப்படும் என்பது அறிவித்தற்கு நிலைப்பதம் என்றுங் கூறினார். பண்புப்பகாப்பதமென்னாது பண்பிற்பகாநிலைப்பதம் என்றது சொற்பொருள்விரித்தலென்னு முத்தி. செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை முதலிய வாய்பாடுகள் எடுத்துக்காட்டலென்னுமுத்தி. (அ)

கஙசு. ஈறு போத லிடையுகர மிய்யாதல்
ஆதி நீட லடியகர மையாதல்
தன்னொற் றிரட்டன் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிக லினையவும் பண்பிற் கியல்பே.

இ - ள். ஈறு போதல் - இறுதியிலுள்ள மைவிகுதி கெடுத லும்—இடை உகரம் இ ஆதல் - நடுநின்ற உகரம் இகரமாதலும்—ஆதி நீடல்-முதனின்ற குறில நெடிலாதலும்—அடி அகரம் ஐ ஆதல்-முதனின்ற அகரம் ஐகாரமாதலும்—தன் ஒற்று இரட்டல் - தன் மெய் நடுவே மிகுதலும்—முன் நின்ற மெய் திரிதல் - முன்னின்ற மெய் வேறொரு மெய்யாதலும்—இனம் மிகல் - வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுதலும்—இனையவும் - இவைபோல்வன பிறவும்—பண்பிற்கு இயல்பு - அப்பண்பினுக்கு இயல்பாகும். எ - று.

இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங் கொள்க; இது ஒப்பின் முடித்தலென்னு முத்தி.

உ-ம் நல்லன் நன்மையின் மைவிகுதி கெட்டது. கரியன் கருமையின் மைவிகுதி கெட்டு நடு நின்ற உகரம் இகரமாயிற்று. பாசி பசுமையின் மைவிகுதி கெட்டு ஆதிநீண்டது. பைந்தார் பசுமையின் மைவிகுதியும் நடுநின்ற உயிர்மெய்யுங் கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று. வெற்றிலை வெறுமையின் மைவிகுதி கெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது. சேதாம்பல் செம்மையின் மைவிகுதிபோய் ஆதி நீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத் திரிந்தது.

இவ்விகாரங்கள் அன்பன் அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு எய்தாது செம்மை சிறுமை முதலாக எடுத்துக் காட்டிய வாய்பாடுகளுக்கே எய்த வைத்தலால், இது எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தலென்னு முத்தி. (கூ)

[தெரிநிலைவினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்பு விதி.]

கஙஎ. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வெளவுரி ஞுண்பொருந் திருந்தின்
றேய்பார் செல்வவ் வாழ்கே ளஃகென்
றெய்திய விருபான் மூன்று மீற்றவுஞ்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

இ - ள். நட-அஃகு என்று - நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை நொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று—எய்திய இருபான்மூன்று ஆம் ஈற்றவும் - முதனிலையாகப் பொருந்திய இருபத்துமூன்றாகும் உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகரமுமாகிய ஈற்றையுடைய இவை முதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம்—செய் என் ஏவற் (பகாப்பதம்) - செய்யென்னும் ஏவலினது பகாப்பதமாகிய பகுதியும்—வினைப் பகாப்பதம் - மற்றை வினைப் பகாப்பதங்களாகிய பகுதியுமாம். எ - று.

விகற்பத்தின் முடித்தலென்னுமுத்தியால் இருபத்துமூன்றீற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொதுவாய்பாட்டில் அடங்குமென்பார் முடிந்ததுமுடித்தலென்னுமுத்தியாற் செய்யெனவுங் கூறினார்.

செய்யென் வினைப்பகாப்பதம் என்றவளவிலே செய்யெனேவற் பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் நட வா முதலிய முதனி-களே ஏவற்பொருளுணர்த்தாது ஆய்விகுதியோடு புணர்ந்துநின்று உணர்த்துமென்றறிவித்தற்கு வேறுகூறினார்.

ஏவற்பகுதிக்கு உதாரணம். நடவாய், வாராய், உண்ணாய், தின்னாய், அஃகாய். எ-ம். நடமின், வம்மின், உண்மின், தின்மின், அஃகுமின். எ-ம். வரும். முன்னிலையேவலொருமை வினைச்சொற்கள் ஆயென்றும் விகுதி குன்றி நட வா உண் தின் அஃகு என நிற்குமென அறிக. நிற்பினும் விகுதியோடு புணர்ந்தவைகளேயாம். இப்படி விகுதி புணர்ந்து கெட்டுநிற்குஞ் சொற்கள் இன்னும் பலவுண்டு. அவையெல்லாம் பின் காட்டப்படும். மற்றை வினைப்பகுதிக்கு உதாரணம். நடந்தான், வந்தான், மடித்தான், சீத்தான், விட்டான். கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொந்தான், போயினான், வெளவினான், உரிஞினான், உண்டான், பொருநினான், திருமினான், தின்றான், தேய்த்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான், அஃகினான் என வரும்

இந்நூலாசிரியர் வடநூன் மேற்கோளாக ஒருமொழிகளை விதந்து பகாப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர் தாமே யிட்டு எழுத்தேயென்னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவரையும் பகாப்பதம் பகுபதமெனப் பலதாருஞ் சொல்லுதல் தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்தலென்னுமுத்தி.

இத்தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் விகுதியோடு புணரும்போது, தொழுதான் உண்டான் எனச் சில இயல்பாதலன்றியும், செல் சேறல் என முதனீண்டும், தா தந்தான் எனத் தனிநெடில் குறுகியும், சா செத்தான் என முதல் ஆகாரம் எகரமாகியும், கொணு கொணர்ந்தான் என முதலயலெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய் விரிந்தும், விரவு விராவினான் என நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகு முழுகினான், மூழ்கினான் என இயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா வருகிறான் எனத் தனி நெடில் குறுகி ஒருயிர்மெய் விரிந்தும், கல கற்றான் என ஈற்றுமெய் வருமெய்யாகத்திரிந்தும், செல் சென்றான் என ஈற்றுமெய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத் திரிந்தும் இன்னும் பலவாறு விகாரப்பட்டும் வரும்.

கா, சா, தா இவை முறையே காத்தான், செத்தான், தந்தான், எ-ம். கல், நில, புல், சொல் இவை கற்றான், நின்றான், புல்லினான், சொன்னான். எ-ம். ஒருநிகராகிய பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுசெலால், அவையெல்லாந் தனித்தனி சொல்லப்புகின் விரியுமாதலால், செய்யுள் வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும் பார்த்துச செய்யுள் விகாரமும் புணர்ச்சி விகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக் கொள்க.

தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்கட்கு, நட, வா முதலிய வினைச் சொற்களேயன்றிச் சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொற்களும் பகுதியாய் வரும்.

உ-ம். சித்திரித்தான், கடைக்கணித்தான் என்பவற்றின் முறையே சித்திரம், கடைக்கண் என்னும் பெயர்ச்சொற்கள் பகுதியாயின. பொன்போன்றான், புலிநிகர்ததான் என்பவற்றின் முறையே போல், நிகர் என்னுமிடைச்சொற்கள் பகுதியாயின. சான்றான், மாண்டான் என்பவற்றின் முறையே சால், மாண் என்னு முரிச்சொற்கள் பகுதியாயின. பிறவுமிவ்வாறு வருதல் காண்க. (௧0)

[ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௧௩அ. செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரிற்
செய்வியென் னேவ லிணையினீ ரேவல்.

இ-ள். செய் என் வினைவழி விப்பி தனி வரின் - செய்யென்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் விவ்விகுதியாயினும பிவ்விகுதியாயினுந் தனித்து வருமாயின்—செய்வி என்

ஏவல் - செய்யென்னுமேவலின்மேல் ஓரேவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம்—இணையின் ஈரேவல்-அவ்வினையின்பின் இவ்விகுதிகள் தன்றொடும் பிறிதொடும் இணைந்துவருமாயின் செய்விப்பியென்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதியாம். எ - று.

உ-ம். நடப்பியாய், நடப்பிப்பியாய், வருவியாய், வருவிப்பியாய் எனவரும்.

சிறுபான்மை உரையிற்கோடலென்னு முத்தியால், கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் ஆறு விகுதிகளுள் ஒன்று பெற்றும் சில பகுதிகள் விகாரப்பட்டும் அப்படி வருமெனக் கொள்க.

உ-ம். போ போக்கு, பாய் பாய்ச்சு, உருள் உருட்டு, நட நடத்து, எழு எழுப்பு, துயில் துயிற்று. எ-ம். இயங்கு இயக்கு, திருந்து திருத்து, தோன்று தோற்று, ஆடு ஆட்டு, தேறு தேற்று, உருகு உருக்கு. எ-ம். வரும். (கக)

[வினைப்பகுதிக்குப் புறனடை.]

கஙௗ. விளம்பிய பகுதிவே றாதலும் விதியே.

இ - ள். விளம்பிய பகுதி - ஏவற் பகுதி வேறாதல்போல அதன்பின்னே சொல்லப்பட்ட மற்றை வினைப்பகுதிகள்—வேறு ஆதலும் விதியே - வேறுபடுதலும் விதியேயாகும். எ - று.

உ-ம். நடத்தினான், நடப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான் எனவரும். இங்கே தன்வினைப் பகுதிகள் பிறவினைப் பகுதிகளானமை காண்க. (கஉ)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—எ. பகுதிகளாவன யாவை? பெயர்ப்பகுபதங்கட்கும் வினைக்குறிப்புப் பகுபதங்கட்கும் எவை பகுதிகளாய்வரும்? அ. பண்புப்பகுதிகள் எவை? இவை விகுதியொடு புணர்ந்தனவன்றோ பகாப்பதமாவ தெங்ஙனம்? கூ. மைவிகுதி புணர்ந்து நின்ற பண்புப்பெயர்கள் விகுதியோடாயினும் பதத்தோடாயினும் புணருங்கால் எப்படிப் புணரும்? க0. தெரிநிலைவினைப்பகுபதங்கட்கு எவை பகுதிகளாய் வரும்? முன்னிலையேவலொருமை வினைச்சொற்கள் விகுதி புணர்ந்தே வருமோ? தெரிநிலைவினைப்பகுபதங்கட்கு வினைச்சொற்களேயன்றிப் பிறசொற்கள் பகுதியாதலில்லையோ? தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் விகுதிமுதலியவற்றோடு புணருங்கால் எப்படிப் புணரும்? ஒரு நிகரனவாகிய வினைப்பகுதிகள் விகுதிமுதலியவற்றோடு புணருங்கால் ஒரேவிதமாகவே விகாரப்பட்டு வருமோ? கக. ஏவற் பகுதிகள் ஏவலின்

மேல் ஓரேவலாதற்கு எப்படியாகும்? ஏவலின்மேல் ஈரேவலாதற்கு எப்படியாகும்? இங்கே கூறிய விகுதிகளன்றி ஏவற் பகுதிகள் வேறுவிகுதி பெறுதலில்லையோ? ஏவற்பகுதிகள் விகுதி பெறாது வேறுவகையால ஏவன்மேலேவலாதல் இல்லையோ? கஉ. ஏவற்பகுதி போல மற்றை வினைப்பகுதிகள் வேறுபடுதல் இலலையோ?

விகுதி.

கசo. அன்ஆன் அள்ஆள் அர்ஆர் பமார்
அஆ குடுதுறு என்ஏன் அல்அன
அம்ஆம் எம்ஏம் ஓமொ டும்மூர்
கடதற ஐஆய இமமின் இர்ஈர்
ஈயர் கயவு மெனபவும பிறவும
வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

இ - ள். அன்-என்பவும் பிறவும் - அன் முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும் இவைபோல்வன பிறவும்—வினையின் விகுதி - தெரிநிலைவினை முற்றுப்பகுபதங்களின் விகுதிகளாகும்—பெயரினும் சில - பெயர்ப்பகுபதங்களிலும் இவற்றுட் சில விகுதிகளாகும். எ - று.

உம்மூர் கடதற—உம்மென்பதேறிய கடதறவொற்றுக்கள். அவை கும் டும் தும் றும் என்பன. அவ்விகுதி தன்மைக்கு எதிரது போற்றலென்னு முத்தியாற் சேர்க்கப்பட்டதாகலின், வலியுறுத்தற்குப் பின்னுங் கூறினர்.

உ-ம். நடந்தனன், நடந்தான் இவை ஆண்பாற்படர்க்கை. நடந்தனள், நடந்தாள் இவை பெண்பாற்படர்க்கை. நடந்தனர், நடந்தார், நடப்ப, நடமார் இவை பல்லோர்படர்க்கை. நடந்தன, நடவா இவை பலவின்படர்க்கை. நடக்கு, உண்டு, நடந்து, சேறு, நடந்தனென், நடந்தேன், நடப்பல், நடப்பன் இவை ஒருமைத்தன்மை. நடந்தது, கூயிற்று, குண்டுகட்டு இவை ஒன்றன்படர்க்கை. நடப்பம், நடப்பாம், நடப்பெம், நடப்பேம், நடப்போம், நடக்கும், உண்டும், நடந்தும், சேறும இவை தன்மைப்பன்மை. நடந்தனை, நடந்தாய், நடத்தி இவை ஒருமை முன்னிலை. நடமின், நடந்தனிர், நடந்தீர் இவை பன்மைமுன்னிலை. கிலீயர், நடக்க, வாழிய இவை வியங்

கோள். நடக்கும் இது செய்யுமென்னுமுற்று. பிறவுமென்றதனால், மறால், அழேல், சொல்லிக்காண என ஆல், எல், காண முதலிய விகுதிகளும் வரும்.

வினைக்குறிப்புமுற்றுக்கள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவனவாதலால், இவ்விகுதிகளுள்ளே தாமே காலங்காட்டும விகுதிகளொழித்து ஒழிந்த அன், ஆன், அள, ஆள், அர், ஆர், அ, டு, து, று, என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், ஐ, ஆய, இ, இர, ஈர் எனனும் இருபத்திரண்டு விகுதிகளோடு வருமெனக் கொள்க.

உ-ம். கரியன், கரியான், கரியள், கரியாள், கரியர், கரியார், கரியன, குறுந்தாட்டு, கரிது, குழையிற்று, கரியென், கரியேன், கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியோம், கரியை, கரியாய், வில்லி, கரியிர், கரியீர் என வரும்.

பெயரினுஞ் சில என்றதனால், இவ்விகுதிகளுள, அன், ஆன், அள, ஆள், அர், ஆர், மார், அ, து, இ என்னும் பத்தோடு, மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, முன், அல், ன், ள், ர், வ் என்னும் பதின்மூன்றும் பிறவும் பெயர்விகுதிகளாம்.

உ-ம். குழையன், வானத்தான், குழையள், வானத்தாள், குழையர், வானத்தார், தேவிமார், குழையன, யாது, பொன்னி, வடமன், கோமான், கோக்கள், அவை, எந்தை, எங்கை, எம்பி, எம்முன், தோன்றல், பிறன், பிறள், பிறர், அவ் எனவரும்.

இன்னும், வினையின் விகுதி பெயரினுஞ் சில என்றதனாலும், பிறவும் என்றதனாலும், பலவகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும் இவ்விகுதிகளுள் அடங்கியும் அடங்காதும் வரும் விகுதிகளெல்லாங் கொள்ளப்படும்.

தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சவிகுதிகள் அ, உம் என்னும் இரண்டுமாம்.

உ-ம். செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் எனவரும்.

குறிப்புவினைப் பெயரெச்சவிகுதி அ ஒன்றேயாம். உம் விகுதி இடைநிலையேலாது தானே எதிர்காலங் காட்டலாற் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சத்துக்கு வாராது.

உ-ம். கரிய என வரும்.

தெரிநிலைவினையெச்சவிகுதிகள் உ, இ, ய், பு, ஆ, ஊ, என, அ, இன், ஆல், கால், ஏல், எனின், ஆயின், ஏனும், கு, இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, கடை, வழி, இடத்து, உம், மல், மை, மே என்னும் இருபத்தெட்டும் பிறவுமாம். இவற்றுள், இறுதியிற் கூறிய மல், மை, மே என்னும் மூன்று விகுதிகளும் எதிர்மறையில் வரும.

உ-ம். நடந்து, ஓடி, போய், உண்குபு, உண்ணூ, உண்ணூ, உண்ணென, உண்ண, உண்ணின், உண்டால், உணடக்கால், உண்டானேல், உண்டானெனின், உணடாயின், உண்டானேனும், உணற்கு, உண்ணிய, உண்ணியர், வருவான், உண்பான், உணபாக்கு, செய்தக்கடை, செய்நவழி, செய்தவிடத்து, காணடலும், உண்ணாமல், உண்ணாமை, உணணாமே என வரும்.

குறிப்புவினையெச்சவிகுதிகள் அ, றி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்னும ஒன்பதும பிறவுமாம.

உ-ம். மெல்ல, அன்றி, அல்லது, அல்லால், அல்லாமல், அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்லாவிடத்து என வரும்.

தொழிற்பெயர் விகுதிகள் தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, உள, காடு, பாடு, அரவு, ஆனை, மை, து என்னும் பத்தொன்பதும் பிறவுமாம்.

உ-ம். நடத்தல், ஆடல், வாட்டம், கொலை, நடக்கை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறதி, புணர்ச்சி, புலவி, விக்குள், சாக்காடு, கோட்பாடு, தோற்றரவு, வாரானை, நடவாமை, பாய்த்து எனவரும். மை விகுதி, செய்தமை செய்கின்றமை என இறந்தகாலவிடைநிலை நிகழ்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும் வரும். துவ்விகுதி, அவர் செய்தது, செய்கின்றது, செய்வது என முக்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும் வரும்.

பண்புப்பெயர் விகுதிகள் மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், நர் என்னும் பத்தும் பிறவுமாம்.

உ-ம். நன்மை, தொல்லை, மாட்சி, மாண்பு, மழவு, நன்கு, நன்றி, நன்று, நலம், நன்னர் என வரும்.

பிறவினை விகுதிகள் வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் எட்டுமாம்.

உ-ம். செய்வி, நடப்பி, போக்கு, பாய்ச்சு, உருட்டு, கடத்து, எழுப்பு, துயிற்று எனவரும்.

கரை தேய் என வருந் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலைகள், சிறுபான்மை இவ்விகுதி வேண்டாது, கரைத்தான், தேய்த்தான்; கரைத்திலன், தேய்த்திலன்; கரைக்கின்றான், தேய்க்கின்றான்; கரைக்கின்றிலன், தேய்க்கின்றிலன்; கரைப்பான், தேய்ப்பான்; கரைக்கான், தேய்க்கான் எனப் பிறவினைப்பொருளைத் தரும்போது, வல்லெழுத்து மிக்கும், கரைந்தான், கரைந்திலன்; கரைகிறான், கரைகின்றிலன்; கரைவான், கரையான் எனத் தன்வினைப் பொருளைத் தரும்போது, வல்லெழுத்து மிகாதும் வருமென்றறிக.

இ, ஐ, அம் என்னும் மூன்று விகுதிகளும் வினைமுதற்பொருளையுஞ் செயப்படு பொருளையுங் கருவிப்பொருளையும் உணர்த்தும்.

உ-ம். அலரி, பறவை, எச்சம் என்பன வினைமுதற்பொருளை உணர்த்தின. ஊருணி, தொடை, தொல்காப்பியம் என்பன செயப்படுபொருளை யுணர்த்தின. மண்வெட்டி, பார்வை, நோக்கம் என்பன கருவிப்பொருளை யுணர்த்தின.

விடு, ஒழி விகுதிகள் துணிவுப்பொருளையுணர்த்தும்.

உ-ம். செய்துவிட்டான், செய்தொழிந்தான் எனவரும்.

கொள் விகுதி வினைப்பயன் வினைமுதலைச் சென்றடைதலாகிய தற்பொருட்டுப்பொருளை யுணர்த்தும்.

உ-ம். அடித்துக்கொண்டான் எனவரும்.

படு உண் விகுதிகள் செயப்பாட்டுவினைப்பொருள் உணர்த்தும்.

உ-ம். கட்டப்பட்டான், கட்டுண்டான் எனவரும்.

மை விகுதி தன்மைப்பொருள் உணர்த்தும்.

உ-ம். பொன்மை, ஆண்மை எனவரும்.

இரு, இடு என்பன தமக்கென வேறுபொருளின்றிப் பகுதிப் பொருள் விகுதியாய் வரும்.

உ-ம். எழுந்திருக்கின்றான், உரைத்திடுகின்றான் எனவரும்.

முன்னிலையேவலொருமை ஆய்விகுதியும், பெயரெச்சவிகுதியும், தொழிற்பெயர் விகுதியும், வினைமுதற்பொருளையுணர்த்தும் இகரவிகுதியும், செயப்படுபொருளை யுணர்த்தும் ஐ விகுதியும், பகுதியோடு புணர்ந்த பின் கெடுதலும் உண்டு. கெடினும், புணர்ந்து நின்றாற்போலவே தம்பொருளை யுணர்த்தும்.

உ-ம். நீ நட, நீ நடப்பி, நீ செல் என்பவைகளிலே ஆய் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. கொல் களிறு, ஓடாக் குதிரை என்பவைகளிலே பெயரெச்சவிகுதிகள் புணர்ந்து கெட்டன. அடி, கேடு, இடையீடு என்பவைகளிலே தல் என்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. காய், தளிர், பூ, கனி, திரை, நுரை, அலை என்பவைகளிலே வினைமுதற்பொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதி புணர்ந்துகெட்டது. ஊண், தீன், கோள், என்பவைகளிலே செயப்படுபொருளுணர்த்தும் ஐகாரவிகுதி புணர்ந்துகெட்டது.

சிறுபான்மை வரிப்புனைபந்து என்பதில் வரிந்து என்னும் வினையெச்சவிகுதியும், கொள்வாருங் கள்வருநேர் என்பதில் நேர் வர் என்னு முற்றுவிகுதியுங் கெட்டுவந்தன. இவ்வாறே பிற விகுதிகளுள்ளுஞ் சில கெட்டு வருமெனவுங் கொள்க. (கங)

பரீக்ஷை வினுக்கள்.—கங. தெரிநிலைவினைமுற்று விகுதிகள் எவை? குறிப்புவினைமுற்று விகுதிகள எவை? பெயர்விகுதிகள் எவை? தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சவிகுதிகள் எவை? குறிப்புவினைப் பெயரெச்சவிகுதிகள் எவை? தெரிநிலைவினை வினையெச்சவிகுதிகள் எவை? குறிப்புவினை வினையெச்சவிகுதிகள் எவை? தொழிற்பெயர் விகுதிகள் எவை? பண்புப்பெயர் விகுதிகள் எவை? பிறவினை விகுதிகள் எவை?. தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாகிய பகுதிகள் பிறவினை விகுதிவேண்டாது பிறவினைப் பொருளைத் தருவன உளவோ? வினைமுதற்பொருள் செயப்படுபொருள் கருவிப்பொருள்களை யுணர்த்தும் விகுதிகளெவை? துணிவுப்பொருளுணர்த்தும் விகுதிகளெவை? தற்பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தும் விகுதிகளெவை? செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் விகுதிகள் எவை? தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் விகுதிகள் எவை? பகுதிப்பொருள்விகுதிகள் எவை? பகுதியோடு புணர்ந்து பின் குன்றும் விகுதிகள் எவை?

இடைநிலை.

[பெயரிடைநிலை.]

கசக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலிற்
பகுதி விகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே.

இ-ள் இலக்கியம் கண்டு அதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின்- அறிவுடையோரானே நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தைப் பார்த்து அவ்விலக்கியத்திற்கு அவ்விலக்கியத்தினமைதியே யிலக்கணமாகச் சொல்லுதலால்—பகுதி விகுதி பகுத்து - முன்சொல்லப்பட்ட பகுதியையும் விகுதியையும் பிரித்து—இடை நின்றதை வினைப்பெயர் அல்பெயர்க்கு இடைநிலை எனல்-நடுநின்றதை வினையாலணையும்பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு இடைநிலையென்று சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். அறிஞன், விலைஞன், கவிஞன் என்பன ஞகரவிடைநிலை பெற்றன. ஓதுவான், பாடுவான் என்பன வகரவிடைநிலைபெற்றன. இடைச்சி, வலைச்சி, புலைச்சி என்பன சகரவிடைநிலை பெற்றன. வண்ணாத்தி, பாணத்தி, மலையாட்டி, வெள்ளாட்டி என்பன தகரவிடைநிலை பெற்றன. செட்டிச்சி, தச்சிச்சி என்பன இச்சிடைநிலைபெற்றன. (கச)

[இறந்தகாலவினையிடைநிலை.]

கசஉ. தடறவொற் றின்னே யைம்பான் மூவிடத்
திறந்த காலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

இ-ள். த ட ற ஒற்று இன்-தகர டகர றகரமெய்களும் இன்னென்னுங் குற்றெழுத்தும்—ஐம்பால் மூவிடத்து இறந்தகாலம் தரும் தொழில் இடைநிலை - ஐம்பான்மூவிடங்களிலும் இறந்தகாலத்தைக் காட்டும் வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடைநிலைகளாகும். எ - று.

உ-ம். நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன, நடந்தேன். நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர். எ-ம். உண்டான். எ-ம். சென்றான். எ-ம். உறங்கினான். எ-ம. வரும். சிறுபான்மை இன்னிடைநிலை எஞ்சியது எனக் கடை குறைந்தும், போனது என முதல் குறைந்தும் வரும். (கரு)

[நிகழ்காலவிடைநிலை]

கசரு. ஆநின்று கின்று கிறுமூ விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

இ - ள். ஆநின்று கின்று கிறு-ஆநின்றென்பதுங் கின்றென்பதுங் கிறவென்பதும்—ஐம்பால்(மூவிடத்தின்)நிகழ்பொழுது அறைவினை இடைநிலை - ஐம்பான்மூவிடங்களிலும் நிகழ்காலத்தைக் காட்டும் வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடைநிலைகளாகும். எ - று.

உ-ம். நடவாநின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறான் எனவரும். மற்றைப்பாலிடங்களினும் ஒட்டிக்கொள்க. (கசு)

[எதிர்காலவிடைநிலை.]

கசச. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழு
திசைவினை யிடைநிலை யாமிவை சிலவில.

இ - ள். பவ் வ - பகரமெய்யும் வகரமெய்யும்—ஐம்பான் மூவிடத்து எதிர்பொழுது இசை வினை இடைநிலை ஆம் - ஐம்பான் மூவிடங்களிலும் எதிர்காலத்தைக் காட்டும் வினைப்பகுபதங்களினுடைய இடைநிலைகளாகும்—இவை சில இல - இம்முக்காலவிடைநிலைகளும் சில முற்றுவினை யெச்சவினைகட்கு இலவாம். எ - று.

உ-ம். நடப்பான், வருவான் எனவரும். மற்றைப்பாலிடங்களினும் ஒட்டிக்கொள்க.

இவை சிலவிலவெனவே காலத்தை விகுதியாயினும் பகுதியாயினும் வேறிடைநிலையாயினுங் காட்டுமென்பது பெற்றாம்; அவை பின்வருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. (கஎ)

[காலங்காட்டும் விகுதி]

கசரு. றவ்வொ டுகர வும்மைநிகழ் பல்லவுந்
தவ்வொ டிறப்பு மெதிர்வும டவ்வொடு
கழிவுங் கவ்வோ டெதிர்வுமின் னேவல்
வியங்கோ ளிம்மா ரெதிர்வும் பாந்தஞ்
செலவொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ பெதிர்வும்
எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே.

இ - ள். றவ்வொடு உகர உம்மை நிகழ்வு அல்லவும் - றகரமெய்யோடு கூடிய உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும்—தவ்வொடு (உகர உம்மை) இறப்பும் எதிர்வும் - தகரமெய்யோடு கூடிய உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும்—டவ்வொடு (உகர உம்மை) கழிவும் - டகரமெய்யோடு கூடிய உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் இறந்தகாலத்தையும்—கவ்வோடு (உகர உம்மை) எதிர்வும் - ககரமெய்யோடு கூடிய உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் எதிர்காலத்தையும்—மின் ஏவல் வியங்கோள் இ மார் எதிர்வும் - மின்விகுதியும் மற்றை முன்னிலையேவல் விகுதிகளும் வியங்கோள்விகுதிகளும் இகரவிகுதியும் மார்விகுதியும் எதிர்காலத்தையும்—ப அந்தம் செலவொடு வரவும் - பகர விகுதி இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும்—செய்யும் நிகழ்பு எதிர்வும் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்று விகுதி நிகழ்கா

லத்தையும் எதிர்காலத்தையும்—எதிர்மறை மும்மையும் - எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி மூன்றுகாலத்தையும்—ஏற்கும் - ஏற்று வரும்—ஈக்கு- மேலைச் சூத்திரத்து இவை சிலவிலவென்றவைகளுள். எ - று.

உ-ம். சென்று சென்றும் என்பன முறையே சென்றேன் சென்றேம் எனப் பொருள்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டின. சேறு சேறும் என்பன முறையே செல்வேன் செல்வேம் எனப் பொருள் பட்டு எதிர்காலங் காட்டின. வந்து வந்தும் என்பன முறையே வந்தேன் வந்தேம் எனப் பொருள்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டின. வருது வருதும் என்பன முறையே வருவேன் வருவேம் எனப் பொருள்பட்டு எதிர்காலங் காட்டின. உண்டு உண்டும் என்பன முறையே உண்டேன் உண்டேம் எனப் பொருள்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டின. உண்கு உண்கும் என்பன முறையே உண்பேன் உண்பேம் எனப் பொருள்பட்டு எதிர்காலங் காட்டின. உண்மின் உண்ணீர் உண்ணும் உண்ணுய் என மின் ஈர் உம் ஆய் என்னும் ஏவல்விகுதிகளும் உண்க வாழிய வாழியர் எனக் க இய இயர் என்னும் வியங்கோள் விகுதிகளும் சேறி என இகரவிகுதியும் உண்மார் என மார்விகுதியும் எதிர்காலங் காட்டின. சேறி என்பது செல்வாய் எனவும் உண்மார் என்பது உண்பார் எனவும் பொருள் படும். உண்ப என்பது உண்டார் எனவும் உண்பார் எனவும் பொருள்பட்டு இறந்தகாலமும் எதிர்காலமுங் காட்டின. உண்ணும் என்னும் செய்யுமென் வாய்பாட்டு முற்று நிகழ்காலமும் எதிர்காலமுங் காட்டிற்று. உண்ணு என்னும் எதிர்மறை முக்காலமுங் காட்டிற்று. இகரவிகுதி எழுத்துப்பேருய் வருந் நகரமெய்யின்மேல் ஏறி வரும்; அவ்விகுதி சென்றி செல்லாநின்றி என இறந்தகாலவிடைநிலை நிகழ்காலவிடைநிலைகளோடுகூடி வரும்போது அவை காலங்காட்டலாற் றான் காலங்காட்டாது நிற்கும்.

இவை சிலவில என்றவைகளுள்ளே, காலங்காட்டும் விகுதிகளை மாத்திரஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும் பிறவிடைநிலையையுஞ் சொல்லாமையால், அவை சிறுபான்மையின; வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்க என்றுராயிற்று. அவை வருமாறு.

கு டு று என்னும் மூன்றுயிர்மெய்யீற்றுச் சில குறிலிணைப் பகுதிகள் தம்மொற்றிரட்டி இறந்தகாலங் காட்டும்.

உ-ம். புக்கான், நக்கான். எ-ம். தொட்டான், விட்டான். எ-ம். உற்றுன், பெற்றுன். எ-ம். வரும்.

யகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும், ஆகிடந்து ஆவிருந்து என்னும் இரண்டிடைநிலைகளும் நிகழ்காலமுங் காட்டும்.

உ-ம். போயது. எ-ம். உண்ணாகிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான். எ-ம். வரும்.

இசின் என்பது இறந்தகாலவிடைநிலையாயும், மகரமெய்யும் மன் என்பதும் எதிர்காலவிடைநிலைகளாயுஞ் செய்யுளில் வரும்.

உ-ம். என்றிசினோர். எ-ம். என்மர், என்மனார். எ-ம். வரும்.

ஈங்கே என்ற மிகையால் வருதி என இகரவிகுதி நிகழ்காலங் காட்டுதலையும் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களில் இடைநிலையின்றி விகுதி காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக்கொள்க.

பகுதிவிகுதி என்னுஞ் சூத்திரமுதல் இச்சூத்திரம்வரையும் பகுபதங்களை மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டினமையால்,முடித்துக்காட்டலென்னுமுத்தி. முன்னைத் தமிழ்நூல்களில் இல்லாதவைகளை இவ்வாசிரியர் தாமே பகாப்பதம் பகுபதமென முன்னே காட்டி இச்சூத்திரம்வரையும் அவைகளுக்கு இலக்கணங் கூறி நிறுத்தினமையால், தாஅனாட்டித்தனாது நிறுப்பென்னுமதம். (கஅ)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—கச. பெயரிடைநிலைகள் எவை? கரு. இறந்தகாலவினையிடைநிலைகள் எவை? கசு. நிகழ்காலவினையிடைநிலைகள் எவை? கஎ. எதிர்காலவினையிடைநிலைகள் எவை? இங்கே கூறிய இடைநிலைகளின்றி வேறுவகையாற் காலங்காட்டும் வினைகள் உளவோ? அவைகளிற் காலங்காட்டும் உறுப்புக்கள் எவை? கஅ று றும் விகுதிகள் எக்காலங் காட்டும்? து தும் விகுதிகள் எக்காலங் காட்டும்? டு டும் விகுதிகள் எக்காலங் காட்டும்? கு கும் விகுதிகள் எக்காலங் காட்டும்? முன்னிலையேவல் விகுதிகளும் வியங்கோள்விகுதிகளும் இகரவிகுதியும் மார்விகுதியும் எக்காலங் காட்டும்? பகரவிகுதி எக்காலங் காட்டும்? செய்யுமென்வாய்பாட்டு முற்றுவிகுதி எக்காலங் காட்டும்? எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி எக்காலங் காட்டும்? இகரவிகுதி இறந்தகாலமன்றிப் பிறிதுகாலங்காட்டலில்லையோ? இகரவிகுதி தான் காலங்காட்டாது நிற்கும் இடங்களில்லையோ? எவ்வெப்பகுதி எவ்வாறாகி எக்காலங் காட்டும்? த ட ற வொற்றின்னேயன்றி இறந்தகாலங்காட்ட வேறிடைநிலையும் உண்டோ? ஆநின்று கின்று கிறுவேயன்றி நிகழ்காலங்காட்ட வேறிடைநிலையும் உண்டோ? பகர வகரமேயன்றி எதிர்காலங்காட்ட வேறிடைநிலையும் உண்டோ?

வடமொழியாக்கம்.

[ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாதல்.]

௧௪௬. இடையி னான்கு மீற்றி லிரண்டும்
அல்லா வச்சை வருக்கமுத லீறு
யவ்வாதி நான்மை ளவ்வாகு மையைம்
பொதுவெழுத் தொழிந்தநா லேழுந் திரியும்.

இ - ள். இடையில் நான்கும் ஈற்றில் இரண்டும் அல்லா அச்சு - ஆரியமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினாறனுள்ளும் இடையினின்ற 𑌋 𑍠 𑌌 𑍡 என்னு நான்கும் ஈற்றினின்ற 𑌅𑌂 𑌅𑌃 என்னும் இரண்டுமொழிந்து நின்ற அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் பத்தும்—ஐவருக்க முதல் ஈறு - அல்லென்று வழங்கும் மெய் முப்பத்தேழுள்ளும் க ச ட த ப என்னும் ஐந்துவருக்கங்களின் முதலினின்ற க ச ட த ப என்னும் ஐந்தும் ஈற்றினின்ற ங ஞ ண ந ம என்னும் ஐந்தும்—ய ஆதி நான்மை - ய ர ல வ என்னும் நான்கும்—ள ஆகும் ஐயைம்பொது எழுத்து - ளவ்வுமாகிய இருபத்தைந்தெழுத்துக்களுந் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்துக்களாம்—ஒழிந்த நாலேழும் திரியும் - இவையன்றி மேலே உயிருள் ஒழிந்த ஆறும் ஐந்துவருக்கங்களினும் இடைகளில் ஒழிந்த பதினைந்தும் முப்பதாமெய் முதலிய எட்டனுள் ளகரமொழிந்த ஏழுமாகிய இருபத்தெட்டும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துக்களாய்த் தமிழிலே தமக்கேற்ற பொதுவெழுத்துக்களாய்த் திரிந்துவரும். எ - று.

சிறப்பெழுத்துத் திரியுமென வரையறைகூறவே, பொதுவெழுத்து இயல்பாயுந் தமக்கேற்ற விகாரமாயும் வருமென்பதுங் கூறினாராயிற்று.

ஆரியமொழியுள் உயிரெழுத்துப் பதினாறுவன: 𑌅 𑌆 𑌇 𑌈 உ ஊ 𑌋 𑍠 𑌌 𑍡 𑌏 𑌐 𑌓 𑌔 𑌅𑌂 𑌅𑌃. இவைகளுள், 𑌋 𑍠 𑌌 𑍡 𑌅𑌂 𑌅𑌃 என்னும் ஆறும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள். ஒழிந்த பத்தும் ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள்.

மெய்யெழுத்து முப்பத்தேழாவன: 𑌕 𑌖 𑌗 𑌘 𑌙 𑌚 𑌛 𑌜 𑌝
𑌞 𑌟 𑌠 𑌡 𑌢 𑌣 𑌤 𑌥 𑌦 𑌧 𑌨 𑌪 𑌫 𑌬 𑌭 𑌮 𑌯 𑌰 𑌲 𑌵

ஷ ஸ ஹ ள க்ஷ ᳵக ᳶப. இவைகளுள் 𑌖 𑌗 𑌘 𑌛 ஜ 𑌝 𑌠 𑌡 𑌢 𑌥 𑌦 𑌧 𑌫 𑌬 𑌭 ஶ ஷ ஸ ஹ க்ஷ ᳵக ᳶப என்னும் இருபத்திரண்டும் ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள். ஒழிந்த பதினெட்டும் ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள்.

ஆரியத்துள் உயிரை அச்சு, சுரம் எனவும், மெய்யை அல், வியஞ்சனம் எனவுங் கூறுவர்.

ஐவருக்கமாவன கவர்க்கம், சவர்க்கம், டவர்க்கம், தவர்க்கம், பவர்க்கம் என்பன. க 𑌖 𑌗 𑌘 ங என்னும் ஐந்துங் கவர்க்கம்; ச 𑌛 ஜ 𑌝 ஞ என்னும் ஐந்துஞ் சவர்க்கம்; ட 𑌠 𑌡 𑌢 ண என்னும் ஐந்தும் டவர்க்கம்; த 𑌥 𑌦 𑌧 ந என்னும் ஐந்துந் தவர்க்கம்; ப 𑌫 𑌬 𑌭 ம என்னும் ஐந்தும் பவர்க்கம்.

ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலாகி விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி தற்சமம் எனப்படும்.

உ-ம். 𑌅𑌮𑌲𑌮𑍍 அமலம், 𑌕𑌮𑌲𑌮𑍍 கமலம், 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 காரணம், 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌮𑍍 குங்குமம் இவை பொதுவெழுத்தாலாகிய தற்சமமொழி.

ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்தாலும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலுமாகித் திரிதல் முதலிய விகாரம் பெற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி தற்பவமெனப்படும்.

உ-ம். 𑌶𑍁𑌚𑌿 சுசி, 𑌭𑍋𑌗𑍀 போகி, 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 சத்தி இவை சிறப்பெழுத்தாலாகி விகாரம் பெற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்குந் தற்பவமொழி.

𑌹𑌰𑌃 அரன், 𑌜𑌪𑌃 செபம், 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 ஞானம், 𑌹𑌰𑌿𑌃 அரி இவை பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலுமாகி விகாரம் பெற்றுத் தமிழில்வந்து வழங்குந் தற்பவமொழி. (௧௯)

[ஆரியமொழி வடமொழியாதற்குச் சிறப்புவிதி.]

௧௪௭. அவற்றுள்,—

ஏழாமுயி ரிய்யு மிருவுமை வருக்கத்
திடையின் மூன்று மவ்வம் முதலும்
எட்டே யவ்வு முப்பது சயவும்

பேலொன்று சடவு மிரண்டு சதவும்
மூன்றே யகவு மைந்திரு கவ்வும்
ஆவீ றையு மீயீ றிகரமும்.

இ - ள். அவற்றுள் - முன்னே திரியுமென்ற சிறப்பெழுத்துக் களுள்—ஏழாம் உயிர் இய்யும் இருவும் - ஏழாமுயிராகிய ருகாரம் இகரமாகவும் இருவாகவுந் திரியும்—ஐவருக்கத்து இடையின் மூன் றும் அவ்வம் முதலும் - ஐந்துவருக்கங்களிலும் இடை நின்ற மும்மூ ன்றெழுத்தும் அவ்வவ்வருக்கத்தின் முதலெழுத்தாகத் திரியும்— எட்டு யவ்வும் - எட்டாமெய்யாகிய ஜகாரம் மொழியிடையில் யகர மாகவுந் திரியும்—முப்பது சய வும்-முப்பதாமெய்யாகிய ஶகாரம் மொழி முதலிற் சகரமாகவும் இடையில் ஏற்றபெற்றி சகரமாகவும் யகரமாகவுந் திரியும்—மேல் ஒன்று சட வும் - முப்பத்தொராமெய் யாகிய ஷகாரம் மொழிமுதலிற் சகரமாகவும் இடையிலுங் கடையி லும் டகரமாகவுந் திரியும்—இரண்டு சத வும் - முப்பத்திரண்டா மெய்யாகிய ஸகாரம் மொழி முதலிற் சகரமாகவும் இடையில் ஏற் றபெற்றி சகரமாகவுந் தகரமாகவுந் திரியும்—மூன்று அக வும்-முப் பத்துமூன்றாமெய்யாகிய ஹகாரம் மொழிமுதலில் அகரமாகவும் இடையிலுங் கடையிலுங் ககரமாகவுந் திரியும்—ஐந்து இரு கவ்வும்- முப்பத்தைந்தாமெய்யாகிய க்ஷகாரம் இரண்டு ககரமாகத் திரியும்— ஆ ஈறு ஐயும் - பொது வெழுத்துக்களுள்ளே மொழியிறுதி ஆகா ரம் ஐகாரமாகத் திரியும்—ஈ ஈறு இகரமும் - மொழியிறுதி ஈகாரம் இகரமாகத் திரியும். எ - று.

பயின்றுவருவனவற்றிற்குத் திரிபு கூறி ஒழிந்தன வந்தவிடத் திற் காண்க என்பார், இகரமுமாகுமெனப் பயனிலை கொடுத்து முடியாது இகரமுமென அவாய்நிலையாக முடித்தார்.

உ-ம். ருஷப: இடபம். எ-ம். ம்ருகம் மிருகம். எ-ம். ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாயிற்று. நகம் நகம், நாகம் நாகம், மேகம் மேகம். எ-ம். ஜலவாதீ சலவாதி, விஜயம் விசயம், ஶர்க்கரா சருச்சரை. எ-ம். பீடம் பீடம், ஜடம் சடம், குடம் கூடம். எ-ம். ஸ்தலம் தலம், தினம் தினம், தரா தரை. எ-ம். ஃபலம் பலம், பந்தம் பந்தம், பாரம் பாரம். எ-ம். ஐந்து வருக்கத்திலும் இடை நின்ற மும்மூன்றெழுத்தும் அவ்வவ்வருக்கத்தின் முதலெழுத்தாயின. பங்கஜம் பங்க

யம் என எட்டாமெய் மொழியிடையில் யகரமுமாயிற்று. ஶங்கரஃ சங்கரன். எ-ம். பாஶஃ பாசம், தேஶம் தேயம். எ-ம். முப்பதாமெய் முதலிற் சகரமும் இடையிற் சகரமும் யகரமுமாயிற்று. ஷண்முகஃ சண்முகன். எ-ம். விஷம் விடம். பாஷா பாடை. எ-ம். முப்பத்தொராமெய் முதலிற் சகரமும் இடையிலுங் கடையிலும் டகரமுமாயிற்று. ஸபா சபை. எ-ம். வாஸஃ வாசம், மாஸஃ மாதம். எ-ம். முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற் சகரமும் இடையிற் சகரமுந் தகரமுமாயிற்று. ஹரஃ அரன். எ-ம். மோஹஃ மோகம், மஹீ மகி. எ-ம். முப்பத்துமூன்றாமெய் முதலில் அகரமும் இடையிலுங் கடையிலுங் ககரமுமாயிற்று. * பக்ஷஃ பக்கம் என முப்பத்தைந்தாமெய் மொழியிடையில் இரண்டு ககரமாயிற்று. மாலா மாலை என ஆகாரவீறு ஐகாரவீறாயிற்று. புரீ புரி என ஈகாரவீறு இகரவீறாயிற்று.

உரையிற்கோடலால், க்ஷீரம் கீரம் என முப்பத்தைந்தாமெய் மொழிமுதலில் ஒருககரமுமாகுமெனக் கொள்க. (௨௰)

கசஅ. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

இ - ள். ரவ்விற்கு அம் முதல் ஆம் முக்குறிலும் - ரகரத்திற்கு அ இ உ என்னு மூன்று குற்றெழுத்துக்களில் ஒன்றும்—லவ்விற்கு இம்முதல் இரண்டும் - லகரத்திற்கு இ உ என்னும் இரண்டிலொன்றும்—யவ்விற்கு இய்யும் - யகரத்திற்கு இகரமும்—மொழி முதல் ஆகி முன் வரும் - அவ்வெழுத்துக்களை முதலிலுடைய வடமொழிகளுக்கு முதலாகி அம்மூன்றெழுத்துக்களுக்கு முன்னே வரும். எ - று.

---

* முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிக்கு முதலில் அகரமாகத் திரியுமென்றல் பொருந்தாது; கெடுமென்றலே பொருந்தும். ஹரஃ அரன், ஹாடகம் ஆடகம், ஹிமம் இமம், ஹேரம்பஃ ஏரம்பன், ஹோமஃ ஓமம், ஹௌத்ரீ ஔத்திரி எனவரும். இவைகளிலே ஹகாரமெய் கெட, அம்மெய்மேல் ஏறி நின்ற உயிர் நிற்றல் காண்க.

உ-ம். ரங்கம் அரங்கம், ராமன் இராமன், ரோமம் உரோமம். எ-ம். லாபம் இலாபம், லோபம் உலோபம். எ-ம். யக்ஷன் இயக்கன். எ-ம். (௨௧)

கசகூ. இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமும
மவவக் குகரமு நகரக் ககரமும்
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

இ - ள். இணைந்து இயல்காலை - ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்தைப்போல நடக்கும்போது—யரலக்கு இகரமும் - பின்னின்ற யகர ரகர லகரங்களுக்கு இகாரமும்—மவ்வக்கு உகரமும் - மகர வகரங்களுக்கு உகாரமும்—நகரக்கு அகரமும் - நகரத்திற்கு அகாரமும்—மிசை வரும் - மேலே வந்து வடமொழிகளாகும்—ரவ்வழி உவ்வும் ஆம் - இணைந்து முன்னின்ற ரகரத்திற்குப்பின் உகாரமும் வரும். எ - று.

உ-ம். த்யாகம் தியாகம், வாக்யம் வாக்கியம்; க்ரமம் கிரமம், வக்ரம் வக்கிரம்; க்லேசம் கிலேசம்; சுக்லம் சுக்கிலம். எ-ம். பத்மம் பதுமம். எ-ம். ரத்நம் அரதனம். எ-ம். அர்த்தம் அருத்தம். எ-ம். வரும்.

பிறவென்றதனால் சக்தி சத்தி, கக்ஷி கட்சி, காவ்யம் காப்பியம், பர்வதம் பருப்பதம் இவை முதலாகிய திரிபும், ஸ்தூலம் தூலம், அர்த்தம் அத்தம், ஆதித்யன் ஆதித்தன் இவை முதலாகிய கேடும் மற்றும் விகாரத்தால் வருவனவுங் கொள்க. (௨௨)

[தமிழெழுத்திற் சிறப்பெழுத்தும் பொதுவெழுத்தும்.]

க௫0. றனழ எ ஒவ்வு முயிர்மெய்யு முயிரள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

இ - ள். ற ன ழ எ ஒவ்வும் - முதலுஞ் சார்புமாகிய தமிழெழுத்து நாற்பதுகளிலே றகர னகர ழகர எகர ஒகரங்களைந்தும்—உயிர்மெய்யும் உயிரளபு அல்லாச் சார்பும் - உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும்—தமிழ் - தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துக்களாம்—பிற பொது - ஒழிந்த இருபத்தேழெழுத்துக்களும் பொதுவெழுத்துக்களாம். எ - று. (௨௩)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—௧௯. ஆரியமொழியுள் உயிரெழுத்துக்கள் எவை? அவைகளுள் ஆரியத்துக்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள் எவை? ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எவை? ஆரியமொழியுள் மெய்யெழுத்துக்கள் எவை? அவைகளுள் ஆரியத்துக்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள் எவை? ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எவை? ஆக ஆரியத்துக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்கள் எத்தனை? ஆக ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எத்தனை? ஆரியத்துள் உயிரை எவ்வாறு கூறுவர்? மெய்யை எவ்வாறு கூறுவர்? ஐவருக்கம் என்பன யாவை? ஆரியத்தினின்றுந் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி எத்தனை வகைப்படும்? தற்சமம் என்பன யாவை? தற்பவம் என்பன யாவை? ௨௦. ஆரியமொழி தமிழில் வடமொழியாமிடத்து ஏழாமுயிர் எப்படித்திரியும்? ஐந்துவருக்கத்திலும் இடைநின்ற மும்மூன்றெழுத்துக்களும் எப்படித்திரியும்? எட்டாமெய் சகரமாகத் திரிவதன்றி வேறெழுத்தாகவுந் திரியுமா? முப்பதாமெய் எப்படித்திரியும்? முப்பத்தொராமெய் எப்படித் திரியும்? முப்பத்திரண்டாமெய் எப்படித் திரியும்? முப்பத்துமூன்றாமெய் எப்படித் திரியும்? அம்மெய் மொழிமுதலில் எப்படித்திரியும்? மொழியிறுதி ஆகாரம் எப்படித்திரியும்? மொழியிறுதி ஈகாரம் எப்படித் திரியும்? ௨௧. தமிழின் மொழிக்கு முதலாகாத எழுத்துக்கள் ரகரத்தை முதலாக உடைய ஆரியமொழிகள் தமிழில் எவ்வாறு வரும்? லகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியமொழிகள் எவ்வாறு வரும்? யகரத்தை முதலாகவுடைய ஆரியமொழி எவ்வாறு வரும்? ௨௨. இரண்டுமெய் இணைந்து நின்ற ஆரியமொழிகள் தமிழில் எவ்வாறு வரும்? ௨௩. தமிழெழுத்துக்களுள்ளே தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள் எவை? தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்துக்கள் எவை?

பதவியன் முற்றிற்று.

---

௩. உயிரீற்றுப்புணரியல்.

புணர்ச்சி.

[புணர்ச்சி இன்னதென்பது.]

௧௫௧. மெய்யுயிர் முதலீ றாமிரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

இ - ள். மெய் உயிர் முதல் ஈறு ஆம் இருபதங்களும் - மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாகவுடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இரண்டு பதங்களும்—தன்னொடும் பிறிதொடும்-தன்னொடு தானும் பிறிதொடு பிறிதுமாய்—அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளின் பொருந்துழி - அல்வழிப்பொருளினாலேனும் வேற்றுமைப்பொருளினாலேனும் பொருந்துமிடத்து—நிலை வருமொழிகள் இயல்பொடு விகாரத்து இயைவது - நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடாயினும் விகாரத்தோடாயினும் பொருந்துவது—புணர்ப்பு-முன் சொல்லப்பட்ட புணர்ச்சியாம். எ - று.

மெய்யுயிர் முதலீறுமெனவே, மெய்ம்முதன்மெய்யீறு, உயிர்முதலுயிரீறு, மெய்ம்முதலுயிரீறு, உயிர்முதன் மெய்யீறு என நால்வகைப்படுமென்றாராயிற்று.

இயல்பு, இயற்கை, தன்மை என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். விகாரம், செயல், செயற்கை, விதி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். (௧)

[அல்வழி வேற்றுமை இவையென்பது.]

௧௫௨. வேற்றுமை யைம்முத லாறா மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடையுரி
தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.

இ - ள். வேற்றுமை ஐம்முதல் ஆறு தழுவு தொடர் ஆம் - வேற்றுமைப்புணர்ச்சி ஐ ஆல் கு இன் அது கண் என்னும் ஆறுருபுகளும் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வரப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சியாம்—அல்வழி - அல்வழிப்புணர்ச்சி—தொழில் (தழுவு தொடர்) - வினைத்தொகையும்—பண்பு (தழுவு தொடர்) -

பண்புத்தொகையும்—உவமை (தழுவு தொடர்)- உவமைத்தொகையும்—உம்மை (தழுவுதொடர்) - உம்மைத்தொகையும்—அன்மொழி (தழுவு தொடர்) - அன்மொழித்தொகையும்—எழுவாய் (தழுவு தொடர்)-எழுவாய்த்தொடரும்—விளி (தழுவு தொடர்)-விளித்தொடரும்—ஈரெச்சம் (தழுவு தொடர்) - பெயரெச்சத்தொடரும் வினையெச்சத்தொடரும்—(ஈர்)முற்று (த் தழுவு தொடர்)-தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடருங் குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடரும்—இடை (தழுவு தொடர்) - இடைச்சொற்றொடரும்—உரி (தழுவு தொடர்) - உரிச்சொற்றொடரும்—அடுக்கு - அடுக்குத்தொடரும்—என ஈரேழ் - எனப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி பதினான்காம். எ - று.

[வேற்றுமை.]

உ-ம்.	வேற்றுமைத்தொகை.		வேற்றுமைவிரி.
(௧.)	நிலங்கடந்தான்......	[ஐ]	கடந்தான்.
(௨.)	கல்லெறிந்தான்...	[ஆல்]	கல்லா லெறிந்தான்.
(௩.)	கொற்றன்மகன்.....	[கு]	கொற்றனுக்கு மகன்.
(௪.)	மலைவீழருவி......	[இன்]	மலையின் வீழருவி.
(௫.)	சாத்தன்கை......	[அது]	சாத்தனது கை.
(௬.)	குன்றக்கூகை....	[கண்]	குன்றத்தின்கட் கூகை.

[அல்வழி.]

(உதாரணம்.)

ஐந்து தொகைத் தொடர்.

(௧.) கொல்யானை..........வினைத்தொகை.
(௨.) கருங்குதிரை..........பண்புத்தொகை.
சாரைப்பாம்பு.........இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.
(௩.) மதிமுகம்..............உவமைத்தொகை.
(௪.) இராப் பகல்...........உம்மைத்தொகை.
(௫) பொற்றொடி...........அன்மொழித்தொகை.

ஒன்பது தொகாநிலைத் தொடர்.

(௬.) சாத்தன்வந்தான்...., எழுவாய்த்தொடர்.
(௭.) சாத்தாவா.............விளித்தொடர்.
(௮.) வந்தசாத்தன்.........,பெயரெச்சத்தொடர்.
(௯.) வந்துபோனான்.......வினையெச்சத்தொடர்.
(௧௦.) வந்தான்சாத்தன்.......தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர்.
(௧௧.) பெரியன் சாத்தன்....குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடர்.
(௧௨.) மற்றொன்று.......,....இடைச்சொற்றொடர்.
(௧௩.) நனிபேதை..........,உரிச்சொற்றொடர்.
(௧௪.) பாம்பு பாம்பு.........அடுக்குத்தொடர்.

தழுவுதொடர் ஆறும் பதினொன்றும் எனக் கூறவே, அவ்விருவழியினுந் தழாத்தொடருஞ் சில உள என்றாராயிற்று. கைக்களிறு என்பது கையையுடைய களிறு என விரிக்கப்படுதலால், கையென்பது களிறென்பதைத் தழுவாது தொடர்ந்தது; இது தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. சுரையாழ வம்மிமிதப்ப என்பது சுரைமிதப்ப அம்மியாழ எனக் கூட்டப்படுதலால், சுரையென்பது ஆழ என்பதையும் அம்மியென்பது மிதப்ப என்பதையுந் தழுவாது தொடர்ந்தன. இவை தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சி. தழாத்தொடராவது நிலைமொழியானது வருமொழியைப் பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவாத தொடர். பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவியதொடர் தழுவுதொடர். (உ)

[இயல்பு புணர்ச்சி.]

கருங. விகார மனைத்து மேவல தியல்பே.

இ - ள். விகாரம் அனைத்தும் மேவலது இயல்பு - மேல் வரும் விகாரவகையனைத்தும் அடையாதது இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். பொன்மலை, புகழழகிது, ஒளிமணி என வரும். (ங)

[விகாரப் புணர்ச்சி.]

கருச. தோன்ற றிரிதல் கெடுதல் விகாரம்
மூன்று மொழிமூ விடத்து மாகும்.

இ - ள். தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்-எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுந் தோன்றுதலும் வேறுபடுதலுங் கெடுதலும் முன் சொன்ன விகாரமாகும்—மூன்றும் மொழி மூவிடத்தும் ஆகும் - இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய முதலிடைகடை என்னு மூன்றிடத்தும் ஏற்றபடி வரும். எ - று.

உ-ம். பூ+கொடி=பூக்கொடி வருமொழி முதலில் மெய் தோன்றிற்று. பல்+தலை=பஃறலை வருமொழிமுதலினும் நிலைமொழியீற்றினும் உள்ள மெய்கள் திரிந்தன. நிலம்+வலயம்=நிலவலயம் நிலைமொழியீற்று மெய் கெட்டது. ஆறு+பத்து=அறுபது நிலைமொழிமுதலுயிர் திரிந்து வருமொழியிடையொற்றுக் கெட்டது. பல+பொருள்=பல்பொருள் நிலைமொழியீற்றுயிர் கெட்டது. நாழி+உரி=நாடுரி நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய் கெட்டு டகரமெய் தோன்றிற்று. தமிழ்+பிள்ளை=தமிழப்பிள்ளை நிலைமொழியீற்றிற் சாரியை தோன்றிற்று. பனை+காய்=பனங்காய் நிலைமொழியீற்றுயிர் கெட்டுச் சாரியை தோன்றிற்று. (ச)

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருரு. வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல்
விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

இ-ள். வலித்தல் - மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும்—மெலித்தல் - வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும்—நீட்டல் - குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும்—குறுக்கல் - நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும்—விரித்தல் - இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும்—தொகுத்தல் - உள்ளவெழுத்தை நீக்கலும்—செய்யுள் வேண்டுழி வரும் - செய்யுளிடத்து அடி தொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்கவேண்டுமிடத்து வருவனவாம். எ-று.

உ-ம். "குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைந் தொழினே" இங்கே குறுந்தாள் எனற்பாலது குறுத்தாள் என வலிந்து நின்றது. "தண்டையி னினக்கிளி கடிவோள் பண்டைய ளல்லண மாநோக் கினளே" இங்கே தட்டை எனற்பாலது தண்டை என மெலிந்து நின்றது. "தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெருவைபோற் போத்தரார் புல்லறி வினார்" இங்கே பொத்தரார் எனற்பாலது போத்தரார் என நீண்டு நின்றது. "யானை - யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன் றிருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" இங்கே தீயேன் எனற்பாலது தியேன் எனக் குறுகி நின்றது. "சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே" இங்கே விளையுமே எனற்பாலது விளையும்மே என மகரமெய் விரிந்து நின்றது. சிறியவிலை எனற்பாலது சிறியிலை என யகரவுயிர்மெய் தொக்கு நின்றது. (ரு)

கருசு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

இ-ள். ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் - ஒருசொல்லினுடைய முதலிடை கடையென்னு மூன்றில் ஓரிடத்துக் குறைந்து வருதலும்—அனைத்து - அச்செய்யுள் விகாரமாம். எ-று.

உ-ம். "மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி" இங்கே தாமரை எனற்பாலது மரை என முதற்குறைந்து நின்றது. "வேதின வெரிநி னோதி முதுபோத்து" இங்கே ஓந்தி எனற்பாலது ஓதி என இடைக் குறைந்து நின்றது. "நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப" இங்கே நீலம் எனற்பாலது நீல் எனக் கடைக் குறைந்து நின்றது.

உரையிற்கோடலால், விதியின்றி வருவனவாகிய புணர்ச்சியில் விகாரங்களுங் கொள்க. அவை தோன்றல் திரிதல், கெடுதல், நீளல், நிலைமாறுதல் என்பனவாம்.

உ-ம். யாது - யாவது இது தோன்றல். மாகி - மாசி; கண்ணகல் பரப்பு - கண்ணகன் பரப்பு; உயர்திணை மேல - உயர்திணை மேன இவை திரிதல். யாவர்-யார்; யார் - ஆர்; யானை - ஆனை; யாடு - ஆடு; யாறு - ஆறு இவை கெடுதல். பொழுது - போழ்து; பெயர் - பேர் இவை நீளல். வைசாகி - வைகாசி; மிஞிறு - ஞிமிறு, சிவிறி - விசிறி; தசை - சதை இவை எழுத்து நிலைமாறுதல். கண்மீ - மீகண்; இல்வாய் - வாயில்; நகர்ப்புறம் - புறநகர் இவை சொன்னிலைமாறுதல். (௬)

[புணர்ச்சிவிகாரத்தில் வருவதோரையம் ஒழித்தல்.]

௪௫எ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

இ - ள். ஒருபுணர்க்கு - ஒருபுணர்ச்சிக்கு—இரண்டு மூன்றும் உறப் பெறும்-ஒன்றேயன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும். எ-று.

உ-ம். யானை + கோடு = யானைக்கோடு ஒருவிகாரம். நிலம் + பனை = நிலப்பனை இரண்டு விகாரம். பனை + காய் = பனங்காய் மூன்று விகாரம். (எ)

பரிசை வினாக்கள்.—௧. புணர்ச்சியாவதியாது? ௨. வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவதியாது? அல்வழிப்புணர்ச்சியாவதியாது? அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினான்கனுள்ளே தொகைநிலைத்தொடர்களெவை? தொகாநிலைத்தொடர்களெவை? தழுவுதொடராவதியாது? தழாத்தொடராவதியாது? ௩. இயல்புபுணர்ச்சியாவதியாது? ௪. விகாரப்புணர்ச்சியாவதியாது? ௫. செய்யுள்விகாரங்கள் எவை? ௬. வலித்தன் முதலிய ஆறேயன்றிச் செய்யுள் விகாரங்கள் இன்னும் உளவோ? புணர்ச்சியில் விகாரங்கள் எவை? எ. ஒரு புணர்ச்சிக்குப் பலவிகாரம் வருதலும் உண்டோ?

பொதுப் புணர்ச்சி.

[எல்லாவீற்றின் முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்.]

௧௫அ. எண்மூ வெழுத்தீற் றெவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரு ஞநமய வக்க ளியல்புந்

குறில்வழி யதநதனி யைங்நொது முன்மெலி
மிகலுமாம் ண ள ன ல வழிநந் திரியும்.

இ - ள். எண்மூவெழுத்து ஈற்று எவ்வகை மொழிக்கும் முன் வரும் ஞ ந ம ய வக்கள் இயல்பும் - இயல்பினாலாயினும் விதியினாலாயினும் இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாகவுடைய பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும் முன்னே வரும் ஞகர நகர மகர யகர வகரங்கள் அல்வழி வேற்றுமை இரண்டிலும் இயல்பாதலும்—குறில் வழி ய தனி ஐ நொ து முன் மெலி மிகலும் ஆம் - குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற யகரமெய்யே ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய உயிர் உயிர்மெய் என்னும் ஐகாரமே நொவ்வே துவ்வே யென்பவைகளுக்கு முன் வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்களின் முன் இயல்பாதலன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆகும்—ண ள ன ல வழி ந திரியும் - ண ள ன லக்களின் முன் வரும் நகரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதலன்றித் திரியும். எ - று.

விதியீருவது இயல்பாக நின்ற உயிரேனும் ஒற்றேனும் போய் மற்றோருயிரீருகவேனும் ஒற்றீருகவேனும் நிற்பது.

புணரியலில் அல்வழி வேற்றுமைகளுள் ஒன்றைக் குறிப்பாகவேனும் வெளிப்படையாகவேனும் விதவாத இடமெல்லாம் அவ்விரண்டையுங் கொள்க.

உ-ம். (க.) விள, பலா, புளி, தீ, கடு, பூ, சே, பனை, கோ, கௌ, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், யாழ், வாள், எஃகு என்னும் நிலைமொழிகளோடு, அல்வழிப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணமாக, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என்னும் வருமொழிகளையும், வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு உதாரணமாக, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு வன்மை என்னும் வருமொழிகளையுங் கூட்டி,

அல்வழி.	வேற்றுமை.
விளஞான்றது	விளஞாற்சி
விளநீண்டது	விளநீட்சி
விளமாண்டது	விளமாட்சி
விளயாது	விளயாப்பு
விளவலிது	விளவன்மை

என எல்லாவீற்றின்முன்னும் ஞ ந ம ய வக்கள் இயல்பாதல் காண்க.

உரிஞ்+ஞான்றது=உரிஞுஞான்றது; பொருந்+ஞான்றது=பொருநுஞான்றது; வேல்+ஞான்றது=வேன்ஞான்றது; வாள்+ஞான்றது=வாண்ஞான்றது; மரம்+ஞான்றது=மரஞான்றது என நிலைமொழியீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச் சிறப்புவிதிகளிற் காண்க.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
(உ) மெய்ஞ்ஞான்றது	மெய்ஞ்ஞாற்சி
மெய்ந்நீண்டது	மெய்ந்நீட்சி
மெய்ம்மாண்டது	மெய்ம்மாட்சி
கைஞ்ஞான்றது	கைஞ்ஞாற்சி
கைந்நீண்டது	கைந்நீட்சி
கைம்மாண்டது	கைம்மாட்சி

எனக் குறின்முன்னின்ற யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐம்முன்னும் மெலிமிகுதல் காண்க.

(ங.) நொ து முன் மெலி மிகலுமாம் என்ற எச்ச வும்மையால், அவ்விரண்டன் முன்னும் இடையெழுத்து மிகலுமாம என்றாராயிற்று.

நொ+ஞெள்ளா	=நொஞ்ஞெள்ளா	து+ஞெள்ளா	=துஞ்ஞெள்ளா
நாகா	= நொந்நாகா	நாகா	=துந்நாகா
மாடா	= நொம்மாடா	மாடா	=தும்மாடா
யவனா	= நொய்யவனா	யவனா	=துய்யவனா
வளவா	= நொவ்வளவா	வளவா	=துவ்வளவா

இவை வினைச்சொற்களாதலால், அல்வழியிலே மிகுந்தன.

(ச) ண ள ன ல வழி நத்திரியுமென்றது பின் வரும் "னல முன் றனவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலே காண்க.

இச்சூத்திரமுதலியன, ஒன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாகப் புணர்த்தலால், தொடர்ச்சொற்புணர்த்தலென்னுமுத்தி. (அ)

[பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயரீறு.]

கடுகூ. பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பா மாவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரமா முயர்திணை.

இ - ள். பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்கள் ஈற்று மெய் வலி வரின் இயல்பு ஆம் - பொதுப்பெயர்களுக்கும் உயர்திணைப் பெயர்களுக்கும் ஈற்றிலுள்ள மெய்கள் வல்லெழுத்து முதன்மொழிகள் வரின் இயல்பாகும்—ஆ வி ய ர முன் வன்மை மிகா - உயிரையும் யகர ரகரமெய்களையும் ஈறாகவுடைய அவ்விருவகைப்பெயர்களுக்கும் முன் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாவாம்—உயர்திணை சில விகாரம் ஆம் - மெய்யீறும் உயிரீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயர்களுட் சிலபெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணருமிடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுதலும் உடையனவாம். எ - று.

பொதுப்பெயராவது உயர்திணை அஃறிணை இரண்டுக்கும் பொதுவாய் வரும் பெயர். பொதுப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். உயர்திணை அஃறிணை இரண்டினும் விரவுதலுடையபெயர் விரவுப்பெயர். விரவுதல் - கலத்தல்.

நாற்கணமாவன வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயிர்க்கணம் என்பனவாம்.

நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரிய எழுத்துக்கள் திரியாதியல்பாதலும், வருமொழிச்செய்கையாய் மிகுதற்குரிய எழுத்துக்கள் மிகாதியல்பாதலுங் கருதி, ஈற்றுமெய் இயல்பாம் என்றும், வன்மை மிகா என்றும், பகுத்தோதினார். உயிர்போல வருமொழிச் செய்கையாய் வன்மை மிகுதற் குரியனவாகிய யரழக்கண் மூன்றினுள்ளும், ழகரம் பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு ஈறாகாமையால், இங்கே ஒழிக்கப்பட்டது.

உ-ம். (க.) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின்முன், குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்; கை, செவி, தலை, புறம், இவற்றை வருவித்து, சாத்தன்குறிது, சாத்தன் குறியன், சாத்தன் கை என முறையே கூட்டிப், பொதுப்பெயரீற்று னகரணகர மெய் இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க. ஊரன், அவன் இவற்றின் முன். குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து, ஊரன்குறியன், ஊரன்கை என முறையே கூட்டி, உயர்திணைப் பெயரீற்று னகரமெய் இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க, தோன்றல், வேள் இவற்றின்முன், குறியன், சிறியன், பெரியன்; கை, செவி, புறம் இவற்றை வருவித்து, தோன்றல்குறியன், தோன்றல்கை

என முறையே கூட்டி, உயர்திணைப்பெயரீற்று லகர ளகரமெய் இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க. தோன்றல்+தியன்=தோன்றறீயன், தோன்றல்+தலை=தோன்றறலை. எ-ம். வேள்+தியன்=வேடீயன், வேள்+தலை=வேடலை. எ-ம். லகர ளகரமெய் தகரம் வருமிடத்துக் கெடுதல் மயக்கவிதியின்மை பற்றியென்றறிக.

(உ.) சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின் முன், குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது; குறியள், சிறியள், தீயள், பெரியள், கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றை வருவித்து, சாத்திகுறிது, சாத்திகுறியள்; சாத்திகை என முறையே கூட்டிப், பொதுப்பெயரீற்று உயிர் யகரமுன் வலி இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க. நம்பி, விடலை, இவற்றின்முன், குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன், கை செவி, தலை, புறம் இவற்றையும், அவர், ஒருவர் இவற்றின் முன், குறியர் சிறியர், தீயர், பெரியர்; கை, செவி, தலை, புறம் இவற்றையும் வருவித்து, நம்பிகுறியன், நம்பிகை; அவர்குறியர், அவர்கை என முறையே கூட்டி, உயர்திணைப்பெயரீற்று உயிர் ரகரமுன் வலி இருவழியும் இயல்பாதல் காண்க.

(ங.) கபிலன்+பரணன்=கபிலபரணர், வடுகன்+நாதன்=வடுகநாதன், அரசன் + வள்ளல் = அரசவள்ளல், இவை ஈறுகெட்டியல்பாய் முடிந்தன. ஆசீவகர்+பள்ளி=ஆசீவகப்பள்ளி, வாணிகர்+தெரு=வாணிகத்தெரு இவை ஈறுகெட்டு, வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தன. குமரன்+கோட்டம்=குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம், வாசுதேவன்+கோட்டம்=வாசுதேவகோட்டம், வாசுதேவக்கோட்டம் இவை ஈறு கெட்டு, வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாயும் மிக்கும் முடிந்தன. பார்ப்பான்+கன்னி=பார்ப்பனக்கன்னி இது ஈற்றயல் குறுகி, அகரச்சாரியை பெற்று வருமொழிவல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தது. வேளாளன்+பிள்ளை=வேளாண்பிள்ளை என நிலைமொழியீற்று அன் கெட்டு ளகரமெய் ணகரமெய்யாகத்திரிந்து முடிந்தது. மக்கள்+பண்பு=மக்கட்பண்பு, மக்கள்+சுட்டு=மக்கட்சுட்டு என நிலைமொழியீற்று மெய்திரிந்து முடிந்தது. (சு)

[வினைப்பெயர் விளிப்பெயர்முன் வல்லினம்.]

கசா0. ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன்வலி யியல்பே.

இ-ள். ஈற்று (வினா முன்) - ஆ எ ஓ என்னு மூன்றீற்று வினாமுன்னும்— யா வினா (முன்)-யாவென்னும் வினாப்பெயர் முன்னும்— விளிப்பெயர் முன் - உயிரீறும் மெய்யீறுமாகிய விளிப்பெயர் முன்னும்— வலி இயல்பு - வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும்.எ-று.

உ-ம். (க.) நம்பியாசொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான். எ-ம். உண்காகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா. எ-ம். ஈற்று வினாமுன் வலி இயல்பாதல் காண்க. [உண்கு + ஆ = உணகா = உண்பேனா.] இறுதி எகர ஓகார வினாக்களுக்கு உதாரணம்: "இடைச்சொல்லேயோ" என்னுஞ் சிறப்புச் சூத்திரத்திற் பெறப்படும். யாகுறியன, சிறியன. தீயன பெரியன என யாவினா முன் வலி இயல்பாதல்காண்க.

(உ) நம்பி, நம்பீ; விடலே, விடலாய்; கிள்ளே, கிள்ளாய்; தாய், தாயே இவற்றின் முன், கொள், செல், தா, போ இவற்றைவருவித்து, நம்பிகொள், நம்பிசெல், நம்பிதா, நம்பிபோ என முறையே கூட்டி, விளிப்பெயர் முன் வலி இயல்பாதல்காண்க. (சு0)

[முன்னிலைவினை ஏவல்வினைமுன் வல்லினம்.]

கசாக. ஆவி ய ர ழ விறுதிமுன் னிலைவினை
ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே.

இ - ள். ஆவி ய ர ழ இறுதி முன்னிலைவினை ஏவல் முன் - உயிரையும் ய ர ழ என்னு மூன்றுமெய்களையும் இறுதியாகவுடைய முன்னிலைவினை முன்னும் ஏவல்வினைமுன்னும்—வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பு - வருங் க ச த ப க்கள் இயல்புடனே விகற்பமாம். எ - று.

முன்னிலைவினையென்றது, தன்மைவினை படர்க்கைவினைகளுக்கு இனமாய், முன்னின்றான் றொழிலையுணர்த்தும் வினையை. ஏவல்வினையென்றது, இனமின்றி முன்னிலையொன்றற்கே உரியதாய், முன்னின்றானைத் தொழிற்படுத்தும் வினையை.

விகற்பமாவது, ஒருகால் இயல்பாயும் ஒருகால் விகாரமாயும் புணர்வது. விகற்பம், உறழ்ச்சி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

உ-ம். (௧.) உண்டி, உண்டனை, உண்டாய். எ-ம். உண்டனிர், உண்டீர். எ-ம். நிறுத்தி, சாத்தா, கொற்றா, தேவா, பூதா. எ-ம். சாத்தரே, கொற்றரே, தேவரே, பூதரே, எ-ம். வருவித்து, உண்டிசாத்தா, உண்டனிர்சாத்தரே எனக் கூட்டி, ஆவி ய ர இறுதி முன்னிலைவினைமுன் இயல்பாதல் காண்க. ழகரமெய் முன்னிலைவினைக்கு ஈறாகாது. முன்னிலைவினைமுன் விகற்பம் வந்தவழிக் காண்க.

(௨.) கொணா, எறி, விடு, ஆய், சேர், தாழ் என நிறுத்தி, சாத்தா, கொற்றா, தேவா, பூதா என வருவித்து, கொணா சாத்தா என முறையே கூட்டி, ஆவி ய ர ழ விறுதி ஏவல்வினைமுன் இயல்பாதல் காண்க. நட கொற்றா, நடக்கொற்றா, எய்கொற்றா எய்க்கொற்றா என ஏவல்வினைமுன் விகற்பித்தல் காண்க. (௧௧)

பரீக்ஷை வினாக்கள்—௮. எல்லாவீற்றின் முன்னும் ஞ ந ம ய வக்கள் வரின், எவ்வாறாம்? ஞ ந ம ய வக்களுள் யாதாயினும் எந்தமொழிமுன்னுந்திரியாதோ? ஞ ந ம ய வக்கள் எந்தமொழி முன்னும் மிகாவோ? ௯. நிலைமொழியோடு வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துப் புணருமிடத்து, நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரிய எழுத்துக்கள் எவை? வருமொழிச்செய்கையாய் வன்மை மிகுதற்குரிய எழுத்துக்கள் எவை? பொதுப்பெயருயர்திணைப் பெயர்களீற்று லகர ளகர ணகர னகரமெய்களின்முன் வல்லினம் வரின், இருவழியும் எவ்வாறாம்? வல்லினத்துள் எது வரினும், ல ளக்கள் இயல்பேயாமோ? லளக்கள் கெடுவது யாதுபற்றி? பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயரீற்று உயிர்முன்னும் யகர நகரமெய்முன்னும் வல்லினம் வரின், எவ்வாறாம்? எல்லாவுயர்திணைப்பெயரும், நாற்கணங்களோடு புணருமிடத்து, இயல்பாகவே புணருமோ? பொதுப்பெயராவது யாது? பொதுப்பெயருக்குப் பரியாய நாமமுண்டோ? நாற்கணமென்பன எவை? ௧0. ஈற்றுவினாமுன்னும் யாவினாமுன்னும் விளிப்பெயர்முன்னும் வல்லினம் வரின் எவ்வாறாம்? ௧௧. உயிரையும் ய ர ழ மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய முன்னிலைவினைமுன்னும் ஏவல்வினை முன்னும் வல்லினம் வரின், எவ்வாறாம்? முன்னிலைவினையென்றதெதனை? ஏவல்வினையென்றதெதனை? விகற்பமாவதியாது? விகற்பத்துக்குப் பரியாயநாமம் உண்டோ?

உயிரீற்றுச் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

[உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்.]

கசுஉ. இஈ ஐ வழி யவ்வு மேனை
உயிாவழி வவ்வு மேமுனிவ் விருமையும்
உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும.

இ - ள். இ ஈ ஐ வழி யவ்வும் - இகர ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே யகரமும்—ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் - அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்னும் இவ்வேழுயிர்களின் முன்னே வகரமும்—ஏ முன் இவ்விருமையும் - ஏகாரத்தின் முன்னே யகரமும் வகரமும்—உயிர் வரின் உடம்படு மெய் என்று ஆகும் - உயிர்முதன் மொழி வரின் உடம்படுமெய்யென்று வரப்பெறும். எ - று.

உடம்படுமெய்யென்பது, நிலைமொழியீற்றினும் வருமொழிமுதலினுநின்ற உயிர்களை உடம்படுத்தும் மெய். உடம்படுத்தலெனினும், உடன்படுத்தலெனினும் ஒக்கும். வருமுயிருக்கு உடம்பாக அடுக்குமெய்யெனினும், பொருந்தும்.

உ-ம். (க.) மணி, தீ, பனை இவற்றின் முன், அழகிது, அழகு முதலிய உயிர் முதன்மொழிகளை வருவித்து, மணியழகிது, மணியழகு எனக் கூட்டி, இ ஈ ஐம் முன் இருவழியும் யகரம் பெறுதல் காண்க. உடம்படுமெய்யின்மேல் வருமொழிமுதலுயிரேறுதல்:“உடன்மே லுயிர்” என் னுஞ்சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

(உ.) விள, பலா, கடு, பூ, நொ, கோ, கௌ இவற்றிற்கு முன், அழகிது, அழகு முதலிய உயிர் முதன் மொழிகளை வருவித்து, விளவழகிது, விளவழகு எனக் கூட்டி, மற்றை யுயிர்களின் முன், இருவழியும் வகரம் பெறுதல் காண்க.

(ங.) அவனே + அழகன் = அவனேயழகன் என இடைச்சொல்லாகிய ஏ முன் யகரமும், ஏ + எலாம் = ஏவெலாம், சே + உழுதது = சேவுழுதது என ஓரெழுத்தொருமொழியாகிய உயிர் உயிர்மெய் என்னும் ஏ முன் வகரமும், சே + அடி = சேயடி, சேவடி எனச் செம்மையென்னும் பண்புப்பெயரின் விகாரமாகிய சே முன் யகரமும் வகரமும் பெறுதல் காண்க. (கஉ)

[வினாச் சுட்டின் முன் நாற்கணமும் புணர்தல்.]

௧௬௩. எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்
பிறவரி னவையுந் தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமுந் தோன்றுத னெறியே.

இ - ள். எகரவினா (முன்னர்) முச்சுட்டின் முன்னர் - எகர வினாவிடைச்சொல்லின் முன்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல்லின் முன்னும்—உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும் - உயிரும் யகரமும் வரின் வகரமும்—பிற வரின் அவையும் - யகரமொழிந்த மெய்கள் வரின் அவ்வந்தமெய்களும்—தூக்கில் சுட்டு நீளின் யகரமும் - செய்யுளின்கட் சுட்டு நீண்டு வருமிடத்து யகரமும்—தோன்றுதல் நெறி - மிகுதல் முறையாம். எ - று.

உ-ம். (௧.) எவ்வணி, எவ்யானை; அவ்வணி, அவ்யானை; இவ்வணி, இவ்யானை; உவ்வணி, உவ்யானை என எகரவினா முச்சுட்டின்முன் உயிரும் யகரமும் வர, வகரந் தோன்றுதல் காண்க.

(௨.) எக்குதிரை, எச்சேனை, எத்தண்டு, எப்படை, எஞ்ஞாலம், எந்நாடு, எம்மனை, எவ்வளை, எங்ஙனம் என யகரமொழிந்தமெய்கள் வர, அவ்வந்தமெய்கள் தோன்றுதல் காண்க. ஒழிந்த மூன்று சுட்டுக்களோடும் இப்படியே கூட்டுக. உயிர்வந்தவழித் தோன்றிய வகர மெய் இரட்டுதல்: "தனிக்குறின் முன்னொற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தானும், இரட்டிய மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதலுயிரேறுதல் "உடன்மேலுயிர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானும், பெறப்படும்.

(௩.) ஆ+இடை="ஆயிடைத்தமிழ் கூறுநல் லுலகத்து" எனச் சுட்டு நீண்டவிடத்து யகரந் தோன்றுதல் காண்க.

நெறியென்றமையால், யாங்ஙனம் என யாவினாமுன்னும், ஆங்ஙனம், ஈங்ஙனம், ஊங்ஙனம் என நீண்ட சுட்டின் முன்னும், ஙகர மிகுதலும், ஈது. எ-ம். ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு. எ-ம். ஆண்டு, ஈண்டு. எ-ம். சுட்டுப்பெயர் நீளலும், "விண்வத்துக்கொட்கும்." எ-ம். "செல்வுழிச்செல்க." எ-ம். "சார்வுழிச் சார்ந்த தகையள்." எ-ம். மெய்யீற்றின் முன் உயிர் வர, இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம் பெறுதலுங் கொள்க.

எகரவினாமுச்சுட்டின் முன் உயிர்வரின், வகரம் நீண்ட சுட்டின் முன் உயிர்வரின் யகரமுந் தோன்றுமென்றது "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்; யகரம் வரின் வகரமும், பிறமெய்களுள் ஞ ந ம வ வரின், அவையுந் தோன்றுமென்றது "எண்மூவெழுத்தீற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்; க ச த ப ங வரின், அவை தோன்றும் என்றது எய்தாத தெய்துவித்தல்.

[குற்றியலுகரமுன்னுஞ் சில முற்றியலுகரமுன்னும் உயிரும் யகரமும் புணர்தல்.]

கசு௪. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி.

இ - ள். உக்குறள் உயிர் வரின் மெய் விட்டு ஓடும் - குற்றியலுகரம் உயிர்முதன்மொழி வந்தாற் றனக்கிடமாகிய மெய்யை விட்டுக் கெடும்—ய வரின் இய்யாம் - யகரமுதன்மொழி வந்தால் அது இகரமாகத் திரியும்—முற்றும் அற்று ஒரோவழி - முற்றியலுகரமும் அவ்விருவிதியும் பெறும் ஒவ்வோரிடத்து. எ - று.

உ-ம். (க.) நாகு, எஃகு, வரகு, கொக்கு, குரங்கு, தெள்கு இவற்றின்முன், அரிது, அருமை முதலிய உயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து, நாகரிது, நாகருமை எனக் கூட்டி, இருவழியும் உயிர் வரக் குற்றியலுகரந் தானேறி நின்ற வல்லினமெய்யை விட்டுக் கெடுதல் காண்க. குற்றியலுகரங் கெட நின்ற மெய்யின்மேல் வந்தவுயிரேறுதல்: "உடன்மே லுயிர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

(உ.) நாகு முதலியவற்றின் முன், யாது, யாப்பு என வருவித்து, நாகியாது, நாகியாப்பு எனக் கூட்டி, இருவழியும் யகரம் வரக் குற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரிதல் காண்க.

(௩.) கதவு+அழகிது=கதவழகிது, கதவு + யாது = கதவியாது. எ-ம். அது+ஐ=அதை. எ-ம். முற்றியலுகரம் ஒரோரிடத்து அவ்விருவிதியும் பெறுதல் காண்க.

கெடும் என்னாது ஓடும் என்றமையால், குற்றியலுகரம் ஒரோரிடத்து: "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திரப் பொதுவிதி பெறுதலுங் கொள்க.

வரலாறு. "தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே." இதில்: 'அழைப்பது' என்பது குற்றுகரமொழி; ஏகாரவிடைச்சொல் வர: "அழைப்பதே" என முடிதற்பாலது, அங்ஙனமுடியாது, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று, 'அழைப்பதுவே' என முடிந்தது. "அடித்தடித்து வக்காரமுன்றீற்றிய வற்புதமறியேனே" இதில் 'அடித்து' என்பது குற்றுகரமொழி; அக்காரமென்னும் உயிர்முதன்மொழி வர, அடித்தக்காரமென முடிதற்பாலது அங்ஙனமுடியாது வகரவுடம்படுமெய் பெற்று, 'அடித்துவக்காரம்' என முடிந்தது.

குற்றியலுகரம் உயிர் வரிற் கெடும் என்றது "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்; யவ்வரின் இய்யாம் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; ஒரோவிடத்து முற்றியலுகரம் இவ்விதியிரண்டனுள் முன்னையது பெறும் என்றது "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; பின்னையது பெறும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல். (௧௪)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—௧௨. உயிரீற்றின் முன் உயிர் வரின், இருவழியும் எவ்வாறு புணரும்? உடம்படுமெய்யென்பதற்குப் பொருள் என்னை? எவ்வுயிரீற்றின் முன், உயிர் வரின், யகரவுடம்படுமெய் தோன்றும்? எவ்வுயிரீற்றின் முன், உயிர் வரின், வகரவுடம்படுமெய் தோன்றும்? யகரவகரமிரண்டும் உடம்படுமெய்யாகத் தோன்றப்பெறும் இடமும் உளதோ? எவ்வேகாரத்தின் முன் யகரவுடம்படுமெய்யும், எவ்வேகாரத்தின் முன் வகரவுடம்படுமெய்யுந் தோன்றும்? உடம்படுமெய் இரண்டனுள், எது தோன்றினும் ஒத்துநிற்கப் பெறுவது, எவ்வேகாரத்தின் முன்? ௧௩. எகரவினாமுன்னும், அ இ உ என்னுமுச்சுட்டின் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வரின், எவ்வாறு புணரும்? இங்கான்கின் முன் க ச த ப ஞ ந ம வ எவ்வாறு புணரும்? செய்யுளிடத்து நீண்ட அகரச்சுட்டின்முன் உயிர்வரின், எவ்வாறு புணரும்? யாவினாமுன்னும், நீண்ட சுட்டின் முன்னும், ஙகரம் வரின், எவ்வாறு புணரும்? சுட்டெழுத்து நீளப்பெறுந் தனிமொழிகள் உளவோ? ௧௪. குற்றியலுகரவீற்றின்முன் உயிர்வரின், எவ்வாறு புணரும்? குற்றியலுகரவீற்றின் முன் யகரம் வரின், எவ்வாறு புணரும்? முற்றியலுகரம் இவ்விதி பெறுதோ? குற்றியலுகரம், உயிர் வரின், எங்குங் கெட்டே புணருமோ?

உயிரீற்றுமுன் வல்லினம்.

[உயிரீற்றின் முன் வல்லினம் புணர்தல்.]

௧௬௫. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
க ச த ப மிகும்வித வாதன மன்னே.

இ - ள். இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் - இயல்பினாலும் விதியினாலும் இறுதியாக நின்ற உயிர்களின் முன்—க ச த ப மன் மிகும் - வருங் க ச த பக்கள் பெரும்பாலு மிகும்—வித வாதன - பின் சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவைகளுள். எ - று.

உ-ம். (க.) ஆடூஉக்குறியன், நம்பிக்கொற்றன். எ-ம். ஆடூஉக்கை, செட்டித்தெரு. எ-ம். உயர்திணைப் பெயர்முன் இருவழியும் வல்லெழுத்து மிக்கன. சாத்திப்பெண் எனப் பொதுப்பெயர் முன் அல்வழியில் வல்லெழுத்து மிக்கது. விளக்குறிது, தாராக்கடிது, தீப்பெரிது, வடுத்தீது, கொக்குக்கடிது, கொண்மூக்கரிது, சேச்சிறிது, சோப்பெரிது. எ-ம். ஒற்றைக்கை, வட்டக்கல், தாழக்கோல். எ-ம். அஃறிணைப்பெயர் முன் அல்வழியில் வல்லெழுத்து மிக்கன. இவற்றுள், ஒற்றை வட்ட, தாழ என்பன விதியீறு. விளக்கோடு பலாக்காய், கிளிச்சிறை, தீக்கடுமை, கடுக்காய், கொக்குக்கால், வண்டுக்கால், கொண்மூக்குழாம், சேக்கொம்பு, திணைத்தாள், சோப்பெருமை என அஃறிணைப்பெயர்முன் வேற்றுமையில் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(உ) ஆடிக்கொண்டான், ஆடாக்கொண்டான், ஆடூஉக்கொண்டான், ஆடெனக்கொண்டான், ஆடக்கொண்டான், உண்பாக்குச்சென்றான், பூத்துக்காய்த்தது, பொள்ளெனப்பரந்தது, சாலப்பகைத்தது. எ-ம். இருளின்றிக்கண்டார், பொருளன்றிக்காணார். எ-ம். தெரிநிலைவினையெச்சத்தின் முன்னுங் குறிப்புவினையெச்சத்தின்முன்னும் வல்லெழுத்து மிக்கன. கூவிற்றுக்கோழி. எ-ம். குண்டுகட்டுக்களிறு. எ-ம். தெரிநிலைவினைமுற்றின்முன்னுங் குறிப்புவினைமுற்றின்முன்னும் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(௩.) ஆங்கக்கொண்டான், இனிச்செய்வேன், மற்றைத்தெரு என இடைச்சொல்லின் முன் வல்லெழுத்து மிக்கன

(௪.) தவப்பெரியன், கடிக்கமலம், பணைத்தோள் என உரிச்சொல்லின் முன் வல்லெழுத்து மிக்கன.

(௫) சொன்றிக்குழிசி எனத் திசைச்சொன் முன்னும், கங்கைச்சடை என வடசொன் முன்னும் வல்லெழுத்து மிக்கன.

விதவாதன பெரும்பாலு மிகும் எனவே, விதந்தன சிறுபான்மை மிகும் எனவும், விதவாதன சிறுபான்மை மிகா எனவுங் கூறினாராயிற்று. அவை வருமாறு:—

(௧.) நொக்கொற்று, துக்கொற்று, சாத்தா, தேவா, பூதா என்பன: "ஏவன்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே" என முற் கூறிய சிறப்புவிதி பெறாது, வல்லெழுத்து மிக்கே வந்தன. எனவே, நொ, து முன் மூவினமும் மிகுமென்றாராயிற்று.

(௨.) ஏரிகரை, குழவிகை, குழந்தைகை, "பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே" எ-ம். கூப்புகரம், ஈட்டுதனம், நாட்டுபுகழ். எ-ம். முறையே வேற்றுமையினும் அல்வழியினும் பின் விதவாதன மிகாவாயின.

வல்லினம் உயிரீற்றுயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களுக்கு முன் மிகும் என்றது "ஆவியரமுன் வன்மை மிகா" என எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி; அஃறிணைப்பெயர்களுக்கு முன்னும் வினைமுதலியவைகளுக்கு முன்னும் மிகும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல். ()

[உயிரீற்றுச் சிலமரப்பெயர் முன் வல்லினம் புணர்தல்.]

௧௬௯. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

இ - ள். மரப்பெயர் முன்னர் - உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்களுக்கு முன்—இனமெல்லெழுத்து வரப் பெறுனவும் உள - மேற்கூறிய பொதுவிதியால் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லெழுத்து மிகப் பெறுவனவுஞ் சிலவுளவாம்—வேற்றுமை வழி - வேற்றுமைவழியில். எ - று.

உ-ம். விள + காய் = விளங்காய், கள + கனி = களங்கனி, மா + துளிர் = மாந்துளிர், காயா + பூ = காயாம்பூ எனவரும்.

இது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிது விதிவகுத்தல். (௧௬)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—கரு. உயிரீற்றின் முன் வல்லினம் வரின், இருவழியும் எவ்வாறுபுணரும்? ஏவல்வினைமுன் வரும் வல்லினம் மிக்கே வருதலும் உண்டோ? உயிரீற்றஃறிணைப் பெயர்களின் முன் வரும் வல்லினம் வேற்றுமையில் இயல்பாதலுண்டோ? வன்றொடர்க் குற்றியலுகரவீற்றின் முன் வரும் வல்லினம் வினைத்தொகையில் எவ்வாறும்? கசு. உயிரீற்றின்முன் எங்கும் மெல்லெழுத்து மிகாதோ?

அகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

கசஎ. செய்திய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றாற னுருபே
அஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

இ - ள். செய்திய என்னும் வினையெச்சம்-செய்திய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சவினையும்—பல்வகைப் பெயரினெச்சம் - பலவகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும்—(பல்வகை) முற்று - பலவகைப்பட்ட முற்றுவினையும்—ஆறனுருபு - ஆறாம்வேற்றுமை அகரவுருபும்—அஃறிணைப்பன்மை - அஃறிணைப் பன்மைப்பெயரும்—அம்ம - அம்ம என்னும் உரையசையிடைச்சொல்லும்—முன் இயல்பு - ஆகிய அகரவீற்றுச்சொற்களாறன் முன்னும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாம். எ - று.

முதலினும் ஈற்றினும் அகரவீற்றுச் சொல் வைத்தமையால், இடைநின்றனவும் அகரவீற்றுச்சொற்கள் என்பது பெற்றாம்.

பல்வகைப் பெயரெச்சமென்றது, வினையடி நான்கினும் பிறந்த பெயரெச்சங்களை. பல்வகை முற்றென்றது, வினையடி நான்கினும் பிறந்த முற்றுவினைகளை. வினையடி நான்காவன, இயல்பாகிய வினையடி ஒன்றும், மற்றைப் பெயர் இடை உரியடியாகப் பிறந்த செயற்கைவினையடி மூன்றுமாம்.

முன்னே முற்றென விதந்தமையால், அஃறிணைப் பன்மையென்றது பெயரை.

உ-ம். (க.) உண்ணியகொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனச் செய்தியவென்னும் வினையெச்சமுன் இயல்பாயின. [உண்ணிய - உண்ண.]

(உ.) உண்ட, உண்ணுகின்ற, உண்ணுந. எ-ம். கடைக்கணித்த, சித்திரித்த, வெளுத்த, சினவிய, கறுவிய, அமரிய. எ-ம். திண்ணென்ற, பொன்போன்ற. எ-ம். சான்ற, உற்ற. எ-ம். வரும் நால்வகைத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சவினைமுன்னும், அமர்முகத்த, கடுங்கண்ண, சிறிய, பெரிய, உள, இல, பல, சில. எ-ம். பொன்னன்ன. எ-ம். கடிய. எ-ம். வரும் மூவகை வினைக்குறிப்புப் பெயரெச்சமுன்னும், குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி இவற்றை வருவித்து, உண்டகுதிரை, உண்ட செந்நாய், உண்ட தகர், உண்ட பன்றி என முறையே கூட்டிப், பல்வகைப் பெயரெச்சமுன் இயல்பாதல் காணக. குறிப்புவினை, இயற்கை வினையடி யலாமை யால், மூவகையாயிற்று.

(ந.) உண்டன, உண்ணுகின்றன, உண்பன, உண்ணுதன என்னுந் தெரிநிலைவினை முற்று முன்னும், அமர்முகத்தன, கரியன என்னுங் குறிப்புவினை முற்றுமுன்னும், குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி இவற்றை வருவித்து, உண்டன குதிரை, உண்டன செந்நாய் எனக் கூட்டி, முற்றுமுன் இயல்பாதல் காண்க. இனி, மேற்காட்டிய பெயரெச்சவினைகட்கும், அன் பெறுத அகரவீற்றுப்பல்வகை முற்றுவினைகட்கும், பொருள் வேறுபாடன்றிச் சொல்வேறுபாடின்மையால், அவையே உதாரணமாகக் கொள்க. வாழ்க கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா என வியங்கோண் முற்றின் முன் இயல்பாயின. வாழிய என்பதனோடும் இப்படியே கூட்டுக. முற்றுமுன் இயல்பாம் எனவே, அருத்தாபத்தியால், இவ்வினைமுற்று வினையெச்சமாகியுங் குறிப்புமுற்று பெயரெச்சமாகியும் நின்றபோது வரும் வல்லினம் இயல்பாதலுங்கொள்க. வரலாறு:—உண்ட கண்டன இது உண்டுகண்டன எனப் பொருள்படுதலால், வினைமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. அமர்முகத்த கலக்கின இது அமர்முகத்தவாகிக் கலக்கின எனப் பொருள்படுதலால், குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. அமர்முகத்த குதிரைவந்தன இது அமர்முகத்தனவாகிய குதிரை வந்தன எனப் பொருள்படுதலால் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சமாயிற்று. இவற்றின் முன் வல்லினம் இயல்பாதல் காண்க.

(௪.) நனைகைகள், செவிகள், தாள்கள், பதங்கள் என ஆறனுருபின் முன் இயல்பாயின.

(௫.) பல குதிரைகள், செந்நாய்கள், தகர்கள், பன்றிகள். எ-ம். பல கொடுத்தான், செய்தான், தந்தான், போயினுன். எ-ம். அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர் முன் இருவழியும் இயல்பாயின.

(௬.) அம்மகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என உரையசையிடைச்சொன் முன் இயல்பாயின.

இது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல். (௧௭)

௧௬௮. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
ஏகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இ-ள். வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய் ஏகலும் உரித்து-வாழிய என்னும் வியங்கோண்முற்றினுடைய இறுதியிலுள்ள யகரவுயிர்மெய் குறைதலும் உரித்தாகும்—அஃது ஏகினும் இயல்பே - அவ்வுயிர்மெய் குறைந்து இகரவீறாய் நின்றாலும் வல்லினம் பொதுவிதியினாலே மிகாது சிறப்புவிதியிற் கூறிய இயல்பேயாம். எ - று.

உ-ம். (௧.) ஆவாழி, அந்தணர்வாழி என ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்தது.

(௨.) வாழிகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்தவிடத்தும் வல்லினம் இயல்பாயின.

வியங்கோண் முற்றின் ஈற்றுயிர்மெய் குறையும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; ஈற்றுயிர்மெய் குறைந்தவிடத்தும் வரும் வல்லினம் இயல்பேயாமென்றது, "செய்யிய" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய திகந்துபடாமைக் காத்தல். (௧௮)

௧௬௯. சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய்சா தலும்விதி.

இ-ள். சாவ என் மொழி ஈற்று உயிர்மெய் சாதலும் விதி-சாவ வென்னுஞ் செயவெனெச்ச வினைச்சொல்லினுடைய இறுதியில் உள்ள வகரவுயிர்மெய் கெட்டுப்புணர்தலும் விதியாகும். எ - று.

உ-ம். சாவ + குத்தினுன் = சாக்குத்தினுன் என வரும்.

இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினுன் என்னும் புணர்ச்சிபோற் சிறந்த தல்லாமையாற் சாதலும் விதி என்ருர்.

இது நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தல். (௧௯)

கஎ0. பலசில வெனுமிவை தம்முன் றும்வரின்
இயல்பு மிகலு மகர மேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இ - ள். பல சில எனும் இவை தம்முன் தாம் வரின் - பல சில என்னும் இவ்விருசொல்லுந் தமக்கு முன்னே தாம் வருமாயின்—இயல்பும் மிகலும் - இயல்பாதலும் மிகுதலும்—அகரம் ஏக லகரம் றகரம் ஆகலும்-அகரங்கெட லகரம் றகரமாகத் திரிதலும்—பிற வரின் அகரம் விகற்பம் ஆகலும் உள - இவற்றின் முன் பிற மொழிகளுள் யாதாயினுமொன்று வரின் அகரம் நிற்றலு நீங்கலும் உளவாம். எ - று.

உ-ம். (க.) பல பல, சில சில என இயல்பாயின.

(உ.) பலப்பல சிலச்சில என மிக்கன.

(ங.) பற் பல, சிற் சில என அகரங் கெட லகரம் றகரமாயிற்று.

(ச.) பலகலை, பல்கலை; பலசாலை, பல்சாலை; பலதாழிசை, பஃறாழிசை; பலபடை, பல்படை; பலஞானம், பன்ஞானம்; பல நாள், பன்னாள்; பலமணி, பன்மணி; பலவளை, பல்வளை; பல யாழ், பல்யாழ்; பலவணி, பல்லணி; பல வாயம், பல்லாயம் எனப் பிறவர அகரம் விகற்பமாயிற்று.

பிறவென்ற மிகையினாலே, பல்பல, சில்சில என அகரங் கெட லகரம் றகரமாகாது ஒரோவிடத்து அருகி வருதலும், இன்னும், அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவனவுங் கொள்க.

பலசிலவெனுமிவை தம்முன் றும்வரி னியல்பு என்றது வருமொழிக்குச் "செய்யிய" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது இகந்துபடாமைக் காத்தல்; மிகல் என்றது, அதன்மேற் சிறப்புவிதி; இம்மிகுதல் "செய்யிய" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விலக்கி இங்கே விதித்தமையாற் சிறப்புவிதி; அகரமேக லகரம் றகரமாகலும் பிறவரின் அகரம் விகற்பமாகலும் உள என்றது நிலைமொழிக்கெய்தாததுஎய்துவித்தல்.

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—கஎ. செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின் முன் வலிவரின், எவ்வாறும்? அகரவீற்றுப்

பெயரெச்சத்தின் முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? அகரவீற்று வினைமுற்றுச்சொன்முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? வினையடி எத்தனைவகைப்படும்? குறிப்புவினை இந்நால்வகை வினையடியும் ஏற்குமா? அ என்னும் ஆறனுருபின் முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? அகரவீற்றஃறிணைப் பெயர் முன் வல்லினம் வரின், எவ்வாறும்? அம்ம என்னும் உரையசை யிடைச்சொன் முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? கஅ. வாழிய என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று வேறுவிதி பெறுதோ? கசு. சாவவென்னும் வினையெச்சம் எப்பொழுதுந் தன்னியல்பினின்றே புணருமா? உ0. பல சில என்னும் இவ்விருசொல்லும், தம்முன்னேதாம் வரின், எவ்வாறு புணரும்? பல சில என்னும் இவ்விருசொல்லும், அல்வழியிற பிறமொழிகள் வரின், எவ்வாறும்?

ஆகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

களக. அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

இ-ள். அல்வழி ஆ மா - அல்வழியில் ஆவும் மாவுமாகிய இருபெயரும்—மியா - மியா என்னும் முன்னிலையசையிடைச்சொல்லும்—முற்று - ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய—முன் மிகா - இவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும். எ-று.

உ-ம். (க.) ஆகுறிது, மாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என அல்வழியில் ஆவுமாவுமாகிய இருபெயர் முன்னும் வலி இயல்பாயின. மா இங்கே விலங்கு.

(உ.) கேண்மியா கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா என மியா என்னும் முன்னிலையசையிடைச்சொன் முன் வலி இயல்பாயின.

(ங.) உண்ணா குதிரைகள், செந்நாய்கள், தகர்கள், பன்றிகள் என ஆகாரவீற்றஃறிணைப் பன்மையெதிர்மறை முற்றுவினைமுன் வலி இயல்பாயின. உண்ணாக்குதிரைகள் எனப் பொதுவிதியால் மிகுமாயின், தகரவீறு குறைந்த எதிர்மறைப்பெயரெச்சமாமெனக் கொள்க.

ஆமா என்ற மாத்திரமே காட்டுப்பசு எனவும் பொருள்பட இரட்டுறமொழிந்தமையால், ஆமா என்னும் பெயர் முன்னும் வலி மிகாமை கொள்க.

வ-று. ஆமாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

முற்றுமுன் மிகா எனவே, அருத்தாபத்தியால், அவ்வினையா லணையும் பெயர்முன்னும், அவ்வினைமுற்று வினையெச்சமாயவற் றின் முன்னும் அவ்வாறு மிகாமை கொள்க.

வ-று. உண்ணாகிடந்தன, சென்றன, தந்தன, போயின என வரும். இங்கே, உண்ணா என்றது, வினையாலணையும் பெயரா யின், உண்ணாதனவாகியகுதிரைகள் கிடந்தன. எ-ம். வினை முற்று வினையெச்சமாயின், உண்ணாதனவாய்க் கிடந்தன. எ-ம். பொருள்படும். உண்ணாக்கிடந்தன எனப் பொதுவிதி யால் மிகுமாயின், உண்டு எனப் பொருள்படுஞ் செய்யா என் னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமும், உண்ணாது எனப் பொருள் படுந் துவ்வீறு குறைந்த செய்யா என்னும் எதிர்மறை வினை யெச்சமுமாமெனக் கொள்க.

இது "இயல்பினும்விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய் தியது ஒரு மருங்கு விலக்கல். (உக)

கஎ௨. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்.

இ - ள். குறியதன் கீழ் ஆக் குறுகலும் - குற்றெழுத்தின் கீழ் நின்ற ஆகாரம் அகரமாதலும்—அதனோடு உகரம் ஏற்றலும் - அவ்வ கரமாதலுடனே உகரம் பெறுதலும்—இயல்பும் - அவ்விரண்டுமின் றித் தன்னியல்பின் நிற்றலுமாகிய மூன்றுவிதியும்—ஆம் தூக்கின் - ஆகும் பாட்டினிடத்து. எ - று.

உ-ம். நிலவிரிகானல்வாய் நின்று..... நிலா விரி: (குறுகல்.)
மருவினென்செய்யுமோநிலவு.........நிலா: (குறுகலோடு உகர
நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று (இயல்பு.) [மேற்றல்.)
செய்யுளில் இம்மூன்றுமாமெனவே, வழக்கில் இரண்டும் ஒன் றுமாம் என்றாராயிற்று.

வ-று. உதித்தது நிலவு, உதித்தது நிலா; கண்டேன் கனவு, கண் டேன் கனா எனக்குறுகுதலோடு உகரமேற்றலுந் தன்னியல் புமாகிய இரண்டும் வந்தன. தரா, மிடா எனத் தன்னியல் பொன்றுமாய் நின்றன.

ஆக் குறுகலும் அதனோடுகரமேற்றலுமாம் என்றது எய்தாதன எய்துவித்தல்; இயல்புமாம் என்றது அவ்விடத்துவருவதோரைய மறுத்தல். (௨௨)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—உக. ஆ மா என்னும் பெயர்கண்முன் வரும் வல்லினம் வேறுவிதி பெறுமோ? மியா என்னும் முன்னிலையசையிடைச்சொன்முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மை யெதிர்மறை முற்றுவினைமுன் வலி வரின், எவ்வாறும்? [ஆகாரவீற்றுச்சொற்களுள் எவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாவாம்?] செய்து என்னும் வினையெச்சப்பொருளில் வரும் ஆவீற்று வினையெச்சத்தின் முன்னும், செய்யாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சவீறு குறைந்து செய்யா என வரும் ஆகாரவீற்றுச் சொன்முன்னும் வலி வரின், எவ்வாறும்? செய்யாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சவீறு குறைந்து செய்யா என நிற்குமிடத்து வலி வரின், மிகாதோ? "காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்" என்பதிலே, கரவா என்றது மறையாது எனப் பொருள்படவும், அதன்முன் வலி இயல்பாதலென்னையோ? உஉ. நனிக்குறிற்கீழ் நின்ற ஆகாரம் வேறுவிதி பெறுதோ? வழக்கினிடத்து இம்மூன்று விதிகளுள் எவ்விதி பெறும்?

இகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி.

கஎ௩. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இ - ள். அன்றி இன்றி என் வினையெஞ்சு இகரம் - அன்றி இன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச்சொற்களின் ஈற்றிலுள்ள இகரம்—தொடர்பினுள் உகரம் ஆய் வரின் - செய்யுளில் உகரமாய்த் திரிந்து வரின்—இயல்பு - வருங் க ச த பக்கள் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். வாளன்றுபிடியா வன்கணுடவர்......வாள், அன்றி.
விண்ணின்று பொய்ப்பின்............விண், இன்றி.

உகரமாகத் திரியாவிடின், வாளன்றிப்பிடியா, விண்ணின்றிப் பொய்ப்பின் என வல்லெழுத்து மிகுமெனக் காண்க.

வினையெஞ்சிகரந் தொடர்பினுள் உகரமாமென்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; அஃதெய்தியவிடத்துப் புணரும் வல்லினம் இயல்பாம் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல். (உ௩)

கஎ௪. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இ - ள். உரி வரின் நாழியின் ஈற்றுயிர்மெய் கெட டகரம் மருவும் - உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வரின், நாழி என்னும் அளவுப் பெயரினது ஈற்றிலுள்ள ழிகர வுயிர்மெய் நீங்க டகரமெய் வரும்— உரியின் வழி யகரவுயிர்மெய் ஆம் ஏற்பன வரின் - உரியென்னும் அளவுப்பெயரின்பின் யகரவுயிர்மெய் வரும் அவ்வுயிர்மெய் வருதற்கு ஏற்ற வருமொழிகள் வருமாயின். எ - று.

உ-ம். (க.) நாழி+உரி=நாடுரி என நாழியின் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு டகரந்தோன்றிற்று. இது நாவுரி என இக்காலத்து மருவிற்று.

(உ.) உரி+உப்பு=உரியவப்பு, உரியபயறு, உரியமிளகு, உரியவரகு என உரியின்பின் யகரவுயிர்மெய் வந்தது.

ஏற்பன வரின் எனவே, ஏலாதன வரின், உரியரிசி, உரியாழாக்கு, உரியெண்ணெய் எனப் பொதுவிதி பெறுதல் கொள்க.

ஆழாக்கிரண்டு கொண்டது உழக்கு; உழக்கிரண்டு கொண்டது உரி; உரியிரண்டு கொண்டது நாழி.

உரி வரின் நாழியின் ஈற்றுயிர்மெய் கெட டகரமருவும் என்றது "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்; உரியின்வழி யகரவுயிர்மெய்யாம் ஏற்பன வரின் என்றது எய்தாததெய்து வித்தல். (உ௪)

கஎ௫. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இ - ள். சுவைப் புளி முன் - அறுசுவையுள் ஒன்றை யுணர்த்துகின்ற புளியென்னும் பெயர்முன்—இனமென்மையும் தோன்றும் - வரும் வல்லெழுத்துக்கண் மிகுதலன்றி அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்துக்களும் ஒரோவிடத்து மிகும். எ - று.

உ-ம். புளிங்கறி, புளிஞ்சோறு, புளிந்தயிர், புளிம்பாளிதம் என வரும். புளிப்பாகியகறி எனவும், புளிப்பையுடைய கறி எனவும் விரிக்கப்படுதலால், இருவழிக்கும் இவையே உதாரணமாமெனக் கொள்க.

மென்மையும் என்ற இறந்தது தழீஇய இழிவுசிறப்பும்மை யால், புளிக்கறி எனப் பொதுவிதியால் வரும் வல்லெழுத்து மிகலே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க.

இனமென்மையுந் தோன்றும், என்றது "இயல்பினும் விதியி னும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (௨௫)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—௨௩. அன்றி இன்றி என்னும் வினையெச் சத்தின் முன் வன்கணம் வரின், வேறுவிதிபெறுதலில்லையோ? ௨௪. நாழி என்னும் அளவுப்பெயர் முன் உரி என்னும் அளவுப் பெயர் வரின், எவ்வாறும்? உரி என்னும் அளவுப்பெயர் முன் நாற்கணமும் வரின், எவ்வாறும்? உரியின் முன் எந்த மொழி வரினும், இடையில் யகரவுயிர்மெய் தோன்றமோ? ௨௫. புளி ப்பை யுணர்த்தும் புளி என்பதன் முன் வன்கணம் வரின், வேறு விதிபெறுதலில்லையோ?

இகர ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

௧௭௪. அல்வழி இ ஐ ம் முன்ன ராயின்
இயல்பு மிகலும் விகற்ப முமாகும்.

இ-ள். இ ஐம் முன்னர் - இகர ஐகாரவீற்றஃறிணைப் பெயர் முன்—அல்வழி ஆயின் - வல்லினம் அல்வழியினிடத்து வருமா யின்—இயல்பும் - இயல்பாதலும்—மிகலும் - பொதுவிதியான் மிகு தலும்—விகற்பமும் ஆகும் - ஒன்றற்கே ஒருகான் மிகாமையும் ஒரு கான் மிகுதலும் ஆகும். எ-று.

ஒப்பின்முடித்தலால், ஐகாரவீறும் உடன் கூறினர்.

இயல்பு எழுவாய்த்தொடர் உம்மைத்தொகைகளிலும், மிகுதி பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலும், விகற்பஞ் சில பெயர் முன் எழுவாய்த்தொடரிலுங் கொள்ளப்படும்.

உ-ம். (க.) பருத்திகுறிது, யானைகரிது என எழுவாய்த்தொடரிலும், பரணிகார்த்திகை, யானைகுதிரை என உம்மைத்தொ கையிலும், வலி இயல்பாயின.

(௨.) மாசித்திங்கள், சாரைப்பாம்பு எனப் பண்புத்தொகையி லும், காவிக்கண், பனைக்கை என உவமைத்தொகை யிலும், வலிமிக்கன.

(௩.) கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது, தினைகுறிது, தினைக்குறிது என எழுவாய்த்தொடரில் விகற்பித்தன.

இயல்பு என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய தொருவழி விலக்கல்; மிகல் என்றது எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல்; விகற்பம் என்றது எய்தியது விலக்கலுடன் விலக்காமை. (உ௬)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—இகர ஐகாரவீற்றஃறிணைப்பெயர் முன் வல்லினம் வரின், எவ்வாறும்? இம்மூன்று விதியுள் இயல்பு எவ்விடத்துக் கொள்ளப்படும்? மிகுதி எவ்விடத்துக் கொள்ளப்படும்? விகற்பம் எவ்விடத்துக் கொள்ளப்படும்?

ஈகார வீற்றுச் சிறப்புவிதி.

௧௭௭. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும்வரக் குறுகும்
மேலன வல்வழி யியல்பா கும்மே.

இ - ள். ஆ முன் பகரவீ அனைத்தும் வரக் குறுகும்-ஆஎன்னும் பெயர்முன் நின்ற பகரவீகாரம் இருவழியும் நாற்கணமும் வரிற் குறுகும்— அல்வழி மேலன இயல்பு ஆகும் - குறுகி விதியிகரவீறாக நின்ற அதன்மேல் வரும் வல்லினம் அல்வழியிலே மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதிமூன்றனுள் இயல்பைப் பெறும். எ - று.

பகரவீ என்றது இடக்கரடக்கல்; வருஞ் சூத்திரத்திற் பவ்வீ என்பதும் அது. இடக்கரென்பது சபையிலே சொல்லத்தகாத சொல்.இடக்கர், அவையல்கிளவி என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இடக்கரடக்கல் என்பது சொல்லத்தகாத சொல்லை அவ்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் சொல்லல்.

உ-ம். ஆப்பியரிது, ஆப்பிகுளிரும், ஆப்பிநன்று, ஆப்பிவலிது. எ-ம். ஆப்பியருமை, ஆப்பிக்குளிர்ச்சி, ஆப்பிநன்மை, ஆப்பி வன்மை. எ-ம். வரும்.

ஆமுன்பகரவீ அனைத்தும் வரக் குறுகும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; அஃதெய்தியவழி வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாகும் என்றது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தல். (உ௭)

௧௭அ. பவ்வீ நீ மீ முன்ன ரல்வழி
இயல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

இ - ள். பவ்வீ நீ மீ முன்னர் அல்வழி இயல்பு ஆம் - பகர மெய்யின்மேல் ஏறிநின்ற ஈகாரவீற்றிடக்கர்ப்பெயரும் நீ என்னு முன்னிலைப்பெயரும் மீ என்னு மேலாகிய பண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயருமாகிய இம்மூன்றன்முன்னும் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாகும்—மீக்கு வலி (மிகலும் ஆம்) மெலி மிகலும் ஆம் - இவற்றுள்ளே மீயென்னுஞ் சொற்கு முன் வல்லெழுத்து மிகுதலுமாகும் மெல்லெழுத்து மிகுதலுமாகும் எ-று.

உ-ம். (க.) பீகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது. எ-ம். நீ குறியை, சிறியை, தீயை, பெரியை. எ-ம். மீகண். எ-ம். இயல்பாயின.

(உ.) மீக்கூற்று, மீக்கோள் என எய்தியதிகந்துபடாமல் வலி மிக்கது; மீந்தோல் என மெலிமிக்கது.

மீகண் என்பது, கண்ணினது மேலிடம் எனப் பொருடந்து நிற்குமாயினும், வருமொழி நிலைமொழியாக மாறிநின்றதனால், இலக்கணப்போலியாய், அல்வழியாயிற்று.

மீக்கூற்றென்பது புகழ்; அது மேலாயசொல்லாற் பிறந்தது எனப்பொருள்படும். மீக்கோளென்பது மேற்போர்வை; அது சரீரத்தின்மேற் கொள்ளப்படுவது எனப் பொருள்படும். மீந்தோலென்பது மேற்றோல்; இது இக்காலத்துப் பீந்தோல் என மருவிற்று.

நீ என்னும் பொதுப்பெயர், அல்வழியிலே நீ என்றும் வேற்றுமையிலே நின் என்றும் நிற்கையினாலே, "பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் அடங்கவில்லை.

பவ்வீ நீ மீ முன்னரல்வழியியல்பாம் என்றது ஒருவழி "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல்; மீக்கு முன் வலி மிகலாம் என்றது அச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தல்; மீக்குமுன் மெலி மிகலாம் என்றது அச்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல். (உஅ)

பரீக்ஷை வினாக்கள்.—உஎ. ஆ என்பதன் முன் பீ என்னுமொழி வரின், எவ்வாறும்? பகரவீ என்பது எவ்வகை வழக்கு? இடக்கரென்பதென்னை? ஆப்பி என்பதன் முன் அல்வழியில் வன்கணம் வரின், எவ்வாறும்? உஅ. பீ, நீ, மீ என்பவைகளின் முன் அல்வழியில் வன்கணம் வரின், எவ்வாறும்? மீ என்பதன் முன் வன்கணம் வரின், வேறுவிதி பெறுதோ?

முற்றுகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

கள கூ. மூன்றா றுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீ
றாகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

இ - ள். மூன்(றுருபு) - மூன்றாம்வேற்றுமை யுருபிற்கும்— ஆறுருபு - ஆறும்வேற்றுமையுருபிற்கும்—எண் - இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும் எண்ணிற்கும்—வினைத்தொகை - வினைத்தொகைக்கும்—சுட்டீ - சுட்டுப்பெயருக்கும்—ஈறு ஆகும் உகரமுன்னர் இயல்பு ஆம் - ஈறாகிய முற்றியலுகரத்தின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். (க.) சாத்தனொடு கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என மூன்றாம்வேற்றுமை யுருபின்முன் இயல்பாயின.

(உ.) சாத்தனது கை, செவி, தலை, புறம் என ஆறாம்வேற்றுமையுருபின்முன் இயல்பாயின.

(ங.) ஒருகை, செவி, தலை, புறம் என எண்ணுப்பெயர் முன் இயல்பாயின. இரு, அறு, எழு, ஏழு என்பவற்றோடும் இப்படியே ஒட்டுக. ஏழு என்பது இயல்பாய எண்ணுப்பெயர்; மற்றவை விகாரவெண்ணுப்பெயர்.

(ச.) அடுகளிறு, சேனை, தானை, படை என வினைத்தொகை முன் இயல்பாயின. தரு, புகு, செறு, எழு, விரவு முதலியவற்றோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

(ரு.) அதுகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது. எ-ம். அதுகண்டான், செகுத்தான், தந்தான், படைத்தான். எ-ம். சுட்டுப்பெயர் முன் இருவழியும் இயல்பாயின. இது உது என்பவற்றோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

உதுகாண், உதுக்காண் என விகற்பித்து வருவது "இயல்பின்விகாரமும்" என்னும் இரண்டாம்வேற்றுமைப் புறனடைச்சூத்திரத்தில் "அன்னபிறவும்" என்பதனால் அமையும்.

இது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல். (உகூ)

கஅ0. அதுமுன் வருமன் றான்றுந் துக்கின்.

இ - ள். அது முன் வரும் அன்று - அது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன் வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று—தூக்கின் ஆன்று ஆம் - பாட்டினிடத்து முதனீளும். எ - று.

உ-ம். அது + அன்று = அதான்று என வரும்.

ஆன்றேயாம் என இயல்பை விலக்காமையால், அதுவன்று, அதன்று எனவும் வரும்.

அன்றன்ஞும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல். (ரு0)

பரீக்ஷை வினுக்கள். — உகூ. ஒடுவுருபின் முன்னும் அதுவுருபின் முன்னும் வலி வரின், எவ்வாறும்? ஓடுருபின் முன்னும் ஆதுருபின் முன்னும் வலி வரின், எவ்வாறும்? இவற்றிற்கு விதி எச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்? முற்றுகரவீற்றெண்ணுப்பெயர் முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? முற்றுகரவீற்று வினைத்தொகை முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? முற்றுகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் முன் வலி வரின், எவ்வாறும்? உதுமுன் காணென்னுஞ்சொல் வரின், எவ்வாறும்? இவ்விகற்பம் எச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்? ரு0. அது என்பதன்முன் அன்று என்னுஞ்சொல் வரின், எவ்வாறும்?

குற்றுகர வீற்றுச் சிறப்புவிதி.

கஅக. வன்றொட ரல்லன முன்மிகா வல்வழி.

இ - ள். வன்றொடர் அல்லன முன் அல்வழி மிகா - வன்றொடரொழிந்த ஐந்து குற்றியலுகரவீற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். நாகுகடிது, எஃகுசிறிது, வரகுதீது, குரங்குபெரிது, தெள்கு கொடிது. எ-ம். ஏகுகால், அஃகுபிணி, பெருகு தனம், ஓங்கு குலம், எய்து பொருள். எ-ம். சேறுகொற்றா, வருது சாத்தா, வந்துதேவா, செய்துபூதா. எ-ம். பொருதுசென்றான், அறிந்துதந்தான், எய்துகொன்றான். எ-ம். அல்வழியில் இயல்பாயின.

ஏழாம் வேற்றுமை யிடப்பொருளுணர நின்ற அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, யாங்கு, யாண்டு என்னும் மென்றொடர்க்குற்றுகரவீற்றிடைச்சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

வ-று. அங்குக் கொண்டான், இங்குக் கொண்டான், உங்குக் கொண்டான், எங்குக் கொண்டான், ஆங்குக் கொண்டான், ஈங்குக்கொண்டான், ஊங்குக்கொண்டான், யாங்குக்கொண்டான், யாண்டுக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

ஏழாம்வேற்றுமையிடப் பொருளுணர நின்ற அன்று, இன்று, என்று, பண்டு, முந்து என்னும் மென்றொடர்க்குற்றுகர வீற்றிடைச்சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம், அன்று கண்டான், இன்று சென்றான், என்றுதந்தான், பண்டுபெற்றான், முந்துகொண்டான் என இயல்பாயே முடியும்.

இது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதொருவழி விலக்குதல். (௩௧)

கஅஉ. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர்முன்மிகா வேற்றுமை.

இ-ள். இடைத்தொடர் (முன்) - இடைத்தொடர் முன்னும்—ஆய்தத்தொடர் (முன்) - ஆய்தத்தொடர் முன்னும்—ஒற்று இடையின் மிகா நெடிற் (றொடர்முன்) - ஒற்று இடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும்—(ஒற்று இடையின் மிகா) உயிர்த்தொடர் முன்- ஒற்று இடையே மிகாத உயிர்த்தொடர்முன்னும்—வேற்றுமை மிகா - வரும் வலலினம் வேற்றுமையில் இயல்பாம். எ - று.

உ-ம். (க.) தெள்குகால், சிறை, தலை, புறம் என இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரத்தின்முன் வேற்றுமையில் வலி இயல்பாயின.

(உ.) எஃகுகடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை என ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரத்தின்முன் வேற்றுமையில் இயல்பாயின.

(௩.) நாகுகால், செவி, தலை, புறம் என ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின்முன் வேற்றுமையில் இயல்பாயின.

(௪.) வரகுகதிர், சோறு, தாள், பதர் என ஒற்றிடையே மிகாத உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரத்தின் முன் வேற்றுமையில் இயல்பாயின.

ஒற்றிடையே மிகும் நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்கள் வருஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும், அவற்றின் முன் வரும் வல்லின மிகும்.

இதுவும் "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதொருவழி விலக்குதல். (௩௨)

கஅ௩. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுட் டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

இ - ள். நெடிற் (றொடர்) உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுள்- நெடிற்றொடர்களும் உயிர்த்தொடர்களுமாகிய குற்றியலுகரமொழி களுள்—ட ற ஒற்று - அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லொற்று றனுள் டகர றகரமென்னும் இரண்டொற்றும்—மிக வேற்றுமை இரட்டும் - பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டும். எ - று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமுங் கொள்க.

உ-ம். ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால், பாறு + கால் = பாற்றுக்கால், முருடு + கால் = முருட்டுக்கால், முயிறு + கால் = முயிற்றுக்கால் என வரும். செவி, தலை, புறம், ஞாற்சி, நிறம், மயிர், யாப்பு, வன்மை, அடி என்பனவற்றையும் ஒட்டி, வேற்றுமையிலே ட ற வொற்றிரட்டுதல் காண்க.

இவ்விரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டும் எனவே, சிறுபான்மை வேற்றுமையில் இரட்டாமையும், சிறுபான்மை அல்வழியில் இரட்டுதலும், சிறுபான்மை இருவழியும் பிற வொற்றிரட்டுதலுங் கொள்க.

வ-று. (க.) "காவிரி புரக்கு நாடு கிழவோனே" "காடகமிறந்தார்க்கே நாடுமென் மனனே காண்" "கறைமிடறணியலு மணிந்தன்றக்கறை" என்பனவற்றுள், நாடுகிழவோன், காடகம், மிடறணியல் என வேற்றுமையிலே ட ற வொற்றிரட்டாவாயின.

(உ.) காடு + அரண் = காட்டரண், ஏறு + ஏனம் = ஏற்றேனம், வரடு + ஆடு = வரட்டாடு, குருடு + கோழி = குருட்டுக் கோழி, வெளிறு + பனை = வெளிற்றுப்பனை என அல்வழியிலே ட ற வொற்றிரட்டின.

(௩.) வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண், எருது + கால் = எருத்துக்கால். எ-ம். எருது + மாடு = எருத்துமாடு. எ-ம். இருவழியும் பிறவொற்றிரட்டின.

டறவொற்று, மெய் வரின் இரட்டும் என்றது எய்தாத தெய்துவித்தல்; உயிர் வரின் இரட்டும் என்றது "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி. (௩௩)

கஅச. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

இ - ள். மென்றொடர்மொழியுள் சில - மென்றொடர்க் குற்றியலுகர மொழிகளுள்ளே சில மொழிகள்—வேற்றுமையில் தம் இன வன்றொடர் - வேற்றுமையிலே தமக்கினமாகிய வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளாக —ஆகா மன் - ஆதலையொழிந்தன பெரும்பாலன. எ - று.

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமுங்கொள்க.

உ-ம். மருந்து+பை=மருத்துப்பை, சுரும்பு + நாண் = சுருப்பு நாண், கரும்பு+வில்=கருப்புவில், கன்று+ஆ=கற்று என வரும்.

வண்டுக்கால், பந்துத்திரட்சி முதலியனவெல்லாம் வன்றொடராகாதன.

சில வன்றொடராம் எனவே, ஆகாதன பலவென்பது தானே வந்தியையவும், மன்னே என்ற மிகையாலே, எற்புடம்பு, அற்புத்தளை, குரக்குமனம் எனச் சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங் கொள்க.

சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகள் மூவினமும் வரிற் றம்மின வன்றொடராம் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; உயிர் வரிற் றம்மின வன்றொடராம் என்றது "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (௩௪)

சஅரு. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

இ - ள். ஐ ஈற்று உடைக் குற்றுகரமும் உள - ஐகாரச்சாரியையை இறுதியிலேபெற்று வரும் மென்றொடர்க் குற்றியலுகர மொழிகளுஞ் சிலவுளவாம். எ - று.

மேலைச் சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தமையால், இதுவும் மென்றொடரென்பது பெற்றும். வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமுங் கொள்க.

உ-ம். பண்டு+காலம்=பண்டைக்காலம், இன்று+நாள்=இற்றை நாள். எ-ம். அன்று+கூலி=அற்றைக்கூலி, இன்று+நலம்=இற்றைநலம். எ-ம். இருவழியும் வரும்.

மேலைச்சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தாரேனும், ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரம் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால், நேற்று+பொழுது=நேற்றைப்பொழுது. எ-ம். நேற்று+கூலி=நேற்றைக் கூலி. எ-ம். இருவழியும் வன்றொடர் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும், ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரம் என உடைமை யாகக் கூறினமையால், வருமொழி நோக்காது ஒன்று ஒற்றை, இரண்டு இரட்டை என ஒருமொழியாக நின்று ஐகாரம் பெறுதலும், ஓராண்டு ஓராட்டை, ஈராண்டு ஈராட்டை எனத் தொடர்மொழியாகநின்று ஐகாரம் பெறுதலுங் கொள்க.

சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகள் ஐகாரச்சாரியை பெறும் என்றது எய்தாததெய்துவித்தல்; வன்றொடராதலோடு ஐகாரச் சாரியையும் பெறும் என்றது "மென்றொடர்மொழி" என்னும் மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (௫௫)

கஅ௬. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் கவ்வொற் றுநீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாமபிற.

இ - ள். திசையொடு திசையும் பிறவும் சேரின் - திசைப்பெயரோடு திசைப்பெயரும் பிற பெயர்களும் புணருமிடத்து—நிலை ஈற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும் - நிலைமொழியீற்றிலே நின்ற உயிர்மெய்யும் அதன்மேனின்ற ககரமெய்யுங் கெடுதலும்—றகரம் ன ல ஆத் திரிதலும் ஆம் - அவ்விடத்து நின்ற றகரமெய் னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவுந் திரிதலும் ஆகும். எ - று.

பிற என்ற மிகையினாலே, திசைப்பெயரோடு திசைப்பெயர் புணரும்போது நிலைமொழி பெருந்திசை வருமொழி கோணத்திசை எனவும், நிலைமொழியாய் நிற்பன வடக்குந் தெற்குமே எனவும், தெற்கென்பதன் றகரம் ணகரமாகவும் மேற்கென்பதன் றகரம் லகரமாகவுந் திரியும் எனவும், மேற்கென்பதன் றகரந் தகரம் வரும் வழித் திரியாது எனவும், கிழக்கென்பதன் ழகரத்து அகரங்கெட்டு முதனீண்டே வரும் எனவுங் கொள்க.

உ-ம். வடக்கு—வடமேற்கு, வடதிசை, வடபால், வடமலை, வடவேங்கடம். எ-ம். தெற்கு—தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, தென்

குமரி, தென்மலே, தென்வீதி. எ-ம். மேற்கு—மேல்கடல், மேனுடு, மேல்வீதி, மேற்றிசை. எ-ம். குடக்கு—குடதிசை, குடகடல், குடநாடு. எ-ம். குணக்கு—குணதிசை, குணகடல். எ-ம். கிழக்கு—கீழ்கரை, கீழ்சார், கீழ்த்திசை. எ-ம். வரும்.

இன்னும், பிற என்ற மிகையாலே, கீழைக்குளம், கீழைச்சேரி; மேலைக்குளம், மேலைச்சேரி என ஐகாரம் பெறுதலும், வடக்கூர், வடக்குமலே; தெற்கூர், தெற்குமலே என மேற்காட்டிய விகாரமின்றியும் வருதலும், பெருந்திசையோடு பெருந்திசை புணரும்போது தெற்குவடக்கு, வடக்குத்தெற்கு, கிழக்குமேற்கு, மேற்குக்கிழக்கு எனப் பொதுவிதி பெறுதலுங் கொள்க.

வடகிழக்கென்பது வடக்குங் கிழக்குமாயதோர் கோணம் என உம்மைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வடதிசையென்பது வடக்காகியதிசை எனப் பண்புத்தொகை. வடமலேயென்பது வடக்கின்கண்மலே என ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. தெற்குவடக்கென்பது தெற்கும்வடக்கும் என உம்மைத்தொகை.

இது எய்தாததெய்துவித்தல். (௩௬)

கஅ௭. தெங்குநீண் டீற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

இ - ள். காய் வரின் - காயென்னுஞ் சொல் வருமாயின்—தெங்கு நீண்டு ஈற்று உயிர்மெய் கெடும் - தெங்கென்னு நிலேமொழி முதனீண்டு ஈற்றிலுள்ள உயிர்மெய் நீங்கும். எ - று.

உ-ம். தெங்கு+காய்=தேங்காய் எனவரும். கெட்டே புணருமென்றமையால், தெங்கங்காய் என வருவதுங் கொள்க. (௩௭)

கஅ௮. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்
ஒன்று முதலெட் டீறு மெண்ணுண்
முதலீ ரெண்முத னீளு மூன்று
றேழ்குறு கும்மா றேழல் லவற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரும்
ஏகு மேற்புழி யென்மனா புலவர்.

இ - ள். எண் நிறை அளவும் பிறவும் எய்தின் - எண்ணுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் பிறபெயர்களும் வரின்—ஒன்று முதல் எட்டு ஈறு ஆம் எண்ணுள் - நிலேமொழியாக நின்ற ஒன்று முதல் எட்டீறாகும் எண்களுள்—முதல் ஈரெண் முதல் நீளும்-முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும் முதற்குறினீளும்—மூன்று ஏழ் (முதல்) குறுகும் - மூன்றும் ஆறும் ஏழும் முதனெடில்

குறுகும்—ஆறு எழு அல்லவற்றின் ஈற்று உயிர்மெய்யும் எழன் (ஈற்று) உயிரும் ஏகும் - ஆறும் எழுமல்லாத ஆறெண்களினுடைய இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும் எழனுடைய இறுதியிலுள்ள உயிருங்கெடும்—ஏற்புழி என்மனார் புலவர் - ஏற்குமிடங்களில் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

இச்சூத்திரத்துட் கூறிய விகாரமும், இப்புணர்ச்சி முற்ற முடித்தற்குப் பின் ஐந்து சூத்திரத்தாற் கூறும் விகாரமும், பண்புத்தொகைக்கே உரியனவாம்.

ஏற்புழி என்றதனால், முதலிரண்டெண்ணும் முதனீள்வது உயிர் வருவழி எனவும், மெய் வருவழி நீளா எனவும், மூன்றும் ஆறும் ஏழும் முதல் குறுகுவது மெய் வருவழி எனவும், உயிர்வருவழிக் குறுகா எனவும், ஆறும் ஏழும் அல்லாதவைகளின் ஈற்றுயிர்மெய்கெடுவது நாற்கணமும் வருவழி எனவும், எழு என்பதன் ஈற்றுயிர் கெடுவது முதல் குறுகாவழி எனவுங் கொள்க. ஏற்புழி என்பதை இப்பொருண்மையதிகாரம முற்றுமளவும் உய்த்துரைத்துக்கொள்க.

எழு என்பது, முற்றியலுகரவீறாயினும், ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தலென்னும் உத்தியால் இங்கே சொல்லப்பட்டது.

உ-ம். ஆறு + பத்து = அறுபது, அறுகழஞ்சு, அறுநாழி, அறுவட்டி என ஆறு நெடுமுதல் குறுகி முடிந்தது.

எழு + பத்து = எழுபது, எழுகழஞ்சு, எழுநாழி, எழுவகை என ஏழு நெடுமுதல் குறுகி முடிந்தது. எழு + கடல் = எழ்கடல் என எழனீற்றுயிர் கெட்டது. எழாயிரம் என உயிர்வருமிடத்து உகரங்கெடுதல் "முற்றுமற்றொரோவழி" என்பதனாற் கொள்க.

மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்னே காட்டப்படும்.

இன்னும், ஏற்புழி என்றதனால், ஒன்றுமுதலெட்டீறுமெண்ணுள், இரண்டு முதலியன, இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி, நான்குபொருள், ஐந்துபூதம், ஆறுகுணம், ஏழுகடல், எட்டுக்கோடி எனப் பொதுவிதியான் முடிதலும், "ஒன்று தேரினொருவன் கூற்றமே" எனச் சிறுபான்மை ஒன்றும் அங்ஙன முடிதலுங்கொள்க. (கூஅ)

கஅசு. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
இரண்ட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இ - ள். ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக - ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டு நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது னகரமெய் ரகரமெய் யாக— இரண்டன் ஒற்று உயிர் ஏக - இரண்டென்னும் எண்ணினது ணகரமெய்யும் ரகரத்தை ஊர்ந்து நின்ற அகரவுயிருங் கெட—உவ் வரும் - அவ்விரண்டு ரகரமெய்மேலும் உகரம் வரும்—(ஏற்புழி) - ஏற்குமிடத்து. எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், ரகரமெய் உகரம் பெறுவது மெய் வரின் எனவும், உயிர் வரின் உகரம் பெறா எனவுங் கொள்க.

உ-ம். ஒருபது, இருபது; ஒருகழஞ்சு, இருகழஞ்சு; ஒருநாழி, இருநாழி; ஒருவகை, இருவகை. எ-ம். ஓரொன்று, ஈரொன்று; ஓரெடை, ஈரெடை; ஓருழக்கு, ஈருழக்கு; ஓரிலை, ஈரிலை. எ-ம். வரும்.

இன்னும், ஏற்புழி என்றதனால், ஆயிரம் வருமிடத்து, ஓராயிரம், ஈராயிரம் என முடிதலே யன்றி, ஒராயிரம் இராயிரம் என முதனீளாது முடிதலும், யகரம் வருமிடத்து, ஒரு யானை, இரு யானை என முடிதலே யன்றி, ஓர் யானை, ஈர் யானை என உகரம் பெறாது முதனீண்டு முடிதலுங் கொள்க. (ங௲)

கக௦. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இ - ள். மூன்றன் உறுப்பு - இறுதியுயிர்மெய் கெட நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது னகர மெய்—அழிவும் - கெடுதலும்— வந்ததும் ஆகும் - வருமெய்யாகத் திரிதலும் ஆகும்—(ஏற்புழி) - ஏற்கு மிடத்து. எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், னகர மெய் கெடுவது உயிர் வருமிடத் தெனக் கொள்க.

உ-ம். மூவொன்று, மூவெடை, மூவுழக்கு, மூவுலகு. எ-ம். முப்பது, முக்கழஞ்சு, முந்நாழி, முந்நூல், முவ்வட்டி. எ-ம். வரும்.

இன்னும், ஏற்புழி, என்றதனால், வகரம் வருமிடத்து முவ்வட்டி என முடிதலேயன்றி, மூவட்டி என முதல் குறுகாது னகரமெய் கெட்டு முடிதலும், யகரம் வருமிடத்து மூவ் யானை என னகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து முடிதலுங் கொள்க. (சo)

கக௯௩. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

இ - ள். நான்கன் மெய்-இறுதி யுயிர்மெய் கெட நின்ற நான் கென்னும் எண்ணினது னகர மெய்—ல ற ஆகும் - லகரமெய்யாக வும் றகரமெய்யாகவுந் திரியும்—(ஏற்புழி) - ஏற்குமிடத்து. எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், னகரமெய் லகரமாகத் திரிவது உயிரும் இடையினமும் வருமிடத்தெனவும், றகரமாகத்திரிவது வல்லினம் வருமிடத்தெனவும், மெல்லினம் வருமிடத்து னகரவீற்றுப் புணர்ச்சிபோன் முடியும் எனவுங் கொள்க.

உ-ம். நாலொன்று, நாலெடை, நாலுழக்கு, நாலடி. எ-ம். நால்வட்டி. எ-ம். நாற்பது, நாற்கழஞ்சு. எ-ம். நான்மணி, நானாழி. எ-ம். வரும். (௬௧)

கக௯௪. ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்.

இ - ள். ஐந்தன் ஒற்று - இறுதி யுயிர்மெய் கெட நின்ற ஐந்தென்னும் எண்ணினது நகரமெய்—அடைவதும் - வருமெய்யாகத் திரிதலும்—இனமும் - வருமெய்க்கினமாகத் திரிதலும்—கேடும் - கெடுதலுமாம்—(ஏற்புழி) - ஏற்குமிடத்து. எ - று.

ஏற்புழி என்றதனால், நகரமெய் வருமெய்யாகத்திரிவது மெல்லினம் வருமிடத் தெனவும், இனமாகத் திரிவது வல்லினம் வருமிடத் தெனவும், கெடுவது உயிரும் இடையினமும் வருமிடத்தெனவுங் கொள்க.

உ-ம். ஐம்மூன்று, ஐஞ்ஞான். எ-ம். ஐம்பது, ஐங்கழஞ்சு, ஐங்கலம், ஐம்பொறி. எ-ம். ஐயொன்று. எ-ம். ஐவட்டி. எ-ம். வரும்.

அடைவதும் இனமும் என்றமையின், அருத்தாபத்தியால், நகர தகரங்கள் வருமிடத்து ஐந்நூறு ஐந்தூணி என நகரமெய் தன்னியல்பினிற்றலுங் கொள்க.

இன்னும், ஏற்புழி என்றதனால், வகரம் வருமிடத்து ஐவண்ணம் என முடிதலே யன்றி, ஐவ்வண்ணம் என நகரமெய் வருமெய்யாகத் திரிந்து முடிதலுங் கொள்க. (௬௨)

கக௯௫. எட்ட னுடம்புணவ் வாகு மென்ப.

இ - ள். எட்டன் உடம்பு - இறுதியுயிர்மெய் கெட நின்ற எட்டென்னும் எண்ணினது டகரமெய்—ண ஆகும் என்ப - நாற்கணமும் வர ணகரமெய்யாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். எண்பது, எண் கழஞ்சு, எண்கலம், எண்குணம். எ-ம். எண்ணாழி. எ-ம். எண்வகை. எ-ம். எண்ணைந்து. எ-ம். வரும். (சங)

கசுச. ஒன்பா னொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு
தகர நிறீஇப்பஃ தகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

இ-ள். ஒன்பானொடு பத்தும் நூறும் ஒன்றின்-ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும் நூறென்பதும் வந்து புணருமாயின்—முன்னதின் ஏனைய முரணி - முன்னதாகிய நிலை மொழியினின்றும் மற்றை வருமொழிகளாகிய பத்தையும் நூற்றையும் முறையே நூறெனவும் ஆயிரமெனவுந் திரித்து—ஒவ்வொடு தகரம் நிறீஇ - நிலைமொழி முதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு தகரமெய்யை அதற்கு ஆதாரமாகநிறுத்தி—பஃது அகற்றி - அந்நிலைமொழியிறுதியிலுள்ள பஃதைக் கெடுத்து—னவ்வை நிரலே ண ள ஆத் திரிப்பது நெறி - அம்மொழி முதற்கு அயனின்ற னகரமெய்யை முறையே ணகரமெய்யாகவும் ளகரமெய்யாகவுந் திரிப்பதுமுறையாகும். எ - று.

நெறியே என்ற இலேசானே, தனிக்குறின் முன்னொற்றிரட்டித்தலுங்கொள்க.

உ-ம். (க.) ஒன்பது + பத்து = (க.) ஒன்பது நூறு, (உ.) தொன்பது நூறு, (ங.) தொன்நூறு, (ச.) தொண் நூறு, (ரு) தொண்ணூறு.

(உ.) ஒன்பது + நூறு = (க.) ஒன்பது ஆயிரம், (உ.) தொன்பது ஆயிரம், (ங.) தொன் ஆயிரம், (ச.) தொள் ஆயிரம், (ரு) தொள்ளாயிரம், இது தொளாயிரம் என இக்காலத்து மருவியது.

பஃதகற்றியென்பதனோடு பொருந்த ஒன்பஃதனோடென்னாது ஒன்பானொடென்றமையால், ஒன்பது நின்று புணரினும், இவ்விதியே பெறுமென்றறிக. (சச)

கசுரு. முதலிரு நான்கா மெண் முனர்ப் பத்தின்
இடை யொற் றேக லாய்த மாகல்
எனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இ - ள். முதல் இருநான்கு ஆம் எண்முனர்ப் பத்தின்-ஒன்று முதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வரும் பத்தென்னும் எண்ணினது—இடை ஒற்று ஏகல் - நடு நின்ற தகரமெய் கெடுதலும்—ஆய்தம் ஆகல்-தகரநின்ற விடத்து அது கெட ஆய்தம் வருதலும்—என இரு விதியும் ஏற்கும் என்ப - என்னும் இவ்விரண்டு விதியும் பொருந்தும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். ஒருபது, ஒருபஃது; இருபது, இருபஃது; முப்பது, முப்பஃது; நாற்பது, நாற்பஃது; ஐம்பது, ஐம்பஃது; அறுபது, அறுபஃது; எழுபது, எழுபஃது; எண்பது, எண்பஃது. என வரும். (சரு)

கக௬. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்று முதலொன்பான்
எண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தின்
ஆய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே.

இ - ள். ஒருபஃது ஆதி முன் - ஒருபஃது முதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும்—ஒன்று முதல் ஒன்பான் எண்ணும் - ஒன்று முதலாகிய ஒன்பதெண்களும்—அவை ஊர் பிறவும் எய்தின் - அவ்வெண்களை ஊர்ந்த மற்றவையும் வந்து புணருமாயின்—ஆய்தம் அழியத் த ஆண்டு ஆகும் - நிலைமொழியிலே நின்ற ஆய்தங் கெட இயல்பாகிய தகரம் அவ்வாய்த நின்ற விடத்து வரும். எ - று.

உ-ம். ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்றேகாலேயரைக்கால், முப்பத்தொருகழஞ்சு, எழுபத்தெண்கலனேதூணி, எண்பத்தொன்பதியாண்டு. என வரும். மற்றவைகளும் இப்படியே.

ஆய்தங்கெடத் தகரம் வரும் என்றமையின், அருத்தாபத்தியால், ஆய்தமில்லாத ஒருபது முதலானவைகளுந் தகரம் பெறுமென்றுராயிற்று. (சசு)

கக௭. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
எண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்றும்
ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இ - ள். ஒன்று முதல் ஈரைந்து ஆயிரம் கோடி எண் - ஒன்று முதலிய பத்தும் ஆயிரமுங் கோடியுமாகிய எண்ணுப்பெயரும்—நிறை - நிறைப்பெயரும்—அளவும் - அளவுப்பெயரும்—பிற வரின்- பிற பெயரும் வந்து புணருமாயின்—பத்தின் ஈற்று உயிர்மெய்

கெடுத்து - நிலைமொழியாகிய பத்தினது இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்யை அழித்து—இன்னும் இற்றும் ஏற்பது ஏற்கும் - இன்சாரியையாயினும் இற்றுச்சாரியையாயினும் அவ்விடத்திற்கேற்பது ஏற்று நிற்கும்—ஒன்பதும் இனைத்து - ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இப்படியே எண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்து புணருமாயின் இன்னாயினும் இற்றாயினும் அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது ஏற்று நிற்கப்பெறும். எ - று.

உ-ம். பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினாயிரம், பதின்கழஞ்சு, பதின்கலம், பதின்மடங்கு. எ-ம். பதிற்றொன்று, பதிற்றிரண்டு, பதிற்றுமூன்று, பதிற்றுக்கோடி, பதிற்றுத்தூணி. எ-ம். ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதின்கழஞ்சு, ஒன்பதின்கலம், ஒன்பதின்மடங்கு. எ-ம். ஒன்பதிற்றொன்று, ஒன்பதிற்றிரண்டு,ஒன்பதிற்றுக்குறுணி. எ-ம். வரும். மற்றவைகளும் இப்படியே. பதினொன்று உம்மைத்தொகை. பதிற்றொன்று பண்புத்தொகை.

ஏற்பதேற்கும் என்றதனால், பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடி எனப் பொது விதிப்படியே முடிந்துநிற்றலுங் கொள்க. (சஎ)

கசூஅ. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட வொற்றுனவ் வாகு மென்ப.

இ - ள். இரண்டு முன் வரின் - இரண்டென்பது முன் வருமாயின்—பத்தின் ஈற்று உயிர்மெய் கரந்திட - பத்தென்னு நிலைமொழியினது ஈற்றிலுள்ள தகரவுயிர்மெய் கெட—ஒற்று ன ஆகும் என்ப - தகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். பன்னிரண்டு எனவரும். இது உம்மைத்தொகை. (சஅ)

கசூகூ. ஒன்ப தொழித்தவெண் ணொன்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

இ - ள். ஒன்பது ஒழித்த எண் ஒன்பதும் இரட்டின் - ஒன்பதென்னும் எண்ணொன்றனையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றுமுதற் பத்தீறாகிய ஒன்பதெண்ணினையும் இரட்டித்துச் சொல்லின்—முன்னதின்முன் அல ஓட - நிலைமொழியினது முதலெழுத்தல்லாதவைகளெல்லாங் கெட—உயிர் வரின் வவ்வும் - உயிர் முதலான எண் வரின் வகரமெய்யும்—மெய் வரின் வந்ததும் - மெய்முதலான எண் வரின் வந்தமெய்யும்—மிகல் நெறி - மிகுதல் முறையாம். எ - று.

உ-ம். ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நந்நான்கு, ஐவைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, பப்பத்து என. வரும்.

நெறி என்றமையால், நந்நான்கு என நான்கிற்குக் குறுக்கமும், ஒரோவொன்று, ஒன்றொன்று, கழக்கழஞ்சு என இரட்டித்தலும், இன்னுங் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங் கொள்க. (சகூ)

பரீக்ஷை விஞக்கள்:—ஙக. அறுவகைக் குற்றுகரங்களுள் எவற்றின்முன் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாம்? வன்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றின் முன் இருவழியும் வல்லினம் வரின் எவ்வாறும்? அது எச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்? வன்றொடர்முன் வரும் வல்லினம் எங்கும் இயல்பாதலில்லையோ? அது எதனுற் பெறப்படும்? மென்றொடர்க் குற்றுகர வீற்றின்முன் வரும் வல்லினம் வேற்றுமையில் எவ்வாறும்? அது எச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்? இடப் பொருள் தந்து ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருள்பட வரும் மென்றொடர்க் குற்றுகர வீற்றிடைச் சொற்களின் முன் வலி வரின் எவ்வாறும்? காலப் பொருள் தந்து ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருள்பட வரும் மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றிடைச் சொற்களின்முன் வலி வரின் எவ்வாறும்? ஙஉ. எக்குற்றுகரங்களின் முன் வரும் வல்லினம் வேற்றுமையிலும் இயல்பாம்? ஙங. நெடிற்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளுள்ளும் உயிர்த்தொடர்க்குற்றுகர மொழிகளுள்ளும் எவ்வெவைகள் இடையே மெய் யிரட்டித்து வரப்பெறும்? அல்வழியில் எங்கும் இவ்வாறிரட்டுதலில்லையோ? வேற்றுமையில் இரட்டாது வருதலில்லையோ? டற வொற்றன்றிப் பிறவொற்று இருவழியும் இரட்டுதலில்லையோ? ஙச. மென்றொடர்க்குற்றுகர மொழி வேறுவிதி பெறுதோ? அல்வழியில் இங்ஙனம் வராதோ? ஙரு. மென்றொடர்க்குற்றுகரம் இன்னும் எவ்வாறும்? வேறு குற்றுகரம் ஐகாரச் சாரியை பெறுதோ? ஙசு. திசைப் பெயரோடு திசைப்பெயர் புணருமிடத்து எத்திசைப் பெயரோடு எத்திசைப்பெயர் புணரும்? திசைப் பெயர் வந்து புணரும்போது நிலைமொழிகளாக நிற்குந் திசைப் பெயர்கள் எவை? வடக்கு என்பதன் முன் திசைப்பெயரும் பிற பெயரும் வரின் எவ்வாறும்? தெற்கு என்பதன்முன் திசைப் பெயரும் பிற பெயரும் வரின் எவ்வாறும்? மேற்கு என்பதன் முன் பிற பெயர் வரின் எவ்வாறும்? குணக்கு, குடக்கு என்பவற்றின் முன் பிற பெயர் வரின் எவ்வாறும்? கிழக்கு என்பதன் முன் பிற பெயர் வரின் எவ்வாறும்? கிழக்கு மேற்கு என்னும்

பெயர்கள் வேறு விதியும் பெறுமோ? திசைப் பெயர்கள் பொது விதி பெருவோ? கள. தெங்கு என்பதன் முன் காய் வரின் எவ்வாரும்? கஅ. ஒன்று முதல் எட்டீருகிய எண்ணுப் பெயர்கள், தம் முன்னே எண்ணுப்பெயர் முதலிய பெயர்கள் வரின், எவ்வாரும்? ஆறு என்பதன் முன் முக்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? ஆறன் முன் உயிர்க்கணம் வரின் எவ்வாரும்? ஏழு என்பதன் முன் முக்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? ஏழன்முன் உயிர்க்கணம் வரின் எவ்வாரும்? கக. ஒன்று என்பதன்முன் முக்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? ஒன்றன்முன் உயிர்க்கணம் வரின் எவ்வாரும்? ஒன்றன்முன் உயிர் வந்தவிடத்து வேறு விதியும் பெறுமோ? ஒன்று மற்றைக்கணத்தில் வேறு விதியும் பெறுமோ? இரண்டு என்பதன் முன் முக்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? இரண்டன்முன் உயிர்க்கணம் வரின் எவ்வாரும்? இரண்டன்முன் உயிர் வந்தவிடத்து வேறு விதியும் பெறுமோ? இரண்டு மற்றைக்கணத்தில் வேறு விதியும் பெறுமோ? சO. மூன்று என்பதன் முன் உயிர்க்கணம் வரின் எவ்வாரும்? மூன்றன் முன் வன்கணம் மென்கணம் வரின் எவ்வாரும்? மூன்றன்முன் இடைக்கணம் வரின் எவ்வாரும்? சக. நான்கு என்பதன் முன் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? நான்கன்முன் வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்? நான்கன்முன் மென்கணம் வரின் எவ்வாரும்? சஉ. ஐந்து என்பதன்முன் மென்கணம் வரின் எவ்வாரும்? ஐந்தின்முன் வன்கணம் வரின் எவ்வாரும்? ஐந்தின்முன் உயிர்க்கணமும் இடைக்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? சங. எட்டு என்பதன்முன் நாற்கணமும் வரின் எவ்வாரும்? சச. ஒன்பஃது என்பதன் முன் பத்து வரின் எவ்வாரும்? ஒன்பது என்பதன்முன் நூறு வரின் எவ்வாரும்? சரு. ஒன்றுமுதலிய எட்டெண்களின்முன் பத்து வரின் எவ்வாறு புணரும்? சசு. ஒருபஃது முதலிய எட்டெண்களின் முன்னும் ஒன்று முதலொன்பதெண்ணும் அவ்வெண்களை யூர்ந்த பிற பெயரும் வரின் எவ்வாரும்? சஎ. பத்து என்பதன்முன் எண்ணுப்பெயர் முதலிய பெயர்கள் வரின் எவ்வாரும்? ஒன்பது என்பதன்முன் எண்ணுப்பெயர் முதலிய பெயர்கள் வரின் எவ்வாரும்? சஅ. பத்தின் முன் இரண்டு வரின் வேறு விதி பெறுமோ? சகூ. ஒன்பதொழிந்த ஒன்பதுமுதற் பத்தீருகிய ஒன்பதெண்களையும் இரட்டித்துச் சொல்லுமிடத்து எவ்வாரும்?

ஊகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

உ00. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இ - ள். பூப்பெயர் முன் - பூவென்னும் பலபொருட் பெயர்ச் சொல்லின்முன்—இன மென்மையும் தோன்றும் - வல்லினம் வரிற் பொது விதியான் மிகுதலேயன்றி அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லினமும் மிகும். எ - று.

உ-ம். பூங்கொடி, பூஞ்சோலை, பூந்தடம், பூம்பணை என வரும். இவைகளுள்ளே பூவென்பது மலராயின், இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை, அழகாயிற் பண்புத்தொகை.

இனமென்மையுந் தோன்றும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி. (ரு0)

பரீக்ஷை வினா:—ரு0. பூ என்னும் பெயர்முன் வல்லினம் வரின் வேறுவிதியும் பெறுமோ?

ஏகார ஓகார வீற்றுச்சிறப்புவிதி.

உ0க. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரி னியல்பே.

இ - ள். இடைச்சொல் ஏ (முன்) ஓ முன் - இடைச்சொல்லாகிய ஆறேகாரத்தின் முன்னும் எட்டோகாரத்தின்முன்னும்— வரின் இயல்பு - வல்லினம் வரிற் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். (க.) அவனே கொண்டான் என்பது பிரிநிலையும் வினாவும் ஈற்றசையுந் தேற்றமுமாம். "ஏயே தலையென்றே ரிருடி வினவ" என்பது இசைநிறை.

(உ.) அவனோ கொண்டான் என்பது ஒழியிசை முதலிய எட்டுமாம்.

ஏ ஓ முன் வரின் இயல்பு என்றது "இயல்பினும் விதியினும்." என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல். (ருக)

பரீக்ஷை வினா:—ருக. சொல்லின் கடையில் வரும் ஏ ஓ என்னும் இடைச்சொற்களின் முன் வல்லினம் வரின் எவ்வாறும்?

ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

உ0உ. வேற்றுமை யாயி னைகா னிறுமொழி
ஈற்றழி வோடும் மேற்பவு முளவே.

இ - ள். ஐகான் இறுமொழி - ஐகார வீற்றுச்சொற்கள்— வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைக்கண் வருமாயின்—ஈற்று அழி வோடும் அம் ஏற்பவும் உள - ஈற்றைகாரங் கெடுதலுடனே அம்மு ச்சாரியைபெற்று முடிவனவும் சிலவுள. எ - று.

அழிவோடும் என்றமையால், அழியாமையோடும் அம் ஏற்பவு முளவெனக் கொள்க. வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால், நாற்க ணத்துள் ஏற்பன கொள்க.

உ-ம். (க.) வழுதுணை + காய் = வழுதுணங்காய், தாழை + பூ = தாழம்பூ, ஆவிரை + வேர் = ஆவிரம்வேர் என ஈற்றை காரங் கெட்டு அம்முச்சாரியை பெற்றன.

(உ.) புன்னை + கானல் = புன்னையங்கானல், முல்லை + புற வம் = முல்லையம்புறவம் என ஈற்றைகாரங் கெடாமல் அம்முச்சாரியை பெற்றன.

ஏற்பவுமுள என்றதனால், முல்லைப்புறவம் என வரினுங் கொள்க.

இது எய்தாததெய்துவித்தல். (ருஉ)

உ0ந. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்
ஐபோ யம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும்
அட்டுறி னைகெட்டந் நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

இ - ள். பனைமுன் - பனையென்னும் பெயர்முன்—கொடி வரின் மிகலும் - கொடியென்னும் பெயர் வருமாயின் வந்தது மிகு தலும்—வலி வரின் ஐ போய் அம்மும் - க ச த பக்கள் வருமாயின் நிலைமொழியீற்றைகாரங் கெட்டு அம்முப்பெறுதலும்—திரள் வரின் உறழ்வும் - திரளென்னும் பெயர் வருமாயின் வந்தது மிகுந்தும் ஐ போய் அம்முப்பெற்றும் விகற்பித்தலும்—அட்டு உறின் ஐ கெட்டு அந் நீள்வும் - அட்டென்னும் பெயர் வருமாயின் ஐகாரங் கெட்டு வருமொழி அகரம் ஆகாரமாதலும்—ஆம் வேற்றுமை - ஆகும் வேற் றுமைக்கண். எ - று.

உ-ம். பனைக்கொடி. எ-ம். பனங்காய், செறும்பு, தூண், பழம். எ-ம். பனைத்திரள் பனந்திரள். எ-ம். பனாட்டு. எ-ம். வரும். பனைக்கொடி—பனையை எழுதிய கொடி. பனாட்டு—பனையினது தீங்கட்டி.

பனைமுன் கொடி வரின் மிகும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய திகந்துபடாமைக்காத்தல்; வலி வரின் ஐ போய் அம்முப் பெறும் என்றது "வேற்றுமையாயின்" என்னும் மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்திய திகந்துபடாமைக் காத்தல்; திரள் வரின் உறழ்வாம் என்றது "இயல்பினும்" என்பதனுள் மேலைச் சூத்திரத்தாலும் எய்திய திகந்துபடாமைக் காத்தல்; அட்டுறின் ஐ கெட்டு அந் நீளும் என்றது "இ ஈ ஐவழி" என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல். (௫௩)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—௫உ. ஐகாரவீற்றுப் பெயர்களின்முன் வேற்றுமையில் நாற்கணத்துள் ஏற்பன வரின் எவ்வாறும்? ௫௩. பனைமுன் கொடி வரின் எவ்வாறும்? பனைமுன் வல்லினம் வரின் எவ்வாறும்? பனைமுன் திரள் வரின் எவ்வாறும்? பனைமுன் அட்டு வரின் எவ்வாறும்?

உயிரீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.

ச. மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

மெய்யீற்றின்முன் உயிர்.

உ0ச. உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

இ - ள். உடல் மேல் - நிலைமொழி யீற்றினின்ற மெய்யின் மேல்—உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே - வருமொழிமுதலுயிர் வந்து ஒன்றுபட்டிணங்கி நிற்பது இயல்பு புணர்ச்சியேயாம். எ-று.

உ-ம் தோன்றல் + அழகன் = தோன்றலழகன், உரிஞ் + அழகிது = உரிஞழகிது, புகழ் + அழகிது = புகழழகிது. எ-ம். வேல்+எறிந்தான்=வேலெறிந்தான். எ-ம். வரும். (க)

உ0ரு. தனிக்குறின் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

இ - ள். தனிக் குறில் முன் ஒற்று - தனிக்குற்றெழுத்தின்முன்னின்ற மெய்—உயிர் வரின் இரட்டும் - உயிர் வரின் இரட்டித்து நிற்கும். எ - று.

உ-ம். மண் + அரிது=மண்ணரிது, பொன்+அரிது=பொன்னரிது. எ-ம். மண் + அகம்=மண்ணகம், பொன்+ஒளி=பொன்னொளி. எ-ம். வரும்.

இது மேலைச் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; உயிரேற இடங்கொடுத்தலே யன்றி இரட்டித்தும் நிற்குமென்றலின்.()

பரீக்ஷை வினுக்கள்:—க. மெய்யீற்றின்முன் உயிர் வரின் எவ்வாறு புணரும்? உ. தனிக்குறிலைச் சார்ந்து நின்ற மெய் முன் உயிர் வரின் எவ்வாறும்?

மெய்யீற்றின்முன்மெய்.

உ0சா. தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந்
துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

இ - ள். தன் ஒழி மெய்ம்முன் - தன்னையொழிந்த ஞ ண ந ம ன ர ல வ ழ ள என்னும் பத்து மெய்களின் முன்னும்—யவரின்-

யகரம் வந்தால்—இகரம் துன்னும் என்று துணிநரும் உளர் - இகரச்சாரியையைத் தன்முன் பொருந்துமென்று அறிதிற் கொள்வாருஞ் சிலருளர். எ - று.

உ - ம். வேளியாவன், மண்ணியாது. எ-ம். வேளியானை, மண்ணியானை. எ-ம். வரும்.

துணிநருமென்ற எதிர்மறையாய இழிவுசிறப்பும்மையால், வேள்யாவன், மண் யாது எனப் பொது விதி பெறுமென்பார் பலருளரெனக் கொள்க.

இது "எண்மூவெழுத்தீற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்திய தன்மேற் சிறப்பு விதி. (ந)

உ0எ. ஞண நமல வளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்
ஏவல் வினைநனி யவ்வல் மெய்வரின்
உவ்வுறு மேவ லுறாசில சில்வழி.

இ - ள். ஞ ண ந ம ல வ ள ன ஒற்று இறு தொழிற்பெயர் ஏவல் வினை - ஞ ண ந ம ல வ ள ன என்னும் எட்டு மெய்களும் இறுதியாகிய முதனிலைத் தொழிற்பெயர்களும் ஏவல்வினைகளும்— ய அல் மெய் வரின் - யகரமொழிந்த மெய்கள் வருமாயின்—நனி உ உறும் - பெரும்பாலும் உகரச் சாரியையை இறுதிக்கட் பொருந்தும்—சில ஏவல் சில்வழி உறா - சிலவேவல் வினைகள் சிலவிடங்களிலே அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தாவாம். எ - று.

முதனிலைத் தொழிற் பெயராவது தொழிற்பெயர் விகுதி குன்றி முதனிலை மாத்திர நின்று தொழிற்பெயர்ப் பொருளைத் தருவதாம்.

உ-ம். (க.) உரிஞுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருநுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது, வலிது. எ-ம். கடுமை, நீட்சி, வன்மை. எ-ம். தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் உகரம் பெற்றன. மற்றவைகளும் இப்படியே. இவை, உரிஞுதல் உண்ணல் என்புழி வரும் விகுதி குன்றி, நின்றமை காண்க.

(உ.) உரிஞு கொற்றா, உண்ணு கொற்றா, பொருநு கொற்றா, திருமு கொற்றா, தின்னு கொற்றா, நாகா, வளவா என ஏவல் வினை உகரம் பெற்றன. மற்றவையும் இப்படியே.

உகரச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் வரும் ஏவல்வினைகள் ண ன ல ள என்னு நான்கீற்றனவுமாம். வரலாறு: உண்கொற்றா, தின்சாத்தா, வெல்பூதா, துள்வளவா என வரும். ஞ ந ம வ என்னு நான் கீறும் உகரம் பெற்றே வரும்.

இது எய்தாததெய்துவித்தல். (சு)

உ0அ. நவ்விறு தொழிற்பெயர்க் கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

இ - ள். ந இறு தொழிற் பெயர்க்கு - நகரமிறுதியாகிய முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு—அவ்வும் ஆம் வேற்றுமை - உகரச்சாரியையேயன்றி அகரச்சாரியையுமாகும் வேற்றுமைக்கண். எ - று.

உ-ம். பொருநக்கடுமை, நன்மை, வன்மை என வரும். [பொருநுதல் - ஒத்தல்; அது ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநரதுதொழில். பொருநர்—கூத்தர்.]

இது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (ரு)

பரீக்ஷை விஞக்கள்:—க. யகரமல்லாத மற்றைய மெய்கண்முன் யகரம் வரின் எவ்வாறும்? உ. ஞ ண ந ம ல வ ள ன என்னும் எட்டு மெய்களையும் ஈறாகவுடைய முதனிலைகள் முதனிலைத் தொழிற் பெயராங்காலத்தும், ஏவல் வினையாங்காலத்தும்; அவைகளின்முன் மெய் வரின் எவ்வாறும்? முதனிலைத்தொழிற்பெயரென்பதென்னை? இவ்வெட்டீற்றேவல் வினைகளுள், உகரச்சாரியை பெறாதும் வருவன உளவோ? ரு. முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களுள், பொருந் என்பது வேறு சாரியையும் பெறுமோ?

ணகர னகரவீறு.

உ0கூ. ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரின்
இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

இ - ள். ண ன் - ணகார னகாரங்கள்—வேற்றுமைக்கு வல்லினம் வரட் டறவும் - வேற்றுமைக்கண் வன்கணம் வந்தால் முறையே டகரமும் றகரமும்—பிற வரின் இயல்பும் ஆகும் - மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பும் ஆம்—அல்வழிக்கு அனைத்து மெய் வரினும் இயல்பு ஆகும் - அல்வழிக்கண் மூவின மெய்களும் வந்தாலும் இயல்பேயாகும். எ - று.

உ-ம். (க.) சிறுகண் + களிறு = சிறுகட்களிறு, பொன் + தகடு = பொற்றகடு என வேற்றுமையிலே வல்லினம் வர ணனக்கள் திரிந்தன.

(உ.) மண்ஞாற்சி, பொன்ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை என வேற்றுமையிலே மெல்லினமும் இடையினமும் வர ண னக்கள் இயல்பாயின.

(ங.) மண்கடிது, பொன்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே மூவினமும் வர ண னக்கள் இயல்பாயின.

ஒப்பின்முடித்தலால், ணகரமும் உடன்கூறினர். பின்னே கூட்டிச் சொல்லப்படும் எழுத்துக்களுக்கும் இவ்வுத்தியே கொள்க. (௬)

உ௧0. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இ - ள். குறில் அணைவு இல்லா ண னக்கள் - தனிக்குறிலொன்றனையுஞ் சாராது ஒருமொழிதொடர் மொழிகளைச் சார்ந்த ணகார னகார மெய்கள்—வந்த நகரம் திரிந்துழி - வருமொழிக்கு முதலாக வந்த நகரம் மயக்க விதியில்லாமையினாலே திரிந்தவிடத்து—கேடு நண்ணும் - கெடுதலைப் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். (க.) தூண் + நன்று = தூணன்று, பசுமண் + நன்று—பசுமணன்று. எ-ம். நன்மை. எ-ம். ணகரம் இருவழியுங் கெட்டது.

(உ.) அரசன் + நல்லன் = அரசனல்லன், செம்பொன் + நன்று = செம்பொனன்று. எ-ம். நன்மை. எ-ம். னகரம் இருவழியுங் கெட்டது.

ண னக்கள் வந்த நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங்கேடு என்றது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல். (எ)

உ௧௧. சாதி குழூஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இ - ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றி வரும் பெயர்களுக்கும்—குழூஉப் (பெயர்) - திரள் பற்றி வரும் பெயர்களுக்கும்—பரண் கவண்பெயர் - பரண் கவணென்னும் பெயர்களுக்கும்—இறுதி - ஈற்று

ணகரம்—வேற்றுமைக் (கும்) இயல்பு ஆம் - வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லினம் வரின் இயல்பாகும்—உணவு எண் (பெயர்) -உணவுக்குரிய எள்ளின் றிரிசொல்லாகிய எண்ணென்னும் பெயருக்கும்—சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப் பெயருக்கும்—(இறுதி) - ஈற்று ணகரம்—அல்வழியும் டவ்வாகலும் ஆம் - அல்வழிக்கண்ணும் வல்லினம் வரின் திரிந்து டகரமாதலும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். (க.) பாண்குடி. எ-ம். அமண்குடி. எ-ம். பரண்கால். எ-ம். கவண்கால். எ-ம். வேற்றுமையிலும் இயல்பாயிற்று. [பாண் - பாடுதற் றொழிலுடைய தொருசாதி. உமண் - உப்பமைத்தற் றொழிலுடைய தொருசாதி. அமண் - அருகனை வழிபடுவதொரு கூட்டம்.]

(உ.) எண் + கடிது = எட்கடிது, சாண் + கோல் = சாட்கோல் என அல்வழியிலுந் திரிந்தது. டவ்வாகலுமாம் என்ற உம்மையால், எண்கடிது, சாண்கோல் என இயல்பாதலே சிறப்பாம்.

பிற என்ற மிகையால், வேற்றுமையில் பாணக்குடி என அகரச்சாரியை பெறுதலும், அட்டேண்டிழனி என்னும் இயல்பும், மட்குடம் மண்குடம் என்னும் உறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும் ணகரவீற்றுள் அடங்காதவையுண்டேல் அவையுங்கொள்க.

இயல்பாம் வேற்றுமைக்கு என்றது "ணன வல்லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியது விலக்கல்; டவ்வாகலுமாம் அல்வழியும் என்றது "அல்வழிக்கனைத்து மெய் வரினு மியல்பாகும்" என எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (அ)

உகஉ. ஞஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்
அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இ - ள். ஞஃகான் கிளைப்பெயர் - ணகரத்தையிறுதியிலுடைய சாதிப்பெயர்—இயல்பும் - வல்லினம் வர ஈறு திரியாதியல்பாதலும்—அஃகான் அடைவும் - அகரச்சாரியை பெறுதலும்—வேற்றுமைப் பொருட்கு ஆகும் - வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண் ஆகும். எ - று.

உ-ம். எயின்குடி. எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும். [எயின் - வேட்டுவச்சாதி.]

பொருட்கே என்ற மிகையால், எயின மரபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி என மற்றைக்கணம் வரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலும், எயினக்கன்னி, எயினப்பிள்ளை, எயின மன்னன் என அல்வழியில் அகரச்சாரியை பெறுதலுங் கொள்க.

வேற்றுமைப்பொருட்கு இயல்பு என்றது "ண ன வல்லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியது விலக்கல்; அஃகானமடைவு என்றது பிறிதுவிதி வகுத்தல். (கூ)

உகரு. மீன்றவ் வொடுபொருஉம் வேற்றுமை வழியே.

இ - ள். மீன்-மீனென்னு மொழியிறுதி னகரம்—வேற்றுமை வழி - வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து வரின்—றவ்வொடு பொரு உம் - றகரத்தோடு உறழ்ந்து வரும். எ - று.

உ-ம். மீன்+கண்=மீற்கண், செவி, தலை, புறம் என வரும்.

றவ்வொடு பொருஉம் வேற்றுமைவழி என்றது "ண ன வல் லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியதொருவாற்றால் விலக்கல். (சo)

உகச. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இ - ள். தேன் மொழி - தேனென்னுஞ்சொல்—மெய் வரின் இயல்பும் - மூவின மெய்களும் வரின் இறுதி னகரமெய் இயல்பாதலும்—மென்மை மேவின் இறுதி அழிவும் - மெல்லினம் வரின் அம்மெய் இயல்பாதலேயன்றிக் கெடுதலும்—வலி வரின் ஈறு போய் வலி மெலி மிகலும் ஆம் - வல்லினம் வரின் அம்மெய் இயல் பாதலே யன்றிக் கெட வந்த வல்லினமாவது அதற்கினமாவது மிகுதலும் ஆகும்—இருவழி - இருவழிக்கண்ணும். எ - று.

உ-ம். (க.) தேன்கடிது, தேன்ஞான்றது, தேன்யாது. எ-ம். தேன் மொழி, தேமொழி. எ-ம். தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு. எ-ம். அல்வழியில் வந்தன.

(உ.) தேன் கடுமை, தேன் மலிவு, தேன்யாப்பு. எ-ம். தேன் மலர், தேமலர். எ-ம். தேன்குடம், தேக்குடம், தேங் குடம். எ-ம். வேற்றுமையில் வந்தன.

இருவழி மெய் வரின் இயல்பு என்றது "ண ன வல்லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியது விலக்கலும்; "பிறவரினியல்புமாகும்

வேற்றுமைக்கல்வழிக் களைந்துமெய் வரினு மியல்பாகும்" என எய்திய திகந்துபடாமைக் காத்தலும், மென்மை மேவினிறுதியழிவும் வலி வரி னீறுபோம் என்றது இச் சூத்திரத்தில் இயல்பு என எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; வலி மெலி மிகும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (கக)

உகரு. மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகரம்
மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

இ - ள். மரம் அல் எகின்மொழி - மரமல்லாத அன்னத்தை புணர்த்தும் எகினென்னுஞ் சொல்—இயல்பும் - வேற்றுமையிலும் வல்லினம் வர இறுதி இயல்பாதலும்—அகரம் மருவ வலி மெலி மிகலும் ஆகும் - இருவழியிலும் அகரச்சாரியை பொருந்த வரும் வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகுதலும் ஆகும். எ - று.

உ-ம். (க.) எகின்கால், சிறை, தலை, புறம் என வேற்றுமையிலும் இயல்பாயிற்று.

(உ.) எகினப்புள், எகினம்புள். எ-ம். எகினக்கால், எகினங்கால். எ-ம். இருவழியிலும் அகரம் வர வலி மெலி மிகுந்தன.

அகரம் வருதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமுங் கொள்க. எகின மாட்சி, எகினவாழ்க்கை, எகின வழகு என வரும்.

எகின்மொழியியல்பு என்றது "ணன வல்லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியது விலக்கல்; அகர மருவும் என்றது அச்சூத்திரத்தால் இரு வழிக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல்; வலி மெலி மிகும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி. (கஉ)

உகசா. குயினூன் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே.

இ-ள். குயின் ஊன் - குயினென்னும் பெயரும் ஊனென்னும் பெயரும்—வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பு - வேற்றுமையினிடத்தும் இயல்பாகும். எ - று.

உ-ம். குயின் கடுமை, ஊன்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும். [குயின் - மேகம்.]

வேற்றுமைக்கண்ணுமியல்பு என்றது "ணன வல்லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியது விலக்கல். (கங)

உகஎ. மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெய ரனைய
கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டுறழும்.

இ - ள். மின் பின் பன் கன் தொழிற் பெயர் அனைய - மின் முதலிய நான்கு சொற்களும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் போல யகரமல்லாத மெய்கள் வரின் உகரச் சாரியை பொருந்தும்—கன் அ ஏற்று மென்மையோடு உறழும் - இவற்றுட் கன்னென்னுஞ் சொல் உகரச்சாரியையே யன்றி அகரச் சாரியையும் பெற்று வல்லினம் வந்தால் வருமெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகப்பெறும். எ-று.

உ-ம். மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று, வலிது. எ-ம். கடுமை, நன்மை, வன்மை. எ-ம். கன்னத்தட்டு, கன்னந்தட்டு. எ-ம். கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு. எ-ம். அல்வழி வேற்றுமையில் முறையே வந்தன. [பன் - இறை. கன் - சிறு தராசுத்தட்டு.]

தொழிற்பெயரனைய என்றதும் அவ்வேற்கும் என்றதும் "ணன வல்லினம் வரட்டறவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்; மென்மையோடுறழும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி. (கச)

உகஅ. தன்னென் னென்பவற் றீற்றனவ் வன்மையோ
டுறழு நின்னீ றியல்பா முறவே.

இ - ள். தன் என் என்பவற்று ஈற்று ன - தன் என் என்னும் விகார மொழிகளுடைய இறுதியிலுள்ள னகரமெய்—வன்மையோடு உறழும் - வல்லினம் வரிற் பொது விதியால் றகரமாகத் திரிதலும் அவ்விதி யேலாது இயல்பாதலுமாம்—நின் ஈறு இயல்பு ஆம் - நின்னென்னும் விகாரமொழியினது இறுதியிலுள்ள னகர மெய் வல்லினம் வரிற் றிரியாது இயல்பேயாகும். எ - று.

உ-ம். தன்பகை, தற்பகை, என்பகை, எற்பகை. எ-ம். நின்பகை. எ-ம். வரும்.

உறவே என்ற மிகையால், மின் பின் முதலியவை, மின்கடிது, மின்கடுமை என இருவழியுஞ் சாரியை பெறுதலுந் திரிதலுமின்றி வருதலும், மான் குளம்பு, அழன்கை, கான் கோழி, வான்சிறப்பு, அலவன் கால், கலுழன் சிறை என வேற்றுமையிலே சிறப்பு விதி சொல்லப் பெறுதவைகள் இயல்பாதலும், வரிற் கொள்ளும் எனச் செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினை

யெச்சம் பொதுச் சூத்திரத்தால் இயல்பாகாது திரிதலும், இன்னும் னகர மெய்யீற்றுள் அடங்காதவை இருந்தால் அவையுங் கொள்க. [அழன் - பிணம்.]

னவ் வன்மையோடுறழும் என்றது "ண ன வல்லினம் வரட்டறவும்" என எய்தியதொருவாற்றான் விலக்கல், நின்னீறியல்பாம் என்றது எய்தியது விலக்கல். (கரு)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—சு. ண ன முன் வேற்றுமையில் வன்கணம் வரின் எவ்வாறாம்? ண ன முன் வேற்றுமையில் மென்கணமும் இடைக்கணமும் வரின் எவ்வாறாம்? ண ன முன் அல்வழியில் மூக்கணமும் வரின் எவ்வாறாம்? செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்திறுதி னகரம் வன்கணம் வரின் எவ்வாறாம்? இதற்கு விதி எதனாற் கொள்ளப்படும்? எ. தனிக்குறிலைச் சாராது நெடின் முதலியவற்றைச் சார்ந்து நின்ற ணகர னகரம் எங்கும் இயல்பாகவே நிற்குமோ? அ. ணகரம் எந்தமொழியினும் வேற்றுமையிற் றிரிந்தே வருமோ? ணகரம் எந்தமொழியினும் அல்வழியில் வல்லினம் வரின் இயல்பே பெறுமோ? வேற்றுமையினும் இயல்பேபெறும் ணகரவீற்றுச் சொல் இன்னும் உண்டோ? ணகரம் வன்கணம் வரின் வேற்றுமையில் உறழ்ந்து வருதல் எங்கு மில்லையோ? கூ. எந்த மொழியினும் னகரம் வேற்றுமையிற்றிரிந்தே வருமோ? எயினென்னுஞ் சாதிப் பெயர் வேற்றுமையில் வேறு விதியும் பெறுமோ? இப் பெயர் அல்வழியில் அகரச் சாரியை பெறாதோ? கo. மீனென்னு மொழியிறுதி னகரம் வேற்றுமையில் வன்கணம் வரின் இயல்பேபெறுமோ? கக. தேனென்பதன்முன் மூக்கணமும் வரிற் பொது விதியே பெறுமோ? கஉ. அன்னத்தை யுணர்த்தும் எகினென்னும் மொழி யிறுதி னகரம் வேற்றுமையிற் றிரிந்தே வருமோ? இவ் வெகினென்பது வேறு விதியும் பெறுமோ? கங. குயின் ஊன் என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமையிற் றிரிந்தே வருமோ? கச. மின் பின் பன் கன் என்னு நான்கு பெயரும் இருவழியும் எவ்வாறாம்? கன்னென்னும் பெயர் வேறு சாரியையும் பெறுமோ? கரு. தன் என் என்பவற்றின் னகரம் வலி வரின் எவ்வாறாம்? நின் இங்ஙனம் வாராதோ? வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லப் பெறாவிடத்தும் இயல்பாகவே வரும் னகரவீற்றுப் பெயர்கள் இன்னுமுளவோ? மின் முதலிய நான்கும் மற்றும் விதி பெறாவோ?

மகரவீறு.

உகக. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

இ - ள். மவ்வீறு - மகரவீற்றுச் சொற்கள்—ஒற்று அழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் - நாற்கணமும் வர இறுதியிலுள்ள மகரமெய் கெட விதியுயிரீறாய் நின்று இயல்புயி ரீறுபோலப் புணர்வனவும்—வன்மைக்கு இனம் ஆத் திரிபவும் ஆகும்-வல்லினம் வரிற் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத் திரிவனவும் ஆகும். எ - று.

உயிரீறொத்தலாவது, உயிர் வரின் அவை உடம்படுமெய் பெறவும், வல்லினம் வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் அவை இயல்பாகவும் புணர்தல்.

மகரமெய் உயிரும் இடையினமும் வல்லினமும் வரக் கெடுவது வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலே பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலுமாம் எனவும், மெல்லினம் வரக்கெடுவது இருவழியிலுமாம் எனவுங்கொள்க.

மகரமெய் வல்லினம் வரக்கெடாது இனமெல்லெழுத்தாகத் திரிவது பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை யிரண்டுமொழித்தொழிந்த அல்வழிப்புணர்ச்சியிலாம் எனவும், வினையாலணையும் பெயரீறு மகரமும், தனிக்குறிலைச்சார்ந்த மகரமும், வேற்றுமையிலும், வல்லினம் வரிற்கெடாது இனவெழுத்தாகத் திரியும் எனவுங் கொள்க.

உ-ம். (க) மரம்+அடி=மரவடி, மரம்+வேர்=மரவேர், மரம்+கோடு=மரக்கோடு என வேற்றுமையிலும், வட்டம்+ஆழி=வட்டவாழி, வட்டம்+வடிவம்=வட்ட வடிவம், வட்டம்+கல்=வட்டக்கல் எனப்பண்புத்தொகையிலும், பவளம்+இதழ்=பவளவிதழ், பவளம்+வாய்=பவளவாய், கமலம்+கண்=கமலக்கண், என உவமைத்தொகையிலும் உயிரும் இடையினமும் வல்லினமும் வர ஈறு கெட்டு உயிரீறு போன்முடிந்தன. மரம்+நார்=மரநார். எ-ம். மரம்+நீண்டது=மரநீண்டது, வட்டம்+நேமி=வட்டநேமி. எ-ம். மெல்லினம் வர ஈறு கெட்டு உயிரீறுபோன் முடிந்தன.

(உ.) நாம்+கடியம்=நாங்கடியம், நிலம்+தீ=நிலந்தீ, உண்ணும்+சோறு=உண்ணுஞ்சோறு, உண்டனம்+சிறியேம்=உண்டனஞ்சிறியேம், பூதனும்+தேவனும்=பூதனுந் தேவனும் என அல்வழிக்கண் எழுவாய்த் தொடர்முதலியவற்றில் வல்லினம் வர ஈறு திரிந்து முடிந்தது. சிறியேம்+கை=சிறியேங்கை. எ-ம். நம்+கை=நங்கை. எ-ம். வினையாலணையும் பெயரிறுதிமகரமுந் தனிக்குறிலைச் சார்ந்த மகரமும் வேற்றுமையிலும் வல்லினம் வரத் திரிந்து முடிந்தன.

இனமாத்திரியும் என்றமையின், அருத்தாபத்தியால், நாம் பெரியம், சிறியேம்பண்பு எனப் பகரம் வருவழித் திரியாதென்பது பெற்றாம். (கசு)

உஉ0. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்
அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முள.

இ - ள். வேற்றுமை மப் போய் வலி மெலி உறழ்வும் - வேற்றுமைக்கண் மகரவிறுதி கெட வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும்—அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல்பும் உள - அல்வழிக்கண் உயிரும் இடையினமும் வரிற் கெடாதியல்பாதலும் உளவாம். எ - று.

மகரமெய் உயிரும் இடையினமும் வர இயல்பாவது பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை யிரண்டுமொழித்தொழிந்த அல்வழிப்புணர்ச்சியிலெனக் கொள்க.

உ-ம். (க.) குளம்+கரை=குளக்கரை, குளங்கரை என வேற்றுமையில் ஈறு கெட்டு உறழ்ந்தது.

(உ.) மரமடைந்தது, மரம் வலிது. எ-ம். வலமிடம், நிலம் வானம். எ-ம். உண்ணுமுணவு, ஆளும் வளவன். எ-ம். உண்டனமடியேம், உண்டனம் யாம். எ-ம். அரசனுமமைச்சனும், புலியும் யானையும். எ-ம். எழுவாய்த் தொடர்முதலிய அல்வழியில் உயிரும் இடையினமும் வர ஈறுகெடாதியல்பாக முடிந்தது.

வினையாலணையும் பெயரிறுதி மகரமுந் தனிக்குறிலைச் சார்ந்த மகரமும், சிறியேமன்பு, சிறியேம் வாழ்வு. எ-ம். நம்மன்பு, நம்வாழ்வு. எ-ம். வேற்றுமையிலும் உயிரும் இடையினமும் வர இயல்பாமெனக் கொள்க.

மப்போம் என்றது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடா மைக்காத்தல்; வலி மெலியுறழும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; அல்வழியுயிரிடை வரினியல்பாம என்றது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கல். (கஎ)

உ௨க. நுந்தம்,
எம் நம் மீறு மவ்வரு ஞநவே.

இ - ள். நும் தம் எம் நம் ஈறு ஆம் ம - நும்முதலிய நான்கு விகாரமொழிகளுக்கும் இறுதியாகிய மகரமெய்—வரு ஞ ந - வருஞகர நகரங்களாகத் திரியும். எ - று.

உ-ம். நுஞ்ஞாண், நுந்நூல், தஞ்ஞாண், தந்நூல், எஞ்ஞாண், எந்நூல், நஞ்ஞாண, நந்நூல் என வரும்.

ஞ ந வரின் அவையாகத் திரியும் எனவே, ஒழிந்த மகரம் வரின், நும்மணி என இயல்பாமென்பது பெற்றாம்.

மவ் வரு ஞ ந என்றது "மவ்வீறொற்றழிந்து" என எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல். (கஅ)

உ௨௨. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்.

இ - ள். அகமுனர்ச் செவி கை வரின் - அகமென்னும் இடப்பெயர் முன் செவி கையென்னுஞ் சினைப்பெயர்கள் வந்தால்—இடையன கெடும் - நிலைமொழி யிறுதிமகரம் வன்மைக்கு இனமாகத் திரிதலேயன்றி அதனடு நின்ற ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிருங்கெடும். எ - று.

உ-ம். அகம் + செவி = அஞ்செவி, அகம் + கை = அங்கை என வரும்.

கெட்டே வரும் என்றமையால், அகஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவுங்கொள்க.

இடையன கெடும் என்றது "வன்மைக் கினமாத்திரியும்" என எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி. (கக)

உ௨௩. ஈமும்,
கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானும்
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

இ - ள். ஈமும் கம்மும் உருமும் - ஈம் கம் உரும் என்னு மூன்று சொல்லும்—தொழிற்பெயர் மானும் - இருவழியும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள் வரின் உகரச்சாரியை பெற்று முடியும்—முதலன வேற்றுமைக்கு அவ்வும் பெறும்- இவற்றுள்ளே முதற்கணின்ற ஈமுங் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச்சாரியை யன்றி அகரச்சாரியையும் பெறும். எ - று.

உ-ம். ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டது, வலிது. எ-ம். கடுமை, நீட்சி, வன்மை. எ-ம். ஈமக்குடம், கம்மக்குடம். எ-ம். வரும். [ஈம் - சுடுகாடு. கம் - கம்மியரது தொழில். உரும் - இடி]

இது "மவ்வீறொற்றழிந்து" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல். (உ0)

பரீக்ஷை வினுக்கள்:—கசு. மகரவீற்றின்முன் நாற்கணமும் வரின் எவ்வாறும்? உயிரீறொத்தலென்பதென்னை? மகரமெய் உயிரும் இடையினமும் வல்லினமும் வரக் கெடுவது எவ்விடத்து? மெல்லினம் வரக் கெடுவது எவ்விடத்து? வல்லினம் வரக் கெடாது இனமெல்லெழுத்தாகத் திரிவது எவ்விடத்து? வேற்றுமையில் இன மெல் லெழுத்தாகத் திரிந்து வருதல் எங்குமில்லையோ? கஎ. வேற்றுமையில் மகரங் கெட்டவழி வரும் வல்லெழுத்து மிகுதலன்றி வேறு விதி பெறுதோ? மகரவீறு உயிரும் இடையினமும் வர இயல்பாவது எவ்விடத்து? வேற்றுமையில் உயிரும் இடையினமும் வர மகரங் கெடாதியல்பாதல் எங்குமில்லையோ? கஅ. மெல்லினம் வர மகரங் கெடாது முடிதல் எங்குமில்லையோ? கக. அகம் என்பதன்முன் செவி, கை என்பன வரின் வேறு விதியும் பெறுமோ? உ0. மகர வீறு கெடுதல் திரிதல் இயல்பாதலன்றி வேறு விதி பெறுதல் எங்கு மில்லையோ? ஈம், கம் இவ்விரண்டும் வேறு சாரியையும் பெறுமோ?

யரழ வீறு.

உஉச. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
இயல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

இ-ள். யரழ முன்னர்க் கசதப-யகர ரகர ழகர மெய்களின் முன் ககர சகர தகர பகரங்கள் வரின்—அல்வழி இயல்பும் மிக

லும் - அல்வழியில் இயல்பாதலும் மிகுதலும்—வேற்றுமை மிகலும் இனத்தோடு உறழ்தலும் - வேற்றுமையில் மிகுதலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும்—விதி ஆகும்-விதியாகும். எ - று.

அல்வழி யியல்பு மிகுதியிரண்டனுள் இயல்பு எழுவாய்த்தொடர் உம்மைத்தொகை வினைத்தொகைகளிலும், மிகுதி பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை களிலுங் கொள்ளப்படும். யகரவீற்று வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்; ரகர வீற்று வினையெச்சத்தின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

உ-ம். (க.) வேய் குறிது, வேர்சிறிது, யாழ்பெரிது. எ-ம். பேய் பூதம், நீர்கனல், இகழ்புகழ். எ-ம். செய்கடன், தேர் பொருள், வீழ்புனல். எ-ம். உண்ணியர் போவான். எ-ம். எழுவாய்த் தொடர் முதலியவற்றில் இயல்பாயின. மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப் பருவம், பூழ்ப்பறவை எ-ம். வேய்த்தோள், கார்க்குழல், காழ்ப்படிவம். எ-ம். போய்க்கொண்டான். எ-ம். பண்புத்தொகை முதலியவற்றில் மிகுந்தன.

(உ.) நாய்க்கால், தேர்த்தலை, பூழ்ச்செவி என வேற்றுமையில் மிகுந்தன. வேய்க்குழல் வேய்ங்குழல்; ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு என வேற்றுமையில் இனத்தோடுறழ்ந்தன.

மேல் என்ற மிகையால், வாய்புகுவதனினும் என வேற்றுமையில், இயல்பாதலும், பாழ்க்கிணறு பாழ்ங்கிணறு எனப் பண்புத்தொகையில் உறழ்தலும், காய் + யாது = காயாது, நோய் + யானை = நோயானை எனத் தனிக்குறிலைச் சாராத யகரத்தின்முன் யகரம் வரின் இருவழியும் நிலைமொழி யிறுதி யகரங்கெடுதலும், இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால் அவைகளுங் கொள்க. (உக)

உஉரு. தமிழவ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழுங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

இ - ள். தமிழ் வேற்றுமைக்கு அ உறவும் பெறும் - தமிழென்னுஞ் சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும்—தாழும் கோல் வந்து உறுமேல் அற்று - தாழென்னுஞ் சொல்லுங் கோலென்னுஞ் சொல் வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியையைப் பெறும். எ - று.

உ-ம். தமிழப் பிள்ளை, தமிழநாகன், தமிழ வளவன், தமிழவரசன், எ-ம். தாழக்கோல். எ-ம். வரும். தமிழையுடைய பிள்ளை, தாழைத்திறக்குங் கோல் என விரியும். [தாழக் கோல் - திறவு கோல்.]

இது எய்தாததெய்துவித்தல். (உஉ)

உஉச. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்.

இ - ள். கீழின் முன் வன்மை-கீழென்னுஞ் சொல்லின்முன் வரும் வல்லினம்—விகற்பமும் ஆகும் - ஒருகால் இயல்பாகியும் ஒரு கான் மிக்கும் வரும் விகற்பத்தையும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்; கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி எனவரும்.

விகற்பமும் என்னும் இழிவுசிறப் பும்மையால், இவற்றுள் இயல்பே சிறப் புடைத்தென்றறிக.

வன்மை விகற்பமுமாகும் என்றது "யரழ முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்கல். (உ௩)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—உக. யரழ வீற்றின்முன் வல்லினம் வரின் எவ்வாறும்? அல்வழியில் ய ர ழ வொற்றின்முன் வரும் வல்லினம் எவ்விடத்தியல்பாம் எவ்விடத்து மிகும்? ழகர வொற்றின் முன் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் இனத்தோடுறழ்தல் எங்கு மில்லையோ? உஉ. தமிழென்னுஞ் சொன் முன் வேற்றுமையில் நாற்கணமும் வரின் வேறு விதி பெறுமோ? தாழ் என்பதன் முன் கோல் வரின் வேறு விதி பெறுதோ? உ௩. கீழ் என்பதன்முன் வேற்றுமையில் வன்கணம் வரின் எவ்வாறும்?

லகர ளகரவீறு.

உஉ௭. ளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி
அவற்றோ டுறழ்வும் வலிவரி னாமெலி
மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

இ - ள். ல ள - லகர ளகரமாகிய இரண்டு மெய்யீறுகளும்—வலி வரின் - வல்லினம் வந்தால்—வேற்றுமையில் ற ட வும்-வேற்றுமைக்கண் முறையே றகர டகர மெய்களும்—அல்வழி அவற்றோடு உறழ்வும் ஆம் - அல்வழிக்கண் றகர டகரங்களுடனே

உறழ்வனவும் ஆகும்—இருவழியானும் - இருவழிக்கண்ணும்—மெலி மேவின் ன ண வும் - மெல்லினம்வந்தால் முறையே னகார ணகார மெய்களும்—இடை வரின் இயல்பும் ஆகும் - இடையினம் வந்தால் இயல்பும் ஆகும்—என்ப - என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம். (க.) கல்+குறை=கற்குறை, முள்+குறை=முட்குறை என வல்லினம் வர வேற்றுமையில் றகர டகரங்களாகத் திரிந்தன.

(உ.) கல்+குறிது=கல்குறிது,கற்குறிது;முள்+குறிது=முள் குறிது, முட்குறிது என வல்லினம் வர அல்வழியில் ஒருகால் இயல்பாகியும் ஒருகாற் றிரிந்தும் உறழ்ந்தன.

(ங.) கல்+மாண்டது=கன்மாண்டது, முள் + மாண்டது= முண்மாண்டது. எ-ம். கல்+மாட்சி=கன் மாட்சி, முள்+மாட்சி=முண் மாட்சி. எ-ம். மெல்லினம் வர இருவழியும் னகர ணகரமாகத் திரிந்தன.

(ச.) கல்+யாது=கல்யாது, முள்+யாது=முள்யாது. எ-ம். கல்+யாப்பு=கல்யாப்பு, முள்+யாப்பு=முள்யாப்பு. எ-ம். இடையினம் வர இருவழியும் இயல்பாயின.

அல்வழியவற்றோடுறழ்வும் என்றாரேனும், இவற்றோடு மயங்காத தகரம் வரின்,ஏற்புழிக் கோடலால்,கற்றீது, முட்டீது எனத் திரிபொன்றுமே கொள்க. (உச)

உஉஅ. குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்தம்
ஆகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே.

இ - ள். குறில் வழி ல ள-தனிக் குறிலின் பின்னின்ற லகர ளகர மெய்கள்—அல்வழியான் த அணையின் - அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வருமாயின்—ஆய்தம் ஆகவும் பெறூஉம் - றகர டகரங்களாகத் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாகத் திரிதலையும் பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். கல்+தீது=கஃறீது, முள்+தீது=முஃடீது என வரும்.

இது மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.(உரு)

உஉகூ. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

இ - ள். குறில் செறியா லள - தனிக்குறிலொன்றனையுஞ் சாராத லகார ளகாரமெய்கள்—அல்வழி வந்த தகரம் திரிந்தபின் கேடும் - அல்வழிக்கண் வருமொழிக்கு முதலாய் வந்த தகரந் திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்—ஈரிடத்தும் வரு நத் திரிந்தபின் மாய்வும் - இருவழிக் கண்ணும் வருமொழிக்கு முதலாய் வந்த நகரந் திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்—வலி வரின் இயல்பும் திரிபும் ஆவன உள - வல்லெழுத்து முதன்மொழி வந்தால் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாதலுந் திரிதலும் வேற்றுமைக்கண்ணே திரியாதியல்பாதலும் பொருந்துவனவுள. எ - று.

லளக்கள் அல்வழியில் வல்லினம் வர உறழாதியல்பாவது எழுவாய்த்தொடர் உம்மைத்தொகை விளித்தொடர் வினைமுற்றுத் தொடர் வினைத்தொகைகளிலும், திரிவது பண்புத்தொகை உவமைத்தொகை வினையெச்சங்களிலுமெனக் கொள்க.

உ-ம். (க.) வேல் + தீது = வேறீது, தோன்றல் + தீயன் = தோன்றறீயன், வாள் + தீது = வாடீது, வேள் + தீயன் = வேடீயன் என அல்வழியிலே தகரந்திரியுமிடத்துக் கெட்டன.

(உ.) தோன்றல் + நல்லன் = தோன்றனல்லன், வேள் + நல்லன் = வேணல்லன். எ-ம். தோன்றல் + நன்மை = தோன்றனன்மை, வேள் + நன்மை = வேணன்மை. எ-ம்.இருவழியிலும் நகரந் திரியுமிடத்துக் கெட்டன.

(ங.) கால்கடிது, மரங்கள்கடிய. எ-ம். கால்கை, பொருள் புகழ். எ-ம். தோன்றல்கூறாய், மக்காள் சொல்லீர். எ-ம். உண்பல் சிறியேன், கேள் சாத்தா. எ-ம். கால் சுடர், அருள்குரு. எ-ம். அல்வழியிலே எழுவாய்த் தொடர் முதலியவற்றில் உறழாதியல்பாயின. வேற்படைக் குமரன், வாட்படைக்கையன். எ-ம். வேற்கண், வாட்கண். எ-ம். வந்தாற்கொள்ளும், வந்தக்காற்கொள்ளும். எ-ம். அல்வழியிலே பண்புத்தொகை முதலியவற்றில் உறழாது திரிந்தன.

(ச.) கால்குதித்தோடிக் கடல்புக மண்டி,வாள்போழ்ந் தட்ட நீள்கழன் மறவர் என வேற்றுமையிலே வலிவரத் திரியாதியல்பாயின.

பிற என்ற மிகையால், தோன்றறாள், வேடோள் என, நிலைமொழி உயர்திணைப்பெயராயின், வேற்றுமையி

னுந் தகரந் திரியுமிடத்துக் கெடுதலும், காற்றுணை, தாட்டுணை. எ-ம். பிறங்கற்றேன், வாட்டாரை. எ-ம். அல்வழியினும் பண்புத்தொகை உவமைத்தொகைக ளிற் கெடாமையுங் கொள்க. இன்னும் பிற என்ற மிகையால், தனிக்குறிலைச் சார்ந்த லளக்களும்; விற் படை. எ-ம். விற்புருவம். எ-ம். பண்புத்தொகை உவ மைத்தொகைகளில் உறழாது திரிதலும், கொல்களிறு, கொள்பொருள். எ-ம். நில் கொற்றா, கொள் பூதா. எ-ம். வினைத்தொகை வினைமுற்றுத்தொடர்களில் இய ல்பாதலுங் கொள்க.

இது "லளவேற் றுமையிற் றடவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல். (உசு)

உருO. லளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுறு
வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இ - ள். ல ள இறு தொழிற்பெயர் ஈரிடத்தும் உவ்வுறு-லகா ரத்தை யிறுதியாகவுடைய விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகார த்தை யிறுதியாகவுடைய முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயரும் இரு வழியினும் யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால் உகரம் பெறுவாம்— வலி வரின் அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள - வல்லினம் வந்தால் அல்வழிக்கண் உறழாதியல்பாவனவுஞ் சிலவுள. எ - று.

உ-ம். (க.) ஆடல்சிறந்தது, ஆடற்சிறந்தது; ஆடனன்று, ஆடல்வ லிது. எ-ம். ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வ ன்மை. எ-ம். கோள்கடிது, கோட்கடிது; கோண ன்று, கோள்வலிது. எ-ம். கோட்கடுமை, கோண ன்மை, கோள்வன்மை. எ-ம். இருவழியும் உகரம் பெறுது பொதுவிதியான் முடிந்தன.

(உ.) நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிது எனச் சில உறழாது அல்வழியில் இயல்பாயின.

இயல்பும் என்ற உம்மையால், பின்னல்கடிது, பின்னற் கடிது; உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது எனப் பொது விதியால் உறழ்தலே பெரும்பாலனவென்க.

ஈரிடத்தும் உவ்வுறு என்றது ஐயமறுத்தல்; வலிவரினல்வழியி யல்புமா வனவுள என்றது ஒருவாறு "அல்வழியவற்றேடுறழ்வும்" என எய்தியது விலக்கல். (உஎ)

உருக. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

இ - ள். வல் இருவழியும் தொழிற்பெயர் அற்று - வல்லென்னுஞ் சூதாடுகருவிப்பெயர் யகரமல்லாத மெய்கள் வரின் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல இருவழியும் உகரச்சாரியை பெறும்—பலகை நாய் வரினும் வேற்றுமைக்கு அவ்வுமாம் - பலகை நாயென்னும் இருபெயர் வரினும் பிறபெயர்கள் வரினும் வேற்றுமைக்கண் உகரச்சாரியையேயன்றி அகரச்சாரியையும் பெறும். எ - று.

உ-ம். (க.) வல்லுக்கடிது, நன்று, வலிது. எ-ம். வல்லுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை. எ-ம். இருவழியுந் தொழிற்பெயர் போல உகரச்சாரியை பெற்றது. [வல்-சூதாடுகருவி.]

(உ.) வல்லப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை. எ-ம். வல்லுப்பலகை, நாய், புலி, குதிரை. எ-ம். வேற்றுமையில் அகரச்சாரியையும் உகரச்சாரியையும் பெற்றது. வல்லப்பலகை - வல்லினதறைவரைந்த பலகை. வல்லநாய்—வல்லினுணாய் என விரியும்.

இது "லளவேற்றுமையிற்றடவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல். (உஅ)

உருஉ. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்வழி யானும் றகர மாகும்.

இ - ள். நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் - நென்முதலிய நான்கு சொற்களினீற்று லகரமெய்—அல்வழியானும் றகரம் ஆகும் - பொதுவிதியால் உறழாது அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைபோல றகரமெய்யாகத் திரியும். எ - று.

உ-ம். நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். [செல்-மேகம். கொல்-கொல்லன்.]

இதுவும் "ல ள வேற்றுமையிற் றடவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல். (உகூ)

உருரு. இல்லெ னின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

இ - ள். இன்மை இல் என் சொற்கு - இன்மைப்பண்பை யுணர்த்திநிற்கும் இல் என்னுஞ் சொல்லுக்கு—ஐ அடைய வன்மை விகற்பமும் - ஐகாரச்சாரியை பொருந்த அவ்விடத்து வரும் வல்லினம் விகற்பித்தலும்—ஆகாரத்தொடு வன்மை ஆகலும் - ஆகாரச்சாரியை பொருந்த அவ்விடத்து வரும் வல்லின மிகலும்—இயல்பும் ஆகும் - இவ்விருவிதியும் பெறுதியல்பாதலும் பொருந்தும். எ - று.

சாரியை பெறுதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமுங் கொள்க.

உ-ம். இல்லைப்பொருள். இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள், இல்பொருள், ஞானம், வன்மை, அணி என வரும்.

இல்லென்னும் பண்புச்சொல் ஐகார ஆகாரச்சாரியைகள் பெறும் என்றதும், இயல்பாம் என்றதும் "லளவேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி யவற்றோ டுறழ்வும்" என எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல்; ஐகாரச்சாரியை முன் வல்லினம் விகற்பமாம் என்றது "அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயின்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக் காத்தல்; ஆகாரச்சாரியை முன் வல்லினமிகும் என்றது "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதிகந்துபடாமைக்காத்தல். (௩0)

உ௩௪. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெயரு மானும்.

இ - ள். புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயரும் மானும்-இவ்விரு சொற்களும் இருவழியும் யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தாற் பொதுவிதியான் முடிதலே யன்றித் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்றுப் புணரும். எ - று.

உ-ம். புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது. எ-ம். புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை. எ-ம். வரும்.

இது "லளவேற் றுமையிற் றடவும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (௩க)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—உ௪. லளவீற்றின் முன் மூவினமெய்களும் வரின் எவ்வாறாம்? லளவீற்றின்முன் அவற்றோடு மயங்காத தகரம் வரின் அல்வழியில் உறழ்ச்சிமுடிபு எப்படிக் கூடும்? உ௫. லளக்கள் தகரம் வருமிடத்து றடக்களாதலன்றி வேறு திரிபும் பெறுமோ? உ௬. லளக்கள் திரிதல் இயல்பாதலன்றிக்

கெடுதல் எவ்விடத்தும் இல்லையோ? தனிக்குறிலைச் சாராத ளக்கள் அல்வழியிலே தகரம் வரிற் கெடுதலன்றித் திரிதல் எங்கும் பெறாவோ? தனிக்குறிலைச் சாராத ளக்கள் அல்வழியில் வல்லினம் வரின் உறழாது இயல்பாதலுந் திரிதலும் பெறாவோ? தனிக்குறிலைச் சாராத ளக்கள் வேற்றுமையில் வல்லினம் வரிற் றிரியாது எங்கும் இயல்பாதலில்லையோ? தனிக்குறிலைச் சாராத ளக்கள் வேற்றுமையிலே தகரம் வரிற் றிரிதலேயன்றிக் கெடுதல் யாண்டும் பெறாவோ? உஎ. லகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகாரத்தை யிறுதியாகவுடைய முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயரும் முதனிலைத்தொழிற் பெயர் போல உகரச்சாரியை பெறுமோ? இத்தொழிற்பெயரிறுதி லளக்கள் வல்லினம் வரின் அல்வழியில் உறழ்தலேயன்றி வேறுவிதியும் பெறுமோ? உஅ. வல் என்னுஞ் சூதாடுகருவிப்பெயர்முன் யவ்வொழிந்தமெய்கள் வரின் எவ்வாறாம்? வல் என்பது வேறு சாரியையும் பெறுமோ? உகூ. நெல், செல், கொல், சொல் என்னுஞ் சொற்கள் வல்லினம் வரின் அல்வழியிலே பொதுவிதியால் உறழ்ந்து வருமோ? ௩0. இன்மையை யுணர்த்தும் இல் என்பதன் முன் நாற்கணமும் வரின் எவ்வாறாம்? ௩க. புள், வள் என்னுஞ் சொற்கள் யகரமொழிந்த மெய்கள் வரிற் பொதுவிதியேயன்றி வேறுவிதியும் பெறுமோ?

வகரவீறு.

உ௩ரு. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

இ - ள். சுட்டு வகரம் - அவ் இவ் உவ் என்னும் அஃறிணைச் சுட்டுப் பெயர்களீற்று வகரமெய்—மூவினம் உற - வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வர—முறையே ஆய்தமும் மென்மையும் இயல்பும் ஆகும் - முறையாக ஆய்தமும் வருமெல்லினமும் இயல்பும் ஆகும். எ - று.

உ-ம். (க.) அவ்+கடிய=அஃகடிய, இவ் + கடிய = இஃகடிய, உவ்+கடிய=உஃகடிய என வல்லினம்வர ஆய்தமாகத் திரிந்தது.

(உ.) அவ் + ஞானம்=அஞ்ஞானம், இவ்+ஞானம்=இஞ்ஞானம், உவ்+ஞானம்=உஞ்ஞானம் என மெல்லினம்வர வருமெழுத்தாகத் திரிந்தது.

(௩) அவ் + யானை = அவ்யானை, இவ் + யானை = இவ்யானை, உவ் + யானை = உவ்யானை என இடையினம் வர இயல்பாயிற்று.

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியை பெறும் என மேல் விதத்தலால், இவ்விதி அல்வழிக்கெனக் காண்க. (௯௨)

உ௯௬. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

இ - ள். தெவ் என் மொழி தொழிற்பெயர் அற்று - தெவ் என்னும் பகையையுணர்த்தும் பெயர் யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியை பெற்று முடியும்—மவ் வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும் - மகரமெய் வரின் உகரச்சாரியை பெறுதலேயன்றி ஒரோவிடத்து வகரமெய் மகரமெய்யாகத் திரியவும் பெறும். எ - று.

உ-ம். (க.) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது. எ-ம். தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவலிமை. எ-ம். இருவழியும் உகரச்சாரியை பெற்றது.

(உ.) தெவ்வுமன்னர், தெம்மன்னர். எ-ம். தெவ்வுமுனை, தெம்முனை. எ-ம். இருவழியும் மகரமெய் வர உகரச்சாரியை பெற்றும், மகரமெய்யாகத் திரிந்தும் வந்தது. (௯௩)

பரிக்ஷை வினாக்கள்:—௯உ. வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் முன் அல்வழியில் மூவினமெய்களும் வரின் எவ்வாறாம்? ௯௩. தெவ் என்னும் பெயர்முன் யகரமொழிந்த மெய்கள் வரின் எவ்வாறாம்? தெவ் என்பது மகரம் வரின் வேறுவிதியும் பெறுமோ?

வருமொழித்தகரநகரத்திரிபு.

உ௯எ. னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவும்
ஆகுந் தநக்க ளாயுங் காலே.

இ - ள். ன ல முன் (த நக்கள்) ற ன வும் - னகர லகரங்களின் முன் வருந் தகரம் றகரமாம் அவற்றின் முன் வரும் நகரம் னகரமாம்—ண ள முன் த நக்கள் ட ண வும் ஆகும் - ணகர ளகரங்களின் முன் வருந் தகரம் டகரமாம் அவற்றின் முன் வரும் நகரம் ணகரமாம்—ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து. எ - று.

உ-ம். பொன் + தீது = பொன்றீது, கல் + தீது = கற்றீது, பொன் + நன்று = பொன்னன்று, கல் + நன்று = கன்னன்று. எ-ம். மண் + தீது = மண்டீது, முள் + தீது = முட்டீது, மண் + நன்று = மண்ணன்று, முள் + நன்று = முண்ணன்று. எ-ம். அல்வழியிலே திரிந்தன. பொற்றீமை, கற்றீமை; பொன்னன்மை, கன்னன்மை. எ-ம். மட்டீமை, முட்டீமை; மண்ணன்மை, முண்ணன்மை. எ-ம். வேற்றுமையிலே திரிந்தன.

ஆயுங்காலே என்றதனால்; அல்வழி வேற்றுமைப் பொருணோக்கத்தாலன்றி மயக்கவிதியின்மையால் இப்படிப்புணரு முதலீரிரண்டனுள் ஒன்றேனும் இரண்டுமேனும் விகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப் புணருமென்பதும், மயக்கவிதியுள்ளனவற்றிற்கு வரும் விகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப் பொருணோக்கத்தால் வருமென்பதும், பெற்றும். (கூ௭)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—கூச. னகர லகரங்களின் முன் தகரம் வரின் எவ்வாறும்? னகர லகரங்களின்முன் நகரம் வரின் எவ்வாறும்? ணகர ளகரங்களின் முன் தகரம் வரின் எவ்வாறும்? ணகர ளகரங்களின் முன் நகரம் வரின் எவ்வாறும்?

[வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியை உருபுபுணர்ச்சியோடு மாட்டெறிதல்.]

உகூஅ. உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்.

இ - ள். உருபின் முடிபவை - மேல் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடிபுகள்—அப்பொருளினும் ஒக்கும் - அவ்வுருபின் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஒத்து முடியும். எ - று.

உருபுபுணர்ச்சியாவது வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டு நிற்பப் புணரும் புணர்ச்சி; உறிக்கட்டயிர் என்பதுபோல. வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியாவது வேற்றுமையுருபின்றி அவ்வுருபினது பொருள் படப்புணரும் புணர்ச்சி; உறித்தயிர் என்பது போல.

உ-ம். (க.) எல்லாவற்றதும் என்பது உருபுபுணர்ச்சி; எல்லாவற்றுக்கோடும் என்பது பொருட்புணர்ச்சி. மேல் உருபுபுணரியலில் "எல்லா மென்பதிழிதிணை யாயின் அற்றோடுருபின் மேலும் முறுமே" என்ற விதிப்படி எல்லாவற்றதும் என்ற உருபுபுணர்ச்சிக்கு அஃறிணைக்கண் அற்றும் உருபின்மேல் உம் மும் பெற்றாற்போல எல்லாவற்றுக்கோடும் என்னும் பொருட்புணர்ச்சிக்கும்

பெற்றன. எல்லா நமதும் என்பது உருபுபுணர்ச்சி; எல்லாநங்கையும் என்பது பொருட்புணர்ச்சி "அன்றே னம்மிடை யடைந்தற்றாகும்" என்ற விதிப்படி எல்லாநமதும் என்னும் உருபுபுணர்ச்சிக்கு உயர்திணைக்கண் நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போல, எல்லாநங்கையும் என்னும் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன.

(உ.) எல்லார்தமதும், எல்லீர்நுமதும் என்பன உருபுபுணர்ச்சி; எல்லார்தங்கையும், எல்லீர்நுங்கையும் என்பன பொருட்புணர்ச்சி. மேல் உருபுபுணரியலில் "எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை - தள்ளி நிரலே தம் நும் சாரப் - புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே" என்ற விதிப்படி எல்லார்தமதும் எல்லீர்நுமதும் என்னும் உருபுபுணர்ச்சிக்கு எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவைகளின் இறுதியிலுள்ள முற்றும்மைகளைத் தள்ளி முறையே தம்முச்சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் வந்து பொருந்த அவைகளினாலே தள்ளுண்ட முற்றும்மைகள் உருபுகளின்பின்னே வந்து புணர்ந்தாற்போல, எல்லார்தங்கையும் எல்லீர்நுங்கையும என்னும் பொருட்புணர்ச்சிகளும் முடிந்தன.

(௩.) தனது, தமது, நமது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; தன்கை, தங்கை, நங்கை என்பன பொருட்புணர்ச்சி; மேல் உருபுபுணரியலில் "தான்றா நாமுதல் குறுகும்" என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்குத் தான் தாம் நாம் என்பன முறையே தன் தம் நம் என விகாரப்பட்டாற் போலப், பொருட்புணர்ச்சிக்கும் விகாரப்பட்டன. எனது, எமது, நினது, நுமது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; என்கை, எங்கை, நின்கை, நுங்கை என்பன பொருட்புணர்ச்சி; "யான் யாம் நீ நீர் என் எம் நின் நும் ஆம்" என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு யான் யாம் நீ நீர் என்பன முறையே என் எம் நின் நும் என விகாரப்பட்டாற்போலப், பொருட்புணர்ச்சிக்கும் விகாரப்பட்டன.

(௪.) ஆனது, மானது, கோனது என்பன உருபுபுணர்ச்சி. ஆன்கோடு, மான்கோடு, கோன்குணம் என்பன பொருட்புணர்ச்சி. மேல் உருபுபுணரியலில் "ஆமா

கோனவ் வணையவும் பெறுமே" என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு னகரச்சாரியை வந்தாற்போலப், பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தது.

(ரு.) அவற்றது, இவற்றது, உவற்றது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக் கோடு என்பன பொருட்புணர்ச்சி. மேல் உருபுபுணரியலில் "வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே" என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு அற்றுச்சாரியை வந்தாற் போலப், பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தது.

(சு.) அதனது, இதனது, உதனது என்பன உருபுபுணர்ச்சி; அதன்கோடு, இதன்கோடு, உதன்கோடு என்பன பொருட்புணர்ச்சி. மேல் உருபுபுணரியலில் "சுட்டின் முன் ஞய்த மன்வரிற் கெடுமே" என்ற விதிப்படி உருபுபுணர்ச்சிக்கு அன்சாரியைப் பேறும் ஆய்தக்கேடும் வந்தாற்போலப், பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வந்தன.

இவைபோல்வன பிறவும் இப்படியே முடித்துக்கொள்க (நடு)

பரீகைஷ வினுக்கள்:—நரு. உருபுபுணர்ச்சியாவதியாது? வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியாவதியாது? உருபுபுணரியலில் உருபு புணர்ச்சிக்குக் கூறுஞ் சாரியைப் பேறு முதலிய விதி அவ்வுருபு தொக்க பொருட்புணர்ச்சிக்கும் வருமோ?

புணரியல்களுக்குப் புறனடை.

உநக. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியு மரூஉவும் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

இ - ள். இடை உரி வடசொலின் இயம்பிய கொளாதவும் - இடைச்சொற்களுள்ளும் உரிச்சொற்களுள்ளும் வடசொற்களுள்ளும் உயிரீறும் ஒற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பாதல் எனச் சொல்லிய புணர்ச்சியிலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு வருவனவும்—போலியும் - இலக்கணப்போலி மொழிகளும்—மரூஉவும் - மரூஉமொழிகளும்—பொருந்திய ஆற்றிற்கு இயையப் புணர்த்தல் - இருவகை வழக்கிலும் நடக்குமுறைமைக்குப் பொருந்துமாறு புணர்க்கை—யாவர்க்கும் நெறி - அறிவுடையோரெல்லார்க்கும் முறை. எ - று.

உ-ம். (க.) "மடவை மன்ற தடவு நிலைக்கொன்றை" என அகர வீற்றிடைச்சொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயிற்று. ஆன்கன்று, மான்கன்று, வண்டின்கால், தேரின்செலவு, யாழின்புறம் என வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் னகரவீற்றுச் சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரியாதியல்பாயின.

(உ.) மழகளிறு, உறுபுனல். எ-ம். கமஞ்சூல், தடஞ்செவி, தடந்தோள், கயந்தலை. எ-ம். உயிரீற்றுரிச்சொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயும் மெல்லெழுத்து மிகுந்தும் வந்தன.

(ங.) அளிகுலம், தனதடம், ஆதிபகவன் என உயிரீற்று வடசொன்முன் வல்லெழுத்து மிகாதியல்பாயின.

(ச.) இல் + முன் = முன்றில், பொது + இல் = பொதியில் என வரும் இலக்கணப்போலி மொழிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை = அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது = குணாது, தெற்குள்ளது = தெனாது, வடக்குள்ளது = வடாது, சோழநாடு = சோணாடு, பாண்டியநாடு = பாண்டிநாடு, மலையமானாடு = மலாடு, தொண்டைமானாடு = தொண்டைநாடு, தஞ்சாவூர் = தஞ்சை, ஆற்றூர் = ஆறை, ஆதன்றந்தை = ஆந்தை, பூதன்றந்தை = பூந்தை, வடுகன்றந்தை = வடுகந்தை என வரு மரூஉமொழிகளும், நிலைமொழி வருமொழிகளுள் எற்குஞ் செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும் இப்படியே.

வடமொழித் தொகைப்பதங்கள், தமிழில் ஆங்காங்கு வருமிடத்துப், பெரும்பாலும் அவ்வடநூற் புணர்ச்சியே பெறும். புணர்ச்சியெனினுஞ் சந்தியெனினும் ஒக்கும். அச்சந்தி, தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி என மூவகைப்படும்.

க. தீர்க்கசந்தி.

(க.) அ ஆவின் முன் அ ஆ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஆவொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) பத	+	அம்புயம்	=	பதாம்புயம்
சிவ	+	ஆலயம்	=	சிவாலயம்
சேநா	+	அதிபதி	=	சேநாதிபதி
சதா	+	ஆநந்தம்	=	சதாநந்தம்

(உ.) இ ஈ யின் முன் இ ஈ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஈயொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) கிரி	+	இந்திரன்	=	கிரீந்திரன்
கிரி	+	ஈசன்	=	கிரீசன்
மகி	+	இந்திரன்	=	மகீந்திரன்
நதீ	+	ஈசன்	=	நதீசன்

(௩.) உ ஊ வின் முன் உ ஊ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஊவொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) குரு	+	உபதேசம்	=	குரூபதேசம்
மேரு	+	ஊர்த்துவம்	=	மேரூர்த்துவம்
வதூ	+	உத்துவாகம்	=	வதூத்துவாகம்
வதூ	+	ஊரு	=	வதூரு

உ. குணசந்தி.

(க.) அ ஆவின் முன் இ ஈ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஏயொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) நர	+	இந்திரன்	=	நரேந்திரன்
சுர	+	ஈசன்	=	சுரேசன்
தரா	+	இந்திரன்	=	தரேந்திரன்
மகா	+	ஈசன்	=	மகேசன்

(உ.) அ ஆவின் முன் உ ஊ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஓவொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) பாத	+	உதகம்	=	பாதோதகம்
ஞான	+	ஊர்ச்சிதன்	=	ஞானோர்ச்சிதன்
கங்கா	+	உற்பத்தி	=	கங்கோற்பத்தி
தயா	+	ஊர்ச்சிதன்	=	தயோர்ச்சிதன்

௩. விருத்திசந்

(க.) அ ஆவின் முன் ஏ ஐ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஐயொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) லோக	+	ஏகநாயகன்	=	லோகைகநாயகன்
சிவ	+	ஐக்கியம்	=	சிவைக்கியம்
தரா	+	ஏகவீரன்	=	தரைகவீரன்
மகா	+	ஐசுவரியம்	=	மகைசுவரியம்

(ட.) அ ஆவின் முன் ஓ ஔ வரின், ஈறுமுதலுங் கெட, ஔ வொன்று தோன்றும்:—

(உ-ம்.) கலச	+	ஓதனம்	=	கலசௌதனம்
திவ்விய	+	ஔடதம்	=	திவ்வியௌடதம்
கங்கா	+	ஓகம்	=	கங்கௌகம்
மகா	+	ஔதாரியம்	=	மகௌதாரியம். ()

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—கசு. இதுவரையுங் கூறப்பட்ட புணர்ச்சி விதிகளுள் வேறுபட்டுவருவனவும் உளவோ? வடமொழித் தொகைப்பதங்கள் தமிழில் எப்படி வந்து வழங்கும்? வடமொழிச் சந்தி எத்தனை வகைப்படும்?

மெய்யீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

ரு. உருபுபுணரியல்.

உருபுகள்.

[எட்டுருபுகளுஞ் சாருமிடவகையால் இத்தன்மையாமென்பது.]

உ௪0. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இ - ள். ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பல என வரு பெயர் ஐந்தொடு - ஒருவனும் ஒருத்தியும் பலரும் ஒன்றும் பலவும் என்று கருத வரும் ஐந்துபெயரோடும்—பெயர் முதல் இருநான்கு உருபும் உறழ்தர - எழுவாய்வேற்றுமையான பெயர்முதல் விளியீறாக நின்ற எட்டுருபுகளையும் பெருக்க—உருபு நாற்பது ஆம் - வேற்றுமையுருபுகள் நாற்பதாகும். எ - று.

வ-று. நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள் என்னும் இவற்றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பீ என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்திணையாண்பாற் பெயரோடு எட்டுருபுகளும் வந்தன. மற்றை நான்குபெயர்களோடும் இப்படியே யொட்டுக. (க)

[வேற்றுமை யுருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வருமிடமும்.]

உ௪க. பெயர்வழித் தம்பொரு டரவரு முருபே.

இ - ள். உருபு - வேற்றுமையுருபுகள்—தம்பொருள் தர-தம் பொருளைக்கொடுக்க—பெயர்வழி வரும் - பெயர்க்குப்பின் வரும். எ - று.

வ-று. நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான், நம்பியாற்பெற்றான் என வரும். மற்றவைகளும் இப்படியே. (உ)

[ஐம்முதலிய ஆறுருபும் நிலைமொழிவருமொழியோடு புணருமாறு.]

உ௪உ. ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இ-ள். ஒற்று உயிர் முதல் ஈற்று உருபுகள் - நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும் மெய்யுயிர்களை முதலும் ஈறுமாகவுடைய ஐம்முதலிய ஆறுருபுகளும்—புணர்ச்சியின் மன் ஒக்கும் - இடைச்சொல்லாயினும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சிவகையாற் பெரும்பாலும் ஒக்கும்—வேற்றுமைப்புணர்ப்பு - போனவிரண்டியலுள்ளும் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண்—அப்பெயர்-இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த மெய்யுயிர்முதலீற்றுப்பெயர்களை. எ - று.

மன் என்றமையால், சிறுபான்மை ஒவ்வாவென்பதாம்.

உ-ம். நம்பிகண்வாழ்வு; இங்கே "ஆவி யரமுன் வன்மை மிகா" என்றும், "ண ளவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரி னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு" என்றுஞ் சொல்லியபடியே, கண்ணுருபின் முதலுமீறும் இயல்பாயின.

உறிக்கட்டயிர்; இங்கே "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன் க ச த ப மிகும்" என்றும். "ண ள வல்லினம்வரட் டறவும்" என்றுஞ் சொல்லியபடியே, கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின.

பழிக்கஞ்சி; இங்கே "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன் க ச த ப மிகும்" என்றும், "முற்றுமற் றொரோவழி" என்றுஞ் சொல்லிய படியே, குவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின.

நம்பிக்குப்பிள்ளை; இங்கே "ஆவி ய ர முன் வன்மை மிகா" என்றவிதியொவ்வாமற் குவ்வுருபின் முதல் வல்லொற்று மிக்கது. மற்றவையும் இப்படியே வருதலை ஆராய்ந்தறிக. (ங)

பரீக்ஷை வினுக்கள்:—க. வேற்றுமையுருபுகள் தாஞ் சாருமிடவகையால் எத்தனையாம்? உ. வேற்றுமையுருபுகள் எதன்பொருட்டு எவ்விடத்து வரும்? ங. ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபாறும் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் எப்படிப் புணரும்?

சாரியை.

[சாரியை வருமாறு.]

உசங. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணாவழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும.

இ - ள். பதமுன் விகுதியும் பதமும் உருபும் புணர்வழி - பதத்தின் முன் இறுதிநிலையாவது பதமாவது உருபாவது புணருமிடத்து—சாரியை ஒன்றும் (சாரியை) பலவும் - ஒருசாரியையாயினும் பலசாரியையாயினும்—வருதலும் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும் - வருதலும் வராதொழிதலும் இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும் ஆகும். எ - று.

உ-ம். (க.) நடந்தனன். எ-ம். நடந்தான். எ-ம். நடந்தன, நடந்த. எ-ம். விகுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியை வேண்டியும், வேண்டாதும் விகற்பித்தும் வந்தன.

(உ.) புளியங்காய். எ-ம். புளிக்கறி. எ-ம். நெல்லின்குப்பை, நெற்குப்பை. எ-ம். பதப்புணர்ச்சியுட் சாரியை அவ்வாறாயின.

(ந.) அவற்றை. எ-ம். தன்னை. எ-ம். ஆனை, ஆவை. எ-ம். உருபுபுணர்ச்சியுட் சாரியை அவ்வாறாயின.

(ச.) ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்கு இவைகளிலே சாரியை பல வந்தன.

[சாரியைகள் இவையென்பது]

உசச. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற் றத்தம
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ குன
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.

இ - ள். அன்-ன-அன் முதல் னகரமெய்யீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினேழும்—இன்ன பிறவும் - இவை போல்வன பிறவும—பொதுச்சாரியை - விகுதிபதமுருபென்னு மூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும் வருதலினாலே பொதுச்சாரியையாகும். எ - று.

உ-ம். அன் - ஒன்றன்கூட்டம், ஆன் - ஒருபாற்கு, இன் - வண்டின்கால், அல் - தொடையல், அற்று - பலவற்றை, இற்று - பதிற்றுப்பத்து, அத்து - மரத்திலே, அம் - மன்றம், தம் - எல்லார் தம்மையும், நம் - எல்லாநம்மையும், நும் - எல்லீர்நும்மையும், ஏ - கலனேதூணி, அ - நடந்தது, உ - சாத்தனுக்கு, ஐ-எற்றை, கு - உய்குவை, ன் - ஆன் என முறையே காண்க.

இன்னபிறவும் என்றதனால், தன் - அவன்றனை, தான் - அவன்றான், தாம் - அவர்தாம், ஆம் - புற்றாஞ்சோறு, ஆ - இல்லாப்

பொருள், து - செய்துகொண்டான் என்பனவும், இன்னும் வருவன உளவாயின் அவையுங் கொள்க. (ரு)

பரிக்ஷை வினாக்கள்:—ச. பகுபதவுறுப்பாறனுட் சாரியைகளென்பன எவ்வெவற்றிற்கு வேண்டப்படும்? சாரியைகள் விகுதிப்புணர்ச்சி பதப்புணர்ச்சி உருபுபுணர்ச்சி என்று மூன்றுக்கும் இன்றியமையாதனவோ? ஒருபுணர்ச்சிக்குச் சாரியை ஒன்றே வருமோ பல வருதலுமுண்டோ? ரு. சாரியைகளென்பன எவை? இன்னபிறவும் என்றதனாற் கொள்ளப்படுஞ் சாரியைகள் எவை?

உருபுபுணர்ச்சிக்குச்சிறப்புவிதி.

உசரு. எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்
அற்றோ டுருபின் மேலும் முறுமே
அன்றே னமமிடை யடைந்தற் றுரும.

இ - ள். எல்லாம் என்பது - எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர்—இழிதிணை ஆயின் (இடை) அற்று உருபின்மேல் உம் உறும்- அஃறிணையில வரும்போது அதனோடு ஆறுருபுகளும் புணரின் இடையிலே அற்றுச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்—அன்றேல் இடை நம் அடைந்து அற்று ஆரும் - உயர்திணையில வரும்போது இடையிலே நம்முச்சாரியை யடைந்து உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும். எ - று.

உ-ம். எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும் என வரும். மற்றையுருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக. எல்லாநம்மையும் உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை.

இனி, இரட்டுற மொழிதலால், இழிதிணையாய் இன் அற்றோடு எனக்கொண்டு, எல்லாவற்றினையும் என வருதலுங் கொள்க.

உசசு. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம் நும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இ - ள். எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற்று உம்மை தள்ளி - ஆறுருபும் புணருமிடத்து எல்லாரும் எல்லீரும் என்னும் இருபெயர்களினுடைய இறுதியிலுள்ள முற்றும்மைகளைத் தள்ளி—நிரல் தம் நும் சார - முறையே தம்முச்சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் அவை

யிருந்த இடங்களிலே பொருந்த—உம் உருபின்பின்னர்ப் புல்லும்- அவற்றிறுலே தள்ளுண்ட மூற்றும்மைகள் உருபுகளின் பின்னே வந்து பொருந்தும். எ - று.

உ-ம். எல்லார்தம்மையும், எல்லாரையும். எ-ம். எல்லீர்நும்மையும் எல்லீரையும். எ-ம். விகற்பித்து வந்தன. மற்றையுருபுகளோ டும் இப்படியே யொட்டுக.

நந்தம்மை, நுந்தம்மை எனப் படர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியை தன்மை முன்னிலைகளில் வருதல் "ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே" என்னும் வழுவமைதி. (எ)

உ-சஎ. தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான் யாம்
நீ நீர் என் எம் நின்நு மாம்பிற
குவ்வி னவ்வரு நான்கா றிரட்டல.

இ - ள். தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் - தான் தாம் நாம் என்னு மூன்று பெயர்களும் உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல் குறுகி முறையே தன் தம் நம் என வரும்—யான் யாம் நீ நீர் என் எம் நின் நும் ஆம் - யான் யாம் நீ நீர் என்னு நான்குபெயர்களும் உருபுகள் புணருமிடத்து முறையே என் எம் நின் நும் எனத் திரி யும்—குவ்வின் அவ்வரும் - இவ்வேழு பெயரோடு குவ்வுருபு புணரு மிடத்து நடுவே அகரச்சாரியை வரும்—நான்கு ஆறு இரட்டல- குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும் ஆறும்வேற்றுமையுருபுயிர் கள் வரினும் இவ்வேழு விகாரமொழிகளினிறுதியிலுள்ளனவாகிய தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம். எ - று.

உ-ம். (க.) தான்+ஐ=தன்னை, தாம்+ஐ=தம்மை, நாம்+ஐ=ந ம்மை. எ-ம். யான்+ஐ=என்னை, யாம்+ஐ=எம்மை, நீ+ஐ=நின்னை, நீர்+ஐ=நும்மை. எ-ம். வரும். ஒழி ந்த உருபுகளோடும் இப்படியே யொட்டுக.

(உ.) தனக்கு, தமக்கு எனக் குவ்வுருபு புணருமிடத்து அகரச் சாரியை பெற்றன.

(ங.) தனக்கு. எ-ம். தனது, தனாது, தன. எ-ம். அகரச்சாரி யையும் ஆறும் வேற்றுமையுருபுயிர்களும் வந்த விட த்துந் தனிக்குற்றொற் றிரட்டாவாயின.

பிற என்ற மிகையால், நீ நீர் என்பன முறையே உன் உம் என வுந்திரிந்து வருதல் கொள்க. (அ)

௨௪௮. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

இ - ள். ஆ மா கோ - ஆவென்னும் பசுவின் பெயரும் மாவென்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும் கோவென்னும் இறைவனையுணர்த்திநிற்கும் பெயரும்—னவ்வணையவும் பெறும் - உருபுகள் புணருமிடத்து னகரச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும் எ - று.

உ-ம். ஆனை, ஆவை; மானை, மாவை; கோனை, கோவை என விகற்பித்து வருதல் காண்க. மற்றையுருபுகளோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

அணையவும் என்ற உம்மையால், குவ்வுருபு புணரும்போது, ஆனுக்கு, மானுக்கு, கோனுக்கு என உகரச்சாரியையும் உடன் பெறுதலும், ஆவுக்கு, மாவுக்கு, கோவுக்கு என உகரச்சாரியையொன்றே பெறுதலும், ஆவினுக்கு,மாவினுக்கு, கோவினுக்கு என இன்சாரியையும் உகரச்சாரியையும் உடன் பெறுதலும், ஆவினை, மாவினை, கோவினை என இன்னுருபொழிந்த வுருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியை பெறுதலுங் கொள்க.

இனி, இரட்டுறமொழிதலால், ஆமா என ஒருசொல்லாய்க் காட்டுப்பசுவை யுணர்த்தி நின்றவிடத்தும், ஆமானை, ஆமானுக்கு, ஆமாவினுக்கு என இவ்விதிகள் பெறுதலும், அணையுமென்றொழியாது பெறும் என்றமையால், ஆன், மான், கோன், ஆமான் எனத் தனிமொழிக்கண்ணும் னகரச்சாரியை வருதலுங் கொள்க. (௯)

௨௪௯. ஒன்று முதலெட் டீறு மெண்ணூர்
பத்தின்முன் னான்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

இ - ள். ஒன்று முதல் எட்டு ஈறு ஆம் எண் ஊர் பத்தின் முன் - ஒன்று முதல் எட்டீறாகிய எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னுமெண்முன் உருபுகள் புணருமிடத்து—ஆன் வரின் - ஆன்சாரியை வருமாயின்—பவ்வொற்று ஒழிய மேல் எல்லாம் ஓடும் - அப்பத்தென்னு மெண்ணினது பகரமெய்யொன்றுமே நிற்க அதன் மேலே நின்ற எல்லாவெழுத்துங் கெடும்—ஒன்பதும் இற்று - ஒன்பதென்னுமெண்முன்னும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின் அதன்பகரமெய் நிற்க மேலே நின்ற எல்லாவெழுத்துங் கெடும். எ - று.

உ-ம். ஒருபானை, ஒருபதை, ஒருபஃதை. எ-ம். ஒன்பானை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை. எ-ம். விகற்பித்து வரும். மற்றவைகளோடும் இப்படியேயொட்டுக.

ஒருபது, ஒருபஃது என விகாரப்பட்டு வரும் பத்தென்பார், எனனூார் பத்தென்றார்.

ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னமையால், உகரச்சாரியை இன்சாரியைகளும் வேண்டியவிடத்து வருமெனக்கொள்க ()

உருo. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

இ - ள். வவ்விறு சுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்று மூன்று சுட்டுப்பெயர்களுக்கும்—அற்று உறல் வழி - உருபுகள் புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியை பொருந்துதல் முறையாம். எ - று.

உ-ம். அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை என அற்றுச்சாரியை வேண்டியேவருதல் காண்க.

வழியே என்றமிகையால், அவற்றினை, இவற்றினை, உவற்றினை என இன்சாரியை வருதலும், தனிக்குறின் முன்னொற்று உயிர் வரினிரட்டாமையுங் கொள்க. ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியேயொட்டுக. (கக)

உருக. சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரிற் கெடுமே.

இ - ள். சுட்டின்முன் ஆய்தம் - அஃது இஃது உஃது என்னும் மூன்று சுட்டுப்பெயர்களில் அம்மூன்று சுட்டெழுத்துக்களின் முன்னின்ற ஆய்தம்—அன் வரின் கெடும் - உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சாரியை வரிற் கெடும். எ - று.

உ-ம். அஃது + ஐ = அதனை, அஃதை; இஃது + ஐ = இதனை, இஃதை; உஃது + ஐ = உதனை, உஃதை எனச் சாரியை விகற்பித்து வருதலும் வந்தவழி ஆய்தங் கெடுதலுங் காண்க.

அன்சாரியை வருதலை நோக்கி ஆய்தங் கெட்டவழி, அது, இது, உது என ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களாய்ப், பின்பு அன்சாரியை பெறுதலால், ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களுக்கும் இதுவே விதியெனக்கொள்க.

அன்வருதலைப் பராமுகமாகக் கூறலால், குவ்வுருபு புணரும்போது அதற்கு என அன்சாரியை தனித்து வருதலேயன்றி, அதனுக்கு என உகரச்சாரியையுடன் வருதலுங் கொள்க. (கஉ)

உ௫௨. அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை.

இ - ள். அத்தின் அகரம்-அத்துச்சாரியையினது அகரவுயிர்—அகரமுனை இல்லை - இயல்பினும் விதியினு நின்ற அகரவுயிரீற்றின் முன் வரின் வகரவுடம்படுமெய் பெறாது கெடும். எ - று.

உ-ம். மக + அத்து + கை = மகத்துக்கை, மர + அத்து + குறை = மரத்துக்குறை என இரண்டு அகரவீற்றின் முன்னுங் கெட்டது (கரு)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—கூ. எல்லாமென்னும் பெயர் ஐம்முதலிய ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? எ. எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீருமென்னு முன்னிலைப்பெயரும் ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? அ. தான் தாம் நாம் என்னும் பெயர்கள் ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? யான் யாம் நீ நீர் என்னும் பெயர்கள் ஆறுருபும் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? இவ்வேறுபெயரும் குவ்வுருபு புணருமிடத்து வேறுவிதியும் உடன்பெறுமோ? விகாரமடைந்து நின்ற இவ்வேறுபெயர்களின் முன்னும் அகரச்சாரியையும் ஆறாம்வேற்றுமையுருபுயிர்களும் புணருமிடத்துந் தனிக்குறின் முன்னொற்றுக்கள் இரட்டுமோ? நீ நீர் என்பன பிறவாறு திரிதலுமுண்டோ? கூ. ஆ, மா, கோ என்னும் பெயர்கள் உருபுகள் ஏற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? ஆ முதலியபெயர்கள் குவ்வுருபேற்குமிடத்து வேறுசாரியையும் உடன்பெறுமோ? ஆ முதலிய பெயர்கள் ஐம்முதலிய உருபுகளேற்குமிடத்து னகரச்சாரியையன்றி வேறுசாரியை பெறுவோ? ஆ முதலிய பெயர்கள் உருபேலாது தனித்து நிற்குமிடத்துச் சாரியை பெறுவோ? க0. ஒன்றுமுதலெட்டெண்களும் பத்தொடு புணர்ந்து ஒருபஃது ஒருபது என இங்ஙன நிற்குமிடத்து, உருபேற்குங்கால் எவ்வாறாம்? இவை ஆன்சாரியை பெறுமிடத்து எவ்வாறு வரும்? ஒன்பஃது ஒன்பது என்பன உருபுகளேற்குமிடத்து எங்ஙன முடியும்? கக. வகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் உருபுகளேற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? இச்சுட்டுப்பெயர்கள் அற்றுச்சாரியையோடு வேறுசாரியையும் உடன்பெறுவோ? கஉ. ஆய்தத்தொடர்க்குற்றுகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? இவை அன்சாரியை பெறுமிடத்து எவ்வாறு வரும்? ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து எவ்வாறாம்? இச்சுட்டுப்பெயர்கள் குவ்வுருபேற்குமிடத்து வேறு சாரியையும் உடன்பெறுமோ? கங. இயல்பினும் விதியினு நின்ற அகரவீற்

றுப் பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்முன் பெயரேனும் உருபேனும் வரின் எவ்வாறும்?

புறனடை.

[சாரியைக்குப் புறனடை.]

உ௫௩. இதற்கிது சாரியை யெனினள வின்மையின
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்
ஒன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

இ - ள். இதற்கு இது சாரியை எனின் அளவு இன்மையின் - விகுதி முதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியையென்று அளவுசெய்து விதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின் அளவுபடாமையால்—விகுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்து - விகுதிப்புணர்ச்சியையும் பதப்புணர்ச்சியையும் உருபுபுணர்ச்சியையுங் கண்டவிடத்துப் பகுத்து—இடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் - நடுவே நின்ற எகாரம் அகரம் முதலிய வெழுத்துச்சாரியையினையும் அன் ஆன் முதலிய பதச்சாரியையினையும்—இயற்கையும் - இவ்விரண்டு சாரியையுந் தோன்றாத இயல்பினையும்—ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறி - தெரிய வறிவித்தல் பெரியோரது கடனாகும. எ - று.

வ-று. (க.) "ஆன நெய் தெளித்து நான நீவி" விதித்த பொருட்புணர்ச்சிக்கண், "உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்" என்ற மாட்டேற்றால் அமைந்த னகரமெய்ச்சாரியையன்றி, அகரச்சாரியையும் உடன் வந்தது.

(உ.) இனி விதியாதொழிந்த வற்றின்கண்,பாட்டின்பொருள் எனக் குற்றியலுகரத்திற்கு இன்சாரியை வந்தது.

(௩.) தன்கை, என்கை எனச் சாரியையின்றி இயல்பாக வந்தன.

இப்படியே மூவகைப்புணர்ச்சிகளையும் பகுத்துணர்ந்து கொள்க. (௧௪)

[நான்கு புணர்ச்சிக்கும் புறனடை.]

உ௫௪. விகுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினும்
உரைத்த விதியினேர்ந் தொப்பன கொளலே.

இ - ள். விகுதி பதம் சாரியை உருபு அனைத்தினும் - விகுதியும் பதமுஞ் சாரியையும் உருபும் ஆகிய நான்கின்புணர்ச்சியினிடத்தும்—உரைத்த விதியின் ஓர்ந்து - பொதுப்படச் சொல்லப்பட்ட விதிகளுள் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது என வுய்த்துணர்ந்து—ஒப்பன கொளல் - எவ்விதி எதற்குப் பொருந்துமோ அவ்விதியை அதற்குக் கொள்க. எ - று.

வ-று. (க.) விகுதிப்புணர்ச்சியுள்: "றவ்வொடு கர வும்மைநிகழ் பல்லவும்" எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும், விதியுளதென்று நினைந்து, இவ்விகுதி வந்தவிடத்தெல்லாம் இவ்விரண்டுகாலமும் பொருந்தும் என்று கொள்ளற்க; சென்று, சென்றும் என்றவிடத்து இறந்தகாலமும், சேறு, சேறும் என்றவிடத்து எதிர்காலமும் பொருந்தும் என்று கொள்க.

(உ.) பதப்புணர்ச்சியுள்: "அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயினியல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்" எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும், விதியுளதென்று நினைந்து, ஆடிதிங்கள், குவளைகண் என இயல்பா மென்றும், பருத்திக்குறிது, யானைக்குதிரை என மிகுமென்றுங் கொள்ளற்க; பருத்திகுறிது என எழுவாய்க்கண்ணும்,யானைகுதிரை என உம்மைத்தொகைக் கண்ணும் இயல்பா மெனவும், ஆடித்திங்கள் எனப் பண்புத்தொகைக்கண்ணும், குவளைக்கண் என உவமைத்தொகைக்கண்ணும் மிகுமெனவுங் கொள்க.

(௩.) சாரியைப்புணர்ச்சியுள்: "பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும் புணர்வழியொன்றும் பலவுஞ் சாரியை வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்" எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும், விதியுளதென்று நினைந்து,நாட்டினினீங்கினான் என இன்னுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும், நாட்டுக்கணிருந்தான் எனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுங் கொள்ளற்க; நாட்டின்கணிருந்தான் எனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும், நாட்டினீங்கினான் என இன்னுருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுங் கொள்க.

(௪.) உருபுபுணர்ச்சியுள்: "ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியி னொக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்

ப்பே" எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும், விதியுள தென்று நினைந்து, நம்பிகு என உயிரீற்றுயர்திணைப் பெயர்முன் வந்த குவ்வுருபு மிகாதென்றும், நம்பிக் கண் என மன்னென்றமையாற் கண்ணுருபு மிகுமென் றுங் கொள்ளற்க; நம்பிகண் எனக் கண்ணுருபு மிகா தென்றும், நம்பிக்கு எனக் குவ்வுருபு மன்னென்றமை யான் மிகுமென்றுங் கொள்க.

மற்றவைகளும் இப்படியே காண்க. (கரு)

[வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குப் புறனடை.]

உருரு. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

இ - ள். இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்து இயல்பும் - வேற் றுமைப்புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொதுவிதியோடு தானும் ஒருங்குமு டிதலேயன்றி யப்படி விதித்த இயல்பிலே விகாரமாகியும் விகாரத் திலே இயல்பாகியும்—உயர்திணையிடத்து விரிந்துந் தொக்கும் - உயர்திணைப் பெயரிடத்து வெளிப்பட்டும் மறைந்தும்—விரவுப்பெ யரின் விரிந்தும் நின்றும் - பொதுப்பெயரிடத்து வெளிப்பட்டும் மறைந்தும்—அன்ன பிறவும் ஆகும் - அவைபோல்வன பிறவே றுபாடுகளாகியும் வரும்—ஐயுருபு - இரண்டாம்வேற்றுமைப்புண ர்ச்சி. எ - று.

வ-று. (க.) வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப. எ-ம். மகட்கொடுத் தான், தலைவற்புகழ்ந்தான், தாய்க்கொலை, ஒன்னலர்ச் செகுத்தான். எ-ம். இயல்பாகவேண்டியவிடத்து விகா ரமாயிற்று.

(உ.) கனிதின்றான், வரைபிளந்தான், பந்துதந்தான். எ-ம். மணிசுமந்தான், பொன்கொடுத்தான். எ-ம். காய்தின் றான், தேர்செய்தான், தமிழ்படித்தான். எ-ம். பால்கு டித்தான், வாள்பிடித்தான். எ-ம். வரம்பெற்றான், செய முற்றான், மரம்வெட்டினான். எ-ம். விகாரமாகவேண் டியவிடத்து இயல்பாயிற்று. இவ்விகாரத்தியல்பு வரு மொழி வினையாயவிடத்தெனக் கொள்க. வருமொழி

வினையாகாது பெயரேயாக இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகையிலே வேற்றுமைக்கென விதித்த பொதுவிதியோ டொருங்கொத்து யகரத்தில் விகாரமாகும். மண்கூடை புண்கை என ணகரவீறு, இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகையினும், இயல்பாம். மண்சுமந்தான் என்பது, மண்ணைச சுமந்தான் என விரிதலால், இரண்டனுருபுமாத்திரந் தொக்க தொகை. மண்கூடை என்பது, மண்ணைய டைய கூடை என விரிதலால், உருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகை. சற்கறிந்தான், கட்குடித்தான எனத் தனிக்குறிலைச் சார்ந்த லகர ளகரம், வருமொழி வினையாயவிடத்தும்,வேற்றுமைப்பொதுவிதியேற்றல காண்க.

(௨.) நம்பியைக் கொணர்ந்தான்,அரசனை வணங்கினான் என உயர்திணைப்பெயரிடத்தே விரிந்தது.ஆவுவறிசொல, மகவுவறிசொல், பல்லோரறியுஞ்சொல், நான்முகற்றொழுது என உயர்திணைப்பெயரிடத்தே தொக்கது.

(௪.) கொற்றனைக் கொணர்ந்தான் எனப் பொதுப்பெயரிடத்தே விரிந்தது. ஆண்பெற்றாள், பெண்பெற்றாள் எனப் பொதுப்பெயரிடத்தே தொக்கது.

அன்னபிறவும் என்றதனால், தற்கொண்டான், எற்பணியாள் என உறழவேண்டியவிடத்துத்திரிந்தே வருதலும், விளக்குறைத்தான் என இனமெல்லெழுத்து மிக வேண்டியவிடத்து வல்லெழுத்து மிகுதலும், மரங்குறைத்தான் என மவ்வீறு கெட்டு வலலெழுத்து மிக வேண்டியவிடத்து மகரம் இனமெல்லெழுத்தாகத்திரிதலும், மாடு கொணடான், பயறு தின்றான் என டற வொற்றிரட்டவேண்டியவிடத்து இரட்டாமையுஞ், மருந்து தின்றான் என மென்றொடர் வன்றொடராக வேண்டியவிடத்து அங்ஙனமாகாமையும், வேறொட்டான், தாடொழுதான் என லகர ளகரந் தகரம் வரத் திரியவேண்டியவிடத்துக் கெடுதலும், குரிசிற்றுடிந்தான், அவட்டொடர்ந்தான் என உயர்திணைக்கட் கெடாது திரிந்து நிற்றலும், பிறவுங்கொள்க.

இன்னும், எண்ணின்கணின்ற இறந்ததுதழீஇய இழிவு சிறப்பும்மைகளால், வேற்றுமைக்கென விதித்த

பொதுவிதியோடொருங்கொத்து, தெள்கு பிடித்தான், எஃகு தொடுத்தான், நாகு கட்டினான், வரகு தந்தான் என இயல்பில் இயல்பாகியும், மகப்பெற்றான், பலாக் குறைத்தான், வடுப்பெற்றான், சக்குத்தின்றான், பூத் தொடுத்தான், சேப்பெற்றான், கோக்கறந்தான் என வருமொழி வினையாயவிடத்தும் விகாரத்தில் விகார மாகியும் வருதலே பெரும்பாலனவென்க. (கசு)

உருசு. புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
றம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

இ - ள். புள்ளியும் உயிரும் ஆய் இறு சொன்முன் - மூன்றும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் ஒற்றும் உயிரும் இறுதியாக நின்ற சொற்களின் முன்— தம்மின் ஆகிய தொழில் மொழி வரின்-கருவி கருத்தா உடனிகழ்ச்சி என்பவற்றுட் கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப் பொருள்களாலாகிய தொழிற்சொல் வந்தால்—வல்லினம் விகற்ப மும் இயல்பும் ஆகும் - அவ்விடத்து வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது உறழ்ச்சியும் இயல்பும் ஆகும். எ - று.

இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிபோல ஒப்பன கொள்க.

வ-று. (க.) பேய்கோட்பட்டான், பேய்க்கோட்பட்டான்; சூர்கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான்; புலிகோட்பட்டான், புலிக்கோட்பட்டான் என வல்லினம் ஒருகான்மிகுந்தும் ஒருகாலியல்பாயும் விகற்பித்தன.

(உ.) பேய்பிடிக்கப்பட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டான் என வல்லினம் இயல்பாயின.

உம்மையால், அராத்தீண்டப்பட்டான், சுறாப்பாயப்பட்டான் என வேற்றுமைப்பொதுவிதியான் மிக்கு முடிவனவே பெரும்பாலனவென்க. (கஎ)

[எழுத்ததிகாரத்துக்குப் புறனடை.]

உருஎ. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இ - ள். இதற்கு இது முடிபு என்று - இதற்கு இது முடிபென்று—யாவும் எஞ்சாது விதிப்ப - இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெல்லாங் குறையாமல் தனித்தனி அளவுசெய்து விதிக்கப்புகின்—அளவு இன்மையின் அதற்கு ஓரளவில்லாமையால்—விதித்தவற்று இயலான் - வகுத்து விதித்தவற்றினுடைய இலக்கணங்களை ஏதுவாகக்கொண்டு—வகுத்து உரையாதவும் வகுத்தனர் கொளல் - வகுத்து விதியுரையாதனவற்றையுங் கருதலளவையால் வகுத்து விதியுரைத்துக்கொள்க. எ - று.

விதிப்ப எனற்பாலது அகரங் குறைந்து நின்றது.

வ-று. (க.) எழுத்தியலுள், "மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி யெழுத்து" என உரைத்தமையால், "கட்புலனில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ் சட்டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை யுட்கொளற் கிடுமுரு பாம்வடிவெழுத்தே" எனப் பிறர்கூறியவாறு, இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர்கருவியாக எழுதிக்கொள்ளப் பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனக் கொள்க.

(உ.) பதவியலுள், "அன் ஆன் அள் ஆள்" என்னுஞ் சூத்திரத்திலே முறையே அன் ஆன் விகுதி ஆண்பாற்கென உரைத்தமையால், பெருமாள் என்னும் பதம் பெருமையையுடையானென்னும் பொருள் தோன்ற நின்ற பெருமான் என்னும் பதத்தினது ஆன்விகுதி ஆள்விகுதியாக ஒரோவிடத்தே திரிந்து ஆண்பாலையே யுணர்த்திநின்றதெனக் கொள்க.

(ங.) உயிரீற்றுப்புணரியலுள், "இயல்பினும் விதியினு நின்றவுயிர்முன் க ச த ப மிகும்" என்று சொன்னமையால், "ணனவல் லினம்வரட் டறவும்" என்றவிடத்து டகரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனக் கொள்க.

(ச.) மெய்யீற்றுப்புணரியலுள், "நுந்தம் எம் நம் மீறு மவ்வருஞநவே" என உரைத்தமையால், அம்மென்னுஞ் சொல்லிறுதி மகரமுங் குற்றொற்றாதலின் தன்னொடு மயங்காத மெல்லினம் வரின் அது வாய்த்திரிந்து அந்நலம் என அழகினது நலமென்னும் பொருளதாய் வருமெனக் கொள்க.

(ரு.) உருபுபுணரியலுள், "வல்விறு சுட்டிற் சுற்றுறல் வழியே" என உரைத்தமையால், அதுபோலும் வினவும் எவ

ற்றை என அற்றுச்சாரியை பெறுமெனவும், இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூன்றாம்வேற்றுமைக்கும் புறனடையுரைத்தமையால், ஏழாம்வேற்றுமையும் வரைபாய் வருடை, "மண்புகுந்தும் விண்பறந்து மாலுமயனுங் காணாவொருபொருள்" என வேற்றுமைப்பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மை வருமெனவுங் கொள்க.

இன்னும், இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்றையெல்லாந் துன்பப்படாது இதுவே இடமாக முடித்துக்கொள்க. (௧௮)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—௧௪. விகுதிமுதலிய புணர்ச்சிகளிலே சாரியைப் பேறு தனித்தனி சொல்லாததென்னை? அளவுபடாவெனின் யாதுசெய்தல்வேண்டும்? ௧௫. விகுதிமுதலிய நான்கின் புணர்ச்சிகளிடத்தும் பொதுப்படச் சொல்லப்பட்ட விதிகளை எவ்வாறமைத்தல்வேண்டும்? ௧௬. வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கென மேற்கூறிய பொதுவிதி பெறாது இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் வேறுபட்டு வருவனவும் உளவோ? இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் விகாரத்தியல்பு எவ்விடத்துக் கொள்ளப்படும்? விகாரத்தியல்புக்கு இங்கேகாட்டிய ஏற்றுட் சில இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகையிலும் இயல்பாதலில்லையோ? இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் வருமொழி வினையாயவிடத்தும் விகாரத்தில் விகாரமாய்வரும் மெய்யீறு உண்டோ? வேற்றுமைப்புணர்ச்சியுள் உறழவேண்டியன இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் எவ்வாறாம்? வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் இயல்பாமென விதிக்கப்பட்ட குற்றுகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் எவ்வாறாம்? உயிரீற்றுப்புணர்ச்சியில் வருமொழி வினையாயவிடத்தும் விகாரத்தில் விகாரமடைவன எவை? இரண்டனுருப உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து எவ்வாறு நிற்பது தகுதி? தொகுதல் எவ்விடத்தே தகுதியாயும் எவ்விடத்தே வலிந்துகோடலாயும் வரும்? ௧௭. வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கென மேற்கூறிய விதிபெறாது மூன்றாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சியுள் வேறுபட்டு வருவனவும் உளவோ? ௧௮. இவ்வெழுத்ததிகாரத்தில் வகுத்து விதியுரையாதவைகளுக்கு யாது செய்பலாம்?

உருபுபுணரியன் முற்றிற்று.

எழுத்ததிகார முற்றுப்பெற்றது.

K. Srinivasa Aiyangar

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

[சொல்லினது அதிகரித்தலையுடைய படலம்.]

௧. பெயரியல்.

[கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும்]

௨௫௮. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

இ - ள். முச்சகம் நிழற்றும் முழுமதி முக்குடை அச்சுதன் அடி தொழுது - மூன்றுலகத்திற்கும் நிழலைச் செய்யும் நிறைந்த மதி போலும் மூன்றுகுடையையுடைய அழியாத கடவுளுடைய அடிகளை வணங்கி—அறைகுவன்சொல் - சொல்லுவேன் முன்னதிகாரத்துட் சொல்லிய எழுத்தினாலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை. எ - று. ஏகாரம் ஈற்றசை. (௧)

சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

[சொல் இன்னதென்பது.]

௨௫௯. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்
றிருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு[மூ
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

இ - ள். ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்று - ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியும் பொதுமொழியும் என மூன்றுபிரிவினதாகி—இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையும் தன்னையும் - இருதிணையாகிய ஐம்பாற்பொருளையும் அப்பொருளையன்றித் தன்னையும்—மூவகையிடத்தும் - மூன்றிடத்திலும—வழக்கொடு செய்யுளின் - வழக்கினிடத்துஞ் செய்யுளிடத்தும்—வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல் - வெளிப்படையாலுங் குறிப்பினாலும் விளக்குவது சொல்லாகும். எ - று.

பொருளையுந் தன்னையுமென்றதனால், உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய் நின்று தன்னையும் பொருளையு முணர்த்துமாறுபோல, ஒருவருக்குச் சொல்லானது கருவியாய் நின்று தன்னையும் இருதிணையைம்பாற்பொருளையு முணர்த்துமென்பது பெற்றாம். (உ)

[மூவகை மொழி.]

உசா0. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொ
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன. [ழி

இ - ள். ஒருமொழி ஒருபொருளன ஆம்-ஒருமொழிகளாவன பகாப்பதமேனும் பகுபதமேனும் ஒன்று நின்று தத்தமொருபொருளைத் தருவனவாம்—தொடர்மொழி பல பொருளன - தொடர்மொழிகளாவன அவ்விருவகைப்பதங்களுந் தன்னோடும் பிறிதோடும் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருணோக்கத்தால் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய பலபொருளைத் தருவனவாம்—பொது (மொழி) இருமையும் ஏற்பன - பொதுமொழிகளாவன ஒன்றாய் நின்று ஒருபொருளைத் தந்தும் அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருளைத் தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம். எ - று.

வ - று. (க.) நிலம், நிலத்தன், நட, நடந்தான், நில், மண், தவ, நனி என வருவன ஒருமொழிகள்.

(உ.) நிலம் வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக் கடந்தான், நிலத்தைக் கடந்த நெடுமால் என வருவன தொடர்மொழிகள்.

(ங.) எட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான் என வருவன பொதுமொழிகள். இவை, ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத் தருவதன்றி, எள்ளைத் து, தாவுகின்ற மரை, வேகின்ற கை, எழுந்து பின் இருந்தான் எனத் தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங் காண்க. [து - உண்ணென்னும் ஏவல்வினை.] (ங)

[இருதிணை.]

உசாக. மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

இ - ள். மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை - மக்களுந் தேவரும் நரகரும் உயர்திணையாகும்—மற்று உயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃ

றிணை - அவரையொழிந்த விலங்குமுதலாகிய உயிருள்ளவையும் நிலம் நீர் முதலாகிய உயிரில்லாதவையும் அஃறிணையாகும். எ - று.

இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேருகக் குறிக்கும்போது, அவையும் அஃறிணையாம்.

திணை சாதி. உயர்திணை உயர்வாகிய சாதி; அஃறிணை அல்லாத சாதி. (௪)

[ஐம்பால்.]

உசுஉ. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

இ - ள். ஆண் பெண் பலர் என முப்பாற்று உயர்திணை - ஆண்பாலும் பெண்பாலும் பலர்பாலும் என்று மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும் உயர்திணை. எ - று.

ஆடவர், காளையர் என்பன முதலிய ஆண்பன்மையையும், பெண்டிர், மங்கையர் என்பன முதலிய பெண்பன்மையையும், மக்கள், அவர் என்பன முதலிய அவ்விருவர்பன்மையையும் அடக்கிப் பலர்பால் என்ருர். பின் பலவின்பால என்பதும் அது. (௫)

உசுஙு. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

இ - ள். ஒன்று பல என்று இருபாற்று அஃறிணை - ஒன்றன்பாலும் பலவின்பாலும் என்று இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும் அஃறிணை. எ - று.

அஃறிணையுள்ளும், களிறு, சேவல் என்பன முதலிய ஆண்பாலும், பிடி, பேடை என்பன முதலிய பெண்பாலும் உளவெனினும், அவ்வாண்பாலும் பெண்பாலும், உயிருள்ளனவற்றுள், புழு மரமுதலிய சிலவற்றிற்கும், உயிரில்லாதனவற்றிற்கும், இல்லாமையால், அப்பகுப்பொழித்து, எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்த, ஒன்றன்பாலென்ருர். (௬)

[திணைபால்களுக்குப் புறனடை.]

உசுச. பெண்மைவிட் டாணவா வுவபே டாண்பால்
ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்
இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

இ - ள். பெண்மை விட்டு ஆண் அவாவுவ பேடு ஆண்பால் - பெண்டன்மையை விட்டு ஆண்டன்மையை அவாவுவனவாகிய

பேடுகள் உயர்திணையாண்பாலாகும்—ஆண்மை விட்டு அல்லது அவாவுவ (பேடு) பெண்பால் - ஆண்டன்மையை விட்டுப் பெண் டன்மையை அவாவுவனவாகிய பேடுகள் உயர்திணைப்பெண்பாலா கும்—இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும் - இவ்விருவகைப் பேடுகளும் உயர்திணையாமன்றி அஃறிணையை யொப்பனவும் ஆகும். எ - று.

உ-று. "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ-கண்ணவாத் தக்ககலம்" எனப் பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையி னுமேலே பெண்பாற்பட்டது. ஆண்பாற்பட்டதற்கும், அஃறிணையை யொத்து நின்றதற்கும், இலக்கியம் வந் தவழிக் காண்க. (எ)

[மூன்றிடத்துஞ் சொற் றன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துதல்.]

௨௬௫. படர்க்கைவினை முற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை
யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

இ - ள். படர்க்கை வினைமுற்று(படர்க்கை)நாமம் குறிப்பின்- படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லையும் படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லை யும் முன் குறித்தால்—திணை பால் அனைத்தும் பெறப்படும் - பின் அவ்விருவகைச்சொல்லுங் கருவியாக இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும்—ஏனை இடத்து (வினைமுற்று நாமம் குறிப்பின்) - ஒழி ந்த தன்மை முன்னிலைகளின் வினைமுற்றுச்சொல்லையும் பெயர்ச் சொல்லையும் முன் குறித்தால்—அவற்று ஒருமைப் (பால்) பன்மைப் பால் (பெறப்படும்) - பின் அந்நால்வகைச்சொல்லுங் கருவியாக இருதிணையைம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப் படும். எ - று.

உ-று. (க.) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன. எ-ம். அவன், அவள், அவர், அது, அவை. எ-ம். பட ர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லும், படர்க்கைப்பெயர்ச் சொல்லும், முன்பு தம்மையுணர்த்திப், பின்பு இருதி ணையைம்பாற்பொருளையு முணர்த்தின.

(௨.) நடந்தேன், நடந்தேம். எ-ம். யான், யாம். எ-ம். தன் மைவினைமுற்றுச்சொல்லுந் தன்மைப்பெயர்ச்சொல் லும், நடந்தாய், நடந்தீர். எ-ம். நீ, நீர். எ-ம். முன் னிலை வினைமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலைப்பெயர்ச்

சொல்லும், முன்னே தம்மையுணர்த்திப், பின்பு இருதிணையைம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின.

மூவிடங்களுள் ஒன்றற்குரிய வினைமுற்றும் பெயருந் தம்மையும் பொருளையும் இப்படியுணர்த்துமெனவே, இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுக்களும் பெயர்களும் பொதுமை நீங்கி ஓரிடத்திற் குரியவாகியும், எச்சவினை முதலியனவும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினைகளைச் சார்ந்தும், இப்படியே தம்மையும் பொருளையும் உணர்த்துமெனக் கொள்க. (அ)

[மூவிடம்.]

உ௬௬. தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.

இ - ள். மூவிடன் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை - மூவிடமாவன தன்மையும் முன்னிலையும் படர்க்கையுமாம். எ - று.

வ-று. யான், நீ, அவன். எ-ம். வந்தேன், வந்தாய், வந்தான். எ-ம். வரும். (௯)

[வழக்கு இன்னதென்பது]

உ௬எ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாகு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழூஉக்குறி
எனுமுத் தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்.

இ-ள். இலக்கணமுடையது இலக்கணப்போலி மரூஉ என்று ஆகும் மூவகை இயல்பும் - இலக்கணமுடையதென்றும் இலக்கணப்போலியென்றும் மரூஉவென்றும் வழங்கு மூவகை யியல்புவழக்கும்—இடக்கரடக்கல் மங்கலம் குழூஉக்குறி எனும் முத்தகுதியோடு - இடக்கரடக்கலென்றும் மங்கலமென்றுங் குழூஉக்குறியென்றும் வழங்கு மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூட—ஆறு ஆம் வழக்கு இயல் - அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம். எ - று.

க. இயல்புவழக்கு.

இலக்கணமுடையதென்பது இலக்கணநெறியால் வருவது. இலக்கணப்போலியென்பது, இலக்கணமில்லையாயினும், இலக்கண முடையதுபோல் அடிப்பட்ட சான்றோராலே தொன்று தொட்டு வழங்கப்பட்டு வருவது. மரூஉவென்பது, தொன்று தொட்டு வரு

புகலின்றி, இடையிலே, சிலவெழுத்துக் கெட்டும், சிலவெழுத்துத் திரிந்தும், சிலவெழுத்துத் தோன்றியும், இலக்கணத்திற் சிதைந்து, தானே மருவி வழங்குவது. இம்மூன்றும், எப்பொருட்கு எச்சொல் அமைந்ததோ அப்பொருளை அச்சொல்லாற் கூறுதலால், இயல்புவழக்கெனப்பட்டன.

வ-று. (க.) நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், நன்னிலம், தண்ணீர், வெந்நீர் இவை முதலானவை இலக்கணமுடையன.

(உ.) இன்முன் என்பதை முன்றில் என்றும், நகர்ப்புறம் என்பதைப் புறநகர் என்றும், புறவுலா என்பதை உலாப்புறம் என்றும், கண்மீ என்பதை மீகண் என்றும், கோவில் என்பதைக் கோயில் என்றும், பொதுவில் என்பதைப் பொதியில் என்றும். வழங்கும் இவை முதலானவை இலக்கணப்போலி.

(ங.) அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்தபிள்ளை என்றும், மலையமானாடு என்பதை மலாடு என்றும், சோழநாடு என்பதைச் சோணாடு என்றும், பாண்டியனாடு என்பதைப் பாண்டிநாடு என்றும், தொண்டைமானாடு என்பதைத் தொண்டைநாடு என்றும், அஇ என்னுஞ் சுட்டுக்களை அந்த இந்த என்றும், மரவடி என்பதை மராடி என்றும், குளவாம்பல் என்பதைக் குளாம்பல் என்றும், யாவர் என்னும் வினைப்பெயரை யார், ஆர் என்றும், யார் என்னுங் குறிப்புவினையை ஆர் என்றும், எவன் என்னுங் குறிப்புவினையை என், என்னை, என்ன என்றும், தஞ்சாவூர் என்பதைத் தஞ்சை என்றும் வழங்கும் இவை முதலானவை மரூஉ.

உ. தகுதிவழக்கு.

இடக்கரடக்கலென்பது, நன்மக்களிடத்தே சொல்லத்தகாத சொல்லை, அவ்வாய்பாடு மறைத்துப், பிறவாய்பாட்டாற் சொல்வது. மங்கலமென்பது, மங்கலமில்லாததை யொழித்து மங்கலமாகச் சொல்வது. குழூஉக்குறியென்பது, ஒவ்வொரு கூட்டத்தார் யாதாயினும் ஒரு காரணம் பற்றி ஒருபொருளினது சொற்குறியை யொழித்து வேறொரு சொற்குறியாற் சொல்வது. இம்மூன்றும், இப்பொருளை யறிதற்கு அமைந்து கிடந்த இச்சொல்லாற் சொல்வது தகுதியன்று வேறொரு சொல்லாற் சொல்வது தகுதியென்று நினைந்து கூறுதலால், தகுதிவழக்கெனப்பட்டன.

வ-று. (க.) மலங்கழீஇ வருதும் என்பதைக் கால்கழீஇ வருதும் என்றும், பீ என்பதைப் பகரவீ என்றும், பவ்வீ என்றும் வழங்கும் இவை முதலானவை இடக்கரடக்கல்.

(உ.) செத்தாரைத் துஞ்சினார் என்றும், ஓலையைத் திருமுகம் என்றும், காராட்டை வெள்ளாடு என்றும், இடுகாட்டை நன்காடு என்றும் வழங்கும் இவை முதலானவை மங்கலம்.

(ங.) பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறி என்றும், யானைப்பாகர் ஆடையைக் காரை என்றும், வேடர் கள்ளைச் சொல்விளம்பி என்றும் வழங்கும் இவை முதலானவை குழூஉக்குறி. (௧௦)

[செய்யுள் இன்னதென்பது]

உகூஅ. பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள.

இ-ள். பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்கு உடல்போல் - தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கு இடமாக இயற்றப்பட்ட உடம்புபோல—பல சொல்லால் பொருட்கு இடன் ஆக - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னு நால்வகைச் சொற்களாற் பொருளுக்கு இடமாக—உணர்வினின் வல்லோர் அணி பெறச் செய்வன செய்யுள் - கல்வியறிவினாற் செய்யுள் செய்ய வல்லவர் அலங்காரம் பெறச் செய்வன செய்யுளாம். எ - று.

இப்படிச் சொல்லவே, எழுத்தாலானது சொல்லாதலால், எழுத்துச்சொற் பொருள் அணி நான்கினாலும் உண்டாவது செய்யுளென்பதாயிற்று.

வ-று. "வருங்குன்ற மொன்றுரித் தோன்றில்லை யம்பல வன்மலயத்—திருங்குன்ற வாண ரிளங்கொடி யேயிட ரெய்தலெம்மூர்க்—கருங்குன்ற மாளிகை நுண்கள பத்தொளி பாயநும்மூர்ப்—பருங்குன்றம் வெண்ணிறக் கஞ்சுக மேய்க்குங் கனங்குழையே." இக்கட்டளைக் கலித்துறை, இடமணித்தென்னும் பொருளுக்கிடமாகித், தன்மையுவமை யுருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாய், வருதல் காண்க. (கக)

[வெளிப்படை குறிப்பு.]

௨௬௯. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுங்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

இ - ள். ஒன்று ஒழி பொதுச் சொல் - இருதிணை யாண்பெண்ணுள் ஒன்றனையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும்—விகாரம் - வலித்தல் முதலாகிய ஒன்பது விகாரச்சொல்லும்—தகுதி-மூவகைத் தகுதிவழக்குச் சொல்லும்—ஆகுபெயர் - ஆகுபெயர்ச்சொல்லும்—அன்மொழி - அன்மொழித்தொகைச்சொல்லும்—வினைக்குறிப்பு- வினைக்குறிப்புச்சொல்லும்—முதல்-முதற்குறிப்புச்சொல்லும்—தொகை - தொகைக்குறிப்புச் சொல்லும்—குறிப்பு - இம்முதறொகையல்லாத பலவழியாலும் வருங் குறிப்புச்சொல்லும்—இன்ன பிறவும் - இவை போல்வன பிறவும்—குறிப்பின் தரு மொழி - குறிப்பினால் இருதிணையைம்பாற் பொருள்களைத் தருஞ் சொற்களாம்—அல்லன வெளிப்படை (தரு மொழி) - இவை யல்லனவெல்லாம் வெளிப்படையால் அப்பொருள்களைத் தருஞ் சொற்களாம். எ - று.

வ-று. (௧.) ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்றவிடத்து, மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், பொருதார் என்னும் பொது வினையும, உயர்திணைப்பெண்பாலை யொழித்து, ஆண்பாலைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(௨.) குறுத்தாட்பூதம், மரைமலர் என்றவிடத்து, இவ்விகாரச் சொற்கள், குறுந்தாள், தாமரை என்பனவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(௩.) கால்சழீஇ வருதும், திருமுகம், பறி என்றவிடத்து, இத் தகுதிவழக்குச்சொற்கள், மலங்கழுவி வருதும், ஓலை, பொன் என்பனவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(௪.) புளிதின்றான், கடுந்தின்றான் என்றவிடத்து, இவ்வாகுபெயர்கள், அவற்றின் பழத்தைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(௫.) பொற்றொடி தந்த புனைமடல், அறற்கூந்தற் கில்லை யருள் என்றவிடத்து, இவ்வன்மொழித்தொகைகள், அவற்றையுடைய மகளிரைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(சு.) இவனிப்போது பொன்னன் என்றவிடத்துப், பொன்னன் என்பது பெயர்ப்பொருளை யொழித்து, வினைக் குறிப்புப்பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று.

(எ.) "அறத்தா றிதுவென வெள்ளைக் கிழிபு" என்றவிடத்து, இம்முதற்குறிப்புச்சொற்கள்: "அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை" என்னும் பாட்டைக் குறிப்பாலுணர்த்தின.

(அ.) "அலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ" என்றவிடத்து ஐவர் என்னுந் தொகைக்குறிப்புச்சொற் பாண்டவரைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று.

(கூ.) கற்கறித்து நன்கட்டாய். நீயிர் பெரிதுமறிதிர், பாயா வேங்கை, "உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே கிணற்றூற் றன்ன நீயுமாருளையே;" "பல்சான் றீரே பல் சான்றீரே கயன்முள் ளன்ன நரை முதிர் திரைகவுட் பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே" இவை முதலானவையெல்லாம் பலவழியாலும் வருங் குறிப்புச் சொற்கள்.

இன்ன பிறவும் என்றதனால், தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்களும், தெரிநிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புவினைமுற்றும் வருமெச்சங்களும், செய்யுமென்னுமுற்றும், "கேட்குநபோல" முதலியவாக அஃறிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகிய இவைமுதலானவை குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துமெனக் கொள்க.

இப்படியன்றி, நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என வருவன, வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவனவாம்.()

பரீக்ஷை வினக்கள்:—க. சொல்லாவதியாது? உ. ஒருமொழிகளாவன யாவை? தொடர்மொழிகளாவன யாவை? பொதுமொழிகளாவன யாவை? ங. இருதிணையென்பன யாவை? உயர்திணையாவன யாவை? அஃறிணையாவன யாவை? உயர்திணையென்பதற்குப் பொருளென்னை? அஃறிணையென்பதற்குப் பொருளென்னை? ச. ஐம்பாலென்பன யாவை? உயர்திணை எத்தனைபாலே யுடையது? ரு. அஃறிணை எத்தனைபாலேயுடையது? சு. பேடு எத்திணையில் அடங்கும்? எ. இருதிணையும் ஐம்பாலும் எல்லாச்சொற்களாலும் அறியப்படுமோ? தன்மைமுன்னிலை வினை

முற்றுக்களாலுந் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்களாலும் அறியப்படுவன எவை? மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய வினைமுற்றுக்களும் பெயர்களும் இருதிணையைம்பாற்பொருளை எப்படி யுணர்த்தும்? எச்சவினை முதலியனவும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் எப்படிப் பொருளுணர்த்தும்? அ. மூவிடமென்பன யாவை? கூ. வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டனுள், வழக்காவன யாவை? இலக்கணமுடையதென்பதியாது? இலக்கணப்போலியென்பதியாது? மரூஉவென்பதியாது? இம்மூன்றும் யாதுகாரணம்பற்றி இயல்புவழக்கெனப்பட்டன? இடக்கரடக்கலென்பதியாது? மங்கலமென்பதியாது? குழூஉக்குறி யென்பதியாது?இம்மூன்றும் யாதுகாரணம்பற்றித் தகுதிவழக்கெனப்பட்டன? கூ0. செய்யுளாவன யாவை? எழுவகைத்தாதுக்களென்பன எவை? கக. இருதிணையைம்பாற் பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துவன எவை? இருதிணையைம்பாற்பொருளை வெளிப்படையால் உணர்த்துவன எவை?

சொற்பாகுபாடு.

[சொல் இத்தனை வகைப்படுமென்பது]

உஎ0. அதுவே,—
இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை
எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து
நான்கு மாந்திசை வடசொல ணுகாவழி.

இ - ள். அது இயற்சொல் திரிசொல் இயல்பின் பெயர் வினை என இரண்டு ஆகும் - மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லுமென்னுந் தன்மையையுடைய பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் என்று இரண்டாகும்—இடை உரி அடுத்து நான்கும் ஆம் - இவற்றுடன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்குமாகும்—திசை வடசொல் அணுகாவழி - இவற்றுடன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் சேராவிடத்து. எ - று.

எனவே, அதுவேயெனக் குறித்த சொல், பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல் என எண்வகைப்படுமென்பதும், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லுஞ் சேர்ந்தவிடத்துப் பத்துவகைப்படுமென்பதும், பெற்றாம். (கரு.)

[இயற்சொல்.]

உஎக. செந்தமி ழாகித் திரியா தியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

இ - ள். செந்தமிழ் ஆகி - செந்தமிழ்நிலத்து மொழியாகி—திரியாது யார்க்கும் தம்பொருள் விளக்கும் தன்மைய இயற்சொல்- திரிசொற்போலாகாது கற்றோருக்குங் கல்லாதோருக்கும் ஒப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையையுடைய உலகவழக்கே இயற்சொல்லாகும். எ - று.

இயற்சொல் இயல்பாற் பொருளுணருஞ் சொல்.

வ-று. (க.) மண், பொன் என்பன பெயரியற்சொல்.

(உ.) நடந்தான், வந்தான் என்பன வினையியற்சொல்.

(ங.) அவனை, அவனால் என்பவற்றுள்.ஐ ஆல் என்பன இடையியற்சொல்.

(ச.) அழகு, அன்பு என்பன உரியியற்சொல்.

செந்தமிழ் நாடாவது பாண்டிவளநாடு; தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியருக்கும், தமிழை வளர்த்த பாண்டியர்களுக்கும், சங்கப்புலவர்களுக்கும் உறைவிடம் அதுவாதலாலென்றறிக. (கசு)

[திரிசொல்.]

உஎஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள குறித்த வொருசொல் லாகியும்
அரிதுணா பொருளன திரிசொல் லாகும்.

இ - ள். ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும் - ஒருபொருளைக் கருதிய பலசொற்களாயும்—பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும் - பலபொருள்களைக் கருதிய ஒருசொல்லாகியும்—அரிது உணர் பொருளன திரிசொல் ஆகும் - அரிதாகக் கற்றோர் அறியும் பொருளினவாய் வருவன திரிசொல்லாகும். எ - று.

அரிதுணர் பொருளன என்றதனால், ஒருபொருள் குறித்த பலசொற்களுள்ளும், பலபொருள் குறித்த ஒருசொற்களுள்ளும், இயற்சொல்லொழியக் கொள்க.

திரிசொல் இயற்சொல்லின் வேறுபட்ட சொல். திரிதல் - வேறுபடுதல். வேறுபடுதலென்றது இயற்சொற்போல இயல்பாலுணரப்படாது அரிதின் உணரப்படுதலை.

வ-று. (க.) இவ்வே, சுகம், நந்தை என்பன, கிளி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலபெயர்த் திரிசொல். வாரணம் என்பது, யானையுங் கோழியுஞ் சங்கு முதலாகிய பல பொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.

(உ.) படர்ந்தான், சென்றான் என்பன, போயினான் என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல். வரைந்தான் என்பது, நீக்கினான், கொண்டான் என்னும் பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.

(ஙு.) சேறும், வருதும் என்பவற்றுள், றும், தும் என்னும் விகுதிகள், தன்மைப்பன்மையெதிர்காலம் என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பலவிடைத்திரிசொல். கொல் என்பது, ஐயமும் அசைநிலையுமாகிய பலபொருள் குறித்த ஓரிடைத்திரிசொல்.

(ச.) சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்பன, மிகுதி என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல். கடி என்பது, காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஓருரித் திரிசொல். (கரு)

[திசைச்சொல்.]

உஎஙு. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழி நிலத்தினுந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

இ - ள். செந்தமிழ் நிலம் சேர் பன்னிரு நிலத்திறும் - செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலங்களிலும்—ஒன்பதிற்றிரண்டினில் தமிழ் ஒழி நிலத்தினும் - பதினெண்மொழிகளுள்ளே தமிழ்நிலமொழிந்த நிலங்களிலுமுள்ளோர்—தங்குறிப்பின திசைச்சொல் என்ப - தங்குறிப்பினவாய் அத்திசைகளினின்றுஞ் செந்தமிழ்நிலத்து வந்து வழங்குவன திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டையும்:"தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி—பன்றி யருவா வதன்வடக்கு-நன்றாய—சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே—ரேதமில் பன்னிருநாட் டெண்" என்னும் வெண்பாவாலறிக. புனனாடென்றது சோழநாட்டை.

இவற்றுட் செந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டைச்சூழ்ந்த தென்றிசையிலுள்ள தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்றுஞ் சோற்றைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாயைத் தள்ளையென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சனென்றும்,கற்காநாட்டார் வஞ்சரைக் கையரென்றும், வேணாட்டார் தோட்டத்தைக் கிழாரென்றும், பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழியென்றும், அருவாநாட்டார் செய்யைச் செறுவென்றும், சிறுகுளத்தைக் கேணியென்றும், அருவாவடதலையார் புளியை எகினென்றும், சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்றும், தோழியை இகுளையென்றும், வழங்குவர். பிறவும் வந்தவிடத்துக் காண்க.

இனித் தமிழ்நிலத்தைச் சூழ்ந்த பதினேழ்நிலத்தையும்: "சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகங்—கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங்—கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலந்—தங்கும் புகழ்ந்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாமிவையே" என்னுங் கட்டளைக் கலித்துறையாலறிக. சிங்களம் என்றது ஈழநாட்டை.

அந்தோ என்பது சிங்களச்சொல். எருத்தைப் பாண்டில் என்பது தெலுங்குச்சொல். மாமரத்தைக் கொக்கு என்பது துளுவச்சொல். ஒழிந்தன வந்தவிடங்களிற் காண்க. (கசு)

[வடசொல்.]

உஎச. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

இ - ள். பொது எழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலும்—சிறப்பு எழுத்தானும் - ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த வெழுத்தாலும்—ஈரெழுத்தானும் - இவ்விரண்டெழுத்தினாலும்—இயைவன வடசொல்-செந்தமிழ்ச்சொல்லையொப்பனவாகி வடதிசையிலிருந்து செந்தமிழ்நிலத்து வந்து வழங்குவன வடசொல்லாம். எ - று.

வ-று. (க.) அமலம், கமலம், மேரு, காரணம், காரியம் என்பன பொதுவெழுத்தாலியைந்தன.

(உ.) சுகி, போகி, சுத்தி என்பன சிறப்பெழுத்தாலியைந்தன.

(ங.) அரன், அரி, கடினம்; சலம் என்பன ஈரெழுத்தாலுமியைந்தன. (கஎ)

பரிக்ஷை வினுக்கள்:—கஉ. சொல் எத்தனை வகைப்படும்? இயற்சொல் எத்தனைவகைப்படும்? திரிசொல் எத்தனை வகைப்படும்? கங. இயற்சொல்லாவன யாவை? இயற்சொல்லென்பதற்குப் பொருளென்னை? செந்தமிழ்நாடெனப்படுவதியாது? கச. திரிசொல்லாவன யாவை? திரிசொல்லென்பதற்குப் பொருளென்னை? கரு திசைச்சொல்லாவன யாவை? கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டென்பன எவை? கசு. வடசொல்லாவன யாவை?

பெயர்ச்சொல்.

[பெயரின் பொது விலக்கணம்]

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லிடத்தொன்
றேற்பவும பொதுவு மாவன பெயரே.

இ - ள். இடுகுறி காரணம் மரபு ஆக்கம் தொடர்ந்து - இடுகுறியுங் காரணக்குறியும் மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினையுந் தொடர்ந்து—தொழில் அல காலம் தோற்றா - வினையாலணையுங் காரணக்குறியொன்றுங் காலங்காட்ட அல்லாதன காலங் காட்டாதனவாகி—வேற்றுமைக்கு இடன் ஆய்-எட்டுவேற்றுமையுஞ் சார்தற்கு இடமாகி—திணை பால் இடத்து ஒன்று ஏற்பவும் - இருதிணையினும் ஐம்பாலினும் மூவிடத்தினும ஒன்றனையேற்பனவும்—பொதுவும் - பலவற்றினையேற்பனவும—ஆவன பெயர் - ஆகி வருவன பெயர்களாம். எ - று.

வ-ம். (க) மரம், வினா, பனை என்பன இடுகுறிமரபு.

(உ.) அவன், அவள், விலங்கு, பறவை என்பன காரணக் குறிமரபு.

(ங.) "பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே—யென்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே-மின்போலு—மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்—கானவேன் முட்டைக்குங் காடு" என்னும் பொய்யாமொழிப்புலவர்பாட்டில், வேட்டுக்குமரன் றன்பெயர் முட்டையென்றது இடுகுறியாக்கம்.

(ச.) பொன்னன், பூணன், "மலைமகன் மகனே மாற்றோர் கூற்றே" என்பன காரணக்குறியாக்கம்.

(ரு.) நடந்தவனை, நடந்தோனை என்பன, வினையாலணையுங் காரணக்குறி காலங்காட்டின.

மரம் பனை முதலாகிய இடுகுறிப்பெயரும், அவன், அவள் முதலாகிய காரணப்பெயரும், அவ்விலக்கணங்களோடு தோற்றிய பொருள்களுக்கெல்லாந் தொன்று தொட்டு மரபு பற்றிவருவன. முட்டை முதலாகிய இடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன் முதலாகிய காரணப்பெயரும், மரபு போலத் தொன்று தொட்டு வருதலின்றி நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவன. (கஅ)

[உயர்திணையாண்பாற்பெயர்.]

உஎசு. அவற்றுள்,—

கிளையெண் குழூஉமுதற் பல்பொரு டிணைதேம்
ஊர்வா னகம்புற முதல நிலன்யாண்
டிருது மதிநா ளாதிக் காலந்
தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்
ஓத லீத லாதிப் பல்வினை
இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றொ
டுற்ற னவ்வீறு நம்பி யாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசி றோன்றல்
இன்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

இ - ள். அவற்றுள்-மேற் பெயரேயென்றவற்றுள்—கிளை எண் குழூஉ முதல் பல்பொரு (ளோடு) - சுற்றமும் எண்ணுங் கூட்டமும் முதலாகிய பலபொருள்களோடும்—திணை தேம் ஊர் வான் அகம் புறம் முதல நில (னொடு) - ஐந்திணையுந் தேயமும் ஊரும் வானும் அகமும் புறமும் முதலியனவாகிய இடங்களோடும்—யாண்டு இருது மதி நாள் ஆதிக் கால (மொடு) - வருடமும் பருவமும் மாதமும் நாண்மீனும் முதலாகிய காலங்களோடும்—தோள் குழல் மார்பு கண் காது முதல் உறுப் (போடு) - புயமும் மயிரும் மார்புங் கண்ணுங் காதும் முதலாகிய அவயவங்களோடும்—அளவு அறிவு ஒப்பு வடிவு நிறம் கதி சாதி குடி சிறப்பு ஆதிப் பல்குண (மோடு) -

அளவும் அறிவும் ஒப்பும் வடிவும் நிறமும் நாற்கதியுஞ் சாதியுங் குடியுஞ் சிறப்பும் முதலாகிய பலகுணங்களோடும்—ஓதல் ஈதல் ஆதிப் பல்வினை (யோடு) - ஓதுதலுங் கொடுத்தலும் முதலாகிய பலதொழில்களோடும்—இவை அடை சுட்டு வினாப் பிற மற்றோடு - இவற்றையடைந்த சுட்டும் வினாவும் பிறவும் மற்றுமாகிய நான்கனோடும்—உற்ற னவ்வீறு - பொருந்திய னகரமெய்யீற்றுப்பெயர்களும்—நம்பி ஆடூஉ விடலை கோ வேள் குரிசில் தோன்றல் - நம்பி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இப்பெயர்களும்—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—ஆண்பெயர் ஆகும் என்ப - உயர்திணையாண்பாற் பெயர்களாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ ர லா று.

(க.) பொருளால் வரு பெயர்களாவன:—

தமன், நமன், நுமன், எமன் என்பன கிளையால் வருபெயர்.

ஒருவன் என்பது எண்ணால் வருபெயர்.

அவையத்தான், அத்திகோசத்தான் என்பன குழூஉவால் வருபெயர்.

பொருளன், பொன்னன், முடியன் என்பன முதலென்றதனால் வருபெயர்.

(உ.) இடத்தால் வரு பெயர்களாவன:—

வெற்பன், பொருப்பன் என்பன குறிஞ்சித்திணையால் வருபெயர்.

மறவன், எயினன் என்பன பாலைத்திணையால் வருபெயர்.

இடையன், ஆயன் என்பன முல்லைத்திணையால் வருபெயர்.

ஊரன், மகிழ்நன் என்பன மருதத்திணையால் வருபெயர்.

சேர்ப்பன், துறைவன் என்பன நெய்தற்றிணையால் வருபெயர்.

சோழியன், கொங்கன் என்பன தேயத்தால் வருபெயர்.

கருவூரான் மதுரையான் என்பன ஊரால் வருபெயர்.

வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான் என்பன வான் முதலிய மூன்றாலும் வருபெயர்.

மண்ணகத்தான், பாதலத்தான் என்பன முதல என்றதனால் வருபெயர்.

(ங.) காலத்தால் வரு பெயர்களாவன:—

மூவாட்டையான், பிரபவன் என்பன வருடத்தால் வருபெயர்.

வேனிலான், காரான் என்பன பருவத்தால் வருபெயர்.

தையான், மாசியான் என்பன மாதத்தால் வருபெயர்.
ஆதிரையான், ஓணத்தான் என்பன நாண்மீனால் வரு பெயர்.
இருநிலான், காலையான் என்பன ஆதியென்றதனால் வரு பெயர்.

(ச.) சினையால் வருபெயர்களாவன:—
திணிதோளன், செங்குருசியன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், குழைக்காதன் என்பன தோள்முதலிய ஐந்தானும் வருபெயர்.
குறுந்தாளன், நெடுங்கையன் என்பன முதலென்றதனால் வருபெயர்.

(ரு.) குணத்தால் வருபெயர்களாவன:—
பெரியன், சிறியன் என்பன அளவால் வருபெயர்.
அறிஞன், புலவன் என்பன அறிவால் வருபெயர்.
பொன்னொப்பான், மணியனையான் என்பன ஒப்பால் வரு பெயர்.
கூனன், குறளன் என்பன வடிவால் வருபெயர்.
கரியன், செய்யன் என்பன நிறத்தால் வருபெயர்.
மானுடன், தேவன் என்பன கதியால் வருபெயர்.
அந்தணன், வேளாளன் என்பன சாதியால் வருபெயர்.
சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்பன குடியால் வரு பெயர்.
ஆசிரியன், படைத்தலைவன் என்பன சிறப்பால் வருபெயர்.
நல்லன், தீயன் என்பன ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

(சா.) தொழிலால் வருபெயர்களாவன:—
ஓதுவான், ஈவான் என்பன ஓதல் முதலாகிய இரண்டானும் வருபெயர்.
கணக்கன், தச்சன் என்பன ஆதியென்றதனால் வருபெயர்.

(எ.) சுட்டால் வருபெயர் முதலானவை:—
அவன், இவன், உவன் என்பன சுட்டிடைச்சொல்லால் வருபெயர்.
எவன், ஏவன், யாவன் என்பன வினாவிடைச்சொல்லால் வருபெயர்.
பிறன், மற்றையான் என்பன பிற மற்று என்பவற்றால் வரு பெயர்.

(அ.) நம்பி முதலாகிய ஏழுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற் காணக.

இன்னன என்றதனால், வில்லி, வாளி, கிள்ளி, சென்னி, ஏந்தல், செம்மல், ஏனாதி, காவிதி, குடுமி, அண்ணல் என உயர்திணையாண்பாற்பொருள் குறித்து வருவன வெல்லாங் கொள்க.

சுட்டு, வினா, பிற மற்று என்னும் இந்நான்கிடைச்சொல்லையும் பற்றி வரும் பெயர்கள், பொருளாதியாறனுள்ளே, சொல்லுவான் குறிப்பின்படி, ஒன்றில் அடங்கும். (௧௯)

[உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்.]

௨௭௭. கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருளகளுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவுந்
தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

இ - ள். கிளை முதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள் - மேலைச் சூத்திரத்துச் சுற்றமுதலாகப் பகுத்துச் சொல்லப்பட்ட அறுவகைப் பொருள்களுள்—ளவ்வொற்று இகரக்கு எற்ற ஈற்றவும் - ளகரமெய்யும் இகரவுயிரும் பொருந்துதற்கு எற்ற அவ்விரண்டீற்றுப் பெயர்களும்—தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை தையலோடு-தோழி முதலாக எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெயர்களுமாகிய இவற்றுடனே—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—பெண்பாற்பெயர் - உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்களாம். எ - று.

வ ர லா று.

(க.) பொருளால் வருபெயர்:—தமள், நமள், நுமள், எமள். எ-ம். ஒருத்தி. எ-ம். அவையத்தாள், அவையத்தி. எ-ம். பொன்னாள், பொன்னி. எ-ம். வரும்.

(உ) இடத்தால் வருபெயர்:—குறத்தி, எயிற்றி, ஆய்ச்சி, உழத்தி, பரத்தி. எ-ம். மலையாட்டி, சோழிச்சி. எ-ம். கருவூராள், கருவூரி. எ-ம். வானத்தாள், வானத்தி. எ-ம். அகத்தாள், அகத்தி. எ-ம். புறத்தாள், புறத்தி. எ-ம். மண்ணகத்தாள், மண்ணகத்தி. எ-ம். வரும்.

(ங.) காலத்தால் வருபெயர்:—மூவாட்டையாள். எ-ம். வேனி லாள். எ-ம். தையாள். எ-ம். ஆதிரையாள். எ-ம். நெருந லாள். எ-ம். வரும்.

(ச.) சினையால் வருபெயர்:— திணிதோளாள், திணிதோளி. எ-ம். சுரிகுழலாள், சுரிகுழலி எ-ம். நெடுமொர்பாள், நெடு மார்பி. எ-ம். தடங்கண்ணாள், தடங்கண்ணி. எ-ம். குழை க்காதாள், குழைக்காதி. எ-ம். குறுந்தாளாள், குறுந்தாளி. எ-ம். வரும்.

(ரு.) குணத்தால் வருபெயர்:—பெரியள். எ-ம். புலமையள். எ-ம். பொன்னொப்பாள். எ-ம். கூனள், கூனி. எ-ம். கரி யள். எ-ம். மானுடத்தி. எ-ம். பார்ப்பினி. எ-ம. படைத் தலைவி. எ-ம். நல்லள். எ-ம். வரும்.

(சு.) தொழிலால் வருபெயர்:—ஓதுவாள். எ-ம். ஈவாள். எ-ம். தச்சிச்சி. எ-ம். வரும்.

(எ.) சுட்டால் வருபெயர் முதலானவை:—அவள், இவள், உவள். எ-ம். எவள், ஏவள், யாவள். எ-ம். பிறள். எ-ம். மற்றையாள். எ-ம். வரும்.

(அ.) தோழி முதலிய ஐந்து பெயரும் உரைக்கிடையிற் காண்க. இன்னன என்றதனால், பேதை, பெதும்பை, இருளை, மடந் தை, மாது, பாங்கி, பெண்டு, பெண்டாட்டி என உயர்திணை ப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. (உ0)

[உயர்திணைப்பலர்பாற்பெயர்.]

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுத லுற்ற ரவ் விற்றவுங்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும.

இ-ள். கிளந்த கிளை முதல் உற்ற ரவ்வீற்றவும் - முன்னே சொல்லப்பட்ட சுற்றமுதலாகிய அறுவகைப்பொருளையும் பொருந் திய ரகர மெய்யீற்றுப் பெயர்களும்-கள் என் ஈற்றின் ஏற்பவும் - கள்ளென்னும் விகுதியை ஈருகவுடைய பெயர்களுள் இவ்விடத்து க்குப் பொருந்தி வருவனவும்—பிறவும் - இவை போல்வன பிற வும்—பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும் - உயர்திணைப்பலர்பாற்பெ யர்களாம். எ - று.

கள் விகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால், ஏற்பவு மென்றார்.

வ-று. தமர், நமர், நுமர், எமர், இருவர், மூவர் எனப் பொருளாதி யாறனோடு மொட்டுக.

கோக்கள், மனுக்கள் என்றற்றொடக்கத்தன பகுதிப்பொருள் விகுதியீற்றுப்பெயர்கள்.

தமர்கள், நமர்கள் என்றற்றொடக்கத்தன விகுதிமேல் விகுதி யீற்றுப்பெயர்கள்.

பிற என்றமையால், மாந்தர், மக்கள், மகார், சிறார், வேளிர். எனப் பலர்பாலைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. ( )

[அஃறிணையொன்றன்பாற்பெயர்.]

உஎக. வினாச்சுட் டுடனும் வேறு மாம்பொருள்
ஆதி யுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்
ஒன்றனெண் ணின்னன வொன்றன் பெயரே.

இ - ள். வினாச் சுட்டு உடனும் - வினாவிலுஞ் சுட்டிலும் மறைந்து அவற்றுடனாகியும்—வேறும் ஆம் - வினாவவுஞ் சுட்டவும்படாது வேறாகியும் வரும்—பொருள் ஆதி உறு து - பொருளாதியாறனை யும் பொருந்திய துவ்விகுதியீற்றுப் பெயரும்—சுட்டு அணை ஆய்தம் - சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விகுதியீற்றுப் பெயரும்—ஒன்றன் எண் - ஒன்றென்னும் எண்ணுருபெயரும்—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—ஒன்றன்பெயர் - அஃறிணையொருமைப்பாற்பெயராகும். எ - று.

வ-று. (க.) எது, ஏது, யாது. எ-ம். அது, இது, உது. எ-ம். வினாவிலுஞ் சுட்டிலும் மறைந்து அவற்றுடனாகிப் பொருளாதியாறையும் பொருந்திய துவ்விகுதி யீற்றுப் பெயர்கள் வரும்.

(உ.) குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது என வினாவவுஞ் சுட்டவும்படாது வேறாகிப் பொருளாதியாறையும் பொருந்திய துவ்விகுதி யீற்றுப் பெயர்கள் வரும்.

(ங.) அஃது, இஃது, உஃது எனச் சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விகுதி யீற்றுப் பெயர்கள் வரும்.

(ச.) ஒன்று என எண்ணுருபெயர் வரும்.

இன்னன என்றமையால், பிறிது, மற்றையது என அஃறிணை ஒருமைப்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க. (உஉ)

[அஃறிணைப் பலவின்பாற்பெயர்.]

உஅ0. முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வுஞ்
சுட்டிறு வவ்வுங் கள்ளிறு மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

இ - ள். முன்னர் அவ்வொடு வரு வை அவ்வும் - முன்னே சொல்லப்பட்ட வினாச்சுட்டெனும் வேறுமாம் பொருளாதியாற ஞெடும் ஏற்றபடி வரும் வை விகுதி யீற்றுப் பெயர்களும் அகரவீற்றுப்பெயர்களும்—சுட்டு இறு வவ்வும் - வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும்—கள் இறு மொழியும் - கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதியீற்றுப் பெயர்களும்—ஒன்று அல் எண்ணும் - இரண்டு முதலாகிய எண்ணுருபெயர்களும்—உள்ள இல்ல பல்ல சில்ல உள இல பல சில - உள்ளவென்பது முதலாகிய குறிப்புவினையாலணைந்த எட்டுப் பெயர்களும்—இன்னவும் - இவை போல்வன பிறவும்—பலவின்பெயர் ஆகும் - அஃறிணைப் பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும். எ - று.

வ-று. (க.) எவை, ஏவை, யாவை. எ-ம். அவை, இவை, உவை. எ-ம். நெடியவை, கரியவை. எ-ம். வைவிகுதிப் பெயர்கள் வரும்.

(உ.) பொருள, பொருளன; அகத்த, அகத்தன; மூலத்த, மூலத்தன; கோட்ட, கோட்டன; கரிய, கரியன; ஓதுவ, ஓதுவன என அன்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் அகர விகுதிப் பெயர்கள் வரும்.

(ங.) அவ், இவ், உவ் என வகர மெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் வரும்.

(ச.) யானைகள், குதிரைகள் எனக் கள்விகுதிப் பெயர்கள் வரும்.

(ரு.) இரண்டு, மூன்று, பத்து, நூறு என எண்ணுருபெயர்கள் வரும்.

(சு.) உள்ள முதலாகிய எட்டும் உரைக்கிடையிற் காண்க.

இன்னவும் என்றமையால், யா, பிற, மற்றைய என அஃறி ணைப்பன்மைப்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாங் கொள்க.

இவ்வைம்பாற் பெயர்களுள், ஆண்பாற்பெயர்க்கு "னவ்வீறு" எனவே அன், ஆன், மன், மான், ன் இவ்வைந்தும், பெண்பாற் பெயர்க்கு "ளவ்வொற்று" எனவே, அள், ஆள், ள் இம்மூன்றும், பலர்பாற்பெயர்க்கு "ரவ்வீற்ற" எனவே, அர், ஆர், மார், ர் இந்நான்கும், அடங்குதலறிக. (உரு)

[அஃறிணையிருபாற்பொதுப்பெயர்.]

உ௮௧. பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்களபாற் பொதுமைய.

இ - ள். அஃறிணைப் பால்பகாப் பெயர்கள்-அஃறிணைப்பெயர் களுள் இப்படிப் பால் பகுக்கப்படாத பெயர்களனைத்தும்—பாற் பொதுமைய - அத்திணையிருபாற்கும் பொதுப்பெயர்களாம். எ - று.

பால்பகாவஃறிணைப் பெயரெனினும் அஃறிணையியற்பெய ரெனினும் பொருந்தும்.

வ-று. பறவை வந்தது, பறவை வந்தன, மரம் வளர்ந்தது, மரம் வளர்ந்தன என வரும். இவை, பறவை, அலரி எனப் பகுப தமும், மரம், பனை எனப் பகாப்பதமுமாக வரும். (உ௪)

[இருதிணைப் பொதுப்பெயர்.]

உ௮உ. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்
எல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்.

இ - ள். முதற்பெயர் நான்கும் - முதற்பெயராகிய நான்குபெ யரும்—சினைப்பெயர் நான்கும் - சினைப்பெயராகிய நான்குபெய ரும்—சினைமுதற்பெயர் ஒருநான்கும் - சினைமுதற்பெயராகிய நான் குபெயரும்—முறை இரண்டும் - முறைப்பெயராகிய இரண்டுபெய ரும்—தன்மைப் (பெயர்) நான்கும் - தன்மைப்பெயராகிய நான்கு பெயரும்—முன்னிலைப் (பெயர்) ஐந்தும் - முன்னிலைப்பெயராகிய ஐந்துபெயரும்—எல்லாம் தாம் தான் - எல்லாம் தாம் தான் என்னு மூன்றுபெயரும்—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—பொது ப்பெயர் - இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம். எ - று.

இன்னன என்றமையால், சூரியனுதித்தான், சூரியனுதித்தது; சந்திரனுதித்தான், சந்திரனுதித்தது என ஒருபொருளையே உயர்திணைப் பொருளாக்கியும் அஃறிணைப்பொருளாக்கியுங் கூறும் பொதுப்பெயர்முதலானவையும், ஊமைவந்தான், ஊமை வந்தாள் என உயர்திணையிருபாலையும் உணர்த்தும் பொதுப்பெயர் முதலானவையும், தன்மை முன்னிலை வினையாலணையும் பெயர்களும் பிறவுங் கொள்க. (உ௫)

[முதற்பெயர்முதலிய நான்கையும்வகுத்தல்.]

உ௮௩. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின்
ஆமந நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

இ - ள். ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையின் - ஆண்மை முதலாகிய இந்நான்குபாலுங் காரணமாக—அவ் நான்மைகள் ஆம் - அம்முதற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற்பெயர் என்னு மூன்றும் ஒவ்வொன்று நந்நான்காகும்—ஆண் பெண் முறைப்பெயர் - ஆண்மை பெண்மை என்னும் இருபாலுங் காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாகும். எ - று.

வ - று. (௧.) சாத்தன் ஆண்மைமுதற்பெயர். சாத்தி பெண்மைமுதற்பெயர். கோதை ஒருமைமுதற்பெயர். கோதைகள் பன்மைமுதற்பெயர். ஆ௨ ௪.

(௨.) முடவன் ஆண்மைச் சினைப்பெயர். முடத்தி பெண்மைச் சினைப்பெயர். செவியிலி ஒருமைச் சினைப்பெயர். செவியிலிகள் பன்மைச் சினைப்பெயர். ஆ௨ ௪.

(௩.) முடக்கொற்றன் ஆண்மைச் சினைமுதற்பெயர். முடக்கொற்றி பெண்மைச் சினைமுதற்பெயர். கொடும்புறமருதி ஒருமைச் சினைமுதற்பெயர். கொடும்புறமருதிகள் பன்மைச் சினைமுதற்பெயர்.

(௪.) தந்தை ஆண்மை முறைப்பெயர். தாய் பெண்மை முறைப்பெயர். ஆ௨ ௨. (உ௬)

[திணைப்பொதுப்பெயர் பாற்பொதுவாதல்.]

உ௮௪. அவற்றுள்,—
ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

இ - ள். அவற்றுள் - முதற்பெயர் முதலாகச் சொல்லப்படும் இருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள்—ஒன்றே இருதி

ணைத் தன்பால் ஏற்கும் - ஒவ்வொன்றே இருதிணையிலுந் தன்றன் பாலகளை ஏற்று வரும். எ - று.

எனவே, ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாண்பாலையும் அஃறிணை யாண்பாலையும், பெண்மைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெண்பாலையும் அஃறிணைப் பெண்பாலையும், ஒருமைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணை யாணொருமை பெண்ணொருமைகளையும் அஃறிணை யொருமையையும், பன்மைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பன்மையையும் அஃறிணைப் பன்மையையும் ஏற்குமென்பதாயிற்று.

வ ர ல ா று.

(க.) முதற்பெயர் நான்கு:—

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது என ஆண்மை முதற்பெயர் இருதிணை யாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசு எனப் பெண்மை முதற்பெயர் இருதிணைப் பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது என ஒருமை முதற்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

கோதைகளிவர், கோதைகளிவை எனப் பன்மை முதற்பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

(உ.) சினைப்பெயர் நான்கு:—

முடவனிவன், முடவனிவ்வெருது என ஆண்மைச் சினைப்பெயர் இருதிணையாண்பாற்கும் பொதுவாயிறறு.

முடத்தியிவள், முடத்தியிப்பசு எனப் பெண்மைச் சினைப்பெயர் இருதிணைப் பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

செவியிலியிவன், செவியிலியிவள், செவியிலியிது என ஒருமைச் சினைப்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

செவியிலிகளிவர், செவியிலிகளிவை எனப் பன்மைச் சினைப்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

(ந.) சினைமுதற்பெயர் நான்கு.—

முடக்கொற்றனிவன், முடக்கொற்றனிவ்வெருது என ஆண்மைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணை யாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

முடக்கொற்றியிவள், முடக்கொற்றியிப்பசு எனப் பெண்மைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணைப்பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புறமருதியிவன், கொடும்புறமருதியிவள், கொடும்புறமருதியிது என ஒருமைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புறமருதிகளிவர், கொடும்புறமருதிகளிவை எனப் பன்மைச் சினைமுதற்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

(ச.) முறைப்பெயரிரண்டு:—

தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது என ஆண்மை முறைப்பெயர் இருதிணை யாண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

தாயிவள், தாயிப்பசு எனப் பெண்மை முறைப்பெயர் இருதிணைப்பெண்பாற்கும் பொதுவாயிற்று.

(ரு) தன்மைப்பெயர் நான்கு:—

யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம் என யானென்னுந் தன்மைப்பெயர் இருதிணை யொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று. நானென்பதனோடும் இவ்வாறொட்டுக.

யாமக்கள், யாம்பூதங்கள் என யாமென்னுந் தன்மைப் பெயர் இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. நாமென்பதனோடும் இவ்வாறொட்டுக.

(சு) முன்னிலைப்பெயர் ஐந்து:—

நீநம்பி, நீநங்கை, நீபூதம் என நீயென்னு முன்னிலைப்பெயர் இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று.

நீர்மக்கள், நீர்பூதங்கள் என நீரென்னு முன்னிலைப்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று. எல்லீர், நீயிர், நீவிர் என்பவற்றோடும் இவ்வாறொட்டுக.

(எ.) எல்லாம், தாம், தான்:—

அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் என எல்லாமென்பது இருதிணைப்பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

அவர்தாம், அவைதாம் எனத் தாமென்பது இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

அவன்றான், அவடான், அதுதான் எனத் தானென்பது இருதிணையொருமை மூன்றற்கும் பொதுவாயிற்று. (உஎ)

[தன்மை முன்னிலை படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

உஅரு. தன்மை யானான் யாநா முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

இ - ள். தன்மை யான் நான் யாம் நாம் - தன்மைப்பெயர் நான்காவன யான் நான் யாம் நாம் என்பனவாம்—முன்னிலை எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ - முன்னிலைப்பெயரைந்தாவன எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ என்பனவாம்—அல்லன படர்க்கை - இவ்வொன்பது மல்லாத பெயர்களெல்லாம் படர்க்கையிடத்திற் குரியனவாம்—எல்லாம் எனல் பொது - அவற்றுள் எல்லாமென்னும் பெயரொன்றும் மூவிடத்திற்கு முரித்தாம். எ - று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்தும் வருமாறு:—யாமெல்லாம், நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் என வரும். (உஅ)

[தொழிற்பெயர்க்கும் வினையாலணையும் பெயர்க்கும்
இடம் வருத்தல்.]

உஅசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்

இ - ள். வினையின் பெயர் படர்க்கையே - வினைப்பெயர்கள் படர்க்கையிடத்திற்கே உரியவாகும்—வினையாலணையும் பெயர் யாண்டும் ஆகும் - வினையாலணையும்பெயர்கள் தனித்தனி மூவிடத்திற்கு முரியவாகும். எ - று.

வினைப்பெயரெனினுந் தொழிற்பெயரெனினும் ஒக்கும்.

வ-று. யானுணல், நீயுணல், அவனுணல். எ-ம். உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை. எ-ம். வரும்.

வினையாலணையும் பெயரே யாண்டுமாகும் என்றது வினையாலணையும் பெயருக்கு "அல்லன படர்க்கை" என்றதனால் எய்தியது விலக்கி இடம் வகுத்தது; வினையின் பெயரே படர்க்கை என்றது சிலவினைப்பெயருக்கு "அல்லன படர்க்கை" என்றதனால் எய்திய இடம் இங்கே யாண்டுமாகும் என்பதனால் இகந்துபடாமற் காத்தது. இங்கே வினையின்பெயரென்றது எல்லாவினைப்பெயரையுமன்று. யானுணல், நீயுணல், அவனுணல் என்புழி வரும் வினைப்பெயர். யானுண்டேன், நீயுண்டாய், அவனுண்டான் என்புழி

வரும் முற்றுவினைபோல, யான், நீ, அவன் என்னு மூவிடப்பெயர்க ளுக்குப் பயனிலையாகி அவ்வப் பெயரோடும் ஒன்றுபட்டு நிற்றலி ஞல், அவ்வவ்விடத்திற்குரியவாம் எனக் கொள்ளக்கிடக்கும்; ஆத லால் இவ்வினைப்பெயருக்கு எய்திய இடம் இகந்துபடும் என்பதுப ற்றி, அப்படியிகந்துபடாமற் காக்கவேண்டிற்று. எனதுணல், நின துணல், அவனுணல் என்றும், உணல் என்றும், வேறுபட்டு நிற்கும் வினைப்பெயர்கட்கு எய்தியவிடம் இகந்துபடுதலில்லையென அறிக.

[பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்.]

உஅஎ. தான்யா ஞனீ யொருமை பன்மைதாம்
யாநா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

இ - ள். தான் யான் நான் நீ ஒருமை - தான் யான் நான் நீ என்னு நான்கும் இருதிணைமுக்கூற் றொருமைப் பெயர்களாம்— தாம் யாம் நாம் எலாம் எலீர் நீயிர் நீர் நீவிர் பன்மை - தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீவிர் என்னு மெட்டும் இருதிணை யிருகூற்றுப் பன்மைப் பெயர்களாம். எ - று.

இருதிணை முக்கூற்றொருமையென்றது உயர்திணையாணொ ருமை உயர்திணைப்பெண்ணொருமை அஃறிணையொருமைகளை. இரு திணையிருகூற்றுப்பன்மையென்றது உயர்திணைப் பன்மை அஃறி ணைப்பன்மைகளை. (கூ0)

[எண்ணுல் வரும் உயர்திணைப்பெயருக்குப் புறனடை.]

உஅஅ. ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

இ - ள். ஒருவன் ஒருத்தி - ஒன்றென்னு மெண்ணுல் ஒருவன் ஒருத்தி என வருவனவன்றி—மேல் எண் பெயர் இல - இவற்றின் மேல் இரண்டு முதலாகிய எண்களால் இவ்வாண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் வருவனவிலவாம். எ - று. (கூக)

உஅகூ. ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

இ - ள். ஒருவர் என்பது உயர் இரு பாற்று ஆய் - ஒருவரென வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை யாண் பெண் ணிவ்விருபாற்கும் பொதுவாய்—பன்மை வினை கொளும் பாங்கிற்று என்ப - அத்தி ணைப்பன்மை வாய்பாட்டு வினையைக் கொண்டுமுடியும் பாங்கினை யுடைத்தாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ-று. ஆடவருளொருவரறத்தின்வழி நிற்பார்; பெண்டிருளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார் என வரும். இங்கே, ஒருவர் நிற்பான் நிற்பாள் எனப் பகுதிக் கேற்ப ஒருமைச் சொல்லைக் கொள்ளாது, ஒருவர் நிற்பார் என விகுதிக் கேற்பப் பன்மைச்சொல்லையே கொண்டு முடிதல் காண்க.

இனி, உரையிற்கோடலென்னு முத்தியால், உயர்த்தற்பொருட்டு ஆரென்னும் இடைச்சொல்லை ஈற்றிற் பெற்ற இருதிணைப் பொதுப்பெயரும், பால்பகாவஃறிணைப்பெயரும், சிறுபான்மை உயர்திணைப் பெயரும் பன்மைச் சொல்லொடு முடியும்.

வ-று. (க.) சாத்தனார் வந்தார், முடவனார் வந்தார், முடக்கொற்றனார் வந்தார், தந்தையார் வந்தார் என இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் பன்மைச் சொல்லொடு முடிந்தன.

(உ.) நரியார் வந்தார் எனப் பால்பகாவஃறிணைப் பொதுப்பெயர் பன்மைச் சொல்லொடு முடிந்தது.

(ங.) நம்பியார் வந்தார், நங்கையார் வந்தார், இறைவனார் வந்தார், அகத்தியனார் வந்தார், தொல்காப்பியனார் வந்தார் என உயர்திணைப் பெயர்கள் பன்மைச் சொல்லொடு முடிந்தன. (ங௨)

[ஆகுபெயர்.]

உ௩0. பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியுள
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இ - ள். பொருள் முதல் ஆறோடு - பொருளிடங்காலஞ் சினை குணந்தொழிலென்னும் ஆறுடனே—அளவை - இவற்றின் பகுதியவாகிய நால்வகையளவையும்—சொல் - சொல்லும்—தானி - தானியும்—கருவி - காரணமும்—காரியம் - காரியமும்—கருத்தன்-வினைமுதலும்—ஆதியுள் - ஆதியாக வரும் பொருள்களுள்—ஒன்றன் பெயரான் அதற்கு இயை பிறிதை - ஒருபொருளினது இயற்பெயரால் அப்பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொருபொருளை—தொன் முறை உரைப்பன ஆகுபெயர் - தொன்று தொட்டு வருமுறையே சொல்லப்பட்டு வருவன ஆகுபெயர்களாம். எ - று.

வரலாறு.

(க.) "தாமரை புரையுங் காமர்சேவடி" என்புழித் தாமரையென்னு முதற்பொருளின் பெயர் அதன்சினைப்பொருளாகிய மலருக்காதலாற் பொருளாகுபெயர்.

(உ.) "அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்" என்புழி அகமென்னும் உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கின்ற மனசிற்காதலால் இடவாகுபெயர்.

(ங.) காரறுத்தது என்புழிக் காரென்னும் மழைக்காலப்பெயர் அக்காலத்துவிளையும் பயிருக்காதலாற் காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை நட்டான் என்புழி வெற்றிலை யென்னுஞ் சினைப்பெயர் அதன்முதலாகிய கொடிக்காதலாற் சினையாகுபெயர்.

(ரு.) நீலஞ்சூடினாள் என்புழி நீலமென்னும் நிறக்குணப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலருக்காதலாற் குணவாகுபெயர்.

(சு.) வற்றலோடுண்டான் என்புழி வற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர் அதனைப் பொருந்திய உணவிற்காதலாற் றொழிலாகுபெயர்.

(எ.) காலாலே நடந்தான் என்புழிக் காலென்னும் எண்ணலளவைப் பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட உறுப்பிற்காதலால் எண்ணலளவை யாகுபெயர்.

இரண்டுவீசை தந்தான் என்புழி வீசையென்னும் எடுத்தலளவைப் பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட பொருட்காதலால் எடுத்தலளவை யாகுபெயர்.

நாழியுடைந்தது என்புழி நாழியென்னும் முகத்தலளவைப் பெயர் அவ்வளவு கருவிக்காதலான் முகத்தலளவையாகு பெயர்.

கீழைத்தடி விளைந்தது என்புழித் தடியென்னும் நீட்டலளவைப்பெயர் அதனால் அளக்கப்பட்ட கழனிக்காதலால் நீட்டலளவை யாகுபெயர்.

(அ.) இந்நூற்குரை செய்தான் என்புழி உரையென்னுஞ் சொல்லின்பெயர் அதன்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயர்.

(கூ.) விளக்கு முரிந்தது என்புழி விளக்கென்னுந் தானியின்பெயர் அதற்குத் தானமாகிய தண்டிற்காதலாற் றானியாகுபெயர். [விளக்கு - விளக்குமொளியையுடைய பிழம்பு. தானி— தானத்தையுடையது. தானம் - இடம்.]

(கo) திருவாசகம் என்புழி அடையடுத்த வாசகமென்னு முதற் கருவியின் பெயர் அதன் காரியமாகிய ஒருநூலிற்காதலாற் கருவியாகுபெயர்.

(கக.) இந்நூலலங்காரம் என்புழி அலங்காரமென்னுங் காரியத்தின் பெயர் அதனை யுணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலிற்காதலாற் காரியவாகுபெயர்.

(கஉ.) இந்நூறிருவள்ளுவர் என்புழித் திருவள்ளுவரென்னுங் கருத்தாவின் பெயர் அவராற் செய்யப்பட்ட நூலிற்காதலாற் கருத்தாவாகுபெயர்.

ஆதி என்றதனுல்,காளை வந்தான்,பாவை வந்தாள் என வரும் உவமையாகுபெயர் முதலானவையும், தேவர் முதலியோர பெயரை மக்களுக்கு இட்டு வழங்குவனவுங்கொள்க.

இன்னும், இவ்வாகுபெயர், விடாதவாகுபெயர், விட்டவாகு பெயர். எ-ம். இருமடியாகுபெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர். எ-ம். அடையடுத்தவாகுபெயர். எ-ம். இருபெயரொட்டாகுபெயர். எ-ம். பெயர் பெற்று வழங்கும்.

வ-று. (க.) கடுத்தின்றான், புளி தின்றான் என்புழிக், கடுவும் புளியுஞ், சுவையாகிய தத்தம் பொருளை விடாது நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத காய் கனியென்னும் பொருளை உணர்த்தலால், விடாதவாகுபெயர். அவ்வூர் வந்தது என்புழி, ஊரென்பது, இடமாகிய தன் பொருளைவிட்டுத் தன்னிடத்துள்ள மனிதரை யுணர்த்தலால், விட்டவாகுபெயர்.

(உ) புளி தின்றான் என்புழிப், புளியென்னுஞ் சுவைப்பெயர் அதனையுடைய பழத்திற்காதலால் ஆகுபெயர். புளிமுளைத்தது என்புழிப், புளியென்பது, சுவைப்பெயர் பழத்திற்காய்ப், பழத்தின்பெயர் மரத்திற்காதலால், இருமடியாகுபெயர். கார்நிகர் வண்கை என்புழிக், காரென்னு நிறப்பெயர் அதனையுடைய மேகத்திற்காதலால் ஆகுபெயர். கார் வந்தது என்புழிக், காரென்பது, நிறப்பெயர் மேகத்திற்காய், மேகத்தின்பெயர் அது பெய்யும்பருவத்துக்காதலால், இருமடியாகுபெயர். காரறுத்தது என்புழிக், காரென்பது, நிறப்பெயர் மேகத்திற்காய், மேகத்தின் பெயர்பருவத்திற்காய்,

அப்பருவத்தின் பெயர் அதில் விளையும் பயிருக்காத லால், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

(௩.) வெற்றிலை நட்டான், மருக்கொழுந்து நட்டான், அறுபதமூராலும் என்புழி, இலை, கொழுந்து, பதம் என்னுஞ் சினைப்பெயர்கள், முறையே வெறுமை, மரு, அறு என்னும் அடையடுத்து,முதற்பொருள்களுக்காதலால், அடையடுத்தவாகுபெயர்.

(௪.) வகரக்கிளவி, மக்கட்சுட்டு என்பன, ஒருபொருட்கு இருபெய ரொட்டி நிற்க, அவற்றுள் ஒருபெயர் ஆகு பெயராக, நிற்றலால், இருபெயரொட்டாகுபெயர். வகரக்கிளவி யென்பதிற் கிளவியென்பது சொல்லையு ணர்த்தும்போது இயற்பெயர்; சொற்குக் கருவியாகிய எழுத்தை யுணர்த்தும்போது ஆகுபெயர். வகரக்கிளவி வகரமாகிய எழுத்து எனப் பொருள்படும். மக்கட்சுட் டென்பதிற் சுட்டென்பது நன்குமதிப்பை யுணர்த்து ம்போது இயற்பெயர்; நன்குமதிக்கப்படுநிலையுடைய பொருளை யுணர்த்தும்போது ஆகுபெயர். மக்கட்சுட்டு மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படுபொருள் எனப் பொரு ள்படும்.

வெற்றிலை முதலியனவற்றைப் பொற்றொடி முதலியனபோல அன்மொழித்தொகைப் பெயரென்று கொள்ளலாகாதோ எனின்;—அன்மொழித்தொகைப்பெயர், செய்யுள் செய்யும் புலவன் ஒருவரை வியப்பு முதலிய காரணத்தினாலே தன்கூற்றாகவேனும் பிறர் கூற்றாகவேனும் பாடுமிடத்து அங்கங்கே வருவதன்றி, ஆகுபெயர் போல நியதிப்பெயராய் வருவதன்று; ஆதலால், ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றெனக் கொள்ளலாகாது. அங்ஙனமாயினும், ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகைப்பெயருந் தம்பொருளுணர்த்தாது பிறிதுபொரு ளுணர்த்துதலால் ஒக்குமாதலின், அவை தம்முள் வேற்றுமையாதோ எனின்;—ஆகுபெயர் ஒன்றன் பெயரால் அதனோடியைபுபற்றிய பிறிதொன்றையுணர்த்தி ஒருமொழியிடத்து வருவதாம்; அன்மொழித்தொகை இயைபு வேண்டாது இருமொழியுந் தொக்க தொகையாற்றலினாலே பிறிதுபொருளுணர்த்தி இருமொழியிடத்து வருவதாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க. இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழியிடத்து வந்த

தன்றே எனின்;—வகரக்கிளவி, மட்கட்சுட்டு என்னும் இருபெய ரொட்டாகுபெயர்களுள், வகரமும் மக்களுமாகிய அடைமொழிகள், கிளவி, சுட்டு என்னும் இயற்பெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, எழுத்தும் பொருளுமாகிய ஆகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நிற்கக், கிளவி, சுட்டெடன்பனவே ஆகுபெயர்ப்பொருளை யுணர்த்த, இருபெயரும் ஒட்டிநிற்கும்; ஆதலால், இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழியிடத்து வந்ததன்றென்க. இனிப் பொற்றொடி யென்னும் அன்மொழித்தொகையிலே, பொன்னென்னும் அடைமொழி, அப்படி அன்மொழித்தொகைப் பொருளாகிய பெண்ணை விசேடித்து நில்லாது, தொடியையே விசேடித்து நிற்க, அவ்விருமொழியுந் தொக்க தொகையாற்றலினாலே அன்மொழித்தொகைப் பொருளை யுணர்த்துதலும் அறிக. இக்கருத்தேபற்றி மக்கட்சுட்டு முதலியவற்றைப் பின்மொழியாகுபெயரென்பாருமுளர். (௧௬)

பரீக்ஷை வினக்கள்:—௧எ. பெயர்ச்சொல்லாவதியாது? இடுகுறி மரபாவன யாவை? காரணக்குறி மரபாவன யாவை? இடுகுறியாக்கமாவன யாவை? காரணக்குறி யாக்கமாவன யாவை? ௧அ. திணைபாலிடங்களுள் ஒவ்வொன்றற்கேயுரியவாய் வரும் என்ற பெயர்களுள், உயர்திணையாண்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? சுட்டு, வினு, பிற, மற்று என்னும் இந்நான்கிடைச்சொற்களையும் பற்றி வரும் பெயர்கள் பொருளாதியாறனுள் அடங்காவோ? ௧௯. உயர்திணைப் பெண்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? உ0. உயர்திணைப் பலர்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? உ௧. அஃறிணையொன்றன்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? உஉ. அஃறிணைப்பலவின்பாற்குரிய பெயர்கள் யாவை? ஐம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற்பெயருக்கு னவ்வீறு என்றதனுல் எவ்விகுதிகள் அடங்கும்? பெண்பாற் பெயருக்கு ளவ்வொற்று என்றதனுல் எவ்விகுதிகள் அடங்கும்? பலர்பாற் பெயருக்கு ரவ்வீறு என்றதனுல் எவ்விகுதிகள் அடங்கும்? உ௩. திணைபாலிடங்களுட் பலவற்றிற்குப் பொதுவாய் வரும் என்ற பெயர்களுள், அஃறிணையிற் பாற்பொதுவாய் வரும்பெயர்கள் யாவை? உ௪. இருதிணைக்கும் பொதுவாய் வரும் பெயர்கள் யாவை? சூரியன் சந்திரன் என்றாற்போல வருந் தெய்வப் பெயர்கள் அஃறிணைச் சொல்லைக் கொண்டு முடிதலுமுண்டோ? உ௫. முதற்பெயர் நான்காவன எவை? சினைப்பெயர் நான்காவன எவை? சினைமுதற்பெயர் நான்காவன எவை? முறைப்பெயரிரண்டாவன எவை? உ௬. திணைப்பொதுவாய் நின்ற பெயர்கள் எப்படிப்பாற்பொதுவாய்

நிற்கும்? உஎ. தன்மைப்பெயர் நான்காவன எவை? முன்னிலைப் பெயர் ஐந்தாவன எவை? படர்க்கைப்பெயர்கள் எவை? மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் வரும் பெயர் எது? உஅ. வினையாலணையும் பெயர்கள் எவ்விடத்திற் குரியனவாம்? மூவிடத் தெழுவாய்கட்குப் பயனிலையாய் வருந் தொழிற்பெயர் அவ்வவ்விடத்திற்கே உரியவாமோ? உகூ. தான் முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களுள்ளும், இருதிணை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்கள் எவை? இருதிணையிருகூற்றுப்பன்மைப் பெயர்கள் எவை? ௩௦. உயர்திணையில் ஆண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும் எவ்வெண்ணால் வரும்? எவ்வெண்ணால் வாரா? ௩௧. உயர்திணையிற் பாற்பொதுவாய் வரும் பெயர் யாது? ஒருவரென்னும் பாற்பொதுப்பெயர் ஒருமைச்சொற்கொண்டு முடியுமோ பன்மைச் சொற்கொண்டுமுடியுமோ? ஒருமைப்பெயர் உயர்த்தற்பொருட்டு எதனைப் பெற்று வரும்? உயர்த்தற்பொருட்டு ஆரென்னும் இடைச்சொல்லை யீற்றிற்பெற்று வரும் பெயர்கள் ஒருமைச்சொல்லோடு முடியுமோ பன்மைச்சொல்லோடு முடியுமோ? ௩௨. ஆகுபெயராவன யாவை? அவ்வாகுபெயர் எத்தனை வகைப்படும்? ஆகுபெயர்கள் இன்னும் எவ்வெவ்வகையிற் பெயர் பெற்று வழங்கும்? விடாதவாகுபெயராவதியாது? விட்டவாகுபெயராவதியாது? இருமடியாகுபெயராவதியாது? மும்மடியாகுபெயராவதியாது? அடையடுத்தவாகுபெயராவதியாது? இருபெயரொட்டாகுபெயராவதியாது? அன்மொழித்தொகைப்பெயருக்கும் அடையடுத்தவாகுபெயருக்கும் வேறுபாடியாதோ? இருபெயரொட்டாகுபெயருக்கும் அன்மொழித்தொகைப்பெயருக்கும் வேறுபாடியாதோ?

வேற்றுமை.

[வேற்றுமை இனைய என்பதும் இத்துணைய என்பதும்.]

உகூக. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ றாய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

இ - ள். ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறு ஆய் - தம்மையேற்றுக்கொள்ளுதற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்களுக்கும் இறுதியாய்—பொருள் வேற்றுமை செய்வன வேற்றுமை எட்டே - அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவனவாகிய வேற்றுமைகள் எட்டேயாகும். எ - று.

தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளுக்கு வேற்றுமையென்னுங் காரியத்தைச் செய்யுங் கருத்தாவாகிய உருபை வேற்றுமையென்றது காரியவாகுபெயர். வேற்றுமையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காகாமையாற் பண்பாகுபெயரன்றாயிற்று. (௩௪)

[வேற்றுமையின் பெயரு முறையும்.]

உகூஉ. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென் றாகு மவற்றின் பெயர்முறை.

இ-ள். அவற்றின் பெயர் முறை - முன்னே எட்டுவேற்றுமையெனப்பட்டவைகளினுடைய பெயர்களுங் கிடக்கை முறையுமாவன—பெயர் ஐ ஆல் கு இன் அது கண விளி என்று ஆகும் - பெயரும் ஐயும் ஆலுங் குவ்வும் இன்னும் அதுவுங் கண்ணும் விளியும் என்றிப்படிச் சொல்லப் பட்டவையாகும். எ-று. (௩௫)

[எழுவாயுருபு மற்றையுருபுகளையேற்றல்.]

உகூ௩. ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இ-ள். அவ்வுருபே-பெயராய் நிற்கும் அவ்வெழுவாயுருபே—ஆறனுருபும் ஏற்கும் - ஐம்முதலாகிய ஆறு வேற்றுமை யுருபுகளையும் ஏற்கும். எ-று. (௩௬)

[ஐமுதலிய உருபேலாப் பெயர்கள்.]

உகூ௪. நீயிர் நீவிர் நா னெழுவா யலபெறா.

இ-ள். நீயிர் நீவிர் நான் - நீயிர் முதலாகிய இம்மூன்று பெயர்களும்—எழுவாய் அல பெறா - எழுவாயல்லாத வேற்றுமைகளை ஏலாவாம். எ-று. (௩௭)

[பெயர் வேற்றுமை.]

உகூ௫. அவற்றுள்,—
எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

இ-ள். அவற்றுள் - முன் சொல்லப்பட்ட எட்டுவேற்றுமைகளுள்—எழுவாய் உருபு திரிபு இல் பெயரே - முதல் வேற்றுமையினுருபாவது ஐ முதலிய உருபேற்றுத் திரிதலில்லாத பெயரேயாம்—வினை பெயர் வினாக் கொளல் அதன் பயனிலை - வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங் கொள்ள வருதல் அவ்வுருபினது பொருணிலையாய் வருதலாம். எ-று.

எனவே, அத்திரிபில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமை செய்யுமென்பதாயிற்று.

இவ்வெழுவாய் கொள்ளும் பெயர், இன்னது, இவ்வளவிற்று என்னும் பொருள்பட வரும் பெயராம்.

உ-ம். (க.) சாத்தன் வந்தான்; கொற்றன் வாழ்க இவை தெரிநிலை வினைகொள வந்தன. அவன் பெரியன்; ஆவுண்டு இவை குறிப்புவினை கொள வந்தன.

(உ.) சாத்தனிவன்; கொற்றனவன் இவை இன்னது என்னும் பொருள்பட வரும் பெயர் கொள வந்தன. ஆவொன்று; யானை நூறு இவை இவ்வளவிற்று என்னும் பொருள்பட வரும் பெயர் கொள வந்தன.

(ங.) அவன் யார்; ஆ யாது இவை வினாக் கொள வந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது ஒரு தொழினிகழ்ச்சியிலே தன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும்பொருளாம். வினைமுதல், செய்பவன், கருத்தா என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் என்புழித் தொழினிகழ்ச்சி வருதல்; அத்தொழினிகழ்ச்சியிலே தன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும்பொருள் சாத்தனுதலாற் சாத்தன் வினைமுதற்பொருள்.

இவ்வெழுவாய்க்கு, ஐ முதலியன போன்ற உருபில்லையாயினும், உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியினாலே, சிறுபான்மை, ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், என்பவன் முதலிய ஐம்பாற்சொற்களுஞ் சொல்லுருபுகளாக வருமெனக் கொள்க.

உ-ம். சாத்தனானவன் வந்தான்; சாத்தியானவள் வந்தாள்; சாத்தரானவர் வந்தார்; யானையானது வந்தது; யானையானவை வந்தன என வரும். பிறவுமன்ன.

இன்னும், இவ்வுத்தியைப் பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங் கொள்க. (ருஅ)

[இரண்டாம் வேற்றுமை.]

உகசா. இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொருள்
ஆக்க லழித்த லடைத னீத்தல்
ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

இ - ள். இரண்டாவதன் உருபு ஐயே - இரண்டாம் வேற்றுமையினதுருபு முன் சொல்லப்பட்ட ஐ யொன்றுமேயாம்—அதன் பொருள் - அதன் பொருள்களாவன—ஆக்கல் - ஆக்கப்படுபொருளும்—அழித்தல் - அழிக்கப்படுபொருளும்—அடைதல் - அடையப்படுபொருளும்—நீத்தல் - துறக்கப்படுபொருளும்—ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருளும்—உடைமை - உடைமைப்பொருளும்—ஆதி ஆகும்- முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட செயப்படுபொருள்களாம். எ - று.

(உதாரணம்.)

குடத்தை வனைந்தான்............ ஆக்கப்படுபொருள்.
கோட்டையை யிடித்தான்...... அழிக்கப்படுபொருள்.
ஊரை யடைந்தான்.............. அடையப்படுபொருள்.
மனைவியைத் துறந்தான்......... துறக்கப்படுபொருள்.
புலியை யொத்தான்.............. ஒக்கப்படுபொருள்.
பொன்னை யுடையான்........... உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனுறுவது. செயப்படுபொருள், செய்பொருள், கருமம், காரியம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ-ம். குடத்தை வனைந்தான் என்புழி மண் கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுகை முதலியன வினைமுதலினது தொழில்; குடத்தினது தோன்றுதல் அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனுறுவது குடமாதலாற் குடஞ் செயப்படுபொருள். கோட்டையை யிடித்தான் என்புழிக் கோட்டையை யிடித்தல் வினைமுதலினது தொழில்; அதனது வடிவு குலைதல் அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனுறுவது கோட்டையாதலாற் கோட்டை செயப்படுபொருள். ஊரை யடைந்தான் என்புழி நடந்து செல்லுதல் வினைமுதலினது தொழில்; ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர் செயப்படுபொருள். மனைவியைத் துறந்தான் என்புழி வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலினது தொழில்; உரிமைக் கேடு அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவி செயப்படுபொருள். புலியை யொத்தான் என்புழி அஞ்சாது பாய்ந்து கொல்லுதலாற் புலியை உவமானமாகக் கொள்ளுதல் வினைமுதலினது தொழில்; உவமானமாகக் கொள்ளப்படுதல் அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனுறுவது

புலியாதலாற புலி செயப்படுபொருள். பொன்னையுடையான் என்புழிச் சம்பாதித்தல் வினைமுதலினது தொழில்; தனதாகுகை அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனுறுவது பொன்னுதலாற் பொன் செயப்படுபொருள்.

என்றதனுல், வீட்டை விரும்பினுன்; நூற்பொருளை யறிந்தான் என விரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடயமாகிய வீடும் நூற்பொருளுஞ் செயப்படுபொருளாகுகை முதலானவையுங் கொள்க.

அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற்செயப்படுவதும், கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும், இருமையிற் செயப்படுவதும் என மூவகைப்படும்.

உ-ம். (க.) சோற்றையுண்டான் என்புழிச், சோறு, உண்ணப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்பட்ட, செயப்படுபொருள்.

(உ.) சோற்றைக் குழைத்தான் என்புழிச், சோறு, குழைக்கப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்படாத, செயப்படுபொருள்.

(ங.) பதரையு நெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான் என்புழிப், பதர், கொள்ளப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்படாத, செயப்படுபொருள்; நெற், கொள்ளப்படுவதாக வினைமுதலால் இச்சிக்கப்பட்ட, செயப்படுபொருள்.

செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலைகளின்மேல் வி பி முதலிய விகுதிகள்புணர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளுள்ளே, சிலவற்றிற்கு, இயற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், இரண்டு செயப்படுபொருள் வரும்; சிலவற்றிற்கு, இயற்றும் வினைமுதல் மூன்றும்வேற்றுமையில் வருதலால், செயப்படுபொருள் ஒன்றே வரும், இரண்டு வாராவாம்.

உ-ம். (க.) பகைவரைச் சிறைச்சாலையையடைவித்தான், சாத்தனைச் சோற்றையுண்பித்தான்.

(உ.) கொற்றனுற் பூதனைக் கொல்வித்தான், சாத்தனுற் பசுவைப் புரப்பித்தான்.

செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைகளுள்ளே, கறத்தல், குறைத்தல் முதலிய சிலவினைகளுக்கு இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் வருதலுமுண்டு; வரினும், முன்னின்ற செயப்படுபொருள் சிறப்புடைத்தன்றெனக் கொள்க.

உ-ம். பசுவைப் பாலைக்கறந்தான்; யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான் என வரும். இவற்றுள், கறத்தலாவது உள்ளிருக்கு நெகிழ்ச்சிப் பொருட்பிரிவை யுண்டாக்குந் தொழிலை யுண்டாக்குந்தொழில்; ஆதலால், வினைமுதற்றொழிற்பயன் இரண்டாகவே, அப்பயனுறுவதாகிய செயப்படுபொருளும் இரண்டாயின. எங்ஙனமெனின்;—உள்ளிருக்கு நெகிழ்ச்சிப் பொருள் பால், அப்பாற்கும் பசுவிற்கும் பிரிவை யுண்டாக்குந்தொழில் பாலிலிருக்கும் வீழ்ச்சி; அவ்வீழ்ச்சியை யுண்டாக்குந் தொழில் முலைபற்றியுருவல்; இவற்றுள் வீழ்ச்சித்தொழிலானிகழும் பிரிவாகிய பயனுறுவது பசுவெனவும், முலைபற்றி யுருவற்றொழிலானிகழும் வீழ்ச்சியாகிய பயனுறுவது பாலெனவும் அறிக. மற்றை யுதாரணமும் இப்படியே காண்க. குறைத்தலாவது, இங்கே பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலையுண்டாக்குந் தொழில். இப்பசுவையும் யானையையுஞ் செயப்படுபொருளாகக் கருதாது, நீக்கப்பொருளாகக் கருதின், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், யானையினின்றுங் கோட்டைக் குறைத்தான் என ஐந்தனுருபும், சம்பந்தப்பொருளாகக் கருதின், பசுவினது பாலைக்கறந்தான், யானையினது கோட்டைக் குறைத்தான் என ஆறனுருபும், வருமெனக் கொள்க.

இன்னும் அச்செயப்படுபொருள், அகநிலை யாகவும், தானே கருத்தாவாகவும், வரும்.

உ-ம். (க.) நடத்தலைச் செய்தான்; உண்டலைச்செய்தான் எனத் தெரிநிலை வினைகளை விரித்துரைக்குமிடத்துச் செயப்படுபொருள் அகநிலையாய் வந்தது.

(உ.) தன்னைக் குத்தினான்; தன்னைப் புகழ்ந்தான் எனச் செயப்படுபொருளே கருத்தாவுமாயிற்று. (ருசு)

[மூன்றும் வேற்றுமை.]

உசுஎ. மூன்றா வதனுரு பாலா னோடொடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

இ-ள். மூன்றாவதன் உருபு ஆல் ஆன் ஓடு ஒடு - மூன்றாம் வேற்றுமையினுருப முன் சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனும் ஓடும் ஒடுவுமாம்—அதன் பொருள் - அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன—கருவி - கருவிப்பொருளும்—கருத்தா - வினைமுதற்பொருளும்—உடனிகழ்வு - உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் ஆகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட மூன்றுமாகும். எ-று.

இந்நான்குருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமாமெனக் டிச் சொன்னாராயினும், ஏற்புழிக்கோடலென்னு முத்தியால், அவ்வுருபுகளுள், ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும், ஓடு ஒடு உருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தன வெனக் கொள்க.

(உதாரணம்.)

வாளால் வெட்டினான்.......... வாளான் வெட்டினான்..........	கருவி.
அரசனாலாகிய கோயில்......... ேய கோயில்..........	கருத்தா.
மைந்தனோடு தந்தை வந்தான் மைந்தனொடு தந்தை வந்தான்	உடனிகழ்ச்சி.

கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பது. கருவி, காரணம், ஏது என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ-ம். வாளாற் பகைவனை வெட்டினான் என்புழி, வாளைப்பற்றி வீசுதல் வினைமுதலினது தொழில்; பகைவனுடம்பறுதல் அத்தொழிற்குப் பயன்; அப்பயனைப் பகைவனாகிய செயப்படுபொருளிலே சேர்ப்பது வாளாதலால் வாள் கருவிப்பொருள்.

அக்கருவிப்பொருள் முதற்கருவியுந் துணைக்கருவியுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோடொற்றுமையுடையது. முதற்காரணம், ஆதிகாரணம், சமவாயிகாரணம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். துணைக்கருவியாவது முதற்கருவிக்குத் துணையாய் அது காரியப்படுமளவும் உடனிகழ்வது.

உ-ம். (க.) மண்ணாற் குடத்தை வனைந்தான் என்புழிக், குடமாகிய காரியத்தோ டொற்றுமையுடையது மண்ணாதலான் மண் முதற்கருவி.

(உ.) திரிகையாற் குடத்தை வனைந்தான் என்புழி, மண்ணாகிய முதற்கருவிக்குத் துணையாய் அது குடமாகக் காரியப்படுமளவும் உடனிகழ்வது திரிகையாதலாற் றிரிகை துணைக்கருவி.

இக்கருவிப்பொருள் அகக்கருவி புறக்கருவி ஒற்றுமைக்கருவி என மூன்றாயும் வருமெனக்கொள்க.

உ-ம். மனத்தா னினைந்தான்; வாளால் வெட்டினான்; அறிவாலறிந்தான் என வரும்.

வினைமுதல் இன்னதென்பது முன்னே எழுவாய்ச்சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது. அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில் வரும் வினைமுதற்பெயர் தன் விகுதிவினையினாலே முடியும்; இம்மூன்றாம் வேற்றுமையில் வரும் வினைமுதற்பெயர் செயப்படுபொருள் விகுதி வினையினாலே முடியும்; இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம்.

உ-ம். (க.) குயவன் குடத்தை வனைந்தான் என்புழிக், குயவனென்னும் எழுவாய்க்கருத்தாத் தனக்குரிய ஆன்விகுதி வினையினாலே முடிந்தது.

(உ.) குயவனாற் பானை வனையப்பட்டது என்புழிச், குயவனென்னும் மூன்றனுருபின்கருத்தாத் தனக்குரிய ஆன்விகுதி வினையினாலே முடியாது, செயப்படுபொருட்குரிய துவ்விகுதி வினையினாலே முடிந்தது.

அவ்விருவகை வினைமுதலும், தனித்தனியே, இயற்றும் வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலும் என, இருவகைப்படும். அவற்றுள், இயற்றும் வினைமுதலாவது கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது. ஏவும் வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலுடையது.

உ-ம். (க.) தச்சன் கோயில் கட்டினான்; தச்சனாற் கோயில் கட்டப்பட்டது என்புழித் தச்சன் இயற்றுதற்கருத்தா.

(உ.) அரசன் கோயில் கட்டுவித்தான்; அரசனாற் கோயில் கட்டுவிக்கப்பட்டது என்புழி அரசன் ஏவுதற்கருத்தா.

உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினை கொண்டு முடியும் பொருளின்றொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாகவுடைய பொருளாம்,

உ-ம். மைந்தனோடு தந்தை வந்தான் என்புழித் தந்தைவினைகொண்டு முடியும் பொருள்; வருதல் அப்பொருளின்றொழில்; அவ்வருதற்றொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாகவுடைய பொருள் மைந்தனாதலால் மைந்தன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்.

அவ்வுடனிகழ்ச்சிப்பொருள், தலைமைப்பொருளும், தலைமையில் பொருளும் என, இருவகைப்படும். அவற்றுள், தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டு முடியும் பொருளினுயர்வுடையது. தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்டு முடியும் பொருளினிழிவுடையது.

உ-ம். (௧.) மன்னவனோடு மந்திரி வந்தான் என்புழி, வினைகொண்டு முடியும் பொருள் மந்திரி; அப்பொருளினுயர்வுடைய பொருள் மன்னவனாதலால், உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் தலைமைப்பொருளாயிற்று.

(உ) மாணாக்கனோடாசிரியன் வந்தான் என்புழி, வினைகொண்டு முடியும் பொருள் ஆசிரியன்; அப்பொருளினிழிவுடைய பொருள் மாணாக்கனாதலால், உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் தலைமையில் பொருளாயிற்று.

ஆல் ஆன் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளினும், ஓடு ஒடு உருபுகள் வினைமுதற்பொருள் கருவிப்பொருள்களினும், ஒரோவிடத்து அருகி வரும்.

உ-ம். (௧.) "தூங்குகையானோங்குநடைய;" "உறழ்மணியானுயர் மருப்பின." என ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது காண்க. இவற்றிற்குத், தூங்குகையோடு என்றும், உறழ்மணியோடு என்றும், பொருள் கொள்க. தூங்குகையானோங்குநடைய என்புழி, நடத்தலாகிய வேறிடப்புணர்ச்சி கைக்கும் யானைக்கும் உளதாத லறிக. உறழ்மணியானுயர் மருப்பின என்புழி, யானையினது உடைமை மணிக்கும் மருப்பிற்கும் உளதாதலறிக.

(உ) "கொடியொடு துவக்குண்டான்;" "ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்புழிக், கொடியொடு, ஊசியொடு என்பன கொடியால், ஊசியால் எனப் பொருள்படுதலும், கொடி, ஊசி என்பன முறையே வினைமுதற்பொருள் கருவிப்பொருளாதலுங் காண்க.

சிறுபான்மை ஆல் ஆன் உருபுகள், முதற்பொருண்மேலேற்றிச் சொல்லப்படும் விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளினும், தொறுப்பொருளினும், வரும்.

உ-ம். (௧.) கண்ணாற் குருடன்; காலான் முடவன் என்புழிக், குருடன் முடவன் முதற்பொருள்கள்; அவைகளின்மேலேற்றிச் சொல்லப்படும் விகாரங் குருட்டுத்தன்மையும் முடத்தன்மையும், அவ்விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருள்கள் கண்ணுங் காலுமாதல் காண்க.

(உ.) "ஊராஞெர் தேவகுலம்" என்புழி, ஊர்தோறு மொவ்வொரு தேவகுலம் எனப் பொருள்கொள்ளப்படும். தொறுவென்பது தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளொக்கும் அப்பெயர்ப்பொருளோடியையும் பொருளிருக்கை.

சிறுபான்மை ஒடு ஓடு உருபுகள், வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப் பொருளினும், வினையில்பொருளினும், கலப்புறு பொருளினும், ஒப்புப்பொருளினும், ஒப்பலொப்புப்பொருளினும், ஒற்றுமைப்பொருளினும், அடைமொழிப்பொருளினும், வரும்.

உ-ம். (க.) "தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்." என்புழி, வினைகொண்டு முடியும் பொருள் கவின்; அதனது தொழில் வாடல்; அத்தொழில் நிகழுங்காலையில் நிகழும் வேறுதொழில் சோர்தல்; அதனையுடையது தொடியாதலால், தொடி வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப் பொருள்.

(உ.) "மலையொடு பொருத மால்யானை" என்புழிப், பொருதல் யானைக்கல்லது மலைக்கில்லாமையால், மலை வினையில்பொருள்.

(ங.) "பாலொடு தேன் கலந்தற்றே" என்புழித், தேனைக் கலக்கப்படுதலாற் பால் கலப்புறுபொருள்.

(ச.) மதியொடொக்கு முகம் என்புழி, முகத்துக்கு உவமானமாகுகையால், மதி ஒப்புப்பொருள்.

(ரு.) "விலங்கொடு மக்களனையர்" என்புழி, ஒப்பல்லாத விலங்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்படுதலால், விலங்கு, ஒப்பலொப்புப்பொருள்.

(சு.) "எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்" என்புழி, உருபைத் தொடர்ந்த சொல்லென்னும் பொருளோடு ஒற்றுமையுடையதாதலால், எழுத்து ஒற்றுமைப்பொருள்.

(எ.) கோபத்தோடு வந்தான் என்புழி, வருதற்கு விசேடணமாதலால், கோபம் அடைமொழிப்பொருள்.

ஆல் ஆன் உருபுகள் நிற்றற்குரியவிடத்துக் கொண்டென்பதும், ஒடு ஓடு உருபுகள் நிற்றற்குரியவிடத்து உடனென்பதும், சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ-ம். வாள்கொண்டு வெட்டினான். தந்தையுடன் மைந்தன் வந்தான் என வரும். (௪௦)

[நான்காம் வேற்றுமை.]

௨௯௮. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

இ - ள். நான்காவதற்கு உருபு குவ்வே ஆகும் - நான்காம்வேற்றுமைக்குருபு முன் சொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேயாம்—பொருள் - அவ்வுருபின் பொருள்களாவன—கொடை - கொடையும்—பகை - பகையும்—நேர்ச்சி - நட்பும்—தகவு-தகுதியும்—அது ஆதல் - முதற்காரணமும்—பொருட்டு - நிமித்தகாரணமும்—முறை ஆதியின் - முறையும் முதலான பொருட்சொற்களின் புணர்ச்சியில்—இதற்கு இது எனல் - இதற்கு இதுவென்பது பட வருவனவாகிய அவ்வுருபேற்ற பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட பலவுமாம். எ - று.

கொடையெனவே கோடற்பொருளும், பகை நேர்ச்சியெனவே பகைதொடர்பொருளும் நட்புத்தொடர்பொருளும், தகுதியெனவே தகுதியுடைப் பொருளும், அதுவாதலெனவே முதற்காரணகாரியப்பொருளும், பொருட்டெனவே நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளும், முறையெனவே முறைக்கிளைபொருளும், குவ்வுருபின் பொருளகளாமென்பது பெற்றாம்.

(உதாரணம்.)

இரவலர்க்குப் பொன்னைக் கொடுத்தான்...கோடற்பொருள்.
பாம்புக்குப்பகை கருடன்..................பகைதொடர்பொருள்.
சாத்தனுக்கு நட்பாளன் கொற்றன்.........நட்புத்தொடர்பொருள்.
அரசர்க் குரித் தருங்கலம்...................தகுதியுடைப்பொருள்.
குண்டலத்திற்குப் பொன்..................முதற்காரண காரியப் பொருள்.
கூலிக்கு வேலை செய்தான்.................நிமித்தகாரண காரியப் பொருள்.
சாத்தனுக்கு மகன்கொற்றன்................முறைக்கிளைபொருள்.

கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்படுபொருளைத் தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலையுடைய பொருளாம். கோடற்பொருள், கோளிப்பொருள் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ-ம். இரவலர்க்குப் பொன்னைக் கொடுத்தான் என்புழிக், கொடுத்தலின் செயப்படுபொருள் பொன்; அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ளுதலையுடைய பொருள் இரவலராதலால், இரவலர் கோடற்பொருள்.

இன்னும், மாணாக்கனுக்கறிவு கொடுத்தான் என்புழி, அறிவாகிய செயப்படுபொருள் கொடுப்போன்பொருளாய்க் கொள்வோனிடத்துச் செல்லாது ஆண்டுத் தோன்றினும் அதனைத் தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுதலால், மாணாக்கன் கோடற்பொருள். அன்றியும், மாணாக்கனுக்கு நூற்பொருளுரைத்தான் என்புழிச் சொல்லுதலின் செயப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொருளாகிய மாணாக்கனுங் கோடற்பொருளேயாம். இன்னும், அவர் கொடுத்தற்குடம்பட்டார் என உடம்படுதற்கு விடயமான பொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவே வரும்.

கோடல் பலவகைப்படும்; அவை: கேளாதேற்றல், கேட்டேயேற்றல், ஏலாதேற்றல், ஈவோனேற்றல், உயர்ந்தோனேற்றல், இழிந்தோனேற்றல், ஒப்போனேற்றல், உணர்வின்றேற்றல், விருப்பாயேற்றல், வெறுப்பாயேற்றல் முதலியன.

உ-ம். ஆவிற்கு நீர் விட்டான். என்பது கேளாதேற்றல். வறியார்க்கீந்தான் என்பது கேட்டேயேற்றல். மாணாக்கனுக்கறிவு கொடுத்தான் என்பது ஏலாதேற்றல். தனக்குச் சோறிட்டான் என்பது ஈவோனேற்றல். அரனுக்குக் கண்ணைஅரி கொடுத்தானரி என்பது உயர்ந்தோனேற்றல். அரிக்குச் சக்கரங்கொடுத்தானரன் என்பது இழிந்தோனேற்றல். சோழனுக்கு விருந்திட்டான் சேரன் என்பது ஒப்போனேற்றல். சோற்றிற்கு நெய் விட்டான் என்பது உணர்வின்றேற்றல். மாணாக்கனுக்குக் கசையடி கொடுத்தானாசிரியன் என்பது விருப்பாயேற்றல். கள்ளனுக்குக் கசையடி கொடுத்தானரசன் என்பது வெறுப்பாயேற்றல். [கசை - குதிரைச் சம்மட்டி.]

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும்; அவை: வழக்கத்திற் கொடுத்தல், உரிமையிற் கொடுத்தல், அச்சத்திற் கொடுத்தல், பாவனையிற் கொடுத்தல், உவகையிற் கொடுத்தல், வெருளியிற் கொடுத்தல், அவலத்திற் கொடுத்தல்முதலியன.

உ-ம். மருமகனுக்கு மகளைக் கொடுத்தான் என்பது வழக்கத்திற் கொடுத்தல். மகனுக் கரசுகொடுத்தான் என்பது உரிமை

யிற் கொடுத்தல். அரசற்குத் திறை கொடுத்தான் என்பது அச்சத்திற்கொடுத்தல். தந்தை தாய்க்குத் திதி கொடுத்தான் என்பது பாவனையிற்கொடுத்தல். அவனுக்குப் பரிசு கொடுத்தான் என்பது உவகையிற்கொடுத்தல். அவனுக்குத் தண்டனை கொடுத்தான் என்பது வெருளியிற்கொடுத்தல். வாய்க்கரிசியிட்டான் என்பது அவலத்திற் கொடுத்தல்.

பகை தொடர் பொருளாவது ஒருபொருளினிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்கு இடமாகிய பொருளாம்.

உ-ம். பாம்புக்குப் பகை கருடன் என்புழிக், கருடனிடத்துள்ள பகை தொடர்தற்கு இடம் பாம்பாதலாற் பாம்பு பகைதொடர்பொருள்.

நட்புத்தொடர்பொருளாவது ஒருபொருளினிடத்துள்ள நட்புத்தொடர்தற்கு இடமாகிய பொருளாம்.

உ-ம். சாத்தனுக்கு நட்பாளன் கொற்றன் என்புழிக், கொற்றனிடத்துள்ள நட்புத் தொடர்தற்கு இடஞ் சாத்தனுதலாற் சாத்தன் நட்புத்தொடர்பொருள்.

வைவின்றீமைதொடர்பொருளும் வாழ்த்தினன்மைதொடர் பொருளும் பகைநேர்ச்சிகளில் அடங்குமெனக் கொள்க. அவை: தீயோர்க்குக் கேடுண்டாகுக; நல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக என வரும்.

தகுதியுடைப்பொருளாவது தன்னேடு பொருந்துதற்குத் தகுதியாகிய பொருளையுடைய பொருளாம்.

உ-ம். அரசர்க் குரித்தருங்கலம் என்புழி அரசரோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியாகிய பொருள் அருங்கலம்; அப்பொருளையுடையபொருள் அரசராதலால் அரசர் தகுதியுடைப்பொருள்.

முதற்காரணகாரியப் பொருளாவது முதற்காரணத்தாலாகும் பொருளாம்.

உ-ம். குண்டலத்திற்குப் பொன் என்புழிப் பொன் முதற்காரணம், அதனுலாகிய காரியங் குண்டலமாதலாற் குண்டலம் முதற்காரணகாரியப்பொருள்.

நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளாவது நிமித்தகாரணத்தால் ஆகும் பொருளாம்.

உ-ம். கூலிக்கு வேலை செய்தான் என்புழி வேலை நிமித்தகாரணம்; அதனாலாகிய காரியங் கூலியாதலாற் கூலி நிமித்தகாரண காரியப்பொருள்.

முறைக்கியை பொருளாவது பிறப்பினால் ஒருபொருளின்மு றைக்குத் தான் இயைந்து நிற்கும்பொருளாம்.

உ-ம். சாத்தனுக்கு மகன் கொற்றன் என்புழிக் கொற்றனிடத்து ள்ள மகனென்னுமுறைக்குத் தானியைந்து நிற்கும் பொருள் சாத்தனாதலாற் சாத்தன் முறைக்கியை பொருள்.

ஆதி என்றதனால், மழைக்கு மின்னல் என உற்பாதத்தாற் குறிக்கப்படுவதும், அவனுக்கிதுபோதும் எனக் குறைவின்மையைக் கொள்வதும், பிறவுங் கொள்க. [உற்பாதம் - மேல்விளையுநன்மை தீமையையறிவிக்குங் குறி.]

குவ்வுருபு நிற்றற்குரிய சிலவிடங்களிலே, பொருட்டு, நிமித்தம் என்பனவும், குவ்வுருபின்மேல் ஆக வென்பதுஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ-ம். கூழின்பொருட்டு வேலை செய்தான்; கூலியினிமித்தம் வேலை செய்தான்; கூலிக்காக வேலை செய்தான். என வரும். ()

[ஐந்தாம்வேற்றுமை.]

உகக. ஐந்தா வதனுரு பில்லு மின்னும்
நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருளே.

இ - ள். ஐந்தாவதன் உருபு இல்லும் இன்னும் - ஐந்தாம்வேற்றுமையின் உருபாவன இல்லும் முன் சொல்லப்பட்ட இன்னுமாம்—பொருள் - அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன—நீங்கல் - நீக்கப்பொருளும்—ஒப்பு - ஒப்புப்பொருளும்—எல்லை - எல்லைப் பொருளும்—ஏது - ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இந்நான்குமாம். எ - று.

(உதாரணம்.)

மலையின் வீழருவி................ நீக்கப்பொருள்.
காக்கையிற்கரிது களம்பழம்....... ஒப்புப்பொருள்.
மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்... எல்லைப்பொருள்.
கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்....... ஏதுப்பொருள்.

நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந் தொழிலின்றிப் பிரிவைமாத்திரந் தன்னிடத்துடைய பொருளாம்.

உ-ம். மலையின்வீழருவி என்புழி, அருவியின் வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந் தொழில்; அது தன்னிடத்தில்லாமல் அவ்வீழ்ச்சியாலாகிய பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடையது மலையாதலால், மலை நீக்கப்பொருள்.

ஒப்புப்பொருளாவது உவமேயப்பொருளிலுந் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையால் உவமானமாகும் பொருளாம். உவமேயம், புகழ்பொருள் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

உ-ம். காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என்புழிக் களம்பழம் உவமேயம்; உவமேயத்திலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை கருமை; அதனால் உவமானமாகிய பொருள் காக்கையாதலாற் காக்கை ஒப்புப்பொருள்.

எல்லைப்பொருளாவது அறியப்படாத பொருளினது திசையளவு வழியளவு காலவளவு பண்பு முதலியவற்றைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்கும் பொருளாம்.

உ-ம். (க.) மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம் என்புழி, அறியப்படாத சிதம்பரத்தினது திசையைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்பது அறியப்பட்ட பொருளாகிய மதுரையாதலால், மதுரை எல்லைப்பொருள்.

(உ.) கச்சியிற் றிருத்தணிகை முக்காவதம் என்புழி, அறியப்படாத திருத்தணிகையினது வழியளவை அறிவித்தற்கு எல்லையாக நிற்பது அறியப்பட்ட பொருளாகிய கச்சியாதலாற் கச்சி எல்லைப்பொருள்.

(ந.) சாத்தனிலிரண்டாண்டு மூத்தவன் கொற்றன் என்புழி, அறியப்படாத கொற்றனுடைய பிராயத்தைத் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்கும் பொருள் அறியப்பட்ட சாத்தனாதலாற் சாத்தன் எல்லைப்பொருள்.

(ச.) அரசரிற் பெரியரந்தணர்; ஆவினிழிந்தது மேதி என்புழி, அறியப்படாத அந்தணரும் மேதியுமாகிய பொருள்களின் உயர்வு தாழ்வுகளைக் குறிப்பித்தற்கு எல்லையாக நிற்கும் பொருள்கள் அறியப்பட்ட அரசரும் ஆவுமாதலால், அரசரும் ஆவும் எல்லைப்பொருள்கள். இவ்வுயர்வு தாழ்வுகளை நீக்கப்பொருளென்பாருமுளர்.

ஏதுப்பொருளாவது ஒருபொருளின் பெருமை முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகும் பொருளாம்.

உ-ம். கல்வியிற் பெரியன் கம்பன் என்புழிக், கம்பனுடைய பெருமைக்கு ஏதுக் கல்வியாதலாற் கல்வி ஏதுப்பொருள்.

இன்னும், மாயையிற் றோன்றியதுலகம் என முதற்காரணப் பொருளினும், மண்ணுலகின் வேறு விண்ணுலகம் என வேற்றுமைக் கெதிர்ப்பொருளினும், பாவத்தின் வெறுக்கின்றான் என விடயப்பொருளினும், ஐந்தனுருபு வருமெனக் கொள்க.

நீக்கப்பொருளினும், எல்லைப்பொருளினும், இன் இல் உருபுகளின்மேல், நின்று, இருந்து என்பவை, உம் பெற்றும் பெறாதுஞ் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

உ-ம். (க.) ஊரினின்றும் போயினான்; ஊரினின்று போயினான்; ஊரிலிருந்தும் போயினான், ஊரிலிருந்து போயினான். இவை நீக்கப்பொருள்.

(உ.) காட்டினின்றுமூர்காவதம், காட்டினின்றூர்காவதம்; காட்டிலிருந்துமூர்காவதம், காட்டிலிருந்தூர்காவதம் இவை எல்லைப்பொருள். (சுஉ)

[ஆறாம் வேற்றுமை.]

கூOO. ஆற னொருமைக் கதுவு மாதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

இ-ள். ஆறன் ஒருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்-ஆறாம்வேற்றுமையினது வருமொழியினொருமைப் பொருண்மைக்கு முன் சொல்லப்பட்ட அதுவேயன்றி ஆதுவும்—பன்மைக்கு அவ்வும் உருபு ஆம் - வருமொழியின் பன்மைப்பொருண்மைக்கு அகரமும் உருபாம்—பொருள் - அவற்றின்பொருள்களாவன—பண்பு - குணமுந் தொழிலுமாகிய பண்பும்—உறுப்பு - அவயவமும்—ஒன்றன்கூட்டம்-ஒரு பொருட்கூட்டமும்—பலவின் ஈட்டம் - பலபொருட்கூட்டமும்—திரிபின் ஆக்கம் - ஒன்று திரிந்தோன்றுதலும்—ஆம் தற்கிழமையும்-ஆகிய ஐந்துதற்கிழமைப் பொருள்களையும்—பிறிதின் கிழமையும் - அவையல்லாத பிறிதின்கிழமைப்பொருள்களையும் — பேணுதல் - உடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இவ்விருவகைச் சம்பந்தப்பொருள்களுமாம். எ - று.

தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னோடொற்றுமையுடையது. பிறிதின்கிழமைப் பொருளாவது தன்னின் வேருயது. தற்கிழமைப்பொருள் இவையெனவே, இவையல்லாதபொருளும் இடமுங் காலமுமாகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப்பொருளென்ருகும். ஆகவே, இப்படிப் பலவகையாலும் வருஞ் சம்பந்தப்பொருளே இவ் வேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று.

உ-ம். க. தற்கிழமை.

சாத்தனது கருமை.[குணம்.]
சாத்தனது வரவு... [தொழில்.] } பண்புத்தற்கிழமை.

சாத்தனது கை.................
புலியது வால்................. } உறுப்புத்தற்கிழமை.

மாந்தரது தொகுதி..............
நெல்லது குப்பை............... } ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை.

படைகளது தொகுதி.............
பறவைகளது கூட்டம்.......... } பலவின் கூட்டத் தற்கிழமை.

நெல்லினது பொரி..............
மஞ்சளது பொடி.......... .... } ஒன்றுதிரிந்தொன்ருயதன்றற்கிழமை.

உ. பிறிதின்கிழமை.

சாத்தனது பசு...................
முருகனது வேல்................ } பொருட்பிறிதின்கிழமை.

சாத்தனது வீடு ....
முருகனது குறிஞ்சி............ } இடப்பிறிதின்கிழமை.

சாத்தனது நாள்..................
மாரனது வேனில்.........,....... } காலப்பிறிதின்கிழமை.

எனது கை, நினது தலை, தனது புறம்...ஆதுருபு.
என கைகள், தனதாள்கள்..............அகரவுருபு.

இராகுவினது தலை, எனதுயிர் என ஆறனுருபு, உடையதும் உடைமைப்பொருளும் வேருகாத ஒற்றுமைப்பொருளில் வருதலுங் கொள்க. இராகுவே தலையாதலாலும், நானெனப்பட்டது உயிரேயாதலாலும்,ஒற்றுமைப்பொருளாயின. ஒற்றுமையென்பது அபேதம்.

அஃறிணை யொருமை பன்மைகளுக்கு இயைந்த உருபுகள் இங்ஙனங் கூறவே, உயர்திணையொருமை பன்மையாகிய கிழமைப்பொருளுக்கு இவ்வுருபுகள் ஏலாவென்பது பெற்றாம். உயர்திணைப்பெயர் வரும்போது, சாத்தனுக்கு மகன் எனக் குவ்வுருபு வருமென்றறிக. சிறுபான்மை, "அரனது தோழன்;" "குன்றவர்தமது செம்மல்" என உயர்திணையொருமைப்பொருண்மைக்கும், "நினதடியாரோடல்லால்" என உயர்திணைப் பன்மைப்பொருண்மைக்கும், எனது கைகள் என அஃறிணைப்பன்மைப்பொருண்மைக்கும் அதுவுருபும் வரும்.

இவ்வாறனுருபுகளுள் ஒன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடைய என்பது சொல்லுருபாக வரும்.

உ-ம். சாத்தனுடைய புதல்வன், சாத்தனுடைய புதல்வர்; சாத்தனுடைய வீடு, சாத்தனுடைய வீடுகள். என வரும்.

இவ்வீடெனது, அத்தோட்டமவனது என வருவனவற்றில், எனது, அவனது என்பன, துவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும் பெற்று நின்ற குறிப்புவினைமுற்று. எனது போயிற்று, அவனதை வாங்கினேன் என வருவனவற்றில், எனது, அவனது என்பன, மேற்கூறியபடி வந்த குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். இங்ஙனமன்றி, இவ்விடங்களில் வரும் அது என்பது ஆறாம்வேற்றுமையுருபன்று. (சாசு)

[ஏழாம் வேற்றுமை.]

கூ0க. ஏழ னுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நிற்ற லிதன்பொரு ளென்ப.

இ - ள். ஏழன் உருபு கண் ஆதி ஆகும் - ஏழாம்வேற்றுமையினுருபு முன் சொல்லப்பட்ட கண்ணேயன்றி அது முதலாகிய பிறவுமாம்—இதன் பொருள்-இவ்வுருபுகளின் பொருளாவது—பொருள் முதல் ஆறும் ஓரிருகிழமையின் இடன் ஆய் நிற்றல் என்ப - பொருளாதியாகிய ஆறும் ஆறும்வேற்றுமைச் சூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்ட இருகிழமைப்பொருள்களுக்கும் இடமாய் நிற்கும் உருபேற்ற பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

(உதாரணம்.)

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி............	தற்.	பொருளிடமாயிற்று.
பனையின்கண்வாழ்கின்றதன்றில்.........	பிற.	
ஊரின்கணிருக்குமில்லம்..................	தற்.	இடமிடமாயிற்று.
ஆகாயத்தின்கட்பறக்கின்றது பருந்து....	பிற.	
நாளின்கணுழிகையுள்ளது.................	தற்.	காலமிடமாயிற்று.
வேனிற்கட்பாதிரி பூக்கும்.................	பிற.	
கையின்கணுள்ளது விரல்..................	தற்.	சினையிடமாயிற்று.
கையின்கண்விளங்குகின்றது கடகம்......	பிற.	
கறுப்பின்கண்மிக்குள்ளதழகு............	தற்.	குணமிடமாயிற்று.
இளமையின்கண் வாய்த்தது செல்வம்...	பிற.	
ஆடற்கணுள்ளது சதி......................	தற்.	தொழிலிடமாயிற்று.
ஆடற்கட்பாடப்பட்டது பாட்டு..........	பிற.	

வினைமுதல்வழியாக வினைமுதற்றொழிற்காயினும், செயப்படுபொருள் வழியாகச் செயப்படுபொருளிலிருக்கின்ற பயனுக்காயினும் இடமாகும் பொருள் இடப்பொருளென்பர் வடநூலார்.

உ-ம். (க.) மணியின்கணிருக்கின்ற தொளி என்புழி, ஒளியென்னும் வினைமுதலின் வழியாக அதனது இருத்தற்றொழிற்கு மணி இடமாயிற்று.

(உ.) கழுவின்கட்கள்ளனை யேற்றினான் என்புழிக், கள்ளனென்னுஞ் செயப்படுபொருளின் வழியாக அச்செயப்படுபொருளிலிருக்கின்ற உயிர்ப்பிரிவாகிய பயனுக்குக் கழு இடமாயிற்று.

இடப்பொருள் தன்னிற்சிறிதிடமாவதும், தான்முழுதுமிடமாவதும், விடயமாவதும் என மூவகைப்படும்.

உ-ம். (க.) ஊர்க்கணிருந்தான், பாயிலிருக்கின்றான். ஒரோவழி மேவல்.

(உ.) மணியின்கணொளி, உயிரின்கணுணர்வு, பாலின்கட்சுவை, தீயின்கட் சூடு, நீரின்கட் சீதம். எங்கும் வியாபகம்.

(௩.) கல்வியின்கணாசை வைத்தான், குருவின்கணன்பு செய்தான். விடயம்.

சிறுபான்மை ஏழனுருபுகள், கூட்டிப் பிரித்தற்கெல்லையாகும் பொருளினும், பிரித்துக் கூட்டலிற் குழூவாகும் பொருளினும், ஒரு தொழிற் காலத்தைக் குறிக்கும் பிறிது தொழிலாகும் பொருளி னும், வரும்.

உ-ம். (க.) மக்களினுயர்ந்தோரந்தணர்; குறிலேந்தனுள் அ இ உ இம் மூன்றும் சுட்டு. கூட்டிப்பிரிக்குமெல்லைப்பொருள்.

(உ.) அறஞ்செயுமகன் றேவருள் வைக்கப்படுவான்; கல்வி யறிவில்லாதவன் விலங்கினுள் வைத்தெண்ணப்படு வான். பிரித்துக்கூட்டுங்குழூப்பொருள்.

(௩.) பால்கறக்கையில் வந்தான்; பொருதற்கண் மழை பெய் தது. ஒருதொழிற் காலத்தைக் குறிக்கும் பிறிது தொழில். (சச)

[கண் முதலிய உருபுகள்]

௩0உ. கண்கால் கடையிடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பா டளைதே முறைவழி யுழியுளி
உள்ளகம் புறமில் லிடப்பொரு ளுருபே.

இ - ள். கண் - இல் - கண் முதலாக இல்லீறுகச் சொல்லப் பட்ட இவ்விருபத்தெட்டும்—இடப்பொருள் உருபு - தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுக ளாம். எ - று.

(கண்ணொழிந்த உருபுகளுக்கு உதாரணம்.)

கால்—— "ஊர்க்கானிவந்த பொதும்பர்."
கடை—— "வேலின்கடை மணிபோறிண்ணியான்."
இடை—— "நல்லாரிடைப் புக்கு."
தலை—— "வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர்."
வாய்—— "குரைகடல்வாயமுதென்கோ."
திசை—— "தேர்த்திசையிருந்தான்."
வயின்—— "அவர்வயிற்செல்லாய்."
முன்—— "கற்றூர்முற்றோன்றா கழிவிரக்கம்."
சார்—— "காட்டுச்சாரோடுங் குறுமுயால்."
வலம்—— "கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும்."
இடம்—— "இல்லிடப்பரக்கை."

மேல் —— "தன்மேற்கலிவரைநீரிற்கடுத்து வரக் கண்டும்." [கடுப்பு-
கீழ் —— "பிண்டிக் கண்ணூர்கிழற்கீ ழெந்தமடிகள்." விரைவு.]
புடை —— "எயிற்புடை நின்றான்."
முதல் —— "சுரன்முதல் வந்த வரன்மாய் மாலை." [சுரன் - பாலை
பின் —— "காதலிபின் சென்றதம்ம" நிலம்.]
பாடு —— "நம்பா டணையாத நாள்."
அளை —— "கல்லளைச்சுனைநீர்."
தேம் —— "தோழிக்குரியவைகோடாய்தேத்து." [கோடாய் - கை
உழை —— அவனுழைவந்தான். த்தாய்]
வழி —— "நின்றதோர் நறவேங்கை நிழல்வழி யசைந்தன"
உழி —— "உறையுழியோலைபோல." [உறை - வாழ்நாள்]
உளி —— "குயில்சேர்குளிர்காவுளிசேர்பறையும்."
உள் —— "முல்லையங்குவட்டின் வாழும்."
அகம் —— "பயன்சாராப் பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து."
புறம் —— "செல்லுமென்னுயிர்ப்புறத்திறுத்த மருண்மாலை."
இல் —— ஊரிலிருந்தார்.

இனிக், கண் கான் முதலியன, இடவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும்போது ஒருதிறத்தனவாகிய உருபாகாது, பலதிறத்தனவாகிய இடங்களையுணர்த்தும் பெயர்களாம்.

உ-ம். கண்ணகன் ஞாலம், அகத்திலிருந்தான், வீட்டின் புறத்திலிருந்தான், மேலிடத்திருந்தான், முன்னிருந்தான், கடைநாள், இடைச்சுரம், தலையாயார், தென்றிசை. என வரும். பிறவுமன்ன. (௪௫)

[எட்டாம் வேற்றுமை.]

௩0௩. எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
திரிபு குன்றன் மிகுத லியல்பயற்
றிரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

இ - ள். எட்டன் உருபு - எட்டாம் வேற்றுமையினுருபுகளாவன—எய்து பெயர் ஈற்றின் திரிபு - விளியடைந்த பெயரீற்றினுடைய திரிதலும்—குன்றல் - கெடுதலும்—மிகுதல் - மிகுதலும்—இயல்பு - இயல்பாதலும்—அயற்றிரிபும் ஆம் - ஈற்றயலெழுத்துத் திரிதலுமாகும்—பொருள் படர்க்கையோரைத் தன்முகம் ஆக

அழைப்பது - அவற்றின் பொருளாவது படர்க்கைப்பெயர்ப்பொருளைத் தனக்கெதிர்முகமாக அழைப்பதாலாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம். எ - று.

தான் அசைநிலை. விளித்தற்குக் கருவியாகிய உருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர். (௬௬)

[விளிக்கப்படு பெயர்கள்.]

௩0௪. இ உ ஊவோ டையோ ன ள ர ல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல் லிவற்றொடு
ணஃகா னாவீ றாகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழி யனைத்தீற் றஃறிணை விளிப்பன.

இ - ள். இ உ ஊவோடு ஐ ஓ ன ள ர ல ய ஈற்று உயர்திணைப் (பெயர்) - இகரமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்னுமுயிர்களும் ன ள ர ல ய என்னுமெய்களும் ஆகிய பத்தெழுத்துக்களையும் இறுதியிலுடைய உயர்திணைப்பெயர்களும்— ஓ ர அல் இவற்றொடு ணஃகான் ஆ ஈறு ஆகும் பொதுப்பெயர் - இவற்றுள் ஓகாரவுயிரும் ரகரமெய்யுமாகிய இரண்டுமொழித்து நின்ற எட்டுடனே ணகரமும் ஆகாரமுமாகிய இரண்டுங்கூடிய பத்தெழுத்துக்களும் இறுதியாகிய பொதுப்பெயர்களும்— ஞ ந ஒழி அனைத்து ஈற்று அஃறிணைப் (பெயர்) - ஞகர நகரங்களும் (ஈறாகாத எகரமு) மொழிந்த இருபத்தோரெழுத்துக்களையும் ஈற்றிலுடைய அஃறிணைப்பெயர்களும்—விளிப்பன - அழைக்கப்படுவன. எ - று. (௬௭)

[பொதுவாகிய விளியுருபு.]

௩0௫. இம்முப் பெயர்க்கண் ணியல்பு மேயும்
இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

இ - ள். இம்முப்பெயர்க்கண் - முன் விளிக்கப்படுமென்ற மூவகைப்பெயர்களிடத்தும்—இயல்பும் ஏயும் இகரநீட்சியும் உருபு ஆம் மன் - இயல்பாதலும் ஏகாரமிகுதலும் இகரம் ஈகாரமாதலும் பெரும்பாலும் விளியுருபுகளாகும். எ - று.

உ-ம். (க.) முனி கூறாய், வேந்து கூறாய், ஆதேக் கூறாய், விடலை கூறாய், கோக்கூறாய், கோன் கூறாய், வேள் கூறாய், மாந்தர் கூறீர், தோன்றல் கூறாய், சேய் கூறாய். எ-ம். முனியே கூறாய், வேந்தே கூறாய். எ-ம். நம்பீ

கூறுய். எ-ம். உயர்திணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன.

(௨.) பிதாக் கூறுய், ஆண் கூறுய். எ-ம். பிதாவே கூறுய் ஆணே கூறுய். எ-ம். சாத்தீ கூறுய். எ-ம். பொதுப் பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன.

(௩.) விளக்கொடியை, புல்வாய் கொடியை. எ-ம். விளவே கொடியை, புல்வாயே கொடியை. எ-ம். மந்தீ கொடியை. எ-ம். அஃறிணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும் வந்தன. காட்டாதொழிந்த பெயர்களும் இப்படியே வரும்.

பெரும்பாலும் என்றதனால், இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்குப் பொருந்தாமை யுளவேற் கொள்க. (௪௮)

[விளியுருபுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩0௬. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்
உருபா மல்லவற் றுயு மாகும்.

இ-ள். ஐ இறு பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும்-ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்குப் பொதுவிதியால் இயலபும் ஏகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரம் ஆயும் ஆவு மாகத் திரிதலும்—அல்லவற்று ஆயும் - உயர்திணை யஃறிணைப்பெயர்களுக்கு அவ்விரண்டுருபுகளன்றி ஐகாரம் ஆயெனத் திரிதலும்—உருபு ஆகும் - விளியுருபுகளாம். எ - று.

உ-ம். (௧.) அன்னை - அன்னுய், அன்னு பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும் வந்தன.

(௨.) விடலை - விடலாய். எ-ம். நாரை - நாராய். எ-ம். உயர்திணைப் பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் ஆய் வந்தது.

உரையிற்கோடலென்னு முத்தியால், "அன்னே யன்னை யல்லா லினியாரை நினைக்கேனே." எனப் பொதுப்பெயர்க்கு ஐகாரம் ஏகாரமாகத் திரிதலுங் கொள்க.()

௩0௭. ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீ றழிவய னீட்சி யதனோ
டீறு போத லவற்றோ டோவுறல்
ஈறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாதல்

அதனோ டயறிரிந் தேயுற வீறழிந்
தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

இ-ள். னவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் - பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்களுள்—ஒருசார் அளபு - சில அளபெடுத்தலும்—(ஒருசார்) ஈறு அழிவு-சில ஈறு கெடுதலும்—(ஒருசார்) அயல் நீட்சி - சில ஈற்றயனீளுதலும்—(ஒருசார்) அதனோடு ஈறு போதல்-சில ஈற்றயனீண்டு ஈறு கெடுதலும்—(ஒருசார்) அவற்றோடு ஓ உறல் - சில ஈறு கெட்டு ஈற்றயனீண்டு ஓகாரமிகுதலும்—(ஒருசார்) ஈறு அழிந்து ஓ உறல் - சில ஈறு கெட்டு ஓகாரமிகுதலும்—(ஒருசார்) இறுதி யவ்வாதல் - சில இறுதி னகரமெய் யகரமெய்யாதலும்—(ஒருசார்) அதனோடு அயல் திரிந்து ஏ உறல் - சில ஈற்று னகரமெய் யகரமெய்யாகத் திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும்—(ஒருசார்) ஈறு அழிந்து அயல் ஏ ஆதலும் - சில ஈறு கெட்டு அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும்—விளியுருபு ஆகும் - விளியுருபுகளாகும். எ - று.

உ-ம். அம்பர்கிழான் - அம்பர்கிழாஅன் அளபாயிற்று. புலவன் - புலவ ஈறழிந்தது. பெருமன் - பெருமான் ஈற்றயனீண்டது. மன்னன் - மன்னா ஈற்றயனீண்டு ஈறு கெட்டது. ஐயன் - ஐயாவோ ஈற்றயனீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிக்கது. திரையன் - திரையவோ ஈறழிந்து ஓகாரமிக்கது. வாயிலான் - வாயிலாய் இறுதி யவ்வாயிற்று. வாயிலான் - வாயிலோயே இறுதி யவ்வாய் ஈற்றயலாகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. ஐயன் ஐயே ஈறழிந்து அயலிலகரம் ஏகாரமாயிற்று.

இவ்வொருசாரென்பதை விளியதிகாரமுழுதுங் கூட்டுக.(௩0)

௩0அ. ளஃகா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவயல்
நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றாதல்
அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

இ-ள். ளஃகான் உயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி ளகரமெய் யீற்றுயர்திணைப் பெயர்களுள்—(ஒருசார்) அளபு - சில அளபெடுத்தலும்—(ஒருசார்) ஈறு அழிவு - சில ஈறு கெடுதலும்—(ஒருசார்) அயல் நீட்சி - சில ஈற்றயனீளுதலும்—(ஒருசார்) இறுதி யவ்வொற்று ஆதல் - சில இறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதலும்—(ஒருசார்) அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் - சில ஈற்றயலகரம் ஏகாரமாதலும்—விளித்தனு - விளியுருபுகளாகும். எ - று.

உ-ம். வேள் - வேஎள் அளபெடுத்தது. எல்லாள் - எல்லா ஈறு கெட்டது. மக்கள் - மக்காள் ஈற்றயனீண்டது. குழையாள் - குழையாய் ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாயிற்று. அடிகள் - அடிகேள் ஈற்றயலகரம் ஏகாரமாயிற்று. (ருக)

கூ0கூ. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்
அகரம் இ ஈ யாத லாண்டையா
ஈயாத லதனோ டேயுற லீற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீடல்
ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டுருபே.

இ - ள். ரவ்வீற்று உயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி ரகர மெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்களுள்—(ஒருசார்) அளபு எழல் - சில அளபெடுத்தலும்—(ஒருசார்) ஈற்றயல் அகரம் இ ஈயாதல் - சில ஈற்றயலகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும்—(ஒருசார்) ஆண்டை ஆ ஈ ஆதல் - சில அவ்வீற்றயலாகாரம் ஈகாரமாதலும்—(ஒருசார்) அதனோடு ஏ உறல் - சில அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும்—(ஒருசார்) ஈற்று ஏ மிக்கு அயல் யாக் கெட்டு அதன் அயல் நீடல் - சில ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயலிகரம் ஈகாரமாதலும்—(ஒருசார்) ஈற்றின் ஈர் உறல் - சில ஈற்றில் ஈர் ஆதலும்— இவையும் ஈண்டு உருபு - ஆகியவிவையும் இவ்விடத்து விளியுருபுகளாகும். எ - று.

உ-ம். சிறார் சிறாஅர் அளபெடுத்தது. தெவ்வர் - தெவ்விர் ஈற்றயலகரம் இகரமாயிற்று. நாய்கர் - நாய்கீர் ஈற்றயலகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்றார் - சான்றீர் ஈற்றயலாகாரம் ஈகாரமாயிற்று. கணியார் - கணியீரே ஈற்றயலாகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரமிக்கது. நம்பியார் - நம்பீரே ஈற்றிலேகாரமிக்கு அயல் யாக்கெட்டு அதனயலிகரம் ஈகாரமாயிற்று. எமர் - எமரீர் ஈரேற்றது.

ஈண்டென்ற மிகையால், கடலாரே, கடலீரே; சாத்தியாரே, சாத்தியீரே. எ-ம். அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து, ரவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினும், இவ்வுருபேற்றல் கொள்க. (ருஉ)

கூக0. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய னீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

இ - ள். லகார ஈற்று உயர்பெயர்க்கு - பொதுவிதியன்றி லகரமெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு—(ஒருசார்) அளபு - சில அளபெடுத்தலும்—(ஒருசார்) அயல் நீட்சியும் - சில ஈற்றயனீளுதலும்—யகாரவீற் (றுயர்பெயர்க்கு) அளபும்-யகரமெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெடுத்தலும்—உருபு ஆம் - விளியுருபுகளாகும். எ - று.

உ-ம். மால் - மாஅல். எ-ம். தோன்றல் - தோன்றால். எ-ம். சேய் - சேஎய். எ-ம். அம்மூன்றுருபுகளும் வந்தன. (௱௩)

௱௧௧. னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
இறுதி யழிவத னோடய னீட்சி.

இ - ள். னவ்வீற்று உயர்திணை அல் இருபெயர்க்கண்-பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற் றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து—(ஒருசார்) இறுதி அழிவு - சில ஈறு கெடுதலும்—(ஒருசார்) அதனோடு அயல் நீட்சி - சில ஈறுகெடுதலுடனே ஈற்றயனீளுதலும் விளியுருபுகளாம். எ - று.

உ-ம். அலவன் - அலவ. எ-ம். கலுழன் - கலுழா. எ-ம். சாத்தன்-சாத்த. எ-ம். கொற்றன் - கொற்றா. எ-ம். முறையே அஃறிணைப்பெயரிலும் பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டும் வந்தன. (௱௪)

௱௧௨. லளவீற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்க
ஈற்றய னீட்சியு முருபா கும்மே. [ண்

இ - ள். லள ஈற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண்-லகர ளகர மெய்யீற்றஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும்—ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபு ஆகும்-பொதுவிதியன்றி ஈற்றயலெழுத்து நீளுதலும் விளியுருபாகும். எ - று.

உ-ம். முயல் - முயால், கிளிகள் - கிளிகாள். எ-ம். தூங்கல் - தூங்கால், மக்கள் - மக்காள். எ-ம். வரும். (௱௫)

[விளியுருபுகளுக்குப் புறனடை.]

௱௧௩. அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையின்
அளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

இ - ள். முன் சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள்—இயல்பும் ஈறு அழிவும் அண்மையின் - இயல்பாதலும் ஈறு கெடுதலுஞ் சமீப

விளிக்கண்ணும்—அளபு செய்மையினும் - அளபெடுத்தல் தூரவிளிக்கண்ணும்—ஓ புலம்பினும் ஆகும் - ஓகாரமிகுதல் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும். எ - று.

எனவே, மற்றைவிளியுருபுகள் இம்மூன்றிடத்துங் கலந்து வருமென்பதுபெற்றும். (௫௬)

[விளியுருபேலாப் பெயர்கள்.]

௱௪௪. நுவ்வொடு வினாச்சுட் டுற்ற ன ள ர
வை துத் தாந்தா னின்னன விளியா.

இ - ள். நுவ்வொடு வினாச்சுட்டு உற்ற ன ள ர - நுவ்வுடனே மூன்று முதல்வினாவையும் மூன்று சுட்டையும் முறையே பொருந்திய ன ள ர என்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும்—வை து - வை து என்னுமிரண்டீற்றஃறிணைப்பெயர்களும்—தான் - தானென்னும் பொதுப்பெயரும்—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—விளியா - விளிக்கப்படுவனவல்ல. எ - று.

வை து என்னுமிரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தா என்பார், ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தார்.

மகரவீற்றுப் பொதுப்பெயர் முன்னரே விலக்கப்பட்டமையால் இங்கே தாம் என்றது அசைநிலை.

உ-ம். நுமன், நுமள், நுமர். எ-ம். எவன், எவள், எவர், எவை, எது. எ-ம். யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது. எ-ம். ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏவை, ஏது. எ-ம். அவன், அவள், அவர், அவை, அது. எ-ம். இவன், இவள், இவர், இவை, இது. எ-ம். உவன், உவள், உவர், உவை, உது. எ-ம். தான். எ-ம். வரும் இப்பெயர்கள் விளியேலாமைகாண்க.

இன்னன என்றதனால், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார், மற்றையது, மற்றையன, மற்றயவை; பிறன், பிறள், பிறர், பிறிது, பிற முதலியனவுங் கொள்க. (௫௭)

[முதல் சினைத்தொடர்பின்கண் அவ்விரண்டினும்
இரண்டனுருபு வாராதெனல்.]

௱௪௫. முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்.

இ - ள். முதலை ஐ உறின் சினையைக் கண் உறும் - முதலினை ஐயுருபு பொருந்தினாற் சினையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்—அது முதற்கு ஆயின் சினைக்கு ஐ ஆகும் - அதுவுருபு முதலுக்குவரிற் சினையினுக்கு ஐயுருபு வரும். எ - று.

இனி இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியால், அதுமுதற்காயிற் சினைக்கையாகும் என்னும் வாக்கியத்தில், அது என்பதற்கு அக்கண்ணுருபு எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க.

உ-ம். யானையைக் காலின்கண் வெட்டினான், யானையது காலை வெட்டினான், யானையின்கட் காலை வெட்டினான் என வரும். எனவே, முதல்சினையிரண்டினும் ஐயுருபு வருவது சிறப்பன்றென்பதாயிற்று. (௫அ)

[ஐயுருபு முதல் சினை யிரண்டினும் வாராமைக்குக் காரணமும் மேலைச் சூத்திரப்பொருளோடு இப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலும்.]

௫கசு. முதலிவை சினையிவை யெனவே றுளவில
உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

இ - ள். முதல் இவை சினை இவை என வேறு உள இல-சடங்களிவை படங்களிவை என்றாற்போல முதற்பொருள்களிவை சினைப்பொருள்களிவை என்பதற்கு இரண்டாக வேறுள்ளனவில வாம்—உரைப்போர் குறிப்பின - ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச் சொல்வோரது குறிப்பின்மாத்திரையனவேயாம்—பிண்டமும் அற்று - பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம். எ - று.

யானையைக் குறித்தபோது யானையுண்டாக அதனுடைய கை கால் கொம்பு முதலியவை வேறில்லையாம்; அவ்வவயவத்தைக் குறித்தபோது அவையுண்டாக யானைவேறில்லையாம்; ஆதலால் இப்படிச்சொல்லப்பட்டன.

இனிப் பிண்டப்பொருள்: நெல்லைப் பொலியின்கண் வாரினான், நெல்லினது பொலியை வாரினான் என வரும். பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக்குப்பையும் பிண்டித்த பொருளாகிய நெல்லும் வேறாகாமையால், அவ்விரண்டனிடத்தும் ஐயுருபு வருவது சிறப்பன்றென வறிக. (௫௯)

[உருபு மயக்கம்.]

௯௭. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இ - ள். யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும் - ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொருவேற்றுமையுருபாற் சொல்லப்பட்டதாயினும்—பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும் - அப்பொருள் சென்றவழியே அவ்வுருபுசேரும். எ - று.

எனவே, பொருளுக்கு இயையாது மயங்கி வந்த உருபைப் பொருளுக்கியைந்த உருபாகத் திரித்துக்கொள்க என்பதாயிற்று.

உ-ம். (க.) "நாகு வேயொடு நக்கு வீங்கு தோள்" என்புழி, வேய் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாகாது செயப்படுபொருளாய் நிற்றலால், ஒடுவுருபை ஐயுருபாகத் திரித்துக்கொள்க.

(உ.) "கிழங்கு மணற்கீன்ற முளை" என்புழி, மணல் கோடற்பொருளாகாது இடப்பொருளாய் நிற்றலாற், குவ்வுருபைக் கண்ணுருபாகத் திரித்துக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனி உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால், ஒருவேற்றுமைப் பொருள் மற்றைவேற்றுமை யுருபுகளோடு தகுதியாக வருதலும் உண்டெனக் கொள்க. அவை வருமாறு:—

க. வினைமுதற்பொருள், எழுவாயுருபு மூன்றனுருபுகளோடன்றிச், சிறுபான்மை நான்கனுருபு ஆறனுருபுகளோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "ஒன்று மூன்றுநான் காறெனு முருபொடு
வருமே வினைமுத லெனவகுத் தனரே."

உ-ம். அவர்க்குச் செய்யத்தகுமக்காரியம்: ச—கு. அவரது வரவு: சு—அது. என வரும்.

உ. செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை எழுவாய்வேற்றுமையுருபு முதல் ஏழாம்வேற்றுமையுருபீறாய உருபுகள் எல்லாவற்றோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "எல்லா வுருபொடுஞ் செயப்படு பொருளெழும்."

உ-ம். சோறடப்பட்டது: எழுவாய். அரிசியாற்சோறாக்கினேன்: ௩—ஆல். அவட்குக்கொள்ளுமிவ்வணிகலம்: ச—கு. பழி

யினஞ்சும்: ரு—இன். நூலது குற்றங்கூறினன்: சு—அது. நூணின்கட் சார்ந்தான்: எ—கண் என வரும்.

௩. கருவிப்பொருள், மூன்றனுருபு ஐந்தனுருபுகளோடன்றிச், சிறுபான்மை எழுவாயுருபு நான்கனுருபு ஆறனுருபுகளோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "ஒன்று மூன்றுநான் கைந்தா றுருபொடு
கருவி வருமெனக் கருதினர் பெரியோர்."

உ-ம. கண காணும்: எழுவாய். கண்ணிற்குக் காணலாம: ச—கு. கண்ணது காட்சி: சு—அது என வரும்.

௪. கோடற்பொருள், நான்கனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை எட்டாம்வேற்றுமையொழிந்த எல்லாவுருபுகளோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "எல்லா வுருபொடுங் கொள்வோ னெழுமே."

உ-ம். "இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர்." எழுவாய். "செய்யவ டவ்வையைக் காட்டி விடும்." உ—ஐ. நாகராற்பலி: ௩—ஆல். நாகரி னன்பு செய்தான்: ரு—இன். நாகரது பலி: சு—அது. நாகர்கணன்புசெய்தான்: எ—கண். என வரும்.

ரு. ஐந்தாம்வேற்றுமைப் பொருள்களுள், நீக்கப்பொருள் சிறுபான்மை இரண்டனுருபோடும், எல்லைப்பொருள் சிறுபான்மை நான்கனுருபோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "இரண்டுநான் கைந்தொடு மெழுமே நீக்கம்."

உ-ம். மதுரையை நீங்கினான்: உ—ஐ. நீக்கப்பொருள். மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்: ச—கு. எல்லைப்பொருள்.

சு. சம்பந்தப்பொருள், ஆறனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை நான்கனுருபு ஐந்தனுருபு ஏழனுருபுகளோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "நான் கைந் தாறே ழொடுகுறை நடக்கும்."

உ-ம. சாத்தனுக்கு மகன்: ச—கு. மரத்தினீங்கின கொம்பு: ரு—இன். உயிரின்க ணுணர்வு: எ—கண். என வரும்.

எ. இடப்பொருள், ஏழனுருபோடன்றிச், சிறுபான்மை எழுவாயுருபு இரண்டனுருபு நான்கனுருபுகளோடும், வரும்.

சூத்திரம்: "ஒன்றி ரண்டுநான் கேழோ டிடமெழும்."

உ-ம். தூண் போதிகை தொட்டது: எழுவாய். தூணைச் சார்ந் தான்: உ—ஐ. இன்றைக்கு, நாளைக்கு, பகலைக்கு, அந்திக்கு, சந்திக்கு, மாலைக்கு, காலைக்கு, ஊர்க்கு, வீட்டிற்கு வரு வன்: ச—கு என வரும். (கூ0)

[சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்துத் திரிந்து வருதல்.]

௩கஅ. ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகும்
ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

இ - ள். ஐ ஆன் குச்செய்யுட்கு அவ்வும் ஆகும் - ஐயும் ஆனுங் குவ்வுமாகிய மூன்றுருபுகளுஞ் செய்யுளிடத்து ஒரோவழி அகரமாகத் திரிந்து வரவும் பெறும்—அஃறிணைக்கு ஆன் அல்லாதன ஆகா- அஃறிணையிடத்து ஆனல்லாத ஐயும் குவ்வும் அகரமாகத் திரியா வாம். எ - று.

ஆகாவஃறிணைக் கானல்லாதன எனவே, உயர்திணையிலே மூன்றுருபுந் திரியுமென்பது பெற்றும்.

உ-ம். (க.) காவலோனைக் களிறஞ்சும்மே என்பது "காவலோனக் களிறஞ்சும்மே" என்றும், புலவரான் என்பது "புலவரான" என்றும், கடிநிலையின்றே யாசிரியற்கு என்பது "கடிநிலையின்றே யாசிரியற்க" என்றும், உயர்திணையிலே மூன்றுருபுந் திரிந்தன.

(உ.) புள்ளினான் என்பது "புள்ளினன" என ஆனுருபொன்றும் அஃறிணையிலே திரிந்தது.

அகரமாகத் திரியும் என்றதனால், ஆனுங் குவ்வுந் திரிந்த போது முன்னின்ற ஆனுங் குவ்வுஞ் சாரியையென்பது பெற்றும். (கூக)

[எட்டுவேற்றுமைக்கும் முடிக்குஞ்சொல்.]

௩ககூ. எல்லை யின்னு மதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். எல்லை இன்னும் அதுவும் பெயர் கொளும் - எல்லைப் பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரைக்கொண்டு முடியும்—அல்ல வினை கொளும் - ஒழிந்த எழுவாய் முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம் வினையைக்கொண்டு முடியும்—

நான்கு ஏழ் இருமையும் புல்லும் - அவற்றுள் நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையையேயன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங் கொண்டு முடியும்—பெரும்பாலும் என்மனர் புலவர் - பெரும்பாலுமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

பெரும்பாலும் என்றதனால், வினைகொளற்குரியன சிறுபான்மை தொழிற்பெயரையும் வினையாலணையும்பெயரையுங் கொண்டுமுடிதலும், அவற்றுள் எழுவாய்வேற்றுமை வினைகொண்டு முடிதலேயன்றிச் சிறுபான்மை பெயரையும் வினாவையுங்கொண்டு முடிதலுங்கொள்க.

உ-ம். (க.) கருவூரின் கிழக்கு, சாத்தனது கை என எல்லையினும் அதுவும் பெயர் கொண்டன.

(உ.) சாத்தன் வந்தான், சாத்தனல்லன்; குடத்தை வனைந்தான், குடத்தையுடையன்; வாளால் வெட்டினான், வாளால் வலியன்; சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான், சாத்தனுக்கு நல்லன்; நோயினீங்கினான், நோயிற் கொடியன்; அவையின்கணிருந்தான், அவையின்கட் பெரியன்; கொற்றா கொள், கொற்றா வலியை என அல்லவை வினைகொண்டன.

(ஙு.) பிணிக்கு மருந்து, மணியின்கணொளி என நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங் கொண்டன. இப்பெயர்கள், எல்லையினும் அதுவுங் கொள்ளும் பெயர்கள் போலாது, பிணிக்குக் கொடுக்கு மருந்து மணியின்கணிருக்குமொளி என வினை வேண்டி நிற்றலின், வினையொடு பொருந்தும் பெயர்களாயின.

(ச.) சாத்தன் வருதல், சாத்தன் வந்தவன்; குடத்தை வனைதல், குடத்தை வனைந்தவன் எனச் சிறுபான்மை தொழிற்பெயரும் வினையாலணையும்பெயருங் கொண்டன. பிறவுமன்ன.

(ரு.) சாத்தனவன், சாத்தன் யாவன், சாத்தன் யார் என எழுவாய்வேற்றுமை சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயரும் வினாப்பெயரும் வினாவினைக்குறிப்புங் கொண்டது.

எட்டுவேற்றுமைகளுள், எட்டாவதும் ஆறாவதுமொழிந்த ஆறு வேற்றுமைப் பொருள்களும் வினைகொண்டு முடியிற் காரகமெனப்

பெயர் பெறும். ஆறுவதும், வினைப்பெயர் கொள்ளின், அப்பெயர் பெறும்.

சூத்திரம்: "விளிகுறை யிரண்டையும் விட்டவேற் றுமைகள்
வினையான் முடியிற் காரக மெனப்பெறுங்
குறையும் வினைகொளி னொரோவழிக் கூடும்.

நாரா யணன்பூ வோரா யிரத்தைக்
கரத்தாற் கொய்தோ ரற்கே கொடுத்துச்
சக்கரச் சிறுமையி னீங்கி நற்சுவைப்
பாற்கடற் கண்ணே பள்ளிகொண் டானெனக்
கா ரக முழுதும் வந்தன காண்க.
இவற்றினு ளொன்றே யியம்பினுங் காரகம்." (கூஉ)

பரிக்ஷை விஞக்கள்:—ௌச. வேற்றுமையாவன யாவை? ௌரு. எட்டுவேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையுமெவை? ௌசு. ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளை யேற்பதியாது? ௌஎ. ஐம்முதலிய உருபேலாப் பெயர்கள் எவை? ௌஅ. எழுவாய்வேற்றுமை யுருபியாது? அவ்வெழுவாயுருபின் பொருள் யாது?எழுவாய் கொள்ளும் பெயர் எத்தன்மையது? வினைமுதற்பொருளாவதியாது? சாத்தன் வந்தான் என்னும் உதாரணத்தில் வினைமுதற்பொருட்குக் கூறிய இலக்கணம் இருக்குமாறெங்ஙனம்? எழுவாய்க்கு வருஞ் சொல்லுருபுகளெவை? ௌகூ இரண்டாம்வேற்றுமையுருபியாது? அவ்விரண்டாம்வேற்றுமையுருபிற்குப் பொருளென்னை? செயப்படுபொருளாவதியாது? குடத்தை வனைந்தான் என்னும் உதாரணத்திற் செயப்படுபொருளுக்குக் கூறிய இலக்கணம் இருக்குமாறெங்ஙனம்? விருப்பமும் அறிவும் வினைமுதற்றொழிலாகுமிடத்துச் செயப்படுபொருளாவதியாது? செயப்படுபொருள் எத்தனை வகைப்படும்? ஒரோவிடத்து இரண்டு செயப்படுபொருள் வருதலுண்டோ? செயப்படுபொருள் குன்றாத தன் வினையில் எங்கும் இரண்டு செயப்படுபொருள் வருதலின்றோ? இன்னும் அச்செயப்படுபொருள் எவ்வாறு வரும்? சo. மூன்றாம்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? அம்மூன்றாம்வேற்றுமை யுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? அந்நான்குருபுகளுள், எவ்வெவ்வுருபுகட்கு அம்மூன்றுபொருள்களுள் எவ்வெப்பொருள் சிறந்தன? கருவிப்பொருளாவதியாது? அக்கருவி எத்தனைவகைப்படும்? முதற்கருவியாவதியாது? துணைக்கருவியாவதியாது? இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் எவ்வாறு வரும்? எழுவாய்க் கருத்தாவிற்கும் மூன்றனுருபின் கருத்தாவிற்கும் வேறுபாடென்னை? வினைமுதல் எத்

தனை வகைப்படும்? இயற்றும் வினைமுதலாவதியாது? ஏவும் வினைமுதலாவதியாது? உடனிகழ்ச்சிப் பொருளாவதியாது? அவ்வுடனிகழ்ச்சிப்பொருள் எத்தனைவகைப்படும்? தலைமைப்பொருளாவதியாது? தலைமையில்பொருளாவதியாது? ஆல் ஆன் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வாராவோ? ஓடு ஒடு உருபுகள் வினைமுதற்பொருள் கருவிப்பொருள்களில் வாராவோ? ஆல் ஆன் உருபுகள் கருவி முதலிய மூன்றுபொருள்களிலன்றி வேறு பொருளில் வாராவோ? ஓடு ஒடு உருபுகள் வேறுபொருளில் வாராவோ? ௪௧. நான்காம்வேற்றுமையுருபியாது? அந்நான்காம்வேற்றுமையுருபிற்குப் பொருளென்னை? கோடற்பொருளாவதியாது? கோடல் எத்தனைவகைப்படும்? கொடுத்தல் எத்தனைவகைப்படும்? பகைதொடர்பொருளாவதியாது? நட்புத்தொடர்பொருளாவதியாது? தகுதியுடைப்பொருளாவதியாது? முதற்காரணகாரியப்பொருளாவதியாது? நிமித்தகாரண காரியப்பொருளாவதியாது? முறைக்கியை பொருளாவதியாது? குவ்வுருபு வேறுபொருளில் வாராதோ? ௪௨. ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? அவ்வைந்தாம்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? நீக்கப்பொருளாவதியாது? ஒப்புப்பொருளாவதியாது? எல்லைப்பொருளாவதியாது? ஏதுப்பொருளாவதியாது? ஐந்தனுருபுகள் வேறுபொருளில் வாராவோ? ௪௩. ஆறாம்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? அவ்வாறாம் வேற்றுமை யுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? தற்கிழமைப்பொருளாவதியாது? பிறிதின்கிழமைப் பொருளாவதியாது? ஆறனுருபு வேறுபொருளில் வருதலின்றோ? அதுவுருபு வருமொழி யஃறிணையொருமைக்கன்றி அஃறிணைப் பன்மை உயர்திணையொருமைபன்மைகளுக்கு வருதலின்றோ? ௪௪. ஏழாம்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? அவ்வேழாம்வேற்றுமையுருபுகளுக்குப் பொருளென்னை? இடப்பொருளுக்கிலக்கணம் வடநூலார் எவ்வாறு கூறுவர்? இடப்பொருள் எத்தனைவகைப்படும்? ஏழனுருபுகள் இடப்பொருளிலன்றி வேறுபொருளில் வாராவோ? ௪௫. கண்முதலிய உருபுகளென்றவை யெவை? ௪௬. எட்டாம்வேற்றுமையுருபுகள் யாவை? அவ்வெட்டாம்வேற்றுமையுருபுகட்குப் பொருளென்னை? ௪௭. எவ்வெப்பெயர்கள் விளியுருபேற்கும்? ௪௮. இம்மூப்பெயர்க்கும் பெரும்பாலும் பொதுப்படவரும் விளியுருபுகளெவை? ௪௯. ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கு மற்றும் எவை விளியுருபாம்? ஐகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர்கட்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? ௫0. ணகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுரு

பாம்? ருக ளகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? ருஉ. ரகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? ருக. லகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு மற்றுமெவை விளியுருபாம்? யகரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்க்கு மற்று மெது விளியுருபாம்? ருச. ணகரவீற்றஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப் பெயர்க்கும் மற்றுமெவை விளியுருபாம்? ருரு லளவீற்றஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் மற்றுமெது விளியுருபாம்? ருசு. இவ்விளியுருபுகளுள் எவ்வெவ்விளியுருபுகள் எவ்வெவ்விடத்தில் வரும்? ருஎ. இவ்விளியுருபுகளையேலாது நிற்கும் பெயர்களும் உளவோ? ருஅ. முதலுஞ் சினையுந் தொடர்ந்து வரும்போது, அவ்விரண்டன்பாலும் ஐயுருபு வருமோ? ருகூ. முதல்சினையிரண்டன்பாலும் ஐயுருபு வாராமைக்குக் காரண மென்னை? பிண்டப்பொருளும் பிண்டித்தபொருளுந் தொடரும்போது, அவ்விரண்டன்பாலும் ஐயுருபு வருமோ? சு0 ஒருவேற்றுமைப் பொருள் மற்றொருவேற்றுமையுருபாற் சொல்லப்பட்டதாயின், யாதுசெய்தல்வேண்டுமே? வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடும் மூன்றனுருபோடுமன்றி மற்றை வேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? செயப்படுபொருள் இரண்டனுருபோடன்றி மற்றை வேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? கருவிப்பொருள் மூன்றனுருபு ஐந்தனுருபுகளோடன்றி மற்றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? கோடற்பொருள் நான்கனுருபோடன்றி மற்றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? ஐந்தாம்வேற்றுமைப்பொருள்கள் மற்றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றி மற்றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? இடப்பொருள் ஏழனுருபோடன்றி மற்றைவேற்றுமையுருபுகளோடு வருதலின்றே? சுக. ஐம் முதலிய ஆறுருபுகளுஞ் செய்யுளிற் றிரிதலுமுண்டோ? சுஉ. உருபுகளுள், பெயரைக்கொண்டு முடிவன எவை? வினையைக்கொண்டு முடிவன எவை? இருமையையுங் கொண்டு முடிவன எவை? வினைகொளற்குரியன பிற கொண்டு முடிதலின்றே? எழுவாய் வேற்றுமைவினை கொண்டு முடிதலேயன்றிப் பிற கொண்டு முடிதலின்றே? வினை கொண்டு முடியும் வேற்றுமைகள் எங்ஙனம் பெயர்பெறும்? ஆறும்வேற்றுமை தொழிற்பெயர் கொண்டவிடத்து அப்பெயர் பெறுதலின்றே?

பெயரியன் முற்றிற்று.

உ. வினையியல்.

வினைச்சொல்.

[தெரிநிலைவினைச்சொல்லின் பொது விலக்கணம்.]

௩௨௦. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

இ - ள். செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருள் ஆறும் - கருத்தாவுங் காரணமும் இடமுஞ் செயலுங் காலமுஞ் செயப்படுபொருளுமாகிய அறுவகைப்பொருளையும்—தருவது வினை - தருவது தெரிநிலைவினைச்சொல்லாம். எ - று.

வினையென்றது ஆகுபெயர்.

நட வா முதலிய எல்லாந் தழுவுதற்குச் செய்யென்றார்.

செய்பவனென ஆண்பாலிலே சொன்னாரேனும், "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் ஐம்பாலுங் கொள்க.

வ-று. வனைந்தான் என்புழிக், குயவனாகிய செய்பவனும், மண்ணாகிய முதற்காரணமும், தண்டசக்கர முதலிய துணைக்காரணங்களும், வனைதற் காதாரமாகிய இடமும், வனைதற்கு முதற்காரணமாகிய செயலும், இறந்த காலமும், குடமுதலிய செயப்படுபொருளுந் தோன்றுதல்காண்க.

ஆறும் என்னு முற்றும்மையை உயர்வுசிறப்பும்மையாக்கி, இழிந்தன சிலவுள அவையும் வேண்டுமேற் கொள்க எனப் பொருளுரைத்து, இன்னதற்கு, இதுபயன், என்பவைகளுங் கூட்டிக்கொள்க. அவை: பிறர்க்கு வனைந்தான்; பொருள் கருதி வனைந்தான் என வரும். இவ்விரண்டும், ஏதுவின் பாற்பட்டுக் கருவியுள் அடங்கவும் பெறுமாதலால், இழிந்தனவாயின.

இன்னும் ஆறுந்தருவது வினை என்றதற்கு "முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால்

இத்தொகையிற் சில குறைந்து வரவும் எனப் பொருளுரைத்துக் கொள்க. கொடியாடிற்று என்புழி, ஆடுதல் வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்து வந்தது.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற் செயலும், விகுதியாற் செய்பவனும், இடைநிலை முதலியவற்றாற் காலமும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களிலே இம்முறையே செயலுங் காலமும் வெளிப்படையாகவும், மற்றவை குறிப்பாகவுந் தோன்றுமெனக் கொள்க. (க)

[குறிப்புவினைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

௩உக. பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னாறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கல்வினைக் குறிப்பே.

இ - ள். பொருள் முதல் ஆறினும் தோற்றி - பொருளாதியாறும் முதனிலையடியாக அவற்றினிடத்தே பிறந்து—முன் ஆறனுள் வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் - முன்சொல்லப்பட்ட செய்பவன் முதலாகிய ஆறனுட் கருத்தாவொன்றையுமே விளக்குதல்—வினைக்குறிப்பு - வினைக்குறிப்புச்சொல்லினிலக்கணமாம். எ - று.

உ-று. குழையினன், பொன்னினன். எ-ம். அகத்தினன், புறத்தினன். எ-ம். ஆதிரையான், ஓணத்தான். எ-ம். குறுந்தாளன், செங்கண்ணன். எ-ம். கரியன், நல்லன். எ-ம். கடுநடையன், இன்சொல்லன். எ-ம். வரும். இவற்றுள், விகுதியாற் செய்பவன் விளங்கிற்று; மற்றவைகள் குறிப்பாக உண்டெனக் கொள்க. ஒன்றைக் குழையினன், ஒன்றாற் குழையினன் என வாராமையால், குழையினன் என்பதற்குக் கருவியுஞ் செயப்படுபொருளுமில்லை எனவும், ஒன்றையுடையன் ஒன்றனுடையன் என வருதலால், உடையன் என்பதற்கு ஆறும் உண்டெனவுங் கொள்க.

இவை, பொருளாதியாறால் ஒருபொருளை வழங்குதற்கு வரும் பெயராய் நில்லாது, குழையையுடையனாயினான், ஆகின்றான், ஆவான். எ-ம். அகத்தின்கணிருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான். எ-ம். ஆதிரைநாளிற்பிறந்தான், பிறக்கின்றான், பிறப்பான். எ-ம். குறுந்தாளையுடையனாயினான், ஆகின்றான், ஆவான். எ-ம். கருவண்ணமாயிருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான். எ-ம். கடுநடையாக நடந்தான், நடக்கின்றான், நடப்பான். எ-ம். வருதலால், வினைக்குறிப்புச் சொல்லாயின. இவை, முன்பு வினைக்குறிப்பாய்ப்

'பின்பு பொருள்களை வழங்குதற்குரிய பெயராய் வரின், அவை குறிப்புவினையாலணையும்பெயராம். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க. (உ)

[வினைச்சொற்களை வகுத்தல்]

௩உஉ. அவைதாம்,—
முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

இ - ள். அவை தாம் - முன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலுந் தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள்—முற்றும் பெய (ரெச்சமும்) வினையெச்சமும் ஆகி - முற்றுவினைச்சொற்களும் பெயரெச்சவினைச்சொற்களும் வினையெச்சவினைச்சொற்களுமாகி—ஒன்றற்கு உரியவும் பொதுவும் ஆகும் - திணைபாலிடங்களுள் ஒன்றற்குச் சிறப்பாய் வருவனவும் பலவற்றிற்குப் பொதுமையினிற்பனவுமாகும். எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணந் தத்தஞ்சிறப்புச்சூத்திரங்களிற் காண்க.

இனி "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால், பிறவழியால் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுஞ் சிலவுளவெனக் கொள்க.

வ-று. (க.) நடந்தான் தன்வினை; நடத்தினான் பிறவினை; வெருந்தான் தன்வினை பிறவினையிரண்டற்கும் பொதுவினை.

(உ.) நடந்தான் விதிவினை; நடவான் மறைவினை; சாவான், வேவான் விதிவினை மறைவினையிரண்டற்கும் பொ

(௩.) உண்டான் செய்வினை; உண்ணப்பட்டது செயப்பாட்டு வினை; புலிகொன்ற யானை, மீன் விழுங்கினவன் செய்வினை செயப்பாட்டுவினையிரண்டற்கும் பொதுவினை.

(ச.) தேடிய சாத்தன், தேடிய வந்தான் எனச் சொல்லொன்றே பெயரெச்சம் வினையெச்சமிரண்டற்கும் பொதுவாயின. இவைபோல்வன பிறவுமன்ன. (௩)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—க. தெரிநிலைவினைச்சொல்லாவதியாது? வினைநிகழ்ச்சிக்குக் கருத்தா முதலிய ஆறுகாரணங்களுமன்றிப் பிறகாரணங்களுமுளவோ? எல்லாவினைகளுக்குங் கருத்தா முத

லிய ஆறுங் குறையாதுவருமோ? கருத்தாமுதலிய ஆறந் தெரி நிலைவினைச் சொற்களில் எவ்வாறு தோன்றும்? உ. குறிப்புவினைச்சொல்லாவதியாது? கருத்தா முதலிய ஆறுங் குறிப்புவினைச் சொற்களில் எவ்வாறு தோன்றும்? குறிப்புவினைச் சொற்களிற் கருத்தா முதலிய ஆறுமுண்டோ? குழையினன் முதலியன எப்போது பெயராய் வரும்? எப்போது குறிப்புவினையாய் வரும்? எப்போது குறிப்புவினையாலணையும் பெயராய் வரும்? ௩. தெரிநிலைவினைச்சொல்லுங் குறிப்புவினைச்சொல்லுந் தனித்தனி எத்தனைவகைப்பட்டு எவ்வாறு வழங்கும்? வினைச்சொற்கள் திணைபாலிடங்களிலன்றிப் பிறவழியிலும் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் நிற்பனவுளவோ?

முற்றுவினை.

[முற்று வினை இனையவென்பது.]

௩உ௩. பொதுவியல் பாறையுந் தோற்றிப் பொருட்பெ
முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே. [யர்

இ - ள். பொது இயல்பு ஆறையும் தோற்றி - பலவகை வினைகளுக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆறையுந் தோன்றச்செய்து—பொருட்பெயர் முதல் அறுபெயர் - பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி—அலது ஏற்பு இல - மற்றொன்றையுமேலாதன—முற்று - முற்றுவினைவினைக்குறிப்புக்களாம். எ - று.

(வரலாறு.)

(க.) தெரிநிலைவினைமுற்று:—

செய்தானவன்......... பொருட்பெயர் கொண்டது.
குளிர்ந்தது நிலம்...... இடப்பெயர் கொண்டது.
வந்தது கார்............ காலப்பெயர் கொண்டது.
குவிந்தது கை.......... சினைப்பெயர் கொண்டது.
பரந்தது பசப்பு......... குணப்பெயர் கொண்டது.
ஒழிந்தது பிறப்பு...... தொழிற்பெயர் கொண்டது.

(உ.) குறிப்புவினைமுற்று:—

நல்லனவன்............ பொருட்பெயர் கொண்டது.
நல்லது நிலம்........... இடப்பெயர் கொண்டது.
நல்லது கார்........... காலப்பெயர் கொண்டது.

நல்லது கை............ சினைப்பெயர் கொண்டது.
நல்லது பசப்பு......... குணப்பெயர் கொண்டது.
நல்லது பிறப்பு......... தொழிற்பெயர் கொண்டது.
மற்றைத்திணைபாலிடங்காலங்கடோறும் ஒட்டுக. (௪)

[தெரிநிலைவினைமுற்று விகற்பம்.]

௩உ௪. ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினு
முக்கா லத்தினு முறண முறையே
மூவைந் திருமூன் றாறாய் முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

இ-ள். ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கையிடத்தும் - ஆண்பான்முதலாகிய ஐம்பால்வினைமுற்றுக்களையும் படர்க்கையிடத்திலும்—ஒருமை பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும் - ஒருமைவினைமுற்றையும் பன்மைவினைமுற்றையுந் தன்மையிடத்திலும் முன்னிலையிடத்திலும் வைத்து—முக்காலத்தினும் முறண-முக்காலங்களாலும் மாற—முறையே - சொல்லப்பட்ட முறையே—மூவைந்து - படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும்—இருமூன்று - தன்மைவினைமுற்றுக்கள் ஆறும்—ஆறு ஆய் - முன்னிலைவினை முற்றுக்கள் ஆறும் ஆகி—முற்றுவினைப்பதம் ஒன்றே மூவொன்பான் ஆம் - தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பதமொன்றுமே இருபத்தேழாகும். எ-று.

வ-று. (க.) நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன. இவை இறந்தகாலவினைமுற்று - ரு. நடக்கின்றான்; நடக்கின்றாள், நடக்கின்றார், நடக்கின்றது, நடக்கின்றன. இவை நிகழ்காலவினைமுற்று - ரு. நடப்பான், நடப்பாள், நடப்பார், நடப்பது, நடப்பன இவை எதிர்கால வினைமுற்று - ரு. ஆக படர்க்கைவினைமுற்று - கரு.

(உ.) நடந்தேன், நடந்தேம் இவை இறந்தகால வினைமுற்று - உ. நடக்கின்றேன், நடக்கின்றேம் இவை நிகழ்காலவினைமுற்று - உ. நடப்பேன், நடப்பேம் இவை எதிர்கால வினைமுற்று - உ. ஆக தன்மைவினைமுற்று - சு.

(௩.) நடந்தாய், நடந்தீர் இவை இறந்தகாலவினைமுற்று - உ. நடக்கின்றாய், நடக்கின்றீர் இவை நிகழ்காலவினைமுற்று - உ. நடப்பாய், நடப்பீர் இவை எதிர்காலவினைமுற்று - உ. ஆக முன்னிலைவினைமுற்று - ௬.

ஆக வகை மூன்றுக்கும் முற்றுவினை - உஎ. (ரு)

[ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

௩உரு. அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

இ - ள். அன் ஆன் இறு மொழி - அன் ஆன் என்னும் இரு விகுதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள்—ஆண்பாற் படர்க்கை - உயர்திணையாண்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
நடந்தனன்	நடக்கின்றனன்	நடப்பன்	குழையன்	அவன்.
நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்	குழையான்	

மற்றவைகளும் இப்படியே வரும். (௬)

[பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

௩உ௬. அள் ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

இ - ள். அள் ஆள் இறு மொழி - அள் ஆள் என்னும் இரண்டு விகுதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள்—பெண்பாற் படர்க்கை - உயர்திணைப் பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம். எ - று.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
நடந்தனள்	நடக்கின்றனள்	நடப்பள்	குழையள்	அவள்.
நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்	குழையாள்	

மற்றவைகளும் இப்படியே வரும். (எ)

[பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

௩உஎ. அர் ஆர் பவவூ ரகரமா
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.

இ - ள். அர் ஆர் பவ்வூர் அகரம் மார் ஈற்ற - அர் ஆர் ப மார் என்னும் நான்கு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள்—பல்லோர் படர்க்கை - உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்பமுற்றுமாம்—மார் வினையொடும் முடியும் - இவற்றுள் மாரீற்றுவினைமுற்றுப் பொதுவிதியாற் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனு முடியும் எ - று.

"மாரெதிர்வும் பாந்தஞ் செலவொடு வரவும்" எனப் பதவியலுட் கூறினமையால், இவ்விருவிகுதியுங் குறிப்புவினைமுற்றிலே வாராவென்க.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்	குழையர்	அவர்.
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	குழையார்	

நடப்ப, எய்துப, மொழிப அவர் எனப் பவ்விகுதி வரும்.

"பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப் - பீடின்று பெருகிய திருவிற் - பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" என மாரீற்று வினைமுற்றுப் பெயருடன் முடிந்தது. பாடன்மார் என்பது பாடுவாரல்லர் எனப்பொருள்படும்; அல் எதிர்மறையிடைநிலை.

"ஊர்ந்தார் கொண்மார் வந்தார்" என மாரீற்று வினைமுற்று வினையொடு முடிந்தது. கொண்மார் என்பது கொள்வார் எனப்பொருள்படும். (அ)

[ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

௩௨௮. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னாகும்.

இ - ள். துறுடுக் குற்றியலுகர ஈற்ற - து று டு என்னு மூன்று விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய குற்றியலுகரவீற்று மொழிகள—ஒன்றன் படர்க்கை - அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—டுக் குறிப்பின் ஆகும் - இவற்றுள் டுவ்விகுதி குறிப்புவினைமுற்றிலன்றித் தெரிநிலைவினைமுற்றில் வாராது. எ - று.

றுவ்விகுதி இறந்தகால விடைநிலையோடுமொத்திரங் கூடி வரு

இ. தெரி,	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது	குழையது	அது.
கூயிற்று	————	————	அற்று	
————	————	————.	பொருட்டு	

றுவ்விகுதி, வந்தன்று, உண்டன்று, சென்றன்று எனத் தடற வொற்றிடைநிலைகளின் முன்னும், புக்கன்று, விட்டன்று, பெற்றன்று என விகாரப்பட்டிறந்தகாலங்காட்டும் கு டு று வீற்றுப் பகுதிகளின் முன்னும், அன்சாரியை பெற்று வரும். இவை, முறையே வந்தது, உண்டது, சென்றது, புக்கது, விட்டது, பெற்றது எனப் பொருள்படும். றுவ்விகுதி, கூயிற்று, ஓடிற்று என இன்னிடைநிலையின்முன் மாத்திரஞ் சாரியைபெறாது வரும். தந்தின்று என றுவ்விகுதி தகரவிடைநிலையின் முன் இன்சாரியை பெற்றதன்றோ எனின்; அன்று. அது தந்தன்று என்னும் உடன்பாட்டுவினையை மறுத்தற்குத் தகரவிடைநிலைக்கும் றுவ்விகுதிக்கும் இடையே இல்லென்னும் எதிர்மறையிடைநிலை ஏற்று வந்த மறைவினையென்றறிக. தந்தின்று தந்ததில்லையெனப் பொருள்படும்.

அற்று, இற்று, எற்று என்பவை, சுட்டினும் வினாவினும் வந்த வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கள். இவை, முறையே அத்தன்மைத்து, இத்தன்மைத்து, எத்தன்மைத்து எனப் பொருள்படும். (௯)

[பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.]

௩௨௯. அ ஆ ஈற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

இ - ள். அ ஆ ஈற்ற - அ ஆ என்னும் இருவிகுதிகளை யிறுதியிலுடைய மொழிகள்—பலவின் படர்க்கை - அஃறிணைப் பலவின் பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—ஆ எதிர்மறைக்கண்ணது ஆகும் - அவற்றுள் ஆகாரம் எதிர்மறையினிடத்து வருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்து வாராது. எ - று.

ஆவேயெதிர்மறைக்கண்ணதாகும் என்றதனால், மற்றைவிகுதி உடன்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் வருமென்பது பெற்றாம்.

அகாரவிகுதி அன்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன	கரியன	அவை.
நடந்த	நடக்கின்ற	நடப்ப	கரிய	

நடந்தில, நடவாநின்றில, நடவா—அவை.

இல்லன, இல்ல என்னும் எதிர்மறைவினைக்குறிப்புமுற்றின்கட் பகுதியே எதிர்மறைப் பொருள் தந்துநிற்றலின், இதற்கெதிர்மறையாகாரம் வேண்டாமையின், ஏற்புழிக்கோடலென்னுமுத்தியால், இவ்வெதிர்மறை விகுதி தெரிநிலைக்கே கொள்க.

இங்கே காட்டிய அன் பெறாத நடப்ப என்னும் பலவறிசொல்லின் இறுதி நோக்கி, உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கைக்கும் அஃறிணைப்பன்மைப் படர்க்கைக்கும் பொதுவினையெனக் கொள்ளாதொழிக. இதனுட் பகரவொற்று எதிர்காலவினையிடைநிலையாதலால், இத்தொடக்கத்தனவெல்லாம் பலபொருளொருசொல்லென் றுணர்க. (௧0)

[இருதிணைப் பொதுவினை.]

௩௩0. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
உண்டீ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

இ - ள். தன்மை - தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றுக்களும்—முன்னிலை-முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றுக்களும்—வியங்கோள் - வியங்கோள்வினைமுற்றுக்களும்—வேறு இல்லை உண்டு - வேறு இல்லை உண்டு என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களும்—ஈரெச்சம் - பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களும் வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களும்—இருதிணைப் பொதுவினை - உயர்திணை அஃறிணை என்னும் இருதிணைக்கும் பொதுவினைகளாம். எ - று.

செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமே செய்யுமென்னு முற்றாதலால், அம்முற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையாமென்பது தானே தோன்றுதல் காண்க. (௧௧)

[தன்மையொருமை வினைமுற்று.]

௩௩௧. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே னாகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

இ - ள். கு டு து று என்னும் குன்றியலுகரமோடு - கு டு து று என்னுங் குற்றியலுகர விகுதிகளும்—அல் அன் என் ஏன் ஆகும் - அல் அன் என் ஏன் என்னு நான்குமெய்யீற்று விகுதிகளும் ஆகிய—ஈற்ற - இவ்வெட்டுவிகுதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள்—இருதிணைமுக்கூற்று ஒருமைத்தன்மை - இருதிணையிடத்தனவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னு மூன்று பால்களுக்கும் பொதுவாகிய ஒருமைத்தன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

கு டு து று என்னு நான்குந் தாமே காலங்காட்டுதலாற் குறிப்பவினைக்கு வாரா. அல்விகுதி எதிர்காலவிடைநிலைகளோடு மாத்திரம் வரும்.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	எ. தெரி.	
	உண்கு	
உண்டு		
வந்து	வருது	யான்.
சென்று	சேறு	
————	உண்பல்	

இ தெரி	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
உண்டனன்	உண்ணாநின்றனன்	உண்பன்	தாரினன்	யான்.
உண்டனென்	உண்ணாநின்றனென்	உண்பென்	தாரினென்	
உண்டேன்	உண்ணாநின்றேன்	உண்பேன்	தாரினேன்	

மற்றவைகளும் இப்படியே வரும். (௧௨)

[தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று.]

௩௩௨. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இ - ள். தன்னிலையின் நிற்பதன்றி—அம் ஆம் என்பன முன்னிலையாரையும் - அம் ஆம் என்னும் இவ்விரு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் முன்னிலையிடத்தாரையும்—எம் ஏம் ஓம் இவை படர்க்கையாரையும் - எம் ஏம் ஓம் என்னும் இம்மூன்று விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் படர்க்கையிடத்தாரையும்—உம் ஊர் க ட த ற இருபாலாரையும் - கும் டும் தும் றும் என்னும் இந்நான்கு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் முன்

னிலைபடர்க்கை என்னும் ஈரிடத்தார்களையும்—தன்னொடு படுக்கும் தன்மைப் பன்மை - தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

கும் டும் தும் றும் என்னு நான்குந் தாமே காலங்காட்டுதலாற் குறிப்புவினைக்கு வாரா.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
உண்டனம்	உண்கின்றனம்	உண்பம்	தாரினம்	யாம்.
உண்டாம்	உண்கின்றாம்	உண்பாம்	தாரினாம்	யானுநீயும்.
உண்டனெம்	உண்கின்றனெம்	உண்பெம்	தாரினெம்	யாம்.
உண்டேம்	உண்கின்றேம்	உண்பேம்	தாரினேம்	யானுமவனும்.
உண்டோம்	உண்கின்றோம்	உண்போம்	தாரினோம்	

இ. தெரி.	எ. தெரி.	
—	உண்கும்	
உண்டும்	—	யாம்.
வந்தும்	வருதும்	யானுநீயுமவனும்.
சென்றும்	சேறும்	

இவை சிறுபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கி வருதலுமுண்டு. மற்றவைகளும் இப்படியே வரும். (௧௩)

[வினையுடனு முடியுந் தன்மை வினைமுற்றுக்கள்]

௩௩௩. செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையு
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே. [ம்

இ - ள். செய்கு என் ஒருமையும் - செய்கென்னுந் தன்மை யொருமைமுற்றும்—செய்கும் என் பன்மையும் - செய்குமென்னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்றும்—வினையொடும் முடியினும் - பெயருட னேயன்றி வினையொடும் முடியினும்—விளம்பிய முற்றே - முன் சொல்லப்பட்ட முற்றுக்களேயாம். எ - று.

வ - று. உண்கு வந்தேன், உண்கும் வந்தேம் என வரும். (௧௪)

[உளப்பாட்டுப் பன்மைமுன்னிலை.]

௩௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

இ - ள். தன்மையோடு கூடிய முன்னிலைபடர்க்கைகள் தன்மையானாற்போல—முன்னிலை கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை - முன்னிலையோடு கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலையாம். எ - று.

(வாலாறு.)

உண்டனிர்	குழையினிர்	நீயுமவனும்
உண்டீர்	குழையீர்	
உண்மின்	———	

இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மைமுற்றுக் கூறியவழியே கூறாது, ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல் என்னுமுத்தியால், இங்கே கூறப்பட்டது. (௧௫)

[முன்னிலையொருமைவினைமுற்று.]

௩௩௫. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வரூஉ மெல்லா வீற்றவும்
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

இ-ள். ஐ ஆய் இகர ஈற்ற மூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்று மூன்று விகுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகளும்—ஏவலின் வரூஉம் எல்லா ஈற்றவும் - விகுதி குன்றாதுங் குன்றியு நிற்பனவாகிய ஏவலிலே வரும் இருபத்துமூன்றீற்று மொழிகளும்—முப்பால் ஒருமை முன்னிலைமொழி - ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்னு மூன்று பால்களுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

இகரவிகுதி எதிர்காலத்தை இடைநிலையின்றித் தானே காட்டுதல் பதவியலிற் பெறப்பட்டது.

ஏவல்வினைமுற்றுத் தெரிநிலைவினையொன்றற்கே யுரிமையின், உம்மை கொடுத்துப் பிரித்தார்.

(வாலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை	குழையினை	நீ.
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்	குழையாய்	
உண்டி	உண்ணாநின்றி	சேறி	வில்லி	

ஆய், இ, அல், எல், ஆல் என்னும் விகுதிகளை இறுதியில் உடைய வினைச்சொற்களும், ஆய்விகுதி புணர்ந்து குன்றிப் பகுதி மாத்திரையாய் நிற்கும் வினைச்சொற்களும், முன்னிலையேவலொருமைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்களாம்.

இவற்றுள், அல், எல், ஆல் என்னும் மூன்று விகுதிகளும் எதிர்மறையிடத்து வரும்.

(வாலாறு.)

உண்ணாய்	உண்ணுதி	உண்	நீ.
உண்ணல்	உண்ணேல்	மறால்	

எதிர்மறையேவலொருமை வினைமுற்றுக்கள், உண்ணாதே, உண்ணாதி என, எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையின்முன் தகரவெழுத்துப்பேற்றோடு, ஏகாரவிகுதி இகாரவிகுதிகளுள் ஒன்று பெற்றும், வரும். (௧௬)

௨௨௬. முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்
அந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இ - ள். முன்னிலை முன்னர் - முன்னிலையேவன்முற்றென முன்சொல்லப்பட்டவற்றிற்கு முன்—ஈயும் ஏயும் - ஈகாரமும் ஏகாரமும்—அந்நிலை மரபின் மெய் ஊர்ந்து வரும் - அவ்விடத்து நிற்றற்குரிய மரபினையுடைய யாதானுமொருமெய்யை யூர்ந்து வரும். எ - று.

வ-று. "சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே." எ-ம். "அட்டிலோலை தொட்டனை நின்மே." எ-ம். வரும். இவ்வீகார ஏகாரங்கள் விகுதிகளல்ல; ஆய்விகுதி குறைந்த ஏவலில் வரு முன்னிலையசையாம். இங்கே, ஈயும் ஏயும் முறையே றகரவொற்றையும் மகரவொற்றையும் ஊர்ந்து வந்தன றகரவொற்றும் மகரவொற்றும் எழுத்துப்பேறு. (௧௭)

[முன்னிலைப் பன்மைவினைமுற்று.]

௨௨௭. இர் ஈ ரீற்ற விரண்டு மிருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்

இ - ள். இர் ஈர் ஈற்ற இரண்டும் - இர் ஈர் என்னும் இரண்டு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள்—இருதிணைப் பன்மை முன்னிலை-இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய பன்மைமுன்னிலை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—மின் அவற்று ஏவல் - மின்விகுதியை இறுதியிலுடைய மொழிகள் முன்னிலைப்பன்மையேவன் முற்றும். எ - று.

மின்விகுதியன்றி, ஈர் உம் விகுதிகளும் முன்னிலைப்பன்மை யேவலுக்கு வருமெனக் கொள்க.

(வரலாறு.)

இ. தெரி.	நி. தெரி.	எ. தெரி.	குறி.	
உண்டனிர்	உண்கின்றனிர்	உண்பிர்	குழையினிர்	} நீர்.
உண்டீர்	உண்கின்றீர்	உண்பீர்	குழையீர்	

உண்மின், உண்ணீர், உண்ணும் என ஏவல்வினைமுற்று
(௧௮)

[வியங்கோள் வினைமுற்று.]

௩௩அ. கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

இ - ள். க ய வொடு ரவ்வொற்று ஈற்ற வியங்கோள் - கய வென்னும் இரண்டுயிர்மெய்யினையும் ரகரமெய்யினையும் இறுதியி லுடைய மொழிகள் வியங்கோண்முற்றுக்களாம்—இடம் பால் எங்கும் இயலும் என்ப-அவை மூன்றிடங்களிலும் ஐம்பால்களிலுஞ் செல்லும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

(வரலாறு.)

வாழ்க	உண்க	ஆடுக	யான், யாம், நீ, நீர், அவன்,
வாழிய	உண்ணிய	ஆடிய	அவள், அவர், அது, அவை.
வாழியர்	உண்ணியர்	ஆடியர்	

உரையிற் கோடலென்னு முத்தியால், "நான்மறையறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க." "மக்கட்பதடியெனல்." "மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்" என அ, அல், தல் என்பனவும் வியங்கோள்விகுதிகளாய் வருமெனக் கொள்க.

வியங்கோள்வினைமுற்று: "ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க வறுமுகம் வாழ்க" என வாழ்த்துதற்பொருளிலும், நடக்க, வருக, உண்க என உயர்ந்தோன் இழிந்தோனை இன்னது செய்கவென விதித்தற்பொருளிலும், "போற்றி யருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்" என வேண்டிக்கோடற்பொருளிலும், "பரந்து கெடுக வுலகியற்றியான்" என வைதற்பொருளிலும், வருமெனக் காண்க. விதித்தற்பொருள் தன்மையில்வாராது. (கூ)

[வேறு, இல்லை, உண்டு.]

௩௩கூ வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

இ - ள். வேறு இல்லை உண்டு - வேறு இல்லை உண்டு என்னு மூன்று வினைக்குறிப்பு முற்றுக்களும்—ஐம்பால் மூவிடத்தன - ஐம்பாலுக்கு மூவிடத்திற்கு முரியனவாம். எ - று.

வ-று. யான் வேறு, யாம் வேறு, நீ வேறு, நீர் வேறு, அவன் வேறு, அவள் வேறு, அவர் வேறு, அது வேறு, அவை வேறு. இல்லை, உண்டு என்பவற்றையும் மூவிடப்பெயர்களோடும் ஒட்டுக. இல்லையென்பது சிறுபான்மை இல் எனநிற்றலுமுண்டு.

இனி, மொழிந்தபொருளோடொன்ற வவ்வயின் மொழியாத தனையு முட்டின்று முடித்தலென்னு முத்தியால், வேண்டும், தரும், படும் என்னுஞ் சொற்களும் ஐம்பான்மூவிடத்துக்கும் பொதுவா மெனக் கொள்க. இம்மூன்றும் ஒருபொருட்சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள் பட்டே நிற்கும்.

உ-று. அவரோதல்வேண்டும்; நீ போதல்வேண்டும்; யானுண்ணல் வேண்டும். எ-ம். இச்சோறுண்ணத்தகும்; இவராலிக்காரியஞ் செய்யத்தகும். எ-ம். வஞ்சரையஞ்சப்படும்; "கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்து வைக்கப்படும்" எ-ம். வரும். (௨௦)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:— ௪. முற்றுவினைகளாவன யாவை? ௫. தெரிநிலைவினைமுற்றுச்சொல் ஒவ்வொன்றெத்தனைவகையாம்? எப்படி இருபத்தேழாம்? ஒருவினைப்பகுபதமே இடத்தினாலுங் காலத்தினாலும் இருபத்தேழாதற்குக்காரணமெப்படி? ௬. திணைபாலிடங்களில் ஒன்றற்குரிய வினைகள்யாவை? அவைகளுள், உயர்திணையாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? ௭. உயர்திணைப்பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? ௮. உயர்திணைப்பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? ௯. அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? து று டு என்னு மூன்று விகுதியுந் தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையிரண்டினும் வருமோ? டுவ்விகுதி எல்லாவிடைநிலையோடுங் கூடிவருமோ? றுவ்விகுதி எவ்வெவ்விடத்து வரும்? ௧௦. அஃறிணைப் பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள் யாவை? ௧௧. திணைபாலிடங்களுட் பலவற்றிற்குப் பொதுப்பட வரும் வினைச்சொற்கள் எவை? இருதிணைப்பொதுவினை இவைகளேயன்றி வேறில்லையோ? ௧௨. அவற்றுள், தன்மையொருமைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? இவ்விகுதிகளெல்லாந் தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையிரண்டினும் வருமோ? அல் அன் என் ஏன் என்னு நான்குவிகுதியும் எல்லாவிடைநிலைகளோடுங் கூடி வருமோ? ௧௩. தன்மைப் பன்மைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? இவ்விகுதிகளெல்லாந் தெரிநிலைவினை குறிப்புவினையிரண்டினும் வருமோ? ௧௪. பெயருடனன்றி வினையுடனு முடியுமுற்றுவினை யில்லையோ? ௧௫. முன்னிலையோடு கூடிய படர்க்கை எவ்விடத்ததாம்? ௧௬. முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுக்கள் யாவை? முன்னிலையொருமைவினைமுற்றில் ஏவல்வினைமுற்றுக்கள் யாவை? ௧௭. சென்றீ, நின்மே என்னும் ஏவல்வினைமுற்றுக்களில் ஈற்றினிற்பன விகுதிகளல்லவோ? ௧௮. முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்றுக்கள் யாவை?

முன்னிலைப் பன்மைவினைமுற்றுக்களில் ஏவல்வினை முற்றுக்கள் யாவை? ௧௯. வியங்கோள்வினைமுற்றுக்கள் யாவை? இவை எவ்விடங்களில் எப்பால்கட்குப் பொதுவாய் வரும்? வியங்கோள் முற்றுக்கு இவ்விகுதிகளன்றி வேறுவிகுதிகள் இல்லையோ? இவ் வியங்கோள் எவ்வெப்பொருளில் வரும்? ௨௦. வேறு இல்லை உண்டு என்பன எவ்வாறு பொதுப்பட வரும்? இவைபோல் ஐம் பான் மூவிடங்கட்கும் பொதுவாவன மற்றுமுண்டோ? இம்மூ ன்றும் எவ்வகைச்சொல்லாய் எப்பொருள்பட்டு நிற்கும்?

பெயரெச்சம்.

[பெயரெச்சம் இனையவென்பது.]

௩௪௦. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சமமே.

இ - ள். செய்த செய்கின்ற செய்யும் என் பாட்டில்-செய்தவெ ன்றுஞ் செய்கின்றவென்றுஞ் செய்யுமென்றுஞ் சொல்லப்படும் மூவகைச் சொற்களிலே—காலமும் செயலும தோன்றி - முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னு மூன்றுகாலங்களுந் தொழிலுந் தோன்றி—பாலொடு - வினை முற்றுதற்கு வேண்டும் பாலொன்றுந் தோன்ருது அப்பாலுடனே—செய்வது ஆகி அறுபொருட்பெய ரும்-செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள் என் னும அறுவகைப்பொருட்பெயர்களும்—எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்-ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புககளாம்.எ - று.

நிற்பதென்பது தொகுதியொருமை.

எற்புழிக்கோடலால், தோன்றியென்பது வரைக்குந் தெரிநி லையுடன்பாட்டிற்கும், ஒழித்த விதி தெரிநிலையுங் குறிப்புமாகிய உடன்பாடெதிர்மறை யிரண்டற்குங்கொள்க.

(வரலாறு.)

இற. நிகழ். எதிர்.
(க.) உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும்
சாத்தன்..வினைமுதல்.
கலம்.....கருவி.
இடம்....நிலம்.
ஊண்.....தொழில்.
நாள்......காலம.
சோறு...செயப்படுபொருள்.

(உ.) "வேலாண் முகத்த களிறு;" "மூவிலையவேல்;" உள்ளபொருள், கரியகுதிரை, புதியநட்பு எனக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் வரும்.

(ங.) உண்ணாத குதிரை, உண்கலாத குதிரை, உண்ணிலாத குதிரை. என எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம் வரும்.

(ச.) இல்லாத பொருள், அல்லாத குதிரை என எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம் வரும்.

இங்கே உண்ட என்பது; உணவென்னுந் தொழிலும் இறந்தகாலமுந் தோன்றி, அத்தொழினிகழ்த்துதற்கு வேண்டும் பாறேன்றுமையும் அப்பாலுடனே பெயரொழிய நின்றமையுமறிக.

அறுபொருட்பெயரும் என்ற உம்மையால், இன்னதற்கு, இது பயன் என்னும் இருபொருட்பெயர் எஞ்ச நிற்பனவும், பிறபெயர் எஞ்ச நிற்பனவுங் கொள்க.

வ-று. (க.) களை கட்ட பயிர்; இது இன்னதற்கென்னும் பெயரெஞ்ச நின்றது. களை கட்ட கூலி; இது இதுபயனென்னும் பெயரெஞ்ச நின்றது.

(உ.) உண்டவிளைப்பு, ஆறு சென்ற வியர், உண்டவெச்சில். எ-ம். குடிபோன வூர், பழமுதிர்ந்த கோடு. எ-ம். பொன் பெரிய நம்பி. எ-ம். பிறபெயர்களெஞ்ச நின்றன. "நின்முகங்காணுமருந்தினேன்" என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றதாகலிற் றொழிற்பெயரெஞ்ச நின்றது. (உக)

[செய்யுமெனெச்சத்திற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

ஙசக. செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ்
செய்யுளு ளும்முந் தாகலு முற்றேற்
உயிரு முயிர்மெய்யு மேகலு முளவே.

இ - ள். செய்யும் என் எச்ச ஈற்று உயிர்மெய் சேறலும் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினுடைய இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய் கெடுதலும்—செய்யுளுள் உம் உந்து ஆகலும் - செய்யுளிடத்து உம்விகுதி உந்து எனத் திரிதலும்—முற்றேல் உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உள - அது முற்றாயின் அதனிறுதியுயிராயினும் உயிர்மெய்யாயினுங் கெடுதலும் உளவாம். எ - று.

செய்யுளுளும்முந்தாம் எனவே, மற்றவிதிகள் வழக்குச்செய்யு ளிரண்டிடத்துமாம் என்பதும், முற்றேல் எனவே, செய்யுமென் னும் பெயரெச்சம் முற்றுவினையுமாம் என்பதும் பெற்றாம்.

வ-று. (க.) ஆகும்பொருள் - ஆம்பொருள்; போகும்போது-போம் போது என வழக்கினும், "ஆம்பொருள்க ளாகுமவை யார்க்குமழிப் புண்ணுவாம்" "வாம்புரவி வழுதி" எனச் செய்யுளினும், செய்யுமெனெச்சத்தீற்றுயிர்மெ ய்கெட்டன. இவை, மகரவொற்று நிற்றலின், வினைத் தொகையாகாவென்க.

(உ.) "தெண்கடற் றிரைமிசைப் பாயுந்து;" "நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து" எனச் செய்யுளிற் பாயும் என்பது பாயுந்து எனவும், கூப்பெயர்க்கும் என்பது கூப்பெய ர்க்குந்து எனவும், உம் உந்தாயின.

(ஙு.) அஃதாம், இவைபோம் என வழக்கில், ஆகும், போகும் என்பன, முற்றாயவிடத்து, ஆம், போம் என ஈற்றுயி ர்மெய்கெட்டன. "சார னாடவென் றோழியுங் கலு ழ்மே;" "அம்பலூரு மவனொடு மொழிமே" எனச் செய்யுளிற், கலுழும், மொழியும் என்பன, முற்றாயவி விடத்துக், கலுழ்ம், மொழிம் என உயிரும் உயிர்மெய் யுங் கெட்டன.

செய்யுமென்னு முற்றென்றாயினுஞ் செய்யுமென்னுமே வன்முற்றென்றாயினும் விதவாது, பொதுமையின் முற்றேலென்றமையின்,"மாமறை மாக்கள் வருகுவங் சேண்மோ;" "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரை மோ" எனக் கேளும் உரையும் என்னுமேவன்முற் றும் இவ்வாறு உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கெட்டு வருதல் கொள்க. இவை இங்ஙனமாதலால், "சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால், ஆகு வாமோ என்னுந் தன்மைப்பன்மைமுற்றும் "பொன் னூசலாடாமோ" என எதிர்காலவிடைநிலை கெட்டு வருதலும் பிறவுங் கொள்க. (உஉ)

பரீக்ஷை வினுக்கள்:—உக. பெயரெச்சங்களாவன யாவை? வினைமுதன்முதலிய அறுபொருட்பெயர்களேயன்றி வேறுபெய ர்கள் எஞ்ச நிற்கும் பெயரெச்சங்களும் உளவோ? உஉ. பெய ரெச்சம் விகாரப்பட்டு வருதலில்லையோ? செய்யுமென்னும் பெய

ரெச்சம் முற்றுவினையாமிடத்து விகாரப்படுதலில்லையோ? செய்யுமென்னுமேவன்முற்று விகாரப்படுதலில்லையோ?

வினையெச்சம்.

[வினையெச்சம் இனையவென்பது.]

௩௪௨. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையெசசம்மே.

இ - ள். தொழிலும் காலமும் தோன்றி-பின்பு விதந்து சொல்லப்படும வாய்பாடுகளிலே தொழிலுங் காலமும் விளங்கி—பால்வினை ஒழிய நிற்பது - வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பாலொன்றுந் தோன்றாது அப்பாலுடனே வினையெஞ்ச நிற்பன—வினையெச்சம்-வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புக்களாகும். எ - று.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால், உடன்பாடும் எதிர்மறையும் பற்றி வருந் தெரிநிலையுங் குறிப்புமாகிய வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், வினையாலணையும்பெயருந், தொழிற்பெயருமாகிய ஐவகைவினைச்சொற்களுங் கொளக.

உ-ம். உண்டு வந்தான் தெரிநிலைவினையெச்சம். அருளின்றிச்செய்தான் குறிப்புவினையெச்சம். இவற்றுள்; உண்டு என்பது, உணலென்னுந் தொழிலும் இறந்தகாலமுந்தோன்றி, அத்தொழினிகழ்ந்ததற்கு வேண்டும் பாலொன்றுமையும் அப்பாலுடனே வினையொழிய நின்றமையுமறிக. (௨௩)

[வினையெச்ச வாய்பாடுகள்.]

௩௪௩. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூச
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றாறுமுக் காலமு முறைதரும்.

இ - ள். செய்து—செய்யியர் - செய்தென்பது முதற் செய்யியரென்பதீறாகிய ஒன்பது வாய்பாட்டால் வருவனவும்—வான் பான் பாக்கு - வான் பான் பாக்கென்னு மூன்றுவிகுதிகளைக் கொண்டு வருவனவும்—இன வினையெச்சம் - இவைபோல்வன பிறவும் வினையெச்சவினைகளாம்—ஐந்து ஒன்று ஆறு - முன்னையவைந்தும் நடுநின்ற ஒன்றும் பின்னைய ஆறும்—முக்காலமும் முறை தரும் - இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் முறையே காட்டுவனவாம். எ - று.

இவற்றுட் செய்து, செய்தென என்னுமிரண்டும் இடைநிலையாலும், ஒழிந்தன இறுதிநிலையாலுங் காலங்காட்டுமென வுணர்க.

வான் பான் பாக்கென்பன அவ்வவ்வெச்சவிகுதிகளையுடைய மொழிகளை யுணர்த்திநின்ற குறிப்புச்சொல்.

இன என்றமையால், ஆடிக் கொண்டான், போய்க் கொண்டான் எனச் செய்தென்வாய்பாடு பற்றி இகரவிகுதியும் யகரமெய் விகுதியும் வருமெனவும், தழீஇக்கொண்டான் என விகுதி விகாரப்பட்டு வருமெனவும், புக்கு வந்தான் எனப் பகுதி விகாரப்பட்டு வருமெனவும்,உணற்கு வந்தான் எனச் செயவென்வாய்பாடு பற்றிக் குவ்விகுதி வருமெனவும், உண்டாற் பசி தீரும், உண்டக்காற் பசி தீரும், உண்டக்கடைப் பசி தீரும், உண்டவழிப் பசி தீரும், உண்டவிடத்துப் பசி தீரும், உண்ணுமேற் பசி தீரும் எனச் செயினென்வாய்பாடு பற்றி ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து, ஏல் விகுதிகள் வருமெனவும், எள்ளுமேனும் வரும், காண்டலுமிதுவே கூறும் என ஏனும் உம்மும் ஒரோவிடத்து விகுதிகளாய் வருமெனவும், உண்ணாமே வந்தான், உண்ணாமை வந்தான், உண்ணாமைக்கு வந்தான், உண்ணாமல் வந்தான் என எதிர்மறையிடத்து, மே, மை, மைக்கு, மல் விகுதிகள் வருமெனவும், அருளின்றி வந்தான், அறமல்லாதில்லை, அறமல்லாமேயில்லை, அறமல்லாமையில்லை, அறமல்லாமலில்லை, நீயல்லாலில்லை என வினையெச்சக்குறிப்புக்களுக்கு, றி, து, மே, மை, மல், ஆல் என்பவை விகுதிகளாமெனவுங் கொள்க.

உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியினாலே,செயவெனெச்சம் நிகழ்காலமன்றி மற்றைக்காலமுந் தருமெனக் கொள்க. அது, தனக்குரிய நிகழ்காலத்தின்கண் இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்தது என்னும் பொருட்டாயும், இறந்தகாலத்திற் காரணப்பொருட்டாயும், எதிர்காலத்திற் காரியப்பொருட்டாயும், வரும். காரணப்பொருட்டாய் வருதலாவது முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந் தொழிற்கு வினையெச்சத்தால் உணரப்படுந் தொழில் காரணமென்பது படவருதல். காரியப்பொருட்டாய் வருதலாவது முடிக்குஞ்சொல்லால் உணரப்படுந்தொழிற்கு வினையெச்சத்தாலுணரப்படுந் தொழில் காரியமென்பது பட வருதல்.

வ-று. சூரியனுதிக்க வந்தான்.............. நிகழ்.
மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது....... இறு.
நெல் விளைய மழை பெய்தது......... எதிர்.

இன்னும், உரையிற்கோடலென்னுமுத்தியால், வான், பான், பாக்கென்னுமூன்றுஞ் சிறுபான்மை தொழிற்பெயர்விகுதிகளாயும் வருமெனக் கொள்க.

வ-று. நீ வருவானேன்; யானுரைப்பானேன்; "ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி—னேதம் படுபாக் கறிந்து" என வரும். இங்கே, வருவான், உரைப்பான், படுபாக்கு என்பன, முறையே, வருதல், உரைத்தல், படுதல் எனப் பொருள்படுதல் காண்க. (௨௪)

[வினையெச்சங்களுக்கு முடிபுவேறுபாடு.]

௩௪௪. அவற்றுள்,—
முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

இ - ள். அவற்றுள் - மேலைச் சூத்திரத்துட் சொல்லிய வினையெச்சங்களுள்—முதலில் நான்கும் - முதலிலுள்ள செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூ என்னுநான்கும்—ஈற்றில் மூன்றும் - இறுதியிலுள்ள வான் பான் பாக்கு என்னும் விகுதிகளையுடைய மூன்றும்—வினைமுதல் கொள்ளும் - வினைமுதலைக் கொண்டு முடியும்—பிற - நடுவிலுள்ள செய்தெனச் செயச் செயின் செய்திய செய்யியர் என்னும் ஐந்தும் இவைபோல்வன பிறவுமென்றதனால் வருஞ் செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக்குறிப்புக்களும் ஆகிய இவைகள்—பிறவும் ஏற்கும் - செய்பவனையன்றி மற்றவைகளையுங் கொண்டு முடியும். எ - று.

(வரலாறு.)

உ — தானடந்து வந்தான்
பு — தானுண்குபு போனான்
ஆ — தான் கல்லாக் கழிந்தான்
ஊ — தான் காணூஉ மகிழ்ந்தான்
வான் — தான் கொல்வான் செல்வான்
பான் — தானலைப்பான் புகுந்தான்
பாக்கு — தான்றருபாக்கு வருவான்

முதலினான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொண்டு முடிந்தன.

என	தானுண்டென மகிழ்ந்தான் பிறனுண்டென மகிழ்ந்தான்	இடையினைந்தும் வினைமுதலும் பிறவுங் கொண்டன.
அ	தானுண்ண வருகிறான் பிறனுண்ணக் காண்கிறான்	
இன்	தானுண்ணின் மகிழ்வான் பிறனுண்ணிற் கொடுப்பான்	
இய	தானுண்ணிய வருவான் பிறனுண்ணிய கொடுப்பான்	
இயர்	தானுண்ணியர் போவான் பிறனுண்ணியர் வழங்குவான்	

உண்டாலுவக்கும், உண்டாற்பசிதீரும். எ-ம். மழையின்றிப் பொய்ப்பின், விருந்தின்றி யுண்டான். எ-ம். இன்னவென்றதனால் வருஞ் செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக் குறிப்பும் இப்படியே வினைமுதலும் பிறவுமேற்றல் காண்க. ()

[வினைமுதல் கொள்ளுமென்றவற்றிற்கு ஓர் புறனடை.]

௩௪௫. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

இ - ள். சினைவினை - முதலினான்கும் ஈற்றின்மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை—சினையொடும் - முன் வினைமுதல் கொள்ளும் என்ற விதியினாலே சினையுடனேயன்றி—முதலொடும் செறியும்-ஒற்றுமைபற்றி முதலுடனும் முடியும். எ-று.

வ-று. காலொடிந்து விழுந்தான்; கண் வருவான் கதிரவனைத் தொழுதான் என வரும். பிறவுமன்ன. ஒடிதல் சினைவினை; விழுதல் முதல்வினை. (௨௬)

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

இ - ள். சொல் வினைக்குறை திரியினும்-முதலினான்குமீற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சவாய்பாடுகளாகப் பிற வினையெச்சவாய்பாடுகள் வேறுபடினும்—பொருள் திரியா - அவற்றின் பொருள்கள் வேறுபடாவாம். எ - று.

வ-று. (க.) ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்புழிப், படவென்னுஞ் செயவென்வாய்பாட்டு நிகழ்காலவினையெச்சம் பட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

(உ.) மழை பெய்து நெல் விளைந்தது என்புழிப், பெய்யவென்னுங் காரணப்பொருட்டாகிய செயவென் வாய்பாட்டிறந்தகாலவினையெச்சம் பெய்தெனத் திரிந்து நின்

றது. ஆ கிடந்து செறு விளைந்தது; பூணணிந்து விள
ங்கிய புகழ் சான் மார்ப; உண்டு பசி கெட்டது என்
புழிக், கிடக்க, அணிய, உண்ண என்பன, முறையே,
கிடந்து, அணிந்து, உண்டு எனத் திரிந்துநின்றன.

(௩.) யான் கொள்வான் பொன் கொடுத்தான் என்புழிக்,
கொளவென்னுஞ் செயவென்வாய்பாட்டுவினையெச்
சங் கொள்வானெனத் திரிந்து நின்றது.

கோழி கூவிப் பொழுது புலர்ந்தது என்புழிக், கூவவெ
ன்பது கூவியெனத் திரிந்ததன்று; கூவுதல் புலர்தற்
குக் காரணமாகாமையாலும், செயவெனெச்சங் கார
ணப்பொருண்மையுணர்த்து மிடத்தல்லது இறந்த
கால முணர்த்தாமையாலுமென் றுணர்க. கூவுவித்து
என நிற்கற்பாலது கூவியென விவ்விகுதி தொக்கு
நின்றது. "குடிபொன்றிக்—குற்றமு மாங்கே தரும்;"
"குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும்;" "இருணீங்கி யின்
பம் பயக்கும்." என்புழிப், பொன்றுவித்து, மடிவித்து,
நீங்குவித்து எனற்பாலன, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி
என விவ்விகுதி தொக்கு நின்றன. (௨௭)

பரிக்ஷை வினாக்கள்:—௨௩. வினையெச்சங்களாவன யாவை?
வினையெச்சத்திற்கு ஒழிபாகிய வினை எத்தனை வகைப்படும்? ௨௪.
அவ்வினையெச்ச வாய்பாடுகளெவை? இவற்றுள், எவ்வெவ்வா
ய்பாடு எவ்வெக்காலங் காட்டும்? இவ்வினையெச்சவிகுதிகளே
காலங்காட்டுமோ இடைநிலை காலங்காட்டலுமுண்டோ? இன
வென்றதனாற் கொள்ளப்படும் வினையெச்சவிகுதிகள் எவை?
செயவெனெச்சம் நிகழ்காலமன்றி மற்றைக்காலமுங் காட்டுமோ?
செயவெனெச்சம் எவ்வெக்காலத்தில் எவ்வெப்பொருட்டாய்
வரும்? காரணப்பொருட்டாய் வருதலாவதென்னை? காரியப்பொ
ருட்டாய் வருதலாவதென்னை? வான் பான் பாக்கென்னு மூன்
றும் வினையெச்சவிகுதிகளாயன்றிப் பிற விகுதிகளாயும் வருமோ?
௨௫. இவ்வினையெச்சங்களுள், தன்கருத்தாவைக் கொண்டு
முடிவன எவை? தன்கருத்தாவையும் பிறகருத்தாவையுங் கொ
ண்டு முடிவன எவை? ௨௬. தன்கருத்தாவையே கொண்டு முடி
யுமென்ற வினையெச்சங்கள் பிறகருத்தாவைக் கொண்டு முடிதல்
எங்கும் இல்லையோ? ௨௭. வினையெச்சங்களுள், ஒன்று மற்றொ
ன்றாகத் திரிதலுமுண்டோ? செயவெனெச்சம் எவ்வெவ்விட

த்துச் செய்தெனெச்சமாகத் திரியும்? கோழிகூவிப் பொழுது புலர்ந்தது முதலானவை செயவெனெச்சஞ் செய்தெனத் திரிந்தவோ?

ஒழிபு.

[வினைக்குறிப்பு.]

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

இ - ள். ஆக்க வினைக்குறிப்பு - ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள்—ஆக்கம் இன்று இயலா - விரிந்தாயினுந் தொக்காயினும் வரும ஆக்கச்சொல்லின்றி வாராவாம். எ - று.

வ-று. சாத்தனல்லனாயினான், சாத்தனல்லன்; கல்வியாற் பெரியனாயினான், கல்வியாற் பெரியன்; கற்று வல்லனாயினான், கற்று வல்லன் என ஆக்கச்சொல் விரிந்துந் தொக்கும் வந்தன. எனவே, நல்லனென்பது இயற்கைவினைக் குறிப்பாயின், விரிதல் தொகுதலென்னும் இரண்டனுள் ஒருவாற்றானும் ஆக்கம் வேண்டாது, சாத்தனல்லன் என்றே வருமென்பதாயிற்று. (உ௮)

[செய்யுமென் முற்று.]

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

இ - ள். ஆகும் செய்யும் என் முற்று-செய்யுமென்னு மெச்சத்தாலாகுஞ் செய்யுமென்னு முற்றானது—பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில் செல்லாது - உயர்திணைப்பன்மைப்படர்க்கையிலும் முன்னிலையிலுந் தன்மையிலுஞ் செல்லாது. எ - று.

எனவே, பலரொழிந்த படர்க்கை நாற்பாலினுஞ் செல்லுமென்பது பெற்றாம்.

வ-று. அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணும் என வரும். (உ௯)

[பாற் பொதுவினை.]

௩௪௯. யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

இ - ள். வினா யார் என் வினைக்குறிப்பு - வினாப்பொருளைத் தரும் யாரென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று—உயர் முப்பால் - உயர் திணை முப்பால்களுக்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

வ-று. அவன் யார், அவள் யார், அவர் யார் என வரும்.

அஃதியார், அவை யார். எ-ம். யான் யார், யாம் யார். எ-ம். நீ யார், நீர் யார். எ-ம். அஃறிணையிருபாலினும், மற்றை யிரிடத்திலும் வருதல், புதியனபுகுதலாமென்க.

யார் என்பது ஆரென விகாரப்பட்டும் வரும். இங்கே சொன்ன யார் என்பது, யாவரென்னும் உயர்திணைப் பலர்பாற் சொல் விகாரப்பட்ட யாரென்பதன்று. (௩0)

௩௫0. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இ - ள். வினா எவன் என் வினைக்குறிப்பு - வினாப்பொருளைத் தரும் எவனென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று—இழி இருபால் - அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையாம். எ - று.

வ-று. அஃதெவன், அவை யெவன் என வரும்.

எவனென்பது, என், என்ன, என்னையென விகாரப்பட்டும் வரும். இங்கே சொன்ன எவனென்பது, உயர்திணையாண்பாலையுணர்த்தும் எவனென்பதன்று. (௩௧)

[இருவகைமுற்றிற்கும் ஓர் புறனடை.]

௩௫௧. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இ - ள். வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகலும் - தெரிநிலைவினை முற்றே வினையெச்சமாகி வருதலும்—குறிப்புமுற்(றே) ஈரெச்சம் ஆகலும் உள - வினைக்குறிப்புமுற்றே வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும் உளவாம். எ - று.

வ-று. (௧.) கண்டனன் வணங்கினான் என்பது கண்டு வணங்கினான். எ-ம். முகந்தனர் கொடுத்தார் என்பது முகந்து கொடுத்தார். எ-ம். பொருள்படுதலால், வினைமுற்று வினையெச்சமாதல் காண்க.

(௨.) அவன் வில்லினன் வந்தான் என்பது அவன் வில்லினனாகி வந்தான் எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்

றுவினையெச்சமாதல் காண்க. "வெர்திறலினன் விறல்வழுதியொடு" என்பது வெர்திறலினனாகிய வழுதி எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சமாதல் காண்க. பிறவுமன்ன. (௯௨)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—உஅ. வினைக்குறிப்புச்சொல் இன்னும் எத்தனைவகையிற் பிரிவுபடும்? ஆக்கவினைக்குறிப்பாவதியாது? இயற்கைவினைக்குறிப்பாவதியாது? ஆக்கவினைக்குறிப்பெவ்வாறு வரும்? இயற்கைவினைக்குறிப்பெவ்வாறு வரும்? உகூ. செய்யுமென்வாய்பாட்டு வினைமுற்று எவ்வாறு பொதுப்பட வரும்? ௩0. இருதிணையுள்ளும் பாற்பொதுவாய் நிற்கும் வினைகள் யாவை? யாரென்னும் வினாவினைக்குறிப்புமுற்று எவ்வாறு பொதுப்பட வரும்? ௩க. எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்பு முற்று எவ்வாறு பொதுப்பட வரும்? ௩உ. வினைமுற்றுக்கள் எச்சப்பொருடருதலில்லையோ?

வினையியன் முற்றிற்று.

௩. பொதுவியல்.

[இது முன் வந்த பெயருக்கும் வினைக்கும் பின் வரும் இடைக்கும் உரிக்கும் பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்கநோக்காக அறிவிக்கும்பொருட்டு நடுவே வைக்கப்பட்டது.]

[பாற் பொதுமை நீங்குநெறி]

௩௫௨. இருதிணை யாண்பெண் ணுளொன்றனை யொழிக்கு
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே. [ம்

இ - ள். இருதிணைப்பெயரும் வினையும் - இருதிணையிலும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்ச்சொற்களும் அப்படிப்பட்டவினைச்சொற்களும்—ஆண் பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும் குறிப்பினான் - அவ்வாண்பால் பெண்பால்களுள் ஒருபாலை நீக்குங் குறிப்பினால். எ - று.

வ-று. (க.) ஆயிரமக்கள் போர் செய்யப் போயினார் என்புழி, மக்களென்னும் உயர்திணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும், போயினாரென்னும் உயர்திணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவினையும், போர் செயலென்னுங் குறிப்பினாற் பெண்பாலை யொழித்தன. பெருந்தேவி பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர் என்புழி, மக்களென்னும் பொதுப்பெயரும் உளரென்னும் பொதுவினைக்குறிப்பும், பொறையுயிர்த்தலென்னுங் குறிப்பினான் ஆண்பாலை யொழித்தன. [பொறையுயிர்த்தல் - பிரசவித்தல்.]

(உ.) இப்பெற்றங்களுழ வொழிந்தன என்புழிப், பெற்றங்களென்னும் அஃறிணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும், ஒழிந்தனவென்னும் அஃறிணையாண்பெணிருபாற்கும் பொதுவினையும், உழவென்னுங் குறிப்பினாற் பெண்பாலை யொழித்தன. இப்பெற்றங்கள் பால் சொரிந்தன என்புழிப், பெற்றங்களென்னும் பொதுப்பெயரும், சொரிந்தனவென்னும் பொதுவினையும், பாலென்னுங் குறிப்பினால் ஆண்பாலை யொழித்தன. (க)

[பெயர் வினையிடத்து ஈற்றயல் திரிதல்.]

ஙடுங. பெயர்வினை யிடத்து ன ள ர ய வீற்றயல்
ஆவோ வாகலுஞ் செய்யுளு ளுரித்தே.

இ - ள். பெயர் வினையிடத்து - பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும்—ன ள ர ய ஈற்று அயல் ஆ ஓ ஆகலும் - னகர ளகர ரகர யகரவீற்றிற்கு அயலிலுள்ள விகுதிமுதல் ஆகாரம் ஓகாரமாதலும்—செய்யுளுள் உரித்து - செய்யுளிடத்துரித்தாம். எ - று.

வ-று. (க.) "வில்லோன் காலன கழலே;" "தொடியோண் மெல்லடி மேலன சிலம்பே;" "நல்லோர் யார்கொல்;" "வரையாது கொடுத்தோய்" எனப் பெயரிடத்து ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று.

(உ.) "படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாளன்;" "நல்லோண் மன்றகூப்பெயர்த்தோளே;" "சென்றோ ரன்பிலர் தோழி;" "வந்தோய் மன்ற தெண்கடற் சேர்ப்ப" என வினையிடத்து ஆகாரம் ஓகாரமாயிற்று.

வினைபாலணையும்பெயரிடத்தன்றி வினையிடத்தும் ஒரோவழி ஆவோவாகத் திரிந்து வருதலின், அதனையுமுடன்கூறினார்.

ஆவோவாகலுமென்றவும்மையை ஆக்கவும்மையாகக்கொண்டு; "பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே" என ஒரோவழி அகரம் ஓகாரமாதலுங் கொள்க. (உ)

[உருபும் வினையீறும் எதிர்மறையினுந் திரியாமை.]

ஙடுச. உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினுந
திரியா தத்தமீற் றுருபி னென்ப.

இ - ள். உருபும் வினையும் - எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும் மூவகைவினைச்சொற்களும்—எதிர் மறுத்து உரைப்பினும் - எதிர்மறுத்துச சொல்லுமிடத்தும்—தத்தம் ஈற்(றின்) உருபின் திரியா என்ப - தத்த மீற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உருபு உருபினின்றும், வினை ஈற்றினின்றும் என எதிர் நிரனிறை யாகப் பொருள் கொள்க.

உருபின்கண் எதிர்மறுத்தல் அவைகளின் பயனிலைகளையெனக் காண்க.

வ-று. சாத்தன் வாரான்; குடத்தை வனையான்; வாளா லெறியான்; புல்லர்க்குக் கொடான்; நிலையினீங்கான்; பொருளினதின்மை; தீயர்கட் சேரான்; சாத்தா போகேல். எ-ம். நடவான், நடவாத, நடவாது. எ-ம். வரும். ஓடாக்குதிரை, இதில் ஓடாதவென்னும் பெயரெச்சவீறு கெட்டது.

உரையிற் கோடலால், செய - செய்யாமல், செய்யாமே, செய்யாமை என வரும் வினையெச்சமும், நடத்தல் - நடவாமை எனத் தொழிற்பெயரும்; உண்ணாய் - உண்ணேல், உண்ணாதே என ஒருமையேவலும், ஈறு திரிந்தும் வருமெனக் கொள்க. (௩)

[உருபும் வினையும் அடுக்கி முடிதல்.]

௩௫௫. உருபுபல வடுக்கினும் வினைவே றடுக்கினும்
ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

இ - ள். உருபு பல அடுக்கினும் - வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்துந் தொக்குந் தம்முள் விரவிப் பலவடுக்கி வரினும் வெவ்வேறு பலவடுக்கி வரினும்—வினை வேறு (பல) அடுக்கினும் - மூவகைவினைச் சொற்களும் வெவ்வேறு பலவடுக்கி வரினும்—ஒருதம்மெச்சம் ஈறு உற முடியும் - தத்தமெச்சமொன்று இறுதியில் வர அதனோடணைந்து முடியும். எ - று.

வ-று. (௧.) அரசனவன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான் என உருபுகள், விரிந்து,தம்முள் விரவிப் பலவடுக்கி, வெட்டினானென்னும் ஒருவினை கொண்டன. வாள் கைக் கொண்டான் என உருபு தொக்கு அவ்வாறு வந்தன.

(௨.) சாத்தனையுங் கொற்றனையும் வாழ்த்தினான். எ-ம். சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தந்தை. எ-ம். ஐயுருபுங் குவ்வுருபும், விரிந்து, வேறுபலவடுக்கி, வாழ்த்தினானென்னும் ஒருவினையுந் தந்தை யென்னும் ஒருபெயரும் முறையே கொண்டன. அருளறமுடையான் என உருபு தொக்கு, அவ்வாறு வந்தன.

(௩.) ஆடினான் பாடினான் சாத்தன். எ-ம். இளையண் மெல்லியண் மடந்தை. எ-ம். வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும், வேறு பலவடுக்கிச், சாத்தன் மடந்தை என்னும் ஒரு பெயர் முறையே கொண்டன.

(௪.) கற்ற கேட்ட பெரியோர். எ-ம். நெடிய பெரிய மனிதன். எ-ம். தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சமுங் குறிப்புவினைப்பெயரெச்சமும், வேறு பலவடுக்கிப், பெரியோர் மனிதன் என்னும் ஒருபெயர் முறையே கொண்டன.

(௫.) கற்றுக் கேட்டறிந்தார். எ-ம். விருப்பின்றி வெறுப்பின்றியிருந்தார். எ-ம். தெரிநிலைவினையெச்சமுங் குறிப்புவினையெச்சமும், வேறு பலவடுக்கி, அறிந்தார் இருந்தார் என்னும் ஒருவினை முறையே கொண்டன. ()

[இடைப் பிற வரல்.]

௩௫௪. உருபு முற்றீ றெச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

இ-ள். உருபு முற்று ஈரெச்சம் கொள்ளும் பெயர் வினையிடை - வேற்றுமையுருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே—பிற வரலும் ஆம் ஏற்பன - பிறசொற்கள் வருதலுமாம் அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவன. எ - று.

(வரலாறு.)

(௧.) சாத்தன் (வயிறார) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெறச்) செய்தான்.
வாளான் (மாய) வெட்டினான்.
தேவர்க்குச் (செல்வம் வேண்டிச்) சிறப்பெடுத்தான்.
மலையினின்று (உருண்டு) வீழ்ந்தான்.
சாத்தனது (இத்தடக்கை) யானை.
ஊர்க்கண் (உயர்ந்தவொளி) மாடம்.
சாத்தா (விரைந்து ஓடி) வா.
} வேற்றுமையுருபு

(௨.) வந்தான் (அவ்வூர்க்குப் போன) சாத்தன்...வினைமுற்று.
(௩.) வந்த (வடகாசி) மன்னன்..................பெயரெச்சம்.
(௪.) வந்து (சாத்தனவ்வூர்க்குப்) போயினான்.....வினையெச்சம்.

இனி ஏற்பன என்றதனால், ஏலாதன வரிற் பொருள் கவர்படுமாதலால், அவை இடையில் வரப்பெறாவென்பதாயிற்று. கவர்படுதல் இருபாற்பட்டுத் துணிவு தோன்றாவண்ண நிற்றல்.

வ-று. உண்டு விருந்தோடு வந்தான் என்புழி, விருந்தோடு என்பது, வருதலை விசேடியாது, உண்டலை விசேடித்தும் பொருள்

கவர்படுதலால், இது போல்வன இடையில் வரப்பெறு வென்றறிக.

வல்ல மெறிந்த நல்லிளங்கோசர் தந்தை மல்லல் யானைப் பெருவழுதி என்புழி, வல்லமெறிதல், வழுதிமேலாகாது, நல்லிளங்கோசர்மேலுமாகிப் பொருள் கவர்படுதலால், இது போல்வன இடையில் வரப்பெறுவென்றறிக. (ரு)

[முடிக்குஞ் சொன்னிற்குமிடம்.]

௩௬௫. எசசப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

இ - ள். எச்சப் பெயர்வினை - உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களுங் கொண்டு முடியுமெச்சமாகிய பெயரும் வினையும்—ஈற்றினும் எய்தும் - அவற்றிற்கீற்றிலும் வரும். எ - று.

ஈற்றினுமென்ற உம்மையால், முதலினும் வருதல் கொள்க.

(வரலாறு.)

ஈறு	முதல்.	
சாத்தன் வந்தான்	வந்தான் சாத்தன்	உருபுகளினெச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன.
மரத்தைக் குறைத்தான்	குறைத்தான் மரத்தை	
சாத்தனால் வந்தான்	வந்தான் சாத்தனால்	
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்	கொடுத்தான் சாத்தனுக்கு	
சாத்தனி னீங்கினான்	நீங்கினான் சாத்தனின்	
சாத்தனதாடை	————————	
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான் சாத்தன்கண்	
சாத்தா வா	வா சாத்தா	

வந்தான் சாத்தன்	சாத்தன் வந்தான்	முற்றெச்சங்களினெச்சங்கள் ஈரிடத்தும் வந்தன.
வந்த சாத்தன்	————————	
வந்து போயினான்	போயினான் வந்து	

எய்துமீற்றின் என்றாற்போல முதற்கண் வருதலை யெடுத்தோதாது உம்மையாற் றழுவிக்கொண்டார், ஆறனுருபினெச்சமும் எழுனுருபினெச்சப்பெயரும் பெயரெச்சத்தினெச்சமும் முதற்கண் வாரா என்பதும், ஒழிந்தன முதற்கண் வரினும் இறுதிக்கண் வருதல்போற் சிறப்பினவல்ல என்பதுந் தோன்றுதற்கென்க.

எழுவாயுருபு வினைமுற்றுப்பயனிலையை இறுதியிலே கொண்டதும், வினைமுற்றுப் பெயர்ப்பயனிலையை முதலிலே கொண்ட

தும், சாத்தன் வந்தான் என வரும். தம்முள் வேற்றுமை யாதோ வெனின், கேட்போர்க்குச் சாத்தனிது செய்தான் என வினையயு ணர்த்தும்போது, சாத்தனென்னுமெழுவாய்க்கு வந்தானென்னு முற்றுவினை பயனிலையாகக் கொள்ளப்படும்; இது செய்தான் சாத்தன் என வினைமுதலையுணர்த்தும்போது, வந்தானென்னு முற்றுவினைக்குச் சாத்தனென்னும் பெயர் பயனிலையாகக் கொள்ளப்படும். வந்தான் சாத்தன் என்னு முற்றுத்தொடருக்கும் இவ்வாறறிக. (சு)

[ஒருமொழி வேறொன்றை யமைத்தல்.]

நடுஅ. ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே

இ - ள். ஒருமொழி - பெயர்வினையிடையுரியென்னு நாலவகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்று—ஒழி தன் இனம் கொளற்கு உரிதது - ஒழிந்து நின்ற தன்றனினங்களைக் கொண்டு முடிதற் குரித்தாகும். எ - று.

வ-று. சோற்றை நனி யுண்டான் என்றவழிக், கறியை நனிதின்றான் என்றற்றொடக்கத்தனவும், பாக்கை நனி தின்றான் என்றவழி, வெற்றிலையை நனி தின்றான், சுண்ணாம்பை நனி தின்றான் என்பனவும், நஞ்சுண்டவன் சாவான் என்றவழி நஞ்சுண்டவள்சாவாள், நஞ்சுண்டவர்சாவார், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டவை சாம் என்பனவுங் கூறாதே யமைதலின், இனங்களாயெஞ்சி நின்றன. இவற்றுள், சோற்றை யென்னும் பெயர்ச்சொல்லும் உருபிடைச்சொல்லும், கறியையென்னும் பெயர்ச்சொல்லையும் உருபிடைச் சொல்லையும், நனியுண்டானென்னு முரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் நனிதின்றானென்னு முரிச்சொல்லையும் வினைச் சொல்லையுங் கொள்ளுதற்குரியவாய் நிற்றல் காண்க. பிறவுமன்ன. (எ)

[திணைபாலிடப் பொதுமை நீங்குநெறி.]

நடுகூ. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும்
மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இ - ள். பொதுப் பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும் - திணைபாலிடங்கட்குப் பொதுவாகிய பெயர் வினைகளுடைய பொதுத்தன்மையை நீக்கி ஒன்றற்குரிமை செய்யும்—மேல் வரும் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே - மேலே வருஞ் சிறப்பாகிய பெயர்வினைகடாமே. எ - று.

ஒன்றற்கு முன் பின் என்னும் இருமருங்கும் மேலெனப்படுத லாற், சிறப்புப்பெயர் வினை யெவ்விடத்து வரினுங் கொள்க.

வ-று. (க.) சாத்தனிவன்; சாத்தனிது. எ-ம். சாத்தன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தது. எ-ம். பெயர்த்திணைப்பொதுமை யைப், பின் வந்த சிறப்புப்பெயரும் வினையும், நீக்கி ஒருதிணையை யுணர்த்தின.

(உ.) ஒருவரென்னையர்; ஒருவரென்றாயர். எ-ம். மரம் வள ர்ந்தது; மரம் வளர்ந்தன. எ-ம். பெயர்ப்பாற் பொது மையைப், பின் வந்த சிறப்புப்பெயரும் வினையும், நீக்கி ஒருபாலையுணர்த்தின.

(ங.) யாமெல்லாம் வருவம்; நீயிரெல்லாம் போமின்; அவ ரெல்லாமிருந்தார் எனப் பெயரிடப் பொதுமையை, முன் வந்த சிறப்புப்பெயரும், பின் வந்த சிறப்புவி னையும், நீக்கி ஒவ்வோரிடத்தை யுணர்த்தின.

(ச.) வாழ்க அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீர் என வினைத்திணைபாலிடப்பொதுமையைப், பின் வந்த சிறப்புப்பெயர்கள், நீக்கி ஒருதிணையையும் பாலையும் இடத்தையும் உணர்த்தின. பிறவுமன்ன.(அ)

[எச்சங்களின் முடிபு.]

ங௬0. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
எதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பது
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும். [ங்

இ - ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) - பெயரெச்சமும்—வினைச் (சொல்லொழிபு) - வினையெச்சமும்—உம்மைச் (சொல்லொழிபு) - உம்மையெச்சமும்—சொற் (சொல்லொழிபு) - சொல்லெச்சமும்— பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு) - பிரிநிலையெச்சமும்—எனச் (சொல்லொ ழிபு) - எனவெச்சமும்—ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) - ஒழியிசை யெச்சமும்—எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு)-எதிர்மறையெச்சமும்— இசைச் (சொல்லொழிபு) - இசையெச்சமும்—எனும் சொல்லொ ழிபு ஒன்பதும் - என்னுஞ்சொல்லெச்சங்கள் ஒன்பதும்—குறிப் (பொழிபும்) - குறிப்பெச்சமொன்றும்—தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்- தத்தமெச்சங்களைக் கொண்டு முடியும். எ - று.

எனவே, எச்சங்கள் சொல்லெச்சங் குறிப்பெச்சமென இருவ கைப்படுமென்பதாயிற்று.

இப்பத்தெச்சங்களுள்ளும், பெயரெச்சம் வினையெச்சம் எனவெச்சமென்னு மூன்றற்கும் எச்சச்சொற்கள் வாக்கியங்களில் வெளிப்பட்டு நிற்கும்; ஒழிந்தனவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்படும்.

(வரலாறு)

(க.) செய்த சாத்தன், நல்ல சாத்தன் எனப் பெயரெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகிய செய்பவனது பெயர் கொண்டன.

(உ) செய்து வந்தான், செய்து நல்லனாயினான் என வினையெச்சங்கள் தம்மெசசமாகிய வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுங் கொண்டன.

(ங.) சாத்தனும் வந்தான் என்னும் உம்மையெச்சம் முன்னே கொற்றன் வந்தான் எனத் தன்னெச்சங் கொணடது.

(ச) நல்லவ னென்றான் என்னுஞ் சொல்லெச்சம் நல்லவனென்று சொன்னான் எனச் சொல்லென்னுந் தன்னெச்சங் கொண்டது.

(ரு.) சாத்தனே கொண்டான், சாத்தனோ கொண்டான் என்பன பிரிநிலையெச்சம். இவை பிறர் கொண்டிலரெனத் தம்மெச்சங் கொண்டன. கோடற்றொழிலாற் சாத்தனினின்றும பிரிக்கப்பட்டார் பிறராதலிற் பிரிநிலையென்க.

(சு.) கடலொல்லெனவொலித்தது, நரம்பு விண்ணென விசைத்தது, தலை யிடியென விடித்தது என்பன எனவெச்சம். இவை தம்மெச்சமாகிய வினைகொண்டன. மிகவுமொலித்தது, மிகவுமிசைத்தது, மிகவுமிடித்தது என்பன இவற்றிற்குப் பொருளாமாதலின், இவ்வெனவெச்சம் மிகுதிப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல்லாமென்க.

(எ.) சூரியதோர் வாண்மன், உண்ணுதற்கோ வந்தான் என்பன ஒழியிசையெச்சம். இவை, முறையே, கோடிற்று, கலகஞ் செய்யவந்தான் எனத் தம்மெச்சங் கொண்டன.

(அ.) "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" யானோ செய்தேன் என்பன எதிர்மறையெச்சங்கள். இவை, முறையே, மறக்கலாகாது, யான் செய்திலேன் எனத் தம்மெசசங் கொண்டன.

(கூ. இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களில் அவ்வவ்விடத்திற்கேற்ப ஒருசொல்லும் பலசொல்லுமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டு

வருவனவாம். இசையென்பது சொல். "கற்றதனு லாய பய னென்" என்புழி, நூலைக் கற்றதனால் என ஒருசொல்லும், "அந்தா மரையன்ன மேனியனை யானகன் ருற்றுவனே" என்புழி, என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நின்னை எனப் பலசொற் களும் வருவிக்கப்படுதல் காண்க.

(௪௦) குறிப்பெச்சமாவது பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ்சூத்திர த்திலே "ஒன்றொழி பொதுச்சொல்" என்பது முதலாக "இன்ன பிறவும்" என்றது வரைக்குஞ் சொல்லப்பட்ட னவைகளாம். ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்புழி, மக்களென் னும் பொதுப்பெயர் ஆடவரென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் கொண்டது. பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காண்க. (௬)

பரிசைக்ஷை வினுக்கள்:—க. உயர்திணை யாண்பெணிருபாற்கும் பொதுப்பெயரும் பொதுவினையும், அஃறிணையாண்பெணிருபா ற்கும் பொதுப்பெயரும் பொதுவினையும், அவ்வாண்பால் பெண் பால்களுள் ஒருபாலை எவ்வாறொழிக்கும்? உ. பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் எவ்வெழுத்தேனும் வேறெழுத்தாகத் திரிதலுமு ண்டோ? ஈற்றய லாகாரமன்றி அகரமுந்திரிதலுண்டோ? ௩. வேற்றுமையுருபுகளும் மூவகைவினைச்சொல்லீறுகளும் எதிர்ம றையில் வேறுபடுமோ உடன்பாட்டிற்போல வேறுபடாதே நிற் குமோ? எதிர்மறையில் வினைச்சொல்லீறு வேறுபடுதல் எங்குமி ல்லையோ? ௪. தொடர்மொழிகளுள், வேற்றுமையுருபுகள் தம் முள் விரவிப் பலவடுக்கி வரினும், வெவ்வேறு பலவடுக்கி வரி னும், முற்றெச்சங்கள் வெவ்வேறு பலவடுக்கி வரினும், அப்பல வும் எவ்வாறு முடியும்? ரு. வேற்றுமையுருபுகளையும் முற்றுவினை களையும் எச்சவினைகளையும் முடிக்கவருஞ் சொல்லுக்கு நடுவே பிறசொற்கள் வருதலுண்டோ? ௬. வேற்றுமையுருபுகளும் முற் றெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றினீற்றில் வருமோ முதலில் வருமோ? முதலில் வாரா எச்சப்பெயர்களும் உளவோ? சாத்தன் வந்தான் என்புழி, வந்தா னென்பதை எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகக் கருதுங்காற் பொரு ளென்னை? வந்தானென்பதற்குச் சாத்தனென்னும் பெயரைப் பயனிலையாகக் கருதுங்காற் பொருளென்னை? எ. நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்றைக் கூறவே, அதனதனினங் கூறாதே அமைந்து கிடக்குமோ, இனமெல்லாங் கூறல்வேண்டுமோ? அ. திணைபாலிடங்கட்குப் பொதுவாகிய பெயர்வினைகளின் பொது மையை நீக்குவன யாவை? ௯. பெயரியல் வினையியல்களுள்

அடங்கியும் அடங்காதும் வரும் எச்சங்களனைத்தும் எத்தனை யாம்? அவ்வெச்சங்கள் எவ்வாறு முடியும்? இப்பத்தெச்சங்களுள்ளும் எவ்வெவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வெளிப்பட்டு நிற்கும், எவ்வெவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வருவித்துரைக்கப்படும்? இசையெச்சமாவது யாது?

தொகைநிலைத்தொடர்மொழி.

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழி இனையவென்பது]

நசாக பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சசொல்.

இ - ள். பெயரொடு பெயரும் - பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும்—(பெயரொடு) வினையும் - பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச்சொல்லும்—வேற்றுமை முதலிய பொருளின் - பின் சொல்லப்படும் வேற்றுமை முதலாகிய அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்— அவற்றின் உருபு இடை ஒழிய - அவற்றினுருபுகள் நடுவிலே தொக்கு நிற்ப—இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன - இரண்டுசொற்கள் முதலாகப் பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருசொற்போல நடப்பவை—தொகைநிலைத்தொடர்ச்சொல் - தொகைநிலைத்தொடர்ச்சொற்களாம். எ - று.

தொகையென்பது இங்கே யுருபு மறைதல். (சய)

[தொகைநிலைத்தொடர்ப் பாகுபாடு]

நசாஉ. வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா றாகும்.

இ - ள். வேற்றுமைத் (தொகை)-வேற்றுமைத்தொகையும்—வினைத் (தொகை) - வினைத்தொகையும்—பண்புத் (தொகை)-பண்புத்தொகையும்—உவமைத் (தொகை) - உவமைத்தொகையும்—உம்மைத் (தொகை)-உம்மைத்தொகையும்—அன்மொழித்(தொகை) என - அன்மொழித்தொகையுமென—அத்தொகை ஆறு ஆகும் - முன்னே சொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் ஆறு வகைப்படும். எ - று. (கக)

[வேற்றுமைத்தொகை.]

௩௬௩. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

இ - ள். இடை இரண்டு முதல் ஆம் ஆறு உருபும் - எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும்--வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகை - தொக்க தொடர்மொழிகள் வேற்றுமைத்தொகைகளாம். எ - று.

(வரலாறு.)

நிலங்கடந்தான்......... இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை.
தலைவணங்கினான்....... மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை.
சாத்தன்மைந்தன்....... நாலாம்வேற்றுமைத்தொகை.
ஊர்நீங்கினான்........... ஐந்தாம்வேற்றுமைத்தொகை.
சாத்தன்கை............ ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை.
குன்றக்கூகை........... ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை.
யானைக்கோட்டுநுனி குறைத்தான்..இது பன்மொழித்தொடர்.

இனி ஆறுருபும் என்னுமுற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிக், கைக்களிறு, பொற்குடம் என ஒரோவிடத்து உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கனவும் வேற்றுமைத்தொகையெனக் கொள்க. அவை, விரியுமிடத்துக், கையையுடைய களிறு, பொன்னாற்செய்த குடம் என, விரியும்.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்: "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்—மெய்யுருபு தொகா விறுதி யான" எனக் கூறுதலால், ஐயுருபுங் கண்ணுருபுமல்லாத நான்குருபும் இடையிலன்றி இறுதியிலே தொகாவெனவும், அவ்விரண்டுருபும், நிலங்கடந்தான், கடந்தானிலம்; குன்றத்திருந்தான், இருந்தான்குன்றத்து என இடையிலும் இறுதியிலுந் தொகுமெனவுங் கொள்க.

வேற்றுமையுருபுகள் இடையிலே தொகுமென்றாராயினும், அவை விரிந்து நிற்குமிடத்து எப்பொருள்படுமோ அப்பொருள்படுமிடத்தே தொக்கு நிற்கப் பெறும்; அப்பொருள்படாவிடத்தே தொக்கு நிற்கப் பெறாவாம்.

உ-று. சாத்தனை யடித்தான் என ஐயுருபு விரிந்து நிற்குமிடத்துச் செயப்படுபொருள் படுதல்போலச், சாத்தனடித்தான் என ஐயுருபு தொக்கு நிற்குமிடத்து அப்பொருள்படாமையால், இங்கே ஐயுருபு தொக்கு நிற்கப்பெறாதென்றறிக.

சாத்தனொடு வந்தான் என ஒடுவுருபு விரிந்து நிற்குமிடத்து உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் படுதல்போலச், சாத்தன் வந்தான் எனத் தொக்கு நிற்குமிடத்து அப்பொருள் படாமையால், இங்கே ஒடுவுருபு தொக்கு நிற்கப்பெறாதென்றறிக. (கஉ)

[வினைத்தொகை.]

ருகூச. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

இ - ள். காலம் கரந்த பெயரெச்சம் - காலம் பற்றிப் புடைபெயரும் வினையுருபாகிய தம்மிறுதிகள் தொக்க பெயரெச்சவினைகள்—வினைத்தொகை - வினைத்தொகைகளாம். எ - று.

காலமென்றது ஆகுபெயர். காலம் பற்றிப் புடைபெயர் வினையுருபுகள் தொகுமெனவே, முதனிலைமாத்திரந் தொகாதிருக்குமென்பது பெற்றாம்.

(வரலாறு)

நேற்றுக் கொல் களிறு
முன் விடு கணை } இறந்தகால வினைத்தொகை.

இன்று கொல் களிறு
இப்பொழுது விடு கணை } நிகழ்கால வினைத்தொகை.

நாளைக் கொல் களிறு
பின் விடு கணை } எதிர்கால வினைத்தொகை.

இவை, விரியுமிடத்துக், கொன்ற, கொல்கின்ற, கொல்லும். எ-ம். விட்ட, விடுகின்ற, விடும். எ-ம். விரியுமெனக் கொள்க.

கொல்களிறு, விடுகணை என்றாற்போல்வன, முக்காலமும் பற்றி வரின், முக்காலவினைத்தொகை எனப்படும்.

வருபுனல், தருசுடர், நடந்திடுகுதிரை என வினைப்பகுதி விகாரப்பட்டும் வினைத்தொகை வரும். (கரு)

[பண்புத்தொகை.]

ருகூரு. பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

இ - ள். பண்பை விளக்கும் மொழி தொக்கனவும்-பண்போடு பண்பிக்கு உளதாகிய ஒற்றுமை நயத்தை விளக்குதற்கு வரும் ஆகியவென்னும் பண்புருபு தொக்குநின்றவையும்—ஒருபொருட்கு

இருபெயர் வந்தவும் - ஒருபொருளுக்குப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயருமாகிய இருபெயர்கள் வந்தவையும்—குணத்தொகை-பண்புத்தொகைகளாம். எ - று.

குணத்தொகையென்றதனால், ஒருபொருளுக்கு வரும் அவ்விருபெயர் நடுவினும், ஆகியவென்னும் பண்புருபு தொக்குவருமென்பது பெறப்பட்டது.

பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலாயினவை யெல்லாங் கொள்க.

(வரலாறு)

செந்தாமரை கருங்குதிரை	வண்ணப் பண்புத் தொகை.
வட்டக் கல் சதுரப் பலகை	வடிவுப் பண்புத் தொகை.
ஒரு பொருள் முக் குணம்	அளவுப் பண்புத் தொகை.
துவர்க் காய் இன்சொல்	சுவைப் பண்புத் தொகை.
ஆயன் சாத்தன் சாரைப் பாம்பு	இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
செந்நிறக் குவளை கரும்புருவச்சிலை	பன்மொழித்தொடர்.

இவை, விரியு மிடத்துச், செம்மையாகிய தாமரை, வட்டமாகிய கல், ஒன்றாகிய பொருள், துவர்ப்பாகிய காய், ஆயனாகிய சாத்தன், செம்மையாகிய நிறமாகிய குவளை என விரியும். (கச)

[உவமத் தொகை.]

௩௬௬. உவம வுருபில துவமத் தொகையே.

இ - ள். உவம உருபு இலது - வினை பயன் மெய் உரு என்பவற்றைப் பற்றி வரும் உவமவுருபுகள் தொக்க தொடர்மொழிகள்—உவமத்தொகை - உவமத்தொகைகளாம். எ - று.

(வரலாறு.)

புலிக் கொற்றன் குருவி கூப்பிட்டான்	வினையுவமத்தொகை.

மழைக்கை
கற்பக வள்ளல் } பயனுவமத்தொகை.

துடியிடை
குரும்பை முலை } மெய்யுவமத்தொகை.

பொற் சுணங்கு
பவள வாய் } உருவுவமத்தொகை.

மரகதக் கிளிமொழி
இருண் மழைக் கை } பன்மொழித்தொடர்.

இவை, விரியுமிடத்துப், புலிபோலுங்கொற்றன், மழைபோலுங்கை, துடிபோலுமிடை, பொன்போலுஞ்சுணங்கு, மரகதம் போலுங் கிளிபோலு மொழி என விரியும். செயப்படுபொருள் குறித்தவிடத்துப், புலியைப்போலுங் கொற்றன் என ஐயுரும் உடன் விரியும். (௧௫)

[உவமவுருபுகள்.]

௩௬௭. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

இ - ள். போல - நிகர - இப்போல முதலாகிய செயவெனெச்சம்பததும்—அன்ன இன்ன என்பவும் - அன்ன இன்ன என்னும பெயரெச்சக்குறிப்பிரண்டும்— பிறவும்-இவை போல்வன பிறவும்— உவமத்துருபு - உவமவுருபுகளாம். எ - று.

பிறவென்றதனுல், போல், புரை என்றற்றொடக்கத்து வினையடியாற் பிறத்தற்குரிய மற்றை வினையெச்ச விகற்பங்களும், பெயரெச்சவிகற்பங்களும், பொருவ, ஏற்ப, அனைய, இகல, எதிர, சிவண, மலைய முதலானவையுங் கொள்க. (௧௬)

[உம்மைத்தொகை.]

௩௬௮. எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மில தத்தொகை.

இ - ள். எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் எனும் நான்கு அளவையுள்-எண்ணலளவை எடுத்தலளவை முகத்தலளவை நீட்டலளவை யென்னும் நால்வகையளவைகளாற் பொருள்களை அளக்

குமிடத்துத் தொடரும் அவ்வளவைப் பெயர்களுள்—உம் இலது அத்தொகை - உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பவை அவ்வும்மைத்தொகைகளாம். எ - று.

(வரலாறு.)

ஒன்றே கால் கபில பரணர்	எண்ணலும்மைத்தொகை.
கழஞ்சே கால் தொடியே கஃசு	எடுத்தலும்மைத்தொகை.
கலனே தூணி நாழி யாழாக்கு	முகத்தலும்மைத்தொகை.
சாணங்குலம் சாணரை	நீட்டலும்மைத்தொகை.
சேரசோழ பாண்டியர் புலி விற் கெண்டை	பன்மொழித்தொடர்.

இவை, விரியுமிடத்து, ஒன்றுங்காலும், கழஞ்சுங்காலும், கலனுந்தூணியும், சாணுமங்குலமும், சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனும் என விரியும்.

கபிலபரணர்ப் பரவினன் என வரும்வழிக், கபிலனையும் பரணனையும் பரவினன் என வேற்றுமையுருபும் உடன் விரியுமன்றோ எனின், பரவினனென்னும் வருமொழி நோக்கி வேற்றுமைத்தொகையாகவும், கபிலபரணரென்னு நிலைமொழியிரண்டையுநோக்கி உம்மைத்தொகையாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. (கஎ)

[அன்மொழித்தொகை.]

ருசாகூ. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

இ - ள். ஐந்தொகை மொழிமேல்-வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்தே—பிற தொகல் - அவையல்லாத பிற மொழிகளாகிய உருபுகள் தொக்குவருவன—அன்மொழி - அன்மொழித்தொகைகளாம். எ - று.

(வரலாறு.)

(க.) பூங்குழல் என்பது இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பூவையுடைய குழலினையுடையாள் என விரியும்.

பொற்றொடி என்பது மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாள் என விரியும்.

கவியிலக்கணம் என்பது நான்காம் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்ட நூல் என விரியும்.

பொற்றாலி என்பது ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது பொன்னினாகிய தாலியினையுடையாள் என விரியும்.

கிள்ளிகுடி என்பது ஆறும் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கிள்ளியினது குடியிருக்குமூர் என விரியும்.

கீழ்வயிற்றுக் கழலை என்பது எழாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது கீழ்வயிற்றின் கண் எழுந்த கழலைபோல்வான் என விரியும்.

(உ.) தாழ்குழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் என விரியும்.

(ங.) கருங்குழல் என்பது பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, இது கருமையாகிய குழலினையுடையாள் என விரியும்.

(ச.) துடியிடை என்பது உவமத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது துடிபோலுமிடையினையுடையாள் என விரியும்.

(ரு.) தகரஞாழல் என்பது உம்மைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது தகரமுஞாழலுங் கலந்துண்டாகிய சாந்து என விரியும்.

தகரஞாழன்முலை என்பது பன்மொழித்தொடர். இது தகரமுஞாழலுங் கூடியுண்டாகிய சாந்தையணிந்த முலையினையுடையாள் என விரியும்.

இனிப் பன்மொழித்தொடரில் அறுவகைத்தொகைகளுங் கலந்து தொகுமாறு:—திகழ்செவ்வான் மதித் திருமுகப் பூங்குழல் என வரும். இவை, விரியுமிடத்துத், திகழ்ந்த செம்மையாகிய வானத்தின்கண் மதிபோலுந் திருமுகத்தினையும் பூவையணிந்த குழலினையு முடையாள் என விரியும். (கஅ)

[தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளிற் பொருள்சிறக்கும் இடங்கள்.]

ஙஎO. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

இ - ள். முன்மொழி - முன்மொழியும்—பின்மொழி - பின்மொழியும்—பன்மொழி - அனைத்துமொழியும்—புறமொழி - அனைத்து மொழிக்கும் புறத்து வருமொழியும்—எனும் நான்கு இடத்தும் - என்று சொல்லப்படும் இந்நான்கிடங்களுள் ஒன்றிலே—தொகைப்பொருள் சிறக்கும் - தொகைநிலைத்தொடர்ப்பொருள் சிறந்து நிற்கும். எ - று.

(வரலாறு.)

(க.) குடம் வனைந்தான், குழிசி வனைந்தான், வேங்கைப்பூ, சண்பகப்பூ, விரிபூ, குவிபூ, செந்தாமரை, வெண்டாமரை, வேற்கண், கயற்கண் என்பவைகளிலே, குடமுதலிய முன்மொழிகள் இனம்விலக்கி நிற்றலால், அம்முன்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

(உ.) நிலமுழுதான், கண்ணிமை, நீர்க்குவளை, சுடுநீ, செஞ்ஞாயிறு என்பவைகளிலே, நிலமுதலிய முன்மொழிகள் இனமும் இனத்தை விலக்குதலுமின்றி நிற்றலால், உழுதான் முதலிய பின்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

(ங.) கபிலபரணர், சேரசோழபாண்டியர், புலிவிற்கெண்டை என்றற்றொடக்கத்தும்மைத்தொகைகளிலே, அனைத்துமொழிகளிலும் பொருள் சிறந்தன.

(ச.) பூங்குழல், உயிர்மெய் என்றற்றொடக்கத்தன்மொழித்தொகைகளிலே, சொல்லுவோனுடைய கருத்து இவ்விருமொழிப் பொருண்மேலதாகாது இவ்விருமொழியுமல்லாத உடையாண் முதலிய புறமொழிப்பொருண்மேலதாதலால், அப்புறமொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன. (கசு)

[இடத்தொகை பெயர்த்தொகைகட்கு வேறுபாடறிகுறி.]

ஙஎக. வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

இ - ள். வல்லொற்று வரின் இடத்தொகை ஆகும் - வல்லொற்றுனது இடையே வந்தால் இடத்தின்கண்ணே தொக்க தொகையாகும்—மெல்லொற்று வரின் பெயர்த்தொகை ஆகும்—மெல்லொ

ற்றுனது இடையே வந்தாற் பெயரின்கண்ணே தொக்க தொகை யாகும். எ - று.

வ-று. (க.) வடுகக்கண்ணன் இது வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணன் என விரியும். வடுகங்கண்ணன் இது வடுகனாகிய கண்ணன் என்றாயினும், வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ணன் என்றாயினும் விரியும்.

(உ.) துளுவச்சாத்தன் இது துளுவநாட்டிற் பிறந்த சாத்தன் என விரியும். துளுவஞ்சாத்தன் இது துளுவனாகிய சாத்தன் என்றாயினும், துளுவனுக்கு மகனாகிய சாத்தன் என்றாயினும் விரியும்.

வடுகக்கண்ணனென்னும் இடத்தொகை "மவ்வீ றொற்றழிந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாலும் "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாலும் புணர்ந்தது. வடுகங்கண்ணனென்னும் பெயர்த்தொகை "சிலவிகாரமா முயர்திணை" என்னும் விதியாற் புணர்ந்தது.

வல்லொற்று வரின் மெல்லொற்று வரின் என்றதனால், வல்லின முதன்மொழி வந்து புணர்ந்து இடத்தொகையும் பெயர்த்தொகையுமாய் ஐயுற நிற்கும்போது இக்குறியினாலே துணியப்படுமென்பதூஉம், வடுகநாகன், வடுகவணிகன், வடுகவரசன் எனவரிற் சொல்லுவான் குறிப்பாலன்றி இவ்வாறு துணியப்படாவென்பதூஉந் தாமே போதருமென்க. (உ0)

[உம்மைத்தொகைக்குப் புறனடை.]

ஙஎஉ. உயர்திணை யும்மைத் தொகைபல ரீறே.

இ - ள். உயர்திணை உம்மைத்தொகை - உயர்திணையொருமையில் வரும் உம்மைத்தொகைகளானவை—பலர் ஈறே - ரவ்வொற்றுங் கள்ளுமாகிய பலர்பால் விகுதியையுடையனவேயாம். எ - று.

வ-று. கபிலபரணர், கல்லாடமாமூலர், சேரசோழபாண்டியர், தேவன்றேவிகள் என வரும். னகரவீறு இடையே கெடுதல் "சில விகாரமா முயர்திணை" என்பதினாலும், இறுதிக்கட் கெடுதல் இதனுட் "பல ரீறே" என்பதனாலுங் கொள்க.

பலரீறே என்னுந் தேற்றத்தால், அஃறிணையொருமையில் வரும் உம்மைத்தொகைகளும் பொதுத்திணையொருமையில்

வரும் உம்மைத்தொகைகளுந் தத்தம் பன்மையீறுகவே வரல்வேண்டுமென்னும் நியதியின்றி, உண்மையின்மைகள், உண்மையின்மை, இராப்பகல்கள், இராப்பகல். எ-ம். தந்தை தாயர், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாய்; சாத்தன் சாத்தியர், சாத்தன்சாத்திகள், சாத்தன்சாத்தி. எ ம். பன்மையீற்றாலும் யல்பாய ஒருமையீற்றாலும் வருமென்பதாயிற்று. இயல்பாகிய ஒருமையீற்றால் வந்தனவாயின், உம்மைத்தொகையாகாது, கபிலன் பரணனிருவரும் வந்தாரென்றாற்போலச் செவ்வெண்ணாமன்றோவெனின், பலமொழிகளையுந் திரட்டி ஒரு பிண்டமாகக்கூறியபோது உம்மைத்தொகையாகவும், பிளவுபடக் கூறியபோது செவ்வெண்ணாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. (உக)

[தொகைநிலைந் தொடர் மொழிகள் பலபொருள் படுதல்]

நஎந. தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலேழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

இ - ள். தொக்குழி மயங்குந - வேற்றுமையுருபு முதலாகிய உருபுகள் தொக்கு நின்றவழிப் பொருள்களினாலே மயங்குந்தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள் —இரண்டு முதல் ஏழ் எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப - இரண்டு முதல் ஏழீறாகிய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

(வரலாறு.)

(க.) தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம் என இருபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(உ.) தற்சேர்ந்தார் என்பது, தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்னொடு சேர்ந்தார், தன்கட் சேர்ந்தார் என மூன்று பொருள்களினாலே மயங்கியது.

(ந.) சொல்லிலக்கணம் என்பது, சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்கணிலக்கணம், சொல்லினதிலக்கணஞ்சொன்ன நூல் என நான்கு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

(ச.) பொன்மணி என்பது, பொன்னாலாகிய மணி, பொன்னாகிய மணி, பொன்னின்கண் மணி, பொன்னொடு சேர்ந்த மணி,

பொன்னுமணியும் என ஐந்துபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(௫) மரவேலி என்பது, மரத்தைக் காக்கும் வேலி, மரத்திற்கு வேலி, மரத்தினது வேலி, மரத்தின் புறத்து வேலி, மரத்தாலாகிய வேலி; மரமாகிய வேலி என ஆறுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

(௬.) சொற்பொருள் என்பது, சொல்லாலறியப்படும் பொருள், சொல்லினது பொருள், சொற்குப் பொருள், சொல்லின்கட் பொருள், சொல்லும் பொருளும், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லானது பொருள் என ஏழு பொருள்களினாலே மயங்கியது. சொல்லானது பொருளென்றது தொகாநிலைப் பொருளாகிய எழுவாய்த்தொடர்.

(௭) புலி கொல் யானை என்னும் பன்மொழித் தொடர், புலியைக் கொன்ற யானை, புலியானது கொன்ற யானை, புலியினாலே கொல்லப்பட்ட யானை என மூன்று பொருள்களினாலே மயங்கியது.

இவ்வாறு செம்பொருள்கொள்ளாது வலிந்து பொருள்கொள்ளப் புகின், எழுவாய் தொல்லையென்னும் வரையறையினில்லாது பலவாமாதலின், அது தொன்னெறியன்றென்பது விளக்குதற்கு, என்ப என்றார். (உ௨)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—க௦ சொல்லோடு சொற்றொடரும் தொடர்ச்சி எத்தனைவகைப்படும்? தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளாவன யாவை? கக. தொகைநிலைத்தொடர் எத்தனைவகைப்படும்? கஉ. வேற்றுமைத்தொகையாவன யாவை? இடையிலும் இறுதியிலுந் தொகும் உருபுகளெவை? இடையிலன்றி இறுதியிலே தொகா உருபுகளெவை? வேற்றுமையுருபுகள் எவ்விடத்துந் தொகப்பெறுமோ? க௩. வினைத்தொகையாவன யாவை? கொல்களிறு முதலியன முக்காலமும் பற்றி வரின், எவ்வாறு பெயர் பெறும்? வினைப்பகுதி விகாரப்படும் வினைத்தொகை வருமோ? க௪. பண்புத்தொகையாவன யாவை? பண்பென்பன எவை? செந்தாமரையென்பதிற் பண்பெது பண்பியெது? க௫. உவமத்தொகையாவன யாவை? உவமை எவைபற்றிவரும்? உவமத்தொகையில் வேற்றுமையுருபும் உடன் விரிதலுண்டோ? க௬. உவமவுருபுகளெவை? க௭. உம்மைத்தொகையாவன யாவை? கபிலபரணர்ப் பரவினுன் என்பது எத்தொகையாகக் கொள்ளப்

படும்? கஅ. அன்மொழித்தொகையாவன யாவை? ககூ. தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளினிடத்து எவ்வெம்மொழியிற் பொருள் சிறந்து நிற்கும்? உ0. வல்லெழுத்துமுதன்மொழி வந்து புணரப்பெற்று இடத்தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயுறநிற்குந் தொகைகளில் இஃதின்னதென்பது எதனாலே துணியப்படும்? உக. உயர்திணையொருமையில் வரும் உம்மைத்தொகையீறு எவ்வாறு நிற்கும்? அஃறிணையொருமை யும்மைத்தொகையீறு பொதுத்திணையொருமையும்மைத்தொகையீறுகள் எவ்வாறு நிற்கும்? இயல்பாகிய ஒருமையீற்றால் வந்தன உம்மைத்தொகையாவ தெங்ஙனம், செவ்வெண்ணன்றோ? உஉ. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளை விரித்துப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து, அவற்றுள், ஒருபொருள் படுவனவன்றிப் பலபொருள் படுவனவுமுளவோ?

தொகாநிலைத்தொடர்மொழி.

௩எச. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இ - ள். முற்று ஈரெச்சம் எழுவாய் விளிப் பொருள் - வினைமுற்றும் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் எழுவாயும் விளியுமாகிய ஐவகைப் பொருள்களிலே பெயர் வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்—ஆறு உருபு - வேற்றுமைப்பொருள்களில் அவற்றினுருபுகளாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறுருபுகளும் இடையே விரிந்து நிற்கப் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்—இடை உரி - இடைச்சொற்புணர்ச்சியும் உரிச்சொற்புணர்ச்சியும்—அடுக்கு - ஒருசொல் லடுக்கி வரும் பணர்ச்சியுமாகிய—இவை தொகாநிலை - இவ்வொன்பதுந் தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம். எ - று.

(வரலாறு.)

(க.)	உண்டான் சாத்தன் குழையன் கொற்றன்	வினைமுற்றுத்தொடர்.
(உ.)	உண்ட சாத்தன் கரிய சாத்தன்	பெயரெச்சத்தொடர்.
(௩.)	உண்டு வந்தான் உழுதன்றி யுண்ணான்	வினையெச்சத்தொடர்.
(ச.)	சாத்தன் வந்தான்.......	எழுவாய்த்தொடர்.

(ரு.) சாத்தா வா.................. விளித்தொடர்.

(சு.) குடத்தை வனைந்தான்
வாளால் வெட்டினான்
பூரபபொாககநதான
மலையினிழிந்தான்
சாத்தனது கை
மலையின்கணுளி
} வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர்.

(எ.) மற்றொன்று............... இடைச்சொற்றொடர்.

(அ.) நனிபேதையே......... உரிச்சொற்றொடர்.

(கூ.) பாம்பு பாம்பு............ அடுக்குத்தொடர்.

வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடராம். வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உடன்றொக்கதொகை விரிந்தவிடத்து, முன்னது வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடரும், பின்னது பெயரெச்சத் தொகாநிலைத் தொடருமாம். வினைத்தொகை விரிந்தவிடத்துப் பெயரெச்சத் தொகாநிலைத்தொடராம். பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவிடத்து இடைச்சொற்றொடராம். உவமத்தொகை விரிந்தவிடத்து, முன்னது இடைச்சொற்றொடரும், பின்னது இடைச்சொலடியாகப்பிறந்த பெயரெச்ச வினையெச்சத்தொடருமாம். அன்மொழித்தொகைவிரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத்தொகாநிலைத்தொடர் முதலேற்பனவாம். (உரு)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—உரு. தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகளென்பன எவை? வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொகாநிலைத்தொடராம்? வேற்றுமையுருபும் பொருளும் உடன்றொக்க தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொகாநிலைத்தொடராம்? வினைத்தொகை விரிந்தயிடத்து என்ன தொகாநிலைத்தொடராம்? பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்த விடத்து என்ன தொடராம்? உவமத்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்ன தொடராம்? பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? உவமத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்? உம்மைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து என்னதொடராம்?

வழாநிலை வழுவமைதி.

[வழு விகற்பங்கள்.]

௩௭௫. திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

இ - ள். திணை பால் இடம் பொழுது வினா இறை மரபு ஆம் ஏழும் - இருதிணையும் ஐம்பாலும் மூவிடமும் முக்காலமும் வினாவும் விடையும் பலவகைமரபுகளும் ஆகிய ஏழும்—மயங்கின் வழு ஆம் - தத்தநெறி மயங்கின் வழுவாம். எ - று.

திணைமுதலியவனைத்தும் மரபாமாயினும், இங்ஙனம் விதவா தொழிந்தனவற்றை மரபெனக் கொள்கவென்பார், அதனை இறுதியிலே சொன்னார். மரபாவது தொன்றுதொட்டு வழங்குமுறைமை.

(வரலாறு.)

(௧) அவன் வந்தது...... .... திணை வழு.
(உ.) அவன் வந்தாள்...................... .... பால் வழு.
(௩.) யான் வந்தான்............................... இட வழு.
(௪) நாளை வந்தான்............................... கால வழு.
(௫.) கறக்கின்ற வெருமை பாலோ சினையோ?... வினா வழு.
(௬) கடம்பூர்க்கு வழியாது? எனின், இடம்பூணி*யென்றுவின் கன்றன்று என்பது } விடை வழு.
(௭.) யானை மேய்ப்பானை இடையன் ஆடு மேய்ப்பானைப் பாகன் என்பன } மரபு வழு.

இவ்வாறே எழுவகை வழுக்களையுமுணர்ந்து, வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் அவை வாராமல் நீக்குக. (உ௪)

[திணையோடு வினாவிடையும் பாலோடு வினாவிடையும் வழுவாமற் காத்தல்.]

௩௭௬. ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

இ - ள். திணை பால் ஐயம் அவ்வப் பொதுவினும் - திணையையத்தையும் பாலையத்தையும் அவ்வவற்றின் பொதுச்சொல்லாலும்—

* இடம்பூணி—இடப்பக்கத்திற் பூட்டப்பட்ட எருது.

மெய் தெரி பொருண்மேல் அன்மையும் - துணிந்த பொருண்மேல் அல்லாத தன்மையை வைத்தும்—விளம்புப - சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

(வரலாறு.)

வினா. (க.) ஒருபொருளைக் கண்டவிடத்துக் குற்றியோ மகனோ என்று திணையில் ஐயந்தோன்றிய போது, குற்றியோ மகனோ அவ்விடத்துத் தோன்றுகின்ற வுரு எனப் பொதுச்சொல்லால் வினவுக. குற்றிக்கு மகனுக்கும் உருப் பொதுப்பட நிற்றலால், உருப் பொதுச்சொல் லாயிற்று. [குற்றி - மரக்கட்டை.] இங்கே உருவின் பரியாயமெல்லாங் கொள்க. இங்ஙனங் கூறாது, தோன்றாநின்றது, தோன்றாநின்றான் எனச் சிறப்புச் சொல்லாற் கூறிற் றிணைவழூவும் வினாவழூவுமாம்.

(உ.) ஆண்மகனோ பெண்மகளோ என உயர்திணையிற் பாலையந் தோன்றியபோது, ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கே தோன்றுகிறவர் எனப் பொதுச்சொல்லால் வினவுக. ஆண்பெண்ணிரண்டல்லது புலர்பாலென வேறொன்றின்றி அவ்விருபாற்கும் பொதுப்பட நிற்றலால், தோன்றுகிறவரென்பது பொதுச்சொல்லாயிற்று. இங்ஙனங் கூறாது, தோன்றுகிறவன், தோன்றுகிறவள் எனச் சிறப்புச்சொல்லாற் கூறிற் பால்வழூவும் வினாவழூவுமாம்.

(௩.) ஒன்றோ பலவோ என அஃறிணையிற் பாலையந் தோன்றியபோது, ஒன்றோ பலவோ இச்செய் புக்க பெற்றம் எனப் பொதுச்சொல்லால் வினவுக. பெற்றமென்பது பால்பகாவஃறிணைப்பெயராய் அத்திணையிருபாற்கும் பொதுப்பட நிற்றலாற் பொதுச்சொல்லாயிற்று. [செய்-வயல். பெற்றமென்பது பசுவுங் காளையும்.] இங்ஙனங் கூறாது, புக்கது, புக்கன எனச் சிறப்புச் சொல்லாற் கூறிற் பால்வழூவும் வினாவழூவுமாம்.

விடை. (க.) குற்றியோ மகனோ என்றையுற்றபோது, துணிந்த பொருள் குற்றியெனின், மகனன்று. எ-ம். மகனெனிற் குற்றியல்லன். எ-ம். துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறுக.

(௨.) ஆண்மகனோ பெண்மகளோ என்றையுற்றபோது, துணிந்த பொருள் ஆண்மகனெனின், பெண்மகளல்லன். எ-ம். பெண்மகளெனின், ஆண்மகனல்லள். எ-ம். துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையைவைத்துக் கூறுக.

(௩.) ஒன்றோபலவோ என்றையுற்றபோது, துணிந்த பொருள் ஒன்றெனின், பலவன்று. எ-ம். பலவெனின், ஒன்றல்ல. எ-ம். துணிந்த பொருண்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறுக.

மகனன்று என்பதை மகனினன்று என ஐந்தாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யென்பாருமுளர். அதுபோல் வருநீயல்லன் என்பதும் அங்ஙனம் விரித்தல் கூடாமையால், அல்வழிப்புணர்ச்சியுள் எடுத்து விதந்த பதினொன்கின் புறத்ததாய் அடங்குமென்க. ஒழிந்த ஐந்துதாரணங்களும் அவ்வாறேயாமென்க.

மகனல்லன் அவ்வுருக்குற்றி எனக் கூறிற் சொற்பல்குதலென்னும் விடை வழுவாம். (௨௫)

[திணைவழுவமைதி.]

௩௭௭. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்.
அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இ-ள். உயர் திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல் ஆறும்-உயர் திணையெழுவாயைத் தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருளாதியாறும்—அதனொடு சார்த்தின் - அவ்வுயர்திணையோடு சேர்த்து முடிக்கின்—அத்திணை முடிபின - அவ்வுயர்திணைமுடிபினவாம். எ - று.

தொடர்தலாவது அஃறிணைப்பொருளாதியாறும் உயர்திணைக்குக் கிழமைப்பொருள்களாய் நிற்றல். சார்த்தலாவது உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலையோடு அஃறிணையெழுவாயையும் உடன் முடித்தல்.

வ-று. நம்பி பொன் பெரியன்
நம்பி நாடு பெரியன்
நம்பி வாழ்நாள் பெரியன்
நம்பி மூக்குக் கூரியன்
நம்பி குடிமை நல்லன்
நம்பி நடை கடியன்

உயர்திணையெழுவாயின் பயனிலையோடு அஃறிணையெழுவாயுமுடிந்த தறிக.

"சொற்றொறுமிற்றிதன்பெற்றி" என்பதனாலே, கிணறு நீரூறிற்று, மாடு கோடு கூரிது என அஃறிணையோடு சேர்ப்பின், அஃறிணைமுடிபினவாதலுங் கொள்க.

சார்த்தின் எனவே, சார்த்தாவிடின், வழாநிலையாக, நம்பிக்குப் பொன் பெரிது, மூக்குக் கூரிது எனத் தம்முடிபு கொள்ளுமென்க.

பொன்னென்னும் அஃறிணையெழுவாய், நம்பியென்னும் உயர்திணையெழுவாயினது பயனிலையாகிய பெரியனென்னும் உயர்திணைவினையைக் கொண்டு முடிதலால் வழுவாகித் தொடர்புண்டாயிருத்தல்பற்றிச் சார்த்தி முடித்தலால் வழுவமைதியாயிற்று. (உசு)

[திணைபான்மரபு வழுவமைதி.]

நூஎஅ. திணைபால் பொருளபல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

இ - ள். திணை - திணைகளும்—பால் - பால்களும்—பல பொருள் - வெவ்வேறு வினைக்குரிய பல பொருள்களும்—விரவின - தந்தமிற்கலந்து ஒருதொடராக வருவனவாயின் அவை—சிறப்பினும் மிகவினும் இழிபினும் ஒருமுடிபின - சிறப்பினாலும் மிகுதியினாலும் இழிவினாலும் ஒருமுடிபினவாகும். எ - று.

(வரலாறு.)

திணை: (க.) "அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்—திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் - றிங்கண்—மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து—தேய்வ ரொருமா சுறின்" என்புழி, இருதிணையுங் கலந்து, சிறப்பினால் 'ஒப்பர்' என்னும் உயர்திணைமுடிபைப் பெற்றன. சான்றோர் திங்கள்போல மறுத் தாங்கமாட்டாமை இங்கே சிறப்பு.

(உ.) "பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தாரிளையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காற்ற வழிவிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப்—போற்றி யெனப்படுவார்" என்புழி, இருதிணையுங் கலந்து, மிகுதியால் 'இவர்கள்' என்னும் உயர்திணைமுடிபைப் பெற்றன. பசுவென அஃறிணைப்பொருள் ஒன்றேயாகப், பார்ப்பார் முதலிய உயர்திணைப்பொருள் எழாதல் இங்கே மிகுதி.

(௩.) "மூர்க்கனு முதலையுங் கொண்டது விடா" என்புழி, இரு திணையுங் கலந்து, இழிவினால் 'விடா' என அஃறிணைமுடிபைப் பெற்றன.

பால்: "நானு மென்சிந்தையு நாயகனுக் கெவ்விடத்தோந்—தானுந்தன் றையலுந் தாழ்சடையோ னாண்டிலனேல்—வானுந் திசைகளு மாகடலு மாயபிரான்—றேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ" என்புழி, ஆண்பாலும் பெண்பாலுங் கலந்து, சிறப்பினால் 'ஆண்டிலன்' என ஆண்பான்முடிபைப் பெற்றன. பெண்ணினும் ஆண் உயர்ந்தமை இங்கே சிறப்பு.

"சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றி" என்பதனாலே கலவாதெண்ணித், தோழனுந் தானும் வந்தான், தோழியுந் தானும் வந்தாள் என முடிதலுங் கொள்க.

மரபு: கறியுஞ் சோறுமுண்டான்; மாலையுமுடியுங் கவித்தான் என்புழி, வேறுவினைப் பல்பொருள்கள் கலந்து, சிறப்பினால் 'உண்டான்' 'கவித்தான்' என ஒருபொருட்குரிய வினைமுடிபைப் பெற்றன. உண்டலென்னும் வினைக்குரிய சோறு தின்றலென்னும் வினைக்குரிய கறியினுந் தலைமையுடைமையும், கவித்தலென்னும் வினைக்குரிய முடி சூடுதலென்னும் வினைக்குரிய மாலையினுந் தலைமையுடைமையும் இங்கே சிறப்பு.

இங்கே இறுதியிற் சொல்லிய மரபுவழுவமைதி "வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்—வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுகொளக் கூறலன்றோவெனின், சிறப்பு முதலிய குறியாது ஒத்த நிலைமையில் எண்ணியபோது முடியு மரபு அங்கே கூறுதலால், அதற்கு இது மாறுகொளக் கூறலன்றென்க. (௨௭)

[திணைபால் வழுவமைதி.]

௩௭௯. **உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும்**
இழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

இ - ள். உவப்பினும் - மகிழ்ச்சியினாலும்—உயர்வினும்-மேன்மையினாலும்—சிறப்பினும் - சிறப்பினாலும்—செறலினும் - கோபத்தி

ஹுலும்—இழிப்பினும் - பழிப்பினுலும்—பால் திணை இழுக்கினும் இயல்பு - பாலுந் திணையும் வழுவி வரினும் இயல்பாம். எ - று.

(வரலாறு.)

பால்: (க.) தன்புதல்வனை என்னம்மை வந்தாள் என்பது உவப்பினுல் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

(உ.) ஒருவனை அவர் வந்தார் என்பது உயர்வினுல் ஒருமைப் பால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

(௩.) "தாதாய் மூவேழுலகுக்குந்தாயே" என்பது சிறப்பினுல் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

(௪) "எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்— தேரான் பிறனில் புகல்" என்பது செறலினுற் பன் மைப்பால் ஒருமைப்பாலாயிற்று.

(ரு.) பெண்வழிச் செல்வானை நோக்கி இவன்பெண் என்பது இழிப்பினுல் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

திணை: (க) ஓர் பசுவை என்னம்மை வந்தாள் என்பது உவப்பினுல் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று.

(உ.) "செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்ருர்க்கோ ரின்னுரை— தந்தாரேற்றந்தாரென் னின்னுயிர்" என்பது உயர்வி னுல் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று.

(௩.) "தம்பொரு ளென்பதம் மக்கள்" என்பது சிறப்பினுல் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

(௪.) "எவவுஞ் செய்கலான் ருன்றேரா னவ்வுயிர்—போஒ மளவுமோர் நோய்" என்பது செறலினுல் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

(ரு) நாமரனுடைமை என்பது இழிப்பினுல் உயர்திணை அஃ றிணையாயிற்று.

இனிச் "சொற்ருேறு மிற்றிதன் பெற்றி" என்பதனுலே, புதல்வனை அப்பன் வந்தான் என்றும், புதல்வியை அம்மைவந்தாள் என்றும், வழங்குமரபு வழுவமைதி களுங் கொள்க. (உ௮)

[பாலிட வழுவமைதி.]

௩௮௦. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஓரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இ - ள். ஒருமையின் பன்மையும் - ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல்லையும்—பன்மையின் ஒருமையும் - பன்மைப்பாலில் ஒருமைப்பாற் சொல்லையும்—ஓரிடம் பிறவிடம் - ஓரிடத்திற் பிறவிடச்சொல்லையும்—தழுவலும் உள - தழுவிக் கூறுதல்களும் உளவாம் எ - று.

(வரலாறு.)

பால்: (க.) வெயிலெல்லா மறைத்தது மேகம் என்புழி, அஃறிணையிலே வெயிலென்னும் ஒருமைப்பாலில் எல்லாமென்னும் பன்மைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. "அஃதை தந்தை யண்ணல்யானை யடுபோர்ச் செழியர்" என்புழி, உயர்திணையிலே தந்தையென்னும் ஒருமைப்பாலிற் செழியரென்னும் பன்மைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. அஃதை தந்தை அஃதைக்குத் தந்தையென விரியும். [அஃதையென்பது திக்கற்றவன் திக்கற்றவள் திக்கற்றது என உயர்திணையாணொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணையொருமைகளில் விரவி நிற்பதோர் பொதுச்சொல்.] தந்தையென்னுமொருமையிற் செழியரெனப் பன்மை வந்தது வழு, தனித்தனி யொவ்வொருவராகக் கூடிச் செழியரென நின்ற பன்மையில், ஒவ்வொருவருந் தனித்தனி அஃதைக்குத் தந்தைபோல்வராதலால், வழுவமைதியாயிற்று.

(உ.) இரண்டுகண்ணுஞ் சிவந்தது என்புழி, அஃறிணையிலே இரண்டென்னும் பன்மைப்பாலிற் சிவந்ததென்னும் ஒருமைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. "புலையனெறிந்த பூசற்றண்ணுமை - யேவலிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப" என்புழி, உயர்திணையிலே ஏவலிளையரென்னும் பன்மைப்பாலிற் றாயென்னும் ஒருமைச்சொற் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. [ஏவலிளையர் - போர்புரி வீரர்.] ஏவலிளையர் தாய் ஏவலிளையருக்குத் தாயென விரியும். சேனைமுழுமையுமுள்ள இளையருக்குத் தாய் ஒருத்தியாதல் கூடாமையால், இங்கே தாயென ஒருமை வருதல் வழு; இச்சேனையிலே திரண்டு நின்ற

இளையருள் ஒவ்வொருவருக்குந் தாயெனத் தனித் தனி சென்றியைதலால், வழுவமைதியாயிற்று.

இடம் (௧.) சாத்தன்றாயிவை செய்வலோ என்புழி, யானெனச் சொல்லல்வேண்டுந் தன்மையிலே சாத்தன்றாயெனப் படர்க்கைச்சொற் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டது. சாத்த ன்றாயாகிய யான் என்பது பொருள்.

(௨.) "திண்பொரு ளெய்த லாகுந் தெவ்வரைச் செகுக்க லாகு—நண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ண லாகு—மொண்பொரு ளாவ தையா வுடன்பிறப் பாக்க லாகா—வெம்பியை யீங்குப் பெற்றே னென் னெனக் கரியதென்றான்" என்புழித், தன்றம்பியை முன்னிலைப்படுத்து அவனையே நோக்கிக் கூறுதலால், நின்னையெனச் சொல்லல்வேண்டும் முன்னிலையிலே எம்பியையெனப் படர்க்கைச் சொற்சேர்த்துச்சொல லப்பட்டது.

நீயோ வவனோ யாரிது செய்தார்; யானோ வவனோ யாரிது செய்தார்; நீயோ யானோ யாரிது செய்தார்; நீயோ வவனோ யானோ யாரிது செய்தார் என விரவி ஓரிடத்திற் பிறவிடம் வருதலுங் கொள்க. (௨௬)

[இடம் வழுவாமற் காத்தல்.]

௩௮௧. தரல்வரல் கொடை செலல் சாரும் படர்க்கை
எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

இ - ள். தரல் வரல் கொடை செலல் படர்க்கை சாரும் - தரல் என்பது முதலிய இந்நான்கு சொற்களையும் படர்க்கை யடை யும்—எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும் - இவற்றுள் முதலிலே நின்ற தரல் வரல் என்னும் இரண்டு சொற்களையும் ஒழிந்த தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும். எ - று.

தரல் வரல் கொடை செலலென்பன அவ்வப்பகுதிகளை யுணர்த்தி நின்றன வாதலால், அப்பகுதிகளாற் பிறக்கும் வினைவிகற்ப ங்க ளனைத்துங் கொள்க.

வ-று. அவனுக்குத் தந்தான்; அவனிடத்து வந்தான்; அவனுக்குக் கொடுத்தான்; அவனிடத்துச் சென்றான், எ-ம். எனக்குத் தந்தான்; என்னிடத்து வந்தான். எ-ம். உனக்குத் தந்தான்; உன்னிடத்து வந்தான். எ-ம். வரும்.

தரல் வரலென்னுமிரண்டையுந் தன்மை முன்னிலைக்குங் கூட்டினமையாற் படர்க்கைக்கே சிறந்தன கொடை செலலென்னுமிரண்டுமென்பதும், ஒழிந்த தாரும் வாரும் அத்துணைச்சிறப்பினவல்லவென்பதும் பெற்றாம். (௩0)

[காலம்]

௩அ௨. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

இ - ள். காலம்-முன் சொல்லப்பட்ட காலம்—இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என மூன்று - இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமென மூன்றாம். எ - று. (௩௧)

[காலவழுவமைதி.]

௩அ௩. முக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

இ - ள். முக்காலத்தினும் ஒத்து இயல் பொருளை - தந்தொழில்டையறாமல் மூன்றுகாலங்களிலும் ஒருதன்மையை யுடையனவாய் நிகழும் பொருள்களை—நிகழும் காலத்தான் செப்புவர் - நிகழ்காலத்தினாற் சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ-று. மலை நிற்கின்றது; தெய்வமிருக்கின்றது; கடவுளளிக்கின்றார் என வரும். மலைக்கு நிற்றலும், தெய்வத்திற்கு இருத்தலும், கடவுட்கு அளித்தலும் முக்காலத்தினும் உள்ளனவாதல் காண்க. (௩௨)

௩அச. விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறூஉமுக் காலமு மேற்புழி.

இ - ள். விரைவினும் - விரைவினாலும்—மிகவினும் - மிகுதியினாலும்—தெளிவினும் - தெளிவினாலும்—இயல்பினும்-இம்மூன்று காரணங்களுமின்றி இயல்பினாலும்—முக்காலமும் பிறழவும் பெறாஉம் ஏற்புழி - மூன்றுகாலங்களும் ஒன்று மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படவும் பெறும் ஏற்குமிடத்து. எ - று.

வ-று. (௧.) சோறு வேவாநிற்க அதனை யுண்டுபோதற் கிருப்பானை விரைவில் உடன் கொண்டுபோகவேண்டிய மற்றொருவன் பார்த்து இன்னும் உண்டிலையோ என்றால், உண்டேனுண்டேன் என்பான். உண்ணாநிற்பானை அவ்வாறு வினவினாலும், உண்டேனுண்டேன் என்பான். இங்கே விரைவுபற்றி எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டன.

(உ.) அக்காட்டிற் புகிற் கூறை பறிகொடுத்தான்; களவு செய்ய நினையிற் கையறுப்புண்டான் என்றவழி, மிகுதிபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது. கூறை பறிகொடுத்தலுங் கையறுப்புண்ணுதலுந் தவறினுந்தவறுமாதலால், மிகுதியெனப்பட்டன.

(ங.) அறஞ் செயிற் சுவர்க்கம் புக்கான்; எறும்பு முட்டை கொண்டு திட்டையேறின் மழை பெய்தது என்றவழித், தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது. சுவர்க்கம் புகுதற்கு அறஞ்செய்தல் காரணமென்பது உரையளவையினாலும், மழை பெய்தற்கு எறும்பு முட்டையெடுத்து மேட்டிலேறுதல் காரணமென்பது காட்சியளவையினாலுந் தெளியப்பட்டமையினாலே, தெளிவாயின. [உரையளவை - ஆகமப்பிரமாணம். காட்சியளவை - பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்.]

(ச.) யாம் பண்டு விளையாடுவதிச்சோலை; யாம் பண்டு விளையாடுகிறதிச்சோலை என்றவழிக், காரண மின்றி இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர்காலமுநிகழ்காலமுமாகச் சொல்லப்பட்டது. (கக)

[அறுவகை வினா.]

௩அ௫. அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
ஏவறரும் வினா வாறு மிழுக்கார்.

இ - ள். அறிவு - அறிதலும்—அறியாமை - அறியாமையும்—ஐயுறல் - சந்தேகித்தலும்—கொளல் - கொள்ளுதலும்—கொடை - கொடுத்தலும்—ஏவல் - ஏவுதலுமாகிய அறுவகைப்பொருளையும்—தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார் - தருதலால் வரும் வினாக்கள் ஆறனையுங் களையாது கொள்வர் புலவர். எ - று.

வ-று. (க.) ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது என்பது அறிவினா (உ.) மாணாக்கன் அப்படிச் சொல்வது அறியாவினா. (ங.) குற்றியோ மகனோ என்பது ஐயவினா. (ச.) பயறுளதோ வணிகீர் என்பது கொளல்வினா. (௫.) சாத்தனுக்காடையில்லையா என்பது கொடைவினா. (சு.) சாத்தா வுண்டாயா என்பது ஏவல்வினா (கச)

[எண்வகை விடை.]

௩௮௬. சுட்டு மறைநே ரேவல்
உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்
இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப.

இ - ள். சுட்டு - சுட்டும்—மறை - எதிர்மறுத்தலும்—நேர் - உடன்படலும்—ஏவல் - ஏவுதலும்—வினாதல்-எதிர் வினாவுதலும்—உற்றது உரைத்தல் - உற்றதைச் சொல்லுதலும்—உறுவது கூறல் - உறுவதைச் சொல்லுதலும்—இனமொழி - இனத்தைச் சொல்லுதலும்—எனும் எண்ணிறையுள் - என்னும் இவ்வெட்டு விடைகளுள்—இறுதி நிலவிய ஐந்தும் அப்பொருண்மையின் நேர்ப - ஈற்றில் விளங்கிய ஐந்தும் அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வார் புலவர். எ - று.

எனவே. முதன்மூன்றுஞ் செவ்வனிறையும், பின்னையவைந்தும் இறைபயப்பனவுமாமென்பதாயிற்று.

வ-று (க.) இல்லைக்கு வழி யாது எனின், இது என்பது சுட்டு விடை. (உ.) சாத்தாவிது செய்வாயா என்றபோது, செய்யேனென்பது மறைவிடை. (௩.) செய்வேனென்பது நேர்விடை. (௪.) நீசெய் என்பது ஏவல்விடை. (௫.) செய்வேனோ என்பது வினாவிடை. (௬.) உடம்பு நொந்தது, நோவாநின்றது என்பன உற்றதுரைத்தல்விடை. (எ.) உடம்பு நோம் என்பது உறுவது கூறல் விடை. (அ.) மற்றையது செய்வேன் என்பது இனமொழிவிடை. (௩௫)

[வினாவிடைகளின் முதல் சினை வழுவாமை.]

௩௮௭. வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

இ - ள். வினாவினும் செப்பினும் - வினாவுதற்கண்ணும் விடை கொடுத்தற்கண்ணும்—சினை முதல் விரவா - சினையும் முதலும் ஒற்றுமை கருதி மயங்கச் சொல்லப்படாவாம். எ - று.

வ-று. கண் பிறழ்ந்ததோ கயல் பிறழ்ந்ததோ; சாத்தனல்லனோ கொற்றனல்லனோ. எ-ம். இவ்வாறு வினாவினார்க்குக், கண் பிறழ்ந்தது கயல் பிறழ்ந்தது; சாத்தனல்லன் கொற்றனல்

லன். எ-ம். வரும். பிறவுமன்ன. எனவே, கண்பிறழ்ந்ததோ எனச் சினையை வினவுவான் அதனையொழித்து அதனையுடையாளைக் கருதி இவள் பிறழ்ந்தாளோ கயல் பிறழ்ந்ததோ என வினவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச் செப்புதலும், இவ்வாறு முதலை வினவுவானுஞ் செப்புவானும் அதனையொழித்துச் சினையை வினவுதலுஞ் செப்புதலும் வழுவாமென்பதாயிற்று. (௩௬)

[மரபு]

௩அ௮. எப்பொரு ளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இ - ள். எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு உயர்ந்தோர் செப்பினர் - யாதொருபொருளை யாதொரு சொல்லால் யாதொருவழியால் அறிவுடையோர்கள் சொன்னார்களோ—அப்படிச் செப்புதல் மரபு - அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வழியாற் சொல்லுதன் மரபாம். எ - று.

வ-று. குதிரைக்குட்டி, யானைக்குட்டி, புலிக்குட்டி. எ-ம். யானைக்கன்று, பசுக்கன்று, மான்கன்று. எ-ம். யானையிலண்டம், ஆட்டுப்புழுக்கை, எருமைச்சாணம். எ-ம். வரும். இப்படியன்றிப், பசுவின்குட்டி, குதிரைக்கன்று, யானைச்சாணம், எருமையிலண்டம் எனக் கூறின், மரபுவழுவாம். (௩௭)

[மரபு வழாநிலை.]

௩அ௯. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இ - ள். வேறுவினைப் பல்பொருள் தழுவிய பொதுச்சொலும் - வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் ஒருபொதுச்சொல்லும்—வேறு அவற்று எண்ணும் - அவற்றின் சிறப்புச்சொற்களாக எண்ணி நிற்கும் பலசொற்களும்—ஓர் பொதுவினை வேண்டும் - ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினையை வேண்டாது எல்லாவற்றிற்கு முரியதோர் பொதுவினையை வேண்டுவனவாம். எ - று.

வ-று. (க.) அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், அடிசிலயின்றார் அடிசின் மிசைந்தாரென்க. அணியென்பது

கவிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், அணியணிந்தார் அணிதாங்கினாரென்க. இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால், இயமியம்பினார் இயம்படுத்தாரென்க. படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற் கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால்,படைவழங்கினார் படைதொட்டாரென்க.

(உ.) சிலநாட் சோறுஞ் சிலநாண் மாவுஞ் சிலநாட் பாலுஞ் சிலநா ணீருஞ் சிலநாட் சருகும் அயின்றார், அல்லது மிசைந்தாரென்க. முடியுங் குழையு மோதிரமு நெடுநாணு மணிந்தார்;பறையுங் குழலுமியம்பினார்; வாளும் வேலும் வழங்கினாரென்க. (கூஅ)

கூகூ0. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப் [தே.
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப் பெடுத்

இ - ள். வினை சார்பு இனம் இடம் மேவி விளங்காப் பலபொருளொருசொல் - குறித்தபொருளை விளக்கும் வினையுஞ் சார்பும் இனமும் இடமும் பொருந்தி விளங்காத பலபொருளொருசொல்லை—சிறப்பு எடுத்துப் பணிப்பர் - சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டிச் சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

எனவே, வினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப் பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்த பலபொருளொருசொல்லை வாளா கூறுவரென்பதாயிற்று.

வ-று. (க.) மாவென்பது மாமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் ஒருசார்விலங்கிற்குந் திருவிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். இப்பொருள்களுள், மாப்பூத்தது, மாக்காய்த்தது என்றவழி, மரமென்பது வினையால் விளங்கிற்று. மாவீழ்மலர் என்றவழி, வண்டென்பது சார்பால் விளங்கிற்று. தேர் கரிமாக்காலாள் என்றவழிக், குதிரையென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று. மாமறுத்த மார்பன் என்றவழித், திருவென்பது இடத்தால் விளங்கிற்று. இவை வாளா கூறப்பட்டன.

(உ.) இனி, மாவேறினான், மாவியாது என்றவழிக், குறித்த பொருள் விளங்காமையால், விளங்குதற்பொருட்டுப்,

பாய்மாவேறினான், மாமரமேறினான்; பாய்மாயாது, மாமரம்யாது எனச் சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டிக் கூறுக. பிறவுமன்ன. (௩௯)

௩௯௧. எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்து மென்ப.

இ - ள். எழுத்து இயல் திரியாப் பொருள் திரி புணர் மொழி- எழுத்தினது தன்மை வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள்—இசைத்திரிபால் தெளிவு எய்தும் என்ப - குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியும் முதலுந் தோன்ற இசையறுத்துச் சொல்லும் வேறுபாட்டினாலே துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

எனவே, அவ்வாறு இசையறுத்துக் கூறுதல் மரபென்பதாயிற்று.

வ-று. செம்பொன்பதின்றொடி, நாகன்றேவன் போத்து, குன்றேறுமா, குறும்பரம்பு என வரும். இவை, செம்பொன் - பதின்றொடி என இசையறுத்துக் கூறின், செம்பொன் பத்துப்பலம். எ-ம். செம்-பொன்பதின்றொடி என இசையறுத்துக் கூறின் செம்பு ஒன்பதுபலம். எ-ம். நாகன்-றேவன்-போத்து என இசையறுத்துக் கூறின், நாகனுந் தேவனும் போத்தும். எ-ம். நாகன்றே-வன்போத்து என இசையறுத்துக் கூறின், இளம் பெண்ணெருமையன்று முதிர்ந்த எருமைக்கடா. எ-ம். குன்றேறு - மா என இசையறுத்துக் கூறின், குன்றின்மேலேறுத விலங்கு. எ-ம். குன்-றேறுமா என இசையறுத்துக் கூறின், குன்றின்மேலேறுங் காட்டுப்பசு. எ-ம். குறும்ப - ரம்பு என இசையறுத்துக் கூறின், குறுநிலமன்னருடைய அம்பு. எ-ம். குறும் - பரம்பு என இசையறுத்துக்கூறின், குறுமையாகிய கழனி திருத்தும் பலகை. எ-ம். பொருடெரியக் கிடந்தமை காண்க. (௪0)

[மரபு வழாநிலையும் வழுவமைதியும்.]

௩௯௨. ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மோரோவழி.

இ - ள். ஒருபொருண்மேல் பல பெயர் வரின்-ஒருபொருளின் மேலேபலபெயர்கள் வருமாயின்—இறுதி ஒருவினை கொடுப்ப -

பொருளொன்றேயென்பது தோன்ற இறுதியில் ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக் கொடுத்துக் கூறுவர்—ஒரோவழித் தனியும் (கொடுப்ப) - ஒருபொருளாகுகை தவறுதவிடத்தே பெயர்தோறுங் கொடுத்துங் கூறுவர் புலவர். எ - று.

வ-று. (க.) ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன் வந்தான். எ-ம். "குயிலைச் சிலம்படிக் கொம்பினைத் தில்லையெங் கூத்தப்பிரான்—கயிலைச் சிலம்பிற்பைம் பூம்புனங் காக்குங் கருங்கட் செவ்வாய்—மயிலைச் சிலம்பகண் டியான்போய் வருவன் வண்பூங்கொடிகள்—பயிலச் சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணை நண்ணும் பளிக்கறைக்கே." எ-ம். இவை, இறுதியிலே முறையே, வந்தான். எ-ம். கண்டு எ-ம். ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டன.

(உ.) "மூவர்கண் முதல்வன் வந்தான் முக்கணன் குமரன் வந்தான்—மேலவர் மடங்கல் வந்தான் வேற்படை வீரன் வந்தா—னேவருந் தெரிதறேற்றா திருந்திடு மொருவன் வந்தான்—றேவர்க டேவன் வந்தானென்றன சின்னமெல்லாம்" என்புழி, முதல்வன், குமரன், மடங்கல் வீரன், ஒருவன், தேவன் என்பன முருகனென்னும் ஓர்பொருளேயென்பது தெளிய நின்றமையினாலே, பெயர்தோறும் வந்தான் என ஒரு வினைகொடுக்கப்பட்டமை காண்க. (சக)

௩கூ௩. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

இ - ள். திணை - ஐந்திணையும்—நிலம் - தேசமும்—சாதி - குலமும்—குடி - குடியும்—உடைமை - உடைமையும்—குணம் - குணமும்—தொழில் - தொழிலும்—கல்வி - வித்தையும் ஆகிய இவற்றைப்பற்றி வரும்—சிறப்பு ஆம் பெயரோடு இயற்பெயர் ஏற்றிடின் - சிறப்புப்பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கேற்குமாயின்—பின் வரல் சிறப்பு - அவ்வியற்பெயர் பின் வருதல் சிறந்த மரபாம். எ - று.

பின்வரல் சிறப்பே என்றதனால், முன் வருமென்பதும், அது வழுவமைதியென்பதும், பெற்றாம்.

(வரலாறு.)

குன்றவன் கொற்றன்	கொற்றன் குன்றவன்	திணை.
அருவாளனழகன்	அழக னருவாளன்	நிலம்.
பார்ப்பான் பாராயணன்	பாராயணன் பார்ப்பான்	சாதி.
ஊர்கிழாேனோணன்	ஓண னூர்கிழான்	குடி.
பொன்னன் பொறையன்	பொறையன் பொன்னன்	உடைமை.
கரியன் கம்பன்	கம்பன் கரியன்	குணம்.
நாடகி நம்பி	நம்பி நாடகி	தொழில்.
ஆசிரிய னமிழ்தன்	அமிழ்த னாசிரியன்	கல்வி.

இன்னும், இயற்பெயர் முன்வருமிடத்து, வைத்தியநாதநாவலன், கச்சியப்பப்புலவன் என இறுதி விகாரமாக வருதலுங் காண்க. (௬௨.)

௩௯௪. படர்க்கைமுப் பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இ-ள். படர்க்கை முப்பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் அணையின்-படர்க்கையிடத்தையுடைய உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்னு மூவகைப்பெயர்களோடு சுட்டுப்பெயர் சேரின்—பின் வரும் வினை எனின் - அச்சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின் வரும் அவ்விடத்தே வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல் வருமாயின்—பெயர்க்கு எங்கும் மருவும் - அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லையாயின் அப்பெயர்க்குப் பின்னு முன்னும் வரும்—வழக்கிடை - இம்மரபு வழக்கத்தினிடத்தவாம்—செய்யுட்கு ஏற்புழி - செய்யுளிடத்தே நியதியின்றி வேண்டியவாறே வரப்பெறும். எ-று.

வ-று. (க.) நம்பி வந்தான் அவனுக்குச் சோறிடுக. எ-ம். எருது வந்தது அதற்குப்புல்லிடுக. எ-ம். சாத்தன் றெய்வம் அவனுக்குப் பலியிடுக. எ-ம். சாத்தன் வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. எ-ம். வினைநிகழ்வழிச் சுட்டுப்பெயர் பின் வந்தன.

(உ.) நம்பியவன்; அவனம்பி எனப் பெயர்க்குப் பின்னு முன்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் வந்தன.

(௩.) "அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயிழாய் வேலன்—விறன்மிகுதார்ச் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி முகனமர்ந்—

தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி னென்னைகொல்—
பின்னை யதன்கண் விளைவு" எனச் செய்யுளில் வினை
வருவழியும் முன் வந்தது.

சுட்டுப்பெயர் செய்யுளிடத்துப் பின் வருதல் வழாநிலை; முன் வருதல் வழுவமைதி. வழக்கிடத்து வினைநிகழ்வழிப் பின்வருதல் வழாநிலை. (சந)

௩௬௫. அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்.

இ - ள். அசைநிலை - அசைநிலைக்கும்—பொருணிலை - விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவல முதலிய பொருணிலைக்கும்—இசை நிறைக்கு - இசைநிறைக்கும்—ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான்கு எல்லை முறை அடுக்கும் - ஒருமொழி இரண்டு மூன்று நான்களவு முறையே அடுக்கும். எ - று.

எனவே, அசைநிலைக்கிரண்டும், பொருணிலைக்கிரண்டு மூன்றும், இசைநிறைக்கிரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அடுக்குமென்பதாயிற்று.

(வரலாறு.)

(க.) அன்றே யன்றே.............................. அசைநிலை.
(உ.) உண்டேனுண்டேன்; போ போ போ.......... விரைவு.
(௩.) எய்யெய்; எறி யெறி யெறி... .... வெகுளி.
(௪.) வருக வருக; பொலிக பொலிக பொலிக....... உவகை.
(௫.) பாம்பு பாம்பு; தீத்தீத்தீ.......................... அச்சம்.
(௬.) உய்யேனுய்யேன்; வாழேன்வாழேன்வாழேன் அவலம்.
(எ.) { ஏயே யம் பன் மொழிந்தனள் யாயே
நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்
பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ } ...... இசைநிறை.

ஒருசொல்லைப் பலகாற் சொல்லுதல் வழுவாயினும், இவ்விடத்தே ஆமென்றல் வழுவமைதியும், இதற்கு இவ்வெல்லை கடவாதென்றல் வழுவாமற் காத்தலுமாம். (சச)

[மரபு வழாநிலை.]

௩௬௬. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந் திசையா.

இ - ள். இரட்டைக்கிளவி - இரட்டைச்சொற்கள்—இரட்டின் பிரிந்து இசையா - அவ்விரட்டிப்பினின்றும் பிரிந்து தனித்தொலியாவாம். எ - று.

எனவே, வலிந்து பிரித்துக் கூறிற் பொருள்படாதென்பதும், இரட்டித்துக் கூறுதலே மரபென்பதுமாயிற்று.

வ-று. "சலசல மும்மதம் பொழிய." "கலகல - கூந்துணை யல்லால்;" "குறுகுறு நடந்து;" "வற்றிய வோலை கலகலக்கும்;" "துடிதுடித்துத் துள்ளி வரும்;" என வரும். துடிதுடித்து என்புழிப், பின்னையது பிரிந்திசைக்குமாயினும், முன்னையது பிரிந்திசையாமையால், இரட்டைச்சொல்லேயாமென்க. (சரு)

௩௧௭. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில வரையார்.

இ - ள். ஒருபொருட் பல்பெயர் - ஒருபொருளின்மேற் பல பெயர் சொல்லும்போது—பிரிவு இல வரையார் - அப்பொருளினின்றும் பிரிதலில்லாதனவற்றை நீக்காது கொள்வர் புலவர். எ - று.

எனவே, பிரிவுள்ளனவற்றை நீக்குவரென்பதாயிற்று.

வ-று. ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன் வந்தான்; பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி வந்தான் என்பன, பிரிவிலவாய்ப், பலபெயரும் ஒருபொருளின்மேற் சென்று, கேட்போர்க்குச் சொல்லுவோன் குறித்தபொருளை விளக்கி நின்றன.

பகையியல்பாயிலி படைக்கை மறவன்; எழுத்துணர்வில்லோனிலக்கண நிறைகடல் எனவரிற், பகையியல்பாகவேயில்லாதவனைப் படைக்கைமறவனென்றலும், எழுத்துணர்வில்லாதவனை இலக்கணநிறைகடலென்றலுங் கூடாமையாற் பிரிந்து வழுவாமென்க. (சசு)

[மரபு வழுவமைதி.]

௩௧அ. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

இ - ள். ஒருபொருட் பன்மொழி - ஒருபொருளைக் குறித்து வரும் பலசொற்கள்—சிறப்பினின் - அவ்வாறு வருதற்கோர் காரணமின்றாயினுஞ் சிறந்து நிற்கையால்—வழா - அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம். எ - று.

சிறந்துநிற்றல் செவிக்குச் சொல்லின்பந் தோன்ற நிற்றல்.

வ-று. மீமிசைஞாயிறு; புனிற்றிளங்கன்று; நாகிளங்கமுகு; உயர்ந்தோங்கு பெருவரை; குழிந்தாழ்ந்த கண் என வரும். (சஎ)

[மரபு வழுவாமற் காத்தல்.]

௩௯௯. இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

இ - ள். இனைத்து என்று அறிபொருள்-இவ்வளவினதென்று வரையறையுணரப்படும் பொருளும்—உலகின் இலாப்பொருள் - எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும்—வினைப்படுத்து உரைப்பின் - வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போது—உம்மை வேண்டும் - முற்றும்மையை வேண்டிநிற்கும். எ - று.

உ-ம். (க.) தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும் வந்தார்; இறைவற்குக் கண்மூன்று முச்சுடர்; வேதநான்குமுணர்ந்தான் என இனைத்தென்றறிபொருள்கள், வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போது, முற்றும்மை வேண்டி நின்றன.

(உ.) முயற்கோடாகாயப்பூவென்றுமில்லை; ஒளிமுன்னிருளெங்குமில்லை என உலகினிலாப்பொருள்கள், வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போது, முற்றும்மை வேண்டி நின்றன. (சஅ)

[மரபு வழுவமைதி]

௪00 செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோல-செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவைப் போல வைத்து—தொழிற்படக் கிளத்தலும் - அதன்மேல அவ்வினைமுதல்வினை யேற்றிக் கூறுதலும்—வழக்கினுள் உரித்து - வழக்கினிடத்துரித்தாம். எ - று.

உ-ம். இம்மாடியான் கொண்டது; இச்சோறியான் கொடுத்தது; இவ்வெழுத்தியானெழுதியது என வரும்.

கிளத்தலும் என்ற உம்மையினாலே, கருமத்தைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலேயன்றிக், கருவி நிலஞ் செயல் காலங்களைக் கருத்தாவாகக் கூறுதலும் அமையுமென்பது பெற்றாம். அவை வருமாறு:—இவ்வெழுத்தாணி யானெழுதியது—கருவி; இவ்வீடியானிருந்தது—நிலம்; இத்தொழில் யான் செய்தது—செயல்; இந்நாள் யான் பிறந்தது—காலம் என வரும. (சகூ)

[மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும்.]

௪0௧. பொருண்முத லாறு மடைசேர் மொழியினம்
உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

இ - ள். பொருள் முதல் ஆறு ஆம் அடை சேர் மொழி - பொருளாதி ஆறாகிய அடைகளடுத்து வரும் மொழிகள்—இனம் உள்ளவும் இல்லவும் ஆம் - இனமுள்ளவையேயாமன்றி இனமில்லாதவையுமாம்—இருவழக்கினும் - உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும். எ - று.

அடையினால் அடுக்கப்பட்டது அடைகொளியெனப்படும். அடையெனினும் விசேடணமெனினும் பொருந்தும். அடைகொளியெனினும் விசேடியமெனினும் பொருந்தும். இனச்சுட்டுள்ள வடை பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமெனவும், இனச்சுட்டில்லாவடை தன்னொடியையின்மைநீக்கிய விசேடணமெனவும் பெயர் பெறும்.

(வரலாறு.)

இனமுள்ளன.	இனமில்லன.	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்..............	பொருள்.
குளநெல்	ஊர்மன்று..............	இடம்.
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு..............	காலம்.
பூமரம்	இலைமரம்..............	சினை.
செந்தாமரை	செம்போத்து...........	குணம்.
ஆடுபாம்பு	தோய்தயிர்.............	தொழில்.

என வழக்கிடத்து வந்தன. அளமெனவே உப்பென்பதும், மன்றெனவே ஊரென்பதும், அரும்பெனவே நாளென்பதும், மரமெனவே இலையென்பதும், போத்தெனவே செம்மையென்பதும், தயிரெனவே தோய்தலென்பதுந் தாமே வந்தியைதலால், அளமுதலியன அடையின்றியும் இப்பொருளாதியாறையுமுணர்த்தும். உப்பிலா அளமும், ஊரில்லா மன்றும், நாளிலா அரும்பும், இலையிலா மரமும், செம்மையில்லாப் போத்தும், தோய்தலில்லாத் தயிரும் இல்லையாதலால், இவை இனமில்லனவாயின. இனி முற்கூறிய நெய்க்குடமுதலிய இனமுள்ளனவற்றை அடை கொடாது கூறிற் குறித்தபொருள் விளங்காமற் பொதுமையினிற்குமாதலால், அவற்றிற்கு அடைகொடுத்துக் கூறுதலே மரபாயிற்று.

இனிச் செய்யுள்வழக்கில் வருமாறு:—"பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை மூயக்கம்" பொருள். "கான்யாற்றடைகரை"—இடம். "மூன்னாட் பிறையின் மூனியாது வளர்ந்தது"—காலம். "கலவமா மயிலெருத்திற் கடிமல ரவிழ்ந்தன காயா"—சினை. "சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கியாங் கிவள்"—குணம். "ஆடரவாட வாடு மம்பலத் தமிர்தே"—தொழில். இவை இனமுள்ளன. "பொற்கோட்டிமயமும் பொதியமும் போன்றே"—பொருள். "வடவேங்கடந் தென்குமரி"—இடம். "வேனிற் கோங்கின்பூம்பொகுட் டன்ன"—காலம். "சிறகர் வண்டு செவ்வழி பாட"—சினை. "செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும்"—குணம். "மூழங்குகடலோத மூழ்கிப் போக"—தொழில். இவை இனமில்லன.

இனமுள்ளனவற்றை அடை கொடுத்துக் கூறுதல் வழாநிலையும், இனமில்லனவற்றை அடை கொடுத்துக் கூறுதல் வழுவமைதியுமாமென்க. (௫0)

[மரபு வழுவாமற் காத்தல்.]

௪0௨. அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்.

இ - ள். அடைமொழி - மூன்சொல்லப்பட்ட அடைசேர் மொழி—இனம் அல்லதும் தரும் - இனத்தைத் தருதலேயன்றி அதனோடு இனமல்லாததையுந் தரும்— ஆண்டு உறின் - அவ்விடத்துக்குப் பொருந்துமாயின். எ - று.

வ-று. பாவஞ் செய்தா னரகம் புகுவான் என்றவளவிலே, புண்ணியஞ் செய்தான் சுவர்க்கம் புகுவான் என இனத்தைத் தருதலேயன்றி, அவன் இது செய்யின் இது வருமென்னும் அறிவிலி என்னும் இனமல்லாததையுந் தந்தது. மேலைச்சேரிச் சேவலலைத்தது என்றவளவிலே, கீழைச்சேரிச் சேவலலைப்புண்டது என இனத்தைத் தருதலேயன்றி, அச்சேவலையுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்னும் இனமல்லாததையுந் தந்தது. (௫௧)

[மரபு வழுவாமற் காத்தலும் மரபு வழுவமைதியும்.]

௪0௩. அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
மூதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

இ - ள். அடை சினை முதல் முறை அடைதலும் - ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்து வருதலும்—ஈரடை முதலோடு ஆதலும் - இரண்டடை முதலை விசேடித்து வருதலும்—வழக்கு இயல் - வழக்குநடையாம்—ஈரடை சினையொடு செறிதலும் - இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும்—மயங்கலும் - இவ்வரம்பு கடந்து வருதலும்—செய்யுட்கு - செய்யுணடையாம். எ - று.

(வரலாறு)

வழக்கு: (க.) வெற்கை முருகன், செங்காணுரை, முழங்கு திரைக் கடல் இவை ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலுமாகி ஒன்றையொன்று விசேடித்து வந்தன.

(உ.) மனைச்சிறு கிணறு, சிறுகருங்காக்கை இவை இரண்டடை முதலை விசேடித்து வந்தன.

செய்யுள்: (க.) "சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச் செய்த;" "கருநெடுங் கண்டருங் காமநோயே" இவை இரண்டடை சினையை விசேடித்து வந்தன.

(உ.) "பெருந்தோட் சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கட் பேதை;" "சிறுநுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய நுண்ணிடையாய்" இவை இவ்வரம்பு கடந்து வந்தன.

அடைசினைமுதன்முறை யடைத லொன்றும் வழுவாமற் காத்தலும், ஒழிந்தமூன்றும் வழுவமைதியுமாமென்க. (௫உ)

[மரபு வழுவமைதி.]

௪0௪. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இ - ள். இயற்கைப் பொருளை - இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருளென இருவகைப்படும் பொருள்களுள் இயற்கைப் பொருளை—இற்று எனக் கிளத்தல் - இத்தன்மைத்தென்று சொல்லுக. எ - று.

இயற்கைப்பொருள் தனக்குப் பின்றோன்றாது தான்றோன்றும்போது உடன்றோன்றிய தன்மையையுடைய பொருள். செயற்கைப்பொருள் தனக்குப் பின்றோன்றிய தன்மையையுடைய பொருள். [இயற்கை - அவிகாரம். செயற்கை விகாரம்.]

வ-று. நிலம் வலிது; நீர் தண்ணிது; தீ வெய்து; மயிர் கரிது; பால் வெளிது; பயிர் பசியது; மெய் யுள்ளது; பொய்யில்லது என வரும்.

இயற்கைப் பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயற்படுத்துக் கூறுதலின், இது வழுவமைதியாயிற்று. (௫௩)

[மரபு வழுவாமற் காத்தலும் வழுவமைதியும்.]

௪0௫. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றும்
ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்
இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இ - ள். செயும்பொருள் - செயற்கைப் பொருள்—காரணம் முதலா ஆக்கம் பெற்றும் - காரணச்சொன் முன்வர ஆக்கச்சொற் பின்வரப்பெற்றும்—காரணம் இன்றி ஆக்கம்பெற்றும் - காரணச் சொற் றொக்கு நிற்க ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும்—ஆக்கம் இன்றிக் காரணம் அடுத்தும் - ஆக்கச்சொற் றொக்கு நிற்கக் காரணச்சொல் வரப்பெற்றும்—இருமையும் இன்றியும் இயலும் - இவ்விருவகைச் சொல்லுந் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும். எ - று.

உ-ம். (க.) கடிவுங் கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய் திளங்களைகட்டு நீர் கால் யாத்தமையாற் பயிர் நல்லவாயின இவை முன் காரணச்சொல்லும் பின் ஆக்கச்சொல்லும் வரப்பெற்றன.

(உ.) மயிர் நல்லவாயின; பயிர் நல்லவாயின. இவை காரணச்சொற்றொக்கு நிற்க ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றன.

(௩.) கடிவுங் கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்ல; எருப்பெய்திளங்களைக்கட்டு நீர் கால் யாத்தமையாற் பயிர் நல்ல, இவை ஆக்கச்சொற் றொக்கு நிற்கக் காரணச்சொல் வரப்பெற்றன.

(௪.) மயிர்நல்ல; பயிர்நல்ல. இவை காரணச்சொல் ஆக்கச் சொல் இரண்டுந் தொக்கு நிற்கப்பெற்றன.

காரணமுதலா வாக்கம் பெறுதலொன்றும் வழுவாமற் காத்தலும், ஒழிந்த மூன்றும் வழுவமைதியுமாமென்க. (௫௪)

[மரபு வழுவாமற் காத்தல்.]

௪0௬. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனுய்
உள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியு முரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

இ - ள். தம்பால் இல்லது இல் எனின் - தம்மிடத்து இல்லாதபொருளை இல்லையெனப் புகின்—இனன் ஆய் உள்ளது கூறி மாற்றியும் - வினவப்பட்டதற்கு இனமாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளைச் சொல்லி அச்சொல்லைக்கொண்டு அதனையில்லையென்றும்—உள்ளது சுட்டியும் - உள்ளபொருளாயின் இவ்வளவுண்டென்றும்—உரைப்பர் சொற் சுருங்குதற்கு - சொல்லுவர் வினவும் விடையுமாகிய சொற்கள் சுருங்குதற்பொருட்டு. எ - று.

குன்றக்கூறன் முதலிய குற்றங்களை நீக்கிச் சுருங்கச்சொல்லன் முதலிய அழகோடு கூறுதல் வழக்கிற்கும் வேண்டுமென்பார், சொற்சுருங்குதற்கே யென்றார்.

வ-று. (க.) பயறுண்டோ வணிகீரே என்றவருக்கு, அஃதில்லையென்பார், உழுந்துண்டு, உழுந்துந்துவரையுமுண்டு என அதனினத்தைச் சொலலககடவர். இவ்வினமொழிகள் பயறில்லையென்னும் விடைப்பொருளைத்தந்து நிற்றலேயன்றி, மேலே உழுந்துண்டோ துவரையுண்டோ என்னும் வினக்களும் அவற்றிற்கு விடைகளும் பல்காமற் காத்து நிற்றலுமுடையனவாதல் காண்க.

(உ.) பயறுண்டோ வணிகீரே என்றவருக்கு அஃதுண்டென்பார், இருகலமுண்டு, இருதூணியுண்டு என அதனளவைச் சொல்லக்கடவர். இவ்வளவைமொழிகள் பயறுண்டென்னும் விடைப்பொருளைத் தந்துநிற்றலேயன்றி, மேலே எவ்வளவுண்டு என்னும் வினவும் அதற்கு விடையும் பல்காமற் காத்துநிற்றலு முடையனவாதல் காண்க. (௫௫)

௪0௭. ஈ,தா கொடுவெனு மூன்று முறையே
இழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

இ - ள். ஈ தா கொடு எனும் மூன்றும் - ஈ தா கொடு என்னு மூன்று சொற்களும்—முறையே இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்புரை - முறையே இழிந்தவனும் ஒப்பவனும் உயர்ந்தவனும் இரத்தற்கு வருஞ் சொற்களாகும். எ - று.

எனவே, ஈ என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோனிடத்து இரக்கும் இரப்புரையும், தா என்பது ஒப்போன் ஒப்போனிடத்து இரக்கும் இரப்புரையும், கொடு என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோனிடத்து இரக்கும் இரப்புரையுமாமெனக் கொள்க.

வ-று. தந்தாயீ இழிந்தோ னிரப்பு. தோழா தா ஒப்போனிரப்பு. மைந்தா கொடு உயர்ந்தோனிரப்பு என வரும். பிறவழி வரும் ஒப்புயர்வுதாழ்வுகளினும் இப்படியேயொட்டுக.(௫௬)

[மரபு வழுவமைதி.]

௪0அ. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

இ - ள். முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உள-வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பினாற் பொருளறியப்படுஞ் சொற்களுஞ் சிலவுளவாம். எ - று. [முன்னம் - குறிப்பு.]

அவையாவன ஒன்றொழி பொதுச்சொன் மூநற் சொல்லுவான் குறிப்பிருகப் பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்துச சொல்லப்பட்டனவாம்.

வ-று: குழைகொண்டு கோழியெறியும்வாழ்க்கையர் என்றவழிப், பெருஞ் செல்வவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினுணரப்பட்ட பொருளாம், பிறவுமன்ன.

கேட்பவர்கள் வருத்தப்படாமல் அவர்களுக்குப் பொருள் விளங்கச்சொல்லல் மரபாதலால், இது வழுவமைதியாயிற்று. (௫எ)

௪0௯. கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவும்
இயங்குந போலவு மியற்றுந போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இ - ள். கேட்குந போலவும் - கேளாதனவற்றைக் கேட்பன போலவும்—கிளக்குந போலவும் - பேசாதனவற்றைப் பேசுவன போலவும்—இயங்குந போலவும் - நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும்—இயற்றுந போலவும்-இத்தொழில்களல்லன பிற செய்யாதனவற்றைச்செய்வன போலவும்—அஃறிணை மருங்கினும் அறையப்படும் - அஃறிணையிடத்துஞ் சொல்லப்படும். எ - று.

வ-று. (க.) "நன்னீரை வாழி யனிச்சமே" என்புழிக், கேளாதது கேட்பது போலச் சொல்லப்பட்டது.

(உ.) "பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும்" என்புழிப், பேசாதது பேசுவது போலச் சொல்லப்பட்டது.

(௩.) "இவ்வழி யவ்வூர்க்குப் போகும்." என்புழி, நடவாதது நடப்பது போலச் சொல்லப்பட்டது.

(௪.) "தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்" என்புழிச், செய்யாதது செய்வது போலச் சொல்லப்பட்டது. (௫௮)

௪௧0. உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

இ - ள். உருவக உவமையில்-உருவகத்திலும் உவமையிலும்—திணை (பிறழ்தலும்) - உயர்திணையஃறிணை தம்முண் மயங்குதலும்—சினை முதல்கள் பிறழ்தலும் - சினைமுதல் தம்முண் மயங்குதலும்—பிறவும்-இவ்வியலுட் சொல்லாதொழிந்தவையும்—பேணினர் கொளல் - பாதுகாத்துக்கொள்க. எ - று.

(வரலாறு.)

உருவகம்: (க) நம்மரசனாகிய சிங்கத்திற்குப் பகைவர்கூட்டமாகிய யானைகளஞ்சியோடின என உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. கல்விமங்கையை நல்லோர் விரும்புவார் என அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று.

(௨.) அவ்வரசனுக்குத் தம்பியிருவரு மிரண்டு தோள்கள் என உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச் சினையோடு மயங்கிற்று. முகமாகிய மதி என உயர்திணைச் சினை அஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று.

உவமை: (க.) மயில்போலு மங்கை என உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று நெற்பயிர்கள் கல்வியுடையார்போலிறைஞ்சிக் காய்த்தன என அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று.

(௨.) கயல்போலுங் கண் என உயர்திணைச்சினை அஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்று. தளிர்போலுமேனி என உயர்திணைமுதல் அஃறிணைச்சினையோடு மயங்கிற்று.

இனிப் பிறவுமென்றதனால், இவன் சரசுவதிக் கொப்பானவன் எனப் பான்மயங்கக் கூறுதலும், செங்கோல், வீரக்கழல் என ஒருபொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேல்வைத்துக் கூறுதலும், ஈந்தான் என்பதற்கு அருளினான் என ஒருவினையை மற்றொருவினையாற் கூறுதலும், அரசு, வேந்து என உயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறுதலும் பிறவுங்கொள்க. (௫௯)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—௨௪. வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளுங் களைதற்பாலனவாகிய வழுக்கள் எவை? ௨௫. திணையையத்திணையும் பாலையத்திணையும் எவ்வெச்சொல்லாற் கூறல் வேண்டும்? திணையையத்திலும் பாலையத்திலும் பொருளிதுவென்று துணிந்தவிடத்து, மற்றொன்றல்லாத தன்மையை எதன்மேல் வைத்துக் கூறல்வேண்டும்? ௨௬. உயர்திணைப்பெயரெழுவாயைச் சார்ந்து நிற்கும் அஃறிணைப் பொருளாகியாறும் எத்திணைவினையான் முடியும்? ௨௭. திணைகளும் பால்களும் வெவ்வேறு வினைக்குரிய பல பொருள்களுந் தத்தமிற் கலந்து வருங்கால், அவை பலவும் எவ்வாறு முடியும்? ௨௮. திணையும் பாலும் வழுக்கி வரின், எவ்வெவ்விடங்களின் வழுவென்று களையாது அமைத்துக்கொள்ளத்தகும்? ௨௯. ஒருமைப்பாலிற் பன்மைச்சொல்லும் பன்மைப்பாலில் ஒருமைச்சொல்லும் கூறுதலுமுண்டோ? ஓரிடத்திற் பிறவிடச்சொல்லைச் சேர்த்துக் கூறுதலுமுண்டோ? ௩0. தா வா கொடு செல் இம்முதனிலையிற் பிறந்த சொற்கள் வருதற்கு இடமரபுண்டோ? ௩௧. காலம் எத்தனை? ௩௨. முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையாகிய தொழிலையுடைய பொருளை எக்காலத்தாற் கூறத்தகும்? ௩௩. முக்காலங்களும் எவ்வெவ்விடத்திற் பிறழ்ந்து வரும்? ௩௪. வினா எத்தனை வகைப்படும்? ௩௫. விடை எத்தனை வகைப்படும்? ௩௬. வினாவும் விடையும் முதல்சினையொற்றுமை கருதி வழுவக் கூறப்படுமோ? ௩௭. மரபென்பதியாது? ௩௮. வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களை ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் பொதுச்சொல்லும், அவற்றிற்குரிய சிறப்புச்சொற்களாக எண்ணலுற்ற பலசொற்களும் எவ்வாறு முடியும்? ௩௯. வினை சார்பு இனம் இடம் முதலியவைகளைப் பொருந்திக் குறித்த பொருள் விளங்காத பலபொருளொருசொற்களை எவ்வாறு சொல்லத்தகும்? ௪0. எழுத்தினது தன்மை வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டு நிற்குந் தொடர்மொழிகள் எவ்வாறு பொருடுணியப்படும்? ௪௧. ஒருதொடரினுள், ஒருபொருளுக்கே பலபெயர் வரின், அவை எவ்வாறு முடியும்? ௪௨. ஒருகாரணம் பற்றி வருஞ் சிறப்புப்பெயரினாலுங் காரணம் பற்றாது வரும் இயற்பெயரினாலும் ஒரு பொருளைச் சொல்லுமிடத்து, அவ்விரண்டனுள் எது பின் வரிற் சிறப்பாம்? ௪௩. படர்க்கைப்பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சேர்ந்து வரின், அச்சுட்டுப்பெயர் அதற்கெவ்விடத்து வரும்? ௪௪. அடுக்குத்தொடருள், ஒருசொல்லே அடுக்கி வருங்கால், எவ்வெவ்விடத்தில் எத்தனை யெத்தனை யடுக்கி வரும்? ௪௫. சலசல கலகல என்பவை முதலியவையும் அடுக்கிய சொல்லல்லவோ? ௪௬. ஒரு

பொருளின்மேற் பலபெயர் சொல்லும்போது, எவ்வியல்புடையவை நீக்காது கொள்ளப்படும்? ௪எ. ஒருபொருளையே விளக்கி நிற்கும் இருசொற்கள் காரணமின்றிக் கூடி வருதலுமுண்டோ? ௪அ. முற்றும்மை பெறுவன எவை? ௪௯. செயப்படுபொருளை வினைமுதலைப்போல வைத்து, அவ்வினைமுதல்வினையை அதனுக்கேற்றிக் கூறுதலுண்டோ? ௫௦. அடையடுத்து வரு மொழிகள் எத்தனை வகைப்படும்? இனச்சுட்டுள்ளவடை எவ்வாறு பெயர் பெறும்? இனச்சுட்டில்லாவடை எவ்வாறு பெயர் பெறும்? ௫௧. அடைமொழி இனமல்லாதவையும் உணர்த்துதலுண்டோ? ௫௨. அடைச்சொல்லுஞ் சினைச்சொல்லும் முதற்சொல்லும் எவ்வாறு தொடர்ந்து வரும்? ௫௩. இயற்கைப்பொருளாவதியாது? செயற்கைப்பொருளாவதியாது? இயற்கைப்பொருளை எவ்வாறு கூறல் வேண்டும்? ௫௪. செயற்கைப்பொருள் எவ்வாறு கூறப்படும்? ௫௫. ஒருவன் வினவிய பொருள் தம்பக்க லில்லையாயின், எவ்வாறு விடை கூறல்வேண்டும்? வினவிய பொருள் தம்பக்கலுளதாயின், எவ்வாறு விடைகூறல்வேண்டும்? ௫௬. கொடைப்பொருளின் வரும் ஈ தா கொடு என்னு மூன்னிலைவினைச்சொற்கள் வருதற்கு மரபுண்டோ? ௫௭. வெளிப்படையாலன்றிப் பிறவழியாற் பொருளறியப்படுஞ் சொற்களுமுளவோ? ௫௮. கேட்டல் பேசல் நடத்தல் முதலியவையில்லாத அஃறிணைப்பொருள்களை அவையுடையனபோலக் கூறுதலுமுண்டோ? ௫௯. இருதிணை தம்முள்ளே மயங்குதலும், சினை முதல் தம்முள்ளே மயங்குதலும், எவ்வெவ்விடத்திலே போற்றிக்கொள்ளப்படும்?

பொருள்கோள்.

[பொருள்கோளின் பெயருந் தொகையும்.]

௪௧௧. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை விற்பூண்
டாப்பிசை யளைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

இ - ள். யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும்—மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும்—நிரனிறை - நிரனிறைப் பொருள்கோளும்—விற்பூண் - விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும்—தாப்பிசை - தாப்பிசைப்பொருள்கோளும்—அளைமறிபாப்பு - அளைமறி பாப்புப்பொருள்கோளும் — கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப்

பொருள்கோளும்—அடிமறிமாற்று என - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளுமென—பொருள்கோள் எட்டு - பொருள்கோளெட்டாம். எ - று. (௩௦)

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள்.]

சகஉ. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே.

இ - ள். மற்றைய நோக்காது-மொழிமாற்று முதலியவைபோலப் பிறழ்ந்து செல்லவேண்டாது—அடிதொறும் வான் பொருள் அற்று அற்று ஒழுகும் அஃது - யாற்று நீரொழுக்குப்போல நெறிப்பட்டு அடிதோறுஞ் சிறந்த பொருள் அற்றற்றொழுகுவதாகிய அப்பொருள்கோள்—யாற்றுப்புனல் - யாற்று நீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

ஏகல் வ-று. "சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் றோற்றம்போன்—மெல்லவே கருவிருந் தீன்று மேலலார்—செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூற்—கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே" என வரும். இப்பாட்டினுட் சொல்லென்னு மெழுவாயினை முதலெடுத்து, அதன்றொழிலாகிய இருந்து, ஈன்று, நிறுவி, இறைஞ்சி யென்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றனையொன்றுகொள்ள இடையே முறை நிறுத்திக், காய்த்தவென்னும் பயனிலையை யிறுதியிலே தந்து முடித்தமையால், இப்பொருளொழுகுதல் யாற்றுநீரொழுக்குப் போலுதல் காண்க. [சொல் - நெற்பயிர்.] (௩௧)

[மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள்.]

சகங. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன்மொழி மாற்றே.

இ - ள். ஏற்ற பொருளுக்கு இயையும் மொழிகளை - ஏற்ற விரண்டு பயனிலைகளுக்குப் பொருந்துமொழிகளை—மாற்றி - ஏலாத பயனிலைகளுக்குத் தனித்தனி கூட்டி—ஓரடியுள் வழங்கல் மொழி மாற்று - ஓரடியுள்ளே சொல்லும் பொருள்கோண் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாம். எ - று.

வ-று. "சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய—யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப—கானக நாடன் சுனை" என வரும். இதனுள், ஆழவென்னும் பயனிலைக் கியைந்த அம்மியென்னு

மொழியினை மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும், மிதப்பவெ ன்னும் பயனிலைக்கு இயைந்த சுரையென்னு மொழியினை ஆழவென்னும் பயனிலைக்கும், நீத்தென்னும் பயனிலைக்கி யைந்த முயலென்னு மொழியினை நிலையென்னும் பயனிலை க்கும், நிலையென்னும் பயனிலைக் கியைந்த யானையென்னு மொழியினை நீத்தென்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிக் கூறி யவாறு காண்க.

[நிரனிறைப் பொருள்கோள்]

௩௪௪. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிறீஇ முறையினு மெதிரினும்
நேரும் பொருளகோ ணிரனிறை நெறியே.

இ - ள். பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் பொருளையும் - பெயரும் வினையுமாகிய சொற்களையும் அவை கொள்ளும் பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும்—வேறு நிரல் நிறீஇ - வேறுவேறு வரிசையாக நிறுத்தி—முறையினும் எதிரினும் - முறையாகவேனும் எதிராகவேனும்—நேரும் பொருள்கோள் - இதற்கிது பயனிலையெ ன்பது படக் கூறும் பொருள்கோள்—நெறி நிரனிறை - நெறிப்ப நிரனிறைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ-று (௧) "கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி—மதி பவள முத்த முகம்வாய் முறுவல்—பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச்சாயல்—வடிவினளே வஞ்சி மகள்' இது, கொடி நுசுப்பு, குவளை உண்கண், கொட்டை மேனி. எ-ம். மதி முகம், பவளம் வாய், முத்தம் முறு வல். எ-ம். பிடி நடை, பிணை நோக்கு, மஞ்ஞை சாயல். எ-ம். பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைக ளுமாய் நின்ற முறைநிரனிறை.

(௨.) "காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப—போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய - நீதியான்—மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றுரை யேற்று ர்க்கு—நண்ணிய வாயபொருள்." இது, கா, மண், து அமிர்தம், சேர் மங்கையர்தோள், மாற்றுரை, குழை ஏற்றார்க்கு, ஆய் நண்ணிய வாய பொருள் என வினைப்பயனிலைகளும் பெயர்களுமாய் நின்ற முறை நிரனிறை.

(௩.) "களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்—கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந்—தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே" இது, களிறு கலன், கந்து கூம்பு எனப் பெயர்ச்சொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய் நின்ற எதிர்நிரனிறை. [கந்து - யானைகட்டுந்தறி. கூம்பு - பாய்மரம். கலன் - தோணி.]

(௪.) "ஆடவர்க ளெவ்வா றகன்றொழிவார் வெஃகாவும்—பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா - நீடியமா—னின்று னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ—மன்றூர் மதிற்கச்சி மாண்பு." இது, வெஃகா கிடந்தான், பாடகம் இருந்தான், ஊரகம் நின்றான் எனப் பெயர்ச்சொற்களும வினைப்பயனிலைகளுமாய் நின்ற எதிர்நிரனிறை.(௬௩)

[பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.]

௪௧௫. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்
பொருணோக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

இ - ள். எழுவாய் இறுதி நிலை மொழி - செய்யுண் முதலினும் இறுதியினும் நிற்கு மொழிகள்—தம்முள் பொருள் நோக்கு உடையது - தம்முள்ளே பொருளை நோக்குதலுடைய பொருள்கோள்—பூட்டுவில் ஆகும் - பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ - று.

உ-று. "திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாத—ரிறந்து படிற்பெரிதா மேத - முறந்தையர்கோன்—றண்ணார மார்பிற் றமிழர் பெருமானைக்—கண்ணாரக் காணக் கதவு" இதிலே, திறந்திடுமின் கதவு என நோக்கிற்று. (௬௪)

[தாப்பிசைப் பொருள்கோள்]

௪௧௬. இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

இ - ள். இடை நிலை மொழி - இடையிலே நிற்குமொழி—ஏனை ஈரிடத்தும் நடந்து பொருளை நண்ணுதல் - ஒழிந்த முதலினு மீற்றினுஞ் சென்றுபொருளைக் கூடும் பொருள்கோள்—தாப்பிசை- தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

தாப்பிசையென்பதற்கு ஊசல்போல் இடைநின்று இருமருங்குஞ் செல்லுஞ் சொல்லென்பது பொருள். [தாம்பு - ஊசல். இசை - சொல்.]

வ-று. "உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண—வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு" இதனுள், ஊன் என இடையிலே நின்ற மொழி ஊனுண்ணாமையுள்ளது என முதலிலும், ஊனுண்ண எனப் பின்னரும் சென்று கூடுதல் காண்க. (கூ௭)

[அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.]

சகஎ. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளளைமறி பாப்பே.

இ - ள். செய்யுள் இறுதி மொழி - செய்யுளில் இறுதியில் நின்றசொல்—இடை முதலினும் எய்திய பொருள்கோள் - இடையிலும் முதலிலுஞ் சென்ற பொருள்கோள்—அளைமறிபாப்பு - அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளாம். எ - று.

புற்றிலே தலை வைத்து மடங்கும் பாம்பு போலுதலால், அப்பெயர் பெற்றது. [அளை - புற்று. மறிதல் - மடங்குதல்.]

வ-று. "தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டேன்றித் தளர்வார் தாமுஞ்—சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார் தாமு—மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்—வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே" என வரும். இதனுள், வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதார் மூழ்ந்த பிணி நலிய முன் செய்த வினையென்றே முனிவார், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார், தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டேன்றித் தளர்வார் எனத் தலை கீழாய் இடையிலு முதலிலுஞ் சென்று கூடுதல் காண்க. (கூஅ)

[கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.]

சகஅ. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி யிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

இ - ள். யாப்பு அடி பலவினும் கோப்பு உடை மொழிகளை - செய்யுளடிகள் பலவற்றினுங் கோக்கப்படுதலையுடைய சொற்களை—ஏற்புழி இசைப்பது - எடுத்துப் பொருளுக்கேற்றவிடத்துக் கூட்டும் பொருள்கோள்—கொண்டுகூட்டு - கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாம். எ - று.

வ-று. "தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்—வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி—யஞ்சன த்தன்ன பசலை தணிவாமே—வங்கத்துச் சென்றார் வரின்" என வரும். இதனுள்,வங்கத்துச் சென்றார் வரின் அஞ்சன த்தன்ன பைங்கூந்தலையுடையாளது மாமேனிமேல் தெங் கங்காய்போலத் திரண்டுருண்ட கோழி வெண்முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை தணிவாம் எனக் கொண்டு கூட்டுக.()

[அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள்.]

௪௧௯. ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி.

இ - ள். ஏற்புழி எடுத்து உடன் கூட்டுறும் அடியவும் - பொரு ளுக்கேற்குமிடத்து எடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியையுடையவை யும்—யாப்பு ஈறு இடை முதல் ஆக்கினும் - யாதானுமோரடியை எடுத்து அச்செய்யுளின் இறுதி நடு முதல்களில் யாதானுமோரிடத் துக் கூட்டினும்—பொருள் இசை மாட்சியும் மாறா அடியவும் - பொருளோடு ஓசைமாட்சியும் ஓசையொழியப் பொருண்மாட்சியும் வேறுபடாத அடியையுடையவையும்—அடி மறி - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாம். எ - று.

வ-று. (க.) "நடுக்குற்றுத்தற் சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்—கொடு த்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு—மிடுக்குற் றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்—விடுக்கும் வினையுல ந்தக் கால்." என்பதனுள்,கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டும் விடுக்கும் வினையுலந்தக்கா லிடுக் குற்றுப் பற்றினுநில்லாது செல்வம் (இஃதறியார்) நடு க்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார் என அடி களை ஏற்குமிடத்து எடுத்துக் கூட்டுக.

(உ.) "மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே—யாறாக் கட்பனி வரலா னாவே—வேறா மென்றோள் வளைநெகி ழும் மே—கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே." இதனுள் எவ்வடியை எங்கே கூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமை காண்க.

(௩.) "அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்—விலைப் பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றஞ்—சொலற்

பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங்—கொலைப்பா லுங் குற்றமேயாம்.'' இதனுள், ஈற்றடியொழிந்த மூன்றடியுள் யாதானுமொன்றை யெடுத்து யாதானுமோரிடத்துக் கூட்டி யுச்சரித்துப் பொருளுமோசையும் வேறுபடாமையும், ஈற்றடியையெடுத்து யாதானுமோரிடத்துக் கூட்டியுச்சரித்து ஓசை வேறுபட்டுப் பொருள் வேறுபடாமையுங் காண்க. (௬௮)

பரிசோதனை விஞக்கள்:—௬௦. நால்வகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்படுஞ் செய்யுள் கொள்ளும்பொருள்கோள்கள் எவை? ௬௧. யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாவதியாது? ௬௨. மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாவதியாது? ௬௩. நிரனிறைப் பொருள்கோளாவதியாது? ௬௪ பூட்டுவிற்பொருள்கோளாவதியாது? ௬௫. தாப்பிசைப் பொருள்கோளாவதியாது? ௬௬. அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாவதியாது? ௬௭. கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளாவதியாது? ௬௮. அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாவதியாது?

பொதுவியன் முற்றிற்று.

௪. இடையியல்.

[இடைச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

௪௨௦. வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

இ-ள். வேற்றுமை (யுருபுகள்) - ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளும்—வினை (யுருபுகள்) - விகுதிகளும் இடைநிலைகளுமாகிய வினையுருபுகளும்—சாரியை (யுருபுகள்) - அன் ஆன் முதலிய சாரியையுருபுகளும்—ஒப்புருபுகள் - போலப் புரைய முதலிய உவமவுருபுகளும்—தத்தம் பொருள - பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருபவையும்—இசைநிறை - வேறுபொருளின்றி இசைநிறையே பொருளாக வருபவையும்—அசைநிலை - அசைநிலையே பொருளாக நிற்பவையும்—குறிப்பு-வெளிப்படையின் வரும் இவை போலாது ஒலி அச்சம் விரைவு இவற்றைக் குறிப்பாலுணர்த்தி வருபவையும்—என் எண் பகுதியின் - என்னும் எட்டுவகையினையுடையனவாய்—தனித்து இயல் இன்றி - தனித்து நடத்தலின்றி—பெயரினும் வினையினும் பின் முன் ஓரிடத்து - பெயரினகத்தும் வினையினகத்தும் அவற்றின் புறமாகிய பின்னும் முன்னும் இவ்விடங்களாறனுளோரிடத்து—ஒன்றும் பலவும் வந்து ஒன்றுவது - ஒன்றாயினும் பலவாயினும் வந்து அப்பெயர்வினைகளுக்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது—இடைச்சொல் - இடைச்சொல்லாகும். எ-று.

பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகரனவாய் நிற்றலின், இடைச்சொல்லெனப்பட்டன; தனித்து நடத்தலின்றிப் பெயர்வினைகளிடமாக நடத்தலின், இடைச்சொலெனப்பட்டனவெனினும் அமையும்.

இசைநிறையென்பது வேறுபொருளுணர்த்தாது செய்யுளில் ஓசையை நிறைத்து நிற்பது.

அசைநிலையென்பது வேறுபொருள் உணர்த்தாது பெயர்ச் சொல்லோடும் வினைச்சொல்லோடுஞ் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நிற்பது. [அசைத்தல் - சார்த்துதல்.]

வ-று. (க.) குழையன் என்புழிப், பெயரினகத்துறுப்பாய் விகுதியிடைச்சொல் ஒன்று வந்தது. தச்சிச்சி, நிலத்தினன் என்புழிப், பெயரினகத்துறுப்பாய் முறையே இடைநிலையும் விகுதியும், இடைநிலையுஞ் சாரியையும் விகுதியுமாகிய இடைச்சொற்கள் பல வந்தன.

(உ.) உண்ணாய் என்புழி, வினையினகத்துறுப்பாய் விகுதியிடைச்சொல் ஒன்று வந்தது. நடந்தான், நடந்தனன் என்புழி, வினையினகத்துறுப்பாய் முறையே இடைநிலையும் விகுதியும், இடைநிலையுஞ் சாரியையும் விகுதியுமாகிய இடைச்சொற்கள் பல வந்தன.

(ங.) அதுமன், கொன்னூர் என்புழிப், பெயரின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னுமுன்னும் ஒன்று வந்தது. அதுமற்றம்ம, இனிமற்றொன்று என்புழிப், பெயரின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னு முன்னும் பல வந்தன.

(ச.) வந்தானோ, ஐயோவிறந்தான் என்புழி, வினையின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னுமுன்னும் ஒன்று வந்தது. கொன்றான் கூகூ, சிசிபோ என்புழி, வினையின் புறத்துறுப்பாய்ப் பின்னுமுன்னும் பல வந்தன. (க)

[இடைச்சொற் பொருள்கள்.]

சஉக. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

இ - ள். தெரிநிலை-தெரிநிலையும்—தேற்றம்-தெளிவும்—ஐயம் - சந்தேகமும்—முற்று - முற்றும்—எண் - எண்ணும்—சிறப்பு - சிறப்பும்—எதிர்மறை - எதிர்மறையும்—எச்சம் - எச்சமும்—வினா - வினாவும்—விழைவு - விருப்பமும்—ஒழியிசை - ஒழிந்த சொல்லும்—பிரிப்பு - பிரிநிலையும்—கழிவு-கழிவும்—ஆக்கம்-ஆக்கமும்—இன்னன- இவை போல்வன பிறவும்—இடைப்பொருள் - தத்தம் பொருள வென்ற இடைச்சொற்களுடைய பொருள்களாம். எ - று.

இன்னனவென்றதனால் சில வருமாறு:—

(க.) அ, இ, உ என்பன சுட்டுப்பொருளைத் தருவன.

(உ.) எ, ஏ, யா, ஆ என்பன வினாப்பொருளைத் தருவன.

(௩.) முன், பின் என்பன காலப்பொருளையும் இடப்பொருளையுந் தருவன.

(ச.) இனியென்பது காலவிடங்களின் எல்லைப்பொருளைத் தருவது.

(ரு) தொறும், தோறும் என்பன இடப்பன்மைப்பொருளையுந் தொழில்பயில்வுப்பொருளையுந் தருவன.

(சு.) வாளா, சும்மா என்பன பயனின்மைப்பொருளைத் தருவன.

(எ.) ஆவது, ஆதல், ஆயினும், தான் என்பன விதற்பப்பொருளைத் தருவன.

(அ.) ஐயோ, அந்தோ முதலியவை இரக்கப்பொருளைத் தருவன.

(கூ.) ஆ, அம்ம, ஓ, ஓகோ முதலியவை வியப்புப்பொருளைத் தருவன.

(க0.) கூகூ, ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத் தருவன.

(கக.) சீ, சிச்சீ, சை முதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத் தருவன.

குறிப்பின் வருமிடைச்சொற்கள் வருமாறு:—

(க.) அம்மென, இம்மென, கோவென, சோவென, துடுமென, ஒல்லென, கஃறென, சுஃறென. எ-ம். கடகடென, களகளென, திடுதிடென, நெறுநெறென, படபடென. எ-ம், வருவன ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன.

(உ.) துண்ணென, துணுக்கென, திட்கென, திடுக்கென என்றாற்போல்வன அச்சக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன.

(௩.) பொள்ளென, பொருக்கென, கதுமென, ஞெரேலென, சரேலென என்றாற்போல்வன விரைவுக்குறிப்புப்பொருளைத் தருவன. (உ)

[ஏகார விடைச்சொல்.]

சஉஉ. பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

இ - ள். பிரிநிலை - பிரிநிலையும்—வினா - வினாவும்—எண் - எண்ணும்—ஈற்றசை - ஈற்றிலசைத்தலும்—தேற்றம் - தெளிவும்—இசைநிறை - இசைநிறைத்தலும்—என ஆறு ஏகாரம் - என்று ஆறுபொருளைத் தரும் ஏகாரவிடைச்சொல். எ - று.

வ-று. (க.) அவருள் இவனே கள்வன் இங்கே ஒருகூட்டத்தினின்றும் ஒருவனைப் பிரித்துநிற்றலாற் பிரிநிலை.

(உ.) நீயே கொண்டாய் இங்கே நீயா கொண்டாயென்னும் பொருளைத் தருமிடத்து வினா.

(௩.) நிலமே நீரே தீயே வளியே இங்கே நிலமு நீருந் தீயும் வளியும் எனப் பொருள்பட எண்ணிநிற்றலால், எண்.

(௪.) "என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே." இங்கே வேறு பொருளின்றி இறுதியிலே சாத்தப்பட்டு நிற்றலால், ஈற்றசை.

(௫.) உண்டே மறுமை. இங்கே உண்டென்பதற்கு ஐயமில்லையென்னுந் தெளிவுப்பொருளைத் தருதலாற் றேற்றம்.

(௬.) "ஏயேயிவளொருத்தி பேடியோவென்றார்." இங்கே வேறுபொருளின்றிச் செய்யுளில் இசை நிறைத்து நிற்றலால் இசைநிறை.

அவனே கொண்டான் என்பது ஓரோரிடத்து அவன் கொண்டிலன் என எதிர்மறைப்பொருள்பட நிற்றல் "புதியன புகுதலும் வழுவல" என்பதனாற் கொள்க.()

[ஓகார விடைச்சொல்.]

௪௨௩. ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

இ - ள். ஒழியிசை - ஒழியிசையும்—வினா-வினாவும்—சிறப்பு - சிறப்பும்—எதிர்மறை - எதிர்மறையும்—தெரிநிலை - தெரிநிலையும்—கழிவு - கழிவும்—அசைநிலை - அசைநிலையும்—பிரிப்பு-பிரிநிலையும்—என எட்டு ஓ - என்று எட்டுப்பொருளைத் தரும் ஓகார விடைச்சொல், எ - று.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும். உயர்வுசிறப்பு ஒருபொருளினது உயர்வைச் சிறப்பித்தல். இழிவுசிறப்பு ஒருபொருளினது இழிவைச் சிறப்பித்தல். இங்கே சிறப்பித்தல் என்றது, உயர்வேயாயினும் இழிவேயாயினும் அதனது மிகுதியை விளக்குதல்.

வ-று. (க.) படிக்கவோ வந்தாய். இங்கே படித்தற்கன்று விளையாடுதற்கு வந்தாய் என ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் ஒழியிசை.

(உ.) குற்றியோ மகனோ. இங்கே குற்றியா மகனா என வினாப் பொருளைத் தருதலால் வினா.

(௩.) ஓஒ பெரியன். இங்கே ஒருவனது பெருமையாகிய உயர்வின் மிகுதியை விளக்குதலால் உயர்வுசிறப்பு.

ஓஒ கொடியன். இங்கே ஒருவனது கொடுமையாகிய இழிவின் மிகுதியை விளக்குதலால் இழிவுசிறப்பு.

(௪.) அவனோ கொண்டான். இங்கே கொண்டிலன் என்னும் பொருளைத்தருமிடத்து எதிர்மறை.

(௫.) ஆணோ அதுவுமன்று பெண்ணோ அதுவுமன்று. இங்கே அத்தன்மையில்லாமையைத் தெரிவித்து நிற்றலாற் றெரிநிலை.

(௬.) உறுதியுணராது கெட்டாரை ஓஒ தமக்கோருறுதியுணரா ரோ என்னுமிடத்துக் கழிவிரக்கப் பொருளைத் தருதலாற் கழிவு [கழிவிரக்கம் - கழிந்ததற்கிரங்குதல்]

(௭.) "காணியவம்மினோ." இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்றலால் அசைநிலை.

(௮.) இவனோ கொண்டான். இங்கே பலருணின்றும் ஒருவனைப் பிரித்து நிற்குமிடத்துப் பிரிநிலை. (௪)

[என என்று இடைச்சொற்கள்]

௪௨௪. வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினும
எனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இ - ள். வினை - வினையும்—பெயர்-பெயரும்—குறிப்பு-குறிப்பும்—இசை-இசையும்—எண் - எண்ணும்—பண்பு ஆறினும்-பண்புமாகிய ஆறுபொருளிலும்—என எனும் மொழி வரும் - என வென்னுமிடைச்சொற் சேர்ந்து வரும்—என்றும் அற்று - என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் அப்படியே ஆறுபொருளிலும் வரும். எ - று.

வ-று. (க.) மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தை யுவந்தான். இங்கே வினையோடியைந்தது.

(உ.) "அழுக்கா றெனவொரு பாவி." இங்கே பெயரோடியைந்தது.

(௩.) "பொள்ளென வாங்கே புறம் வேரார்." இங்கே குறிப்பொடியைந்தது.

(௪.) "பொம்மென்ன வண்டலம்பும் புரிகுழலை." இங்கே இசையொடியைந்தது.

(௫.) நிலமென நீரெனத் தீயென வளியென வானெனப் பூதங்களைந்து. இங்கே எண்ணொடியைந்தது.

(௬.) வெள்ளென விளர்த்தது. இங்கே பண்பொடியைந்தது.

என்று என்பதையும் இப்படியே இவைகளோடும் ஒட்டிக்கொள்க. (௫)

[உம்மையிடைச்சொல்.]

௪௨௫. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

இ - ள். எதிர்மறை-எதிர்மறையும்—சிறப்பு-சிறப்பும்—ஐயம் - ஐயமும்—எச்சம் - எச்சமும்—முற்று - முற்றும்—அளவை - எண்ணும்—தெரிநிலை - தெரிநிலையும்—ஆக்கம் - ஆக்கமுமாகிய—எட்டு உம்மை - எட்டுப்பொருளையுந் தரும் உம்மையிடைச்சொல். எ - று.

எச்சம் இறந்தது தழீஇயவெச்சமும், எதிரது தழீஇயவெச்சமும் ன இருவகைப்படும்.

உ-ம் (க.) "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்." இங்கே மறக்கலாகாது என்னும் பொருளைத் தருதலால் எதிர்மறை.

(உ.) "குறவரு மருளுங் குன்றம்." இங்கே குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பு.

"புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால் யாக்கை." இங்கே உடம்பினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் இழிவுசிறப்பு.

(௩.) அவன் வெல்லினும் வெல்லும், இங்கே துணியாமையை உணர்த்தலால் ஐயம்.

(௪.) சாத்தனும் வந்தான். இங்கே கொற்றன் வந்ததன்றி என்னும்பொருளைத் தந்தால் இறந்ததுதழீஇயவெச்சம்; இனிக் கொற்றனும் வருவான் என்னும் பொருளைத் தந்தால், எதிரது தழீஇயவெச்சம்.

(௫.) எல்லாரும் வந்தார். இங்கே எஞ்சாப்பொருளைத் தருதலால் முற்று.

(௬.) இராவும் பகலும். இங்கே எண்ணுதற்கண் வருதலால் எண்.

(௭.) ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று. இங்கே இன்னதெனத் தெரிவித்துநிற்றலாற் றெரிநிலை.

(௮.) பாலுமாயிற்று. இங்கே அதுவே மருந்துமாயிற்று என்னும் பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம். (௬)

[முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௪௨௫. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இ - ள். முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும் - மேற்கூறிய முற்றும்மை யொரோவிடத்து எச்சவும்மையுமாம். எ - று.

வ-று. எல்லாரும் வந்திலர்; அவர் பத்துங் கொடார் இங்கே சிலர் வந்தார்; சிலகொடுப்பார் எனவும் பொருள்படுதலால், எச்சவும்மையுமாயிற்று. (௭)

[எச்சவும்மைக் காவதோர் விதி]

௪௨௬. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இ - ள். எச்சவும்மை செவ்வெண் ஈற்றது ஆம் - எச்சவும்மை செவ்வெண்ணில் வருமாயின் ஈற்றில் வரும். எ - று.

செவ்வெண்ணாவது எண்ணிடைச்சொற் றொக்கு நிற்ப வருவது.

வ-று. கல்வி செல்வ மொழுக்கங் குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர் என்புழி, இவற்றுட் சில பெறுவாருமுளர் எனப் பொருள் படுதல் காண்க. (௮)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்காவதோ ரிலக்கணம்.]

௪௨௭. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றா வெனாவெண்
ணான்குந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

இ - ள். பெயர்ச்செவ்வெண் ஏ என்றா எனா எண் நான்கும் தொகை பெறும் - பெயர்களினிடையே யெண்ணிடைச்சொற் றொக்கு நிற்ப வருஞ் செவ்வெண்ணும் பெயரொடு தொகாது வரும் ஏகாரவெண்ணும் என்றா வெண்ணும் எனாவெண்ணுமாகிய நான் கெண்களுந் தொகையைப் பெற்று நடக்கும்—உம்மை என்று என

ஒடு இந்நான்கு எண்ணும்-உம்மையெண்ணும் என்றெண்ணும் என வெண்ணும் ஒடெண்ணுமாகிய இந்த நான்கெண்களும்—அஃது இன்றியும் இயலும் - அத்தொகை பெறுதும் நடக்கும். எ - று.

வ-று. (க.) சாத்தன் கொற்றனிருவரும் வந்தார்; சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும் வந்தார்; சாத்தனென்று கொற்றனென்று விருவரும் வந்தார்; சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவரும் வந்தார். இவை தொகைபெற்றே வந்தன. இவை வழக்கிடத்து ஒரோவழித் தொகை பெறுது வரின், இசையெச்சமாகவும், செய்யுளிலே தொகை பெறுது வரிற் றொகுத்தல் விகாரமாகவுங் கொள்க.

(உ.) சாத்தனுங் கொற்றனு மிருவரும் வந்தார், சாத்தனென்றீ கொற்றனென்றிருவருளர்; சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவருளர்; சாத்தனோடு கொற்றனோடிருவருளர், இவை தொகை பெற்று வந்தன. சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார்; நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென் றளவறு காயமென்றாகிய வுலகம்; நிலனென நீரெனத் தீயெனக் காற்றென வளவறு காயமென வாகிய வுலகம்; நிலனோடு நீரோடு தீயோடு காற்றோடளவறு காயமோ டாகிய பூதம். இவை தொகை பெறுது வந்தன. (௬)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௪௨௬. என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

இ - ள். என்றும் எனவும் ஒடுவும்-என்று என ஒடுவென்னும் இம்மூன்றிடைச்சொற்களும்—ஒரோவழி நின்றும் பிரிந்து எண் பொருடொறும் நேரும் - எண்ணப்படும் பொருடோறு நிற்றலேயன்றி ஓரிடத்துநின்றும் பிரிந்து எண்ணப்படும் பொருடோறுஞ் சென்று பொருந்தும். எ - று.

வ-று. (க.) "வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சநினையுங்காற்—றீயெச்சம் போலத் தெறும்." இங்கே என்றென்பது, வினையென்று பகையென்று என நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழியுஞ் சென்று பொருந்தியது.

(௨.) "பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு—மிகவாவா மில் லிறப்பான் கண்." இங்கே எனவென்பது, பகையெ னப் பாவமென அச்சமெனப் பழியென, என்று நின் றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழியுஞ் சென்று பொருந் தியது.

(௩.) "பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து—மிருடீர வெண்ணிச் செயல்." இங்கே ஒடுவென்பது, பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடனொடு என நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழியுஞ் சென்று பொருந்தியது. (௪0)

[பெயரொடு வரும் இடைச்சொற்கள் வினையொடும் வருமாறு.]

௪௩0. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

இ - ள். ஏற்பன எண் - பொருந்துவனவாகிய எண்ணிடைச் சொற்கள்—வினையொடு வரினும் இனைய - வினையோடு வரினும் மேற்பெயரோடு வந்தாற்போலும். எ - று.

வ-று. மயிலாடக் குயில் வாட மாமுகிலெழுந்தது. இது செவ் வெண். கற்றுங் கேட்டுங் கற்பனை கடந்தார். இது உம்மை யெண். உண்ணவென்றுடுக்கவென்று வந்தான். இது என் றெண். உண்ணவெனவுடுக்கவென வந்தான். இது என வெண். உண்ணவுடுக்கவென்று வந்தான். இது பிரிந்து கூடுமெண்.

[தில்லிடைச்சொல்.]

௪௩௧ விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

இ - ள். விழைவு காலம் ஒழியிசை தில் - ஆசையுங் காலமும் ஒழிந்த சொல்லுமாகிய மூன்றுபொருளையுந் தருந் தில்லென்னு மிடைச்சொல். எ - று.

வ-று. (௧.) "வார்ந்திலங்குவை யெயிற்றுச் சின்மொழி—யரிவை யைப் பெறுகதில் லம்ம யானே" இங்கே அரிவையைப் பெறுதல் வேட்கையை யுணர்த்தலால் விழைவு.

(௨.) "பெற்றாங் கறிகதில் லம்மவிவ் வூரே" இங்கே பெற்ற காலத்தறிக எனக் காலத்தை யுணர்த்தலாற் காலம்.

(௩.) "வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர." இங்கே வந்தால் ஒன்று செய்வேன் என்னும் ஒழிந்தசொற்பொருளை யுணர்த்தலால் ஒழியிசை. (௪௨)

௪௩௨. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கந்
கழிவு மிகுதி நிலைபே றாகும்.

இ - ள். மன்-மன்னென்னுமிடைச்சொல்—அசைநிலை-அசைத்து நிற்றற்பொருளிலும்—ஒழியிசை-ஒழிந்த சொற்பொருளிலும்—ஆக்கம்-ஆக்கப்பொருளிலும்—கழிவு-கழிதற்பொருளிலும்—மிகுதி-மிகுதிப்பொருளிலும்—நிலைபேறு ஆகும்-நிலைபெறுதற்பொருளிலும் வரும். எ - று.

வ-று. (௧.) "அதுமற் கொண்கன் றேரே" இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்றலால் அசைநிலை.

(௨.) "கூரியதோர் வாண் மன்." இங்கே இரும்பை அறத் துணித்தது என்னும் ஒழிந்த சொற்களைத் தருதலால் ஒழியிசை.

(௩.) "பண்டு காடுமன்." இங்கே இன்று வயலாயிற்று என்னும் ஆக்கப்பொருளைத் தருதலால் ஆக்கம்.

(௪.) "சிறியகட்பெறினே யெமக்கீயு மன்னே." இங்கே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனால் எமக்குக் கொடுத்தல் கழிந்தது என்னும் பொருளைத் தருதலாற் கழிவு.

(௫.) "எந்தை யெமக்கருளுமன்." இங்கே மிகுதியும் அருளுவன் என்னும் பொருளைத் தருதலால் மிகுதி.

(௬.) "மன்னாவுலகத்து மன்னியது புரிமோ." இங்கே இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைகள் நிலைபெறாதவுலகத்திலே நிலைத்ததைச் செய் என்னும் பொருள்பட நிற்றலால் நிலைபேறு. (௧௩)

[மற்றென்னு மிடைச்சொல்.]

௪௩௩. வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

இ - ள். மற்று-மற்றென்னுமிடைச்சொல்—வினைமாற்று-வினைமாற்றுப்பொருளையும்—அசைநிலை-அசைத்து நிற்றற்பொருளையும்—பிறிது எனும் - பிறிது பொருளையுந் தரும். எ - று.

வ-று. (௧.) "மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது." இங்கே விரைந்தறிவாமென்னும் வினையையொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினையைத் தருதலால் வினைமாற்று.

(உ.) "மற்றென்னை யாள்க." இங்கே வேறு பொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்றலால் அசைநிலை.

(௩.) "ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று—சூழினுந் தான் முந் துறும்." இங்கே ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத் தருதலாற் பிறிது. (கச)

[முன்னதற்கோர் புறனடை.]

சஙௌச. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

இ - ள். மற்றையது என்பது - மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும்—சுட்டியதற்கு இனம் - கருதியதற்கு இனமாகிய மறுதலை வினையும் இனமாகிய பிறிதுமாம். எ - று.

முன்னுதாரணங்களுள், நல்வினையை விரைந்தறிவாம் எனக் கருதியதற்கு இனமாகிய வினைமாற்றுவது, விரையாதறிவா மென்பது; ஊழொன்றெனக் கருதியதற்கு இனமாகிய பிறிதாவது ஊழல்லதொன்றென்பது. (கரு)

[கொல்லிடைச் சொல்.]

சஙௌரு. கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

இ - ள். கொல் - கொல்லென்பது—ஐயம் அசைநிலைக் கூற்று - ஐயப்பொருளையும் அசைநிலைப்பொருளையும் தருமிடைச்சொல்லாம். எ - று.

வ-று. (க.) இவ்வுருக் குற்றிகொன் மகன்கொல். இங்கே குற்றியோ மகனோ என்னும் பொருளைத் தருதலால் ஐயம்.

(உ.) "கற்றதனா லாய பயனென்கொல்." இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்றலால் அசைநிலை. (கசு)

[ஒடு, தெய்ய.]

சஙௌசு. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இ - ள். ஒடுவும் தெய்யவும் - ஒடு தெய்ய என்னு மிரண்டும்—இசைநிறைமொழி - இசைநிறைத்தற்பொருளைத் தருஞ் சொற்களாம். எ - று.

வ-று. "விதைக்குறு வட்டிற் போதொடு பொதுள." எ-ம். சொல்லேன் றெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே. எ-ம். வரும். (கஎ)

[அந்தில், ஆங்கு.]

௨௩௭. அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.

இ - ள். அந்தில் ஆங்கு - அந்தில் ஆங்கு என்னும் இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும்—அசைநிலை இடப்பொருள - அசைநிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும். எ - று.

வ-று. (௧.) "அந்திற் கழலினன் கச்சினன்." இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்றலால் அசைநிலை.

"வருமே-சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய." இங்கே அவ்விடத்து வரும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் இடம்.

(௨.) "ஆங்கத் திறனல்ல யாங் கழற." இங்கே வேறுபொருளின்றிச் சார்த்தப்பட்டு நிற்றலால் அசைநிலை. இதனுள், ஆங்கென்னுமசைநிலை ஆங்கவென இறுதிவிகாரமாய் நின்றது.

"ஆங்காங்காயினு மாக." இங்கே அவ்விடத்து என்னும் பொருளைத் தருதலால் இடம். (௧௮)

[அம்மவிடைச்சொல்.]

௨௩௮. அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்.

இ - ள். அம்ம - அம்மவென்பது—உரையசை - உரையசைப் பொருளைத் தருவதும்—கேண்மின் என்று ஆகும் - ஒன்று சொல்லுவேன் கேண்மினென்னும் ஏவற்பொருளைத் தருவதுமாம். எ-று.

வ-று. (௧.) "அதுமற்றம்ம" இங்கே கட்டுரைக்கண் வருதலால் உரையசை.

(௨.) "அம்ம வாழி தோழி." இங்கே ஒன்றுசொல்வேன் கேள் என்னும் ஏவற்பொருளில் வந்தது. (௧௯)

[வியங்கோளசை.]

௨௩௯. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இ - ள். மா என் கிளவி - மாவென்னுஞ்சொல்—வியங்கோள் அசைச்சொல்-வியங்கோளிடத்து வரும் அசைச்சொல்லாம். எ-று.

வ-று. "உப்பின்று - புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே." இங்கே மாவென்னும் அசைச்சொல் உண்கவென்னும் வியங்கோள்வினையை யடுத்துவந்தது. (௨0)

[முன்னிலையசைச்சொல்.]

௪௪௦. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

இ - ள். மியா - யாழ - மியா இக மோ மதி அத்தை இத்தை வாழிய மாள ஈ யாழ என்னும் பத்திடைச்சொற்களும்—முன்னிலை அசை - முன்னிலையிடத்து வரும் அசைச்சொற்களாம். எ - று.

வ-று மியா—— "சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று
மலையகலான் வாடி வரும்.
இக—— "தண்டுறையூர காணிக வெனவே."
மோ—— "காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ."
மதி—— "சென்மதி பெரும."
அத்தை—— "சொல்லிய ரத்தைநின் வெகுளி."
இத்தை—— "வேய் நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை."
வாழிய—— "காணிய வாவா ழியமலைச் சாரல்."
மாள—— "சிறிது-தவிர்ந்தீக மாளநின் பரிசில் ருய்ம்மார்"
ஈ—— "சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே."
யாழ—— "நீயே - செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந்
தியாழ." (உக)

[எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச் சொல்]

௪௪க. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

இ - ள். யா - நின்று - யா கா பிற பிறக்கு அரோ போ மாது இகும் சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான் கின்று நின்று என்னும் இருபதிடைச்சொற்களும்—அசைமொழி - எல்லாவிடங்களிலும் வரும் அசைச்சொற்களாம். எ - று.

வ-று யா—— யா பன்னிருவர் மாணுக்க ரகத்தியனூர்க்கு.
கா—— "புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா."
பிற—— "ஆயினை யல்லை பிற."
பிறக்கு-- "பிறக்கிதனுட் செல்லான் பெருந்தவம் பட்
டான்."
அரோ—— "நோதக விருங்குயி லாலு மரோ."

போ—— "பிரியின் வாழா தென்போ."

மாது—— "விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே."

இகும்—— "காண்டிகு மல்லமோ கொண்க."

சின்—— "தீங்கா கியவா லென்றிசின்."

குரை—— "அது பெறலருங் குரைத்தே."

ஓரும்—— "அஞ்சுவ தோரு மறனே."

போலும்- "வடிவென்ற கண்ணாய் வருந்தினை போலும்."

இருந்து-- "நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையொன் றில்லேன்."

இட்டு—— "நெஞ்சம் பிளந்திட்டு."

அன்று—— "பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவ னன்றே."

ஆம்—— "பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை அணியுமாந் தன்னை வியந்து."

தாம்—— நீர்தாம்.

தான்—— நீதான்.

கின்று—— "வாழ்வா ளுசைப்பட் டிருக்கின்றேன்."

நின்று—— "அழலடைந்த மன்றத் தாந்தையராய் நின்றார் நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்த." (உஉ)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—க. இடைச்சொல்லாவன யாவை? இவை யாதுகாரணத்தால் இடைச்சொல்லெனப்பட்டன? இசைநிறை யென்பதியாது? அசைநிலையென்பதியாது? உ. பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருள்களை உணர்த்திவருமென்ற இடைச்சொற்களின் பொருள்கள் யாவை? ௩. ஏகாரவிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? ச. ஓகாரவிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? சிறப்பு எத்தனைவகைப்படும்? உயர்வுசிறப்பென்பதியாது? இழிவுசிறப்பென்பதியாது? ரு. என என்று என்னும் இரண்டிடைச்சொற்களும் எவ்வெவ்விடத்து வரும்? சு. உம்மென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? எச்சவும்மை எத்தனைவகைப்படும்? எ. ஒருபொருளில் வரும் உம்மை மற்றொருபொருளிலும் வருமோ? அ. செவ்வெண்ணாவதியாது? எச்சவும்மை செவ்வெண்ணில் வருமாயின் எவ்விடத்து வரும்? கூ. தொகைபெற்றே வரும் எண்களெவை? தொகை பெற்றும் பெறாதும் வரும் எண்களெவை? க0. எண்ணிடைச்சொற்கள் எண்ணுப்பொருடோறு நிற்கவேபெறுமோ? கக. வினையெண்ணப்படுங்கால்,

எண்ணிடைச்சொற் பெறுதோ? கஉ. தில்லென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? க௩. மன்னென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? க௪. மற்றென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? க௫. இங்கே வினைமாற்றென்றதெது? பிறிதென்றதெது? க௬. கொல்லென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? க௭. ஒடு தெய்ய என்னுமிடைச்சொற்கள் எப்பொருளைத் தரும்? க௮. அந்தில் ஆங்கு என்னுமிடைச்சொற்கள் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? க௯. அம்மவென்னுமிடைச்சொல் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்? உ0. மாவென்னுமிடைச்சொல் எவ்விடத்து வரும்? உக. முன்னிலையில் வரும் அசைச்சொற்கள் எவை? உஉ. எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்களெவை?

இடையியன் முற்றிற்று.

1. உரியியல்.

[உரிச்சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.]

சசஉ. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

இ - ள். பல்வகைப் பண்பும் பகர் பெயர் ஆகி - இசையுங் குறிப்பும் பண்புமாகிய பலவேறுவகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி—ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவி - அவ்வாறுணர்த்தும் போது ஒருசொல் ஒருகுணத்தையுணர்த்துவனவும் பலகுணங்களை யுணர்த்துவனவுமாய்—பெயர் வினை ஒருவா - பெயர்வினைகளைவிட்டு நீங்காவாய்—செய்யுட்கு உரியன உரிச்சொல் : செய்யுளுக்கு உரியவையாய்ப் பொருட்குரிமை பூண்டு நிற்பவை உரிச்சொற்களாம். எ - று.

இசை ஓசை. குறிப்பு மனத்தாற் குறித்துணரப்படுவது. பண்பு பொறியாலுணரப்படுங் குணம். (க)

[பண்பிது வென்பது.]

சசங. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

இ - ள். உயிர் உயிர் அல்லது ஆம் பொருட்குணம் பண்பு-உயிராகிய பொருளும் உயிரல்லாத பொருளுமென இருவகையுளடங்கும் உலகத்துப்பொருள்களின் குணங்கள் பண்புகளாம். எ-று. (உ)

[உயிர்ப்பொருள்.]

சசச. மெய்ந்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

இ - ள். மெய் நா மூக்கு நாட்டம் செவிகளின் - மெய்யும் நாவும் நாசியுங் கண்ணுங் காதுமாகிய ஐம்பொறிகளாலும்—ஒன்று முதலா - மெய்யாற் பரிசத்தையுணரு முணர்ச்சி யொன்று முதலாக—கீழ்க்கொண்டு - கீழ்ப்போனவுணர்ச்சியுங்கொண்டு—மேல் உணர்தலின் - இரதங் கந்தம் உருவஞ் சத்தமென மேல் வரும்

புலன்களை யொன்றேடொன்ருக உணர்தலின்—ஓரறிவு ஆதியா ஐந்து ஆகும் - ஓரறிவுயிர்முதலாக ஐந்துவகையாகும்—உயிர் - அவ்வுயிர். எ - று. (௩)

[ஓரறிவுயிர்.]

௪௪௫. புன்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

இ - ள். புல் மரம் முதல - புல்லும் மரமும் முதலியவை—உற்று அறியும் ஓரறிவு உயிர் - மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்களாம். எ - று. (௪)

[ஈரறிவுயிர்.]

௪௪௬. முரணந் தாதிநா வறிவொடீ ரறிவுயிர்.

இ - ள். முரண் நந்து ஆதி - இப்பியுஞ்சங்கும் முதலியவை—நா அறிவொடு ஈரறிவு உயிர் - கீழ்ப்போன மெய்யறிவேயன்றி நாவாலிரதத்தையறியும் அறிவோடு ஈரறிவுயிர்களாம். எ - று. (௫)

[மூவறிவுயிர்.]

௪௪௭. சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

இ - ள். சிதல் எறும்பு ஆதி - கறையானும் எறும்பும் முதலியவை—மூக்கு அறிவின் மூவறிவு உயிர் - கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளேயன்றி மூக்காற் கந்தத்தையறியும் அறிவோடு மூவறிவுயிர்களாம். எ - று.

[நாலறிவுயிர்.]

௪௪௮. தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவினா லறிவுயிர்.

இ - ள். தும்பி வண்டு ஆதி-தும்பியும் வண்டும் முதலியவை—கண் அறிவின் நாலறிவு உயிர்-கீழ்ப்போன மூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால் உருவத்தையறியும் அறிவோடு நாலறிவுயிர்களாம். எ-று.

[ஐயறிவுயிர்.]

௪௪௯. வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ஆதிசெவி யறிவோ டையறி வுயிரே.

இ - ள். வானவர் மக்கள் நரகர் விலங்கு புள் ஆதி - தேவரும் மனிதரும் நரகரும் மிருகங்களும் பறவைகளும் முதலியவை—செவி அறிவோடு ஐயறிவு உயிர்-கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றிச் செவியாற் சத்தத்தையறியும் அறிவோடு ஐயறிவுயிர்களாம். எ - று.

[உயிரல்லாத பொருள்.]

௪௫௦. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

இ - ள். உணர்வு இயல் ஆம் உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த - அறிவு முயமாகிய உயிரொன்றுமேயன்றி—உடல் முதல் அனைத்தும் உயிர் அல் பொருள் - உடம்பு முதலாகிய உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் உயிரல்லாத பொருள்களாம். எ - று. (௯)

[முன்னதற்கு ஓர்புறனடை.]

௪௫௧. ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இ - ள். ஒற்றுமை நயத்தின் - எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும் ஒற்றுமைநயங் கருதியவழி—ஒன்று எனத் தோன்றினும் - ஒன்றுபோற் றோன்றுமாயினும்—வேற்றுமை நயத்தின் - உயிர் சித்தாயும் உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதியவழி—உடல் உயிர் வேறு - அவ்வுடலு முயிரும் வேறும். எ - று. (௧0)

[உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்பு.]

௪௫௨. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

இ - ள். அறிவு - மறவி - அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம் நிறை பொறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம் நாண் வெகுளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல் துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம் மதம் மறவி யென்னு முப்பத்திரண்டுமே—இனைய - இவை போல்வன பிறவும்—உடல் கொள் உயிர்க்குணம் - உடம்போடு கூடிய உயிர்களினுடைய குணங்களாம். எ - று. (௧௧)

[உயிர்ப்பொருள்களின் றொழிற்பண்பு.]

௪௫௩. துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணிதல்
உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

இ - ள். துய்த்தல் - உய்த்தல் - துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணிதல் உய்த்தலென்னும் ஐந்தும்—ஆதி - இவை போல்வன பிறவும்—உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம் - உடம்போடு கூடிய உயிரினுடைய தொழிற்குணங்களாம். எ - று. (௧௨)

[உயிரல்பொருள்களின் குணப்பண்பு.]

௪௱௪. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம.

இ - ள். பல்வகை வடிவு - வட்டம் இருகோணம் முக்கோணஞ் சதுரமுதலிய பலவகை வடிவுகளும்— இருநாற்றம்-நற்கந்தந் துர்க்கந்தமென்னும் இருநாற்றங்களும்—ஐவண்ணம் - வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பசுமை யென்னும் ஐந்து வண்ணங்களும்—அறுசுவை - கைப்புப் புளிப்புத் துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்பு என்னும் அறுசுவைகளும்—ஊறு எட்டு - வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை நொய்மை சீர்மை இழுமெனல் சருச்சரை யென்னும் எட்டூறுகளும்—உயிர் அல் பொருட் குணம் - உயிரல்லாத பொருள்களினுடைய குணங்களாம். எ - று. (௧௩)

[இருபொருள்களுக்கும் பொதுவாகிய தொழிற்பண்பு.]

௪௱௫. தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்
நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்
ஈத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

இ - ள். தோன்றல் - ஈதல் - தோன்றல் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல் நீங்கல் அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதலென்னும் ஒன்பதும்—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—இருபொருட் டொழிற்குணம் - உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளுமாகிய இரண்டற்கும் பொதுவாகிய தொழிற்குணங்களாம். எ - று.

வ-று. உயிர் தோன்றி மறைந்தது; உடற்றோன்றி மறைந்தது; நெருப்புத் தோன்றி மறைந்தது என வரும். (௧௪)

[ஒருகுணந் தழுவிய உரிச்சொல்.]

௪௱௬. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

இ - ள். சால - கழி - சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்களும்—மிகல் - மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்கள். எ - று.

வ-று. சால —— "பருவந்து சாலப் பலகொலென் றெண்ணி."
உறு —— "உறுவளி தூக்கு முயர்சினை மாவின்."
தவ —— "தவச்செய் நாட்டா ராயினும்."
நனி —— "வந்துநனி வருந்தினை வாழிய நெஞ்சே."

கூர் — "துனிகூ ரெவ்வமொடு."
கழி — "காமங் கழிகண் ணோட்டம்."
சாலவென்பது சாலென்னுமுரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சக்குறிப்பு. (௩௫)

[பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.]

௪௫௭. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

இ - ள். கடி என் கிளவி - கடியென்னுமுரிச்சொல்—காப்பு - காவலும்—கூர்மை - கூர்மையும்—விரை - வாசனையும்—விளக்கம் - விளக்கமும்—அச்சம் - அச்சமும்—சிறப்பு - சிறப்பும்—விரைவு - விரைவும்—மிகுதி - மிகுதியும்—புதுமை - புதுமையும்—ஆர்த்தல் - ஒலித்தலும்—வரைவு - நீக்கலும்—மன்றல் - மணமும்—கரிப்பின் ஆகும் - கரிப்புமாகிய பதின்மூன்று குணங்களினும் வரும். எ - று.

வ-று. "கடி நகரடைந்து" .... காப்பு.
"கடி நுனைப்பகழி" .... கூர்மை.
"கடிமாலைசூடி" .... நாற்றம்.
"கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன்" .... விளக்கம்.
"கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகி" ...... அச்சம்.
"அம்புதஞ் சங்கடியரண்" .... சிறப்பு.
"எம்மம்பு கடி விடுதும்" .... விரைவு.
"கடியுண் கடவுட்கிட்ட செழுங்குரல்" .... மிகுதி.
"கடிமணச்சாலை" .... புதுமை.
"கடிமுரசு" .... ஆர்த்தல்.
"கடிமதுநுகர்வ" .... வரைவு.
"கடிவினைமுடிகினி .... மன்றல்.
"கடிமிளகுதின்ற கல்லாமந்தி" .... கரிப்பு.

[ஒருகுணந்தழுவிய உரிச்சொல்.]

௪௫௮. மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புகறன் மொழிகிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

இ - ள். மாற்றம் - இயம்பல் - மாற்றமுதலாகிய பதினாறும்—சொல் - சொல்லென்னும் ஒருகுணத்தை யுணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம். எ - று.

வ-று. "கோவலர்வாய் மாற்ற முணர்ந்து;" "இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல;" "தெருண்டாரவை செப்பலுற் றேன்;" "உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லாம்;" "அறங் கரைநாவி னான்மறை முற்றிய;" "அஞ்சொற் பெரும்பணை த்தோ ளாயிழையா டானொடியும்;" "நசையுநர்க் கடையா நன்பெருவாயி - லிசையென்பு புக்கு;" "உற்றது நாங்கள் கூற வுணர்ந்தனை;" புகன்ற வன்றியும் பூமி கவருமே;" "காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ;" "கிளந்த கிளை முத லுற்ற;" "மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர் புலவர்;" "அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே;" "ஒருவன் செய்நன்றி கொன்றார்க்-குய்தியில்லென வறம்பாடின்றே;" "வார்த்தை பகர்குற்றேன்;" "இடிபோல வியம்பினானே" என முறையே காண்க. (௧எ)

௪௫௯. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிறிரை
இரக்கழுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குரை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
அரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை

இ - ள். முழக்கு - ஆர்ப்போடு - முழக்கு முதலாகிய இருபத் திரண்டும்—இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்—ஓசை - ஓசை யென்னும் ஒருகுணத்தை யுணர்த்து முரிச்சொற்களாம். எ - று.

வ-று. "முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇ;" "குடிஞை யிரட்டுங் கோடுயர் நெடுவரை;" "ஒல்லென வொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு;" "கலிகெழு மூதூர்;" "பறையிசை யருவி;" "பல்லியந்துவைப்ப;" "பிளிறுவார் முரசம்;" "இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைகள்;" "இரங்கு முரசினம்;" "இரும்பி டிமாரி யழுங்கின மூதூர்; "காலை முரசமதியம்ப;" "இமி ழ்கடல் வளைஇய;" "குளிறு முரசங்குணில் பாய;" "களிறு களித்ததிருங் கார்;" "குரைபுனற் கன்னி;" "கனைகடற் சேர்ப்ப;" "சிலைத்தார் முரசங் கறங்க;" "தள்ளாத சும்மை மிகு தக்கிண நாடுநண்ணி;" "கௌவை நீர் வேலி;" "வினை க்கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்;" "அறைகட லரவத்தானை," "ஆர்த்த பல்லியக்குழாம்" என முறையேகாண்க. (௧அ)

[இவ்வியலுக்குப் புறனடை.]

௪௬0. இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்

சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

இ - ள். இன்னது இன்னுழி இன்னணம் இயலும் என்று இசை நூலுள் - பெயர்வினையிடையுரிகளில் இன்னசொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும் இவ்விடத்தே இவ்விலக்கணமுடையதாய் நடக்கும் என்று சொல்லக்கடவதாகிய இந்நூலுள்—குணகுணிப்பெயர்கள் சொல்லாம் பரத்தலின்-குணப்பெயர்களையுங் குணிப்பெயர்களையும் வேண்டியமட்டுஞ் சொல்வதன்றி விரித்துச் சொல்லக்கடவமல்லம் விரிக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலென்னுங் குற்றம் வருமாதலின்—நல்லோர் பிங்கலம் முதலா உரிச்சொலில நயந்தனர் கொளல் - அவற்றைக் கண்டறிய வேண்டினோர் மற்றைப் புலவராற் கூறப்பட்ட பிங்கலந்தை திவாகர முதலிய நூல்களில் உரிச்சொற்றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க. எ - று.

எனவே, * பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும், வினையியலுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும், இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும், விரிக்காமைக்கும் இதுவே புறனடையாமென்பதாயிற்று. (௧௯)

பரீக்ஷை வினாக்கள்:—௧. உரிச்சொல்லாவன யாவை? ௨. பண்பாவதியாது? ௩. உயிர்ப்பொருள்களாவன யாவை? ௪. ஓரறிவுயிர்களெவை? ௫. ஈரறிவுயிர்களெவை? ௬. மூவறிவுயிர்களெவை? ௭. நாலறிவுயிர்களெவை? ௮. ஐயறிவுயிர்களெவை? ௯. உயிரல்பொருள்களாவன யாவை? ௧௦. உயிரோடு கூடி நின்ற உடம்பை உயிரலபொருளென்றதென்னை? ௧௧. உயிர்ப்பொருள்களின் குணப்பண்புகளெவை? ௧௨. உயிர்ப்பொருள்களின் றொழிற்பண்புகளெவை? ௧௩. உயிரல்பொருள்களின் குணப்பண்புகளெவை? ௧௪. உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளுமாகிய இரண்டற்கும் பொதுவாகிய தொழிற்பண்புகளெவை? ௧௫. மிகுதியென்னும் ஒருபண்பையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களெவை? ௧௬. கடியென்னுமுரிச்சொல் எப்பண்பையுணர்த்தும்? ௧௭. சொல்லென்னும் ஒருகுணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களெவை? ௧௮. ஓசையென்னும் ஒரு குணத்தையுணர்த்தும் உரிச்சொற்களெவை? ௧௯. உரிச்சொற்களெல்லாம் இந்நூலிற் சொல்லப்படாமைக்குக் காரணமென்னை? அவை எங்கே காணப்படும்?

[இவ்வதிகாரத்திற்குப் புறனடை.]

௪௬௧. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த றெளிளியோர் திறனே.

இ - ள். சொற்றொறும் இற்று இதன்பெற்றி என்று - சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதனிலக்கணமென்று—அனைத்தும் முற்ற மொழிகுறின் முடிவு இல ஆதலின் - முழுதும் நிறைவுறச் சொல்லப்புகுந்தால் முடிவிலவாம் ஆதலால்—சொற்றவற்று இயலான் - எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட சொற்களுடைய இலக்கணங்களைக்கொண்டு—மற்றைய பிறவும் தெற்றென உணர்தல் - சொல்லப்படாதவற்றி னிலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி இதுவுமதுவென உணர்தல்—தெள்ளியோர் திறன் - நூலோதித் தெளிதற்குரிய மாணுக்கரது கடனும். எ - று.

இவற்றிற்குதாரண முன் வந்தன காண்க. (௨௦)

[இந்நூலிற்குப் புறனடை.]

௪௬௨. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

இ - ள். பழையன கழிதலும் - முற்காலத்துள்ள விலக்கணங்களுட் சில பிற்காலத்திறத்தலும்—புதியன புகுதலும் - முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத் திலக்கணமாதலும்—வழு அல கால வகையினன் - குற்றமல்லவாங் காலவேற்றுமை யதுவாகலால். எ - று.

இவற்றிற்கு முதாரண முன் வந்தன காண்க. (௨௧)

உரியியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகார முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூற் காண்டிகையுரை

முற்றுப்பெற்றது.

அப்பியாசம்.

க. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் பெயர்களுள், இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன ஏதுவால் இன்ன இன்ன பெயர் என்று எழுதுக:—

மலை, கடல், நிலம், பறவை, அலரி, யாக்கை, யாறு, சோறு, விள, விலங்கு, குமிழ், மாதவன், கணபதி, முருகன், செட்டி, வேலன், பார்ப்பதி, புலவன், ஆதித்தியன், நிசாபதி, பயோதரம், கந்தரம், நள்ளார், எச்சம், படை, உயிர்நிலை, பஞ்சானனம், வாரிசம், மலயசம், கடிப்பகை, பங்கயம், தொடை, தேட்டம், இறை, எழுத்து, பாட்டு, கறவை.

உ. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் உதாரணங்களுள், இன்ன இன்ன சொல்லில், இன்ன இன்ன இடத்தில், இன்ன இன்ன எழுத்து, இன்ன இன்ன ஏதுவின்பொருட்டு, இன்ன இன்னபடி அளபெடுத்தது என்று எழுதுக:—

(க.) 'நற்றா டொழாஅ ரெனின்.' (உ.) 'துப்பாய தூஉ மழை.' (ங.) 'வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்.' (ச.) 'புறத்தாற்றிற் போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.' (ரு.) 'உடுப்பதூஉ முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.' (சு.) 'அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.' (எ.) 'இசையென்னு மெச்சம் பெறாஅ விடின்.' (அ.) 'தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.' (கூ.) 'சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.' (க0.) 'கைதொழூஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி.' (கக.) 'குருதியொடு விரைஇத் தூவெள்ளரிசி சில்பலிச் செய்து.' (கஉ.) 'கலங்ங் கொண்ட கன்மார்பர்.' (கங.) அரண்ண் கொண்ட வடுதோளினர்—வலம்ம் பட்ட வாள்வயவர்—பகல்ல் லன்ன பண்புரையீர்—திரள்ள் சேனை செல நீக்கி.' (கச.) 'கசடற வல்லதூஉ மையந் தரும்.' (கரு.) 'சூதினை வென்றதூஉந் தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.' (கசு.) 'இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.' (கஎ.) 'பொருள்கெடுத்துப் பொய்ம்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத் தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.'

௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருஞ் சொற்களுள், இன்ன இன்ன சொல்லின் ஈற்றுகரம், இன்ன இன்ன ஏதுவால், இன்ன இன்ன தொடர்க்குற்றியலுகரம்; இன்ன இன்ன சொல்லின் ஈற்றுகரம் இன்ன இன்ன ஏதுவால் முற்றியலுகரம் என்று எழுதுக:—

பொருப்பு, வருவது, அரிது, வெஃகு, நகு, காட்டு, பசு, அரக்கு, கரும்பு, உறு, கதவு, மால்பு, ஞாயிறு, ஒல்கு, நடு, பணைட்டு, நெல்லு, புணர்வு, மரபு, செலவு, உயர்த்து, அது, தொடர்பு, இந்து, உரிஞு, அலாபு, செவிடு, ஏது, தாலு, வெள்கு, இங்கு, போவது, எய்து, மூழ்கு, ஓர்ப்பு, ஆமணக்கு, நீடாது, குழுகாது, பாட்டு, பொச்சாப்பு, விராவு, எழுத்து, இஃது.

௪. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களுள், இன்ன இன்ன இடத்து, மகரமெய், இன்ன இன்ன ஏதுவால், மகரக்குறுக்கம், இன்ன இன்ன ஏதுவால் மகரக்குறுக்கமன்று என்று எழுதுக:—

(க.) 'பாயும் விடையரன் றில்லை.' (உ.) 'நற்றவம் வேள்வி மல்க.' (௩.) 'திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி.' (௪.) 'அறுமுகம் வாழ்க.' (௫.) 'பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்ம்.' (௬.) 'இருவ ராகத்து ளோருயிர் கண்டனம் யாம்.' (௭.) 'வீறு கேதனம் வச்சிரமங்குசம் விசிகம்.' (அ.) 'இத்திசைக் கையகீ புதியை போன்ம்.'

௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களுள், ஆய்தக்குறுக்கம் அமையப்பெறுந் தொடர்களை அவ்வாறு புணர்த்தெழுதுக; ஆய்தக்குறுக்கம் அமையப்பெறாத தொடர்கள் இவையிவையென நியாயத்தோடு காட்டுக:—

வேல்+தொட்டான்; வாள்+தந்தான்; அல்+திணை; கல்+திமை; பல்+தொடை; விரல்+தேய்ந்தது; பொருள்+தேட்டம், முள்+தீமை; சில்+தாழிசை; கல்+தேய்ந்தது; முள்+தீர்ந்தது.

௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களுள், இடைநிலைமெய்ம்மயக்க விதியிற் பிழைபட்டவை உளவாயின்; அவைகளை விதி காட்டி எழுதுக:—

உரிஞ் கொற்று; காணும் கண்; மேலாம் நன்னெறி; இத்திறம் ஞானயோகம்; அறம் செய்தான்; மண் தீது; மீன் தலை; பண் நன்று; தேன் நன்று, புலால் தீது; நல் நூல், ஆலயம் தொழுவது; பொருள் தேடினன்; செங்கோல் முறை; நல் ஞானம்; அருள் நலம்; இருள் ஞாலம்; தெவ் முனை; தெவ் கொடிது; வெரிந் புறம்.

௭. அப்பியாசம்.

௧. மேல்வருஞ் சொற்களைப் போலிப்படுத்தெழுதுக:—

அறம், பூலம், பொதும்பு, குடல், அரும்பு, மனம், ஆலயம், இமயம், 'வயல் காட்டு மைந்நீலமதிகாட்டும்;' ஐந்நான்கு, மெய்ந் நெறி, மாது, வண்டு, அனந்தல்.

௨. மேல் வருஞ் சொற்றொடர்களில் உள்ள போலி களை எடுத்துக் காட்டுக:—

(௧.) 'சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல.' (௨.) 'கொம்பரில்லாக் கொடி போலல மந்தனன் கோமளமே.' (௩.) 'அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும்.' (௪.) 'முன்றில்களல்லன முத்தின் பந்தரே.' (௫.) 'குலனரு டெய்வங் கொள்கை மேன்மை.' (௬.) 'மெய்ஞ்ஞெறியைத் தான் காட்டும் வேதமுதலானை.' (௭.) 'மௌ ளப்படிறு துணி.' (௮.) 'தழலெழ விழித்தனன் சாம்பராயினன்.' (௯.) 'அலமரு குயிலினம்.'

௮. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் பகாப்பதங்களுள், பெயர்ப் பகாப்பதங்கள் எவை? வினைப்பகாப் பதங்கள் எவை? இடைப் பகாப்பதங் கள் எவை? உரிப் பகாப் பதங்கள்? எவை எழுதுக:—

சோறு, சினம், தேன், போ, தேடு, கெல், எறி, விடு, சுக்கு, வாழ், கீரை, மற்று, அம்ம, மாடு, நிகர், நனி, தேய், வாள், பொன், செல், மரம், அணில், தொழு, கொன், தவ, இனி, பலா, உம், கேள், தோறும், உறு, தோண்டு, கூர்.

௯. அப்பியாசம்.

௧. மேல் வரும் பகுபதங்களுள், இன்னதின்னது இன்ன இன்ன பகுபதமென்றெழுதுக:—

குழையன், நிலத்தன், வெற்பன், செய்தான், செய்வாள், வேனிலான், படியான், பொருளன், மாசியான், செய்கின்ற, படியாத, மதுரையான், தச்சன், செய்கின்றான், படித்து, படியாமல், மற்றையான், முடியன், நெடுங்கையன், பல்லன், கணக்கன், பெரியன், கூனன், கற்கின்றிலன், ஈகை, அல்லால், குறளன், கூனி, தின்றனன், சிவப்பன், மூவாட்டையான், அவள், யாவன், படிக்க, செய்த, நடத்தல், வந்தனன், நல்லன், பாடுவான், கொடை, வெண்மை, கூத்தன், தீமை, படிக்கின், தந்தனள், சிறியன், செய்யும், எவர், பிறன், செக்கான், இவள்.

௨. மேற்போந்த பகுபதங்களைப் பகுதி விகுதி முதலிய பிரித்தெழுதுக.

௧0. அப்பியாசம்.

மேல் வரு மொழிகளிற் பண்புப் பதங்கள் விகாரப்பட்ட வகையை விவரித்தெழுதுக:—

செய்ய, சிற்றூர், சீறடி, சிறுவர், சேந்தது, செவ்விய, சேப்ப, சேய்த்து, தீயார், வெந்நீர், சிறுதுரும்பு, வெவ்விய, புதுப்புனல், புத்தூர், முதியோன், மூதுரை, திண்டோள், பாசடை, பைம்பொன், அரும்பொருள், ஆரமுதம், இளம்பிறை, பெரும்புகழ், வெறுங்கை, வறிய, வெய்ய, சிற்றுரை, நெட்டிலை, சேதா, மேலோர், காரா, பேரொலி, குறுந்தாள், பெரியன், தீங்கனி, உண்டு, உள்பொருள், இல்பொருள், வெம்போர், மெல்லிய, மெல்ல, இலது, உளது, தீவினை, அன்று, இன்று, முதுபொருள், குற்றுடைவாள், நெடுஞ்சுவர், பேராசை, ஆருயிர், புத்துரை.

௧௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதங்களின் பகுதிகளை யெடுத்தெழுதுக:—

கிடந்தான், பறந்தது, ஒடித்தான், விடிந்தது, நீத்தான், வீந்தான், நட்டான், தொடுத்தான், தூவினான், பூத்தது, மேவினான், கைத்தது, நைந்தான், மோந்தான், கௌவினான், எண்ணினான், கண்

டான், உன்னினான், வெய்ந்தான், சேர்ந்தான், வென்றான், புல்லி னான், சொற்றான், ஆழ்ந்தான், வேட்டான், ஏகினான், அஃகினான், குறகினான், நச்சினான், அஞ்சினான், மூழ்கினான்; விசுவசித்தான், சிருட்டித்தான், திதித்தான், சங்கரித்தான், அநுமித்தான், ஆவாகி த்தான், பிரசரித்தான், புலியொத்தான், சேர்ந்தான், சிறுத்தான்.

கஉ. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் வினைப்பகுதிகளைப் பிறவினைப் பகுதிக ளாக்குக:—

• தா, கொடு, விடு, வை, அஞ்சு, ஆ, கிட, காய், வெருள், பயில், பெருகு, இரு, ஓடு, ஆறு, தேறு, வருந்து, கூடு, உணர், அடங்கு, காண், வீழ், அருந்து, பிழை, எழும்பு, இறங்கு, ஆழ், பொருந்து, புகு, விளங்கு, நீங்கு, நில், ஒழுகு, தியங்கு, தாங்கு, எய்து, துடை, தாழ், தூங்கு, ஏங்கு, கிள, பூண், தங்கு மாறு.

கந. அப்பியாசம்.

க. மேல் வரும் விகுதிகளையுடைய பெயர்கள் எழுதுக:—

மார், தை, பி, கை, மன், மான், முன், வை, அல், வ், து, இ, ன்.

உ. மேல் வரும் விகுதிகளையுடைய தொழிற்பெயர்கள் எழுதுக:—

வி, காடு, தி, உள், அரவு, ஆனை, வை, இ, அம், ஐ, மை, து, பு, உ, சி, அல்.

ந. மேல் வரும் விகுதிகளையுடைய பண்புப்பெயர்கள் எழுதுக:—

சி, உ, அம், ஐ, மை, பு, நர்.

ச. மேல் வரும் விகுதிகளையுடைய வினையெச்சங்கள் எழுதுக:—

இ, கால், ஊ, ய், கு, இன், அ, றி, மல், ஆல், உம், கடை, இயர்.

ரு. மேல் வருஞ் சொற்களுள், இ, ஐ, அம் என்னும் விகுதிகள் எவ்வெப்பொருளில் வருகின்றன?—நியாயத்தோ டெழுதுக:—

சேர்ந்தார்க்கொல்லி, விடை, போர்வை, உடை, தொன்னூற் கஞ்சி, கறவை, தேட்டம், நாட்டம், கூட்டம், இறை, சுற்றம்,

யாக்கை, ஈயோட்டி, அகத்தியம், குமிழி, உடுக்கை, ஆக்கம், கொடை, அளபெடை, பாக்குவெட்டி, சுமை தாங்கி, அடை, நிறை, பொறை, ஓடை, மயிர் மாட்டி, எடை, மடை, [=சோறு], உண்டி, பூணி, [=எருது], தொடி, நடவை, அகழி, ஏற்றம், ஆத்தி சூடி, வன்புறை, கையுறை, கோவை.

௬. மேல் வரும் தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய முதனிலைகளினின்றும் தன்வினை பிறவினைப் பகுபதங்கள் பிறப்பிக்க:—

அழி, மடி, முடி, பிரி, எரி, தீர், தெரி, விரி, ஓடி, அறு, சமை,

௧௪. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் பெயர்ப் பகுபதங்களில் உள்ள இடைநிலைகளை எழுதுக:—

குறத்தி, அருவாட்டி, சோழிச்சி, எயிற்றி, உழத்தி, செறுநர், உழுநர்.

௧௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளின் உள்ள வினைப்பகுபதங்களிற் காலங்காட்டும் உறுப்புக்களை எடுத்துக் காட்டி, அவை இன்ன இன்ன காலங் காட்டுமென்றெழுதுக:—

(௧.) 'வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம்.' (௨.) 'காலமுண்டாகவே காதல் செய்துய்மின்.' (௩.) 'எண்ணென்பவேனை யெழுத்தென்ப.' (௪.) 'மஞ்சிவரிஞ்சி மன்றமிறைஞ்சீர் நமரங்காள்.' (௫.) 'அந்தமாதியென்மனார் புலவர்.' (௬.) 'நும்மையர்க்காய குற்றேவல் செய்கோ.' (௭.) 'தசரதன் மதலையாய் வருதுந்தாரணி.' (௮.) 'நன்னகரமானது நவின்றும்.' (௯.) 'மிதிலையார் கோமான் புரியும் வேள்வியுங் காண்டு நாம்.' (௧௦.) 'மலைவளம் பெரிதெண்கோ யான்.' (௧௧.) 'சென்னியுற வணங்கிச் சேர்தும்.' (௧௨.) 'நின் கருத்தினை முடித்துமென் றகன்றான்.' (௧௩.) 'கெடுவல் யானென்பதறிக.' (௧௪.) 'நின்று மாதவம் புரிதியெனிவேனவு முற்றுதி.' (௧௫.) 'விடை பொறித்ததறைந்தும்.' (௧௬.) 'வஞ்சித்தோமென்று மகிழன்மின்.' (௧௭.) 'எருமேற்புழியென்மனார் புலவர்.' (௧௮.) 'வள்ளவாய்ச்செபூங்கமலத்தில் வண்டு பாண் மிழற்றும்.' (௧௯.) 'அன்றறிவாமென்னுதறஞ்செய்க,' (௨௦) 'ஏதிலாளனை வேறும்.' (௨௧.) 'நான்மறையறங்களோங்க.' (௨௨.) 'ஞெம்ங்கானுறமுமென்மருமுளரே.' (௨௩.) 'ஒருபிடிசோறிடுமினப்புறஞ்சோறும்.'

௧௬. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் வடமொழிகளைத் தமிழில் எழுதி, அவ்வ வற்றிற்கு விதிகாட்டுக:—

[illegible]

௧௭. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்கள் இன்ன இன்ன தொடர் என்றெழுதுக; அவைகளுள்ளே, தொகைநிலைத்தொடர்களை விரித்துக் காட்டுக:—

பிரமன் படைத்தான், உண்டு வந்தான், எறி படை, வீழ் புனல், பவளவாய், நன்மை தீமை, சிவ பிரான், அறை புகழ், கொற்றன் புத்தகம், கைவேல், போனான் கொற்றன், நெருப்பு நெருப்பு, உண்ட கொற்றன், வேய்த் தோள், எய் கணை, கை கால், வேங்கைப் பூ, மூண் மரம், வேற் கண், செஞ்ஞாயிறு, சுடலையாடி, கருங் குவளை, விரி கதிர், ஒரு பொருள், ஈட்டு தனம், கொற்று கொள், அதுமற்றம்ம, கழிபேருவகை, பொற் சுணங்கு, அடு களிறு, உண் கலம், வெந்நீர், ஐம்முகன், தரள நகை, பூங் குழல், முருக வேள், கண்ணுதல்,

ஆக்கக் கேடு, தாழ் குழல், பிறை சூடி, நாட்டு புகழ், கைலையாளி, வினை கலன், கவிழ் தும்பை, துடி யிடை, கற்பக வள்ளல், அறு குணம், தண்ணீர், செய் கடன், வட்டக் கல், ஆயன் சாத்தன், துவர்க்காய், கறையடி, புழைக்கை, நால்வாய், கொடுங்கோல், குன்ற வில்லி, தீங்கனி, மாணாக்கனைக் கற்பித்தான், புகழ் பொருள் புண்ணியம், தின் பண்டம், படை படை, கொள் கடை, நெடுந் தெரு, கிளி மொழி, போன கொற்றன், சதுரப் பலகை, சாத்தன் புதல்வன், பால் குடித்தான், வாளால் வெட்டினான், தலை வணங்கினான், ஊர் நீங்கினான், மணி யொளி, மலையினிழிந்தான், கரிய சாத்தன், குழையன் கொற்றன், தந்தை தாய், தயிர்க்குடம், அரன் மகன், கயந்தலை, நெற்பொரி, வாட்டழும்பு, மெல்லிலை, பனிக்கதிர், மெல் கோல், முந்நீர்.

௧௮. அப்பியாசம்.

௧. மேல் வருந் தொடர்களில் உள்ள புணர்ச்சி விகாரங்களை விளக்கி எழுதுக:—

பூங்குழல், பனைக்கொடி, பொற்குடம், பஃறலை, எழுபது, பல்கலை, மரவேலி, தமிழ்ப் பிள்ளை, நாடுரி, சாரைப்பாம்பு, புளியங்காய், வட்டவாழி, பனங்காய், தாழக்கோல், புளிய மரம், பனாட்டு, வேப்பங்காய்.

௨. மேற்போந்த புணர்ச்சிகளுள், இன்ன இன்ன புணர்ச்சியில், இந்தனை இத்தனை விகாரம் வந்தன என்று காட்டுக.

௧௯. அப்பியாசம்.

மெல் வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள செய்யுள் விகாரங்களை விளங்கக் காட்டுக:—

(௧.) 'சூழ்த்து மது கரமுரலுந் தாரோனை.' (௨.) 'கொம்பரன்னீர்களின்னே வருங்கள்.' (௩.) 'தினைத்தனைப்பொழு தும்மறந்துய்வனோ.' (௪.) 'கருப்பனைத் தடக்கை வேழக் களிற்றினை யுரித்த கண்டன்.' (௫.) 'ஆளி பொங்கு மரம்பைய ரோதியே.' (௬.) 'அருப்போடு மலர் பறித்திட்டுண்ணாவூரும்.' (௭.) 'காத மருங் கொடுங்குழையான்.' (௮.) 'துண்டப் புடையிற் றுளைசெய் ததனிற் - கண்டிக்கயிறுங் கடிதேயடைவார்.' (௯.) 'பிறைக்கடை பிறக்கிட மடித்த பிலவாயாள்.' (௧௦) 'மத்தயானை மறுகவ்வுரி வாங்கியக்கத்தை போர்த்த கடவுள்.' (௧௧.) 'நன்பால் கலந்தீமையாற்றிரிந்தற்று.'

(௧௨.) 'புயலென்னும் வாரி வளங் குன்றிக்கால்.' (௧௩.) 'செங்கண் மாலுங் கடிக்கமலத்திருந்தயனுங் காணாவண்ணம்.' (௧௪.) 'பொய் குன்ற வேதியரோதிடமுந்திடமிந்திடமு - மெய் குன்ற வார்சிலைய ம்பலவற்கிடம்.' (௧௫.) 'துறைவர் சென்றார் போரும் பரிசு புகன்றனரோ.' (௧௬.) 'இவறன்மையெற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவதொன்றன்று.' (௧௭.) 'புகழ் புரிந்தில்லிலோர்க்கு.' (௧௮.) 'கோணா கணையானுங் குளிர்தாமரையானுங் காணார்.' (௧௯) 'கோற்றொடி நளன் மேலுற்ற காதலைக் குறித்து.' (௨௦) 'மாரிலணைக்கு மரற்று மால்.' (௨௧.) 'பல்பல விருங்கனி பருங்கி மிகவுண்டவை நெருங்கி.' (௨௨.) 'உம்பருள்ளார் தொழூதேத்த நின்ற பெற்றமரும் பெருமானை.' (௨௩.) 'எற்றினார் கொடியாரிடை மருதினைப்-பற்றினார்.'

௨0. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் உதாரணங்களில் 'எண்மூவெழுத்தீற்றெவ்வகை மொழிக்கும்' என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த புணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக:—

(௧.) 'வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்-வாடா மாலையோடையொடு துயல்வர.' (௨.) 'யார்க்கு-மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தியிம்மூர்த்தியன்றே.' (௩.) 'மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே.' (௪.) 'கடவுளரிரியல்போக ஞாட்பியல் செருக்கில் வந்தான் ஞான நாயகன்றன் முன்னம்.' (௫.) 'ஏறு வெம்பரி வயப்புலி வல்லியம் யாளி.' (௬.) 'நெய்ஞ்ஞிறை நெடுவேல்.' (௭.) 'புன்னுனி மேனீர்போல்.' (௮) 'உய்வில்லை - செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.' (௯.) 'கண்ணுதலுடையதோர் களிற்றுமாமுகப்-பண்ணவன்.' (௧0) மலர்மிசையேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் - நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.' (௧௧.) 'மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர் புலவர்.' (௧௨.) 'வியனுலகத்-துண்ணின் றுடற்றும் பசி.' (௧௩.) 'பொன்னிறத் திருவொடும்.' (௧௪.) 'மண் யாத்த கோட்ட மழகளிறு தோன்றுமே.' (௧௫.) 'பூசையான் செய்தேனெனுமென் போதவாசனை.'

௨௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில், எவ்வெவ்வழியில் எவ்வெப் பெயரீற்று எவ்வெவ்வெழுத்து,வல்லினம் வர இயல்பாயின! எவ்வெப் பெயரீற்று எவ்வெவ்வெழுத்தின் முன் வரும் வல்லினம் இயல் பாயின! எப்பெயர்முன் நாற்கணமும் வர நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்பட்டன!—

(௧.) 'இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.'(௨.)'சிவ பெருமான் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சம்.' (௩.) 'வேதியர்சொன் மெய்யென்று மேவாதே.' (௪.) 'வேனில் வேள் கணைகிழித்திட.' (௫.) 'குமரவேள் சேவடிகள் வணக்கஞ்செய்வாம்.' (௬.) 'மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்.' (௭.) 'விடையாய் விண்ணோர் பெருமானே.' (௮.) 'வாகீசப் பெருந்தகைதன் ஞானப்பாடற்றொடை.' (௯.) 'தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவான்.' (௧௦.) செவ்வி யகுரிசில் கூறந்தேர்வலான் செப்புவான்.' (௧௧.) 'தீயவர் சேனை வந்து சேர்ந்தமை.' (௧௨.) 'மன்னவன் பரிமாக்கொள்ள நல்கிய பொருளெலாம்.' (௧௩.) 'தந்தை தாய் குரவனுசான் சங்கரன்.' (௧௪.) 'மைந்தர் பல்லுயிரும்.' (௧௫.) 'கந்தக்கடவுண் மணத்தன்மை கழறி.' (௧௬.) 'ஆனந்தபோகந்தந்த தேசிகவுழுவன்றன் கோயிலைச் சார்ந்தார்.' (௧௭.) 'தாதியர் செவிலியர்தாயர் தங்கையர் மாதுயருழந்தனர்.' (௧௮.) 'பிரமன் மால் சானுப் பெரியோன் காண்க.' (௧௯.) 'அந்தமூர்த்திதிருநாமங்கண் மொழியக் கேண்மின்.' (௨௦) 'மலை முனியுணர்வகையருள் புரியுந் தேசிகமுதலவன்.' (௨௧.) 'தந்தை சொன் மிக்க மந்திர மில்லை.' (௨௨.) "தில்லையெங்கூத்தப் பிரான் கயிலைச் சிலம்பில்.' (௨௩.) திருத்தொண்டத்தொகை.

௨௨. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில், எவ்வெச் சொன் முன் வரும் வல்லினம்,எவ்வெவ்வேதுவால்,இயல்பாயின?—

(௧.) 'மரிக்கோ கடலின் விடு திமில்.'(௨.)'யா காவாராயினும்.' (௩.) 'ஆவியன்றாய் கவலேல்.' (௪.) 'இறைவா தடவரைத்தோட் கென் கொலாம் புகுந்தெய்தியதே.' (௫.) 'சுடரிலை வேல கண்டேனென்று நின்றதுவே.' (௬.) 'பித்தா பிறைசூடீ பெருமானே.' (௭.) 'ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற் கன்பிலை.' (௮.) 'மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ' (௯.) 'வருதி பெயர்தி வருந்துதி துஞ்சாய் பொருதி புலம்புதி நீயும்.' (௧௦) நதியைச் சிந்திப் போவனே சிறிதுமென்னுவகந்தையன் போனும்.'

௨௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள உடம்படு மெய்கள இவை இவை என்றும், அவை இன்ன இன்ன எழுத்துக்கள புணர்ந்தமையினாலே தோன்றினவென்றும் எழுதுக:—

(௧.) 'நீரிற்குமிழியிளமை.' (௨.) 'வற்றியவோலை கலகலக்கும்.' (௩.) 'பச்சோலைக்கில்லையொலி.' (௪.) 'பையராவமளியானும்.' (௫.) 'இருள்கடிந்தருளிய வின்பவூர்தி.' (௬.) 'ஞானநாயகனேயோலம்.' (௭.) 'கோவிலின் மருங்குமுன்னும்.' (௮.) 'சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய்.' (௯.) 'பூவேறு கோனும்.' (௧௦) 'ஆணைவலியோ வரிவையோர்வென்றிருவர் காணுக்கடவுள்.' (௧௧.) 'அடியேனையஞ் சேலென்பாரார்.'

௨௪. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் உதாரணங்களைக்கொண்டு 'எகரவினமுச் சுட்டின்' என்னுஞ் சூத்திரத்தை விளக்கிக் காட்டுக:—

(௧.) 'இத்திறம் பொருத காலை.' (௨.) 'அந்நெறியேகி.' (௩.) 'அத் தேவர் தேவர்.' (௪.) 'இப்பிறப்பினிலிணைமலர் கொய்து நான்.' (௫.) 'இவ்வரும்பிறவிப் பௌவநீர் நீந்துமேழையேற்கு' (௬.)'வணி கமாக்களையொத்ததவ்வாரியே.' (௭.) 'நெருநலுளனொருவனின்றில் லையென்னும் - பெருமையுடைத்திவ்வுலகு.' (௮.) 'எப்பெருந்தன் மையு மெவ்வெவர் திறமு மப்பரிசதனாலாண்டு கொண்டருளி.'

௨௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளிலே, குற்றியலுகரமும், முற்றியலுகரமும், கெட்டுப் புணர்ந்தமையையுங் கெடாது புணர்ந்தமையையும் எடுத்து விளக்கிக் காட்டுக:—

(௧.) 'மாதாடும் பாகத்தன்.' (௨) 'ஆரேனுந் தன்னடியார்க்க ன்பன் கண்டாய்.' (௩.) 'வணிகமாக்களையொத்ததவ்வாரியே.' (௪.) 'அனைத்துலகுமாக்குவாய்.' (௫) 'ஆகமந் தோற்றுவித்தருளியும்.' (௬.) 'பிறிவிலாதவின்னருள்கள்.' (௭.) 'கூத்துடையான்கழற்கன் பிலே.' (௮.) 'ஓய்விலாதன.' (௯.) 'செல்வநல்குரவின்றி.'

௨௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களில் வல்லின மிகாமைக்குக் காரணம் எழுதுக:—

(௧.) 'பால் சுரந்த கலசம் போற்றி.' (௨.) 'கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி.' (௩.) 'புலியூரன்ன பொன்.' (௪.) 'இயமன் விடுத்த தூதோ.' (௫.) 'தனதாண் முயங்குவித்த.'(௬.)'இயம் பல துவைப்ப.' (௭.) 'பிணங்களைக் காணு கண்.' (௮.) 'ஐந்தெழுத்தும் பாடிய

பொருளாயுள்ளான்.' (௯.) 'பல கற்றோம் யாமென்று தற் புகழ வேண்டா.' (௧௦.) 'உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி.' (௧௧.) 'அறு சுவை யுண்டி.' (௧௨.) 'ஒருகோம் பிருபதம்.' (௧௩.) 'இன்னதன் மைய பின்னுமியம்புவான்.' (௧௪.) 'தீயவை தீய பயத்தலாற்றீயவை தீயினு மஞ்சப் படும்.' (௧௫.) 'அணியாளோ கண்ணவாத் தக்கக லம்.' (௧௬.) 'ஐம்படை சதங்கை சாத்தி.' (௧௭.) 'வெண்ணெய் நல் லூரிலே நீ போதினு நன்று.' (௧௮.) 'அமுதொடு தேனொடு பால்.' (௧௯.) 'வாயுமற்றெனது கூறு மாருதியெனலும்.' (௨௦.) 'ஒருபகலுல கெலாமுதரத் துட்பொதிந்து.' (௨௧.) 'மன்னவர் தருதிறை.' (௨௨.) 'ஐயிரு தலையினேன்.' (௨௩.) 'வீரமொடு தாக்க விரைகுவார்.' (௨௪) 'கைப்பறு பேய்ச்சுரையின் காய்.' (௨௫.) 'ஆ பயந்த பால்.' (௨௬.) 'பல குடை நிழல்.' (௨௭.) 'தெருவினிற் சிறியன திசைகள்.' (௨௮.) 'மலையென விழி துயில்.' (௨௯.) 'அது போர்த்தருளும்.' (௩௦) 'திரை செழு பயோததி.' (௩௧.) 'இந்திரனுவகை பூத்தான்.' (௩௨.) 'அது பழச்சுவை.' (௩௩.) 'பூசனை விடாது செய்து.' (௩௪.) 'பரந்து பல் லாய்மலரிட்டு.' (௩௫.) 'நுணங்கு கேள்வியாய்.' (௩௬.) 'நில்லாது செல்வம்.' (௩௭) 'அகடு கீண்டொழுகிய தன்றே.' (௩௮) 'எனைத் தொன்றுங் கள்ளாமை காக்க தன்னெஞ்சு.'

௨௭. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்களில் வல்லினம் மிகுதற்குக் காரணம் எழுதுக:—

(௧.) 'நெளியராக் குருளை.' (௨.) 'தில்லைச் சிந்தாமணி.' (௩.) 'கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பமே.' (௪.) 'குறுகலரூர் தீங்கிற்புகச் செற்ற கொற்றவன்.' (௫.) 'சுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுது.' (௬.) 'வெண் ணிறக் கஞ்சுகம்.' (௭.) 'முத்தம் மலைத் தேன் கொழியாத் திகழும் பொழிற்கு' (௮.) 'தில்லைச்சிற் றம்பலத்து மாணிக்கக் கூத்தன்.' (௯.) 'சோதீயினித்தான் றுணியாயே.' (௧௦.) 'இணையிலி தொல்லைத்தில்லை மாதோ.' (௧௧.) 'வியன்மாத்தடக்கை.' (௧௨.) 'குழக்கன்றையிழந் தலறுங் கோவுறு நோய் மருந்தாமோ.' (௧௩.) 'மழக் கையிலங்கு பொற் கிண்ணம்.' (௧௪.) 'சோம்பித்திரியேல்.' (௧௫.) 'மதிபாய் சடைமுடித்து மாசுணப் பைம்பூட்டுச் - சதிபாய் குறுந்தாட்டுத் தான—நதிபா - யிருகவுட்டு முக்கட்டு நால்வாய்த்தெனுள்ள-முருக விட்டு நின்ற வொளி.' (௧௬.) 'கொண்மூச் சூல்கொண்ட வயிற் றைக் கீண்டு.' •(௧௭.) 'நந்தித்தே விளையாடல் செய்து.' (௧௮.) 'சேதுக்கட்டி.'

௨அ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் வரும் குற்றியலுகரவீற்றுப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

(௧.) 'கோட்டுப் பூப்போல மலர்ந்து.' (௨.) 'நாட்டியல்பதனை.' (௩.) 'ஆற்றொழுக்கரிமானோக்கம்.' (௪.) 'கருப்பு வில்லோன் மலரோவிருப்பு.' (௫.) 'வேத்தவை யிருந்தீர்.' (௬.) 'பளிக்குமேனிலம்.' (௭.) 'அற்புத்தளையு மவிழ்ந்தன.' (௮.) 'குரக்கினத்தரசைக்கொல்லக் கூறிற்றோ மனுநூலையா.' (௯.) 'கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பந்தொடை முடிந்து.' (௧௦.) 'இருப்புநெஞ்சவஞ்சனேனை.' (௧௧.) 'குரக்கு மனத்துக் கொடியேன்.' (௧௨.) 'நூற்றுப்பத்து நுவன்றதோன்முகன் - மூற்றைக்கையினன்.' (௧௩.) 'அமுததாரைகளெற்புத்துளைதொறு மேற்றினன்.'

௨௯. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ணகர னகரவீற்றுப் புணர்சசியை எடுத்துக காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

(௧.) 'பட்பகையாருந் தீஞ்சொற் கடைசியர்.' (௨.) 'மட்புலந்திசை வான் புதைபூழி.' (௩.) 'கண் கெட்ட வூரேறாய்.' (௪.) 'குவளை நீலங் கட்பகையாகுமென்றும்.' (௫.) 'களைபவோ கண் குத்திற்றென்று தங்கை.' (௬.) 'புன்கணீர் பூசறரும்.' (௭.) 'மிக்க வான்கணை விடு படை.' (௮.) 'மண்டோய் துயர் நீத்தளித்தோய் நீ.' (௯.) 'தன்னைத் தான் காக்கிற் சினங்காக்க.' (௧௦.) 'விண்டலங் கலந்திலங்கு திங்கள்.' (௧௧.) 'சேணிமிர் வரைக்குலம்.' (௧௨.) 'இருந்தனனின்றவேந்தனே.' (௧௩.) 'விக்குண்மேல் வாராமுனல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும்.' (௧௪.) 'எயின் சிறு மகளிர்.' (௧௫.) 'நிற்பிரிந்தஞ்சி.' (௧௬.) 'ஊன் புக்க வேற்காளி.' (௧௭.) 'அடியவர் கடற்குழ.'

௩௦. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள மகரவீற்றுப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

(௧.) 'அறவாழியந்தணன்.' (௨.) 'ஆலயந்தொழுவது சாலவு நன்று.' (௩.) 'இனந்திதெனிலு மியல்புடையார் கேண்மை-மனந்தீ

தாம் பக்க மரிது.' (௪.) 'இருவரேம் பாட்டுங் கேட்டு.' (௫.) 'தோயு நிலத்தடி.' (௬.) 'அருங்கடி மணம் வந்தெய்த.' (௭.) 'நீரிலெழுத் தாகும் யாக்கை.' (௮.) 'மூந்தை வினைமுழுது மோயவுரைப்பனி யான்.' (௯.) 'போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே.' (௧௦.) ஞானக்கரும்பின்றெளியை.' (௧௧.) 'வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி.' (௧௨.) 'நீலவுருவிற்குயிலே.' (௧௩.) 'கிஞ்சுகவர்யஞ்சுகமே.' (௧௪.) 'வேதநூலொருமருங்கினும்.' (௧௫) 'உவரி சூழ்ந்த பாரெலாம் பாயல்.'

௩௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ய ர ழ வீற்றுப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி, விதியோடு விளக்குக:—

(௧.) 'திருவளர் தாமரை.' (௨.) 'செந்தார்ப்பொழில் புடை சூழ்.' (௩) 'தளிர்க்கை.' (௪.) 'மென்மொழியாள் கேழ் கிளரும் பாதியனை.' (௫.) 'தில்லை வாழ் கூத்தா.' (௬) 'திண்ணமேயாண்டாய் சிவபுரத்தரசே.' (௭.) 'உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் போஒய்ப் புறமே படும்.' (௮.) 'சிவந்தவாய்க்கருங்கயற்கணாள்.'

௩௨. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ல ள வீற்றுப் புணர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டி விதியோடு விளக்குக:—

(௧.) 'கைத்துடையான் காற்கி ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்.' (௨.) 'ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங்கு.' (௩.) 'செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம்.' (௪.) 'வாணனி மழுங்கிட மடங்கி.' (௫.) 'எம்மண்ணை திருவிளையாட்டு.' (௬.) 'அமர்செயக் கற்சிறை குறைத்தவன்.' (௭.) 'நங்கணுதனு நந்தி தவஞ்செய்து.' (௮.) 'அண்ணருள் சிந்தியாவுணர்ந்து. (௯.) 'தோட்கொண்ட நீற்றனாய்.' (௧௦.) 'துகடீர் பெருஞ்செல்வம்.' (௧௧.) 'இற்பூட்டிப் போயினர்.' (௧௨.) 'அனல் காலொ டப்பானவனே.' (௧௩.) 'செந்நெற் பசுங்கதிர்.' (௧௪.) 'நெற் கரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கமுகென்ன.' (௧௫.) 'புன்னுனி மேனீர்போ னிலையாமையென்றெண்ணி யின்னினியே செய்கவற வினை.' (௧௬.) 'கற்றூண் பிளந்திறுவதல்லாற் பெரும்பாரந்தாங்கிற் றளர்ந்து வளையுமோ தான்.' (௧௭.) 'வேனெடுங்கண்ணாய்.' (௧௮.) ஒன்றுணர்ந்து நிற்பாரே நீணெறிச்சென்றார்.' (௧௯.) 'பிறர்க்கின்று

முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற்றாமேவரும்.' (௨௦) 'மக் கண் மெய்தீண்டல்.' (௨௧.) 'இலங்கலை நான்மார்பன்.'

௩௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் "இடையுரிவடசொலின்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி அமைக்கப்படும் புணர்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டி விளக்குக:—

(௧.) 'தேவர்கோவறியாத தேவதேவன்.' (௨.) 'காதலமுற்றெளிர்நெல்லி.' (௩.) 'ஆன்படுநெய் பெய் கலனுள்.' (௪.) 'மலர்க்கமலபாதனே.' (௫.) 'இகபரமாகியிருந்தவனே.' (௬.) 'வாளா களித்திருந்தேன்.' (௭.) 'தலைவனை நனி காணேன்.' (௮.) 'பசுபாசமறுத்தருளி.' (௯.) 'முன்றில்களல்லன முத்தின் பந்தரே.' (௧௦.) 'அருமந்த தேவரயன்றிருமாற்கரிய சிவம்.' (௧௧.) 'தெளி வளர் பளிங்கின்றிரண்மணிக் குன்றே.' (௧௨.) 'கடிகா நீங்கிச் சிந்தையிலருளோடேக.' (௧௩.) 'மழ களிறு.' (௧௪.) 'கமஞ்சூன் மாமழை.'

௩௪. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் "ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தை விளக்கும் உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி, அவ்வுதாரணங்களில் இன்ன இன்ன உருபு இன்ன இன்ன சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்தது என்று விரித்தெழுதுக:—

(௧) 'சித்தந்தூட்டித்திக்குந் தேனே.' (௨.) 'அகடுறயார் மாட்டு நில்லாது செல்வம்.' (௩.) 'என்னுளிருட்பிழம்பற.' (௪.) 'அருந்தவர்க்கரசாயாலின்கீழிருந்தவம்பலவா.' (௫.) 'தன்னைத் தான் காதலனாயின்.' (௬.) 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்.' (௭.) 'உன்னடிக்கீழதென்னுயிரே.' (௮.) 'மாலயற்கரிய நாதன்.) (௯.) 'இறைப்பொழுதின்கட் கூடி.' (௧௦) 'விசும்பிற்றுளி வீழின்.' (௧௧.) 'அண்டவானவர்கட் கெட்டாவருட்கழல்.'

௩௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் இன்ன இன்ன சாரியை இன்ன இன்ன புணர்ச்சியில் வந்தது என்றும், இன்ன இன்ன புணர்ச்சி சாரியை வாராப் புணர்ச்சி என்றும், எழுதுக:—

(க.) 'கற்பகத்தின் புதியபூமழை.' (உ.) 'திங்களங்குழவியெ ன்ன.' (௩.) 'பந்தினைவிளையவர் பயிலிடம்.' (௪.) 'கொதிக்கும் வெம் மையை யாற்றுவான் போல்.' (௫.) 'பொற்கதவங்கடிறக்கும்.' (௬.) பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.' (எ.) 'செல்வந்தோன்றியக்கால்.' (அ.) 'அவ ற்றவற்றினக்குறில் குறியே.' (௯.) 'களியானையினீருரியாய்.' (க0.) தொல்லையின் முராரிதன்பாற் றோன்றியவிவளும்.' (கக.) 'தில்லை மெல்லலங்கழிசூழ் கண்டலையே.' (கஉ.) 'என் முன்னைத் தவத்தால்.' (க௩.) 'கூட்டினுய்க்குங்குரீஇக்குழாமரோ.' (க௪.) 'தண்ணந்தாம ரைத்தாளென.' (க௫.) 'விசும்பினுக்கேணி நெறியன்ன.' (க௬.) 'என்றுதைதாதைக்கு மெம்மனைக்குந்தம்பெருமான்.' (கஎ.) 'மான் முதல் வானர்க்கப்பாற்செலவு.' (கஅ) 'ஒருங்கு நீண்டக்கடைத் தும்.' (க௯.) 'கூத்தனை நாத்தழும்பேற வாழ்த்தி.' (உ0.) 'நுங்குரு ன்றிட்டன்ன.' (உக.) 'வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர்.' (உஉ.) 'நல்லாரிடைப்புக்கு.' (உ௩.) 'பிண்டிக்கண்ணூர் பிழற்கீழெந்தமடி கள். (உ௪.) 'கடல்வாயமுது.'

௩௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் 'இயல்பின்விகார மும்' என்னும் புறனடைச் சூத்திரத்தால் அமைக்கப்படும் புணர்ச்சிகளை எடுத்து விளக்குக:—

(க.) 'சுற்றை வை களைந்து தூற்றி.' (உ.) 'அட்ட மணல் கொ ட்டும்.' (௩.) 'இருவர்ச் சுட்டியபல்வேறு தொல் குடி.' (௪.) 'விண் குத்து நீள் வரை வெற்ப.' (௫.) 'தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி.' (௬.) 'எந்தை தாள் பணிந்து.' (எ.) 'கொண்டல் கிழித்தெ ழுவாயினீங்கி.' (அ.) 'உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாள்.' (௯.) 'துன்னருங் கேளிர் துயர் களையான்.' (க0.) 'படைப்போற் படைக்கும் பழையோன்.' (கக.) 'சுடலை சேர்வது சொற் பிரமா ணமே.' (கஉ.) 'தந்தை தாய்ப்பேண்.' (க௩.) 'ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்.'

௩எ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில்வேற்றுமையிடத்து வரு ம் இயல்பு புணர்ச்சி எச்சூத்திரத்தால் அமைக்கப்படும்?—

(க.) 'மலரடி நிழல்புக்கொன்றி. (உ.) 'பொன்னடி பணிந்து தம்மூர் போகுவாரினைய சொல்வார்.' (௩.) 'காடு போந்தனுணிந்தி

ரன்.' (௬.) 'வரை பாய் வருடை.' (௭.) 'துன்பக் கடலில் வீழ்ந்திருக்கை புக்கான்.'

௩௮. அப்பியாசம்.

மேல் வரும் வடமொழிகளை வடநூல் விதிப்படி புணர்த்துக:

சரண + அரவிந்தம், சிவ + அனுபூதி, தாம + உதரன், உமா + ஈசன், ஞான + ஆகரன், மகா + ஆனந்தம், வல + அரி, விக்கின + ஈசுரன், வேத + அரணியம், பர + ஐக்கியம், தாரக + அரி, சந்திர + உதயம், கட + ஆகாசம், மகா + ஓடதி, சுயம்பூ + உபதேசம், சதா + ஏகரூபம், ரமா + ஔதாரியம், கங்கா + ஓகம், சின + இந்திரன், சபா + ஈசன், பரம + ஈசுரன், மகா + உற்சவம், அந்திய + இட்டி, விரத + உத்தியாபனம் இரத்தின + ஆபரணம்.

௩௯. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள புணர்ச்சி வழுக்களைத் திருத்தி, அந்தத் திருத்தங்களுக்கு நியாயம் எழுதுக:—

பொய் மொழி, இயல்புப் புணர்ச்சி, வரகுச்சோறு, உருபுப் புணர்ச்சி, ஆந்தீணடிக் குற்றி, அருணாசலம்பிள்ளை வந்தான், நெய் நிறைந்த சாடி, கை முதல், மெய் முனி, பிடித்து கொண்டுப் போனான், பசுபதியாபிள்ளை தந்தான், இலீது வென் தந்தைப் புத்தகம், பலாம் மரம், திருநீறு வெடுத்து தரித்தான், இதையுன் பிதாதந்தான், என்னை யங்கே வர சொன்னான், மிக பேசினான், எங்கு சென்றாய், அவன் யாண்டு சென்றான், ஈட்டிச் செல்வம், சுக்கு தா, என்னை வைதுக்கொண்டுப்போனான், மாக் காய், வேம்புப் பூ, படித்து தெளிந்தப் பிள்ளை, வெளுத்தப் புடைவை, நல்லச் சரீரம், அங்கே போயினக் குதிரைகள, கீரை கறி, புழை கை யானை, அவனோடுச் சென்றேன், இருக்காதையு மறுத்தான், நினைத் தாள்கள், என்னுடையத்தலை, அவனை யன்றுக் கண்டேன், காவேரியாறு சலமெடுத்து கொண்டுவா, சமட் பள்ளி, நன் னூற் படித்தான், நாய்ப் பிடித்தான், வேற்றொட்டான், மட் சுமந்தான், தமிழ்ப் படித்தான், சேதின் மூழ்கினேன், தழைவிரி கடுக்கை மாலை தனிமுதற் சடையிற் சூடும் குழவி வெண் டிங்கள்.

௪0. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஆகுபெயர்களை எடுத்துக் காட்டி, அவைகளுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன ஏதுவால் இன்ன இன்ன ஆகுபெயரென்றெழுதுக:—

(க.) ஆத்திசூடி யமர்ந்த தேவனை.' (உ.) கார்த்திகை பூத்தது. (௩.) வெள்ளை வந்தது. (௪.) நெஞ்சு நொந்தது. (௫.) அவன்மொழியுணர்ந்தான். (௬.) 'நுண்மை நுகரேல்.' (௭.) 'ஆம்பலூறுந் தேம்பொதி கிளவி.' (௮.) 'வடிவேற்கரத்தோனைத் தோகையாய் நின்று சுமக்குதியோ தோன்றலோ.' (௯.) திருவாய்மொழியோதினான். (க0.) புழுக்கலுண்டான். (கக.) தோகை வந்தாள்.' (கஉ.) 'புறங்கொடை யறியா மறந்திகழ் வேலோன்.' (க௩.) 'இந்நூல் பாட்டியல். (க௪.) 'விசும்பிற்றுளிவீழின்.' (க௫.) 'மோப்பக் குழையுமனிச்சம்.' (க௬.) 'தேசத்தோடொத்துவாழ்.' (க௭.) துலாக்கோல். (க௮.) 'மருந்தேயாயினும் விருந்தோடுண்.' (க௯.) 'தழை விரி கடுக்கை மாலை.' (உ0.) 'சுரும்புறு நீலங் கொய்யல்.' (உக.) 'குழலினிதியாழினிதென்ப.' (உஉ.) இவ்வீடைம்பதடி. (உ௩.) இவ்வெண்ணெயுழக்கு. (உ௪.) அரைஞாண். (உ௫.) 'ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.'

௪க. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள இரண்டாம் வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள எழுதுக:—

(க.) மரத்தை வளர்த்தான். (உ.) தேரையூர்ந்தான். (௩.) கயிற்றையறுத்தான். (௪.) எயிலை யிழைத்தான். (௫.) குழையை உடையன். (௬.) தந்தையை நிகர்த்தான். (௭.) காசியைச் சார்ந்தான். (௮) மனைவியைக் காதலித்தான். (௯.) கோயிலைக் கட்டினான். (க0.) புதல்வரைப் பெற்றான். (கக.) நூலைக் கற்றான். (கஉ.) பணத்தை எண்ணினான்.

௪உ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள மூன்றும் வேற்றுமைகளுக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

(க.) தாயொடு வந்த மகள். (உ.) பொன்னுனியன்றபணி. (௩.) எள்ளொடு விராய வரிசி. (௪.)அரசன் றச்சனாற் றேர் செய்வித்தான். (௫.) 'அறத்தான் வருவதே யின்பம்.' (௬.) பாணத்தாற் சொன்முன்.(எ.) காதாற் செவிடன்.(அ.)'காவோடறக்குளந் தொட்டான்.' (௯.) அரிசியொடு பருப்பை யட்டான். (௧௦.) 'இயல்பினுனில்வாழ்க்கை வாழ்பவன்.' (௧௧.) குலொடு கழுதை பாரஞ் சுமந்தது. (௧௨.) 'இன்சொலாலீத்தளிக்க வல்லாற்கு.'

௪௩. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள நான்காம் வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

(க.) அந்தணனுக்காவை வழங்கினேன். (உ.) சோற்றிற் கரிசி. (௩.) ஆடைக்கு நூல். (௪.) 'நட்டார்க்குக் காதலன்' (௫.) அருமறையந்தணற் குரித்து. (௬.) தயிர்க்குப் பால். (எ.) ஈசற் கன்பன். (அ.) பிணிக்கு மருந்து. (௯.) கரும்பிற்கு வேலி. (௧௦) கடிசூத்திரத்துக்குப் பொன். (௧௧.) கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்தான். (௧௨.) அவற்குத் தக்காளிவள்.(௧௩.)'உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர்.' (௧௪.) 'கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.'(௧௫.)கன்றுக்குப் பால் போதும். (௧௬.) பழத்துக்குச் சென்முன். (௧எ.) 'நெல்லுக்கிறைத்த நீர்.' (௧அ) 'நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு புல்லிதழ் பூவிற்குமுண்டு.' (௧௯.) 'தன்னடிக் கிரிரண்டு கரங்கடந்தான்.'

௪௪. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளில் உள்ள ஐந்தாம் வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

(க.) 'விசும்பிற்றுளிவீழின்.' (உ.) தமரிற் றீர்ந்தான். (௩.) 'பக்கியம் புரவி நின்றும் பாரிடையிழிந்து.' (௪.) 'பொலன் முகட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின்வீழருவி.' (௫.) 'தலையினிழிந்த மயிரனையர்.' (௬.) 'உப்பினைச் சான்றோர் விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்.' (எ.) கருவூரிற் கிழக்கு மருவூர்.(அ.) சென்னையின் மேற்குக் காஞ்சி. (௯.) கச்சியினின்றுங் கடலேங்காவதம். (௧௦.) பாலின் வெளிது கொக்கு. (௧௧.) 'அளிக்குமன்னரிற் பொன்மழை வழங்கின வருவி.' (௧௨.) 'அறத்தினூஉங் காக்கமுமில்லை.' (௧௩.) 'நல்லார்கட்பட்ட வறுமையினின்னுதே கல்லார்கட்பட்ட திரு.' (௧௪.) நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை.' (௧௫.) 'வில்லிற் புரமூன்றெரித்தான்.'

௪௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஆறும் வேற்றுமைக்குப் பொருள்கள் எழுதுக:—

(௧.) நிலத்ததகலம். (௨.) யானையது கோடு. (௩.) சாத்தனது செலவு. (௪.) பாலினது வெண்மை. (௫.) சாத்தனது தோட்டம். (௬.) புலியதுகிர். (௭.) எள்ளது குப்பை. (௮.) வெள்ளியதாட்சி. (௯.) சங்கினது சுண்ணாம்பு. (௧௦.) கொற்றனது பாட்டு. (௧௧.) விலங்குகளினது குழாம். (௧௨.) சாத்தனது வில். (௧௩.) சனியது வாரம். (௧௪) எள்ளது சாந்து. (௧௫) 'அருளாய் சுருங்க வெமதொல்வினையே.' (௧௬.) 'நுன கழலிணை.' (௧௭.) எனாது தலை. (௧௮.) தனாதெயில்.

௪௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளில் ஏழாம் வேற்றுமையிலே பொருண்முதலிய ஆறனுள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன கிழமைப் பொருளுக் கிடமாயிற்றென் றெழுதுக:—

(௧.) ஊரின்கட் குளம். (௨.) வருடத்தின் கண் மாதம். (௩.) மரத்தின்கட் காக்கை. (௪.) மார்பின்கட் பதக்கம். (௫.) விரற்கண் மோதிரம். (௬.) நெற்றியின் கண் விழி. (௭.) சித்திரைக்கண் மல்லிகை மலர்ந்தது. (௮) பாலின்கட் சுவை. (௯.) நாளின்கண் வைகறை. (௧௦) கடற்கணாவாயோடுகின்றது. (௧௧.) தீயின்கட் சூடு. (௧௨.) மனத்துக்கணுணர்வு. (௧௩.) கூத்தின்கணபிநயம். (௧௪.) எள்ளின்கணெய்.

௪௭. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள உருபு மயக்கங்களை எடுத்துக் காட்டுக:—

(௧.) 'ஈசற்கியான் வைத்தவன்பினகன்று.' (௨.) 'வாய் மெய் சிந்தைதானரனடிக்கே செலுத்தினர்.' (௩.) 'பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப் பற்றி விடாஅதவர்க்கு.' (௪.) 'மாந்தருறை நிலத்தோடொட்டலரிது.' (௫.) 'நின்றுணையடிக்கேயுய்க்குமருந்தவரிவரென் றறியாமை யொறுத்தேனே.' (௬.) 'அவரைச் செறுஅரெனச் சேறியென்னெஞ்சு.' (௭.) 'இல்லை தவறவர்க்காயினும்.' (௮.) 'புலியூரம்பலவற்குற்ற பத்தியர்.' (௯.) 'கருங்கயற்கண்ணினாளையேதமொன்றின்றிப் பூம்பட்டெங்கிரவெழினிவீழ்த்தார்.' (௧௦.) 'பூங்கழலானடி

க்செய்தகேனருளாயென்றிறைஞ்சினன்.' (கக.) 'முனைவனுக்கி றைஞ்சினன் முருகவேளனன்.'

சஅ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள பெயரெச்சங் களை எடுத்துக் காட்டி, இன்னது இன்ன வாய்பாட்டு இன்ன காலப் பெயரெச்சம் அது அறுவகைப்பெயர் முதலியவற் றுள் இன்ன பெயர் கொண்டது என்றெழுதுக:—

(க.) வாழுமில். (உ.) கற்கு நூல். (௩.) துயிலுங் காலம். (௪.) வளையுங்கோல். (௫.) ஓதும் பார்ப்பான். (௬.) கற்குங் கல்வி. (எ.) புக்கசாலை. (அ.) தின்ற கனி. (௯.) வந்த நாள். (க0.) வென்ற வேல். (கக.) ஆடிய கூத்தன். (கஉ.) போயின போக்கு. (க௩.) நோய் தீரு மருந்து. (க௪.) தோய் தீர்ந்த மருந்து. (க௫) அரசன் ஆ கொடுக்கும் பார்ப்பான். (க௬.) அரசன் ஆ கொடுத்த பார்ப்பான். (கஎ.) ஆடை யொலிக்குங் கூலி. (கஅ.) ஆடையொலித்த கூலி. (க௯.) யானிறங் கிய திண்ணை. (உ0.) வழி நடந்த வேர்வை. (உக.) படுத்த பாம்பு. (உஉ.) கெடிய வில். (உ௩.) பெரிய களிறு. (உ௪.) முகத்தயானை.

௪௯. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள வினையெச்சங் களை எடுத்துக்காட்டி, இன்னது இன்ன வாய்பாட்டு இன்ன கால வினையெச்சம் அது தன்கருத்தாவின் வினை பிற கருத் தாவின் வினை என்பனவற்றுள் இன்ன வினை கொண்டது என்றெழுதுக:—

(க.) 'எண்ணித் துணிக கருமம்.' (உ.) 'கல்லார்க்கழிப்பர் தலை யாயார்.' (௩.) 'புணர்தருசெல்வந் தருபாக்குச் சென்றான்.' (௪.) 'காணிய வாழி தோழி.' (௫) 'படுமகன்கிடக்கை காணூஉ வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந்தனளே.' (௬.) 'பரீஇயுயிர் செகுக்கும்.' (எ.) 'மோப்பக் குழையுமனிச்சம்.' (அ.) சோலை புக்கென வெப்ப நீங்கி ற்று. (௯.) இம்மலரை மோப்பவெடுத்தேன். (க0.) உண்டெனப் பசி கெட்டது. (கக.) மழை பெய்யிற் குளநிறையும். (கஉ.) மழை பெய் தென மரங் குழைத்தது. (க௩.) மெய்யுணரின் வீடெளிதாம். (க௪.) மருந்து தின்றெனப் பிணி நீங்கிற்று. (க௫.) மழை பெய்யக் குளநி றையும். (க௬.) பசித்தெனப் புலி புன்மே யாது. (கஎ.) மாரி பெய் தென முல்லை மலர்ந்தது. (கஅ.) யானுண்ணினுவப்பேன். (க௯.)

அவர் காணிய வம்மின். (௨0.) நாம் வாழியரெய்தினம் (௨௧.) நாம் வாழிய ரிரும் பொருளளித்தனர். (௨௨.) விருந்தின்றி யுண்ட பகல். (௨௩.) 'கள்ளேனினதடி யாரொடல்லால்.'

௫0. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளிலே சினைவினை முதல் வினையோடு முடிவன வற்றை எடுத்து விளக்குக:—

(௧.) 'பீலி பெய் சாகாடுமச்சிறும்.' (௨.) 'சிந்திக் கலாப மயிற் கண்கள் சிவந்து போனார்.' (௩.) 'கண்ணோடியைந்து கண்ணோடா தவர்.' (௪.) 'மின்னினன்ன புருவமும் விண்ணினைத் - துன்னுதோ ளுமிடந்துடியாநின்றான்.' (௫.) மாடு காலிற்று வீழ்ந்தது. (௬.) 'ஏர்ங்கொடிமேற்புயலுளவேமலர் சூழ்ந்திருேங்கிப் புரள்வனவே.'

௫௧. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள வினையெச்சத் திரிபுகளை யெடுத்து விளக்குக:—

(௧.) 'கறந்த பாலினுட் காசிறிருமணி - நிறங்கிளர்ந்து தன்னீர்மை கெட்டாங்கு.' (௨.) 'சங்குல் போய் நாட் கடன் கழிந்ததென் பவே.' (௩.) 'நெடுங்கயிற்றூசல் பரிந்து கலுழ்காலே'

௫௨. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் எச்சமாய் வந்த முற்றுக்களை எடுத்து விளக்குக:—

(௧.) 'பயன்றூக்கார் செய்தவுதவி நயன்றூக்கின்.' (௨.) 'அறன்வரையா னல்ல செயினும்.' (௩.) 'கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை.' (௪.) 'நெஞ்சிற்றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து - வாழ்வாரின் வன்கணாரில்.' (௫.) 'விண்ணின்று பொய்ப்பின்' (௬.) 'பெருவேட்கையே னெற் பிரிந்து.' (எ.) 'உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற் புகழ்ந்து.' (அ.) 'அஞ்சாயலளாயிழைமுன்.' (௯.) 'தொடு மரைத் தோலன் வில்லன் மரவுரியுடையன்றோன்ற.' (௧0.) 'வினைவேட்டையீர் வீரர்வம்மின்.' (௧௧.) 'கடற்றுனைபர் கழல் வேந்தரை.' (௧௨.) 'கொடியைப் பார்த்தனர் வேர்த்தனர் வானவர் குலைந்தார்.' (௧௩.) 'அடுத்தவனையுதவ வேண்டும்.'

௫௩. அப்பியாசம்.

மேல வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஏகாரவிடைச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக:—

(௧.) 'ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு.' (௨.) 'யானை மருமம் பாய்ந் தொளித்ததே. (௩.) 'சுடலைசேர்வது சொற்பிரமாணமே.' (௪.) 'அற னெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கை.' (௫.) 'அறத்தான்வருவதேயின் பம்.' (௬.) 'ஒறுத்தாரையொன்றாக வையாரே (எ.) 'வறியார்க்கொ ன்றீவதேயீகை.' (அ) 'நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை - யன்றே யொழிய விடல்'

௫௪. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள ஓகாரவிடைச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக:—

(௧.) 'அன்பிற்குமுண்டோ வடைக்குந் தாழ்.' (௨.) 'வித்துமி டல்வேண்டுங் கொல்லோ.' (௩.) 'யானோ தேறேனவர் பொய் வழ ங்கலரே.' (௪.) திருமகளோவல்லள் அரமகளோவல்லள் இவள் யார். (௫.) 'மழை முழக்கொடு மாறு கொண்டொலித்தன மாதோ.' (௬.) 'அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃதின்றேற்-பிணி யன்றோ பீடு நடை.' (எ.) 'அம்பலக் கூத்தனைத் தினைத்தனைப்பொ ழுதும் மறந்துய்வனோ.'

௫௫. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளில் உள்ள என, என்று என்னும் இடைச்சொற்களுக்குப் பொருள எழுதுக:—

(௧.) 'நுண்ணெனத் துடித்தது மனம்.' (௨.) 'கார் வருமெனக் கருதி நொந்தாள்.' (௩.) பச்சென்று பசந்தது. (௪.) 'நரைவருமென் றெண்ணி.' (௫.) பாரியென்றொருவனுளன். (௬.) 'ஏயெனப் பூத மொன்றெழுந்ததாமரோ.' (எ.) 'எனதெனதென்றிருக்குமேழை பொருளை.' (அ.) 'சளசளவென மழை தாரை கான்றன.' (௯.) 'பொருக்கெனவெழுந்து தம் புரையுள்புக்கனர்.' (௧௦.) மெல்லென நடந்தது. (௧௧.) 'முழுவதூஉங் கற்றனமென்று களியற்க.' (௧௨.) 'ஒல்லென்றொலிக்குமொலி புனலூரற்கு.'

௫௬. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் உள்ள உம்மையிடை ச்சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுக:—

(௧.) 'நெடுங் கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்.' (௨.) 'அன்பிற்கு முண்டோவடைக்குந் தாழ்.' (௩.) 'எந்நன்றி கொன்றார்க்குமுய் வுண்டாம்.' (௪.) 'நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை - யன்றே யொழிய விடல்.' (௫.) 'எல்லார்க்கு நன்றாம் பணிதல்.' (௬.) 'கல் லாதவரு நனி நல்லர்.' (எ.) 'கற்றிலனாயினுங் கேட்க.' (அ.) 'நய னில சொல்லினுஞ் சொல்லுக.' (௯.) நெடியனுமாயினன்.

ருஎ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளில் மன்னிடைச்சொல் எவ்வெப் பொருளில் வந்தது?—

(க.) 'மன்னுயிரெல்லாந் தொழும்.' (உ.) 'துறப்பார் மற்றுப்புரவில்லார்.' (ங.) 'உள்ளிய தெய்த லெளிது மன்.' (ச) 'கனவினுமின்றது மன்றோ.' (ரு.) 'கசதப மிகும் விதவாதனமன்னே.' (சு.) 'ஊடுகமன்றோவொளியிழை.' (எ.) 'கண்டது மன்னுமொருநாள்.' (அ.) 'உள்ளுவன் மன் யான்.'

ருஅ. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர்மொழிகளில் மற்றிடைச் சொல் எவ்வெப் பொருளில் வந்தது?—

(க.) 'கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே - யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.' (உ.) 'அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்க மற்றது-பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.' (ங.) 'விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான் மற்றாங்கே-பசும்புற்றலைகாண்பரிது. (ச.) 'மற்றையண்டமுந் தன்பெயரே சொல வாழ்ந்தான்.' (ரு.) 'இடர்பெரிதுமுடையேன் மற்றென்செய்கேனென்செய்கேன். (சு.) 'மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி நின்றிருப் பாதமே மனம் பாவித்தேன்.'

ருசு. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளிலே கொல்லிடைச் சொல் எவ்வெப்பொருளில் வந்தது?—

(க.) 'இன்றுகொலன்றுகொலென்று கொலென்னாது-பின்றையே நின்றது கூற்றம்.' (உ.) 'என்னின் வேறரக்கியர் யாண்டையார் கொலோ.' (ங.) 'ஆசை நோய்க்கு மருந்துமுண்டாங்கொலோ.'

சுo. அப்பியாசம்.

மேல் வருந் தொடர் மொழிகளில் உள்ள இடைச்சொற்களை எடுத்துக் காட்டி, அவற்றிற்குப் பொருள் எழுதுக:—

(க.) 'அந்தில் விற் பயிற்றுந் தானம் வழிபடவாங்குச் சென்றாள்.' (உ.) 'ஊடலினுண்டாங்கோர் துன்பம்.' (ங.) 'மண்ணிடங்கொண்டயானை மணிமருப் பிடையிட்டம்ம.' (ச.) 'வினை செய்வார் தஞ் சுற்றம் வேண்டாதாரென்றாங் - கனைவரையு மாராய்வதொற்று.' (ரு.) 'செறிகவின்றம்ம திருவொடும் பொலிந்தே.' (சு.) 'பிடவமுங் களவுமொடு நிறை பூப்ப.' (எ.) 'அம்ம மற்றதனை யோரீர்.'

லக்கணவமைதி

இலக்கணங் கற்றவர், இலக்கியத்தில் அவ்விலக்கணம் அமைந்து கிடக்கு முறைமையை ஆராய்ந்து விதியோடுகூறப் பயிலல்வேண்டும். அது செய்யப் பயிலாவிடத்து இலக்கணநூற் கல்வியால் ஒருபயனும் இல்லை.

வாக்கியத்திலாயினுஞ் செய்யுளிலாயினும் இலக்கணவமைதி கூறுதல் ஆறுவகைப்படும்:—

(க.) பதங்களைப் பிரித்து, இது பகாப்பதம் இது பகுபதம் என வகுத்துப், பகுபதங்கள் பகுதி முதலிய உறுப்புக்களான் முடிந்தமை கூறுதல்.

(உ.) பதங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கு நிலையைநோக்கி, இது வேற்றுமை வழியில் இன்ன தொடர், இது அல்வழியில் இன்ன தொடர் எனக் கூறுதல்.

(௩.) பதத்தோடு பதமும் பதத்தோடு உருபும் புணர்ந்து நின்ற முறைமையைச் சூத்திரவிதியோடும் எடுத்துக் கூறுதல்.

(௪.) ஒவ்வொரு சொற்கும் இலக்கணமும் முடிக்குஞ் சொல்லுங் கூறுதல்.

(௫.) முக்கியமாகிய எழுவாயையும், பயனிலையையும், செயப்படுபொருள் உண்டாயின் அதனையும், எடுத்துக் காட்டி, அதனை விசேடித்து நிற்கும் விசேடணத்தை விளக்குதல்.

(௬.) முக்கியமாகிய பயனிலையை எடுத்துக் கூறி, அதனைத் தொடர்ந்து வரும் பதங்கள் ஒன்றையொன்று அவாவி நிற்கு நிலையை வினவிடைகளான் இனிது விளக்குதல்.

பகுபதமுடிபு.

பெயர்ப்பகுபதம்.

அவன் என்னுஞ் சுட்டுப்பொருட் பெயர்ப்பகுபதம், அ என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும் பெற்று, "எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடையில் வகரமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திர விதியால் அவ்வகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

தமன் என்னுங் கிளைப்பொருட்பெயர்ப் பகுபதம், தாம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும் பெற்று, "தான் றாமுதல் குறுகும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதி முதல் குறுகி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இறுதி மகர மெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

பொன்னன் என்னும் பொருட்பெயர்ப்பகுபதம், பொன் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும் பெற்று, "தனிக்குறின் முன்னொற்றுயிர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று னகரமெய் இரட்டித்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து." என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த னகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நிலத்தன் என்னும் இடப்பெயர்ப்பகுபதம், நிலம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும் பெற்று, "பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும் புணர்வழி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவைகளுக்கு இடையே அத்துச்சாரியை தோன்றி, "மவ்வீ றொற்றழிந்துயிரீ றொப்பவும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று மகரமெய்கெட்டு அகரவுயிரீறாகநின்று, "அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையின் முதல் அகரவுயிரும் "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்றுகரமுங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற தகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

பிரபவன் என்னுங் காலப்பெயர்ப் பகுபதம், பிரபவம் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும் பெற்று, "ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று அம் குறைந்து வகரமெய்யீறாக நின்று, "உடன்மே

லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ்வகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

திணிதோளன் என்னுஞ் சினைப்பெயர்ப்பகுபதம், திணி தோள் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆணபால் விகுதியும் பெற்று,"உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதி யீற்று ளகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நல்லன் என்னுங் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், நன்மை என்னும் பகுதியும், அன என்னும் ஆண்பால் விகுதியும் பெற்று, "ஈறு போதல்" என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று மை விகுதி கெட்டு நல் என நின்று, "தனிக்குறின் முன்னொற்று" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் லகரமெய் இரட்டித்து, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த லகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

கரியன் என்னுங் குணப்பெயர்ப் பகுபதம் கருமை என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும் பெற்று, "ஈறு போதல்" என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிகுதி கெட்டு, "இடையுகர மிய்யாதல்" என்னும் விதியால் இடையுகரம் இகரமாகத் திரிந்து, "இ ஈ ஐவழி யவ்வும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம் மெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செய்யன் என்னுங் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், செம்மை என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும் பெற்று, "ஈறு போதல்" என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிகுதி கெட்டு,"முன்னின்ற மெய் திரிதல்" என்னும் விதியான் மகரமெய் யகரமெய்யாகத் திரிந்து, "தனிக்குறின் முன்னொற்று" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ் யகரமெய் இரட்டித்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த யகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செவ்வியான் என்னும் பண்புப்பெயர்ப் பகுபதம், செம்மை என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இகரச்சாரியையும் பெற்று, "ஈறு போதல்" என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிகுதி கெட்டு, "முன்னின்ற மெய் திரிதல்" என்னும் விதியால் மகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து, "தனிக்குறின் முன்னொற்று" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரமெய் இரட்டித்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்

இரட்டித்த மெய்யின்மேற் சாரியை இகரவுயிரேறி, "இ ஈ ஐவழி யவ்வும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின் மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

பாசி என்னுங் குணப்பெயர்ப் பகுபதம், பசுமை என்னும் பகுதியும், இ என்னும் விகுதியும் பெற்று, "ஈறு போதல்" என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று மைவிகுதி கெட்டு, "ஆதி நீடல்" என்னும் விதியாற் பகுதி முதனீண்டு, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சகரமெய்யின்மேலுள்ள உகரங் கெட்டு, "உடன் மேலுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற சகரமெய்யின்மேல் விகுதி இகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

ஓதுவான் என்னுந் தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம், ஓது என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே வகரவிடைநிலையும் பெற்று, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது. ஓதுதலுடையவன் என்பது பொருள்.*

நன்மை என்னும் பண்புப்பெயர்ப் பகுபதம், நல் என்னும் பகுதியும், மை என்னும் பண்புப்பெயர் விகுதியும் பெற்று, "மெலி மேவினணவும்" என்னும் விதியாற் பகுதியீற்று லகரமெய் னகர மெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது.

வருதல் என்னுந் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம், வா என்னும் பகுதியும், தல் என்னுந் தொழிற்பெயர்விகுதியும் பெற்று, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துக் 'குறுக்கல்' என்னும் விதியாற் பகுதி முதல் குறுகி, 'விரித்தல்' என்னும் விதியால் ரகரவுகரம் விரிந்து, முடிந்தது.

உடுக்கை என்னுந் தொழிற்பெயர்ப் பகுபதம், உடு என்னும் பகுதியும், கை என்னுந் தொழிற்பெயர் விகுதியும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விகுதிக் ககரமிகுந்து, முடிந்தது. உடுத்தல் என்பது பொருள்.

உடுக்கை என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம் உடு என்னும் பகுதியும், ஐ என்னுஞ் செயப்படுபொருள் விகுதியும்,

* ஓதுவான் என்பது எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதமாயின், ஓது பகுதி; ஆன் விகுதி; வகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை. எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதமாயின், ஓது பகுதி; வான் எதிர்கால வினையெச்ச விகுதி.

அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைக் ககரமிருந்து, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் சாரியையீற்றுகரங் கெட்டு, "உடன்மேலுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற ககரவொற்றின்மேல் விகுதி ஐகாரவுயிரேறி, முடிந்தது. உடுக்கப்படுவது என்பது பொருள்.

தொல்காப்பியம் என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், தொல்காப்பியன் என்னும் பகுதியும், அம் என்னுஞ் செயப்படுபொருள்விகுதியும் பெற்று, "ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று அன் குறைந்து யகரமெய்யீறாக நின்று, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ் யகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. தொல்காப்பியனாற் செயப்பட்டது என்பது பொருள்.

எழுத்து என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், எழுது என்னும் பகுதியும், ஐ என்னுஞ் செயப்படுபொருள் விகுதியும் பெற்று, அவ்விகுதி கெட்டுக், கெட்டவிடத்துத் தகரவொற்றிரட்டித்து, முடிந்தது. எழுதப்படுவது என்பது பொருள். பாட்டென்பது முதலியனவும் இவ்வாறே முடிதலறிக.

ஊண் என்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர்ப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஐ என்னுஞ் செயப்படுபொருள் விகுதியும் பெற்று, அவ்விகுதி கெட்டுப் பகுதி முதனீண்டு, முடிந்தது. உண்ணப்படுவது என்பது பொருள். தீன், கோள் என்பன முதலியனவும் இவ்வாறே முடிதலறிக.

காய் என்னும் வினைமுதற்பொருட்பெயர்ப் பகுபதம், காய் என்னும் பகுதியும், இ என்னும் வினைமுதற்பொருள் விகுதியும் பெற்று, அவ்விகுதி கெட்டு,முடிந்தது.காய்ப்பது என்பது பொருள். தளிர், பூ, கனி, திரை, நரை, அலை என்பனமுதலியனவும் இவ்வாறே முடிதலறிக.

வினைமுற்றுப்பகுபதம்.

உண்டான் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டும் டகரவிடைநிலையும் பெற்று, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலை டகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

உண்கின்றான் என்னு நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங் காட்டுங் கின்றிடைநிலையும் பெற்று, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்று உகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற றகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

உண்ணுவான் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங் காட்டும் வகரவிடைநிலையும், பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையே உகரச்சாரியையும் பெற்று, "தனிக்குறின் முன்னொற்று" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று ணகரமெய் இரட்டித்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த ணகரமெய்யின்மேற் சாரியை உகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைவகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது. *

நடந்தனன் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகரவிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையே அன்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிகுந்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்று னகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

வருகின்றனன் என்னு நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம், வா என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங் காட்டுங் கின்றிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையே அன்சாரியையும் பெற்று, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துக் 'குறுக்கல்' என்னும் விதியாற் பகுதி முதல் குறுகி, 'விரித்தல்' என்னும் விதி

---

* உண்ணுவான் என்பது எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதமாயின், உண் பகுதி; உ சாரியை; வான் எதிர்காலவினையெச்ச விகுதி.

யால் ரகரவுகரம் விரிந்து, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திர விதியால் இடைநிலையீற்றுகரங்கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங்கெட நின்ற றகரவொற்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்று னகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடப்பான் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும் ஆன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும் அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங் காட்டும் பகரவிடைநிலையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைப் பகர மிகுந்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைப் பகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடந்தது என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், து என்னும் ஒன்றன்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையே அகரச்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிகுந்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரவல்லொற்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடப்பித்தான் என்னும் பிறவினைப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், பி என்னும் பிறவினைவிகுதியும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விகுதிப் பகரமிகுந்து, அனைத்தும் ஒரு பகுதியாய் நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும், பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவிடைநிலையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினுநின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிகுந்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

அடிக்கப்பட்டான் என்னுஞ் செயப்பாட்டு வினைமுற்றுப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், படு என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினைவிகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும், அகரச்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்

னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைக் ககரமிருந்து, "முற்றுமற் றொரோ வழி" என்னும விதியாற் சாரியையீற்று உகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற ககரமெய்யின்மேலே சாரியை அகரவுயிரேறி, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விகுதிப் பகரமிருந்து, அடிக்கப்படு என அனைத்தும் ஒருபகுதியாக நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால்விகுதி பெற்று, படு என்பதனுடைய உகரமூர்ந்த டகர மெய் இரட்டித்து, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரவுயிர் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற டகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகார வுயிரேறி, முடிந்தது.

நடவான் என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையும் பெற்று, அவ்விடைநிலை கெட்டு, "இ ஈ ஐவழி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நடக்கின்றிலன் என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், நட என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங்காட்டுங் கின்றிடைநிலையும், இல் என்னும் எதிர்மறையிடைநிலையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் கின்றிடைநிலைக் ககரமிருந்து, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அவ்விடைநிலையீற் றுகரங்கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற றகரமெய்யின்மேல் எதிர்மறையிடைநிலை இகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் அவ்விடைநிலையீற்று லகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

எழுந்திட்டான் என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதம், எழு என்னும் பகுதியும், இடு என்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே துச்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைத் தகரமிருந்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் சாரியையீற்று உகரங்

கெட்டு, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற தகரமெய்யின்மேல் விகுதி இகரவுயிரேறி, எழுந்திடு என அனைத்தும் ஒருபகுதியாக நின்று, ஆன் என்னும் ஆண்பால் விகுதி பெற்று, இடு என்பதனுடைய உகரமூர்ந்த டகரமெய் இரட்டி, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரவுயிர் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற டகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரவுயிரேறி, முடிந்தது.

கழிந்தன்று என்னும் இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், கழி என்னும் பகுதியும் று என்னும் ஒன்றன்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகரவிடைநிலையும், இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையே அன்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமிகுந்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரவல்லொற்றின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. கழிந்தது என்பது பொருள்.

கழிந்தின்று என்னும் எதிர்மறையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம். கழி என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால் விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவிடைநிலையும், அவ்விடைநிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையே இல் என்னும எதிர்மறையிடைநிலையும் பெறறு, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் காலவிடைநிலைத் தகரமிகுந்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் மிகுந்த வல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் எதிர்மறை யிடைநிலை இகரவுயிரேறி, இடைநிலையீற்று லகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது. கழிந்திலது என்பது பொருள்.

கோடும் என்னும் எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், கொள், என்னும் பகுதியும், தும் என்னும் தன்மைப்பன்மை எதிர்காலவிகுதியும் பெற்று "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'நீட்டல்' என்னும் விதியாற் பகுதி முதனீண்டு, "குறில்செறியா லள" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று ளகரங் கெட்டு, "ண ளமுன் டணவும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விகுதித்தகரம் டகரமாகத் திரிந்து, முடிந்தது.

அற்று என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், அ என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால்விகுதியும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன் க ச த ப மிகும்" என்றமையாலே றகரமும் வல்லினமாதலால் விகுதி றகரவல்லொற்று மிகுந்து, முடிந்தது.

அனையர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், அ என்னும் பகுதியும், அர் என்னும் பலர்பால்விகுதியும், அவைகளுக்கிடையே னகரச்சாரியையும், ஐகாரச்சாரியையும் பெற்று, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியை னகரமெய்யின்மேற் சாரியை ஐகாரவுயிரேறி, "இ ஈ ஐ வழி யவ்வும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

இன்று என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதம், இல் என்னும் பகுதியும், று என்னும் ஒன்றன்பால்விகுதியும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரிந்து, முடிந்தது.

உணர்த்துகிற்பன் என்னும் எதிர்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதம், உணர்த்து என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் ஆண்பால்விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்காலங்காட்டும் பகரவிடைநிலையும், பகுதிக்குங் காலவிடைநிலைக்கும் இடையே கில் என்னும் ஆற்றலிடைநிலையும் பெற்று, ஆற்றலிடைநிலையீற்று லகரமெய் றகரமெய்யாகத் திரிந்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைப்பகரத்தின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செய் என்னு முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்றுப் பகுபதம், செய் என்னும் பகுதியும், ஆய் என்னு முன்னிலையேவல்விகுதியும் பெற்று, அவ்விகுதி கெட்டு, முடிந்தது.

பெயரெச்சப்பகுபதம்.

அடித்த என்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சப்பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிகுதியும், அவைக

* அற்று என்பது இறந்தகாலவினையெச்சப் பகுபதமாயின், அறு பகுதி; உகரமூர்ந்த றகரமெய் இரட்டித்து முடிந்தது எனக் கொள்க.

ளுக்கு இடையே இறந்தகாலங் காட்டுந் தகரவிடைநிலையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரமிருந்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

அடிக்கின்ற என்னு[நிகழ்காலப் பெயரெச்சப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே நிகழ்காலங்காட்டுங் கின்றிடைநிலையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலைக் ககரமிருந்து, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்றுகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற றகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

அடிக்கும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்சப் பகுபதம், அடி என்னும் பகுதியும், உம் என்னும் எதிர்காலப் பெயரெச்ச விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைக் ககரமிருந்து, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் சாரியையீற்றுகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற ககரமெய்யின்மேல் விகுதி உகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

சிறிய என்னுங் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சப் பகுபதம், சிறுமை என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிகுதியும் பெற்று, "ஈறுபோதல்" என்னும் விதியான் மைவிகுதி கெட்டு, "இடையுகரமிய்யாதல்" என்னும் விதியால் இடையுகரம் இகரமாகத் திரிந்து, "இ ஈ ஐ வழி யவ்வும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

உண்ணாத என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சப்பகுபதம், உண் என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்சவிகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே எதிர்மறை ஆகாரவிடைநிலையும், தகரவெழுத்துப்பேறும் பெற்று, "தனிக் குறின் முன்னொற்று" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று ணகரமெய் இரட்டித்து, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இரட்டித்த ணகரமெய்யின்மேல் இடைநிலை ஆகாரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூ

த்திரவிதியால் எழுத்துப்பேறாய் வந்த தகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

செய்கிலாத என்னும் எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சப்பகுபதம், செய் என்னும் பகுதியும், அ என்னும் பெயரெச்ச விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே, இல் என்னும் எதிர்மறையிடைநிலையும், பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையே குச்சாரியையும், இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கும் இடையே ஆகாரச்சாரியையும், தகரவெழுத்துப்பேறும் பெற்று, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் குச்சாரியையின் உகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற ககரமெய்யின்மேல் இடைநிலை இகரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் இடைநிலையீற்று லகரமெய்யின்மேற் சாரியை ஆகாரவுயிரேறி, இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் எழுத்துப்பேறாய் வந்த தகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

வினையெச்சப்பகுபதம்.

நின்று என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சப் பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும் உ என்னும் வினையெச்சவிகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இறந்தகாலங்காட்டும் றகரவிடைநிலையும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் இடைநிலை றகரமெய்க்கு இனமாகிய னகரமெய்யாகத் திரிந்து, "உடன்மே லுயிர்வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் இடைநிலை றகரமெய்யின்மேல் விகுதி உகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

நிற்க என்று முக்காலத்திற்குமுரிய வினையெச்சப்பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், அ என்னும் வினையெச்சவிகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் றகரமெய்யாகத் திரிந்து, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் சாரியையீற்று உகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற ககரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரவுயிரேறி, முடிந்தது. *

நிற்கின் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதம், நில் என்னும் பகுதியும், இன் என்னும் எதிர்காலவினையெச்ச விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே குச்சாரியையும் பெற்று, பகுதியீற்று லகரமெய் றகரமெய்யாகத் திரிந்து, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் சாரியை யீற்றுகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து"

---

* நிற்க என்பது வியங்கோள்வினைமுற்றுப் பகுபதமாயின், நில் பகுதி; க வியங்கோள்விகுதி.

என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெடநின்ற ககரமெய்யின்மேல் விகுதி இகரவுயிரேறி, முடிந்தது.

தோன்றியக்கால் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதம், தோன்று என்னும் பகுதியும், கால் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சவிகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே இன்சாரியையும், அகரச்சாரியையும் பெற்று, "உயிர்வரி னுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் பகுதியீற்று உகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற றகரமெய்யின்மேற் சாரியை இகரவுயிரேறி, "ஒருமொழி மூவழி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியையீற்று னகரமெய் குறைந்து, "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் யகரவுடம்படுமெய் தோன்றி, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அம்மெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விகுதிக் ககரமிகுந்து, முடிந்தது. தோன்றிய என்பது இங்கே பெயரெச்சமாகாமை, ககரத்தோற்றத்தால், விளங்கும்.

வறந்தக்கால் என்னும் எதிர்காலவினையெச்சப் பகுபதம், வற என்னும் பகுதியும், கால் என்னும் எதிர்கால வினையெச்ச விகுதியும், அவைகளுக்கு இடையே துச்சாரியையும், அகரச்சாரியையும் பெற்று, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சாரியைத் தகரமிகுந்து, "வலித்தன் மெலித்தல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியான் மிகுந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக விகாரப்பட்டு, "முற்றுமற் றொரோவழி" என்னும் விதியாற் சாரியையீற் றுகரங் கெட்டு, "உடன்மே லுயிர் வந்து" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உகரங் கெட நின்ற தகரமெய்யின்மேற் சாரியை அகரவுயிரேறி, "இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் விகுதிக் ககரமிகுந்து, முடிந்தது.

பின் வரும் பொதுப்பகுபதங்களை முடிக்க:—

சாவான்: (௧.) உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
(௨.) எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைமுற்று.
(௩.) எதிர்கால வினையெச்சம்.

செய்யாய்: (௧.) முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்று.
(௨.) முன்னிலையொருமை யெதிர்மறை வினைமுற்று.

செய்யீர்: (௧.) முன்னிலையேவற் பன்மைவினைமுற்று.
(௨.) முன்னிலைப்பன்மை யெதிர்மறை வினைமுற்று.

தழைப்ப: (க.) பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.
(உ.) பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.
(ங.) செயவெனெச்சம்.

அன்ன: (க.) குறிப்புவினைமுற்று.
(உ.) குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்.

செவ்விய: (க.) குறிப்புவினைமுற்று.
(உ.) குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்.

வேட்கும்: (க.) நிகழ்கால எதிர்காலவினைமுற்று.
(உ.) எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.

வந்து: (க.) தன்மையொருமை வினைமுற்று.
(உ.) இறந்தகால வினையெச்சம்.

உண்டு: (க.) தன்மையொருமை வினைமுற்று.
(உ.) இறந்தகால வினையெச்சம்.
(ங.) அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று.

தேடிய: (க.) இறந்தகாலவினைமுற்று.
(உ.) வியங்கோள்வினைமுற்று.
(ங.) இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்.
(ச.) எதிர்கால வினையெச்சம்.

பின் வரும் பகுபதங்களை முடிக்க:—

பிறன், அறிஞன், நடை, நட்பு, நுட்பம், பிறிது, ஆய, கண்பு, ஐவர், இன்றி, வெற்பன், செய்ய, எழுவர், எச்சம், அல்லால், வலைச்சி, எற்று, ஒருவன், உழுநன், புலைச்சி, நால்வர், இடைச்சி, வானத்தி, சேர்ந்தது, எனைத்து, அல்லாமல், ஒருத்தி, தருகின்ற, ஓணத்தான், அல்லது, வாராத, மற்றையான், கரியவை, வெந்தது, தச்சிச்சி, கூயிற்று, வண்ணாத்தி, சென்றும், இல்லன, ஏமாந்தேம், கட்வுள், மாண்டார், பாணத்தி, நின்றனெம், செய்தென, வாழிய, மலையாட்டி, சொன்னான், சேறு, என்றிசினோர், கனன்று, வேளாட்டி, சூன்றிட்டது, சேறி, பொருட்டு, இல்லாத, எண்மர், உண்டனென், செய்தக்கடை, சேறும், உண்ணு, சோகாப்பர், உண்ணுதி, அழுக்கறுப்பான், வந்தன்று, செய்துகொண்டான், உண்டேல், கொணர்ந்தான், உணர்த்துகிற்றும், உண்டலும்.

சொல்லிலக்கண சூசி.

௧. பெயர்ச்சொல்.

௧. பொருட்பெயர்.

௧. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்.

௨. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப்படர்க்கைப்பெயர்.

௩. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்.

௪. உயர்திணையிருகூற்றொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப் பெயர். [ஒருவர்.]

௫. அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கைப் பெயர்.

௬. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்.

௭. அஃறிணையிருபாற் படர்க்கைப் பொதுப்பெயர், [=பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்=அஃறிணையியற்பெயர்.]

௮. இருதிணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப் பெயர்.

௯. இருதிணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப்பெயர்.

௧௦. இருதிணை முக்கூற்றொருமைப் படர்க்கைப் பொதுப் பெயர்.

௧௧. இருதிணையிருகூற்றுப் பன்மைப் படர்க்கைப் பொதுப்பெயர்.

௧௨. தன்மையொருமைப் பெயர்.

௧௩. தன்மைப் பன்மைப்பெயர்.

௧௪. முன்னிலையொருமைப் பெயர்.

௧௫. முன்னிலைப் பன்மைப்பெயர்.

௧௬. இருதிணைப் பன்மை மூவிடப் பொதுப்பெயர். [எல்லாம்.]

௨. பண்புப்பெயர்.

௧. பண்புப்பெயர்.

௩. தொழிற்பெயர்.

௧. தொழிற்பெயர்.

ச. வினையாலணையும் பெயர்.

தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

க. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை யிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

உ. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௩. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

ச. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௫. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௬. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

எ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

அ. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௯. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

க0. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும்பெயர்.

கக. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

கஉ. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

க௩. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

கச. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

க௫. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௧௬. தன்மையொருமை யிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௧௭. தன்மையொருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்.

௧௮. தன்மையொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்.

௧௯. தன்மைப் பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨0. தன்மைப் பன்மை நிகழ்காலந் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௧. தன்மைப் பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௨. முன்னிலையொருமையிறந்தகாலந் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௩. முன்னிலையொருமை நிகழ்காலந் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௪. முன்னிலையொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௫. முன்னிலைப் பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௬. முன்னிலைப் பன்மை நிகழ்காலந் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

௨௭. முன்னிலைப் பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினையாலணையும் பெயர்.

குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௧. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௨. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௩. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௪. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௫. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௬. தன்மையொருமைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௭. தன்மைப் பன்மைக் குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

௮. முன்னிலையொருமைக்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்.

௯. முன்னிலைப் பன்மைக்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்.

பெயர்ச்சொன்னிலை நான்கு வகைப்படும்:—

(௧.) வேற்றுமையுருபேற்று வினைப்பயனிலையாயினும் பெயர்ப்பயனிலையாயினுங் கொள்வது.

(௨.) வேற்றுமையுருபேலாது எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வருவது.

(௩.) வினைமுற்றுக்குப் பயனிலையாய் வருவது.

(௪.) பெயரை விசேடித்து நிற்பது.

௨. வினைச் சொல்.

௧. முற்றுவினை.

தெரிநிலை வினைமுற்று.

௧. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௩. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௪. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௫. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௬. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௭. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௮. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௯. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெரிநி

௧௦. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௧. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௨. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெ

௧௩. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௪. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௫. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கையெதிர்காலத் தெ

௧௬. தன்மையொருமையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௭. தன்மையொருமை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௮. தன்மையொருமை யெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௧௯. தன்மைப் பன்மையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௦. தன்மைப் பன்மை நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௧. தன்மைப் பன்மை யெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௨. முன்னிலையொருமையிறந்தகாலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௩. முன்னிலையொருமை நிகழ்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௪. முன்னிலையொருமையெதிர்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௫. முன்னிலைப்பன்மையிறந்தகாலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௬. முன்னிலைப் பன்மை நிகழ்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௭. முன்னிலைப்பன்மையெதிர்காலத்தெரிநிலைவினைமுற்று.

௨௮. முன்னிலையேவலொருமையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினை ற்று.

உ௯. முன்னிலைபேவற் பன்மையெதிர்காலத் தெரிநிலைவினை முற்று.

௩0. இருதிணையைம்பான் மூவிடத்தெதிர்கால வியங்கோள் வினைமுற்று.

௩௧. பலர்பாலொழிந்த நாற்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலவெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று. [செய்யும்.]

குறிப்புவினைமுற்று.

௧. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௨. உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௩. உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கைக்குறிப்புவினைமுற்று.

௪. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௫. அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௬. உயர்திணை முப்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௭. அஃறிணையிருபாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௮. தன்மையொருமைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௯. தன்மைப் பன்மைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௧0. முன்னிலையொருமைக் குறிப்புவினைமுற்று.

௧௧. முன்னிலைப் பன்மைக் குறிப்புவினைமுற்று.

தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொன்னிலை மூன்று வகைப்படும்:—

(௧.) எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வருவது.

(௨.) பெயர்ப்பயனிலை கொள்வது.

(௩.) வினையெச்சப்பொருள் தந்து வினைகொள்வது.

குறிப்புவினைமுற்றுச் சொன்னிலை நான்கு வகைப்படும்:—

(௧) எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வருவது.

(௨.) பெயர்ப்பயனிலை கொள்வது.

(௩.) வினையெச்சப்பொருள் தந்து வினைகொள்வது.

(௪.) பெயரெச்சப்பொருள் தந்து பெயர்கொள்வது.

௨. பெயரெச்சம்.

தெரிநிலைவினைப்பெயரெச்சம்.

க. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.
௨. நிகழ்காலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.
௩. எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.
௪. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்.

குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

க. குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.
௨. எதிர்மறைக் குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம்.

பெயரெச்சச் சொன்னிலை: வினைமுதற்பெயர், கருவிப் பெயர், இடப்பெயர், தொழிற்பெயர், காலப்பெயர், செயப்படுபொருட்பெயர் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களுள் ஒன்று கொள்வது.

௩. வினையெச்சம்.

தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.

க. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.
௨. முக்காலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.
௩. எதிர்காலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.
௪. எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்.

குறிப்புவினை வினையெச்சம்.

க. குறிப்புவினை வினையெச்சம். [=வினையெச்சக்குறிப்பு.]
௨. எதிர்மறைக் குறிப்புவினை வினையெச்சம்.

வினையெச்சச் சொன்னிலை: தன்கருத்தாவின் வினையாயினும் பிறகருத்தாவின் வினையாயினுங் கொள்வது.

௩. இடைச்சொல்.

க. வேற்றுமையுருபிடைச்சொல்.
௨. இடைநிலையுருபிடைச்சொல்.
௩. விகுதியுருபிடைச்சொல்.
௪. சாரியையுருபிடைச்சொல்.

௫. உவமவுருபிடைச்சொல்.
௬. தத்தம்பொருளுணர்த்துமிடைச்சொல்.
௭. இசைநிறையிடைச்சொல்.
௮. அசைநிலையிடைச்சொல்.
௯. ஒலிக்குறிப்பிடைச்சொல்.
௧0. அச்சக்குறிப்பிடைச்சொல்.
௧௧. விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல்.

௪. உரிச்சொல்.

௧. இசையுரிச்சொல்.
௨. குறிப்புரிச்சொல்.
௩. பண்புரிச்சொல்.

அல்லது,

௧. குணபபணபுரிசசொல்.
௨. தொழிற்பண்புரிசசொல்.

உரிசசொன்னிலை பெயரேனும் வினையேனுங் கொள்வது.

இலக்கணங் கூறிய உதாரணங்கள்.

அரசன் வந்தான்.

அரசன் என்பது உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வந்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. வந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அரசன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

இந்திரன் அசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்தான்.

இந்திரன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது காத்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. அசுரர். எ-து. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது கொன்று என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. கொன்று. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது காத்தான் என்னுந் தன்கருத்தாவின் வினை கொண்டது. தேவர். எ-து. உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைப்

பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது காத்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. காத்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று; அது இந்திரன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

என்று வந்தாய்?

என்று. எ-து. ஏழாம்வேற்றுமை யிடப்பொருளுணர நின்ற இடைச்சொல். வந்தாய். எ-து. முன்னிலையொருமையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று; அது நீ என்னுந் தோன்றுவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

யான் பிறந்தவூர் சிதம்பரம்.

யான். எ-து. தன்மையொருமைப் பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது பிறந்த என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. பிறந்த. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்; அது ஊர் என்னும் இடப்பெயர் கொண்டது. ஊர். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது சிதம்பரம் என்னும் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. சிதம்பரம். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது ஊர் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

இங்கு வந்து போயினான் கொற்றன்.

இங்கு. எ-து. ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளுணர நின்ற இடைச்சொல். வந்து. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது போயினான் என்னுந் தன்கருத்தாவின் வினைகொண்டது. போயினான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது கொற்றன் என்னும் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. கொற்றன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது போயினான் என்னுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

இந்நூல் செய்தான் ஆசிரியனகத்தியன்.

இ. எ-து. சுட்டிடைச்சொல். நூல். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபு தொகப்பெற்றது; அது செய்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. செய்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அகத்தி

யன் என்னும் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. ஆசிரியன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப் பெயர்; அது அகத்தியன் என்னும் பெயரை விசேடித்து நின்றது. அகத்தியன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; அது செய்தான் என்னுந் தெரிநிலைவினைமுற்றுக்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

மழை பெய்யக் குளநிறைந்தது.

மழை. எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது பெய்ய என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. பெய்ய. எ-து. முக்காலத்தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது, இங்கே காரணப்பொருளில் வருதலால், இறந்தகாலத்தது; அது நிறைந்தது என்னும் பிறகருத்தாவின் வினைகொண்டது. குளம். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது நிறைந்தது என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. நிறைந்தது. எ-து. அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது குளம் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

சூரியனுதிக்க வந்தான்.

சூரியன். எ-து. அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது உதிக்க என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. உதிக்க. எ-து. முக்காலத் தெரிநிலை வினை வினையெச்சம்; அது, இங்கே இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்தது என்னும் பொருள்பட வருதலால், நிகழ்காலத்தது; அது வந்தான் என்னும் பிறகருத்தாவின் வினைகொண்டது. வந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று; அது அவன் என்னுந் தோன்றாவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

கற்க வந்தேன்.

கற்க. எ-து. முக்காலத்தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அது, இங்கே காரியப்பொருளில் வருதலால், எதிர்காலத்தது; அது வந்தேன் என்னுந் தன்கருத்தாவின் வினைகொண்டது. வந்தேன். எ-து. தன்மை யொருமை யிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று; அது யான் என்னுந் தோன்றாவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

படிக்குந்தோறும் அறிவு வளரும்.

படிக்கும். எ-து. எதிர்காலத் தெரிநிலைவினைப் பெயரெச்சம்; அது பெயர்த்தன்மை எய்தி நின்ற தோறும் என்னும் இடைச்சொற்

கொண்டது. தோறும். எ-து. தொழிற்பயில்வுப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். அறிவு. எ-து. பண்புப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வளரும் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. வளரும். எ-து. பலர்பாலொழிந்த நாற்பாற் படர்க்கை நிகழ்காலவெதிர்காலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அறிவு என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

நம்பி காலொடிந்து விழ்ந்தான்.

நம்பி. எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது வீழ்ந்தான் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. கால். எ-து. பால்பகாவஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்; திரிபின்மையாகிய எழுவாயுருபேற்றது; அது ஒடிந்து என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. ஒடிந்து. எ-து. இறந்தகாலத் தெரிநிலைவினை வினையெச்சம்; அச்சினைவினையெச்சம் வீழ்ந்தான் என்னும் முதல்வினை கொண்டது. வீழ்ந்தான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலை வினைமுற்று; அது நம்பி என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

ஆசிரியனைக் கண்டனன் வணங்கினான்.

ஆசிரியன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்; செயப்படுபொருளில் வந்த ஐ என்னும் இரண்டனுருபேற்றது; அது கண்டனன் என்னும் வினைப்பயனிலை கொண்டது. கண்டனன். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கை யிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது, இங்கே கண்டு அல்லது கண்டனனாகி என வினையெச்சப்பொருளைத் தருதலால், வினையெச்சம்; அது வணங்கினான் என்னுந் தன்கருத்தாவின் வினைகொண்டது. வணங்கினான். எ-து. உயர்திணையாண்பாலொருமைப் படர்க்கையிறந்தகாலத் தெரிநிலைவினைமுற்று; அது அவன் என்னுந் தோன்றாவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்தது.

தழைவிரிகடுக்கைமாலைத்தனிமுதல்சடையிற்சூடுங்
குழவிவெண்டிங்களிற்றகோட்டதிருறையென்றெண்ணிப்
புழைநெடுங்கரத்தாற்பற்றிப்பொற்புறவிணைத்துநோக்கு
மழைமதக்களிற்றின்செய்யமலரடிசென்னிவைப்பாம்.

இச்செய்யுளில்: "எண்மூவெழுத்து" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "இயல்பினும் விதியினும்" என்

னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "இ ஈ ஐ வழி" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "உடன் மேலுயிர்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "அல்வழி இ ஐ" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "பொதுப்பெய ருயர்திணைப் பெயர்கள்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "ஈறுபோதல்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "மூன்றாறுருபெண்" என்னுஞ் சூத்திரவிதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "நெடிலோடுயிர்த்தொடர்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "மவ்வீறொற்றழிந்து" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர்கள் எவை? "ல ள வேற்றுமையிற் றடவும்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "ன ல முன் ற ன வும்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "இடையுரி வடசொலின்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "அத்தினகரம்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது? "இயல்பின் விகாரமும்" என்னுஞ் சூத்திர விதிப்படி புணர்ந்த தொடர் எது?

இச்செய்யுளில்: வினைத்தொகையுண்டாயின், அஃதெது? அஃதெப்படி விரியும்? வேற்றுமைத்தொகைகள் எவை? அவை எப்படி விரியும்? பண்புத்தொகைகள் எவை? அவை எப்படி விரியும்? உவமைத்தொகைகள் எவை? அவை எப்படி விரியும்? வேற்றுமை விரித்தொடர்கள் எவை? எழுவாய்த்தொடர்கள் எவை? எவ்வெவ்வேற்றுமையுருபுகள் எவ்வெப்பயனிலை கொண்டன? பெயரெச்சங்கள் எவை? எவ்வெப்பெயரெச்சம் எவ்வெப்பெயர் கொண்டது? வினையெச்சங்கள் எவை? எவ்வெவ்வினையெச்சம் எவ்வெவ்வினைகொண்டது? ஆகுபெயருண்டாயின், அஃதெது? அஃது என்னவாகுபெயர்?

இச்செய்யுளில் எழுவாய் எது? பயனிலை எது? செயப்படுபொருள் எது? பயனிலைக்கு விசேடணம் யாது? செயப்படுபொருட்கு விசேடணம் யாது?

உபாத்தியாயருக்கு அறிவித்தல்.

உபாத்தியாயர், நாடோறுந் தாம் மாணாக்கர்களுக்குச் சொல்லும் பாடத்தை, முன்னரே வீட்டிலே அவதானத்தோடு வாசித்துச், செவ்வையாக ஆராய்ந்து, உள்ளத்தில் அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

மாணாக்கர்களுக்கு அறிவித்தல்.

க. மாணாக்கர்கள், நாடோறும், தங்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட பாடத்தை, உபாத்தியாயரிடத்தே கேட்டு முன்னரே வீட்டிலே அவதானத்தோடு பலமுறை வாசித்துச், சூத்திரத்தை நெட்டுருப் பண்ணிக்கொள்ளல்வேண்டும்.

உ. அவ்வவ்விதிகளுக்கு உரையிலே காட்டப்பட்ட உதாரணங்களில் அவ்வவ்விதிகளை நன்றாக விளக்கப் பயிலல்வேண்டும்.

ந. பரீக்ஷை வினாக்களை வாசித்து, ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் விடை தங்களுக்குத் தோன்றுகின்றதோ தோன்றவில்லையோ என்று ஆராய்ந்துகொண்டு, பின்பு அவ்வவ் வினாவின் முதலிலே குறிக்கப்பட்ட எண்ணையுடைய சூத்திரத்தையும் அதனுரையையும் வாசித்து, விடை இது என்று நிச்சயித்து உள்ளத்தமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ச. வித்தியாசாலையிலே உபாத்தியாயரிடத்தே சூத்திர பாடத்தை ஒப்பித்து, அதைப் பதச்சேதம்பண்ணி, அதற்குப் பொருள் தங்கள் வசனத்தினாலே சொல்லல்வேண்டும்.

ரு. உபாத்தியாயர் வினாவும் வினாவுக்கு விடை தங்கள் வசனத்தினாலே சொல்லிக்கொண்டு, பின்பு அதற்குச் சூத்திரத்தை அல்லது சூத்திரபாகத்தைப் பிரமாணமாகச் சொல்லல்வேண்டும்.

சு. அப்பியாச வினாக்களுக்கு விடை காகிதத்திலாயினுங் கற்பலகையிலாயினும் எழுதி, உபாத்தியாயருக்குக் காட்டித் திருத்துவித்து, அப்படித் திருத்தப்பட்டதைத் தாங்கள் பார்த்து உள்ளத்தமைத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

௭. தாங்கள் வாசிக்கும் வசன வடிவாகிய இலக்கியத்திலுஞ் செய்யுள்வடிவாகிய இலக்கியத்திலும் இலக்கணமுடிபும் அதற்குச் சூத்திரப் பிரமாணமுஞ் சொல்லப் பழகல் வேண்டும்.

௮. தப்பாது இடையிடையே பழம் பாடங்களைச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

௯. மாணுக்கர்கள், ஒருவரை ஒருவர் வினவியும், வினவியவி ருவுக்கு விடைசொல்லியும், பயிலல்வேண்டும்.

௧௦. பேசும் பொழுதும் எழுதும் பொழுதும் இலக்கணப் பிழைபறப் பேசவும் எழுதவும் பழகல் வேண்டும். பிழை படப் பேசினும் எழுதினும், இலக்கணக் கல்வியாற் பயன் ஒருசிறிதும் இல்லை. பேசும்பொழுதும் எழுதும் பொழுதும், எல்லாருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க இயற்சொற்களை வழங்கல் வேண்டும்.

௧௧. இலக்கணப் பிழையுடைய வசனங்களையுஞ் செய்யுள்க ளையுந் திருத்தப் பழகல்வேண்டும்.

நன்னூற்சூத்திரவகராதி.

சூத்திரம்.	எண்.
அ ஆ ஈறற	௫௩
அ ஆ உ ஊ	
அ ஆ ள் ஓ	
அ இ உம	௩௮
அ ஐ முத	௬௨
அகமுனர்ச்	௩௪௭
அசைநிலை	௩௧௦
அடிநாவ	௪௩
அடைசினை	௩௧௪
அடைமொழி	௩௧௪
அண்ணநுனிநாநனி	௪௪
அண்ணநுனிநாவரு	௪௩
அண்பல்லடி	௪௩
அண்பன்முத	[illegible]
அண்மையினி	௨௩௬
அதுமுன் வரு	௧௧௮
அதுவே, இயற்	௧௮௮
அத்தினகர	௧௭௧
அந்திலாங்	௩௩௯
அம்மவுரை	௩௩௯
அம்மாமென்	௨௫௫
அம்முதலீரா	௩௮
அம்முனிகர	௬௩
அரிதிற்பெயக்	௨௨
அர் ஆர் பவ்	௨[illegible]
[illegible]	௧௧௫
அல்வழியாமா	௧௧௧
அவற்றுள், அ இ	௩௮
அவற்றுள், எழு	௨௧௨
அவற்றுள், எழா	௮௫
அவற்றுள், ஒன்	௨௦௧
அவற்றுள், கிளை	௧௯௩
அவற்றுள், முத	௨௬௬
அவற்றுள், முய	௪௨

சூத்திரம்.	எண்.
[illegible]வற்றுள், வ[illegible]	
[illegible]வைதாம், முற்று	௨௪௮
[illegible]வ்வழி, ஆவி	௪௨
[illegible]வ்வினையாள	௨௮
[illegible]	௨௮
[illegible]	௩௯
[illegible]	௨௫௧
[illegible]றமயபாருள	௮
[illegible]	௩௪௫
[illegible]	௩௦௩
[illegible]னஞணாறு	௨௫௧
[illegible]ன் ஆன் அள்	௭௫
[illegible]ன் வன் ளின்	௧௬௬
[illegible]னறு யனறு	௧௧௩
[illegible]ன்னமாவே	௨௪
[illegible]	௩௮
[illegible]விளை	௨௬௯
[illegible]	௨௯
[illegible]	௨௭
ஆணமபணபல	௧௮௧
[illegible]	௨௦௧
[illegible]	௮௦
ஆமா [illegible]காலைய	௧௬௯
ஆமுன்பகர	௧௧௬
ஆயிரமுகத்தா	௩௧
ஆய்தக்கிடந்	௪௪
ஆவி ஞ ண ந ம	௫௬
ஆவி ய ர ழ	௯௯
ஆவியுமொற்று	௫௩
ஆறனுருபு	௨௧௨
ஆறனுருபை	௨௨௬
ஆற்றொழுக்	௧௪

சூத்திரம்.	பக்கம்.
இ ஈ எ ஏ	௪௨
இ ஈ ஐ வழி	௧௦௯
இ உ ஊ வோ	௨௩௨
இசைகெடின்	௪௫
இடுகுறிகாரணப்பெயர்	௩௬
இடுகுறிகாரணமர	௧௯௨
இடைச்சொல்	௧௩௩
இடைத்தொட	௧௨௦
இடைநிலை	௩௨௪
இடையினம்	௩௯
இடையினொன்று	௮௪
இடையுரி	௧௬௦
இணைந்தியல்	௮௮
இதற்கிதுசா	௧௭௨
இதற்கிதுமுடி	௧௭௬
இம்முப்பெயர்	௨௩௨
இயல்பினும்வி	௧௦௫
இயல்பின்விகா	௧௭௪
இயல்பெழு	௫௩
இயற்கைப்பொ	௩௧௫
இரட்டைக்கிள	௩௧௦
இரண்டாவத	௨௧௩
இரண்டுமுத	௨௮௨
இரண்டுமுன்	௧௩௦
இருதிணையாண்	௨௭௨
இருவர்நூர்கு	௭
இர் ஈரீற்ற	௨௫௮
இலக்கணமுடை	௧௮௩
இலக்கியங்	௭௯
இல்லெனி	௧௫௪
இறப்பெதிர்வு	௩௦௨
இனைத்தென்	௩௧௨
இன்னதின்னு	௩௪௮
ஈதலியல்	௨௩
ஈதாகொடு	௩௧௭
ஈமும், கம்மு	௧௪௭
ஈறுபோத	௭௧
ஈற்றியா	௯௯

சூத்திரம்.	பக்கம்.
உ ஊ ஒ ஓ ஔ	௪௩
உ ஊ ஒ ஓ வல	௫௪
உடன்மேலுயி	௧௩௬
உணர்வியலா	௩௪௪
உயர்திணைதொ	௨௯௬
உயர்திணையும்	௨௮௯
உயிருமுடம்பு	௩௫
உயிருயிரல்	௩௪௩
உயிர்மவிலா	௬௫
உயிர்மெய்யா	௩௫
உயிர்மெய்யிர	௩௫
உயிர்வரினுக்	௧௦௩
உரத்தின்வளம்	௧௭
உரிவரினாழியி	௧௧௪
உருபின்முடிபவை	௧௫௮
உருபுபல	௨௭௪
உருபுமுற்	௨௭௫
உருபும்வி	௨௭௩
உருவகவுவ	௩௧௯
உவப்பினு	௨௯௮
உவமவுரு	௨௮௪
எ யாமுத	௩௯
எகரவினாமுச்	௧௦௨
எச்சப்பெயர்	௨௭௬
எடுத்தல்	௪௪
எட்டனுடம்	௧௨௭
எட்டனுரு	௨௩௧
எண்ணலெடு	௨௮௫
எண்ணிறை	௧௨௪
எண்பெயர்	௩௩
எண்மூவெழு	௯௪
எதிர்மறைசிற	௩௩௩
எப்பொரு	௩௦௫
எல்லாமென்	௧௬௭
எல்லாருமெல்	௧௬௭
எல்லையின்னு	௨௪௧
எவனென்	௨௭௦
எழுத்தியறிரி	௩௦௭
எழுத்தே	௬௫

சூத்திரம்.	பக்கம்.
எழுவகை	௮
எழுவாயிறுதி	௩௨௪
என்றுமெனு	௩௩௫
———	
ஏழனுரு	௨௨௮
ஏற்குமெவ்	௨௧௧
ஏற்புழியெடு	௩௨௬
ஏற்றபொ	௩௨௨
———	
ஐ ஔ இ	௩௯
ஐகான்ய	௬௨
ஐந்தனொற்	௧௨௭
ஐந்தாவதனுரு	௨௨௪
ஐந்தொகை	௨௮௬
ஐயந்திணை	௨௯௪
ஐயந்திர	௨௦
ஐயாயிகர	௨௫௭
ஐயான்கு	௨௪௧
ஐயிறுபொது	௨௩௩
ஐயீற்று	௧௨௨
———	
ஒடுவுந்தெய்ய	௩௩௮
ஒடுகுறிகேட்	௨௭
ஒருசார்னவ்	௨௩௩
ஒருநெறி	௧௩
ஒருபஃதா	௧௨௯
ஒருபுணர்க்	௯௪
ஒருபொருட்பல்	௩௧௧
ஒருபொருட்பன்	௩௪௧
ஒருபொருண்	௩௦௭
ஒருபொருள்	௧௮௯
ஒருமையிற் பன்	௩௦௦
ஒருமொழிதொட	௧௭௯
ஒருமொழிமூவ	௯௩
ஒருமொழியொரு	௧௮௦
ஒருமொழியொழி	௨௭௭
ஒருவரென்ப	௨௦௫
ஒருவனொருத்திபல	௧௬௪
ஒருவனொருத்திப்பெ	௨௦௫
ஒருவன்முத	௨௫௦

சூத்திரம்.	பக்கம்.
ஒழியிசைவி	௩௩௧
ஒற்றுமை	௩௪௫
ஒற்றுயிர்	௧௬௪
ஒன்பதொழி	௧௩௦
ஒன்பானொடு	௧௨௮
ஒன்றன்புள்ளி	௧௨௬
ஒன்றுமுதலீரைந்	௧௨௯
ஒன்றுமுதலெட்	௧௬௯
ஒன்றேபலவெ	௧௮௧
ஒன்றொழிபொது	௧௮௬
———	
க ங வுஞ் ச ஞ வும்	௪௩
க ச த ப வொழி	௫௭
கடியென்கிளவி	௩௪௭
கண்கால்கடை	௨௩௦
கயவொடு	௨௫௯
கருத்துப்பதப்	௧௬
களிமடிமானி	௨௫
———	
காரணமுதலா	௩௧௬
காலங்கரந்த	௨௮௩
காலங்களனே	௨௯
———	
கிளந்தகிளைமுத	௧௯௭
கிளைமுதலா	௧௯௬
———	
கீழின்முன்	௧௫௦
———	
குடுதுறவெ	௨௫௪
குலனருடெ	௧௮
குயினுான்வேற்	௧௪௨
குறியதன்கீழாக்	௧௪௨
குறியதன்முன்னர்	௪௫
குறிலணைவில்லா	௧௩௯
குறில்செறியா	௧௫௧
குறில்வழி ல ள	௧௫௧
குற்றுயிரள	௫௬
குன்றக்கூறல்	௯
———	
கேட்குநபோ	௩௧௮

சூத்திரம்.	பக்கம்.
கொல்லையைய	௩௩௮
கோடன்மர	௨௬
ங ஞ ண ந ம	௪௭
ங ம்முன் கவ்	௫௮
சாதிகுழூஉ	௧௩௯
சாலவுறுதவ	௩௪௬
சாவவென்	௧0௯
சிதலெறும்	௩௪௪
சில்வகையெ	௧௪
சிறப்பினும்	௪௧
சினைவினை	௨௬௭
சுட்டியாவெ	௫௫
சுட்டின்முன்ன	௧௭0
சுட்டுமறை	௩0௪
சுட்டுவகர	௧௫௬
சுங்ருகச்சொ	௧0
சுவைப்புளி	௧௧௪
சூத்திரத்துட்	௧௬
செந்தமிழாகித்	௧௮௯
செந்தமிழ்நிலஞ்	௧௯0
செம்மைசிறுமை	௭0
செயப்படுபொரு	௩௧௨
செய்கெனொரு	௨௫௬
செய்தசெய்	௨௬௧
செய்துசெய்பு	௨௬௪
செய்பவன்கருவி	௨௪௬
செய்யியவெ	௧0௭
செய்யுமெனெ	௨௬௨
செய்யுளிறுதி	௩௨௫
செய்யென்வினை	௭௩
செவ்வெண்ணீ	௩௩௪
சொற்றிரியினும்	௨௬௭
சொற்றொறுமிற்	௩௫0
ஞ ண ந ம ல வ ள ன	௧௩௭
ஞ ந முன்றம்மினம்	௫௮
ட றமுன் கசப	௫௮
ண ன முன்னின	௫௮
ண ன முன்னு	௪௯
ண ன வல்லின	௧௩௮
த ட ற வொற்றின்	௮0
தத்தம், பகாப்ப	௬௯
தமிழவ்வுறவும்	௧௪௯
தம்பாலிலல	௩௧௬
தம்பெயர்மொழி	௬0
தரல்வரல்	௩0௧
தற்சுட்டளபொழி	௪௯
தனிக்குறின்	௧௩௬
தன்மகனுசான்	௨௪
தன்மைமுன்னிலைபடர்	௧௮௩
தன்மைமுன்னிலைவியங்	௨௫௪
தன்மையாறு	௨0௪
தன்னுசிரியன்	௩0
தன்னென்னென்	௧௪௩
தன்னெழி	௧௩௬
தானமுயற்சி	௪0
தானேதர	௨௧
தான் தாம்	௧௬௮
தான் யானனீ	௨0௫
திசையொடுதி	௧௨௩
திணைநிலஞ்சாதி	௩0௮
திணைபால்பொ	௨௯௭
திணையேபா	௨௯௪
தும்பிவண்டாதி	௩௪௪
துய்த்தறுஞ்ச	௩௪௫
துறுடுக்குற்றிய	௨௫௨

சூத்திரம்.	பக்கம்.
தெங்குநீண்	௧௨௪
தெரிநிலைதே	௩௨௯
தெரிவரும்	௧௯
தெவ்வெண்மொழி	௧௫௭
தேன்மொழி	௧௪௧
தொகுத்தல்	௩0
தொக்குழிமயங்	௨௯0
தொல்லைவடி	௫௨
தொழிலுங்கா	௨௬௪
தோன்றிறிநல்	௯௨
தோன்றன்மறைதல்	௩௪௬
தோன்றுதோற்றித்	௩௧
நடவாமடி	௭௧
நவ்விறுதொ	௧௩௮
நான்கன்மெய்	௧௨௭
நான்காவ	௨௨௧
நிலையுயிர்	௪௧
நின்றநெறி	௫௬
நீயிர்நீவிர்நா	௨௧௨
நுதலிப்புகுத	௧0
நுந்தம், எம் நம்	௧௪௭
நுவ்வொடு	௨௩௭
நூலினியல்பே	௯
நூலேநுவல்	௫
நூல்பயிலியல்	௨௯
நூற்பொருள்வழ	௧௩
நெடிலோடாய்த	௪௮
நெடிலோடுயிர்த்	௧௨௧
நெல்லுஞ்செல்	௧௫௪

சூத்திரம்.	பக்கம்.
நேரினமணி	௧௩
பகாப்பதமே	௬௬
பகுதிவிகுதி	௬௮
பகுப்பாற்	௬௬
பஞ்சிதன்	௧௭
படர்க்கைமுப்	௩0௯
படர்க்கைவினை	௧௮௨
பண்பைவிளக்கு	௨௮௩
பதமுன்விகுதி	௧௬௫
பலசிலவெனு	௧௧0
பல்லோர்படர்க்	௨௬௯
பல்வகைத்தாதுவி	௧௮௫
பல்வகைப்பண்பு	௩௪௩
பல்வகையுதவி	௨௨
பல்வகைவடி	௩௪௬
பவ்வமுலிட	௮௧
பவ்வீநீமீ	௧௧௬
பழையனகழி	௩௫0
பனைமுன்	௧௩௪
பன்னீருயிரும்	௫௪
பாடங்கரு	௧௬
பாயிரம்பொது	௫
பால்பகாவ	௨00
பிண்டந்தொ	௧௫
பிரிநிலைவினு	௩௩0
புள்ளியுமுயி	௧௭௬
புள்ளிவிட்ட	௪௪
புள்ளும்வள்ளு	௧௫௫
புன்மாமுதல	௩௪௪
பூப்பெயர்	௧௩௩
பூமலியசோ	௩௩
பெண்மைவிட்	௧௮௧
பெயருவினை	௩௨௩
பெயரே ஐ	௨௧௨

சூத்திரம்.	பக்கம்.
பெயரொடுபெய	௨௮௧
பெயர்ச்செவ்	௩௩௪
பெயர்வழி	௧௬௪
பெயர்வினையிட	௨௭௩
பெயர்வினையும்மை	௨௭௮
பெய்தமுறை	௨௧
பொதுப்பெயரு	௯௬
பொதுப்பெயர்	௨௭௭
பொதுவியல்	௨௪௯
பொதுவெழு	௧௯௧
பொருண்முதலாறு	௩௧௩
பொருண்முதலாறினு	௨௪௭
பொருண்முதலாறே	௨0௬
பொருளிடங்	௬௭
போலப்புரைய	௨௮௫
மகரவிறுதி	௬௧
மக்கடேவர்	௧௮0
மங்கலமாகி	௨0
மம்முன்பய	௫௮
மரப்பெயர்	௧0௬
மரமல்லெ	௧௪௨
மலர்தலை	௧
மவ்வீறொற்	௧௪௫
மற்றையதென்	௩௩௮
மற்றையரோ	௩௨௨
மன்னுடை	௩௧
மன்னேயசை	௩௩௭
மாடக்குச்சித்	௩௨
மாவென்கிளவி	௩௩௯
மாற்றருவற்சி	௩௪௭
மியாயிக	௩௪0
மின்பின்பன்	௧௪௩
நீநீழிதழு	௪௩
மீன்றவ்வொடு	௧௪௧

சூத்திரம்.	பக்கம்.
முகவுரை	௫
முக்காலத்தினு	௩0௨
முக்காற்கேட்	௨௭
முச்சகநிழ	௧௭௯
முதலிருநான்	௧௨௮
முதலிவைசினை	௨௩௮
முதலையையுறிற்	௨௩௭
முதல்வழி	௬
முதற்பெயர்	௨00
முதனூல்	௨௯
முரணந்தாதி	௩௪௪
முழக்கிரட்டொ	௩௪௮
முற்றீரெச்சம்	௨௯௨
முற்றும்மை	௩௩௪
முன்மொழி	௨௮௮
முன்னத்தி	௩௧௮
முன்னரவ்வொடு	௧௯௯
முன்னிலைகூடிய	௨௫௬
முன்னிலைமுன்ன	௨௫௮
முன்னோர்நூலி	௭
முன்னோர்மொழி	௮
மூன்றனுறுப்ப	௧௨௬
மூன்றுவதனுரு	௨௧௬
மூன்றுறுருபெண்	௧௧௮
மூன்றுயிராளபிரண்	௫௨
மெய்களகர	௬௩
மெய்ந்நா	௩௪௩
மெய்யுயிர்முத	௯0
மெல்லின	௩௯
மென்றொடர்	௧௨௨
மேற்பல்லித	௪௪
மொழிகுண	௨0
மொழிமுதற்	௩௪
மொழியாய்	௬௪
யகரம் வரக்	௪௮
யரழ முன்னர்க்கசதப	௪௮

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.
யரழ முன்னர்மொழி	௫௯	விகாரமனைத்து	௯௨
யரழ வொற்றின்	௫௯	விகுதிபதஞ்சாரி	௧௭௨
		விரைவினுமிக	௩௰௨
யாகா பிற	௩௪௰	விளம்பியபகுதி	௭௪
யாதனுருபிற்	௨௩௯	விழைவேகால	௩௩௬
யாப்படிபல	௩௨௫	வினைச்சுட்டேனும்	௧௯௮
யாரென்வினை	௨௬௯	வினைவினுஞ்செப்	௩௰௪
யாற்றுநீர்	௩௨௧	வினைசார்பின	௩௰௬
		வினைபெயர்குறி	௩௩௨
ரவ்விற்கம்முத	௮௭	வினைமாற்றசை	௩௩௭
ரவ்வீற்றுயர்	௨௩௫	வினைமுற்றே	௨௭௰
ரழ வல்லன	௫௯	வினையின்பெய	௨௰௪
		வினையொடுவரி	௩௩௬
லகாரவீற்று	௨௩௫		
லள முன்	௫௯	வேறில்லையுண்	௨௫௯
லள மெய்	௬௰	வேறுவினைப்பல்	௩௰௫
லள விறுதொழி	௧௫௩	வேற்றுமைமப்	௧௪௬
லள வீற்றஃறி	௨௩௬	வேற்றுமையா	௧௩௪
லள வீற்றி	௫௰	வேற்றுமையைம்	௯௰
லள வேற்றுமை	௧௫௰	வேற்றுமைவினைசா	௩௨௮
		வேற்றுமைவினைபண்	௨௮௧
வலித்தல்	௯௩		
வல்லினங்	௩௯	ளஃகானுயர்பெயர்க்	௨௩௪
வல்லேதொழிற்	௧௫௪		
வல்லொற்றுவரினே	௨௮௮	றவ்வொடுகர	௮௧
வவ்விறுசுட்டிற்	௧௭௰	றனழஎ ஒவ்வு	௮௮
வன்றொடர்	௧௧௯		
		னஃகான் கிளைப்	௧௪௰
வாழியவென்பத	௧௰௯	னல முன் றனவும்	௧௫௭
வானவர்மக்க	௩௪௪	னவ்வீற்றுயர்	௨௩௬

சூத்திரவகராதி

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯௧	௨௩	இருபெயரெட்டுப்	இருபெயரொட்டுப்
௧௧௩	௨௮	சிரகக்	சிகரக்
௧௬௧	௧௧	நகரதோடு	நகரத்தோடு
௧௬௭	௧	மெலே	மேலே
௨௫௫	௧௧	யாழ	யான்
௨௯௩	௧௮	முற்றுயவிவிடத்	முற்றுயவிடத்
௨௭௪	௧௪	புருபுகள்	யுருபுகள்
௩௩௧	௧௨	சரத்தப்பட்டு	சார்த்தப்பட்டு
௩௩௯	௧௯	அம்பவென்பது	அம்மவென்பது
௩௫௮	௨௩	மெல்	மேல்
௩௭௬	௮	ரகுபதம்	பகுபதம்
௩௭௯	௩௨	விடைநியும்	விடைநிலையும்